[D] T R A C A

Vương Gia Ta Biết Sai Rồi!

Loan Loan

EDIT:
Ngocthuy bachdang +
Singer (Mia) + Aren304

Truyện được đăng tại diendanlequydon.com

Mục lục

Chương 1: Chuyển Kiếp

Chương 2: Trên Dược Cốc

Chương 3: Trong Dược Cốc

Chương 4: Dưới Dược Cốc

Chương 5: Rời Dược Cốc

Chương 6: Cứu Người

Chương 7: Thần Tượng

Chương 8: Hoàng Cung

Chương 9: Gặp Lại

Chương 10: Vương Phủ

Chương 11: Tướng Phủ

Chương 12: Thu Vũ

Chương 13: Ba Năm Sau

Chương 14: Mai Hoa Tam Lộng

Chương 15: Gây Sự

Chương 16: Giải Độc

Chương 17: Tết Nguyên Tiêu

Chương 18: Tết Nguyên Tiêu (Tiếp)

Chương 19: Minh Nguyệt Sơn Trang (1)

Chương 20: Minh Nguyệt Sơn Trang (2)

Chương 21: Minh Nguyệt Sơn Trang (3)

Chương 22: Minh Nguyệt Sơn Trang 4

Chương 23: Minh Nguyệt Sơn Trang 5

Chương 24: Độc Nhân 1

Chương 25: Độc Nhân 2

Chương 26: Độc Nhân 3

Chương 27: Độc Nhân 4

Chương 28: Độc Nhân 5

Chương 29: Thổ Lộ

https://thuviensach.vn

Chương 30: Dưỡng Thương
Chương 31: Võ Lâm Đại Hội 1
Chương 32: Đại Hội Võ Lâm 2
Chương 33: Võ Lâm Đại Hội 3
Chương 34: Võ Lâm Đại Hội 4
Chương 35: Võ Lâm Đại Hội 5
Chương 36: Võ Lâm Đại Hội 6
Chương 37: Tuyển Người
Chương 38: Mới Có Thể
Chương 39: Điều Tra Thị Trường
Chương 40: Huynh Muội Tô Gia
Chương 41: Tô Tiểu Muội
Chương 42: An Bài
Chương 43: Tương Lai Đại Quan
Chương 44: Nhớ
Chương 45: Gặp Lại
Chương 46: Tơ Tằm
Chương 47: Vào Kinh
Chương 48: Đêm Giao Thừa (Thượng)
Chương 49: Đêm Giao Thừa (Hạ)
Chương 50: Nhận Thân 1
Chương 51: Nhận Thân 2
Chương 52: Sính Lễ 1
Chương 53: Sính Lễ 2
Chương 54: Quan Gia Tiểu Thư
Chương 55: Rơi Xuống Nước
Chương 56: Ranh Giới Sinh Tử
Chương 57: Khiển Trách
Chương 58: Đồ Cưới
Chương 59: Đại Hôn
Chương 60: Cuộc Sống Sau Thành Thân
Chương 61: Lại Mặt 1

https://thuviensach.vn

Chương 62: Lại Mặt 2
Chương 63: Tiếp Khách
Chương 64: Xây Lại Hậu Viện Mới
Chương 65: Mười Lăm Tháng Tám
Chương 66: Ngộ Thẩm
Chương 67: Thăm Viếng
Chương 68
Chương 69: Tri Âm
Chương 70: Ép Buộc
Chương 71: Rơi Xuống Vực 1
Chương 72: Rơi Xuống Vực 2
Chương 73: Mang Thai
Chương 74: Dược Cốc
Chương 75: Chia Lìa
Chương 76: Trưởng Công Chúa
Chương 77: Dưỡng Thai
Chương 78: Sinh Con
Chương 79: Ở Cữ
Chương 80: Vô Tình Gặp Lại Cố Nhân 1
Chương 81: Vô Tình Gặp Lại Cố Nhân 2
Chương 82: Hồi Kinh
Chương 83: Nói Ra Chân Tướng
Chương 84: Tìm Cách Giải Quyết
Chương 85: Lễ Mừng Năm Mới
Chương 86: Tức Giận
Chương 87: Cầu Hôn
Chương 88: Giả Bệnh
Chương 89: Hội Đèn Lồng
Chương 90: Đến Nơi Hẹn
Chương 91: Chúc Thọ
Chương 92: Ngầm Điều Tra
Chương 93: Ôn Tuyền 1

https://thuviensach.vn

Chương 94: Ôn Tuyền 2
Chương 95: Sóng Gió Bỏ Vợ
Chương 96: Sảy Thai
Chương 97: Nghĩ Thông Suốt
Chương 98: Tô An
Chương 99: Chuyển Đi
Chương 100: Hận
Chương 101: Cháy 1
Chương 102: Cháy 2
Chương 103: Mạnh Dịch Vân Trở Về
Chương 104: Trên Đường 1
Chương 105: Trên Đường 2
Chương 106: Thu Lưu
Chương 107: Ái Nhân
Chương 108: Chiến Tranh
Chương 109: Biến Cố
Chương 110: Hoàng Tử Và Công Chúa Thất Lạc
Chương 111: Tranh Giành Quyền Vị
Chương 112: Việc Quân Tạm Hoãn
Chương 113: Trường Sinh Ca
Chương 114: Vân Vương Phi Trong Lời Đồn
Chương 115: Đại Quân Hồi Kinh
Chương 116: Nghĩ Cách Cứu Viện
Chương 117: Cuộc Chiến Ở Kinh Thành 1
Chương 118: Cuộc Chiến Ở Kinh Thành 2
Chương 119: Chặn Đường
Chương 120: Liễu Thành Chủ
Chương 121: Tào Mẫn
Chương 122: Đàm Phán
Chương 123: Đoàn Tụ
Chương 124: Gặp Lại Như Ngọc
Chương 125: Hôn Sự Của Trương Tiểu Tinh

https://thuviensach.vn

Chương 126: Tiểu Quận Chúa

Chương 127: Kết Cục

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Chuyển Kiếp

Mở mắt ra, nhắm lại rồi mở ra một lần nữa, trời ạ, đây là đâu? Là bệnh viện sao? Không đúng, nóc phòng bệnh viện không phải là ngói. Y tá không phải là đã thông báo với mình là bệnh tình nguy kịch sao? Nhưng tại sao mình lại không chết. Vừa định quan sát tình huống một chút, nhưng làm thế nào mà cô dùng sức chống đỡ cũng không đứng lên được, Mễ Tiểu Tây rốt cục chịu không nổi hét lên một tiếng thất thanh, tại sao cánh tay lại nhỏ như vậy, nhưng lạ là thanh âm cũng không đúng. Mình - một người trưởng thành, đã hơn hai mươi tuổi rồi thế nào lại phát ra âm thanh của đứa bé.

“Tiểu tổ tông của ta, có như vậy mà không đợi được, thật là một đứa bé tính nóng nảy, này, này, đừng khóc nha, bà vú giúp ngươi ăn cái này.”

Mễ Tiểu Tây vẫn đang là hóa đá, người phụ nữ kia tự xưng là bà vú của nàng, tay bưng một ly nước ở trong không biết là thứ gì đặt ở trên ghế ngồi bên mép giường, sau đó ôm lấy nàng, cười híp mắt dụ dỗ, một lát sau Mễ Tiểu Tây rốt cuộc cũng có phản ứng, nàng đây là sống lại, quan sát bà vú đang ôm mình, đại khái là chừng ba mươi tuổi, quần áo bình thường, trên người cũng không mang đồ trang sức gì, trên đầu cũng chỉ cài một cây trâm gỗ, quay đầu quan sát sự bày biện trong phòng, một cái giường, một cái bàn, góc tường thẳng đứng có một cái hộc tủ, phải là nhà của một người nghèo, nhưng nhà nghèo sao lại nuôi bà vú? Ai~ cho dù có như thế nào, ông trời cho nàng cơ hội sống lại, cũng đã là ân huệ lớn nhất, những thứ khác đều là không quan trọng.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước mình mỗi ngày đều là phấn đấu vì công việc, bỏ quên quá nhiều thứ, tài khoản chứa mười mấy vạn, cũng không được hưởng thụ, lại xảy ra tai nạn xe cộ, mình với chị dâu bất hòa, cũng mấy năm không có về nhà thăm ba mẹ, không biết bọn họ hiện tại sống thế nào, may mà mẹ biết mật mã sổ tiết kiệm của mình, nếu không thành quả mạo hiểm nhiều năm như vậy phải đổ sông đổ biển hết .Mười mấy vạn không phải nhiều lắm, nhưng cũng chắc đủ cho ba mẹ dưỡng già rồi, sớm biết mình mệnh ngắn thế này, lễ mừng năm mới nên trở về một chuyến, ai~ hiện tại mọi chuyện đều đã trễ rồi~~~~~~~~

Nếu kiếp trước còn nhiều đáng tiếc, kiếp này phải sống cho thật tốt để không phải hối tiếc nữa.

Đứa con nít không biết lúc nào thì đã ngủ, ăn no, nên ngủ, bà vú Thẩm bèn kéo góc chăn đắp lên thân thể nho nhỏ, vỗ nhẹ. Hiện tại bắt đầu mùa đông, ngày trở nên lạnh dần, trong nhà đốt một chậu than, rõ ràng cũng là thiên kim tiểu thư, hôm nay lại chỉ có thể cùng bà lão này ở trong căn phòng rách nát, ai~ danh gia vọng tộc, cũng không làm được gì, nếu như có người mẹ được sủng ái thì mới được đối xử giống người, hôm nay Thiếu phu nhân mới vừa ra đi, hài cốt còn không chưa kịp lạnh thì mấy kẻ lòng lang dạ thú đã bắt đầu táy máy tay chân, nếu là con trai, trong tộc có lẽ còn được coi trọng, đáng tiếc lại là một đứa con gái, cho dù chết, bọn họ cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Trải qua mấy ngày sống như heo, Mễ Tiểu Tây đã hướng bà vú lầm bầm lầm bầm, hiểu được tình huống của mình, coi như là một đứa cô nhi, cha có tiền, nhưng là không thể quay về, bất quá cũng tốt, cái loại danh gia vọng tộc lòng người rất âm hiểm, không cẩn thận còn bị gặm đến xương cũng không còn, huống chi nàng không có mẹ làm chỗ dựa, đến gần những tranh đấu, thị phi, không phải là cuộc sống nàng mong muốn.

Mỗi ngày bà vú cũng ép nàng uống nước cơm, không có biện pháp, Cô thật là không có biện pháp thuyết phục mình uống sữa của người ta, nói

https://thuviensach.vn

kiểu gì bà vú cũng lớn hơn mình vài tuổi, nhưng là muốn môt người hai mươi đi gặm *** người ta(khục khục…ti ti đó a) thực sự cảm thấy ghê ghê, bà vú bắt đầu thấy cô không chịu uống sữa của mình, cái đó nguy à, cũng may nàng chịu uống nước cơm, bất quá bà vú thấy thật tò mò, lần đầu tiên thấy đứa trẻ không bú sữa mà uống nước cơm, nhưng bà nào biết, không phải là người ta không uống sữa, người ta chẳng qua là không uống sữa của bà thôi, nếu là sữa tươi hay sữa dê linh tinh, Mễ Tiểu Tây sẽ không khách khí với bà đâu.

Bà vú sợ nàng bị đông cứng vì lạnh, nên đã bắt nàng mặc thêm quần áo vào, Cô hết sức phản kháng, nhưng cuối cùng vẫn bị túi vải chặn lại, tay chỉ có thể để yên, may mà chân còn có thể đạp hai cái. Nhưng dù sao bà vú đối với cô thật tốt, mặc dù nói cô không có mẹ, nhưng bà vú cũng là mẹ, mỗi tối sợ cô lạnh đều đem cô kéo vào trong lòng, thế gian này làm sao có người như vậy được, không biết có phải vì cô không được thấy mặt mẹ khi còn sống hay không mà bà vú đã chăm sóc cô thật tốt, cô mới có thể tận tâm như vậy.

Mỗi ngày cô đều lập ra kế hoạch xem xem đời này nên sống thế nào, làm võ lâm cao thủ? luyện võ quá mệt mỏi, không đủ kiên trì, hay làm tài nữ? Thôi sợ rằng tư chất không có cao như vậy. Nghĩ tới nghĩ lui thấy bản thân đối với cái thế giới này hiểu biết quá ít, chưa có chí hướng làm giàu. Trước mắt ngủ là quan trọng nhất, ngáp môt cái, mơ mơ màng màng cô lại chìm vào giấc mộng đẹp. Nếu người ta mà biết đứa con nít hơn một tháng tuổi đang suy tư cuộc sống sau này, không nghĩ cô là yêu quái mới lạ, hiện đại cũng vào phòng thí nghiệm làm chuột bạch.

Mấy ngày lại trôi qua,có một người đàn ông trung niên hơn bốn mươi tuổi ghé đến nhà, đây là lần đầu tiên trên đời nhìn thấy người thứ hai ngoài bà vú, bà vú gọi hắn tướng gia, thì ra đây chính là ông của mình, thế nào còn trẻ như vậy? Người cổ đại thành hôn sớm, bốn mươi tuổi đã lên chức ông nội? ừ, quả thật không khỏi ly kỳ.

https://thuviensach.vn

Lớn tuổi như vậy, còn phong độ vô cùng, thời còn trẻ nhất định là đại soái ca (bó tay nàng này luôn). Ông của mình dáng tốt như vậy, vậy có phải hay không này sau này mình cũng sẽ là đại mỹ nhân? Ha ha, kiếm được, kiếm được…(bạn này hơi bị tự kỷ đây…)

"Tướng gia, tiểu thư dù sao cũng là ruột thịt của tướng phủ, tại sao có thể để nàng đi ra bên ngoài?" Bà vú vừa nói vừa gạt lệ, mọi người đều nói danh gia hưởng phúc, nhưng tiểu thư lại là mệnh khổ, hiện tại không trở về, sau này muốn nhận tổ nhận tông cũng hết sức khó khăn.

"Ai~ Mẫu thân mất sớm, bỏ lại đứa nhỏ đáng thương, những di nương kia đều không có tâm, có lẽ không trở về với lại nó thì tốt hơn"

Hàn lão gia nhìn đứa trẻ trên giường mà thở dài, cả đời ông điều tiếc nuối nhất là dạy ra một thằng con bất hiếu, đường đường là trưởng tử của tướng phủ, sao có thể đi lấy một thứ nữ làm chính thê, từ xưa thành thân không phải do nữ nhân làm chủ, nhưng thế nào cũng không hài lòng, nạp thê rồi lại chà đạp như vậy, chỉ đáng thương cho nội tôn của ta mà thôi.

Nói đi nói lại bản thân thật thẹn với mẹ con nàng.

"Ngày mai ta sẽ đến đưa hai người đi Dược cốc, cốc chủ là bạn nhiều năm của ta, ta sẽ nhờ hắn giúp chiếu cố Nguyệt Nguyệt"

Hàn thừa tướng ôm lấy đứa bé trên giường, khuôn mặt nhỏ nhỏ xinh xinh, đây chính là tôn nữ (cháu gái) của mình

"Nguyệt Nguyệt, gia gia thật lòng xin lỗi cháu. Dược cốc ở trên núi tuyết, ngăn cách hoàn toàn với thế giới bên ngoài nếu như ngươi nghĩ nên ở lại, thì ở lại đi, ta sẽ tự an bài cho ngươi."

Nửa câu đầu dĩ nhiên là nói với đứa trẻ bồng trên tay, nửa sau là nói cho bà vú, ông cũng không thể vô duyên vô cớ hại người khác, dù sao đã vào Dược cốc rồi thì cũng khó ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Bà vú vội vàng quỳ một tiếng trên đất:

“Tướng gia, nô tì nguyện ý đi cùng tiểu thư, nô tì ở trên đời này cũng chỉ có một thân một mình, bây giờ tiểu thư là điều duy nhất khiến nô tì phải nhớ thương, nô tì nhất định sẽ không phụ tấm lòng của tướng gia, nhất định sẽ chăm sóc tiểu thư thật tốt.”

Hàn thừa tướng nhẹ nhàng đặt đứa bé lên giường, thở dài rồi than nhẹ:

“Vậy ngươi liền thu thập một ít đồ đạc, ngày mai liền đi, nếu không mấy ngày nữa tuyết che mất con đường sẽ không đi được, hết thảy đều nhờ cậy ngươi.”

“Tướng gia, ngàn vạn lần đừng nói như vậy, nô tì khi còn sống đã mang ơn của thiếu phu nhân, cho dù có vào nước sôi lửa bỏng, nô tì cũng ở đây không tiếc nuối.”

Ở trên đời này, bà đã sớm thấy được tình người lạnh lẽo, nếu thật có thể đi đến một nơi khác tốt hơn, bà không cần phải quyến luyến cái nơi âm hiểm này.

Hôm sau trời còn chưa có sáng, đã có một chiếc xe ngựa đến đón hai người, cũng không có gì để chuẩn bị vì tướng gia đã sớm chuẩn bị xong.

Có hai người hộ tống các nàng đi Dược cốc, với không gian rộng rãi trong xe ngựa, chuẩn bị rất nhiều đồ ăn, còn có một chút thuốc men để dùng và một cái lò sưởi. Hiện tại Mễ Tiểu Tây, à, không đúng, phải là Hàn Nguyệt Nguyệt chứ, mắt to quan sát một cái, sau đó lại ngủ, thỏa mãn vô cùng. Một buổi sáng, khi trời chưa xuất hiện một tia nắng, nàng đã bị đánh thức, thật khó chịu, nhưng cũng may trong xe ngựa bà vú vẫn ôm nàng vào trong ngực, giảm bớt rất nhiều chấn động ảnh hưởng đến nàng.

Không biết qua bao lâu, xe ngựa vẫn cứ xóc nảy, ai~ Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng tính toán, phải trãi qua ít nhiều trở ngại bọn họ mới tới

https://thuviensach.vn

được cái nơi gọi là Dược cốc, núi non ngăn cách, có phải hay không giống như chốn rừng đào mà sách hay nói đến, xen lẫn giữa những mê cung là một cửa động thần bí. Nàng rất mong đợi được đến Dược cốc, không biết có giống như nàng tưởng tượng hay không.

Mùa đông giá rét, mặc dù không có tuyết rơi, nhưng luồn gió thổi qua vẫn lạnh thấu xương, bà vú liền nói với hai người hộ tống: “Này tiểu huynh đệ, sao ngươi không đi vào tránh rét một chút, sau đó lại đổi đánh xe, dù sao ngoài trời rất lạnh, tránh ngã bệnh.”

Hai tên thị vệ mặc dù ngày thường luyện võ, thân thể có thể chịu được, nhưng gió cứ thổi liên tục, thật đúng là có chút không chịu nổi nhưng cứ luôn miệng cự tuyệt:

“Đại tỷ, chúng ta không việc gì, còn chịu được”

“Đoạn đường này còn dài lắm, hai người khó có thể chống đỡ được, đừng nhiều lời, nhanh đi vào tránh đi”

Mặc dù đang ở thời đại này, nam nữ ở chung một buồng xe là không đúng lễ nghi, nhưng với thời tiết bên ngoài như thế này, làm sao còn cố kỵ được nữa.

Hai người thị vệ, mỗi người nửa ngày đánh xe, buổi tối thì đến khách sạn nghỉ ngơi, dọc đường đi cũng không quá vất vả, nhưng mấy ngày nay, càng đi về hướng bắc, trời càng lạnh, người ở đây cũng ngày càng thưa thớt, những ngày sau này sẽ không thư thái như trước nữa. Đến một cái thị trấn nhỏ mua chút thức ăn khô, mấy người lớn còn có thể chịu được, nhưng còn Hàn Nguyệt Nguyệt dù sao vẫn chưa có mọc răng, sao có thể ăn những thứ đó chứ. Thế nên dọc đường để dễ dàng tìm đồ ăn cho nàng, bà vú đã đặt mua một cái nồi nhỏ, khi Hàn Nguyệt Nguyệt đói bụng, thì có thể nấu được ít món.

https://thuviensach.vn

Bôn ba hơn một tháng, cuối cùng cũng tới dưới chân núi Tuyết sơn, may nhờ có một thị trấn nhỏ, có thể cho bọn hắn nghỉ ngơi thật tốt. Cách một ngày, ở trên núi cao, ngoài cửa bỗng vang lên hai tiếng thùng thùng:

“Người nào a?”

Ra bên ngoài cửa bà vú đặc biệt cẩn thận, thế gian này loại người nào cũng có, nếu không cẩn thận sẽ rất nguy hiểm.

“Khách quan, tôi tới đưa nước nóng”

Bà vú nghe được hai thanh âm nho nhỏ, mới mở cửa.

"Khách quan, trời càng ngày càng lạnh, mọi người phải chú ý giữ gìn thân thể, đặc biệt là đứa bé này.”

Tiểu nhị xách trên tay thùng nước nóng, miệng còn không ngừng nhắc nhở.

“Cám ơn đã nhắc nhở, chúng ta sẽ chú ý.”

Đối với người nhiệt tình, cũng không nên cư xử lạnh nhạt

“Vị tiểu ca, tôi muốn hỏi thăm chuyện Dược cốc.”

Nếu muốn hỏi tin tức, tìm tiểu nhị là tốt nhất, ở đây nhiều người qua lại, tin tức cũng nhiều. Mặc dù đã hỏi Tướng gia hướng đi Dược cốc, nhưng trên Tuyết Sơn quá lạnh, lộ trình quá dài, thân thể tiểu thư sợ là không chịu nổi.

“Khách quan là muốn đi Dược cốc cầu y? Không phải tôi nói, Dược cốc đúng là ở trong núi, nhưng là Tuyết Sơn này không chỉ có một tòa, nói nó ở trong ngọn núi này cũng không biết cửa vào ở nơi nào, hàng năm đều có rất nhiều người đến cầu y, nhưng không có ai tìm thấy.”

https://thuviensach.vn

Hắn ở chỗ này làm nhiều năm, người đến cầu y không thể đếm hết, nhưng không nghe ai nói là tìm thấy Dược cốc, chẳng qua là hắn không biết, những người đi tìm Dược cốc này không phải là người bình thường, người bình thường khẳng định không biết.

“À, là như vậy ư, chúng ta cũng chỉ nghe nói Dược cốc có thuốc kéo dài tuổi xuân, cho nên tới thử vận may một chút.”

Bà vú nghe lời tiểu nhị nói, trong lòng có chút lo lắng, mặc dù có thư của Tướng gia giới thiệu, nhưng là lỡ như bọn họ không tìm thấy cửa vào Dược cốc, có thư cũng không dùng được nha.

“Như vậy tôi xin chúc khách quan may mắn.”

“Ta cũng chúc cậu một ngày tốt lành.”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trên Dược Cốc

Ngày thứ hai, trời vừa rạng sáng, bà vú liền đem Hàn Nguyệt Nguyệt bọc lại như cái bánh chưng, rồi lên xe, ở dưới chân núi xe ngựa còn có thể đi được, nhưng vào Tuyết Sơn rồi, xe liền không đi được, bánh xe vướng vào trong tuyết, không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là đi bộ, thật may là tướng gia nói cứ đi thẳng, thấy có một tảng đá dựng lên có chữ Vô tự bi, đem lệnh bài cắm vào chỗ lõm, thì có thể thấy được cửa động, đến lúc đó tự nhiên có người đến đón bọn họ.

Nhưng là đi nửa ngày, chẳng thấy cái tấm bia đá đâu, tất cả là một mảnh trắng xóa, bà là người lớn cũng cảm thấy lạnh thấu xương huống chi tiểu thư nhỏ như vậy làm sao mà chịu được, không thể làm gì khác hơn là dùng sức ôm chặt trong ngực, nhưng khi đi bọn họ không hề phát hiện rằng càng đi vào trong, mặt tuyết càng cứng, không giống như khi mới bắt đầu vào Tuyết Sơn vậy, đi từng bước tuyết lấp từng bước. Dù sao hàng năm tuyết đọng, phía dưới cũng ngưng tụ thành vực tuyết.

Dù sao cũng là thị vệ thân tín của tướng gia, công phu quyền cước tự nhiên không tệ, thi triển khinh công cũng nhanh hơn nhiều, nhưng vì mang theo đứa bé cùng phụ nhân (người phụ nữ), nên phải mất rất nhiều thời gian, mới tìm được dòng chữ Vô tự bi đó.

“Chúng ta chỉ có thể hộ tống tiểu thư đến nơi này, tướng gia đã dặn sẽ có người tới đón hai người.”

Nhiệm vụ của bọn họ chính là đưa tiểu thư đến nơi có chữ Vô tự bi, cuối cùng cũng đã hoàn thành.

https://thuviensach.vn

“Tuyết Sơn lớn như vậy, lỡ như không có ai đến thì phải làm sao bây giờ? Ta dù sao cũng chỉ là một phụ nhân, làm thế nào mới có thể đem tiểu thư ra khỏi Tuyết Sơn.”

Trăm dặm xung quanh đều là tuyết, nếu không ai tới đón, hai người sẽ phải hy sinh ở nơi này.

“Đại tỷ, tỷ nghĩ nhiều rồi, tướng gia làm việc luôn có cân nhắc, nếu tướng gia nói có người tới nhất định sẽ có người tới, yên tâm đi.”

Bọn họ cũng cảm thấy kỳ quái, tại sao tướng gia không an bài đưa hai người đến tận Dược cốc, mà là đưa đến nơi này, nơi này căn bản không có vết tích người sống, nhưng bọn họ không dám hỏi nhiều, chỉ cần phục tùng là được.

Tướng gia còn dặn dò, đưa đến địa điểm lập tức quay về, mà không cần đợi người đến tiếp đón, cho nên bọn họ không thể ở lại.

“Đại tỷ à, chúng ta phải đi về, hai người cứ ở lại đi, sẽ có người đến đón thôi.”

Nói xong, đem bọc quần áo đưa cho bà vú.

Dược cốc luôn không thích người lạ quấy rầy nên tung tích luôn được giữ bí mật, hai gã thị vệ không biết trên tay bà vú có lệnh bài, cũng không biết thế nào vào được Dược cốc, Dược cốc càng ít người biết càng tốt, cho nên mới dặn dò bọn họ, đưa đến nơi lập tức quay về.

Nhìn không thấy bóng dáng hai người, bà vú mới lấy lệnh bài ra, nhớ lại lời tướng gia đã dặn dò, không được để cho người thứ ba biết, cho nên bà cũng chỉ biết làm theo.

Vòng quanh tấm bia đá tìm một hồi, mới tìm được cơ quan, cầm lệnh bài trên tay bỏ vào chỗ lõm trong động, sau tấm bia đá liên xuất hiện cửa

https://thuviensach.vn

động, bên trong đen như mực.

Hàn Nguyệt Nguyệt trợn mắt há mồm nhìn chung quanh, trời ạ, người cổ đại thật thông minh, cửa vào bí ẩn như vậy cũng nghĩ ra được, khó trách nhiều người như vậy tìm hoài mà không được, nếu không có lệnh bài, ở trên Tuyết Sơn lạnh như băng này mọi người sẽ nghĩ nó ở dưới lòng đất.

Bà vú lấy hộp quẹt ra, bên trong có bậc thang bằng đá, mới vừa đi tới khu vực bằng phẳng, cửa kia liền đóng lại, mặt đất lại khôi phục dáng vẻ ban đầu, chỉ có mọi người không thấy mà thôi. Bên trong rất tối, căn bản là không nhìn thấy đường đi trước mắt, bà vú vốn là phụ nữ, với tình huống như thế, trong lòng chắc là sợ muốn chết, nếu phía trước không có đường đi, phía sau cửa lại đóng, bọn họ chỉ có thể chôn xác ở nơi này.

Khu vực đất bằng phẳng rất ngắn, đi hai bước lại xuống một bậc thang, mà lần này bậc thang vẫn là đi xuống, không ít hơn nửa canh giờ, đường trước mặt bị cửa đá chặn lại, Hàn gia nói qua, ở bên phải cửa đá có một sợi dây, kéo hai cái sẽ có người đến mở cửa, đoạn đường đi xuống, hai người không biết đã dùng hết mấy hộp quẹt, hơn nữa không gian có hạn, ở tầm mắt của Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ nhìn thấy một mảng đen như mực, bởi vì bà vú đem nàng ôm vào ngực, chỉ có lúc nghỉ ngơi, mới có thể nhìn xung quanh.

Bà vú vuốt tảng đá tìm một cái, quả nhiên có sợi dây rũ xuống, cầm dây kéo hai cái, cũng không có gì khác, cũng không có âm thanh gì, yên tĩnh chỉ có thể nghe tiếng đập của tim mình.

Đợi thêm một lát, cửa đá cũng không mở, bà vú lại cầm sợi dây giật giật liền mấy cái, sau đó ôm nàng ngồi trên thềm đá, nếu vẫn không có người ra, bọn họ chết chắc.

“Vân thúc, Vân thúc, mau tới đây, trong thạch đạo có người”.

https://thuviensach.vn

Y Huyên nhìn phụ nhân trong tay ôm một đứa bé, thật lâu đã không có người xa lạ tới cốc, cho nên rất kích động.

“Tốt lắm, tốt lắm, chớ có kéo, ta đây gãy xương mất.”

Vội vàng chạy theo, nếu không có việc gì thì sẽ không tìm đến đây, mà người tới thì nhất định không đơn giản, nhưng là ngoài phán đoán của Vân thúc, nhìn phụ nhân rất bình thường, trong tay ôm một tiểu hài tử đã hôn mê bất tỉnh.

“Con gọi Tiểu Tứ tới giúp một tay nào, nhanh lên.”

Hàn Nguyệt Nguyệt hoàn toàn bị đói bất tỉnh, mở mắt, không phải là không gian đen tuyền lúc nãy, bọn họ có phải đang ở trong thạch thất? Nếu như nàng đoán không sai, nàng đang nằm trên giường, còn bà vú đâu? Dùng sức lật người, nhưng lại không nhúc nhích được, thân thể quá nhỏ không thể lật.

“A ~ A~ ? Nha? Nha?”

Không nhúc nhích được thôi thì dùng miệng đi, nàng cũng không tin là không có ai tới.

“Tỉnh rồi, tỉnh rồi.”

Nếu đoán không lầm, thì đây chính xác là thanh âm của một đứa trẻ, sự thật chứng minh, nàng đoán không sai, một khuôn mặt của đứa bé tám tuổi hiện ra trước mặt nàng.

“Huyên nhi, xuống mau, chớ đè lên nàng"

Sau đó lại xuất hiện một ông lão hơn năm mươi tuổi.

Đây là Dược cốc sao? Cao nhân không phải là tóc dài râu bạc sao? Thế nào lại không phải nhỉ, mà cô gái trước mắt đây thật là xinh đẹp nha,

https://thuviensach.vn

khi trưởng thành chắc chắn là một mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành.

“Tới rồi, tới rồi, Vân thúc cho ngươi ăn.”

Hàn Nguyệt Nguyệt chép chép miêng, rút cuộc cũng có cái để ăn. Nhưng sao lại không thấy bà vú? Bị bắt sao? Nhưng nhìn bọn họ không phải là người xấu nha.

“Tiểu thư, tiểu thư, làm ta sợ muốn chết.”

Bà vú hoảng hốt chạy vào, nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt được ông lão cho ăn cái gì đấy, trong một khắc lo lắng mới hạ xuống, thật là hại chết bà, vừa tỉnh lại đã phát hiện tiểu thư không có bên cạnh, còn tưởng rằng bị người ta ôm đi mất, nếu là thật, bà thực sự đã đắc tội lớn.

“Đứa bé đói bụng, ta cho nó ăn chút nước cơm.”

Vân thúc nhìn phụ nhân khẩn trương lo cho cô bé như vậy, vội vàng giải thích.

“Cám ơn.”

Rồi bà đưa tay ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt, nếu đứa nhỏ này có xảy ra chuyện gì bất trắc, bà làm sao đối mặt với Tướng gia. Một lát sau, kiểm tra thân thể Nguyệt Nguyệt xong, mới nghĩ tới mục đích khi đến đây. Chắc nơi đây chính là Dược cốc.

“Xin hỏi, nơi này là Dược cốc? Chẳng lẽ vị này chính là Cốc chủ?”

“Phu nhân, nơi này chính xác là Dược cốc, nhưng hai người vào đây bằng cách nào?”

Người có thể tới được Dược cốc rất ít, phụ nhân này lại mang theo đứa bé, nhất định không phải là người bình thường.

https://thuviensach.vn

“Có người chỉ cho chúng ta tới nơi này, cầu xin Cốc chủ có thể chứa chấp chúng ta”.

“Phu nhân, xin ngươi đứng lên đi, có chuyện gì từ từ nói, ta chỉ là người làm trong cốc, ngươi ăn ít đồ trước đi, sau đó ta liền mang hai người đi tìm Cốc chủ.”

Vân thúc vội vàng đỡ bà vú đứng lên, chuyện này ông không giải quyết được, người tới muốn ở lại thì phải xem ý Cốc chủ, một người như ông làm sao dám chứa chấp.

Tới Dược cốc cầu y có hàng vạn người, Cốc chủ cứu người là nhờ cái duyên, cũng không nhìn tới quyền lợi hay gia thế, Ông ở Dược cốc nhiều năm như vậy, y thuật cũng biết một phần, phụ nhân và đứa trẻ này chỉ là bị nhiễm lạnh, thân thể có chút không tốt thôi, cũng không phải là bệnh không trị được, không cầu thầy thuốc chắc là cầu học y thuật, Cốc chủ là người không dễ dàng thu đệ tử, xem ra hết thảy là xem vận mệnh đứa nhỏ này.

Nếu có duyên tự Cốc chủ sẽ thu vào cửa.

“Vân thúc, chúng ta cầu xin sư phụ lưu bọn họ lại được không? Huyên nhi thật lâu rồi không có ai chơi cùng, cảm thấy buồn chết được, người xem nàng thật nhỏ, còn có thể yêu thương nha”

Y Huyên dùng sức lôi kéo tay áo Vân thúc, thật vất vả mới có người tới, nếu bị sư phụ đuổi ra ngoài thì thật đáng tiếc.

“Huyên nhi, không được lộn xộn, cốc chủ tự có an bài, nếu có duyên, bọn họ sẽ tự lưu lại, vô duyên cầu cũng không được.”

Nói xong, liền xoay người đi xuống phòng bếp lấy đồ ăn cho bà vú.

“Vân thúc”

https://thuviensach.vn

Y Huyên thật không tình nguyện ở phía sau kêu to.

“Các người không cần lo lắng, ta sẽ đi xin sư phụ lưu các người lại”

Y Huyên trước mặt bà vú điệu bộ nghiêm túc nói

“Cám ơn tiểu cô nương”

“Không cần khách khí, các ngươi gọi ta là Huyên nhi được rồi, trong cốc mọi người đều gọi ta như vậy”.

Đứa bé này thật đáng yêu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Trong Dược Cốc

"Cốc chủ, có một phụ nhân ôm một đứa bé xông vào trong cốc."

Chỉ thấy một người đàn ông hơn năm mươi tuổi ngồi trước thư án, nghe thấy lời nói của Vân thúc, dừng một chút, để quyển sách trên tay xuống bàn, phụ nhân? đứa bé? đường vào cốc bên ngoài không phát hiện được, một phụ nhân sao có thể tìm được đường vào nơi này, lại còn mang theo đứa bé nữa.

"Người phương nào? Như thế nào mà tìm được tới đây?"

Chuyện giang hồ ông không còn tham dự nữa, nhưng một chút biến động ông đều biết, nhưng gần đây không nhận được tin tức gì.

"Còn chưa biết, nhưng phụ nhân và đứa trẻ thân thể đều khỏe mạnh, cũng không giống người đi cầu y, tạm thời đã an bài bọn họ ở tạm trong viện nghỉ ngơi, cốc chủ có muốn gặp hay không?"

Y Phẩm Đường tiếp tục cầm quyển sách lên.

"Cũng tốt"

Bất kể thế nào, gặp rồi sẽ biết.

"Vậy ta sẽ đi đưa họ tới đây ngay bây giờ.".

Nhìn thấy Y Phẩm Đường, bà vú vội vàng đem thư Hàn gia đưa tới, cầm lấy thư, Y Phẩm Đường nhìn một lần, sau đó ôm hài tử trong tay bà vú, "Nếu là con cháu của Hàn gia, hai người cũng không cần đa lễ, cứ an

https://thuviensach.vn

tâm ở đây đi.” Đứa nhỏ này thật ngoan nhỉ, không khóc cũng không quấy, mở to hai mắt mà nhìn ông, thật là thú vị.

Nhưng ông nào biết, Hàn Nguyệt Nguyệt đang rất buồn bực, trong sách hay phim truyền hình vẫn hay nói dáng vẻ thần y cùng thần tiên rất là giống nhau, mà người trước mắt hoàn toàn không phù hợp với tưởng tượng của nàng.

“Cám ơn Cốc chủ, tiểu thư rất ngoan, không khóc cũng không nháo, thật là làm cho người ta an tâm”

Bà vú cũng cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt khác những đứa trẻ khác, ban đêm cũng không có quấy, đói bụng cũng chỉ hừ hừ hai tiếng, ăn no là được.

“Đứa nhỏ này thật thông minh, nhỏ như vậy cũng biết không làm cho người khác bận tâm, Nguyệt Nguyệt? tên hay”.

Bà vú vốn tên là Thẩm Thục Kiều, trong cốc mọi người đều gọi bà là Trầm nương, mỗi ngày phụ trách nấu cơm cho mọi người, trước kia đều là Vân thúc làm, hiện tại có người giúp một tay cũng đỡ hơn.

Dược cốc tính cả bọn họ cũng chỉ có sáu người, Y Huyên là đồ đệ của Y Phẩm Đường, nàng được Cốc chủ nhặt được ở ven đường, nhìn đáng thương liền đem về cốc, Y Phẩm Đường còn có một đệ tử lớn, đặt tên hắn là Y Thường Thanh, người này tính tình cổ quái, trừ Y Phẩm Đường ra mọi người đều sợ hắn, tính tình lạnh nhạt, người thích cô độc, chuyên về độc dược.

Dược cốc tuy nói là đệ nhất thiên hạ về y dược, nhưng cũng có ba phần là chuyên về độc, y thuật tự nhiên cũng gắn bó với độc, có lúc bị bệnh thì lấy độc trị đôc mới có hiệu quả. Người có thể hiểu hết được dược tính của độc dược trong thiên hạ, mới có thể bốc thuốc đúng bệnh.

https://thuviensach.vn

Y Thường Thanh cũng đối với độc dược có hứng thú hơn y thuật nhất là ở thời điểm dụng độc, nhưng để tránh cho người khác vô tội mà gặp họa, nên ở một mình trong một gian phòng tận cùng trong cốc, một tiểu viện đơn độc. Y Phẩm Đường đối với đệ tử đều phương thức truyền dạy là không đồng nhất, ông có thể căn cứ hứng thú của mình để dạy, bất kể là độc hay là y.

Mà Y Huyên dĩ nhiên là muốn dùng năng lực của mình đi cứu người, nên chỉ để tâm đến phương diện y thuật.

“Sư phụ, con đã xem xong”

Kể từ lúc Y Phẩm Đường biết được Hàn Nguyệt Nguyệt hai tuổi đã biết đọc chữ thì đặc biệt để ý, mỗi ngày đều đem nàng nhốt ở trong phòng mình đọc sách y thuật, Hàn Nguyệt Nguyệt lại cảm thấy trên đời này bảo vệ tính mạng mình là quan trọng nhất, nếu mình có y thuật đệ nhất thiên hạ, thì điều đó có thể đảm bảo cho tính mạng mình được an toàn.

“Ừ, vậy để ta kiểm tra con”

Một lúc sau.

“Con nhớ rất tốt, nhưng y thuật không phải căn bản chỉ dựa vào đọc sách, muốn mình hiểu thì phải vận dụng cho thỏa đáng, ta sẽ thử một chút độc với con.”

….Lại môt lúc sau….

“Ừ, không tệ lắm, nhưng con không thể quá mức nóng lòng, có rảnh rỗi thì đến chỗ sư huynh của con, học hỏi hắn một chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng buồn bực, ông lão này sao không nhìn xem ai nóng lòng trước, mỗi ngày đều giám sát xem nàng này nọ, nếu có thể giống như sư tỷ và sư huynh, được yên tĩnh học một mình thì thật tốt.

https://thuviensach.vn

Vào cốc được tám năm, Hàn Nguyệt Nguyệt từ khi biết chữ liền lấy sách thuốc làm bạn, mỗi lần Y Phẩm Đường thấy nàng đang là nghiên cứu đều là cái gì mà thuốc kéo dài tuổi xuân, cái gì mà kéo dài tuổi thọ, cũng chỉ có thể xoa đầu. Làm gì có thuốc kéo dài tuổi xuân hay kéo dài tuổi thọ, hết thảy chẳng qua là do lòng người mà thôi. Nhưng là không đành lòng nhìn nàng phiền muộn, nên cứ tùy ý đi.

“Sư phụ, con đến chỗ sư huynh.”

Cuối cùng cũng được giải phóng, Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng mừng rỡ.

“Ừ”

Y Phẩm Đường liền không phản ứng, cầm lấy cuốn sách bên cạnh, tiếp tục đọc, Nguyệt Nguyệt học rất tốt, tám tuổi có thể đem hết tất cả sách y dược trong cốc xem xong rồi, còn có thể hiểu thấu, thật không dễ dàng gì.

“Sư huynh, huynh ngày đó luyện thứ thuốc gì vậy, đã xong chưa?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa hỏi tay còn là không ngừng táy máy mấy cái bình nhỏ, có thể hay không móc được thứ thuốc gì thật tốt. Không thể trách nàng trộm thành quả lao động của người ta, nhưng Y Thường Thanh không dạy nàng dùng độc, mỗi lần xem cũng chỉ có thể trộm về nghiên cứu thêm.

Y Thường Thanh cũng có thể coi là soái ca, nhưng mà mỗi ngày là đều ở trong cốc, lớn lên cũng không có người thưởng thức, thật đáng tiếc. Hắn so với sư tỷ hơn đến mười tuổi, hắn năm nay hai mươi sáu nhỉ? Thế nào mà lại không đi tìm vợ, ở nơi này đến từng này tuổi, người ta cũng đã con cháu đầy nhà.

“Bên trái kia là bột phấn ngứa, đừng để dính vào”,

https://thuviensach.vn

Y Thường Thanh đối với hành động của Hàn Nguyệt Nguyệt thấy nhưng không trách, dù sao cũng đã quen rồi, mỗi lần không lấy được một ít đồ thì không chịu về, cũng không chịu từ bỏ. Thuốc lần này hắn là mất rất nhiều thời gian mới tìm về, làm sao có thể cho nha đầu này chiếm tiện nghi.

“Thế nào lại đem phấn ngứa để đây, nhỡ ta dính vào thì làm sao?”

Nàng nhớ phấn ngứa của sư huynh có dược tính rất mạnh, hại nàng ngứa gãi hết nửa canh giờ mới hết tác dụng. Nếu như là người bình thường dính vào không bị da lột ra mới lạ.

“Không có gì cho muội lấy đâu, không có chuyện gì thì đi đi, ta đây còn có việc”

Hàn Nguyệt Nguyệt rất tức giận, cái gì cũng không lấy được lại còn bị đuổi ra.

Nếu không chiếm được tiện nghi, vậy thì đi tới chỗ sư tỷ đi.

“Sư tỷ, muội giúp tỷ nhổ cỏ nha”

Trong tiểu viện của sư tỷ có rất nhiều loại thuốc, hơn nữa lại có rất nhiều hoa, rất đẹp, không có gì thì hái đại một đóa mang về cắm trong phòng, bất quá mỗi lần hái đều bị sư tỷ mắng cho một trận.

“Này, không cần, muội đến kia giúp ta đào đất lên, cây thược dược hai ngày nữa sẽ nảy mầm đấy”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghiên cứu mấy năm, còn không biết Dược cốc này ở nơi nào trên Tuyết Sơn, bên ngoài đều là quanh năm tuyết rơi, nhưng nơi này lại quanh năm lại ấm áp, chẳng nhìn thấy bông tuyết nào rơi, có lúc ngẩng đầu nghiên cứu bầu trời, cũng là một màu xanh biếc.

https://thuviensach.vn

Hỏi sư tỷ, sư tỷ cũng không biết. Nhớ tới thời điểm bà vú ôm nàng đi xuống, chẳng lẽ nơi này dưới lòng đất, nhưng lại có ngày có đêm mà, chuyện gì đã xảy ra, hay là ảo ảnh?

“Thôi được”

Hàn Nguyệt Nguyệt buồn bực đem lòng bàn tay lật đi lật lại, mệt chết đi được, cái thân thể nho nhỏ này đúng là khó hoạt động.

“Sư tỷ, tỷ dạy ta khinh công được không?”

Trong Dược cốc đều lấy một chữ trong võ công làm chủ, đó chính là “trốn”, không trốn thoát sẽ dùng ám khí, dù sao bọn họ cũng hiểu về độc, khả năng công kích đều không cao, nếu chọn đánh lại người ta, khẳng định là đánh không lại.

Cho nên nàng không thể làm gì khác là liều mạng học khinh công, để tránh sau này xông xáo giang hồ thời điểm gặp nguy có thể chạy trối chết.(he..he…ta cũng sẽ giống nàng này tẩu vi là thượng sách).

Y Thường Thanh ngộ tính cực cao, khinh công đơn giản là xuất thần nhập hóa, Y Huyên cũng có thể, chẳng qua nàng là một năm trước luyện đến tầng thứ tám, bây giờ cũng không có đột phá, bất quá sư phụ nói, trên giang hồ cũng không ai có thể đuổi tới nàng, bọn họ luyện chính là thứ khinh công trên giang hồ đã thất truyền, được đặt tên là mọc cánh thành tiên, chính là thân thể nhẹ giống như chim vậy, sức nặng giảm bớt, tốc độ dĩ nhiên là không cần phải nói.

Đặc biệt là Y Huyên lúc hứng thú dâng lên, nhảy đến trên bụi hoa múa một khúc, nhìn giống hệt tiên nữ hạ phàm. Cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn lấy đó làm mục tiêu phấn đấu, hi vọng ngày nào đó mình cũng được như thế.

https://thuviensach.vn

Nhưng hôm nay nàng mới luyện đến tầng thứ ba cũng không lên được, nên mỗi ngày đều là chạy đến chỗ Y Huyên cùng nhau luyện tập, hi vọng nàng có thể chỉ điểm cho mình một chút.

“Tuổi còn nhỏ mà nóng lòng như vậy làm gì, thời điểm ta tám tuổi cũng chưa có luyện đến tầng thứ ba đấy”

Y Huyên đúng là vì Hàn Nguyệt Nguyệt bản tính ham học mà cảm thấy giật mình, nàng mặc dù cũng ham học lắm, nhưng mà so với tiểu sư muội này lại kém một chút, cho nên ở trong lòng nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt chính là một tài năng mới.

Nàng chuyên y, sư huynh chuyên độc, bọn họ chỉ chú tâm vào môn học mình đã chọn nên có thể tiến nhanh như vậy, nhưng là cái tiểu sư muội này cái gì cũng học, học nhiều mặc dù là chuyện tốt, nhưng là sức khỏe bị tổn hao, không dễ để có nhiều đột phá, cho nên mới làm nàng lo lắng, nhưng sư phụ nói tùy Nguyệt Nguyệt cứ dạy nàng đi, nàng cũng là không biết nói thế nào nữa.

“Sư tỷ, tỷ đây là đang ghen tỵ”

Hàn Nguyệt Nguyệt thừa nhận, mình quả thật nóng lòng, bởi vì nàng phải thật nhanh đem những thứ này học giỏi, như vậy trừ ở Dược cốc, cơ hội sống sẽ càng lớn, nàng không thể nào ở đây cả đời, nàng không thể giống như bọn họ được, nàng muốn đi xem thế giới bên ngoài, như vậy nàng mới không bỏ phí cuộc đời này.

Đã từng trãi qua sinh tử, nàng không xác định mình có thể sống lâu được hay không, nhưng nàng sẽ cố gắng nhìn hết thảy mọi thú vui trần gian này, thấu rồi nàng sẽ trở về, bất quá ý tưởng này nàng không dám nói với ai, người đầu tiên không đáp ứng chính là bà vú.

“Tốt lắm, tốt lắm, ghen tỵ với muội một chút cũng không được nữa, muội lại thông minh như vậy.”

https://thuviensach.vn

Tính ra nàng cũng đã sống trên đời hơn ba mươi năm rồi, cùng một đứa con nít hơn mười tuổi làm nũng, bản thân cũng cảm thấy tự trách ghê gớm.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Dưới Dược Cốc

“Tiểu thư, đây là bộ áo ta mới làm xong, người mặc thử xem có thích hay không?”

Trầm nương cầm một bộ váy áo màu vàng đưa cho Nguyệt Nguyệt, bà cả đời không có con cái, Nguyệt Nguyệt là tất cả những gì mà bà có.

“Trầm nương, quần áo người làm hết thảy đều đẹp, con làm sao sẽ không thích”

Đối với Hàn Nguyệt Nguyệt mà nói, bà vú tựa như mẹ của nàng trên đời này, từ khi nàng đến nơi này cho đến bây giờ, đều là bà vú ở bên cạnh nàng.

“Nhanh thử, thân thể con tại thời điểm này nhanh lớn, quần áo mặc mau chật, hai ngày nữa ta lại làm cho con bộ mới”.

Trầm nương đem bộ áo cho Nguyệt Nguyệt ướm thử, nhìn bóng lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng Trầm nương có chút vui mừng, không ngờ tiểu thư đã lớn đến như vậy, qua tháng tám tới tiểu thư cũng tròn mười tuổi rồi.

Thời gian trôi qua thật mau, năm nào vẫn còn là đứa bé nằm trong ngực bà, hôm nay đã trổ mã đến như vậy. Giống hệt tướng mạo của thiếu phu nhân, vô cùng xinh đẹp, hi vọng tương lai nàng có thể gặp một người thật lòng yêu nàng, không giống như thiếu phu nhân, ai~ hết thảy đều do số mạng.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thay xong quần áo đi ra ngoài, thấy Trầm nương đang tựa cạnh bàn, sắc mặt không tốt chút nào, chắc lại đang suy nghĩ tới quá khứ rồi.

“Trầm nương, người có chỗ nào không thoải mái sao ? Ngã bệnh sao? Con giúp người xem một chút?”

Vừa nói, liền đem tay Trầm nương lên để xem mạch.

“Không sao, mấy hôm nay ta ngủ hơi muộn”

Nhìn bộ dáng khẩn trương của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng Trầm nương thấy thật ấm áp, tiểu thư được cốc chủ coi trọng, lại dạy y thuật cho, trừ Dược cốc, trong thiên hạ ai có thể hơn được, bà cũng không uổng công Hàn gia dặn dò.

“Trầm nương, chuyện gì cũng không quan trọng bằng sức khỏe, thân thể khỏe mạnh thì việc gì cũng sẽ làm được”

Trầm nương đưa tay giúp Hàn Nguyệt Nguyệt bới lại tóc, vỗ vỗ đầu nàng:

“Trầm nương biết, không phải có Nguyệt Nguyệt ở đây sao? Trầm nương còn có thể sinh bệnh gì?”

Trước gương khuôn mặt này giống hệt thiếu phu nhân, bây giờ còn chưa phát triển hết, hai ba năm nữa vừa nhìn thì trông như thiếu phu nhân, Hàn gia nhìn thấy nhất định biết, như vậy Nguyệt Nguyệt muốn nhận họ hàng dễ hơn nhiều.

“Trầm nương, con nói nghiêm chỉnh đấy, thân thể mình phải quan tâm thật tốt, người còn phải giúp Nguyệt Nguyệt chăm con đấy”

https://thuviensach.vn

Trầm nương cười cười, trong cốc không có ai, cũng không biết học ai, nói chuyện to gan muốn chết, cái gì cũng dám nói.

“Cô nương gia lại nói chuyện như vậy, không sợ người ta cười à”.

“Bây giờ không phải chỉ có một mình Trầm nương sao? người nào sẽ cười con?”

Hàn Nguyệt Nguyệt ở trong ngực Trầm nương làm nũng, bà vú đối với nàng có công nuôi dưỡng, nguyện ý buông tha cuộc sống bên ngoài đưa nàng đi tới đây, chỉ với điều này, nàng sẽ khắc tâm đời đời.

“Hàn Nguyệt Nguyệt, muội lại hái hoa của ta phải không? Lần này ta sẽ không tha cho muội đâu”

Đang nằm trong ngực Trầm nương, Nguyệt Nguyệt nghe thấy thanh âm ấy mà sợ hết hồn, vội vàng núp ở sau lưng Trầm nương.

“Không phải chỉ hái có một đóa hoa của tỷ sao? Có cần thiết phải hét lớn như vậy không?”

Thế nào lại bị phát hiện nhanh như vậy, không có sư phụ bên cạnh thật bất lợi, không phải chỉ là một đóa hoa sao, quỷ hẹp hòi, hậu viện nàng nhiều như vậy cơ mà.

“Cái gì? Một đóa hoa? Muội có biết đó là hoa gì không? Ta mất bao nhiêu công sức mới trồng được, trên núi nhiều như vậy sao không đi hái, hết lần này tới khác tới hái của ta, ta với muội chưa xong đâu”

Còn chưa nói hết, Hàn Nguyệt Nguyệt liền từ trong nhà bay ra ngoài cửa sổ, nếu không phải là trên núi không có hoa Mẫu đơn đẹp như trong viện của sư tỷ, thì nàng đã không đi hái rồi.

“Muội còn dám chạy”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Y Huyên cũng từ cửa sổ đuổi theo, Trầm nương thấy bóng dáng hai người chạy mất, lắc đầu một cái, tuồng vui này cứ cách mấy ngày lại trình diễn một lần, thấy nhưng không thể trách.

“Sư tỷ, tỷ đừng đuổi nữa, ta sai rồi được chưa?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hôm nay luyện khinh công đã đến tầng thứ tám, nhưng so với Y Huyên tầng thứ mười, mỗi lần vẫn là bị bắt lại.

“Muội lần trước không phải cũng nói thế sao, cuối cùng vẫn không nhớ, lần này ta nhất định phải bắt được muội.”

Trong viện những thứ hoa khác, đều bị Nguyệt Nguyệt hái đi, nàng cũng nhắm một con mắt mở một con mắt, nhưng là hoa Mẫu đơn này nàng mất rất nhiều công sức hoa mới chớm nở liền bị nha đầu này hái đi, nàng có thể nhẫn nhịn sao?

“Sư tỷ, ta thật biết sai lầm rồi, ai~ ta không chạy nữa, tỷ tính thế nào liền làm đi, mệt chết ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào thân cây thở hổn hển, biết rõ là sẽ bị bắt, hay là muốn chạy một cái, vạn nhất vận khí tốt còn trốn được một kiếp, nếu là chạy không thoát liền chấp nhận, cùng lắm là giúp nàng ấy làm việc nặng một tháng. Đưa tay lấy chùm hoa trên đầu xuống

“Trả lại cho tỷ này, quỷ hẹp hòi”

Y Huyên nhận lấy đóa hoa đã mất công đuổi theo Nguyệt Nguyệt để đòi lại.

“Phi nhanh như vậy làm gì, cánh hoa cũng rơi một nửa”.

Hàn Nguyệt Nguyệt hướng Y Huyên liếc mắt, đó không phải là do tỷ đuổi theo quá nhanh sao? Nếu không thì nàng sao phải khổ thế.

https://thuviensach.vn

“Ta nói thật nha sư tỷ, không phải chỉ là một đóa hoa thôi sao? Vì tỷ đuổi theo nên mới rơi nửa đóa, ta tự nguyện nhổ cỏ giúp tỷ ba ngày nhé?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lôi kéo ống tay áo Y Huyên lắc lắc, với mỹ nữ xinh đẹp, nóng giận là rất đáng sợ. Y Huyên nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt một chút

“Muội đã tự nguyện như vậy, ta liền đáp ứng, nếu không thì ta đây lại là một sư tỷ không có nhân tính nha”

Rút tay ra khỏi ống tay áo của Y Huyên, chớp mắt đã không thấy tăm hơi, đây chính là hiệu quả của công phu mọc cánh thành tiên, nửa đêm có thể giả thần giả quỷ. Nàng chẳng qua là thấy hoa đẹp như vậy để ngắm hơi phí nên ngắt đi đội trên đầu chẳng phải là dễ nhìn hơn sao.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi dưới tán cây, ngắm bầu trời đêm, tối nay rất ít sao. Không ngờ nàng đến thế giới này đã mười năm, nhớ tới kiếp trước, tựa như mới ngày hôm qua, không biết ba mẹ hiện tại như thế nào.

Đột nhiên phát hiện mình rất thất bại, y thuật không bằng sư tỷ, độc thuật không bằng sư huynh, chẳng lẽ do lòng mình quá tham lam? Nếu như ban đầu chịu khó học một loại, đến hôm nay cũng có thành tựu, không giống như hiện tại.

Bất quá sư huynh đã nói, thiên hạ này trừ sư phụ, sư tỷ cùng hắn ra, thì y thuật cùng độc thuật của nàng là đệ nhất thiên hạ. Coi như không phải là đệ nhất thiên hạ, nàng cũng là thứ tư thiên hạ, cũng không kém..ha…ha…

Nàng tính toán chừng hai năm nữa phải đi ra ngoài xem một chút, xông pha một lần, bà vú nói ở trong cốc rất an toàn, người trong cốc là những người nàng nhớ thương duy nhất trên đời này.

“Sư phụ”

https://thuviensach.vn

Sáng sớm liền bị kêu tới đây, Y Phẩm Đường cũng không để ý, tiếp tục chuyện trong tay:

“Con tới đây làm trợ thủ cho ta”.

Mấy ngày trước, có một người tự xưng Thế gia cầm lệnh bài đến cầu y, độc đã ngấm vào lục phủ ngũ tạng, có thể sống đến bây giờ đã là kỳ tích, có lệnh bài sao không tới sớm một chút, thần y cũng không phải là thần tiên, sao cứ cho là có thể cải tử hoàn sinh.

“Sư phụ, độc này đã ngấm vào nội tạng, giống như ghim cây, căn bản là ép không ra”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ngân châm trong tay, rất buồn bực, cũng đã đến trình độ này, coi như bảo vệ tâm mạch, cũng không phải là kế hoạch lâu dài.

“Hắn bị trúng độc này quá lâu, ta cũng chỉ có thể kéo dài tuổi thọ của hắn.”

Hàn Nguyệt Nguyệt thi châm, lau mồ hôi trên trán, con trai hắn thật là hiếu thuận, vì hắn quì một đêm ở ngoài.

“Sư phụ, đây là cái gì mà thối như vậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Y Phẩm Đường trên tay cầm cái gì đó đen thùi lùi, phát ra một mùi hôi rất tanh.

“Ngửi thấy, con ngửi thấy?”

Y Phẩm đường đem thuốc đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt, đây là hắn mới nghiên cứu ra một loại thuốc, có thể làm chậm thời gian phát độc.

“Ừ, thế nào lại nhiều vị thuốc như vậy? bất quá lại là đồ tốt, sư phụ cho con hai viên đi”

https://thuviensach.vn

Bất kể là đồ tốt Hàn Nguyệt Nguyệt đều không bỏ qua, có thể cướp là cướp. Y Phẩm Đường đoạt lấy bình thuốc trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt:

“Muốn có thì tự mình làm, muốn lấy thành quả của người khác sao?”

Thuốc này phải dùng đến khá nhiều thuốc dẫn, hơn nữa trong quá trình làm còn phát ra mùi tanh ghê tởm, ông mấy ngày nay cũng sắp bị hôn mê rồi, mới làm ra mấy viên, đưa cho nàng? Chớ hòng mơ tưởng.

“Sư phụ, dù sao bây giờ người cũng ở đây? Thuận tiện làm thêm mấy viên không được sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thừa dịp Y Phẩm Đường không chú ý, len lét đổ ra hai viên thuốc.

“Sư phụ, con đi về trước nha ? Ngày mai lại tới nữa”

Thừa dịp chưa bị phát hiện nhanh đi, không bắt được tại trận, ngày sau không nhận là được.

“Được vậy con về trước đi, ngày mai nhớ tới sớm một chút”

Y Phẩm Đường không có phát hiện bảo bối của mình bị trộm đi.

“Đã hiểu”

Trở lại gian phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt đem thuốc ăn trộm được mấy năm nay phân loại riêng từng lọ, ngày sau xông xáo giang hồ cần phải dùng, lỡ như đụng phải thuốc dẫn không đồng đều, những thuốc này có thể cứu nguy. Những thứ này đều là gia sản của nàng, suy nghĩ một chút, bảo vệ tính mạng mình so với cứu người là quan trọng nhất, xem ra phải lấy một chút độc dược phòng thân.

Đem đồ vật cất xong, thời gian còn sớm, nắm chắc thời gian tập ám khí. Mấy năm nay, Hàn Nguyệt Nguyệt đều là canh thời gian mọi người

https://thuviensach.vn

ngủ chạy ra sau núi tập võ công cùng ám khí, nàng lần tìm trong sách dược nhưng bĩu môi vì không tìm được bí kíp võ công, cho nên không thể làm gì khác là căn cứ vào quyền đạo lúc còn ở hiện đại luyện tập một chút để phòng thân, ngừa vạn nhất.

Ám khí đương nhiên càng nhỏ càng tốt, như vậy mới có thể an toàn, không bị đối thủ phát hiện, cho nên nàng toàn lấy châm lông trâu, cái này so với kim may còn nhỏ hơn chút, tựa như lông trâu, cho nên liền kêu châm lông trâu.

Châm này nhỏ, toàn thân trên dưới có thể giấu hơn hai ngàn cây, mỗi lần phi năm cây, như vậy, đang thời điểm đánh đấm nàng có hơn bốn trăm cơ hội để phi châm, cũng có thể đào thoát. Hơn nữa mỗi cây nàng đều đặc chế bôi vào thuốc tê, một cây có thể tê dại cả đầu con voi, coi như võ công của ngươi lợi hại thế nào, trúng cái lông trâu châm này cũng không thể nào nhúc nhích được, hơn nữa loại thuốc tê này chỉ cần cắm vào cơ thể, sẽ nhanh chóng thông qua máu làm tê dại toàn thân, càng dùng nội công bức ra thì càng tê dại, cho đến khi bất tỉnh nhân sự, nhưng không có nguy hiểm đến tính mạng.

Dược tính có thể duy trì một canh giờ, khoảng hai tiếng, sẽ tự nhiên biến mất, vì để ngừa mình trúng chiêu, Hàn Nguyệt Nguyệt chuẩn bị môt loại đan dược, nghe thấy được và có thể cảm nhận được thuốc tê kia.

Bất quá châm này quá nhỏ, mới đầu luyện tập rất khó khống chế số lượng, không thể tùy tiện phát châm, nếu tính toán không đúng sẽ nguy hiểm đến bản thân mình.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Rời Dược Cốc

"Trầm nương, sư phụ, sư tỷ, còn có Vân thúc, ta đi, xin tha thứ cho ta vì không tiện chia tay mọi người, ta muốn ra bên ngoài xem một chút, các người không cần lo lắng, ta sẽ chăm sóc tốt cho chính mình, các người không cần ra ngoài tìm ta, chờ ta xem đủ rồi sẽ về, các người cũng không cần lo lắng ta gặp nguy hiểm, những bản lĩnh khác ta không có, nhưng có điều chạy trốn thì rất có lòng tin, cho nên các ngươi cũng không cần nghĩ gì nhiều, chờ ta trở về, sẽ kể cho mọi người nhiều chuyện vui, của ngon vật lạ trên đời."

-Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Trầm nương, người cũng không cần lo lắng, Nguyệt Nguyệt sẽ chiếu cố tốt mình, muội ấy thông minh như vậy, chỉ có thua thiệt cho người ta mà thôi, trên người muội ấy còn mang theo nhiều độc dược, không ai có thể làm muội ấy bị thương."

Y Huyên ngoài mặt an ủi Trầm nương, trong lòng lại đem Hàn Nguyệt Nguyệt mắng một trận, dám trộm Thiên Hương hoàn của nàng, chính nàng cũng tiếc không dùng, cho nên để cho bé con kia chiếm tiện nghi. Trở về xem, thế nào cũng cho nha đầu ấy biết tay.

"Đúng vậy, Nguyệt Nguyệt từ nhỏ cơ trí, sẽ không có gì nguy hiểm, huống chi cũng không thể để cho con bé sống cả đời ở cốc, đi ra ngoài quan sát một chút cũng tốt, có gì thì gọi Thường Thanh đi xem nó"

Y Phẩm Đường thả thư trong tay xuống, trong lòng tính toán như thế nào lại để một đồ đệ khác ra khỏi cốc, chỉ gặp nhiều loại bệnh mới có thể

https://thuviensach.vn

tích lũy them nhiều kinh nghiệm, mới có thể không ngừng nâng cao khả năng của chính mình.

“Nguyệt Nguyệt từ nhỏ ở trong cốc, không có tiếp xúc với người bên ngoài, ta sợ nó sẽ thua thiệt, một cô bé mới hơn mười ba tuổi sao có thể nghĩ đến chuyện lưu lạc giang hồ, không được, ta phải viết thư cho Hàn gia, nếu Nguyệt Nguyệt thật sự có gì nguy hiểm, Hàn gia cũng có thể âm thầm giúp một tay”

Nguyệt Nguyệt xem như con gái của bà, từ khi sinh ra cho đến nay đều ở bên người bà, hôm nay còn một thân một mình đi xông pha giang hồ gì đó, bà làm sao có thể yên tâm.

“Cũng tốt, Nguyệt Nguyệt là tôn nữ của Hàn gia, mượn cơ hội này cho bọn họ gặp nhau cũng tốt, nếu không Nguyệt Nguyệt đến nay cũng luôn cho là mình không có người thân trên đời.”

Mà bên kia, Nguyệt Nguyệt trộm lệnh bài của Y Phẩm Đường, mới ra đường hầm, nhìn thấy trong tầm mắt là một mảnh trăm hoa trắng muốt, không một điểm nhơ nào, bởi vì đường hầm không có ánh sáng, đột nhiên thấy sáng chói, ánh mắt có chút không thích ứng được, nhắm mắt lại, sau đó lại mở ra.

“A~ rút cục cũng đi ra được” run lên, “Thật đúng là lạnh, may mà mặc mấy bộ y phục, nếu không bị đông cứng chết.”

Nàng đem bọc quần áo trên người khoác lên vai, xoay người thấy khối đá viết chữ Vô tự bi, đi tới, đưa tay sờ sờ, chữ Vô tự bi bên trên không có tuyết đọng, cái này ở trên tuyết lạnh thế này mà không thấy tuyết đọng lại. Thật kỳ quái!!!

Đây chính là địa phương nàng được bà vú đưa đến năm đó, hôm nay đã hơn mười ba tuổi, xung quanh tất cả đều không thay đổi, coi như có thay

https://thuviensach.vn

đổi cũng không nhìn thấy, tất cả đều là một mảnh trắng xóa, chẳng có chút dấu hiệu biến hóa nào.

Sư huynh nói qua, từ dòng chữ cứ đi về hướng nam, là có thể đi ra núi tuyết, nhưng năm kia hai gã thị vệ dùng khinh công mang nàng và bà vú đến chỗ chữ Vô tự bi này tốn hết tám canh giờ (tầm 16 tiếng đồng hồ), nói vậy nơi này cũng cách thị trấn khá xa.

Sờ sờ trong túi mấy lượng bạc, đây chính là toàn bộ tài sản của nàng, đây là từ Vân thúc trộm được, cả cốc chỉ có ông ấy có tiền, ăn uống trong cốc đều là một tay ông sắp xếp, Vân thúc thật là lợi hại, nhiều tuổi như vậy mà vẫn có thể mang nhiều đồ về, nàng hoài nghi có phải có một con đường hầm ở trong cốc hay không, nàng đã theo dõi Vân thúc nhiều lần nhưng lần nào cũng thất bại, có thể nói khinh công của Vân thúc lợi hại cỡ nào.

Nàng đi từ lúc trời tờ mờ sáng, giằng co hơn một canh giờ, hiện tại trời đã sáng hẳn, sờ sờ bụng, sáng sớm ăn cho đầy bụng rồi mới đi, giờ này lại đã đói. Nhìn chung quanh một lúc, hướng nào là nam, không thể trách nàng không xác định được phương hướng, chính xác là trên núi này, hướng nào cũng là một màu trắng xóa, căn bản không nhìn ra đông tây nam bắc.

Ngẩng đầu nhìn lên, không có mặt trời, bất quá bên trái so với các hướng khác là sáng hơn, bên trái phải là phía đông, kia bên phải là phía tây,phía nam phải là phía sau.

Thi triển khinh công bay về phía nam, nửa canh giờ sau, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trên một mỏm đá nhỏ nghỉ ngơi, nàng đã dùng tốc độ nhanh nhất, như thế nào còn chưa ra khỏi Tuyết Sơn, nơi này thật quá rộng lớn.

Tuyết ở nơi này không giống như trên núi, trên núi tuyết đọng thật cứng, chân căn bản không lún xuống được, bất quá nơi này đi qua để lại dấu chân rất sâu, may mà nhờ nàng đề khí, mới có thể thuận lợi đứng trên tuyết. Trời bắt đầu có tuyết rơi, Hàn Nguyệt Nguyệt kích động vô cùng,

https://thuviensach.vn

kiếp trước nàng là người phương nam, chưa từng thấy tuyết, vì muốn nhìn thấy bão tuyết mà năm thứ ba đại học nàng đã cùng đám bạn đi phương bắc một chuyến.

Giương mắt nhìn lên trời, tất cả là một màu trắng xóa, bầu trời còn đầy bóng tuyết bay, Hàn Nguyệt Nguyệt không thể không cảm thán, nơi này thật đẹp, tuyết dưới ánh nắng càng lớn, nhưng nàng không cảm thấy lạnh chút nào, bởi vì cảnh sắc tuyệt đẹp trước mắt mà nàng sống đến bây giờ mới được nhìn thấy. Nếu có cơ hội ở trên núi tuyết này làm mấy gian phòng ốc, trước sau nhà đều có một vườn mai, cùng người mình yêu, nấu nước pha trà, ngắm nhìn mai nở, cuộc sống như thần tiên thật đáng cho người ta ngưỡng mộ.

Thường ngày nhìn sư tỷ múa ở trên khóm hoa, đã thấy thật đẹp, nếu sư tỷ múa một bài ở chỗ này, chắc chắn là tiên nữ hạ phàm, chờ có cơ hội mang sư tỷ đến đây, tỷ ấy nhất định sẽ rất thích.

Thả bọc quần áo trên tay xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt múa lại đoạn sư tỷ đã dạy, vận dụng mọc cánh thành tiên, cả thân thể từ từ bay lên, trên người nàng vốn mặc một thân xiêm y màu trắng, thân thể lại giống một bông tuyết đang nhảy múa. Cách đó không xa.

“Gia, ta không phải hoa mắt, ta đã nhìn thấy tiên tử”

Tần Minh không thể tin được khi nhìn thấy trong tuyết có một cô gái như tinh linh đang nhảy múa, không tự chủ mở miệng, nơi này đầy tuyết rơi mà cô gái vẫn có thể nhảy múa, không phải tiên nữ thì là gì.

Mạch Dịch Vân nhìn bóng dáng trong tuyết, không để ý tới lời của Tần Minh, Tần Minh thấy gia nhà mình không lên tiếng, mình dĩ nhiên ngậm miệng lại. Cùng nhau nhìn chăm chú cảnh đẹp trước mắt, cuộc sống khó thấy được cảnh đẹp như thế này.

https://thuviensach.vn

Mà Hàn Nguyệt Nguyệt còn chìm đắm trong suy nghĩ, cũng không phát giác có người nhìn lén mình, nhưng người ta cũng là quang minh chính đại mà nhìn, chẳng qua là nàng không phát hiện mà thôi.

“Nếu không phải ta đói bụng, thật đúng là không thể bỏ được cảnh đẹp nơi này”

Hàn Nguyệt Nguyệt thở dài nói, mới vừa đứng lại, đã phát hiện hai người cách đó không xa đang ngó chừng mình, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người chuẩn bị cầm hành lý chạy đi.

Mạnh Dịch Vân phát hiện người phía trước phải đi, vội vàng thi triển khinh công đuổi theo, hắn cũng không biết tại sao phải đuổi theo nàng, nhưng trong đầu chỉ có một ý niệm, đó chính là ngăn nàng lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy có người đuổi theo, vội cầm bọc quần áo, mà Mạnh Dịch Vân cũng không tầm thường, lập tức muốn đuổi kịp, chỉ thấy mấy cây ngân châm bắn tới, lật người tránh né, xoay người lại lần nữa, đã không thấy tung tích người trước mắt đâu.

“Gia, không sao chứ?”

Tần Minh đuổi theo đã nhìn thấy Mạch Dịch Vân đứng trên mặt đất, trước mặt không còn bóng dáng cô gái. “Thật là khinh công lợi hại”. Mạch Dịch Vân không phải là khoe khoang, trên giang hồ không có mấy người có thể đuổi kịp hắn, nhưng là tốc độ kia quá nhanh, chẳng qua là quay người lại, cũng đã bay ra khỏi tầm mắt hắn, những suy nghĩ lướt nhanh trong đầu, trên đời cũng không có người như vậy. Xem ra tình báo của hắn còn để sót người này.

“Gia, người xem, trên đất có hoa”

Tần Minh nhìn xung quanh, trên đất ngoài đóa hoa cũng không có đầu mối gì, dấu chân trên đất cũng chỉ xoẹt nhẹ qua, cô gái này rốt cục là người

https://thuviensach.vn

nào? Khinh công lợi hại như thế. Mạnh Dịch Vân nhặt lên đóa hoa kia.

“Gia, đây là Thiên Sơn Tuyết liên, nhặt được bảo vật”.

Nếu như vừa rồi hắn không nhìn lầm, đóa hoa này từ trên đầu nàng rớt xuống, cho nên có thể hái Thiên Sơn Tuyết liên làm đồ trang sức, cô gái này có chút ý tứ, bất quá trong lòng hắn đã có đầu mối, có thể đem Thiên SơnTuyết liên làm hoa cài, chỉ có thể là người của Dược cốc.

Tương truyền Y Phẩm Đường có hai đồ đệ, đại đồ đệ trên giang hồ xưng Y Thường Thanh, tính tình cổ quái, làm việc không theo lẽ thường. Còn có người nữ đệ tử y thuật giỏi, nhưng đến nay không ra mắt giang hồ. Chẳng lẽ đó chính là nàng?

“Cất vào đi, bây giờ chúng ta tới Dược cốc, cô gái có lẽ ở nơi này, thì Dược cốc cũng chỉ ở gần đây thôi, nhớ quan sát cẩn thận”.

“Tuân lệnh, gia”

Người bên ngoài chỉ biết Y Phẩm Đường có hai đồ đệ, tự nhiên không biết Hàn Nguyệt Nguyệt, coi như cũng không biết hình dáng nàng như thế nào. Cho nên Mạnh Dịch Vân cư nhiên coi nàng là Y Huyên.

Mạnh Dịch Vân theo dấu chân của Nguyệt Nguyệt tìm đến Dược cốc. Dược cốc mỗi năm phát ra ngoài hơn mười lệnh bài, có lệnh bài mới có thể vào Dược cốc, Mạnh Dịch Vân tự nhiên trên tay cũng có, mới có thể tới trước cầu y.

“Tùy tiện tới bái phỏng, kính xin Cốc chủ đừng trách”

Y Phẩm Đường để ly trà trong tay xuống.

“Vương gia, sao lại nói như vậy, Vương gia có thể tới đây là một vinh hạnh, không biết Vương gia tới có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Dược cốc luôn không cùng Hoàng thất lui tới, lần này Mạnh Dịch Vân tự mình tới cửa, nhất định có chuyện quan trọng. Hi vọng không mang đến tai nạn cho Dược cốc.

“Cốc chủ đã mở lời, Bổn vương cũng không vòng vo. Thời gian trước Hoàng thượng đột nhiên bị bệnh, ngự y cũng không thể chẩn ra bệnh gì, chính là vẫn hôn mê bất tỉnh, mặc dù đã phong tỏa tin tức, nhưng Hoàng thượng lâu rồi không thượng triều. Man tộc hiện nay đang rục rịch nổi loạn, một khi việc này bị phát hiện , Man tộc sẽ mượn cơ hội này để tấn công. Cho nên mục đích chuyến đi lần này Bổn vương muốn mời Cốc chủ đi chuẩn bệnh cho Hoàng thượng”.

“Hoàng thượng an phúc, dân chúng mới có thể an cư lạc nghiệp, hôm nay Hoàng thượng đã gặp chuyện không may, ta làm sao có thể từ chối, nhưng hôm nay ta tuổi tác đã cao, lại lâu rồi không ra cốc, thân thể này đã sớm không bôn ba, Vương gia, nếu không ta phái đồ đệ Y Huyên của ta cùng ngươi đi trước, tuy nói Y Huyên là đồ đệ của ta, nhưng y thuật của nàng cũng do ta đích thân truyền dạy, nếu như có chuyện gì, Y Huyên truyền tin tức cho ta, dược liệu ở trong cốc dễ tìm hơn so với bên ngoài”

Nếu là cứu được Hoàng thượng thì đó là công lớn, nếu mà cứu không được đó cũng là một phiền toái, bất quá cơ hội khó có được, để cho Huyên nhi đi một lần, nếu thật là chọc đến tội chết người, cùng lắm thì ông đem cái cốc này hủy đi, hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài, Hoàng thất làm gì được ông.

“Nếu Cốc chủ đã tín nhiệm Y Huyên cô nương, Bổn vương tự nhiên tin tưởng, việc này không nên chậm trễ, kính xin Cốc chủ phân phó Y Huyên cô nương cùng Bổn vương lập tức lên đường.”

“Đó là đương nhiên”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân buồn bực, nếu Y Huyên ở trong cốc, thì cô gái gặp trên đường kia là người nào?

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Cứu Người

Hàn Nguyệt Nguyệt chạy như bay xuống núi, cho đến khi không nhìn thấy Tuyết Sơn mới dừng lại. Thật là xui xẻo, mới vừa ra ngoài liền gặp đối thủ, khinh công của người đàn ông kia thật tốt, nếu không phải nàng kịp thời phát ra ám khí, hiện tại có thể đã bị bắt được. Đây là do cái bọc quần áo gây họa, nếu không phải vì cầm nó, người kia sao có thể thấy dáng vẻ của nàng, nếu như người ta mang thù, tìm tới cửa thì nàng liền thảm, người ta đều nói ra ngoài gặp bạn tốt hơn là đi đúng đường, hiện tại chưa biết ai cả, không sao, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể trong lòng thầm cầu nguyện hắn đừng trúng mấy cây ngân châm kia.

Mà mấy cây châm long trâu của Hàn Nguyệt Nguyệt sao có thể làm Mạnh Dịch Vân bị thương.

Không để ý nhiều như vậy, nói không chừng người ta cũng không thấy bộ dạng của nàng, bây giờ làm đầy bụng là quan trọng hơn, vốn là đói bụng, lại chạy đến rút gân, chắc bụng cũng dán đến lưng.

Hiện tại cũng không thấy Tuyết Sơn, đường đi đến trấn cũng không xa, nàng nhớ trước kia có một cái trấn nhỏ.

Đi một hồi quả nhiên có một cái trấn nhỏ.

“Khách quan, ngài là nghỉ ngơi hay là ở trọ? Chúng ta cái gì cũng có, muốn vật bay trên trời hay là chạy dưới đất, ngài cứ việc gọi, gian phòng ngài ở đảm bảo rất thoải mái”

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị này có tài ăn nói không tệ, Hàn Nguyệt Nguyệt vào trong khách điếm, rất đông người, nơi này buôn bán cũng không tệ, thức ăn cũng không đến nỗi.

“Tiểu nhị, ta muốn một gian phòng hạng nhất, chuẩn bị thêm một thùng nước nóng, sau đó đưa chút thức ăn đến đây”

“Được, khách quan xin mời ngài”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi tắm rồi nằm trên giường tự hỏi, ra bên ngoài chỗ nào cũng cần tiền, chỗ bạc này chỉ đủ cho nàng dùng nhiều lắm là một tháng, một tháng sau không có tiền có phải chết đói hay không, không được, phải nhanh chóng nghĩ cách kiếm tiền, có túi bạc rủng rỉnh, đi chơi còn phấn khích một chút, ai biết có hay không phát sinh chuyện gì trên đường.

Chờ Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh dậy thì trời đã tối, mới vừa đứng dậy, bên ngoài liền truyền đến tiếng gõ cửa

“Ai đó?”

“Khách quan, tôi đưa thức ăn lên”.

Nghe thấy tiếng của người phục vụ, Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới mở cửa.

“Tiểu nhị, ta muốn hỏi một chút, gần đây trên giang hồ có phát sinh chuyện gì không?”

“Cô nương, tôi nói không phải là hù dọa nhưng gần đây trên giang hồ thật đúng là không an tĩnh, cô nương gia ở bên ngoài rất nguy hiểm, tôi khuyên cô nương nên nhanh về nhà đi”

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, một cô gái hơn mười tuổi, dáng dấp đẹp như vậy, toàn thân cao thấp lại tỏa ra hơi thở ngây thơ, hắn đoán đại khái là tiểu thư nhà nào chuồn ra ngoài đi chơi thôi.

“Tiểu nhị ca, không dối gạt ngươi, ta đi cùng ca ca, nhưng là trên đường bị lạc mất, cho nên ta một mình ở đây, ca ca ta là người luyện võ, cho nên ta mới hỏi thăm động tĩnh trên giang hồ, chỉ hy vọng có thể tìm được hắn”

Hàn Nguyệt Nguyệt diễn như thật, khách điếm này người đến người đi, hỏi thăm tin tức là dễ dàng nhất.

“Thì ra là như vậy, nhưng gần đây không nghe thấy tin tức tỷ võ gì, nhưng mấy ngày trước nghe đồn bang chủ Lý Thanh phái Thanh Đồng bị bang chủ Tiết Hải phái Côn Luân ám toán, người bị thương nặng, đã mời đại phu khắp thiên hạ, cũng không thể chữa khỏi, giống như số mệnh sắp tận vậy. Các đại môn phái bây giờ vì Thanh Đồng phái mà giương cờ đòi công đạo, đang đi đến phái Côn Luân, nếu như ca ca cô nương là người trong giang hồ, cũng có thể đang ở nơi này, cô nương nếu không ngại thì có thể đi xem một chút, nhưng dù sao cô nương cũng là thân gái, rất nguy hiểm, về nhà rồi hãy tính”.

Đây chính là tin tức hữu dụng nhất.

“Cám ơn tiểu nhị, phụ mẫu ta sớm không còn, chỉ còn lại huynh muội ta nương tựa lẫn nhau mà sống, dĩ nhiên ca ca ta ở nơi nào, nơi đó là nhà của ta”

Vừa nói Hàn Nguyệt Nguyệt không quên dùng sức nặn ra dáng vẻ muốn khóc.

“Tiểu nhị, có thể cho ta biết phái Thanh đồng ở đâu không? Bất kể ca ca ta có ở đó hay không, ta muốn đến xem thử một lần mới an tâm”

https://thuviensach.vn

“Cô nương, phái Thanh đồng ở trong thành Thanh Dương, bất quá lộ trình có chút xa, từ nơi này đi về phía đông, khoảng chừng mười ngày mới tới, tôi chỉ nghe người ta nói vậy, cũng chưa có đi qua”

Tiểu nhị xin lỗi gãi gãi lỗ tai, hắn mỗi ngày đều ở nơi này, làm sao có thời gian đi đến nơi khác, nhưng cũng chỉ nghe khách phương xa nói thế thôi.

“Cám ơn tiểu nhị, biết đi thế nào là tốt rồi”

Tiểu nhị vừa đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt lại đắm chìm trong suy nghĩ, nếu Lý Thanh là bang chủ, hơn nữa lại bị thương khiến nhiều người bất bình thay cho hắn thì người ở giang hồ hành tẩu cũng không đến nỗi, nếu như chữa trị tốt cho hắn, nàng dù cho là tiền tài hay danh lợi đều được thỏa mãn, là cuộc buôn bán lời, chẳng qua là bây giờ mạng của Lý Thanh có lớn như vậy hay không, vạn nhất nàng vừa tới thì tắt thở, nàng chẳng phải sẽ mất nhiều hơn sao? Xem ra hiện tại phải chạy nhanh, tiểu nhị nói lộ trình khoảng mười ngày, nàng dùng khinh công, trong vòng ba ngày là tới.

Đem tiền đặt ở trên bàn, từ cửa sổ bay ra ngoài.

May mà nhờ tốc độ của nàng nhanh, nếu không nửa đêm người ta đã phải nhìn thấy một thân trắng toát từ Thiên Sơn bay qua, vậy thì không bị hù chết mới lạ.

Hàn Nguyệt Nguyệt bôn ba ba ngày, cuối cùng cũng tới được thành Thanh Dương, nàng cũng không lập tức đi phái Thanh Đồng, mà là tìm khách điếm, nghỉ ngơi thật tốt, buổi tối mới làm việc được.

Trầm nương làm cho nàng quần áo đều là kiểu của con gái, bất quá tối nay nàng không thể bại lộ thân phận, không thể làm khác hơn là gọi tiểu nhị đi gọi thợ may đưa y phục tới đây. Không phải là nàng không chịu gặp người, mà là hiện tại người biết nàng càng ít càng tốt, như vậy cho dù có

https://thuviensach.vn

người tra tới cũng không dễ dàng, cho nên từ lúc ra khỏi trấn nàng đều dùng khăn che mặt, cũng không muốn có người tìm đến cửa.

"Cô nương, những thứ này đều là quần áo tốt nhất của bổn tiệm"

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn bà mập trước mắt đã nói muốn sùi bọt mép, người kia chắc là bà Vương bán dưa khen mèo dài đuôi. "Để lại màu trắng, những bộ kia đều mang hết đi".

Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm túc nhìn cách ăn mặc của mình, thoạt nhìn càng thành thục càng tốt, nhìn gương mặt trong gương lúc đó, mặc dù không nghiêng nước nghiêng thành như sư tỷ, nhưng cũng vẫn là đẹp lắm. Hàn Nguyệt Nguyệt thích nhất là cặp mắt này, làm cho người ta có cảm giác trong suốt, có lẽ nàng cách xa thế tục đã lâu, nên đôi mắt được tinh lọc, không nhiễm bụi trần.

Mang theo khăn che mặt, nàng đi tìm phái Thanh Đồng ở thành Thanh Dương, dù sao cũng là đại bang phái, tất nhiên rất dễ tìm, Hàn Nguyệt Nguyệt xem xét một vòng nóc nhà, bây giờ là nửa đêm, những người khác đã sớm ngủ, chỉ có hậu viện có một gian phòng là còn đèn, trước cửa phòng còn có hai người đứng canh, chắc là phòng của Lý Thanh.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy tay chọc một lỗ ở cửa sổ giấy, nhìn vào tình huống trong phòng. Trong phòng chỉ có một nha hoàn coi chừng, chắc là để phục vụ Lý Thanh hằng ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt làm gác cửa ngoài cửa hôn mê, sau đó điểm huyệt ngủ của nha hoàn kia.

Người trên giường sắc mặt trắng bệch, mắt trợn tròn, vẻ cảnh giác nhìn một cô gái thân y phục trắng muốt, che kín mặt ngồi ở mép giường. Lý Thanh đã không có sức lực để nói chuyện, chỉ có thể mặc người làm càn, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không điểm á huyệt (huyệt câm), "Không cần kinh hoảng (kinh ngạc + hoảng sợ), ta là tới cứu ngài", Hàn Nguyệt

https://thuviensach.vn

Nguyệt mặc kệ Lý Thanh đang kinh ngạc, vươn tay xem mạch cho Lý Thanh.

Thật may không phải là bệnh không trị được, chỉ là bị chấn thương quá nặng. “Có phải ngài đi tiểu ra máu hay không?” Thấy Lý Thanh gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt mới yên tâm, dù sao mình cũng nên tự động thủ.

“Bên trong cơ thể ngài, nội lực bị chấn thương nghiêm trọng, máu bầm tụ trong cơ thể không đi ra được, nếu không đem máu bầm rút ra, trong vòng mười ngày ngài sẽ bỏ mạng”

Lý Thanh chấn kinh (chấn động + kinh ngạc), tất cả đại phu bắt mạch cho ông đều nói máu bầm trong cơ thể ông không có biện pháp tống ra, mà cô gái che mặt đứng trước mặt này, ông đoán chắc cũng không quá mười lăm mười sáu tuổi, lại có thể chẩn ra bệnh. Cô gái này không đơn giản, chắc là tới cứu ông, vậy cô gái này đã có kế hoạch, ông chỉ chờ Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng nói ra điều kiện.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Lý Thanh là người hiểu chuyện, liền không quanh co lòng vòng:

“Ta có thể cứu ngài, nhưng ta không muốn kim ngân tài bảo, cũng không cần phái Thanh Đồng của ngài, chỉ cần sau này ngài nhìn thấy ta giúp đỡ là được, cái yêu cầu này đối với ngài cũng không phải là quá đáng”

Hàn Nguyệt Nguyệt tính toán, phái Thanh Đồng thế lực mạnh như vậy, ngày sau nếu có phiền toái gì tới cửa, dùng phái Thanh đồng là tốt nhất.

Lý Thanh gật đầu một cái, ông vốn định, nếu cô gái này muốn tiền của, ông sẽ tự dâng lên toàn bộ gia sản cho nàng, nhưng nếu là làm điều gì bất lợi cho phái Thanh đồng, ông tự nguyện chết.

“Ta hiện tại muốn châm cứu, cần ngài phối hợp, làm theo lời ta bảo”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt trước cho Lý Thanh ăn một viên đan dược, có thể giúp ông vận công, sau đó châm kim từ sau lưng vào nơi máu bầm tập trung một chỗ, từ từ bức ra.

Hàn Nguyệt Nguyệt trên trán cũng đổ đầy mồ hôi, hao phí nhiều tinh lực. Sau nửa canh giờ…

“Đem viên này ăn vào, còn dư lại hai viên, sang ngày mốt lại uống một viên, nghỉ ngơi thật tốt, một tháng sau là có thể khỏi hẳn, ngày sau khi cần ta sẽ đến tìm ngài, ngài cũng không cần phái người tra lai lịch của ta đâu”.

Nàng phải đem toàn bộ thuốc quí dâng ra, thật là đau lòng.

“Cô nương, cô nương cứu lão phu một mạng, tất nhiên là ân nhân của ta, ngày sau nếu có chuyện, xin cứ phân phó, mong rằng ân nhân tiết lộ tên gọi, lão cũng khắc sâu trong tâm khảm”.

“Ta vốn không phải người trong giang hồ, bang chủ cũng không cần hỏi nữa”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ra ngoài cũng không thấy sai biệt lắm, không đi nữa, người bên ngoài sẽ tỉnh, đến lúc đó có nhiều người sẽ phiền toái.

Lý Thanh còn muốn nói điều gì, chỉ thấy nháy mắt, cô gái áo trắng đã không thấy bóng dáng, trong lòng sợ hãi than thầm, trên đời lại có khinh công lợi hại như thế, không biết là cao nhân phương nào, tuổi còn trẻ lại có y thuật cao siêu.

Hàn Nguyệt Nguyệt ra khỏi phái Thanh Đồng, trực tiếp bay về khách điếm, nàng cũng không sợ người theo dõi, chỉ cần có bản lĩnh là được, bận rộn hơn nửa đêm, thật đúng là mệt mỏi, nằm ở trên giường, một đêm vô mộng.

https://thuviensach.vn

Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, Nguyệt Nguyệt liền trả lại gian phòng, tối hôm qua nàng cho Lý Thanh uống thuốc, nếu Lý Thanh muốn tra lai lịch của nàng thì phải sáng nay mới làm được, nàng còn muốn trốn sớm .

Hàn Nguyệt Nguyệt thay quần áo, búi sơ kiểu tóc thiếu nữ, một cô gái ngây thơ hiện ra, coi như Lý Thanh giờ có đứng trước mặt nàng, cũng không thể nhận ra được.

Thật vất vả mới tới được đây, phải đi dạo một cái mới được, đổi khách điếm khác, ngủ một giấc rồi suy nghĩ, tối hôm qua trễ như vậy mới ngủ, sáng lại vội vàng đi trốn, mệt chết đi được. Mà bên kia

“Bang chủ, chúng ta đã lần tìm trong thành, quả nhiên có một cô gái trẻ ở khách điếm Lai Phúc, chúng ta tới chậm một bước, nàng sáng nay còn nhân lúc trời còn chưa sáng đã trả phòng”

Thanh Phong báo cáo với người nằm trên giường, Lý Thanh.

“Nếu không tìm được thì thôi đi, lui xuống đi, ta muốn nghỉ ngơi”

Lý Thanh nhắm mắt lại, ân nhân của ông có công phu lợi hại, nếu không muốn người khác biết được hành tung, tất nhiên là không tìm được.

Toàn thể trên dưới phái Thanh đồng đều vui sướng, vốn tưởng rằng bang chủ vô lực chỉ còn chờ chết, ai ngờ sáng nay lại triệu tập các vị đường chủ để thương lượng, hơn nữa thương thế đã tốt, chẳng qua là thân thể suy yếu cùng với vẻ mặt thất vọng.

Từ đó, trên giang hồ liền truyền ra tên một cô gái thần bí, võ công cùng y thuật cao siêu, hành tung càng thêm bí ẩn, không một ai có thể thấy mặt nàng, chỉ biết là một cô gái trẻ tuổi, lại có kẻ dựa vào đó, đồn rằng nàng mang dáng dấp nghiêng nước nghiêng thành. Cũng có người truyền

https://thuviensach.vn

rằng nàng là Y Huyên đồ đệ của Y Phẩm Đường, nhưng bọn họ đoán cũng không có gì để chứng minh, cho nên người ta mới càng truyền càng ghê.

Các đại môn phái xung quanh thu thập tin tức của nàng, nhưng là vẫn không thu hoạch được gì, bất quá những thứ này đều là nói sau.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thần Tượng

“Trương Hiểu Tinh, còn không mau tỉnh dậy, nhanh giao sách ra đây, ta để lại cho ngươi một con đường sống, nếu không lần này ngươi cũng không còn mạng để trở về”

Tên áo đen từ từ hướng đến.

“Hừ, trở về nói cho tên cẩu tặc Thái Uyên rằng, muốn một tay che trời sao, có chết ta cũng không giao sách cho hắn, có bản lĩnh tới mà lấy đi”

Trương Hiểu Tinh mắt thấy bị tên áo đen ép tới vách đá, trong lòng nghĩ đã xong, cùng lắm thì nàng mang theo sách này nhảy xuống thôi.

“Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, lên”

Mấy tên áo đen vây đánh Hiểu Tinh. Trên người nàng đã sớm vết thương chồng chất, không còn là đối thủ của bọn áo đen, nên nàng từ từ chuyển hướng tới vách đá.

“Muốn nhảy xuống? không có cửa”

Tên áo đen đã sớm đoán được ý đồ của Hiểu Tinh nên đã nhanh hơn một bước vây ở phía sau nàng.

“Ngươi muốn lấycuốn sách này, nhảy xuống mà lấy đi”

Trương Hiểu Tinh thấy mình không nhảy xuống được, nhanh chóng móc ra cuốn sách, ném xuống vách đá.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, có bản lãnh các người cùng nhảy xuống lấy đi”

Vách núi này căn bản là sâu không thấy đáy, coi như đi xuống, nhất định cũng không tìm được.

“Xú nữ nhân” tên áo đen một kiếm đâm thủng lưng Hiểu Tinh “Chúng ta đi”

Bọn áo đen thấy Hiểu Tinh ngã xuống, nhanh chóng biến mất.

“Phụ thân, nữ nhi đã không thể thực hiện lời dặn của ngài”. Trương Hiểu Tinh không cam lòng nhắm mắt lại.

“A~ đây là nơi nào?”

Trương Hiểu Tinh mở mắt ra, nhìn thấy mình đang nằm trên giường, nàng không phải đã chết sao? Tại sao lại ở chỗ này?

“Đừng động, miệng vết thương của cô khá sâu, thật vất vả mới cầm máu được, lại ra máu ta cũng mặc kệ”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở mép giường cảnh cáo người trên giường.

“Tại sao ta lại ở đây? Cô nương là ai?”

Trương Hiểu Tinh cảnh giác nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, đoạn đường này nàng đã bị nhiều người đuổi giết, tất nhiên là hoàn toàn cảnh giác.

“Ta cũng không biết là nơi nào, thấy không có ai nên mang cô vào, ta chính là ân nhân cứu mạng của cô, cô ăn ít đồ trước đi rồi tính”

Hàn Nguyệt Nguyệt đỡ Tiểu Tinh tựa vào đầu giường, sau đó bưng lên chén cháo, đây chính là thành quả mà nàng tốn nửa canh giờ (15 phút) mới đi mua được.

https://thuviensach.vn

“Cảm tạ ân nhân, tôi là Trương Hiểu Tinh, không biết xưng hô với ân nhân như thế nào?”

Nhìn sắc mặt người trước mắt mình so với mình nhỏ tuổi hơn, quả thật làm nàng kinh ngạc. Rõ ràng nàng bị tên áo đen đâm kiếm xuyên qua người, mà cũng không có chết, nghĩ đến cô bé này có y thuật thật là cao minh.

“Ta tên là Hàn Nguyệt Nguyệt, nghĩa là trăng sáng, mạng của cô là do ta cứu về, chính cô không thể làm chủ, ta cũng không phải là người của môn phái nào cả, hiện tại một thân một mình, nên ta muốn hỏi cô có bằng lòng đi theo ta không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hiện tại một người việc gì cũng phải tự mình làm, không bằng tìm thêm một người làm chân chạy cho mình.

“Mệnh Hiểu Tinh là do ân nhân cứu về, sau nay chính là của ân nhân, chẳng qua là Hiểu Tinh bị kẻ thù đuổi giết, sợ rằng sẽ mang họa đến cho ân nhân”.

“Tất nhiên, ta biết cô có thù nhà, nếu ta đã không có năng lực bảo vệ cô, tự nhiên sẽ không nói là cô đi theo ta”

Nàng mới không sợ những người đó đấy, nếu dám trêu nàng, nàng liền độc chết cả nhà hắn, người không hại ta, ta không hại người, nếu là người tìm tới cửa nàng cũng không khách khí.

“Đã như vậy, sau này Hiểu Tinh nguyện nghe ân nhân sai bảo”.

“Cô gọi ta là Nguyệt Nguyệt được rồi, đừng gọi ân nhân, gọi ân nhân nghe không được tự nhiên”.

“Gọi thẳng tên ân nhân nghe cũng không ổn, Tiểu Tinh gọi ân nhân là tiểu thư đi”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt buồn bực, không muốn gọi ân nhân còn gọi.

“Chuyện trước kia của cô ta sẽ không hỏi tới, nếu là sau này đụng phải kẻ thù, nói cho ta biết một tiếng là được, ta sẽ bảo hộ cô bình an, nhưng bắt đầu từ hôm nay, cô không thể có hai lòng với ta, nếu không đừng trách ta không hạ thủ lưu tình”

Dù sao cũng không quen, Hàn Nguyệt Nguyệt muốn đe dọa một chút, coi như có hai lòng, cũng phải xem bản lĩnh của nàng.

“Tiểu thư an tâm, Hiểu Tinh sẽ toàn tâm toàn ý với tiểu thư, tuyệt không có hai lòng”.

Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi ngày đều phải vào thành mua đồ ăn và thuốc, dù sao cũng là ngoại thương, muốn dùng đến dược liệu, trong tiệm thuốc đều có, nàng cũng lười đi lên núi tìm, nhưng mà tiền trong người càng ngày càng ít, nếu không đi kiếm tiền, vậy thì lương thực cũng cạn.

“Trần đại phu, van cầu ngươi đi cứu lão gia đi, ông ta bụng càng ngày càng lớn, đồ ăn cũng không dám đụng”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa đến tiệm thuốc, liền nghe gã sai vặt lôi kéo ống tay áo củaTrần đại phu.

“Không phải là ta không đi cứu, chẳng qua là lần này lão gia bị bệnh không thể chữa được, cậu đi tìm cao nhân khác đi”

Trần đại phu vung tay áo lên trở lại quầy. Gã sai vặt thấy Trần đại phu không chịu, không thể làm gì khác hơn là đi những tiệm thuốc khác xem một chút, có ai có thể cứu lão gia không, nếu không tìm được đại phu về, hắn cũng đừng nghĩ đến sống sót.

“Cô nương, lại tới mua thuốc hả?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cứ ba ngày lại tới mua thuốc một lần nên Trần đại phu nhớ mặt huống chi còn là một cô nương xinh đẹp.

“Đúng vậy, đại phu bốc cho ta giống như lần trước”.

“Được, cô nương chờ chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng trước tủ thuốc, người đến người đi, tiệm này buôn bán không tệ.

“Đại phu, ta muốn hỏi ngài một chuyện, mới vừa rồi vị kia là người nào? Lão gia nhà hắn bị bệnh gì thế?”

“Ai~ hắn là người làm nhà Chu viên ngoại, không biết viên ngoại bị bệnh gì, bụng càng ngày càng lớn, hơn nữa mặt không có chút máu, không riêng gì Trần mỗ ta, đại phu trong thành cũng không chẩn ra chứng bệnh gì, sợ rằng đây không phải là bệnh gì, mà do làm nhiều chuyện ác độc, là báo ứng thôi”

Bụng trở lên to lớn? mặt không còn chút máu? Không biết là bệnh gì? Nhưng nàng cũng không tin là báo ứng.

“Cô nương, thuốc của cô”

“Cám ơn đại phu”

Hàn Nguyệt Nguyệt ra khỏi tiệm thuốc, suy nghĩ có muốn đi nhìn một chút hay không, thuận tiện kiểm tra y thuật của mình.

“Đổi lần thuốc này rồi cô nghỉ ngơi trước, ta có việc phải đi ra ngoài một chuyến”

Vốn là bị thương ngoài da, chỉ cần vết thương khép lại là tốt, chẳng qua là vết thương của Hiểu Tinh quá sâu, cũng đã hơn mười ngày cũng chỉ có thể xuống đất đi lại một chút mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, người có chuyện liền đi đi, Hiểu Tinh không có việc gì, vết thương cũng đỡ hơn rồi”

Mấy ngày sống chung, Hiểu Tinh phát hiện Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không khó sống, hơn nữa lại tự đổi thuốc cho nàng rồi còn tự còn nấu ăn nữa.

Hàn Nguyệt Nguyệt trời sáng đã hỏi thăm nóc nhà Chu viên ngoại, giờ trực tiếp đi vào là được, vừa vào đến sân liền truyền đến tiếng kêu như giết heo của Chu viên ngoại.

Hàn Nguyệt Nguyệt trực tiếp hạ thuốc mê cả nhà Chu viên ngoại để tránh trong thời gian trị liệu có người xông vào.

“Ngươi là ai? Tại sao đêm khuya dám xông vào Chu phủ, người đâu…”

Hàn Nguyệt Nguyệt trực tiếp điểm huyệt đạo hắn, ầm ĩ chết được.

“Ta là tiên nữ a, đặc biệt tới cứu ngươi, bất quá lúc trước ngươi đã làm nhiều chuyện không phải, hôm nay báo ứng tới, ta cũng không nắm chắc có thể chữa khỏi hay không, ta chỉ có thể làm hết sức, nếu không chữa khỏi, đó chính là do tuổi thọ của ngươi đã hết, nếu chữa khỏi, đó là ông trời thương tiếc ngươi, cho ngươi thêm một cơ hội nữa”.

Nhìn vào giường mặt sợ hãi kia, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy thật buồn cười, viên ngoại ỷ mình có tiền, lấn át người khắp nơi, bắt nạt kẻ yếu, hắn cho nhà nông thuê đất khổ không chịu nổi, lần này tới dạy dỗ hắn một chút.

“Ta nói mấy điều kiện, nếu ngươi đáp ứng ta thì nháy mắt hai cái, không đáp ứng thì nháy mắt một cái, nghe cho kỹ”.

https://thuviensach.vn

“Thứ nhất, sau khi khỏi bệnh không được khi dễ người nghèo, nếu đáp ứng ta nháy mắt hai cái, không đáp ứng liền nháy một cái, ngươi nháy ba cái làm gì? Làm lại”

Chu viên ngoại ngược lại kêu oan, vì bảo vệ tính mạng của mình chắc chắn là phải đồng ý, chẳng qua là khẩn trương quá, là nháy nhiều hơn một cái mà thôi.

“Thứ nhất, không khi dễ người nghèo, thứ hai đất cho nhà nông thuê không được tăng tô thuế, muốn hợp tác cùng những nơi khác thì tiền mướn phải nhất trí, hết bệnh phải làm nhiều việc thiện, sửa lại đường sá, như thế mới có thể giảm bớt việc ác của ngươi, nếu như ngươi muốn làm chuyện xấu xa, báo ứng lại tới, không chỉ ta, ngay cả đại La thần tiên cũng không cứu được ngươi”.

Nhìn vẻ mặt hoảng sợ của Chu viên ngoại, trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt cũng cười không ra tiếng, không ngờ hù dọa người khác cũng chơi vui như vậy.

“Chớ đem lời của ta vào tai này ra tai kia, ngươi biết bệnh của ngươi đại phu nào cũng không chữa được, cho nên phải đem lời ta nói nhớ rõ biết không? Hiện tại ngươi ngủ một giấc, ngày mai tỉnh lại sẽ khỏi”

Hàn Nguyệt Nguyệt điểm huyệt ngủ của hắn. Mặt mũi Chu viên ngoại đúng là trắng bạch, một chút huyết sắc cũng không có, hơn nữa bụng này nhìn như phụ nữ có thai tám tháng, giống như tùy thời có thể nổ tung, không trách được khiến những người đó sợ hãi.

Tới bắt mạch, nếu như nàng đoán không nhầm thì trong cơ thể viên ngoại có mã hoàng (con đỉa), Hàn Nguyệt Nguyệt sợ nhất là động vật mềm nhũn đó.

Cầm lấy chậu nước, sau đó đem đầu Chu viên ngoại dời đến mép giường, một cái tay bóp mở miệng Chu viên ngoại, một cái tay lấy ra Thiên

https://thuviensach.vn

Hương hoàn đặt ở khóe miệng Chu viên ngoại, hương hoàn này rất nồng, có thể dẫn nó tới.

Không tới một nén nhang, quả nhiên có một vật to như trứng gà màu đen từ miệng Chu viên ngoại bò ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt vội dùng chậu nước tiếp lấy, con vật này thật ghê tởm. Đem chậu nước đặt ở một bên, vật này hút máu lợi hại nhất, vốn chỉ to bằng ngón út, nhờ hút máu mới to được như thế này, để trong nước một đêm, chờ máu tản ra lại khôi phục nguyên hình. Hàn Nguyệt Nguyệt đi trước, còn không quên cầm đi một ngàn lượng bạc từ Chu phủ, coi như phí xem bệnh đi.

Hi vọng lần này có thể cho Chu viên ngoại một ít dạy dỗ, sau này không làm việc lấn át người nghèo.

Ngày thứ hai Chu viên ngoai tỉnh phát hiện mình khỏe lại, vội vàng phân phó người xây lại đường sá, rất sợ mình không cẩn thận lại đắc tội với thần linh. Đối với biến chuyển cực lớn của Chu viên ngoại, rất nhiều người cũng kinh ngạc, không tới mấy ngày, khắp thành ai cũng biết Chu viên ngoại được thần linh cứu giúp, đặc biệt hắn còn sai người làm chế tác một chân nhân, mỗi ngày thờ phụng.

Khi Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bức tượng thờ kia, thiếu chút nữa đã ngất đi, nàng còn chưa chết đâu, liền bị người ta đem lên thờ, sớm biết thì lúc ấy không nói ra lời hù dọa lão ấy. Đây không phải là nguyền rủa nàng chết sớm sao.

Rất nhiều nhân sĩ nghe Triệu thành xuất hiện thần tiên, còn là nữ, tất cả mọi người đều đoán là cô gái thần bí đó, vội vã đi Triệu thành, hy vọng có thể gặp một lần. Mà Hàn Nguyệt Nguyệt sớm đã rời đi trận địa, còn có xe ngựa nên không lo lắm đến việc lưu lạc đây.

Hiểu Tinh vết thương đã khép lại, vận động không ảnh hưởng đến vết thương là được, đi thì vẫn có thể.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Hoàng Cung

"Vương gia, Hoàng thượng do là trúng độc lâu ngày nay đã thành mãn tính dẫn đến hôn mê bất tỉnh"

Y Huyên bắt mạch cho Mạnh Dịch Hiên, kiểm tra một chút trên người không có các triệu chứng khác.

"Độc dược mãn tính?"

Hoàng thượng bình thường ăn uống đều có ngự y kiểm tra gắt gao, theo lý mà nói thì không thể không phát hiện? Hoàng thượng là vua một nước, mọi việc là không thể nào, Hoàng thượng trúng độc không lẽ nào ngự y không biết, thật là một đám lang băm.

"Độc mà Hoàng thượng trúng là loại độc hiếm thấy trên giang hồ, ta cũng chỉ mới thấy trong sách, loại độc này không màu không vị, độc tính lại ít, rất khó phát hiện, hơn nữa người trúng độc này thân thể cũng không có gì khó chịu, cùng người bình thường không có gì khác nhau, chẳng qua là dùng lâu dài, mới có thể khiến người ta đột nhiên hôn mê bất tỉnh, giống như ngủ say, sau đó kinh mạch từ từ dừng lại, cho đến chết, Hoàng thượng hôn mê đã lâu, nếu như kéo dài thêm mấy ngày, sợ rằng thần tiên cũng không cứu được"

Triệu chứng này trong sách thuốc có đề cập tới, bản thân cũng không ngờ sẽ gặp được.

"Lần này thủ đoạn hạ độc thật là cao minh, nếu như Hoàng thượng có gì bất trắc, khó tìm thấy đầu mối, lần này là nhờ Y cô nương, chẳng qua là

https://thuviensach.vn

không biết loại có cách nào loại bỏ độc này không?”

Nếu Hoàng thượng không thượng triều, cộng thêm có người có ác ý gây rối, hắn cũng không biết có thể chống đỡ cục diện này bao lâu.

“Mặc dù không phải là kịch độc, nhưng là độc tính của nó đã ngấm vào toàn thân, dùng dược và nội lực căn bản không thể ép ra, chỉ có thể dùng ngân châm đâm vào huyệt đạo toàn thân giảm bớt máu tuần hoàn, rồi dùng một loại độc khác làm thuốc dẫn, sau đó dùng nội lực từ từ ép ra, chẳng qua là huyệt đạo toàn thân có vài chỗ ..., ngân châm bình thường không cách nào châm tới, loại thuốc độc này trên người ta cũng không có”

Thuốc của nàng đã bị nha đầu chết tiệt kia trộm sạch, cũng còn chưa kịp tức giận đây, trên người bây giờ chỉ còn mỗi thuốc trì hoãn thời gian phát độc.

“Vậy ta liền phái người đi Dược cốc lấy thuốc”

“Không kịp nữa, hơn nữa độc này còn phải xem thời gian”

Dược cốc xa như vậy, nếu dùng mọc cánh thành tiên, đi lại cũng mất hơn mười ngày.

“Vương gia, ta biết người của Vương gia trải khắp mọi nơi, không biết tìm người phải mất bao lâu”

Sư huynh nàng cũng không biết đi nơi nào, xem ra chỉ có thể tìm tiểu sư muội kia tới giúp, muội ấy trộm nhiều thuốc từ Dược cốc ra như vậy, trên người nhất định là có. Hơn nữa Nguyệt Nguyệt sử dụng độc cũng không thua gì sư huynh.

“Y cô nương là tìm sư huynh Y Thường Thanh?”

https://thuviensach.vn

“Không,sư huynh của ta tung tích thần bí, trong thời gian ngắn sợ không tìm được, ta muốn tìm tiểu sư muội, muội ấy thời gian trước trốn ra khỏi Dược cốc chơi, hiện tại cũng chưa trở về, tìm muội ấy cũng dễ dàng chút.”

“Y cô nương còn có sư muội? Bổn vương chưa nghe nói qua, nếu như theo lời cô nương nói, trong vòng ba ngày sẽ có tin tức, chẳng qua là chưa có gặp qua lệnh sư muội, kính xin Y cô nương miêu tả đặc thù, Bổn vương sẽ phát lệnh tìm kiếm”.

Mạnh Dịch Vân nhìn Y Huyên một chút, lần đầu tiên hắn nghe được, Y Phẩm Đường còn có đồ đệ khác.

Y Huyên lấy đồ của Hàn Nguyệt Nguyệt đưa cho hắn, nói là chiếc nhẫn hữu tình gì đó, là dùng đầu gỗ để điêu khắc thành hình tròn, phía trên khắc đóa hoa, nhưng nàng chưa từng thấy qua vật này, nói vậy chỉ có Hàn Nguyệt Nguyệt quỷ quái mới nghĩ ra được.

“Tìm được người, đưa cho muội ấy cái này, nàng sẽ tới gặp ta, tiểu sư muội hay mặc đồ trắng, tính tình ầm ĩ, nhất định sẽ không an phận, trên giang hồ chắc chắn có động tĩnh”

Mạnh Dịch Vân nhận lấy vật đó từ Y Huyên, nhìn một chút, chưa biết là vật gì, chắc là tín vật giữa tỷ muội bọn họ.

“Đã như vậy, ta lập tức phái người đi tìm kiếm”

Thấy Mạnh Dịch Vân đứng dậy muốn đi, Y Huyên vội vàng nói thêm:

“Tìm được muội ấy phải bảo rằng nhất định một ngày một đêm phải đến”

Mạnh Dịch Vân buồn bực, coi như hắn trong ba ngày tìm được người, một ngày cũng không kịp trở lại? Bất quá việc này quan hệ đến an nguy

https://thuviensach.vn

của Hoàng thượng, Y Huyên nói vậy nhất định có đạo lý của nàng ấy.

Mà Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngủ trưa trong khách điếm, sau khi vớt một khoản của Chu viên ngoại, tiền nhiều thì phải hưởng thụ. Lại có nữ tỳ có võ công cao cường canh giữ, thực tế ngủ cũng được nhiều, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh dậy, Trương Hiểu Tinh vội vàng tiến lên.

“Tiểu thư, mới vừa rồi có người đưa cái này nói tiểu thư thấy nhất định sẽ đi gặp hắn, ta thấy người đó không phải đến tìm phiền toái nên nhận lấy”

Trương Tiểu Tinh đưa cái vòng tròn cho Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy cái nhẫn vừa nhìn vừa suy nghĩ, đây không phải là vật nàng đưa cho sư tỷ sao? Tại sao lại ở chỗ này, sư tỷ không phải ở Dược cốc sao? Chiếc nhẫn như thế nào rơi vào tay người này, sư tỷ gặp nguy hiểm sao?

“Người đưa cái này cho cô hiện đang ở đâu?”

Trương Hiểu Tinh ở cùng Hàn Nguyệt Nguyệt lâu như vậy, lần đầu tiên thấy nàng khẩn trương, cũng không dám hàm hồ.

“Người đưa đồ này cũng ở trong khách điếm, nếu tiểu thư muốn gặp truyền một câu là được”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhăn mặt cau mày, người nào cao minh như thế, nàng mới rời Dược cốc chưa lâu, đã điều tra ra lai lịch của nàng.

“Vậy bây giờ cô hãy dẫn họ tới đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy ra bàn ngồi, rót ly nước, đưa lên trước mặt từ từ uống, là phúc hay họa, gặp là biết.

“Vâng, tiểu thư”

https://thuviensach.vn

Một phút sau…

“Tiểu thư, người tới”

Hàn Nguyệt Nguyệt thả chung trà trong tay xuống.

“Để hắn vào đi, cô canh giữ ở ngoài không cho ai tới gần”

“Vâng, tiểu thư.”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy một người ăn mặc kiểu thị vệ đẩy cửa vào, xem ra người ta căn bản không để nàng vào mắt.

“Tại hạ Hắc ưng, ra mắt cô nương”

Hắc ưng vào cửa chỉ thấy một cô gái ngồi ở trước bàn, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không có nói gì, chính mình cũng không dám động, Vương gia lần này vội vã đi tìm người, nói vậy cô gái này cũng không phải là người bình thường.

Quan sát người trước mắt, Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng nói

“Có việc gì nói thẳng đi”

Nàng cũng không muốn quanh co lòng vòng.

“Cô nương, tại hạ cũng chỉ là phụng mệnh mà làm việc, nếu như có chỗ nào đắc tội xin cô nương tha thứ, chủ tử nhà ta là Đại Khánh vương triều Vân Vương gia, cụ thể chuyện gì tại hạ cũng không biết, chẳng qua là Vương gia dặn rằng chủ nhân tín vật nói cô nương tối mai phải đến Vân vương phủ, có chuyện quan trọng cần thương lượng”.

Hắc ưng mới đầu còn tưởng mình nghe lầm, nếu là hắn cưỡi ngựa, không ăn không ngủ, cũng phải hai ngày mới tới kinh thành, nhưng Vương

https://thuviensach.vn

gia nói trong một ngày cô nương này phải chạy tới, thật đúng là hắn không thể tin được.

“Vân vương phủ? Ta với Vương gia nhà ngươi chưa gặp mặt, ta sao có thể biết điều đó có thật hay không?”

Sư tỷ sao có thể có quan hệ với Vân vương phủ? Sư tỷ không ra khỏi cốc, xem ra vấn đề này phải ở Vân vương gia.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chằm chằm nam tử trước mắt, hy vọng có thể từ hắn tìm được một chút tin tức, cũng là tốt tính toán.

“Vương gia sớm đoán được cô nương không tin, cho nên đặc biệt đưa lệnh bài này làm chứng, nhìn thấy lệnh bài như nhìn thấy Vân vương gia, nếu như cô nương vẫn chưa tin, có thể đưa người kiểm chứng”

Hắc Ưng đưa lệnh bài Mạnh Dịch Vân giao phó đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt, đây chính là lệnh bài thiếp thân, trừ ám vệ ra, tất cả đều có thể điều động bằng lệnh bài này, hắn càng không đoán ra tâm tư của Vương gia.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy lệnh bài, nhìn một chút, một khối thiếc, phía trên có khắc một đám mây, ngoài ra không có gì đặc biệt, lát nữa đưa cho Hiểu Tinh xem một chút, Hiểu Tinh nói thế nào cũng là nổi danh trên giang hồ.

“Ta đã biết, ngươi đi xuống trước, ta tự có chủ trương”

Sau khi Hắc Ưng đi, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức gọi Hiểu Tinh vào.

“Hiểu Tinh, cô thử xem một chút lệnh bài này có gì đặc biệt? Ta thế nào cũng không nhìn ra?”

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ khối thiếc để trên bàn. Hiểu Tinh cầm lệnh bài lên nhìn một chút, mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, người mới vừa đến là từ Vân vương phủ?”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói, ý bảo nàng nói tiếp.

“Lệnh bài kia chính là lệnh bài hộ thân của Vương gia, tương truyền lệnh bài kia có thể điều động được tất cả các thế lực, trên đời chỉ có ba khối, tại sao lại ở chỗ tiểu thư?”

Trương Hiểu Tinh kinh ngạc, tiểu thư này rút cuộc là người phương nào, nếu không tại sao Vân vương phủ phải mời nàng đến bằng cách phô trương như thế.

“Thật không nghĩ khối thiếc nát này lại có năng lực ghê gớm như thế, Hiểu Tinh, ta có việc cần đi kinh thành một chuyến, cô ở chỗ này, thuận tiện đem việc ta giao phó làm cho xong”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa nói vừa thu dọn đồ đạc, thật ra thì cũng không có gì cần mang, nhưng mà phải đem những thứ thuốc kia theo bên người, sư tỷ gấp như vậy để cho người đi trước, chắc là có phiền toái.

“Tiểu thư, Hiểu Tinh đi cùng với người”

Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thu dọn đồ đạc, vội vàng chạy tới giúp.

“Không được, mang theo cô sẽ không kịp thời gian, cô ở nơi này chờ, nhiều nhất là nửa tháng ta sẽ quay trở lại”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, Hiểu Tinh cũng chỉ có thể đáp ứng, nàng đã thấy được khinh công của Nguyệt Nguyệt, đơn giản là xuất thần nhập hóa. Nàng nếu có thể được một nửa như Hàn Nguyệt Nguyệt là tốt rồi.

“Được, vậy tiểu thư rất gấp sao?”

https://thuviensach.vn

“Ừ, sư tỷ cho ta thời gian một ngày, nếu không lên đường ngay thì sẽ không kịp.”

Hàn Nguyệt Nguyệt mua một chiếc xe ngựa ở trong thành, gọi Hiểu Tinh chở nàng ra khỏi thành đến rừng cây, nàng cũng không muốn ban ngày dọa người cho nên không thể làm gì khác hơn là đi đường núi, mang theo mấy cái bánh bao, đói bụng có thể ăn, trước khổ cực, sau đến kinh thành chỗ Vân vương gia gì đó sẽ từ từ ăn một bữa sau.

Không nhìn thấy bóng dáng Hàn Nguyệt Nguyệt nữa đâu, Trương Hiểu Tinh mới chạy xe ngựa về lại trong thành, nàng phải nắm chắc thời gian, đem chuyện tiểu thư giao phó làm cho xong.

Hàn Nguyệt Nguyệt đến kinh thành, đã là buổi tối ngày hôm sau, cửa thành đóng sớm, lướt qua cửa thành, nhìn một chút, buổi tối thế này sao mà tìm được Vân vương phủ. Kinh thành lớn như vậy, bay đến cái hẻm nhỏ thì nàng dừng lại, căn cứ vào quan sát của nàng, từ hẻm nhỏ quẹo trái là đi đến đường lớn, trên đường còn có vài người, có thể đến hỏi thăm.

“Đại thúc, cho hỏi thăm đến Vân vương phủ thì đi đường nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến trước một hàng ăn khuya hỏi. Thấy người hỏi đường là một cô nương, tự nhiên cũng nhiệt tình trả lời.

“Cô nương, tối thế này vẫn chưa về nhà? Trong thành ít người phải cẩn thận để không bị gạt”

“Đại thúc, ca ca ta là người hầu ở Vân vương phủ, ta tới tìm hắn, nhưng trời tối thế này không

tìm được đường, hỏi một chút không được sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, vội vàng trả lời. Ông chú kia thả cái muôi trong tay xuống, chỉ chỉ trước mặt

https://thuviensach.vn

“Như thế này, Vân vương phủ rất lớn, ở ngay bên cạnh, cô cứ đi bên phải là tới”.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Gặp Lại

Đại môn Vân vương phủ lại khí phái như vậy, rất dễ tìm. Nhìn bảng hiệu treo trên cửa, mặt trên có khắc ba chữ "Vân vương phủ", trước cửa còn có mấy binh lính đứng canh. Hàn Nguyệt Nguyệt đi lên phía trước.

"Người nào, lại dám xông vào Vương Phủ, còn không mau rời đi"

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa mới chuẩn bị đi vào, đã bị ông anh giữ cửa ngăn lại, quên mất, đây cũng không phải là nhà của mình.

"Đại ca, ta là tìm đến Vân vương gia, phiền toái thông báo một phen"

Thị vệ kia gặp Hàn Nguyệt Nguyệt một cô nương, đêm khuya tìm đến Vương gia, khẳng định là tiểu thư nhà nào lại đưa đến tới cửa .

“Vương gia chúng ta đã ngủ, cô nương có việc ngày mai hãy trở lại”

Vương gia đã phân phó, không lệnh của Vương gia, người tự tiện đến đều giống nhau. Vương Phủ cũng không phải là nơi ai cũng có thể tiến vào, nếu có gì sai lầm, Vương gia mất hứng, mạng nhỏ của bọn hắn cũng không bảo vệ được, nào dám qua loa.

“Ta là do Vương gia các ngươi mời đến, không gọi hắn tới đón tiếp ta đã là sai, còn dám đem ta chắn ngoài cửa“

Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận, nếu không biết tình huống hiện tại của sư tỷ, nàng sớm xông vào, chính là mấy cái thị vệ còn muốn ngăn nàng lại.

https://thuviensach.vn

Mấy cái thị vệ nghe lời Hàn Nguyệt Nguyệt nói, quay ra nhìn nhìn nhau, có thể hay không thật là khách quý?

“Cô nương, nếu thật là do Vương gia kêu chúng ta mời tới, có thể đưa ra thiếp mời hay không, để chúng ta nhìn một lần?”

“Ta không có thiếp mời cả”

Hàn Nguyệt Nguyệt trả lời, đột nhiên nhớ tới khối lệnh bài kia, Hiểu Tinh không phải nói là quyền lực rất lớn hay sao? Bọn hắn là nhận thức đi, nhẹ nhàng xoay người, từ bên hông lấy ra.

“À, ta có cái này”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem lệnh bài đưa tới trước mặt thị vệ, mấy thị vệ kia đều ngẩn người, lệnh bài của Vương gia làm sao có thể đưa cho cô nương này? Tiếp lấy xem thử một lần, là thật.

“Cô nương, ta đi thông báo, xin cô nương ở đây chờ một lát”

Sau đó đem lệnh bài trả lại cho Hàn Nguyệt Nguyệt. Chỉ lát sau, liền có tiếng bước chân thần tốc về hướng bên này, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn lại người đến, vẫn là thị vệ kia.

“Cô nương, mời vào, Vương gia chúng ta đang chờ cô, để ta dẫn cô đi.”

Đêm khuya, Hàn Nguyệt Nguyệt không nhìn rõ mọi vật xung quanh, chỉ thấy thị vệ kia mang nàng đi tới đi lui, như thế nào lại xa như vậy? Khó trách vừa rồi thị vệ kia thông báo là phải chạy nhanh đến.

“Cô nương, Vương gia chúng ta ở bên trong, tại hạ xin cáo lui trước”.

Đợi thị vệ kia đi xa, Hàn Nguyệt Nguyệt mới quay đầu lại, nhìn cửa phòng đóng chặt ở phía trước, gặp khách không phải ở phòng khách sao?

https://thuviensach.vn

Thị vệ sao lại dẫn nàng tới nơi này? Hàn Nguyệt Nguyệt vươn tay chuẩn bị đẩy cửa đi vào, chỉ cảm thấy nguy hiểm nhanh chóng đánh úp nàng, lập tức bay đến đình đối diện. Trong bóng đêm chỉ nghe thấy thanh âm của kim loại cắm vào cột, nếu không phải nàng phản xạ nhanh, thì chết rồi, còn không có kịp phản ứng, chỉ thấy một cái bóng đen thần tốc bay tới chỗ nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp mấy chiêu, đúng là tranh đấu không phải là thế mạnh của nàng, rất nhanh liền cảm thấy được chính mình có phần tiếp không được chiêu thức của đối phương, đánh không lại, còn không thể chạy sao, thần tốc vọt đến một bên, sau đó xuất ám khí về phía bóng đen kia.

Liên tiếp vài lần, đều bị dội trở về, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể không ngừng dụng khinh công thần tốc biến đổi phương hướng, hi vọng có thể tìm ra nhược điểm của đối phương.

“Chiêu thức mọc cánh thành tiên của Dược cốc quả nhiên là danh bất hư truyền, bổn vương hôm nay được mở rộng tầm mắt”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy lời nói của bóng đen kia, ngừng lại, nguyên lai là có người thăm dò mình.

“Ngài là Vân vương gia?”

Trong bóng tối, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn không thấy người đối diện trông thế nào, chỉ nghe được nghe thanh âm, không phải một ông già, vốn nàng cho rằng Vân vương gia chính là một ông lão bốn mươi năm mươi tuổi.

“Là bổn vương, vừa rồi mạo phạm, xin cô nương bỏ qua cho.”

“Sư tỷ của ta hiện tại đang nơi nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhất thời cũng không muốn lãng phí thời gian, nếu sư tỷ có gì bất trắc, nàng nhất định phải cùng người trước mắt liều

https://thuviensach.vn

mạng một phen, tuy đánh không lại nhưng cũng phải liều một chút.

“Cô nương, chúng ta vẫn là vào trong rồi nói sau, đêm khuya đem khách quý chặn ở cửa, không phải là đạo đãi khách của Bổn vương”

Đều đã đến đây, trước biết rõ tình huống rồi hẵng tính, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bóng đen kia bay đến cửa phòng vừa rồi, cũng vội vàng đi theo.

Đến cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy một công tử đang ngồi uống trà vẫn chưa chịu ngẩng đầu, theo góc nhìn của nàng, người đối diện có khuôn mặt ngũ quan thanh tú, không hề như giống cái loại thư sinh mặt trắng, mà có một loại mị lực thành thục .

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc lắc đầu, nàng đang làm sao vậy, đối phương còn không biết là địch hay là bạn, thời khắc khẩn trương như vậy mà còn mê trai a?

“Bổn vương cũng không phải là mãnh thú, cô nương có cần phải cảnh giác như vậy, đi đường xa mà đến, cô nương vẫn là ngồi xuống uống ly trà trước đi”

Mạnh Dịch Vân đặt ly trà xuống, có phần buồn cười nhìn người ngoài cửa, quả nhiên là nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không khách khí tiêu sái đi qua, ngồi xuống, tự rót ly trà, nàng đương nhiên biết hắn không phải mãnh thú, mà là sợ hắn là mãnh thú đội lốt người.

“Hiện tại có thể nói rồi? Sư tỷ của ta đâu?”

Hàn Nguyệt nguyệt đặt ly trà xuống thẳng thắn vào chủ đề.

“Y cô nương hiện tại không ở Vương Phủ, mà là ở trong cung, hoàng thượng trúng độc bất tỉnh, Y Cốc chủ đặc biệt phái Y cô nương đến để cứu trị, cô nương không cần lo lắng, Y cô nương hiện tại cực kỳ an toàn”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt rốt cục hạ xuống sự lo lắng, sư tỷ chết tiệt, không có gì nguy hiểm mà lại thúc giục nàng tới, hại nàng vì chạy mà thậm chí không dám ngủ.

“A..., vậy ngài vội tìm ta đến để làm gì?”

Thấy biểu tình Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân cười cười, thật đúng là đứa bé, nhanh như vậy liền mất cảnh giác, nếu là người nói không phải sự thật, nàng không phải sẽ gặp nguy hiểm hay sao.

“Lần này là thỉnh cô nương đến hỗ trợ, sự việc cụ thể như thế nào thì khi nhìn thấy lệnh sư tỷ của cô nương sẽ biết được”

Lần trước vội vàng từ biệt, bây giờ mới có thời gian quan sát cẩn thận, Mạnh Dịch Vân thở dài trong lòng, nàng vẫn còn nhỏ. Ở cổ đại, mười sáu tuổi là có thể lập gia đình, Hàn Nguyệt Nguyệt qua tháng tám đã được mười bốn, tính ra cũng không nhỏ. Tuy nhiên Mạnh Dịch Vân năm nay hai mươi lăm, ở cổ đại xem như đã là ông già rồi. Làm sao có thể không cảm thán Hàn Nguyệt Nguyệt tuổi còn nhỏ.

“Vậy ngài liền mang ta đi gặp sư tỷ ngay đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy chuẩn bị đi.

“Được”

Mạnh Dịch Vân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt không đi từ cửa cung vào, mà là bay vào, dù sao bọn họ khinh công cao, những thị vệ kia căn bản là không phát hiện được. Không lâu sau, hai người đã dừng lại trước cửa phòng đóng kín.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo Mạnh Dịch Vân vào, đóng cửa lại, như thế nào mà Hàn Nguyệt Nguyệt đều cảm thấy như đang lén lút làm chuyện xấu.

https://thuviensach.vn

“Sư tỷ, tỷ xém làm chết ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt gặp Y Huyên đứng ở phía trước, khẩn trương chạy tới ôm lấy, nàng muốn trước khi sư tỷ nổi bão, đem nộ khí của sư tỷ tiêu diệt trước.

“Buông tay, nhiều người như vậy mà muội vẫn như đứa con nít, không sợ làm cho người ta cười à”

Y Huyên lắc đầu, thực hết cách với nàng.

“Sư tỷ, vội vàng bảo ta tới như vậy, còn tưởng rằng tỷ xảy ra chuyện gì, làm ta lo lắng chết”

Hàn Nguyệt Nguyệt buông Y Huyên ra, oán giận nói, lần này nàng xuất cốc đúng là đem thuốc của sư tỷ trộm hơn phân nửa, sư tỷ nhất định không dễ dàng buông tha nàng như vậy.

“Còn không phải do muội gây họa hay sao, nếu muội không đem thuốc của ta trộm đi, thì sao ta phải bảo muội vội vàng đến đây như vậy”

Mạnh Dịch Vân nhìn hai cô nương trước mắt, nếu hắn không nhắc nhở còn không biết các nàng còn thay nhau tính sổ tới khi nào

“Y cô nương, nếu lệnh sư muội đã tới, chúng ta nên bắt đầu cứu hoàng thượng trước, chuyện này quan trọng hơn”

Y Huyên bỏ Hàn Nguyệt Nguyệt ra, ghé vào tai nàng nói “Đều bị muội làm cho loạn lên, thiếu chút nữa liền quên chính sự. Vương gia, chúng ta nên bắt đầu đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt chu mỏ, đi theo Y Huyên đến bên giường “Sư tỷ, hắn là hoàng thượng hả?"

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn người đang nằm trên giường, sắc mặt tái nhợt, thần sắc xanh ngắt, bộ dáng chừng hơn ba mươi tuổi, mặc dù có bệnh cũng không có ngăn trở gương mặt anh tuấn kia, huynh đệ bọn hắn trông rất giống nhau, Hàn Nguyệt Nguyệt nói thầm trong lòng. Y Huyên nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt trợn trừng mắt.

“Nói nhiều như vậy làm gì, còn không khẩn trương cứu người”.

“Biết rồi, xì ~ tỷ thật dữ”

Hàn Nguyệt Nguyệt cầm tay người trên giường lên bắt mạch. Y Huyên đại khái đã đem tình huống nói cho nàng nghe.

“Sư tỷ, vì cái gì tỷ không dùng châm? Ta vì tới cứu tỷ, hiện tại vẫn chưa ăn cơm nha”

Y Huyên mặc kệ Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn, tự đem viên thuốc hòa tan với nước cho Mạnh Dịch Hiên uống.

"Nói nhiều như vậy làm gì, muội lấy châm lông trâu, huyệt vị đâm chuẩn một chút"

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy phản kháng không có hiệu quả, đành phải ngoan ngoãn bày ra bộ châm lông trâu, đây là do nàng chuẩn bị để thi châm, những cái khác đều đã tẩm thuốc tê, không thể dùng.

Một phút đồng hồ sau, cơ thể Mạnh Dịch Hiên rút cuộc cũng có phản ứng, Hàn Nguyệt Nguyệt mới từ từ châm cứu, kỳ thật nàng cực kỳ chán ghét châm cứu, châm cứu quá hao phí tinh lực, huống chi vẫn còn phải dùng nội lực đánh vào huyệt đạo. Y Huyên ở một bên phối dược cần dùng đến sau khi dẫn độc ra bên ngoài cơ thể.

Mạnh Dịch Vân thấy trán Hàn Nguyệt Nguyệt đã chảy đầy mồ hôi, có chút lo lắng, nàng còn nhỏ tuổi mà y thuật cao minh như vậy. Đứng một

https://thuviensach.vn

bên hỗ trợ giữ lấy thân thể Mạnh Dịch Hiên, cũng không dám lên tiếng, sợ nàng phân tâm.

“Truyền cho hắn chân khí”

Hàn Nguyệt Nguyệt đầu cũng không ngẩng lên, nói với Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Vân cũng không dám qua loa, lập tức truyền chân khí của chính mình cho Mạnh Dịch Hiên. Một giọt lại một giọt máu đen tuyền theo ngón tay Mạnh Dịch Hiên chảy ra.

Tốc độ của Hàn Nguyệt Nguyệt càng ngày càng chậm, Mạnh Dịch Vân cứ cách một khắc liền truyền chân khí cho Mạnh Dịch Hiên, hai canh giờ sau….

Hàn Nguyệt Nguyệt nhổ cây châm cuối cùng xuống, trên mặt mới lộ ra nụ cười khẽ, rốt cục cũng xong. Đúng là hai mắt mở không nổi, mất hết cảm giác.

“Nguyệt Nguyệt? Nguyệt Nguyệt?”

Y Huyên thấy Hàn Nguyệt nguyệt ngã xuống, khẩn trương đỡ nàng để qua một bên sập gỗ.

“Hàn cô nương như thế nào?”

Mạnh Dịch Vân vừa đem Mạnh Dịch Hiên đặt xuống giường thì thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngã xuống. Y Huyên cầm tay Hàn Nguyệt Nguyệt bắt mạch

“Không có gì cả, chỉ là quá mức mệt nhọc, ngất đi mà thôi”.

“Phúc công công”

Phúc công công là công công đã từng chăm sóc cho Hoàng thượng, từ nhỏ đã đi theo hoàng thượng, đối với bệnh tình của hoàng thượng đương

https://thuviensach.vn

nhiên biết được, vừa rồi khi châm cứu, ông một mực im lặng đứng canh. Nghe thấy Mạnh Dịch Vân gọi, ông khẩn trương chạy vào.

“Vương gia, hoàng thượng như thế nào?”

Nếu hoàng thượng xảy ra điều gì không hay, mạng của ông cũng đừng mong giữ được, ăn uống sinh hoạt thường ngày của Hoàng thượng đều là do ông phụ trách, hoàng thượng xảy ra chuyện gì, người thứ nhất dính tai ương chính là ông.

“Hoàng thượng hiện tại đã không có việc gì, nhưng thân thể vẫn còn suy nhược, vẫn còn cần tĩnh dưỡng thêm một khoảng thời gian, trời đã khuya, ta về trước, người để ý chăm sóc hoàng thượng”

Trong hoàng cung này, Mạnh Dịch Vân sắp xếp rất nhiều ám vệ, nên không có người nào có thể xông vào được, cho nên mới yên tâm ra về.

"Vâng, Vương gia"

Mạnh Dịch Vân phân phó xong, lại trở về gian trong, Y Huyên đang cho Mạnh Dịch Hiên uống thuốc, mà Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở một bên.

"Y cô nương, hoàng thượng khi nào thì mới có thể tỉnh lại?"

Y Huyên dùng khăn tay lau khóe miệng của Mạnh Dịch Hiên, để chén thuốc trong tay xuống, "Chắc là buổi sáng ngày mai".

Y Huyên đến chỗ Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng ở bên ngoài cũng không chiếu cố chính mình cho tốt, không phải hại bọn họ lo lắng sao.

“Y cô nương cùng Hàn cô nương cứ tới Vương phủ trước để nghỉ ngơi đi, ở lại trong cung rất nhiều chuyện cũng không thuận tiện, mọi sự chỉ có thể đợi cho hoàng thượng tỉnh lại.”

“Cũng được”

https://thuviensach.vn

Vội vàng hơn nửa đêm, Y Huyên cũng đã mệt mỏi, mấy ngày nay vẫn ở trong tẩm cung, cũng chưa được nghỉ ngơi cho thoải mái.

“Y cô nương cũng đã mệt mỏi, xin phép mạo phạm, vẫn là để cho bổn vương đỡ Hàn cô nương đi đi”

Mạnh Dịch Vân thấy Y Huyên nâng Hàn Nguyệt Nguyệt dậy, tiến lên một bước nói, tuy rằng nam nữ thụ thụ bất thân, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt còn không tỉnh, nên không có ảnh hưởng gì.

“Vậy làm phiền Vương gia”

Y Huyên cũng không khách khí, vốn đã đủ mệt mỏi, lại kêu nàng mang theo Hàn Nguyệt Nguyệt, quả thật là cố sức. Cũng may đã có người hỗ trợ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Vương Phủ

Hàn Nguyệt nguyệt tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm ở trên giường. Trời ạ, thật sự xấu hổ chết được, người bệnh còn chưa tỉnh, chính mình lại hôn mê bất tỉnh trước. Đứng lên, nhìn xem chung quanh, phát hiện trên bàn còn có điểm tâm, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức rót ly nước cho chính mình, không chút khách khí ngồi xuống ăn, thật là đói chết nàng, chạy từ xa tới, còn chưa kịp ăn cơm đã bị kéo đi cứu người. Đạo đãi khách của Vương Phủ không ngờ kém vậy.

"Cô nương đã tỉnh?"

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy một cô gái chừng mười bảy mười tám tuổi đẩy cửa đi vào.

“Ngươi là ai?”

Đã hôn mê, lo ăn, còn không có biết rõ ràng hiện tại chính mình ở Vương Phủ hay là vẫn còn đang ở hoàng cung. Hàn Nguyệt Nguyệt hung hăng mắng bản thân một phen.

“Cô nương không cần kinh hoảng, nô tỳ là Thải âm, là nha hoàn trong Vương phủ, Vương gia phân phó nô tỳ tới hầu hạ cô nương”

Hàn Nguyệt Nguyệt buông điểm tâm trong tay ra, nha hoàn trong Vương phủ thật là bất đồng, ăn mặc đẹp như vậy.

“A..., sư tỷ ta ở nơi nào?”

https://thuviensach.vn

Nha hoàn kia vẫy tay ra phía ngoài một cái, lại thêm ba nha hoàn bước vào, trên tay đều cầm đông tây, một bên vẫn không quên trả lời Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Nô tỳ không biết, bất quá Vương gia phân phó qua, nói cô nương ở lại Vương phủ chờ, Vương gia tiến cung, chắc còn chút nữa mới có thể trở về, cô nương rửa mặt chải đầu trước, hay là dùng điểm tâm trước?”

Đã ba ngày không tắm rửa, Hàn Nguyệt Nguyệt hơi nhíu mày.

“Ta muốn tắm rửa, các ngươi đem đồ ăn để trên bàn đi, ta tắm xong rồi sẽ ăn”

“Vâng, cô nương, nô tỳ liền đi gọi người chuẩn bị nước ấm cho cô tắm rửa”

Ngâm mình ở trong nước, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại từ từ hưởng thụ, thật là thoải mái, bất quá những nha hoàn kia đều bị nàng phái ra ngoài, nàng muốn tự tắm rửa, một đống người bên cạnh nhìn thật không quen.

Thật lâu qua đi, nước đều đã lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt mới không tình nguyện đứng dậy, tuy hiện tại đã là tháng ba, nhưng vẫn không thể tắm nước lạnh thoải mái được. Cầm lấy y phục bên cạnh, là một bộ váy áo màu lam nhạt, Hàn Nguyệt Nguyệt rất thích.

“Cô nương, nô tỳ giúp cô nương lau khô tóc, hôm nay trời vẫn còn lạnh, cẩn thận kẻo nhiễm lạnh”

Thấy tóc Hàn Nguyệt Nguyệt ướt sũng, Thải Âm lập tức cầm khăn đi tới. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở trên ghế, cho nha hoàn kia lau tóc cho mình, này người cổ đại, không có máy sấy, tóc lại dài, mỗi lần gội đầu mệt chết lại còn phải hong cho tóc khô. Hàn Nguyệt Nguyệt từng nghĩ rằng đem tóc xén đi, bị bà vú phát hiện, lại giáo dục tư tưởng với nàng một phen.

https://thuviensach.vn

“Cô nương thật đẹp”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chính mình trong gương đồng, bà vú nói nàng rất giống mẹ, mà mẹ là một đại mỹ nhân nàng chưa từng gặp mặt. Cha vì người phụ nữ khác mà bỏ mặc mẹ, cho đến chết cũng chưa từng nhìn mẹ một cái, thật đúng là hồng nhan bạc mệnh, bộ dáng cho dù tốt như thế nào đi nữa cũng không ngăn được chồng mình song túc song phi (như hình với bóng) cùng với nữ nhân khác.

“Tỷ tỷ đây là trêu ghẹo ta nha”

Thải Âm cầm lược ngà chải tóc cho Hàn Nguyệt Nguyệt, chỉ dùng một dây ruy băng cùng màu với y phục buộc lên, mắt hạnh nhân trong suốt như nước biển Tề Lưu.

“Nô tỳ nào dám trêu ghẹo cô nương, quả thật nô tỳ đã thấy nhiều mỹ nhân, chỉ là cô nương không giống các nàng, các nàng đẹp nhưng lại không có một phần khí chất giống cô nương”

“Vương gia của các người bao lâu nữa mới trở về?”

Hàn Nguyệt Nguyệt có phần không kiên nhẫn, hiện tại đã giữa trưa, còn không thấy bóng người, hắn đúng là bề bộn nhiều việc.

“Cô nương, cô ăn cơm trước đi, có lẽ ăn xong rồi, Vương gia liền trở lại”

Thải Âm chỉ là hạ nhân, nào biết Vương gia khi nào thì trở về.

Hàn Nguyệt Nguyệt đem đồ ăn trên bàn càn quét một lần, ở nơi này đầu bếp nấu thật khéo. Hàn Nguyệt Nguyệt ăn xong, thấy hai nha hoàn đi lên thu thập bát đũa.

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nhàm chán nằm trên bàn, Thải Âm đề nghị: “Cô nương, nếu là trong phòng nhàm chán, tôi mang cô ra ngoài đi dạo một chuyến nha”

Cái ý kiến này không tệ, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức gật đầu.

“Tỷ tỷ à, nơi này phong cảnh thật khá nha”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn núi giả, hồ nước trước mắt . Người cổ đại cũng thật biết hưởng thụ.

“Đây là viện của Vương gia, tất nhiên là không giống những nơi khác rồi”

Thì ra là thế, nơi ở của chủ nhà đương nhiên cũng muốn hơn người.

“Tỷ tỷ à, giúp ta lấy điểm tâm tới được không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở đình nghỉ chân, thời tiết tốt, phong cảnh đẹp, nên hưởng thụ tốt một phen, làm kẻ có tiền thật vui.

“Cô nương đợi một chút, nô tỳ đi lấy điểm tâm tới”

Hàn Nguyệt Nguyệt ghé vào bên cạnh đình, nhìn hồ đầy lá sen, nếu toàn bộ nở hoa thì thật là cảnh sắc tuyệt đẹp.

“Ngươi là người nào? Tại sao lại ở đây?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy sau lưng có người đang nói chuyện, quay đầu lại, chỉ thấy một cô gái có vẻ hiền lành theo đằng sau là một nha hoàn, đứng ở đình bên cạnh nhìn chằm chằm vào nàng.

“Ta sao?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chung quanh, không có bóng dáng người khác. Nhìn cách ăn mặc của nữ tử không hề giống hạ nhân, chẳng lẽ là vợ của Vân vương gia?

“Vì sao ta phải nói cho ngươi nghe?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy ánh mắt nàng ta nhìn mình không hề có ý tốt, cũng không thèm quan tâm, quay đầu lại, tiếp tục thưởng thức.

“Lớn mật, ngươi là người nào? Dám nói như thế, có biết hay không ngươi đang đứng ở trước mắt người thế nào hả?”

Quả nhiên là hoàng thượng không vội mà thái giám đã gấp, chủ nhân còn chưa lên tiếng, nha hoàn bắn liên thanh:

“Ta thấy ngươi cũng không phải người trong vương phủ, vì sao không dám nói? Nếu không có việc gì thì mời đi dùm, đừng làm ta mất hứng”

Mình không quản cô ta là ai, mình mới không sợ, mình là ân nhân cứu mạng của Hoàng thượng, nếu như hiện tại dám giết người trước mắt, Vân vương gia cũng không dám làm gì nàng.

“Cô nương chớ nên tức giận, Xuân nhi hơi nóng giận, xin cô nương đừng phiền lòng. Xuân nhi, còn không mau giải thích?”

Thải Nhan thấy dọa người này không được, liền khẩn trương thay đổi khuôn mặt, cười hì hì tới nghênh tiếp nàng.

“Cô nương, thực xin lỗi, Xuân nhi thất lễ với cô nương”

Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn không để ý tới hai người.

Thải Nhan thấy Hàn Nguyệt Nguyệt coi mình như không khí, ngón tay vò chặt khăn tay, cũng không dám tức giận, nàng sáng nay nhận được tin tức nói ở trong viện của Vương gia có một cô gái, nhất thời nổi trận lôi

https://thuviensach.vn

đình, vài năm nay, Vương Phủ trừ bỏ nàng, không người nào có thể qua đêm trong viện của Vương gia, đột nhiên nghe được trong viện của Vương gia xuất hiện nữ nhân lạ, liền vội vội vàng vàng chạy tới. Tuy nhiên chỉ thấy đối phương là một cô nương còn chưa dậy thì, nhưng với gương mặt cực đẹp, còn có cặp mắt trong suốt kia, nàng vẫn không dám khinh thường.

"Thải Nhan, sao cô ở đây?"

Thải âm từ xa chỉ thấy đình có thêm hai người, hơn nữa còn là Thải Nhan, nhất thời cước bộ nhanh hơn, chạy vội lai. Thải Nhan nghe được là thanh âm của Thải âm, quay đầu nói

"Ta nghe nói trong phủ có khách đến, cho nên mới đi gặp thử"

Vội vàng giải thích, Thải Âm cũng không phải là người dễ chọc,

"Vương gia phân phó không để cho bất kỳ kẻ nào quấy rầy Hàn cô nương, ngươi vẫn là nên đi đi, miễn làm cho Vương gia mất hứng"

Thải Âm khẩu khí không tốt nói. Thải Nhan thấy mình cũng không chiếm được tiện nghi, tự động rời đi.

"Ta đây đi về trước, chiêu đãi không tốt xin Hàn cô nương đừng trách".

Nghe tiếng bước chân đi xa, Hàn Nguyệt Nguyệt mới xoay người lại

"Người vừa rồi kia là ai?"

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy thật kỳ lạ, thậm chí ngay cả tiểu thiếp đều biết nàng ở trong Vương phủ, vì sao lại không thấy Vân vương phi?

"Cô nương chớ nên tức giận, nàng ta chẳng qua là hạ nhân thôi"

https://thuviensach.vn

Thải Âm đem điểm tâm đặt lên bàn, rót cho Hàn Nguyệt Nguyệt chén trà.

Người làm? Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy kỳ quái, người làm như thế nào lại giống như chủ nhân.

“Tỷ tỷ nói tường tận có chút được hay không? Tự nhiên bị người coi như địch nhân, ta còn không biết đối phương là ai? Chẳng phải là cực kỳ thiệt thòi hay sao?”

Thải Âm sắc mặt cũng không tốt, nàng cùng Thải Nhan là làm đến nhất đẳng nha hoàn, bất quá là do Thải Nhan không sợ mất mặt mà trèo lên giường của Vương gia, mới dám như vậy ở trong vương phủ hô to gọi nhỏ thôi. Nàng mới khinh thường.

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe xong mới hiểu ra, nguyên lai Vân vương gia kia không cưới vợ, cũng không có thị thiếp, vừa rồi Thải Nhan chỉ là một nha hoàn, sau đó thừa dịp Vân vương uống rượu trèo lên giường mà thôi, bất quá cũng chưa cho thân phận, mà Vương phủ cũng không có nữ chủ nhân, cho nên Thải Nhan kia tự cho mình là nữ chủ nhân trong Vương phủ, nên mới có thể có bộ dạng như vậy.

“Vương gia các người vậy mà còn chưa có cưới vợ? Chẳng lẽ Vương gia các người yêu thích….”

Chuyện này thật vượt ra ngoài dự kiến của Hàn Nguyệt Nguyệt, người cổ đại không phải đều kết hôn sớm hay sao? Đường đường là Đại Khánh vương triều Vương gia duy nhất vậy mà không có vợ? Bất quá đoạn tụ (chỉ việc yêu nam nhân) ở cổ đại cũng không phải là không có.

“Cô nương đừng nên hiểu sai, Vương gia chỉ là chưa có gặp người trong lòng mà thôi, Vương gia xuất sắc như vậy, cô gái bình thường tất nhiên là không xứng với ngài rồi”

https://thuviensach.vn

Thải Âm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt hiểu lầm, vội giải thích.

“Tỷ tỷ, ta chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, đừng nên khẩn trương”

Hàn Nguyệt Nguyệt cầm ly trà lên, nếm nếm, nàng không thích dùng trà, cho nên cũng sẽ không thưởng thức, toàn bộ chỉ dùng để giải khát thôi.

“Nô tỳ tham kiến Vương gia”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy thanh âm của Thải Âm, khẩn trương quay mặt lại, chỉ thấy Vân vương gia đang đi tới chỗ các nàng.

“Để cho Hàn cô nương đợi lâu”

Vân vương gia ngồi xuống chỗ đối diện Hàn Nguyệt nguyệt.

“Đâu có, Vương gia công việc bận rộn, Nguyệt Nguyệt cũng là nên đợi”

Hàn Nguyệt Nguyệt mỉm cười với người đối diện nói, kỳ thật trong lòng sớm mắng mấy lần.

“Ngươi đi xuống trước đi”

Mạnh Dịch Vân khoát tay đối với Thải Âm. Thấy Thải Âm đi xa, Hàn Nguyệt Nguyệt mới hỏi.

“Sư tỷ của ta ở đâu? Sao hai người lại không đi cùng?”

Nàng không thấy Y Huyên, còn tưởng rằng bọn họ cùng tiến cung chứ.

Mạnh Dịch Vân cũng không nói xạo

“Y cô nương sáng nay đã về Dược cốc, thấy cô nương chưa có tỉnh, vì vậy để cho bổn vương nhắn lại một tiếng"

https://thuviensach.vn

Hắn vốn định sáng nay kêu Y Huyên cùng Hàn Nguyệt Nguyệt tiến cung, nhưng Y Huyên không đáp ứng, mà vội vàng trở về Dược cốc, hắn cũng không cưỡng cầu.

“Cái gì? Về Dược cốc ?”

Hàn Nguyệt Nguyệt buồn bực, tối hôm qua vì vội vàng cứu mạng Hoàng đế nên chưa nói chuyện nhiều, còn không kịp nói nói mấy câu a, như thế nào mà trở về nhanh như vậy.

“Đúng vậy, Y cô nương nhắn Hàn cô nương trước tiên ở trong Vương phủ tĩnh dưỡng một thời gian, thân thể cô nương quá mức mệt nhọc, tối hôm qua đã ngất đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt với Mạnh Dịch Vân, nói cái gì cũng không nói, sao phải nói ra chuyện nàng ngất đi, đã đủ mất mặt rồi. Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn mình lom lom, có phần oan uổng, hắn đã đắc tội nàng khi nào.

“Tạ ơn ý tốt của Vương gia, nếu hoàng thượng đã không có việc gì, sư tỷ cũng đã trở về, ta tự nhiên không nên ở lại nữa”

Hàn Nguyệt Nguyệt vốn tưởng rằng sẽ ở thật lâu, không nghĩ tới sự việc giải quyết nhanh như vậy, cũng không thể lãng phí thời gian. Mạnh Dịch Vân dự đoán được Hàn Nguyệt nguyệt muốn đi, nên cũng không muốn giữ lại.

“Hoàng thượng lần này có thể bình an, đều là nhờ ơn của hai vị cô nương, hoàng thượng sáng nay đã tỉnh lại, chỉ là chuyện của hoàng thượng không thể lộ ra ngoài, không thể phong thưởng cho cô nương chút gì, mong rằng cô nương xin đừng trách”

Sáng nay hắn tiến cung, hoàng thượng đã sớm tỉnh lại, người cực kỳ thanh tỉnh, chỉ là thân thể hơi yếu, tĩnh dưỡng một thời gian sẽ tốt.

https://thuviensach.vn

“Vương gia sao lại nói như vậy, chúng ta sao để ý đến những thứ này”

Mạnh Dịch Vân ngồi ở đối diện làm Hàn Nguyệt Nguyệt không dám ăn đồ ăn trên bàn, người ta ý tứ cũng không tốt nhìn chằm chằm vào người nàng, cho nên nàng đành phải không ngừng nhìn chỗ khác . Mạnh Dịch Vân này rất quyết đoán, ở bên cạnh hắn, đều làm cho người ta cảm thấy áp lực.

“Là bổn vương đường đột, ngày sau cô nương có việc cứ việc nói, bổn vương có thể làm được nhất định sẽ không từ chối”

Mạnh Dịch Vân thấy người đối diện không ngừng nhìn chỗ khác, trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ hắn thật sự làm cho người ta sợ hãi ư?

"Có những lời này của Vương gia là được, ngày sau Nguyệt Nguyệt có việc nhất định xin Vương gia hỗ trợ, a... Đúng rồi, cái này trả lại cho ngài", Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên nhớ tới khối lệnh bài kia, nhẹ nhàng từ bên hông lấy ra đặt trước mặt Mạnh Dịch Vân, nếu là vật quan trọng như thế, vẫn nên trả lại cho chủ thôi.

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cầm lệnh bài đến trước mặt mình, trong lòng thấy khó hiểu. Đây chính là lệnh bài hộ thân của hắn, nhìn thấy lệnh bài giống như thấy hắn, không biết bao nhiêu người muốn đoạt lấy, không nghĩ tới Hàn Nguyệt Nguyệt này vẫn là trả lại.

“Lệnh bài này bổn vương đã đưa cho cô nương, sao có thể thu hồi” Mạnh Dịch Vân đem lệnh bài đẩy về phía Hàn Nguyệt Nguyệt.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tướng Phủ

"Vật này quá quý giá, Vương gia vẫn nên giữ lại đi, Nguyệt Nguyệt không đủ tư cách để lấy nó đâu"

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chằm chằm vào khối lệnh bài, kỳ thật nàng là muốn giữ lại, nhưng Hiểu Tinh nói nó có giá trị lớn như vậy, vẫn là nên trả lại.

"Cô nương có ơn cứu mạng với Hoàng thất, chỉ là một lệnh bài mà thôi, cô nương vẫn đừng nên từ chối"

Mạnh Dịch Vân thấy dáng vẻ mâu thuẫn của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong vô thức khóe miệng khẽ cong lên, cô gái này thật là thú vị. Vì Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về hướng khác, nên không thấy dáng vẻ lúc này của Mạnh Dịch Vân. Nhẹ nhàng cầm lấy điểm tâm trên bàn, nếm nếm, cũng không tệ lắm. Bình thường hắn cũng không đụng đến mấy thứ này, chỉ là hiện tại thấy trên bàn, thuận tiện lấy một miếng.

"Kia ~ được rồi, Hoàng thượng đã không có việc gì, Nguyệt Nguyệt liền không quấy rầy Vương gia"

Hàn Nguyệt Nguyệt khẩn trương đứng dậy, trong lòng nói thầm, không phát hiện ra mình đang không thoải mái hay sao? Mà còn làm cái dáng vẻ kiêu ngạo ấy.

"A ~ Hàn cô nương ~"

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân còn muốn nói cái gì, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm nhảy lên, bay ra khỏi Vương Phủ. Mạnh Dịch Vân khẽ nhíu mày, hắn không có làm điều gì, tại sao mà Hàn Nguyệt Nguyệt lại chạy trốn nhanh như vậy. Lắc đầu, dù sao ngày sau vẫn còn có cơ hội gặp lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt vốn định trở lại Tứ phương thành đi tìm Hiểu Tinh, nhưng trong đầu bỗng nảy ra ý nghĩ, không dễ dàng tới kinh thành một chuyến, sao không đi xem thử Hàn Thừa tướng mười ba năm qua sống như thế nào, dù sao tại thế giới này, bọn họ vẫn có chung một dòng máu.

Buổi tối, Hàn Nguyệt Nguyệt bay theo con đường đã hỏi, đều là nhà giàu, cực kỳ dễ tìm, bồi hồi một vòng ở nóc nhà, không khỏi cảm thán, tướng phủ này sao lại lớn như vậy, đi lạc vài lần, rốt cuộc thì ông nội ở sân nào a.

Hàn Nguyệt Nguyệt thừa dịp một nha hoàn đi đến chỗ tối, lập tức bay qua, kìm trụ cổ nha hoàn từ phía sau nói.

“Không cần kêu, ta sẽ không giết của ngươi, ngươi hãy nói cho ta iết Hàn lão tướng gia hiện tại ở nơi nào, dám gạt ta, ta đây cũng không đảm bảo cổ ngươi được an toàn”

Nha hoàn kia bị người cưỡng ép, đã bị dọa đến hai chân phát run, nói cũng không dám nói.

“Đại, đại hiệp ~ tha mạng a, ta nói, ta cái gì cũng nói”

Tay Hàn Nguyệt Nguyệt xiết chặt thêm vài phần.

“Còn không mau nói”

Nha hoàn lại càng thêm khẩn trương:

https://thuviensach.vn

“Bình thường Hàn lão gia đều ở nhà riêng ở ngoài thành, hôm nay vừa vặn trở về, hiện tại ở Thanh Phong cư”

“Thanh Phong cư? Thanh Phong cư đi như thế nào?”

“Ở hướng Bắc cạnh cái sân kia”

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy được đáp án, đem nha hoàn đang choáng váng kia kéo đến sau mặt núi giả rồi đặt xuống. Nàng vội bay về hướng Bắc.

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa đến viện, chỉ thấy một ông lão ngồi ở dưới một thân cây, đang chậm rãi pha trà, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đã đến, ông ngẩng đầu nói

“Đến đây giúp ông nội ngồi một chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt giật mình, nguyên lai ông đã biết nàng đến rồi. Hàn Nguyệt Nguyệt đi qua, đến bàn bên kia ngồi xuống, mười ba năm qua đi, năm tháng vẫn là không xóa nhòa đi phong thái của ông.

“Chỉ chớp mắt, Nguyệt Nguyệt đã lớn như vậy rồi”

Hàn tướng gia buông cái chén trong tay ra, nhẹ nhàng sờ sờ đầu Hàn Nguyệt nguyệt, cháu gái đã lớn như vậy, xem ra ông già thật rồi.

"Gia gia ~~"

Dù sao cũng là người thân của chính mình, Hàn Nguyệt Nguyệt nhịn không được mà kêu to, đã lâu như vậy rồi, tuy mọi người ở Dược cốc đối nàng rất tốt, nhưng là nàng vẫn có khát vọng có người thân ở bên cạnh...

"Ài ~ đến là tốt rồi, gia gia xin lỗi con, để con phải lưu lạc ở bên ngoài nhiều năm, hiện tại nếu con đã trở lại, gia gia sẽ bảo vệ con"

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hàn tướng gia có quá nhiều áy náy đối với đứa cháu gái này, nhỏ như vậy mà đã bị mang đi.

Đêm đó, Hàn Nguyệt nguyệt ở lại Thanh Phong cư hơn hai canh giờ, tuy ông nội rất muốn giữ nàng lại, đúng là đã nhiều năm qua đi như vậy, nhưng hiện tại cần gì phải đi tướng phủ đối mặt những người đó, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn cự tuyệt, chỉ đáp ứng thường xuyên sẽ trở lại thăm ông nội, Hàn tướng gia mới để nàng rời đi.

Hàn Nguyệt Nguyệt rời kinh thành, vẫn cảm thấy có người đi theo mình, vốn định dùng khinh công bỏ tên đó lại phía sau, nhưng do lòng hiếu kỳ, cho nên thuê một chiếc xe ngựa, chạy chậm rì trên đường. Nàng cũng muốn nhìn xem người nọ bao lâu mới có thể xuất hiện.

“Cô nương, hiện tại đã là giữa trưa, muốn dừng lại ăn một chút gì rồi mới đi không?”.

Phu xe nói với Hàn Nguyệt nguyệt trong xe, dù sao nàng cũng không vội, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng đáp ứng.

“Đại thúc, với tốc độ hiện tại, mất bao lâu mới có thể đến Tứ phương thành a?”

Hàn Nguyệt Nguyệt gặm bánh bao trên tay, quay đầu lại hỏi người đánh xe.

“Đại khái là chừng mười ngày, cô nương nếu có việc gấp, ta sẽ cho xe chạy thật nhanh, mới có thể nhanh hơn một hai ngày”

Phu xe này nhìn thật thà phúc hậu, cho nên Hàn Nguyệt nguyệt mới chịu mướn xe ngựa.

“Đại thúc, không vội, con chỉ là tùy tiện hỏi thôi, giữ tốc độ như hiện tại là được”, nghe chú nói, Hàn Nguyệt Nguyệt từ chối, dù sao cũng tính

https://thuviensach.vn

toán thật sự không để cho người đánh xe đưa nàng đến Tứ phương thành, biết có người đi theo phía sau nàng, liền cho ông ấy trở về.

Ban ngày đi, buổi tối tìm khách điếm nghỉ ngơi, như vậy quá bốn năm ngày, người theo ở phía sau rốt cục cũng không còn kiên nhẫn

“Ngươi là ai, vì sao phải đi theo ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt cảnh giác nhìn chằm chằm người đàn ông nửa đêm xông vào nàng phòng nàng.

“Cô nương đừng sợ, ta là Tần Minh, không có ác ý”

Tần Minh đứng trong gian phòng, khẩn trương giải thích, hắn chỉ là ở kinh thành thấy Hàn Nguyệt Nguyệt rất giống tiên nữ ở trên núi Tuyết Sơn lần đó, cho nên mới tùy tiện đi theo, nhìn xem có phải là nàng hay không.

“"Tần Minh? Ta không biết, không có việc gì thì đừng nói nhiều, mời ngươi lập tức rời đi”.

Hàn Nguyệt Nguyệt người đàn ông cười ngây ngô trước mắt, đầu óc rất nhanh tự động kiểm tra một vòng, trong đầu không có tin tức người này.

“Cô nương đã quên? lần trước trên núi Tuyết Sơn, ta đã thấy cô nương”

Tần Minh không để ý nàng hạ lệnh trục khách, lập tức nói. Hàn Nguyệt nguyệt mới nhớ tới, thời điểm mới ra Dược cốc quả thật là ở trên Tuyết Sơn đụng phải tới hai người, chỉ là nàng vội vàng chạy trốn, căn bản không thấy rõ đối phương trông thế nào.

“A... ~ kia muốn như thế nào?”

Lần trước nhìn lén nàng khiêu vũ, nàng không tìm bọn họ tính sổ thì thôi, vậy mà lại tìm tới cửa. Thấy vẻ mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng

https://thuviensach.vn

Tần Minh bị đả kích thêm một lần, nguyên lai nàng cũng không nhìn ra hắn, chính mình lại vội vàng chạy tới.

“Không như thế nào, đã quấy rầy cô nương nghỉ ngơi”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói lời nào, dùng một ánh mắt nhìn chằm chằm người đàn ông phía trước, Tần Minh thấy không có cớ gì lưu lại, đành phải u ám rời đi .

Hàn Nguyệt Nguyệt đuổi người đánh xe đi, chính mình một đường bay trở về Tứ phương thành.

“Tiểu thư, người xem tòa nhà này như thế nào? Tôi xem rất nhiều địa phương, cũng chỉ thấy có cái này tốt chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi dạo quanh tòa nhà một vòng, không sai, tiến vào bên trong, không quá lớn cũng không quá nhỏ. Tòa nhà bên ngoài thành, yên tĩnh, đây là điều Hàn Nguyệt Nguyệt thích nhất. Nếu là có chuyện gì, cũng dễ hành động.

“Tạm được”

Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên nhớ tới, chính mình không có nhiều bạc như vậy, Hiểu Tinh như thế nào mua được a?

“Hiểu Tinh, tòa nhà này bao nhiêu bạc?”

Trương Tiểu Tinh không nghĩ tới Hàn Nguyệt Nguyệt lại đột nhiên dừng lại, đang mải miết xem nơi khác, thiếu chút nữa đụng phải Hàn Nguyệt Nguyệt, khẩn trương lui về phía sau.

“Tiểu thư, riêng này tòa nhà là hai ngàn lượng, tuy đắt, nhưng chất lượng tốt, tôi liền mua”

https://thuviensach.vn

Nàng cũng hiểu được mua rất đắt, nếu tiểu thư mắng nàng, nàng cũng chỉ có thể nhận lấy.

“Ta chỉ cho cô chín trăm lượng, bạc còn lại ở đâu ra?” Hàn Nguyệt Nguyệt giật mình, thời đại này nhà cửa cũng đắt ngang như ở hiện đại, mất nhiều tiền như vậy.

“Hiện tại thanh toán năm trăm lượng tiền đặt cọc, còn lại một tháng sau trả hết, chủ nhân tòa nhà này ở bên trong thành, ta biết ngân lượng không đủ, cho nên giao trước tiền đặt cọc cho các nàng, một tháng sau chúng ta đem bổ sung số còn lại là được”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nghĩ tới Hiểu Tinh làm rất được việc, bất quá một tháng này, đi đâu kiếm một ngàn năm trăm lượng bạc đây?

“Tiểu thư, nếu không được, tôi liền đi lấy tiền đặt cọc về”

Trương Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nói lời nào, cho rằng nàng tức giận.

“Không phải, cô làm cực kỳ tốt, ta chỉ nghĩ xem nên đi đâu kiếm ít tiền”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi qua một bên, xem ra chính mình thật sự rất nghèo, nhà cửa cũng không mua nổi.

Trương Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang suy nghĩ chuyện gì đó, không dám lên tiếng, đứng ở một bên chờ.

“Hiểu Tinh, cô đem tiền bạc còn lại đi mời vài người trước đi, nhanh chuẩn bị tươm tất cho tòa nhà, xong, chúng ta sẽ dọn vào”

“Vâng, tiểu thư”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại khách sạn, chờ bầu trời tối đen, chỉ có buổi tối mới hành động được.

“Tiểu thư, có ổn hay không a?”

Trương Hiểu Tinh cầm lấy lệnh bài Hàn Nguyệt Nguyệt đưa cho nàng, đây chính là lệnh bài của Vân vương gia, mang đi, có thể xảy ra chuyện gì hay không.

“Không có việc gì, nếu Vương gia đã đưa cho ta, ta lấy nó làm gì Vân vương gia cũng sẽ không để ý đâu, huống chi chúng ta chỉ là mượn, về sau có tiền trả lại là được”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ tới nghĩ lui, nhớ lại khối lệnh bài bèn cầm đi ngân hàng tư nhân của Vân vương phủ mượn trước ít tiền, chờ nàng có tiền, trả lại là được.

“Bất quá người không thể lấy tất cả ở Tứ phương thành, người phân ra ba nơi, không thể làm cho người ta biết chúng ta đang ở bên trong thành tứ phương”

“Vâng, tiểu thư, tôi sẽ xuất phát ngay”

Trương Hiểu Tinh đi rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt thay đổi y phục, nàng đi xem xét thị trường, tìm chỗ làm ăn, nếu là dựa vào thân phận phụ nữ mà nói, người tìm tới cửa sẽ rất nhiều. Có khả năng hành tung sẽ bị phát hiện.

Thay đổi nam trang, Hàn Nguyệt Nguyệt nghênh ngang tiêu sái trên đường, bên cạnh nhiều người đi chơi tối, nơi hay lui tới, địa điểm tốt nhất là quán rượu, còn có là thanh lâu. Trái lại Hàn Nguyệt Nguyệt đối thanh lâu rất có hứng thú, thời cổ đại người đẹp thanh lâu nhiều, đi nhìn cho đã con mắt mới được. Xoay người đi đến thanh lâu lớn nhất thành, Túy Hồng lâu. Thật đúng là náo nhiệt, Hàn Nguyệt Nguyệt đi nhanh đi vào trong.

https://thuviensach.vn

“A ~~ vị này tiểu công tử, lần đầu tiên đến đây đi, nhìn lạ mặt nha, ở nơi này, chúng ta bất kể cái gì cũng đều có”

Hàn Nguyệt Nguyệt mới vừa đi đến bên trong, thì có một tú bà đã đón ở cửa. Mùi son phấn rẻ tiền gay mũi, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ mà muốn phun.

“Đại nương, nghe nói nơi này có một người đẹp bán nghệ không bán thân? Ta là nghe danh, cảm thấy rất hâm mộ mà đến”

Hàn Nguyệt Nguyệt biết thanh lâu có vài cô gái là không bán mình, tài nghệ cũng tốt, bản thân muốn hưởng thụ một chút.

“Công tử thật có hiểu biết, Thu Vũ của chúng ta đúng là thẻ đỏ ở nơi này, muốn nghe nàng xướng khúc người còn đứng dài ra cuối phố đi a….”

Hàn Nguyệt Nguyêt đem một đĩnh bạc nhét vào trong tay tú bà, tú bà thấy liền cao hứng

“Chỉ có những người thức thời như công tử đây, công tử mời bên này, ta lập tức mang ngươi đi qua”

Thật là có tiền bạc thì dễ làm việc, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, đi theo tú bà ra phía sau rồi đi lên lầu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thu Vũ

"Công tử mời vào bên trong, đây là phòng Thu Vũ"

Tú bà mang Hàn Nguyệt Nguyệt vào phòng, đóng cửa lại rồi đi ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy phía trước có một cái bàn, cách đó không xa treo một mành thủy tinh, thấy không rõ tình huống bên trong. Đi đến mép bàn ngồi xuống, phòng này trái lại rất lịch sự tao nhã, nói vậy chủ nhân gian phòng này cũng rất có ngạo khí (khí phách kiêu ngạo).

"Không biết công tử muốn nghe khúc gì?"

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy phía sau rèm có một người, nhưng nhìn không thấy dáng vẻ nàng, bất quá âm thanh nghe là biết ngay là một người đẹp nhỏ nhắn, trách không được những tên đàn ông xấu xa có tiền đều chạy tới nơi này

"Cô nương đàn khúc nào cũng được"

Hàn Nguyệt Nguyệt đem cây quạt trong tay để lên bàn, lại rót một ly trà, trên bàn vẫn bày đặt thức ăn, hẳn là vì khách nghe đàn mà chuẩn bị.

"Thu Vũ đàn không hay, cũng xin người không chê"

Bên trong truyền đến tiếng đàn du dương, nàng không phải là người không hiểu về đàn, liền nghe ra được Thu Vũ là một cầm kỹ cao siêu. Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được đáng tiếc, một người tài năng như vậy, vậy mà lại rơi vào nơi dơ bẩn này.

https://thuviensach.vn

Thu Vũ đàn liên tục mấy bài, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ nghe thấy tiếng đàn của cô tràn ngập bi thương cùng tức giận, nói vậy là người có tâm sự.

Sau đó, Hàn Nguyệt Nguyệt liên tục đến Túy Hồng lâu nghe Thu Vũ đàn.

“Tiểu công tử, lại tới nữa”

Hàn Nguyệt Nguyệt vốn là vóc người nhỏ, mặc trang phục đàn ông, làm cho người ta cảm thấy đây chỉ là tiểu công tử hơn mười tuổi

“Đúng vậy a, làm phiền bà dẫn đường”

Hàn Nguyệt Nguyệt lại nhét đĩnh bạc vào tay tú bà. Tú bà kia cười đến mắt híp thành một đường.

Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn ngồi ở trước mành, mấy ngày nay nàng thật sự chỉ là nghe thấy tiếng đàn của Thu Vũ, chưa từng nhìn qua bộ dáng của người đánh đàn.

“Công tử lại đây”

Thu Vũ vẫn ngồi ở sau mành như cũ, nàng cảm thấy được Hàn Nguyệt Nguyệt có thể nghe hiểu tiếng đàn của nàng, cho nên ở trước Hàn Nguyệt Nguyệt Thu Vũ hoàn toàn không hề che dấu trái tim bất mãn của mình mà gửi gắm vào tiếng đàn, hi vọng có người lý giải sự đau khổ trong nội tâm cô, nếu không có gặp chuyện gì, người nào lại cam tâm lưu lạc đến nơi đây.

“Thu Vũ cô nương, ta biết cô không cam lòng lưu lạc đến nơi này. Thu Vũ cô nương là người có tài, thanh lâu này chỉ có thể làm bẩn tài hoa của cô, nếu cô nương tin lời của ta nói, có thể hay không đem tâm sự nói cho ta nghe, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp cô nương chuộc than”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy cô có tài hoa tốt như vậy, ở lại trong thanh lâu thật là phí phạm nhân tài.

“Công tử nói đùa, Thu Vũ là người đã nhiễm bụi hồng trần, sao có thể vọng tưởng rời đi”

Thu Vũ cũng là người có tâm tư cao ngạo, nên những chàng trai muốn vì nàng chuộc thân cũng không thiếu, nhưng nàng vẫn giữ lòng tự trọng của bản thân, tuyệt không làm thiếp cho người ta.

Hàn Nguyệt Nguyệt đương nhiên biết Thu Vũ băn khoăn, cho nên mới bội phục nàng, tình nguyện ở lại đây, cũng không bán đứng thể xác và tâm hồn mình.

“Thu vũ cô nương lo lắng nhiều rồi, ta chuộc cô trở về, cũng không phải loại ý tứ như cô nghĩ, nếu cô nương không tin ta nói, ra gặp ta một lần, ta sẽ chứng minh”

Thu Vũ cũng hiểu được Hàn Nguyệt Nguyệt là tri kỷ khó có được, đã có duyên, gặp mặt một lần cũng không nên ngại.

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy trước mắt mành bị vén lên, một cô gái mười sáu mười bảy tuổi đi ra, không nghĩ tới Thu Vũ này nhỏ tuổi như vậy, trái lại ngoài dự kiến của nàng.

“Thu Vũ lần đâu diện kiến Hàn công tử”

Thu Vũ cũng không nghĩ tới mấy ngày nay Hàn công tử vẫn nghe nàng đánh đàn, tuổi còn nhỏ như vậy. Có phần giật mình.

“Thu Vũ tỷ không cần đa lễ, mời ngồi đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chằm chằm khuôn mặt trái xoan trước mắt, cô gái này còn có một đôi mắt xếch mê người, thật sự là mỹ nhân khó có

https://thuviensach.vn

được, trách không được muốn giật dây đánh đàn.

“Tỷ tỷ, ta vừa rồi nói đều là thật sự, tỷ không ngại thì thử suy xét một phen”

Hàn Nguyệt Nguyệt rót cho Thu Vũ ly trà, lại thận trọng nhắc tới, nếu là người này, ngày sau tất có chỗ để nàng trọng dụng.

“Tạ ơn Hàn công tử, Thu Vũ là người phàm trần, sẽ mang đến bất tiện cho công tử”

Thu Vũ cảm khái, không nghĩ tới có người có thể nhìn thấu tâm sự của chính mình, lại là một vị tiểu công tử mười mấy tuổi.

“Sự bất mãn mà tỷ nói, ta thật sự giống tỷ, đều là nữ nhân, chỉ là vì thuận tiện, mới giả danh nam tử”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Thu Vũ nghi hoặc nhìn chằm chằm chính mình, dù sao cũng không biết nói như thế nào, Hàn Nguyệt Nguyệt trực tiếp kéo tay Thu Vũ lôi đến trước ngực mình.

"Tỷ tỷ à, giờ tỷ tin rồi chứ, ta và tỷ là một dạng, cho nên tỷ tỷ không cần để ý"

Khi Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới, Thu Vũ chưa thể tỉnh lại từ sự kinh ngạc, đầu óc chỉ dừng lại ở chuyện Hàn Nguyệt Nguyệt là con gái.

Quá hai ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt sử dụng thủ đoạn, bắt tú bà kia đem Thu Vũ chuộc ra.

“Tiểu thư, đây là?”

Hiểu Tinh thấy tiểu thư dẫn theo một nữ nhân trở về, cực kì nghi hoặc.

“Đây là Thu Vũ, từ nay về sau nàng sẽ sống cùng chúng ta”

https://thuviensach.vn

Sau đó đem mọi chuyện của Thu Vũ nói cho Hiểu Tinh, Hiểu Tinh mới hết nghi ngờ.

“Thu Vũ, đây vốn không phải là tên của cô đi, tên thật của cô là gì?”

Nếu đã đến đây, toàn bộ phải bắt đầu lần nữa”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở trên giường, quay đầu nhìn về phía Thu Vũ.

“Nô tỳ nguyên danh là Lục Tư Tư, Thu Vũ là tên bà ta đặt cho”

“Lục Tư Tư, tên không sai. Vậy cô liền kêu Tư Tư đi, về sau đi theo Hiểu Tinh cùng làm việc, bất quá Hiểu Tinh, thời điểm cô không có việc gì hãy dạy Tư Tư công phu để phòng thân”

Chính nàng cũng chỉ có công phu chạy trốn, thời điểm có nguy hiểm nàng cũng không nhất định có thể bảo đảm các nàng an toàn trăm phần trăm, có cái để phòng thân thì tốt nhất.

“Vâng, tiểu thư”

Hiểu Tinh không hề nghi ngờ bất kỳ quyết định gì của Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, nói với hai người đứng ở cách đó không xa.

“Các người hiện tại là thủ hạ của ta, ta sẽ không để các người thiệt thòi, nhưng cái ta cần là năng lực, hi vọng hai người sẽ không làm ta thất vọng, được rồi, các người đi xuống trước đi”

“Tiểu tinh/ Tư Tư nhất định không để cho tiểu thư thất vọng"

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không lên tiếng, Tiểu Tinh đành phải mang Lục Tư Tư đi xuống.

Lục Tư Tư cũng là người thông minh, nàng sẽ không đi hỏi Hàn Nguyệt Nguyệt là người phương nào, cũng sẽ không đi điều tra nàng ấy, nàng chỉ cần một chỗ có thể bảo vệ nàng an toàn, còn những điều khác với nàng mà nói không hề quan trọng.

Bọn họ đều đã đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt mới mở mắt ra, Hiểu Tinh này võ công cao, đối chuyện giang hồ cực kì hiểu biết, Lục Tư Tư thì hiện tại mới vừa tiếp xúc, không thể phát hiện cái gì, bất quá theo nàng thấy, Lục Tư Tư tâm tư ham muốn so với Hiểu Tinh nhiều hơn, chẳng thế thì làm sao có thể ở thanh lâu hơn một năm trời, nhưng vẫn giữ được thân hoàn bích.

Xem ra nên bắt đầu tính toán bước tiếp theo của kế hoạch, đến ngân hàng tư nhân của Vân vương gia lấy ba vạn lượng bạc, tuy nhiên không phải rất nhiều, nhưng cũng đủ cho nàng giải quyết chuyện trước mắt.

Kiếp trước nàng làm kế toán ở một công ty, khoản này đối với nàng mà nói chỉ là một bữa ăn sáng, nếu như đem mọi chuyện giao cho các nàng đi xử lý, chính mình chỉ cần nhìn xem sổ sách, ra chủ ý vậy thoải mái hơn, dù sao bọn họ muốn dối trá cũng không thể gạt được nàng.

Hiện tại ngủ một giấc, tỉnh lại thì sẽ tiếp tục kế hoạch chi tiết.

“Tư Tư, cô sẽ ở này gian đi, phòng ta ngay bên cạnh cô”

Hiểu Tinh mang Lục Tư Tư tới phòng cách không xa phòng của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong viện này không có nhiều người, ở gần nhau, có chuyện gì dễ chiếu cố hơn.

“Cám ơn Hiểu Tinh cô nương”

https://thuviensach.vn

Lục Tư Tư trừ bỏ mấy bộ quần áo trên người, chỉ đem theo một chút trang sức, đều là cô vụng trộm mang đi, không thế thì sớm muộn cũng bị bà kia thu lại.

“Không cần cảm ơn, cô gọi tôi là Hiểu Tinh là được, đều là vì tiểu thư làm việc, ngày sau nên chăm sóc lẫn nhau”

Hiểu Tinh là người cực kỳ rộng rãi, bình thường chỉ có hai người là nàng và tiểu thư, hiện tại thêm một người, trong lòng rất cao hứng, về sau còn có thêm người để trò chuyện.

“Được rồi, tôi vừa tới có rất nhiều chỗ không hiểu, cô dạy tôi”

Đều là do Hàn Nguyệt Nguyệt còn nhỏ, Trương Hiểu Tinh bình thường cũng không nói chuyện nhiều lắm,nhưng tự nhiên gặp một người bằng tuổi mình, hai người lập tức cực kỳ ăn ý.

“Tư Tư, cô đừng xem tiểu thư nhỏ, bản lãnh khá lớn nha, lúc trước tôi bị kẻ thù dùng kiếm đâm xuyên qua thân thể, tiểu thư đã cứu tôi đấy”

Trương Hiểu Tinh nhắc tới lần đó, trong lòng vẫn còn run sợ.

“Tiểu thư tuổi còn trẻ mà đã có y thuật cao minh ư?”

Lục Tư Tư nghe Trương Tiểu Tinh nói như vậy, cực kì kinh ngạc, nàng thấy tiểu thư chỉ là một cô gái nhỏ tuổi so với các nàng, không nghĩ tới lại có bản lãnh như thế, xem ra chính mình quyết định đi theo tiểu thư, quả là không sai.

“Đúng vậy a, bất quá tiểu thư không thích nói cho người ta biết y thuật của nàng, nếu không chúng ta cũng không có ngày an tĩnh, hiện tại trên giang hồ rất nhiều người hỏi tin tức của tiểu thư”

https://thuviensach.vn

Trương Hiểu Tinh cảm thấy được chính mình thật là khâm phục chủ tử.

“Cũng đúng, chúng ta được sống an bình là tốt rồi”

“Đúng rồi, cô nghỉ ngơi trước đi, ngày mai chờ cô thức dậy, chúng ta lại giúp cô mua chút quần áo tắm rửa”

Trương Hiểu Tinh cất bước, Lục Tư Tư nằm ở trên giường, nghĩ đến chính mình đã bao lâu chưa được thoải mái như thế này, tại Túy Hồng lâu, mỗi ngày đều lo lắng, rất sợ chính mình không may, rơi vào tình thế vạn kiếp bất phục, coi như xong. Hiện tại cuộc sống này khiến cô có cảm giác như đang nằm mơ.

“Tư Tư, thân thể cô quá yếu, không dễ luyện tập chiêu thức quá khó khăn, không thì cô luyện khinh công đi, nếu là đánh không lại, chạy cũng được”

Trương Hiểu Tinh nhìn thân thể nhu nhược của Lục Tư Tư, lắc đầu, này cái dáng vẻ không giống như người đang luyện võ. Bất quá tiểu thư kêu nàng dạy, nàng cũng không thể phản bác.

Mỗi ngày buổi sáng, Trương Hiểu Tinh đều đã bắt đầu dạy võ công cho Lục Tư Tư, nhìn bộ dáng mỏi mệt không chịu nổi, làm cho Trương Hiểu Tinh thật nhức đầu, mới như vậy đã ngã xuống thì đừng nói đến chuyện luyện võ, mạng sợ cũng không còn, bất quá cô không thể mềm lòng, bởi vì cô biết, nếu là không có năng lực bảo vệ tốt bản thân, vậy cũng chỉ có thể chờ bị người ta giết chết.

“Hiểu Tinh, tôi không sao, tiếp tục đi”

Lục Tư Tư mỗi lần bị Trương Tiểu Tinh bỏ lại phía sau, lại tiếp tục đứng lên.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn bộ dáng hai người, lắc đầu, Tư Tư đã qua thời kì để luyện võ tốt nhất, huống hồ thân thể cũng không thích hợp với loại võ công của Hiểu Tinh. Không có biện pháp, nàng đành phải kêu cô luyện tập ám khí cùng mọc cánh thành tiên. Khinh công của Trương Hiểu Tinh tuy được, chỉ là so sánh với trình độ Hàn Nguyệt Nguyệt mà nói, đúng là cách biệt một trời một vực. Trương Hiểu Tinh vốn là cực kỳ hâm mộ khinh công của Hàn Nguyệt Nguyệt, hiện tại Hàn Nguyệt Nguyệt dạy Lục Tư Tư luyện tập, nàng ta tất nhiên là cũng không buông tha cơ hội lần này.

Trương Hiểu Tinh cùng Lục Tư Tư cũng không biết Hàn Nguyệt Nguyệt dạy các nàng khinh công gì, chỉ biết là rất lợi hại là được. Bất quá Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chỉ tính toán để thời điểm nguy hiểm các nàng chạy nhanh một chút, cho nên liền đem chiêu thức cơ bản của mọc cánh thành tiên dạy một ít cho bọn họ. Sau đó lại dạy một chút y thuật cơ bản, để ngừa thời điểm bị thương chính mình có thể tự xử lý.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Ba Năm Sau

Ba năm sau…..

“Tiểu thư, nhóm người chưởng quầy đều đã đến đông đủ”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy lời Như Ngọc, buông lá thư trong tay ra, đứng lên, duỗi duỗi lưng.

“Biết rồi, ta đến ngay”

Như Ngọc bước ra cửa, đợi Hàn Nguyệt Nguyệt phân phó.

Hai năm rưỡi trước, nàng lại thu giữ Như Ngọc, Như Song, Như Họa, Như Tuyết bốn nha hoàn. Bốn nha hoàn này nhỏ hơn bọn họ một tuổi, bất quá trí lực đều đã lớn, thêm nữa tuổi còn nhỏ, dễ dạy dỗ. Như Ngọc tâm tư chặt chẽ, làm việc chu đáo, cho nên nàng đem Như Ngọc giữ ở bên người. Mà Như Song đối việc buôn bán rất có bản lãnh, có thể nói là làm, mà còn ứng xử khéo, Hàn Nguyệt Nguyệt phái nàng đi giúp đỡ cho Tư Tư, quản lý những quán rượu, cửa hàng.

Như Họa cùng Như Tuyết là chị em song sinh, rất có thiên phú luyện võ, Hàn Nguyệt Nguyệt mượn bản kiếm phổ của sư huynh Y Thường Thanh, kêu Hiểu Tinh mang theo các nàng đi luyện tập, người bên cạnh mình võ công cao mới tốt. Mà nàng còn dạy các nàng mọc cánh thành tiên, hiện tại cơ bản đều đã tại tầng thứ năm, coi như là khinh công đứng nhất giang hồ.

https://thuviensach.vn

Ba năm qua, Hàn Nguyệt Nguyệt dùng ba vạn lượng bạc mở quán rượu tên là: Thiên Hương lâu, sau đó lại mở nhà may, ở hiện đại nàng đã nếm qua mỹ thực nên lợi dụng điểm này làm chiêu bài, không nghĩ tới ở thời đại này rất được hoan nghênh, trong vòng nửa năm lại mở thêm hai quán rượu trong thành, ba năm trôi qua, hiện tại trên danh nghĩa nàng đã có mười lăm quán Thiên Hương lâu, mỗi cái đều có một chưởng quầy quản lý, mà Tư Tư cùng Như Song phụ trách những chuyện lặt vặt của quán rượu, bất quá tháng mười hai hàng năm, Hàn Nguyệt Nguyệt sẽ triệu tập mười lăm chưởng quầy mang theo sổ sách đến, tiến hành huấn luyện cho bọn họ, đem một vài kiến thức quản lý ở hiện đại dạy cho bọn họ, sau đó lại cho mỗi chưởng quầy trao đổi kinh nghiệm lẫn nhau. Chính mình lại mượn cơ hội này kiểm tra sổ sách.

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được phương pháp ghi sổ sách của người xưa quá mức cứng nhắc, lại phức tạp. Hàn Nguyệt Nguyệt xem đến nhức đầu, cho nên nàng chuyển số liệu trên sổ sách thành các con số. Cẩn thận như vậy, ở thời đại này, có rất ít người có thể hiểu biết những con số, nếu sổ sách rơi vào trong tay những người khác, cũng không cần lo lắng.

Mà nhà may này, bởi vì Hàn Nguyệt Nguyệt hoàn toàn không thích y phục của thời đại này mà mở, y phục bên trong đều do chính nàng thiết kế, khắp thiên hạ chỉ có nhà may của nàng có. Nhưng mọi người đều rất hoan nghênh, mỗi lần ra mẫu mới, đều là hàng một không hai.

Cũng có rất nhiều người vì không hiểu mà đến, ham muốn mua bản mẫu của nàng, bất quá chưa từng được đáp ứng, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không mở thêm chi nhánh. Nếu muốn mua y phục của nàng, phải tự đến mua, kể cả Lão hoàng thượng cũng vậy.

“Như Ngọc, đưa ta cái khăn che mặt kia đi?”

Nghe thấy thanh âm Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Ngọc khẩn trương đi vào.

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ đã để trong ngăn tủ, để nô tỳ mang tới”

Mỗi lần đi gặp những chưởng quầy Hàn Nguyệt Nguyệt đều dùng cái khăn che mặt này, Hàn Nguyệt Nguyệt không dám bảo đảm nhóm người đó đều trung thành với mình, chỉ cần bọn họ không quá phận, không ảnh hưởng đến công việc làm ăn của quán rượu, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng lười quản.

Trụ sở chính của Thiên Hương lâu là ở Tứ Phương thành, cho nên mỗi lần Hàn Nguyệt Nguyệt đều triệu kiến bọn họ ở đây, vừa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tiến vào, những chưởng quầy này tự giác ngậm miệng lại, bọn họ cực kỳ kính nể vị chủ nhân này, bọn họ đều là lão bản của những tửu lâu nổi danh, nhưng lại tự nguyện đến Thiên Hương lâu làm việc.

“Như Ngọc, đem sổ sách lên”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống ghế dựa.

“Vâng tiểu thư”

Như Ngọc đem mười lăm bản sổ sách thu lại, để trên bàn cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt .

“Để cho các vị chưởng quầy đợi lâu”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không xem sổ sách, không nóng không lạnh nói.

“Nếu lão bản đã đến, chúng ta liền bắt đầu đi”

Có chưởng quầy không nhẫn nại nói, bọn họ năm trước nghe xong đề nghị của Hàn Nguyệt Nguyệt học một chút về khái niệm quản lý, sau khi trở về phát hiện ra nó rất hữu dụng, mà công việc quản lý quán rượu cũng dễ dàng hơn rất nhiều. Năm nay đặc biệt đến sớm hơn vài ngày.

https://thuviensach.vn

“Không vội, các vị đường xa mà đến, ta là lão bản sao có thể thất lễ được, Như Ngọc, đi chuẩn bị một chút điểm tâm lại đây, để cho mọi người nếm thử.”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói xong một cách chậm rãi.

“Vâng tiểu thư”

Như Ngọc theo lời Hàn Nguyệt Nguyệt phân phó cho mỗi cái bàn một đĩa điểm tâm.

“Các vị chưởng quầy trước nếm thử món ăn này đi, đây là tiểu thư đặc biệt chuẩn bị cho mọi người”

Như Ngọc nói xong, lại lui về bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt.

Có vài người lộ ra vẻ mặt khó hiểu, Hàn Nguyệt Nguyệt này rốt cục là muốn cái gì, mà có vài người không cho là đúng, nhẹ nhàng cầm lấy điểm tâm trên bàn bắt đầu ăn.

“Không sai, điểm tâm này ngọt mà không ngấy, cắn vào trong miệng lập tức tan ra, còn có thể không dính vào răng”

Nếm qua điểm tâm, vài người từ từ đánh giá thức ăn trên bàn, mà có một vài chưởng quầy nghe thấy sự đánh giá, cũng nhẹ nhàng cầm lấy một miếng nếm thử.

“Điểm tâm này là món gì? Vị cũng không ngọt, hương vị cũng nhạt, chỉ là cho vào miệng còn có thể làm cho người ta cảm thấy được hương vị tuyệt hảo”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không nói gì, chờ bọn họ đánh giá xong.

“Lão bản, đây là?”

https://thuviensach.vn

Một vị chưởng quầy nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, những người khác cũng nghe tiếng mà nhìn nàng.

“Điểm tâm này là món mới cho thực đơn năm tới, nếu các vị chưởng quầy đã ăn xong, không biết có đề nghị cái gì hay không?”

Các chưởng quầy cứ ngươi xem ta ta xem ngươi, đều không nói chuyện.

“Nếu không có đề nghị gì, mọi người hãy đến chỗ Chu chưởng quầy lấy phương pháp chế biến mang về, hôm nay đến đây thôi, sổ sách ta xem xong sẽ đưa lại cho các vị”

Chu chưởng quầy là chưởng quầy của Thiên Hương lâu ở Tứ Phương thành, cũng là tổng chưởng quầy, cho nên mỗi lần có thực đơn nào mới đều được làm nếm thử đây trước, sau đó sẽ phổ biến lại cho Thiên Hương lâu các nơi khác.

Hàn Nguyệt Nguyệt đem sổ sách đặt qua một bên, từ từ lật xem, có các khoản vẫn còn chưa làm xong, Nguyệt Nguyệt nghĩ xem ra bốn năm ngày cũng không xem xong, đem mấy ý tưởng vừa nghĩ viết ra giấy, giao cho Như Ngọc, kêu nàng đi huấn luyện những chưởng quầy này, chính mình bớt thời giờ đi xem một chút.

“Tiểu thư, đã khuya, ngày mai lại xem đi”

Như Ngọc châm đèn trên bàn lên, Hàn Nguyệt Nguyệt xem lại sổ sách từ đầu, xoa xoa chân mày.

“Như Song cùng Tư Tư trở về chưa?”

Tất cả chưởng quầy đều đã về, các nàng thế nào còn chưa tới.

“Tư Tư tỷ cùng Như Song chắc là sáng ngày mai mới đến”

https://thuviensach.vn

Như Ngọc dọn hết sổ sách trên bàn Hàn Nguyệt Nguyệt.

“A..., còn Như Họa và Như Tuyết?”

Mấy ngày nay đều vì chuyện của Thiên Hương lâu, cũng không chú ý tới bọn họ.

“Không phải mấy hôm trước Hiểu Tinh tỷ mang theo Như Họa và Như Tuyết đi kinh thành tặng đồ cho lão gia thay tiểu thư sao?”

Hàn Nguyệt nguyệt vò vò đầu.

“Phải ha, tự nhiên quên mất”

Hàng năm nàng sẽ cho ông nội chút thuốc cùng mấy món đồ tốt. Nàng có thời gian cũng sẽ trở về bắt mạch cho ông.

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng lên, Như Ngọc theo sau Hàn Nguyệt Nguyệt để chỉnh sửa y phục, rồi đi về phía gian phòng .

“Tiểu thư, đây là những thứ dược liệu người muốn”

Tư Tư đứng trước Hàn Nguyệt Nguyệt, vừa nói vừa bảo Như Song đem dược liệu để trên bàn, Hàn Nguyệt Nguyệt mở ra, cầm lên nhìn nhìn, ngửi ngửi.

“Vất vả cho các cô, trước tiên đi xuống nghỉ ngơi đi”

“Vâng tiểu thư”

Lục Tư Tư cùng Như Song ra khỏi phòng Hàn Nguyệt Nguyệt, trở về phòng mình, mấy ngày nay các nàng vì trở về gấp mà mệt muốn chết.

Hàn Nguyệt Nguyệt chia dược liệu ra, đem đồ tốt chia thành một phần, những thứ này ở Dược cốc rất dễ tìm, nhưng ở bên ngoài lại rất khó

https://thuviensach.vn

tìm, vài năm nay cũng có người tìm tới cửa cầu thầy trị bệnh, đều là những nhân vật không tầm thường, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng sẽ ra tay cứu giúp, chỉ là không thể làm cho bọn họ tiết lộ hành tung của mình.

Dần dần đến cuối năm, các chưởng quầy đã trở về các nơi, Hàn Nguyệt Nguyệt lại trở về cuộc sống trước, mỗi ngày điều chế thuốc, luyện võ, trước năm cũ, Hiểu Tinh cùng các nàng cũng trở về Tứ Phương thành.

Ngày hai mươi lăm, tuyết bắt đầu rơi, hai ngày kế tiếp, trên mặt đất sớm tích tụ lại một thành tuyết thật dày, Hàn Nguyệt Nguyệt thích nhất là lúc tuyết rơi, nhẹ nhàng đưa tay hứng lấy bông tuyết ngoài cửa sổ.

“Tiểu thư, tiểu thư. hoa mai ở hậu viện nở rất đẹp”

Hàn Nguyệt Nguyệt phục hồi lại tinh thần, thu tay, xoay người. Trong mấy người đó, Như Song là hoạt bát nhất, thường xuyên tỏ ra hứng thú đến ngạc nhiên. Như Song chạy lại chỗ Hàn Nguyệt Nguyệt

“Tiểu thư, chúng ta đi hậu viện xem mai có được hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ thích hoa mai, cho nên mới hao tốn tâm tư trồng một mảng lớn hoa mai tại hậu viện, năm trước chỉ nở có mấy đóa.

“Tay em sao lại lạnh như thế?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu hỏi Như Song, mùa đông lạnh giá, Như Song lại vẫn luôn chạy như điên ở bên ngoài, cũng bất giác lạnh theo.

“Vừa rồi nô tỳ chơi ném tuyết cùng Như Họa, sau khi nhìn thấy hậu viện hoa mai đã nở, mới chạy tới gọi tiểu thư cùng nhau đi qua xem, Như Họa đã đi gọi bọn Tư Tư tỷ, để nô tỳ nói Như Ngọc chuẩn bị đồ ăn. Chúng ta cùng thưởng mai”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt nhìn Như Song một cái, thu tay giấu vào trong ống tay áo, tay Như Song thật lạnh, lạnh như băng.

“Tiểu thư, mọi người không phải biết người thích hoa mai sao, cho nên hoa mai nở nô tỳ liền đến gọi người"

Như Song kéo dài thanh âm. Hàn Nguyệt Nguyệt đối với các nàng tựa như bạn bè, cho nên nhóm người các nàng mới dám như vậy. Hàn Nguyệt Nguyệt không phải là người cổ đại, tư tưởng giữa người với người đều ngang hàng đã khắc sâu vào đầu, cái cảm giác cao cao tại thượng này làm không đến, chỉ cần là bọn họ không làm sai đại sự gì, Hàn Nguyệt Nguyệt đều sẽ không quản các nàng.

“Biết rồi, ta đi liền”

“Được”

Như Song lấy áo choàng mặc cho Hàn Nguyệt Nguyệt, đi theo sau Hàn Nguyệt Nguyệt. Trong Hậu viện có một cái đình, là xây dựng để dành riêng cho việc thưởng mai, Hàn Nguyệt Nguyệt đến đó, mấy người Tư Tư đã chuẩn bị tốt hỏa lò, thức ăn, một bên vẫn đang nấu trà. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống.

“Mọi người đều ngồi xuống đi, đứng vướng tầm mắt ta”

Mấy người nhìn nhau cười nhẹ một tiếng, tiểu thư của các nàng là tốt nhất, cũng không coi các nàng như người làm, có cái gì tốt đều đã nhớ đến bọn họ.

“Tiểu thư, uống ly trà cho ấm”

Tư Tư nấu xong trà rót cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Năm nay hoa mai nở rất tốt”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn cả vườn hoa mai, tâm tình cũng tốt theo.

“Đúng vậy a, ta còn cho rằng năm nay bọn chúng cũng không ra nha”

Hiểu Tinh phụ họa. Bảy người ở trong đình mặc dù có điểm chen chúc, nhưng vẫn ấm áp. Tuyết vẫn một mực rơi xuống .

“Như Họa, Như Tuyết, phong cảnh tốt như vậy, hai người đi lên múa một đoạn đi”

Như Song thích nhất náo nhiệt, ở một bên đề nghị.

“Đúng vậy a, các ngươi hai người không phải mới vừa luyện một bộ kiếm thuật sao, biểu diễn cho chúng ta nhìn một chút”

Hiểu Tinh lập tức bổ sung.

“Được rồi”

Như Họa cùng Như Tuyết đi ra đình, tại mảnh đất trống không xa vung lên kiếm bắt đầu đùa giỡn, cảnh đẹp, mỹ nhân, thêm kiếm, thật sự là làm cho người ta thỏa mãn.

“Chiêu thức của chúng ta như thế nào?”

Như Họa cùng Như Tuyết múa xong, liền lập tức chạy đến đình lý, hỏi Hiểu Tinh. Hiểu Tinh cũng coi như nửa sư phụ các nàng.

“Còn có thể nào, bất quá quá đẹp, không uy lực”

Như Họa cùng Như Tuyết nhìn nhau cười, cảnh trí tốt như vậy, các nàng làm sao để lộ ra sát khí.

“Tiểu thư, người múa một đoạn có được hay không?”

https://thuviensach.vn

Như Họa mới vừa ngồi xuống cùng uống trà, lập tức hỏi Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Đúng vậy a, tiểu thư, còn không có thấy người nhảy múa.”

Vài người ở bên cạnh thêm mắm thêm muối.

“Tư Tư, cô đi lấy đàn lai đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt còn không có nói xong, Trương Hiểu Tinh lập tức phụ giúp Lục Tư Tư trở về phòng lấy cầm.

Dù sao đây cũng chỉ là đám con nít mười mấy tuổi, ham chơi là cực kỳ bình thường, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Mai Hoa Tam Lộng

(một trong mười ca khúc cổ đại của Trung Quốc)

Như Song, Như Họa đưa một cái bàn cùng ghế đến cho Lục Tư Tư đặt đàn, Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến giữa rừng mai, thấy Lục Tư Tư gật gật đầu, ý bảo chính mình đã chuẩn bị tốt, lục Tư Tư đem đầu ngón tay để trên dây đàn, bắt đầu gảy. Đoạn Lục Tư Tư đàn đích thị là 《 Mai Hoa Tam Lộng 》, khúc nhạc này là không có ở đây, chỉ là Hàn Nguyệt Nguyệt thích khúc này, cứ dựa theo trí nhớ kiếp trước và ngâm nga, kêu Lục Tư Tư ghi lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo gia điệu giữa những ngón tay của Lục Tư Tư, vận dụng mọc cánh thành tiên đứng ở giữa khóm hoa mai múa, lúc lên lúc xuống, đình lý vài người toàn bộ trừng mắt ngạc nhiên, không ngờ rằng tiểu thư khiêu vũ mỹ lệ như vậy, bông tuyết trắng còn đang bay xuống, vài đóa hồng không chịu được gió lạnh tàn phá, theo bông tuyết rơi xuống, mà một cô gái áo trắng ở giữa làn tuyết cùng hoa nhảy múa, thật sự là làm cho người ta không thể chuyển đi tầm mắt, rất sợ khi nháy mắt, cảnh sắc trước mắt sẽ lập tức biến mất.

Theo giai điệu nhanh đến kết thúc, miệng Hàn Nguyệt Nguyệt nhẹ nhàng ngâm lên:

Hồng trần tự hữu si tình giả

(cõi trần tự có si tình vậy)

Mạc tiếu si tình thái si cuồng

https://thuviensach.vn

(chớ cười chuyện si tình quá cuồng si)

Nhược phi nhất phiên hàn triệt cốt

(nếu có một lần lạnh thấu xương)

Ná đắc mai hoa phác tỵ hương

(lúc đó sẽ ngửi được mùi hương của hoa mai)

Vấn thế gian tình vi hà vật

(hỏi thế gian tình là vật gì)

Chỉ giáo nhân sinh tử tương hứa

(mà dạy con người sống chết hẹn thề với nhau)

Khán nhân gian đa thiếu cố sự

(nhìn cõi người bao chuyện nhỏ to)

Tối tiêu hồn mai hoa tam lộng

(đùa với hoa mai là mê mẫn mất hồn nhất)

tự đối thoại:

Mai hoa nhất lộng đoản nhân trường

(đùa với Mai lần đầu đau lòng ta)

Mai hoa nhị lộng phí tư lượng

(đùa với Mai lần hai suy nghĩ phí)

Mai hoa tam lộng phong ba khởi

https://thuviensach.vn

(đùa với Mai lần ba sóng gió nổi lên)

Vân yên thâm xử thủy mang mang

(mây khói miên mang nước bồng bềnh)

Hàn Nguyệt Nguyệt rơi xuống đất, tay Lục Tư Tư dừng lại đặt trên mặt dây đàn, khúc nhạc này nàng cũng cực kỳ thích, chỉ là nàng đã đàn rất nhiều lần vẫn tìm không tới cái loại cảm giác này, cho tới bây giờ mới hiểu được, nguyên lai tâm tình trước mắt cô cảm thụ không tới, hiện tại trước mắt phong cảnh như vậy, lại càng lĩnh hội không tới ý của bài thơ mà Hàn Nguyệt Nguyệt ngâm trong miệng kia.

Tiếng đàn vừa mới dừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt phát hiện phía nam có người, nhẹ nhàng phóng hơn mười cái châm lông trâu, Như Họa và Như Tuyết cùng khi đó cũng đứng dậy hướng tường vây bay đi.

“Là người phương nào? Dám tự ý xông vào Mai hoa trang”

Mạnh Dịch Vân vọt đến một bên, Tần Minh thấy gia nhà mình chạy đi, không có biện pháp, đành phải vừa tiếp chiêu vừa nói:

“Cô nương, chúng ta là tới tìm Hàn cô nương, hiểu lầm hiểu lầm thôi”

Tần Minh có cơ hội khẩn trương giải thích, trong lòng vội muốn chết, gia như thế nào mặc kệ hắn a. Mạnh Dịch Vân để cho Tần Minh đối phó Như Họa Như Tuyết, chính mình hướng trong viện bay đi.

“Ít nói nhảm, muốn tìm tiểu thư chúng ta vì sao không đi cửa chính, lại muốn trèo tường vào”

Như Họa và Như Tuyết không để ý tới Tần Minh, tiếp tục ra chiêu. Tần Minh trốn không thoát, đành phải ứng phó, nhưng lại không thể làm người ta bị thương . Trong lòng thật khổ a, hắn cũng không biết gia vì cái

https://thuviensach.vn

gì không đi từ cửa chính, mà muốn trèo tường tiến vào, đúng là chính mình chỉ là người thị vệ, không quyền lợi hỏi đến chủ nhân nghĩ gì a.

“Ta nói thật, chúng ta thật là tìm đến Hàn cô nương. Gia, gia, người đợi ta với a”

Mạnh Dịch Vân không để ý tới Tần Minh.

“Tham kiến Vương gia, không biết Vương gia đại giá quang lâm, Nguyệt Nguyệt không tiếp đón cẩn thận”

Vài người khác nghe nói có người xông vào trong viện, vừa mới chuẩn bị đón người, lại nghe thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói, khẩn trương quỳ xuống.

“Bổn vương không mời tự đến, quấy rầy cô nương, xin cô đừng trách, cô nương đa lễ.”

Có mấy người thấy đối phương là Vương gia mà ngẩn người, vẫn là Như Ngọc phản ứng nhanh, lập tức lôi kéo vài người thu thập đình lý.

“Vương gia sao lại nói như vậy, Vương gia tới, Nguyệt Nguyệt cao hứng còn không hết”

Hàn Nguyệt nguyệt nhìn chằm chằm người phía trước, ba năm chưa từng gặp lại, đột nhiên đến thăm, không biết là phúc hay là họa.

“Ta đã là nói chúng ta đến tìm Hàn cô nương thôi, hai người còn không tin”

Tần Minh rất vất vả mới né tránh được Như Họa và Như Tuyết chạy đến sân, gặp gia nhà mình đang cùng Hàn Nguyệt Nguyệt nói chuyện, hai cô gái kia quay đầu đuổi theo rồi hô lớn:

“Tiểu thư”

https://thuviensach.vn

Như Họa và Như Tuyết thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, mở miệng hỏi.

“Không có việc gì, các người lui xuống trước đi”

Như Họa và Như Tuyết thấy Hàn Nguyệt Nguyệt lên tiếng, trừng mắt nhìn Tần Minh một cái rồi tránh ra. Tần Minh nhún nhún vai, ta sớm nói là tới tìm Hàn cô nương, là các ngươi không tin thôi.

“Vương gia đường xa mà đến, ngồi xuống uống ly trà trước đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi về hướng đình lý, những người khác sớm lui xuống, chỉ có mình Như Ngọc ở lại hầu hạ. Mạnh Dịch Vân đi theo sau Hàn Nguyệt Nguyệt, cũng vào đình lý. Tần Minh tự nhiên đi theo sau gia nhà mình.

“Vương gia mời ngồi, nếm thử trà hoa mai”

Như Ngọc bưng đến chỗ giỏ bình tích giữ ấm ấm trà, rót cho Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân mỗi người một ly. Mạnh Dịch Vân nâng chung trà lên, nhàn nhạt nếm vào miệng.

“Không sai, không nghĩ tới Hàn cô nương còn có trà nghệ như vậy”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Để cho Vương gia chê cười, Nguyệt Nguyệt là người thô kệch, những thứ này đều là tỳ nữ của ta làm để thưởng mai, không ngờ rằng còn có thể vừa miệng Vương gia”

Mạnh Dịch Vân đặt ly trà xuống, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt nói

“Hàn cô nương khiêm tốn, không nghĩ tới cô nương là người yêu mai, cảnh sắc như vậy lại thêm trà hoa mai, cô nương thật là biết hưởng thụ”

Mạnh Dịch Vân nhìn về phía viện đầy mai, trên mặt nhìn không ra biểu tình gì, vừa rồi khi thấy nàng múa, lại làm mình nhớ tới Tuyết Sơn lần

https://thuviensach.vn

đó. Ba năm không gặp, dù năm đó nghĩ nàng vẫn còn là đứa trẻ, nhưng không nghĩ tới ba năm sau, nàng lại trở nên xinh đẹp như vậy.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn theo tầm mắt Mạnh Dịch Vân, chỉ thấy mấy cành cây bị tuyết phủ, mặt trên vẫn nở ra mấy đóa hoa. Nàng thích hoa mai, vì nó kiên cường, chỉ cần có một tia hi vọng, nó đều không bỏ cuộc, chứng minh sự kiên cường của nó không hề giống những loài hoa khác, chịu lạnh ở trong tuyết một mình nở hoa.

“Nguyệt Nguyệt chỉ là người nhàn rỗi nên mới có thể làm những thứ này”

Hàn Nguyệt Nguyệt thu hồi tầm mắt, nhìn về phía ấm trà trên bàn.

“Vương gia đường xa mà đến, cũng không phải vì muốn thưởng mai đi”

Mạnh Dịch Vân nghe thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói, quay đầu nhìn về phía nàng.

“Hàn cô nương trí tuệ hơn người, trái lại bổn vương ngu dốt”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân không có nói, quay đầu nói vớiNhư Ngọc bên cạnh.

“Như Ngọc, mang vị công tử này xuống trước đi”

Công tử trong miệng Hàn Nguyệt Nguyệt, tất nhiên là Tần Minh đi phía sau Mạnh Dịch Vân.

“Vâng tiểu thư, công tử mời theo Như Ngọc”

Tần Minh nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, thấy Mạnh Dịch Vân gật gật đầu với hắn, mới đi theo Như Ngọc.

https://thuviensach.vn

“Cũng không phải là việc quan trọng gì, chỉ là nửa năm trước bổn vương từng trúng một loại độc tên là hắc sát xà, lúc ấy đã dùng nội lực bức độc ra, sau đó không có trở ngại gì, chỉ là không biết vì sao khoảng thời gian gần đây phát hiện nội lực tan rã, lòng bàn tay bắt đầu xuất hiện kinh mạch màu đen, càng dùng nội lực, tốc độ của kinh mạch lan tràn lên phía trên lại càng nhanh, không có biện pháp, đành phải tới xin nhờ cô nương.”

Nói xong, Mạnh Dịch Vân giơ tay lên đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt xem. Hàn Nguyệt nguyệt chỉ thấy trong lòng bàn tay Mạnh Dịch Vân có một đường hắc tuyến bò lên cánh tay.

“Xin Vương gia để tay đến trên bàn, để Nguyệt Nguyệt bắt mạch trước”

Mạnh Dịch Vân để tay lên bàn, Hàn Nguyệt nguyệt nhanh nhẹn để tay lên mạch đập của Mạnh Dịch Vân

“Vương gia yên tâm, không có trở ngại gì đâu, có thể là độc tố chưa bức ra hết, hiện tại đang phát tác mà thôi”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười với Mạnh Dịch Vân, ý bảo hắn không cần lo lắng.

“Làm phiền Hàn cô nương”

Mạnh Dịch Vân để tay xuống. Hàn Nguyệt Nguyệt thu tay, chậm rãi nói.

“Độc này muốn giải phải cần vài ngày, quá hai ngày nữa là trừ tịch, nếu Vương gia muốn về kinh thành thì trước tiên hãy dùng thuốc áp chế độc, khi nào Vương gia xong việc trong kinh trở về thì tiếp tục giải độc?”

Hàn Nguyệt nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, hỏi. Gần cuối năm, Vương Phủ nhất định rất bận rộn.

https://thuviensach.vn

“Cũng được, chờ ta xong việc trong kinh sẽ trở lại tìm cô nương”

Đợi câu trả lời của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt lại rót thêm trà cho Mạnh Dịch Vân.

“Làm phiền Vương gia đi phòng khách chờ một chút, ta cho người đi lấy thuốc tới”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt muốn đứng dậy, Mạnh Dịch Vân cũng đặt ly trà xuống, cùng Hàn Nguyệt Nguyệt đến phòng khách.

Đi đến phòng khách, Như Ngọc đã chuẩn bị đồ ăn thật tốt chờ Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân đến.

“Vương gia, ngồi xuống ăn bữa cơm rau dưa trước đi, sau đó hãy khởi hành, thời gian vội vàng, chuẩn bị không được chu đáo, mong Vương gia chớ trách.”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến trước bàn cơm, phân phó Như Ngọc đi đến phòng nàng lấy thuốc, một bên chiêu đãi Mạnh Dịch Vân.

“Sao lại thế được, làm phiền cô nương lo lắng mới đúng”

Cùng Mạnh Dịch Vân ngồi xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt mới đi đến chỗ đối diện mà ngồi xuống.

Mạnh Dịch Vân đi rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt mới trở về phòng nghỉ ngơi, nói chuyện cùng đại nhân vật thật mệt, đều phải văn vẻ nho nhã, xem ra sau này nên đóng cửa sống qua ngày thôi, miễn phải ứng phó với những người này, ài ~ bất quá người không mời mà tự đến, chính mình cũng không dám từ chối nha, ai kêu họ có quyền thế. Bản thân đắc tội không nổi.

“Tiểu thư vẫn nên tắm nước nóng, ở trong sân lâu như vậy, coi chừng nhiễm lạnh”

https://thuviensach.vn

Như Ngọc thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ghé vào trên giường, khẩn trương nhắc nhở. Không thì tiểu thư ngủ mất, nàng rất bội phục Hàn Nguyệt Nguyệt, đầu đụng vào gối liền ngủ.

“Được rồi”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi dậy, đi vào gian trong, bên trong là bồn tắm nàng thường dùng để tắm.

Đến ngày ba mươi, Hàn Nguyệt Nguyệt dùng giấy hồng làm mấy bao lì xì, bên trong đều đã nhét hai mảnh kim diệp, là cho Hiểu Tinh các nàng làm tiền lì xì. Hàn Nguyệt Nguyệt đang ở thôn trang nằm ngoài Tứ Phương thành, cũng như ba năm trước, chỉ là sau khi có tiền, xung quanh liền thay đổi, mở rộng gấp ba, tên là Mai hoa trang, cả trang trừ bỏ bảy người các nàng, còn có một phụ nữ khoảng bốn mươi tuổi, phụ trách chuyện phòng bếp, thêm ba tiểu nha hoàn, phụ trách việc vặt vãnh.

Hàn Nguyệt Nguyệt sắp xếp một tiểu viện cho nhóm người các nàng, mà Hiểu Tinh, Tư Tư, còn có bốn người ở cùng nàng trong viện, và mấy gian phòng khách chiếm cũng không đến một nửa, tất cả phía sau đều là đất trống, cho nên Hàn Nguyệt nguyệt mới làm một mảnh vườn ở phía sau.

Hàn Nguyệt Nguyệt không hề bất công, nàng đều phát cho bao lì xì cho người làm bếp cùng ba tiểu nha hoàn, trong có một mảnh kim diệp, xem như thưởng cho mọi người vì một năm vất vả, để bao lì xì sang một bên, đúng thời điểm ăn cơm tất niên thì chia cho mọi người.

“Tiểu thư, da bánh sủi cảo chuẩn bị xong, người muốn cùng gói hay không"

Như Ngọc đi vào vừa lúc Hàn Nguyệt Nguyệt định cất xong bao lì xì, đi qua.

“Được a, ta đến liền”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đem tiền lì xì cất kỹ, đi theo Như Ngọc vào phòng bếp.

Đảo mắt một cái đã đến mấy hôm sau, Hàn Nguyệt Nguyệt lại cho chưởng quầy các Thiên Hương lâu một phần dược thiện (các món ăn có vị thuốc), làm thực đơn năm nay, Như Tuyết cùng Như Họa mỗi ngày đều cùng Hiểu Tinh luyện võ ở hậu viện, mà Lục Tư Tư cùng Như Song vừa bắt đầu xử lý công chuyện ở từng Thiên Hương lâu, còn mỗi Như Ngọc ngày ngày đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Tiểu thư, hoa mai đã rụng xuống hết rồi”

Như Ngọc nhìn mấy đóa hoa rớt trên đất, ai thán nói. Mấy ngày hôm trước vẫn còn rất sống động, vui tươi, mà mới vài ngày trôi qua, đã rơi rụng gần hết.

“Đúng vậy a, đều đã rơi xuống”

Hàn Nguyệt nguyệt nhìn chằm chằm vườn mai trước mắt

“Như Ngọc, cô đi lấy cái giỏ lại đây, đem những đóa hoa còn đẹp mang phơi khô, về sau còn có thể dùng để pha trà.”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu phân phó Như Ngọc, sau đó bước trên những cánh hoa vừa rụng xuống đất. Hoa nở hoa tàn, đây là lẽ thường của thế gian, nhưng sao lại cảm thấy đáng tiếc, sang năm hoa lại nở, khi đó lại đến xem cũng được.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Gây Sự

Thời cổ đại mười sáu tuổi là có thể lập gia đình, vượt qua hai mươi chỉ còn là gái ế, Hàn Nguyệt Nguyệt ghé vào trên án thư, nhìn cảnh sắc bên ngoài cửa sổ.

“Như Ngọc, cô xem ta có phải ế rồi không?”

Như Ngọc vốn là ngồi sau Hàn Nguyệt Nguyệt, đối với câu hỏi đột nhiên ấy có chút không kịp phản ứng.

“Tiểu thư?”

Cô nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, mà Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn ngóng ra bên ngoài.

“Ở nhà gái mười lăm tuổi thi đậu, mười sáu tuổi lập gia đình, tiếp qua một năm hay nửa năm nữa, các cô đều phải xuất giá”

Như Ngọc không ngờ tiểu thư có thể nói những thứ này, mọi người đi theo tiểu thư lâu như vậy tới nay, không nghĩ đến chuyện lập gia đình, chỉ muốn đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt cả đời.

“Tiểu thư sao lại nói như vậy, chúng ta có thể đi theo tiểu thư, là chúng ta có phúc, sao còn có thể suy nghĩ những chuyện này, hơn nữa, sang năm sau Tư Tư tỷ cùng Hiểu Tinh tỷ đã hơn hai mươi, tiểu thư nên quan tâm hai tỷ ấy mới đúng”.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, Hểu Tinh cùng Tư Tư nếu không gả sẽ thành gái lỡ thì, đều do ta suy nghĩ không chu toàn, gây chậm trễ cho các nàng, lúc đầu nên nói với các nàng mới đúng”

Hàn Nguyệt Nguyệt hi vọng mọi người đều có thể gả cho người mình thích, nhất sinh nhất thế nhất song nhân.

“Dạ, Tư Tư tỷ xinh đẹp như thế, chỉ cần tiểu thư nói, người chờ cưới có thể đứng từ trong cửa trang chúng ta ra tới thành nam”

Như Ngọc ảo tưởng, chắc chắn là sẽ cực kỳ náo nhiệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, Tư Tư thì không cần phải lo lắng, trái lại tính cách của Hiểu Tinh kia, thật đúng là làm cho người ta đau đầu.

“Như Ngọc, đem áo choàng đỏ lấy ra cho ta mặc, dù sao cũng không có việc gì, chúng ta đi Thiên Hương lâu một chuyến”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, Như Ngọc đi lấy thêm áo choàng cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Tiểu thư, người đứng đợi ở cửa đi để nô tỳ đánh xe ngựa qua đây”

Nói xong, Như Ngọc xoay người đi ra cửa sau, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo kéo áo, tháng giêng, tuy tuyết không còn rơi nữa, nhưng gió thổi như quất vào mặt, vẫn là có chút đau.

"Tiểu thư, đã đến"

Hàn Nguyệt Nguyệt xuống xe ngựa, Như Ngọc tiến lên giúp nàng chỉnh lại y phục, sau đó đem ngựa giao cho tiểu nhị. Tuy là điếm của chính mình, nhưng là Hàn Nguyệt Nguyệt rất ít lộ diện, mỗi lần đến đều mang theo khăn che mặt, cho nên trừ bỏ Chu chưởng quầy, những người trong điếm không hề nhận ra nàng.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt lên lầu, đến một gian phòng ngồi xuống.

"Tiểu thư, không biết cô muốn ăn dùng gì?”

Tiểu nhị đặt ấm trà lên bàn cho Hàn Nguyệt Nguyệt, hỏi.

“Không cần, cậu kêu Chu chưởng quầy tới là được, nói tiểu thư chúng ta họ Hàn”

Tiểu nhị thấy khách vừa nói liền đòi gặp chưởng quầy, cũng không dám thất lễ, lập tức chạy xuống lâu đi tìm chưởng quầy tới.

Mà Chu chưởng quầy nghe tiểu nhị nói có tiểu thư họ Hàn tìm, lập tức buông sổ sách trong tay ra, vội vàng chạy đi lên, tiểu nhị thấy bộ dáng Chu chưởng quầy, không biết Hàn tiểu thư kia là người phương nào, có thể làm cho chưởng quầy cung kính như vậy.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở bên trong, Chu chưởng quầy lập tức đi vào, cung kính hỏi

"Không biết lão bản đến, là Chu mỗ thất lễ"

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nhìn về phía Chu chưởng quầy,

“Đâu nào, chỉ là ta tùy tiện đi một chút, Chu chưởng quầy ngồi xuống nói chuyện đi.”

Chu chưởng quầy ngồi xuống đối diện Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi han công việc, toàn bộ đều vẫn bình thường, xem ra cách làm việc của Tư Tư càng ngày càng tốt.

“Chưởng quầy”

Đột nhiên một tiểu nhị chạy tới, hốt ha hốt hoảng tiến vào. Ba người trong phòng đồng thời nhìn về hướng cửa.

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì mà hốt ha hốt hoảng thế?”

Tiểu nhị nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, chưa nói gì, Chu chưởng quầy liền mở miệng

“Không quan hệ, nói đi”

Nghe chưởng quầy nói, phục vụ lập tức báo:

“Ngô tiểu thư lại gây sự ở phía dưới, chúng ta khuyên không được, cho nên xin chưởng quầy đi qua nhìn một cái”

Chu chưởng quầy hơi nhíu mày, cái cô Ngô tiểu thư này thật là, sớm không gây trễ không gây, chỉ canh thời điểm có ông tới gây sự, không phải là muốn khiến cho ông khó xử hay sao.

“Biết rồi, ngươi đi xuống trước đi, ta xuống liền”

Tiểu nhị không dám nói nhiều, liền ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt không nói lời nào, tự uống ly trà trong tay, Chu chưởng quầy cũng không dám lừa gạt nàng liền nói lại từ đầu tới đuôi.

“Ngô tiểu thư là đại tiểu thư của Ngô tri phủ, điêu ngoa tùy hứng, cứ có cái chuyện gì bất mãn, liền cố tình gây sự, không chỉ là Thiên Hương lâu, trong thành tửu lâu cửa hàng nào mà chưa gặp qua, chỉ là không dám nói mà thôi”

Chu chưởng quầy nói xong, lắc đầu, dân không đấu cùng quan, nhẫn nhịn vẫn hơn.

“Đã có việc, Chu chưởng quầy đi xử lý trước đi”

Chu chưởng quầy chào từ biệt Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức đi đến đại sảnh. Người còn chưa thấy. Liền nghe thấy thanh âm của Ngô Mỹ Nhan

https://thuviensach.vn

“Gọi chưởng quầy các ngươi tới gặp ta, đồ ăn của các ngươi là gì hả, nấu cho người ăn à?”

Ngô Mỹ Nhan đứng ở trong đại sảnh, chỉ vào tiểu nhị mà quát, các khách khác sớm bị dọa đi mất. Chu chưởng quầy tiến lên.

“Ngô tiểu thư, đồ ăn bổn điếm làm không hợp với khẩu vị cô, như vậy, sao cô lại đến Thiên Hương lâu của chúng ta ?”

Ngô Mỹ Nhan thấy chưởng quầy đến đây, lại càng không nể mặt.

“Loại đồ ăn không ra gì mà đòi ta trả tiền? Cho chó nhà ta ăn nó còn không chịu ăn nữa đấy”

Chu chưởng quầy liếc mắt ra hiệu cho tiểu nhị bên cạnh, tiểu nhị liền khẩn trương tiến lên, thu dọn đồ ăn cùng bát đĩa vỡ trên mặt đất.

“Vâng, Ngô tiểu thư nói rất đúng, nên xin Ngô tiểu thư đại lượng buông tha tiểu điếm, chúng ta vẫn còn phải buôn bán”

Chu chưởng quầy lau sạch mồ hôi mồ hôi trên trán, cái cô này muốn ồn ào tới khi nào, khách đều bị dọa chạy hết rồi.

“Ngươi nói gì vậy? Chẳng lẽ là ta ngăn cản việc buôn bán của các ngươi? Được a, hồi đầu đáng lẽ ta nên dẹp nhóm người Thiên Hương lâu các ngươi, miễn làm cho người ta nhìn thấy đồ ăn của các ngươi đã muốn phun”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng ở góc rẽ ngoài hiên, thấy Ngô tiểu thư kia không phân rõ phải trái. Trong lòng rất không thoải mái.

“Không nhọc phiền Ngô tiểu thư lo lắng, đồ ăn của Thiên Hương lâu chúng ta nếu không vừa được miệng Ngô tiểu thư, xin Ngô tiểu thư chọn

https://thuviensach.vn

đường vòng mà đi, miễn cho làm bẩn mắt Ngô tiểu thư, đồ ăn tự có người khác thưởng thức”

Ngô Mỹ Nhan nghe thấy thanh âm, xoay người, thấy trên lầu có một cô gái che mặt đi xuống, dám phản bác lời của nàng.

“Ngươi là ai? Ta nói chuyện khi nào đến phiên ngươi mở miệng”

Chu chưởng quầy thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tới, như tóm được một cái phao cứu mạng. Khẩn trương đi sau Hàn Nguyệt nguyệt.

“Ta là lão bản của hương lâu. Ngô tiểu thư đánh giá Thiên Hương lâu của ta kém như vậy, ta thật không thích hợp làm lão bản, ta cũng không biết cái dạng đồ ăn gì mới có thể hợp khẩu vị của Ngô tiểu thư, nếu như vậy, Thiên Hương lâu chúng ta về sau liền không làm phiền tới Ngô tiểu thư, xin Ngô tiểu thư thông cảm”

Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý tới sắc mặt của Ngô Mỹ Nhan, ngồi xuống ở một cái bàn, phân phó:

“Chu chưởng quầy, còn không mau mau tiễn khách, chúng ta còn phải mở cửa buôn bán”

Chu chưởng quầy nghe được lời Hàn Nguyệt Nguyệt nói, đi đến bên cạnh Ngô Mỹ Nhan:

“Ngô tiểu thư, mời”

Ngô Mỹ Nhan không ngờ rằng sẽ có người dám đối xử như vậy với nàng, trong thành Tứ Phương, nàng là nhất.

“Ta không đi, sao nào? Ta xem các ngươi lại vẫn làm ăn như thế nào”

Nói xong, bên cạnh một cái nha đầu lấy ra một cây roi đưa cho Ngô Mỹ Nhan, Ngô Mỹ Nhan tiếp nhận, một roi quét về phía trên bàn, cùng trên

https://thuviensach.vn

quầy, tất cả mọi thứ đều đã rơi đầy đất. Chu chưởng quầy sợ thương tổn đến chính mình, dù sao chính mình đắc tội không nổi Ngô tiểu thư, khẩn trương chạy đến góc sáng sủa.

“Tiểu thư”

Như Ngọc thấy Hàn Nguyệt Nguyệt bất động, chậm rì rì nhìn động tác của Ngô Mỹ Nhan, có phần vội vàng, vội thúc giục nàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói “Không có việc gì, để cho Ngô tiểu thư hả giận”

Sau đó quay đầu với Chu chưởng quầy phân phó

“Chu chưởng quầy, cần phải thấy rõ ràng,ghi lại, để viết sổ nợ đến nha môn tìm Tri phủ đại nhân kết toán, cũng không được nhớ lầm, để Ngô tiểu thư trả bạc oan uổng”

Chu chưởng quầy còn có thể nói cái gì, khẩn trương trả lời.

"Vâng, lão bản"

Dù sao có lão bản ở đây rồi. Ngô Mỹ Nhan nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt nói, lại càng tức,

“Ngược lại ta muốn nhìn xem ngươi có bản lĩnh lấy bạc của ta hay không”

Nói xong, xoay người quét một roi về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, mọi người đều trừng to mắt. Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn bất động, khi roi đánh đến Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Ngọc tiến lên, đem roi chộp lại, Ngô Mỹ Nhan vốn định theo tay Như Ngọc kéo roi về, chỉ là như thế nào ra sức, người đối diện cũng không động nửa phần, lại dùng lực kéo, Như Ngọc đột nhiên buông roi trong tay ra, Ngô Mỹ Nhan chỉ cảm thấy roi bỗng nhiên buông

https://thuviensach.vn

lỏng, phản ứng không kịp, a ~ một tiếng, té ngã trên đất, người bên cạnh nhìn thấy, đều đã kìm nén không dám cười ra tiếng, nha đầu đi theo Ngô Mỹ Nhan vội vàng nâng nàng ta dậy, chỉnh chỉnh y phục, Ngô Mỹ Nhan thống khổ mặt nhăn nhúm, sắc mặt khó coi, nhẹ nhàng vỗ vỗ tro bụi trên người.

Thấy vẻ mặt nhạt nhẽo của Hàn Nguyệt Nguyệt, Ngô Mỹ Nhan lại càng tức giận, trừng mắt nhìn Như Ngọc phía sau Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Không muốn sống chăng? Lại dám bắt roi của ta”

Nói xong, lại quét roi lần lần nữa.

“Cô nương cần gì phải gây sự, lão bản đã nói không thể làm ăn với cô nương, nên xin cô nương đừng quấy rầy thời gian chúng ta ăn cơm"

Chỉ thấy một nam nhân không biết ở đâu ra, vung thanh kiếm trong tay lên, cái roi của Ngô Mỹ Nhan bị cắt thành hai đoạn.

“Ngươi lại là người nào, ta giáo huấn người khác không cần ngươi quản”

Mặc dù ngoài miệng Ngô Mỹ Nhan nói như vậy, nhưng thấy mình không phải đối thủ của người kia, cũng đã muốn bỏ cuộc, nhưng không có người bắc thang cho xuống, không được mặt mũi.

Nam nhân kia vẻ mặt nhạt nhẽo nhìn Ngô Mỹ Nhan nói:

“Ta chỉ tới nơi này để ăn cơm, nhưng vừa vặn thấy cô nương gây sự, không có tâm tình ăn cơm, cho nên mới ra tay”

Nha hoàn của Ngô Mỹ Nhan thấy tình huống không tốt, lôi kéo ống tay áo Ngô Mỹ Nha.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi chờ đấy, ta về gọi người tới đóng cửa quán rượu này. Hừ ~"

Nói xong, ném nửa cây roi còn lại trong tay, xoay người đi ra ngoài.

“Đa tạ công tử ra tay cứu giúp, tiểu nữ vô cùng cảm kích”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy nói với Đông Phương Trí.

“Cô nương đa lễ, chỉ là thuận tiện mà thôi”

Đông Phương Trí lại khẩn trương, hắn dùng cơm ở trên lầu, nghe thấy tranh cãi ầm ĩ ở đại sảnh mới đi nhìn xem, vốn là không muốn xen vào, chỉ là vừa thấy lão bản của hương lâu lại là một cô gái trẻ tuổi như vậy, hương lâu phấn bố rộng rãi khắp nơi trong thành, mà mỗi cửa hàng đều đã chật ních người, đều khiến cho người ta lưu luyến quên về, cho nên tò mò nhìn xem, không ngờ rằng đối mặt đòn roi hung ác như thế, lại còn có thể như vậy vân đạm phong khinh (không thèm quan tâm), khơi gợi hứng thú của hắn.

“Vì cảm tạ công tử cứu giúp, bữa cơm này để Thiên Hương lâu mời, hi vọng công tử không ghét bỏ”

Hàn Nguyệt Nguyệt không có hứng thú với loại công tử này, biết rõ rành rành chính nàng có thể giải quyết, vẫn cố gắng nhúng một tay, bất quá vì mặt mũi cũng nên khách khí một phen.

“Đâu nào, đây là vinh hạnh của tại hạ, có thể hay không có thể mời cô nương uống chén trà?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vốn định rời đi, nhưng người đã mở miệng cũng không tiện từ chối.

“Công tử, mời lên lầu”

https://thuviensach.vn

Sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt lên lầu, Chu chưởng quầy khẩn trương gọi người thu thập sạch sẽ tàn cục.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Giải Độc

"Tại hạ Đông Phương Trí, không biết cô nương xưng hô như thế nào?"

Hàn Nguyệt Nguyệt rót ly trà, đưa cho Đông Phương Trí.

"Tiểu nữ họ Hàn, tên Nguyệt Nguyệt"

Đông Phương Trí? Trong đầu Hàn Nguyệt Nguyệt tự động lục soát tin tức, chẳng lẽ hắn là con cả của gia tộc Đông Phương? Đông Phương gia là một đại gia tộc trên giang hồ, tộc trưởng tộc Đông Phương là Võ Lâm minh chủ tiền nhiệm, cũng là ông nội của Đông Phương Trí. Không nghĩ tới có thể thấy một đại nhân vật như thế này.

"Tại hạ không ngờ rằng chủ nhân của Thiên Hương lâu lại là một người trẻ tuổi như Hàn cô nương, thật khiến cho tại hạ giật mình không thôi"

Đông Phương Trí nhìn cô gái trước mắt, mặc dù nàng đeo cái khăn che mặt, nhưng vẫn để lộ ra đôi mắt trong suốt, như nước hồ thu, sâu không thấy đáy, làm cho người ta nhịn không được mà muốn tìm tòi nghiên cứu. Người có năng lực như vậy nhất định không phải là người tầm thường.

"Để cho công tử chê cười, tiểu nữ chỉ là lão bản trên danh nghĩa mà thôi, toàn bộ đều là nhờ các vị chưởng quầy quản lý, ta chỉ là một nữ nhi, nào có năng lực như vậy"

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, hiện tại không biết người ta như thế nào, nàng đương nhiên là phải khách khí một chút.

“Hàn cô nương quá khiêm tốn!”

Thời điểm trở lại Mai Hoa trang đã là lúc trời chạng vạng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhảy xuống xe ngựa, đi vào trong viện. Không nghĩ tới Đông Phương Trí kia lại là người dễ tán gẫu, bất quá ít nhất Hàn Nguyệt Nguyệt cũng biết Đông Phương trí không phải là loại người dựa vào gia tộc mà làm xằng làm bậy, hắn có tư tưởng cùng chủ ý của riêng mình. Có thể làm quen với người có thế lực mà nhân phẩm tốt như vậy thật hiếm có, coi như cũng có thu hoạch.

“Tiểu thư, bây giờ người mới trở về, Vân vương gia đã đến từ chiều nay”

Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào, khẩn trương chạy tới. Hàn Nguyệt Nguyệt không ngờ rằng Vân vương gia nhanh như vậy đã tới, cũng chưa quá ngày mười năm.

“Sao không cho ta biết? Hiện tại người đang ở đâu?”

“Vân vương gia nói không cần, đợi tiểu thư trở về, tôi đã sắp xếp cho Vương gia nghỉ ngơi tại phòng khách ở Mai viên”

Hiểu Tinh buồn bực, vốn là định đi Thiên Hương lâu báo với tiểu thư, nhưng Vân vương gia nói không có việc gì gấp, đợi tiểu thư trở về, thường ngày tiểu thư trở về rất sớm, không biết sao hôm nay lại trễ như vậy.

“Được, ta trở về phòng thay y phục, lập tức đi gặp Vương gia”

Hiểu Tinh đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt trở về phòng, sau khi đổi y phục xong, mới đi đến Mai viên. Mai viên vốn là ở phía sau vườn mai. Chỉ

https://thuviensach.vn

thấy Vân vương gia đứng ở bên cạnh vườn mai, nhìn về phía trước, Hàn Nguyệt Nguyệt khoát tay ý bảo Hiểu Tinh không cần đi theo.

“Mới vài ngày, hoa cũng đã tàn một nửa, thật sự là đáng tiếc”

Vân vương gia cũng không quay đầu lại, mặt vẫn nhìn về phía trước mà nói, Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh Vân vương gia.

“Hoa nở hoa tàn, vốn là một vòng luân hồi, có tiếc thương nhưng lại là một đoạn khởi đầu mới, Vương gia không nên tiếc nuối”

“Đúng vậy, trái lại Hàn cô nương nghĩ rất thông suốt”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói lời nào, hai người cứ như vậy lẳng lặng đứng, thưởng thức hoa rơi.

“Mai hoa nhất lộng đoản nhân trường

(đùa với Mai lần đầu đau lòng ta)

Mai hoa nhị lộng phí tư lượng

(đùa với Mai lần hai suy nghĩ phí)

Mai hoa tam lộng phong ba khởi

(đùa với Mai lần ba sóng gió nổi lên)

Vân yên thâm xử thủy mang mang

(mây khói miên mang nước bồng bềnh)

Mạnh Dịch Vân cố nhớ kỹ, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, không nghĩ ngày ấy hắn đến mà lại nghe được bài thơ này.

https://thuviensach.vn

“Câu thơ thật hay, đáng tiếc lại có quá nhiều thương cảm, không nghĩ tới Hàn cô nương tuổi còn trẻ nhưng đã sáng tác được câu thơ hay như vậy.”

Ngày ấy hắn ở chỗ không xa, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt đứng nhảy múa giữa vườn mai, vốn là đẹp như thế, chỉ là nàng ngâm câu thơ quá mức bi thương.

“Vương gia quá khen, bài thơ này là Nguyệt Nguyệt thấy được ở một bản tạp ký, cảm thấy hay nên nhớ kỹ, không ngờ Vương gia lại nghe được.”

Vốn không phải nàng sáng tác, nàng cũng không thể lấy trộm thơ của người khác làm thơ của mình, cho nên đành phải nói như vậy, hi vọng Mạnh Dịch Vân không hỏi lại, nếu không nàng thật không biết phải trả lời như thế nào .

“Thì ra là thế”

Thấy Mạnh Dịch Vân không có hỏi lại, tâm Hàn Nguyệt Nguyệt mới hạ xuống.

“Vương gia, sắc trời đã tối, mời ngài đến tiền sảnh dùng cơm, đêm nay Vương gia cứ nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai chúng ta bắt đầu"

Không có điện, chỉ có thể ăn cơm sớm một chút, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy trời mỗi ngày một tối, khẩn trương nhắc nhở, không được thì lại phải dùng đèn.

“Cũng được”

Dàn xếp xong mọi việc cho Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt nguyệt lập tức chuẩn bị thuốc, vết thương trên người Mạnh Dịch Vân cần phải dùng

https://thuviensach.vn

thuốc để ngâm, ngâm dược liệu khoảng nửa tháng mới tốt lên được, chỉ là cần rất nhiều dược liệu, cũng may thời gian trước đã chuẩn bị tốt.

Sáng sớm hôm sau, Hàn Nguyệt Nguyệt liền đem Mạnh Dịch Vân tới phòng thuốc, đây là nơi nàng dùng để điều chế thuốc cùng trị liệu.

“Vương gia, mỗi ngày ngâm thuốc này khoảng bốn canh giờ, nửa tháng sau độc mới giải xong”

Hàn Nguyệt Nguyệt sai người chuẩn bị một thùng gỗ lớn, phía dưới đốt than, như vậy mới có thể giữ nước luôn ấm.

Đầu tiên đem mấy liều thuốc ngâm trong nước, lát nữa vẫn còn phải thêm những dược liệu khác, ngâm thuốc thì bắt buộc phải cởi quần áo, Hàn Nguyệt Nguyệt là người hiện đại thì không có vấn đề gì, dù sao ở thời đại này con gái xem trọng vấn đề nam nữ, mà bản thân mình còn chưa lấy chồng. Cho nên đành phải làm một cái thùng tắm có nắp, như vậy có thể che được một nửa, một nửa còn lại để thêm dược liệu.

“Mọi chuyện làm phiền Hàn cô nương”

Mạnh Dịch Vân đến phía sau bình phong cởi quần áo, đi vào trong thùng dược.

“Hàn cô nương, có thể vào”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy có tiếng nói mới vào, hơi nước bốc lên mờ ảo như sương khói, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy mặt của Mạnh Dịch Vân ở trong thùng, lộ đầu, từ bả vai trở xuống đều đã ngâm ở trong nước, mở nắp còn lại ra.

“Vương gia, nước có nóng không?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hơi nước bốc lên nhiều như vậy, có chút lo lắng sợ làm tróc da người.

“Không nóng lắm, ta còn chịu được”

Mạnh Dịch Vân ngẩng đầu nói với Hàn Nguyệt Nguyệt, hắn đã trải qua rất nhiều chuyện, chút nước nóng này có là gì đâu.

Hàn Nguyệt Nguyệt không tin, nhẹ nhàng cho tay vào trong nước, trời ạ, nóng như vậy, Như Ngọc nấu nước như thế nào, đây có phải là luộc heo đâu a.(@-@)

“Nước này quá nóng, để ta cho thêm nước vào.”

Hàn Nguyệt Nguyệt xách thêm một thùng nước lạnh đổ vào, rồi bảo Như Ngọc giảm lửa. Bây giờ nước nóng mới hạ nhiệt độ. Hàn Nguyệt Nguyệt sợ Mạnh Dịch Vân nhàm chán, thỉnh thoảng lại trò chuyện.

“Sao lần này Vương gia chỉ đi có một mình?”

Mỗi lần đến không phải đều có người theo sau hay sao? Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy kỳ quái.

“Bổn vương cũng không phải đứa con nít, không cần mỗi ngày đều phải có người theo sau, vừa đúng lúc phân phó bọn họ làm chút chuyện, bổn vương cũng có thời gian nhàn rỗi”

Mạnh Dịch Vân tựa đầu ở cạnh thùng gỗ.

“Vương gia cũng có lúc lười biếng!!”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi một bên, dùng bình sứ chế thuốc.

“Để Hàn cô nương phải chê cười, mỗi ngày đều đối mặt với công việc, quả thật cũng làm cho người ta cực kỳ mệt mỏi”

https://thuviensach.vn

Khỏe sớm ngày nào thì mệt thêm ngày đó, Mạnh Dịch Vân nhắm mắt dưỡng thần, hưởng thụ thời khắc thanh tĩnh.

“Vương gia gọi ta Nguyệt Nguyệt là được rồi, luôn gọi Hàn cô nương, Hàn cô nương, Nguyệt Nguyệt cảm thấy không được tự nhiên”

Mỗi lần nói cứ cô nương này, cô nương nọ, ngươi có thấy phiền hay không.

“Được, sau này bổn vương sẽ gọi cô là Nguyệt Nguyệt, chỉ cần cô không gọi ta là Vương gia là được, phải công bằng chứ. Thế nào? Cô gọi ta là Mạnh đại ca được chứ?”

Trong lòng Mạnh Dịch Vân có chút tức cười, ba năm trước thấy nàng đã cảm thấy thú vị, bây giờ lại càng thú vị hơn.

“Như vậy sao được, đường đường người là Vương gia của vương triều Đại Khánh cơ mà”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa nói vừa làm, vẫn không quên trêu ghẹo hắn ta. Có quan hệ với người như vậy, cũng không nên quá rõ ràng.

“Vương gia thì thế nào, không phải là người bệnh tới cầu y hay sao, nếu như cô lại gọi ta là Vương gia, thế chẳng phải là xa lạ lắm ư?!”

Không phải Mạnh Dịch Vân với ai cũng nói nhiều như vậy.

Hàn Nguyệt Nguyệt cho thêm thảo dược vào trong thùng.

“Cũng được, vậy Mạnh đại ca, nước ấm thế này có được chưa?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười khẽ, có người đại ca là Vương gia, vậy sau này nàng có chỗ dựa vững chắc rồi.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân mở to mắt, vừa vặn thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, cười cười "Không tồi".

Mỗi buổi sáng Mạnh Dịch Vân đều phải ngâm dược, mỗi ngày bốn canh giờ, rút cuộc Hàn Nguyệt Nguyệt cũng phát hiện Mạnh Dịch Vân không có quá nghiêm túc như vẻ bên ngoài, có khi cũng rất hài hước.

"Được rồi, Mạnh đại ca đứng dậy đi"

Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra ngoài cho Mạnh Dịch Vân mặc quần áo, mình thì đi lấy cái sọt để vớt bã thuốc ra.

"A ~"

Mạnh Dịch Vân thấy thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt ngã về phía sau, lập tức giữ chặt tay Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt vội phản xạ, hai tay khua loạn lên, vừa vặn bắt được ống tay áo của Mạnh Dịch Vân, xoẹt ~ thịch, một tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt ngã xuống đất, "thịch" đương nhiên là âm thanh Hàn Nguyệt Nguyệt khi rơi xuống đất, mà một tiếng "xoẹt" kia, là ống tay áo của Mạnh Dịch Vân bị xé rách.

Vốn là ngâm dược nên trên người hắn chỉ mặc áo lót, quần lót, ống tay áo lại bị Hàn Nguyệt Nguyệt kéo rách .

"Nguyệt Nguyệt, không có việc gì chứ?"

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngã nằm trên đất, chạy nhanh qua nâng dậy rồi hỏi.

"A ~, đừng động, thắt lưng của ta"

Hàn Nguyệt Nguyệt mặt nhăn nhó thống khổ mà nói. Má ơi, sao mà xui xẻo thế.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân thấy vẻ mặt của Hàn Nguyệt Nguyệt, ngồi xổm một bên cũng không dám động tới nàng.

“Đỡ ta đứng dậy”

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy mình có thể thở được, mới nói với Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân cẩn thận nâng Hàn Nguyệt Nguyệt dậy

“Cô đau ở đâu ?”

Hàn Nguyệt nguyệt lắc đầu, không nói lời nào.

“Có thể đi sao?”

Mạnh Dịch Vân lại hỏi, trên mặt đất đều là nước, nên ra ngoài sớm một chút, đề phòng lại trượt ngã.

Hàn Nguyệt Nguyệt thử cất bước, bên hông truyền đến một trận đau làm cho nàng không khỏi rên một tiếng. Mạnh Dịch Vân thấy thế, trực tiếp đưa tay ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra khỏi phòng thuốc. Hàn Nguyệt Nguyệt bị hành động bất ngờ của Mạnh Dịch Vân làm cho kinh ngạc, đưa tay đẩy Mạnh Dịch Vân

“Tự ta cũng có thể đi, huynh để ta xuống đi”

“Đừng nhúc nhích, kẻo vết thương càng nghiêm trọng”

Mạnh Dịch Vân không để ý tới lời Hàn Nguyệt Nguyệt nói, ôm Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới tiền viện.

“Phòng cô nương ở đâu?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đi được một nửa đột nhiên nghĩ đến chính mình không biết phòng của Hàn Nguyệt Nguyệt ở đâu. Hàn Nguyệt Nguyệt sợ mình rơi xuống, hai tay vòng lên ôm lấy cổ Mạnh Dịch Vân, hi vọng tìm được vị trí thoải mái chút, giảm bớt đau đớn bên hông.

“Đi thẳng”

Cứ như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ huy cho Mạnh Dịch Vân, lập tức quẹo trái, rồi lại quẹo phải. Không thể trách Hàn Nguyệt Nguyệt, phòng thuốc vốn là ở tận cùng bên trong hậu viện, chính mình lại ở tiền viện, đương nhiên là có hơi xa.

Như Ngọc đi ra từ phòng Hàn Nguyệt Nguyệt, thấy Mạnh Dịch Vân mặc áo lót ôm Hàn Nguyệt Nguyệt, mà tay áo còn bị rách, lộ ra cánh tay, dù cho trời lạnh thì thân thể tốt cũng không cần phải đi như vậy, khẩn trương chạy tới.

”Tiểu thư? Làm sao vậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy thanh âm của Như Ngọc, quay đầu nói:

“Không có việc gì, vấp ngã mà thôi”

Mạnh Dịch Vân hơi nhíu mày.

“Phòng nào?”

“A? A...,, đi theo nô tỳ”

Như Ngọc nghe Mạnh Dịch Vân hỏi mới hoàn hồn, nhanh chóng dẫn Mạnh Dịch Vân đi tới phòng của Hàn Nguyệt Nguyệt.

Mạnh Dịch Vân đặt Hàn Nguyệt Nguyệt lên giường, xoay người phân phó cho Như Ngọc :

https://thuviensach.vn

“Nhanh giúp nàng thay quần áo”

Mặt đất ở phòng thuốc đều là nước, nàng ngã trên mặt đất, y phục chắc ướt hết rồi.

“Cám ơn Mạnh đại ca, người cũng khẩn trương trở về phòng thay quần áo đi, đừng để nhiễm lạnh”

Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở trên giường, thở dốc một hơi, vừa rồi ở trên đường, nàng đau nhưng ngại cũng không dám kêu.

“Được, vậy ta về trước”

Mạnh Dịch Vân ra khỏi phòng Hàn Nguyệt Nguyệt, vừa lúc bị Như Họa Như Tuyết vừa mới luyện võ trở về đột nhiên nhìn thấy. Mắt cũng không tin tưởng mà xem xét xem xét.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tết Nguyên Tiêu

“Như Họa, tại mắt tôi không tốt đúng không? Sao tôi lại thấy xiêm y của Vân vương gia không chỉnh tề đi ra từ phòng tiểu thư?. Trời vẫn còn sớm nha”

Như Tuyết một bên trừng mắt, một bên lắc lắc người Như Họa.

“Ta cũng thấy được”

Trời ạ, hai người không thể tin được, trong lòng nói thầm, yêu đương vụng trộm cũng nên đợi đến buổi tối, thời điểm ban đêm gió lớn, sao ban ngày ban mặt cũng làm được. Vương gia thật lớn mật.

Lại nhìn ống tay áo Mạnh Dịch Vân, tiểu thư cũng quá bạo lực rồi, túm ống tay áo Vương gia đến rách bươm.

“Như Họa, Như Tuyết, đi khiêng bồn nước ấm tới”

Như Ngọc vừa ra tới, chỉ thấy hai người đứng ở cửa phòng đối diện, mở miệng kêu to.

“A..., được”

Như Họa, Như Tuyết nghe Như Ngọc nói, lập tức thu hồi suy nghĩ, chạy đi múc nước .

“Như Ngọc, chậm một chút ~ a ~ đau chết mất”

https://thuviensach.vn

Như Ngọc đảm nhận việc thay quần áo cho Hàn Nguyệt Nguyệt, rất sợ đụng tới eo Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Tiểu thư, sao lại thế này a, sao có thể ngã nghiêm trọng như vậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nằm xuống, mới chậm rãi nói:

“Thùng nước ở phòng thuốc bị đổ, trên đất toàn là nước, không cẩn thận bị ngã, không có việc gì, cô đi lấy bình thuốc giảm đau cho ta, sau đó lấy bình thuốc nước, xoa giúp ta, qua hai ngày là tốt thôi.”

Như Ngọc gọi Như Họa, Như Tuyết mang nước ấm tới lau thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt, lại bôi thuốc nước.

Hàn Nguyệt Nnguyệt cảm thấy trong lòng buồn bực, sao lại không cẩn thận như vậy, ngã trật thắt lưng đã đành, lại đem ống tay áo của người ta xé hết một nửa, thật sự là xấu hổ chết đi được.

“Tiểu thư, ăn một chút gì đi rồi ngủ tiếp”

Như Ngọc thấy bộ dáng mệt mỏi của Hàn Nguyệt Nguyệt, đến nhắc nhở. Hàn Nguyệt Nguyệt đau lưng, nằm ở trên giường động cũng không dám động, đành để Như Ngọc hầu hạ ở một bên.

Ngày hôm sau tỉnh lại, có thể là do thuốc phát huy tác dụng, không có đau như ngày hôm qua, Hàn Nguyệt Nguyệt từ từ đứng lên.

“Tiểu thư, thắt lưng người còn chưa tốt nha, sao lại đứng lên, nhanh nằm xuống đi”

Như Ngọc bước vào cửa chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt vịn giường đứng lên.

“Không sao, tốt hơn nhiều rồi, nằm mà không thể cử động, khó chịu chết được, phải đứng dậy hoạt động một chút.”

https://thuviensach.vn

Tốt xấu gì y thuật của nàng cũng ít ai sánh bằng, chế nước thuốc đương nhiên là tốt, xem xét mấy lần, sau khi nghỉ ngơi cả đêm là có thể đi lại một chút, nhưng là động tác không thể quá lỗ mãng, khi động đến sau lưng vẫn hơi đau, nếu muốn khỏi hẳn, chắc phải nghỉ ngơi dài dài.

Như Ngọc buông chậu nước trong tay, chạy qua đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Vẫn nên nằm xuống, tiểu thư đừng để việc đi lại nghiêm trọng hơn”

Như Ngọc lo lắng nói.

“Không có việc gì, tốt xấu gì y thuật của tiểu thư nhà cô cũng coi như là nhất, thương tổn nhỏ như vậy không sao đâu, hoạt động giãn gân cốt cho tốt”

Như Ngọc đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt đi lại vài vòng ở trong phòng, rồi lại để Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào chiếc giường êm. Hàn Nguyệt Nguyệt ăn xong bữa sáng, cầm chén đưa cho Như Ngọc.

Lấy khăn tay trong tay Như Ngọc lau miệng.

“Đỡ ta đến phòng thuốc, việc ngâm thuốc cho Vương gia không thể gián đoạn được”

Như Ngọc lo lắng thắt lưng Hàn Nguyệt Nguyệt lại đau.

“Tiểu thư… thắt lưng của người”

“Không có việc gì, lấy thêm mấy cái đệm dựa vào, ta ở ngoài giường nhỏ, ta cho cô tới làm”

Nghe lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Ngọc cũng không dám phản bác.

https://thuviensach.vn

Như Ngọc cùng Hàn Nguyệt Nguyệt đến chỗ phòng thuốc, không thấy Mạnh Dịch Vân đâu.

“Như Ngọc cô đi mời Vương gia qua đây”

Mạnh Dịch Vân chắc cho rằng hôm nay nàng không thể đứng dậy được, cho nên không đến đây.

Mạnh Dịch Vân vừa vào phòng thuốc chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào trên giường nhỏ,

“Nguyệt Nguyệt, thắt lưng của cô nương bị thương, hoãn ngâm thuốc vài ngày đi, chờ cô nương khỏi lại tiếp tục.”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân tiến vào, chuẩn bị đứng dậy, Mạnh Dịch Vân nhìn thấy, khẩn trương đi qua.

“Nằm xuống”

Hàn Nguyệt nguyệt ngẩng đầu cười cười với Mạnh Dịch Vân.

"Không có việc gì, ta đã tốt hơn nhiều, việc ngâm thuốc không thể gián đoạn, ta sẽ cho Như Ngọc làm, ta chỉ động động miệng mà thôi.”

“Vậy cô nương nằm xuống đi”

Mạnh Dịch Vân ngâm mình ở thùng gỗ, thanh âm của Hàn Nguyệt Nguyệt không ngừng truyền vào, Như Ngọc dựa theo lời của Hàn Nguyệt Nguyệt nói, từng bước làm theo.

Qua hai ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt đã không cần Như Ngọc đỡ, cũng có thể chậm rãi tiêu sái.

“Tiểu thư, mấy ngày nữa là tiết Nguyên tiêu, bên trong trang có cần chuẩn bị hoa đăng hay không a?”

https://thuviensach.vn

Những năm qua các nàng đều đi ngắm hoa đăng, chỉ là năm nay Hàn Nguyệt Nguyệt bị thương, nên chắc ra ngoài không được. Cho nên Như Ngọc muốn treo tại đây, ngày Nguyên tiêu không đi xem cũng có thể ngắm được.

"Không cần, các cô cứ đi dạo xong mua một cái mang về là được rồi"

Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trên giường, Như Ngọc lên vén góc chăn lại.

"Tiểu thư một mình ở lại thôn trang sẽ cô độc"

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười "Không dễ dàng có phiên náo nhiệt, các ngươi làm sao không đi được, không có việc gì, thắt lưng ta đã tốt hơn nhiều"

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngủ, Như Ngọc mới thổi đèn, đóng cửa trở về phòng mình.

"Tiểu thư, bánh trôi đã nấu xong, tôi mang đến phòng người nha"

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu.

"Không cần, ta đến phòng khách ăn cùng các cô"

Hàn Nguyệt Nguyệt đến phòng khách rồi ngồi xuống, bảy người ngồi vây quanh bàn, hai dì phụ trách phòng bếp cùng ba tiểu nha hoàn phụ trách việc vặt vãnh đều là những người sống quanh thôn, ngày lễ ngày tết Hàn Nguyệt Nguyệt đều cho bọn họ về nhà đoàn viên, cho nên đêm nay chỉ có bảy người các nàng.

"Hiểu Tinh, cô đi mời Vân vương gia tới cùng chúng ta ăn bánh trôi đi, đã là khách, không nên xem nhẹ người ta"

"Vâng tiểu thư"

https://thuviensach.vn

Thân phận Vương gia không thể ngồi cùng bàn với nha hoàn của mình, Hàn Nguyệt Nguyệt đành cho các nàng ngồi một cái bàn khác, bản thân mình cùng Mạnh Dịch Vân ngồi một bàn.

Ăn bánh trôi xong, Vân vương gia đi rồi, Như Ngọc mới đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt trở về phòng.

“Đi nhanh đi, để mọi người chờ đợi”

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào giường nhỏ, thấy Như Ngọc còn ở lại, khẩn trương thúc giục.

“Tiểu thư, nô tỳ để điểm tâm trên bàn, người đói thì cứ ăn, nô tỳ còn đun ấm trà, người khát thì hãy uống”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe Như Ngọc nói, trợn trắng con mắt:

“Biết rồi, nhanh đi đi, ta cũng không phải là phế nhân nha.”

Như Ngọc thêm dầu cho ngọn đèn trên bàn, lại cho thêm chút than vào lò sưởi rồi mới đi.

Bỏ lỡ hội đèn lồng náo nhiệt, Hàn Nguyệt Nguyệt thở dài. Vốn năm nay còn định đi đoán đố đèn, hiện tại chỉ có thể nhìn ngọn đèn ở trong phòng, ài ~ thật sự là không tốt, sớm không ngã muộn không ngã, lại đến tết Nguyên tiêu mới ngã. Thật buồn bực.

Đang nhắm mắt Hàn Nguyệt bỗng cảm giác ngoài phòng có người, lập tức mở to mắt, hướng về phía cửa phòng la to

“Người nào?”

“Là ta”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy thanh âm của Mạnh Dịch Vân, mới yên tâm, nếu là người lạ, chẳng phải chính mình sẽ chịu thiệt hay sao!!

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, đi qua mở cửa, thấy Mạnh Dịch Vân đứng ở cửa.

“Mạnh đại ca sao không đi xem hoa đăng? Tết Nguyên tiêu ở Tứ phương thành náo nhiệt lắm đó”

Mạnh Dịch Vân thấy cửa phòng mở ra, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng sau cửa, một bàn tay vẫn đỡ eo.

“Vốn định đi, bỗng phát hiện mình đối với Tứ Phương thành không quen, nên muốn tìm người dẫn đường”

Mạnh Dịch Vân mang vẻ mặt đứng đắn nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Như vậy à, là ta suy xét không cẩn thận, sớm nên an bài người đi với huynh, nhưng hiện tại các nàng đều đã đi ra ngoài”

Vẻ mặt Hàn Nguyệt Nguyệt thật bất đắc dĩ, một nam nhân to lớn còn sợ lạc đường thật sao, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ dám nói trong lòng.

“Dù sao ở trong phòng cũng buồn chán, không bằng Nguyệt Nguyệt dẫn đường cho ta được không?”

“A?”

Nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt càng thêm buồn bực, biết lưng nàng đau đi không được, còn muốn hấp dẫn nàng.

“Mạnh đại ca, thật xấu hổ, nhưng ta đi không tiện …”

Hàn Nguyệt Nguyệt còn chưa nói xong, Mạnh Dịch Vân liền mở miệng cắt ngang.

https://thuviensach.vn

“Ta dùng khinh công mang cô nương đi, sẽ không có việc gì”

Nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt có phần động tâm, chính mình đi không được, người khác mang theo không phải là được sao, cùng lắm lúc vào trong thành thì đi chậm một chút thôi.

“Được rồi, xin Mạnh đại ca chờ một chút, ta thay bộ y phục”

Hàn Nguyệt Nguyệt đóng cửa lại, ở thôn trang, Hàn Nguyệt Nguyệt đều mặc quần áo rất tùy tiện, ra ngoài nên ăn mặc cẩn thận hơn.

Thay một bộ quần áo màu tím nhạt, vừa rồi khi nằm tóc có phần rối loạn, Hàn Nguyệt Nguyệt sửa lại đầu tóc rồi nhìn mình trong gương, trên đầu không có gì cả, hơi đơn điệu, mở hộp trang sức ra, lấy một cây trâm nhẹ nhàng cài lên tóc. Dù sao cũng là buổi tối nên Hàn Nguyệt Nguyệt không mang khăn che mặt.

Chỉ cần bước đi nhẹ nhàng, lưng sẽ không có ảnh hưởng gì. Hàn Nguyệt Nguyệt ra khỏi phòng.

“Mạnh đại ca, thật ngại để cho huynhh phải chờ lâu”

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra, liền đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Không có, đêm nay cô nương rất đẹp”

Nghe của Mạnh Dịch Vân nói, đối với người hiện đại như Hàn Nguyệt Nguyệt, lời khích lệ cũng không khiến cô xấu hổ, quay qua Mạnh Dịch Vân nói.

“Cám ơn, chúng ta đi thôi”

“Được”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân nhẹ nhàng ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt.

“A ~ Mạnh đại ca?”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nghĩ tới Mạnh Dịch Vân sẽ ôm nàng, vốn tưởng rằng sẽ bị người ta kẹp ở dưới nách chứ.

“Như vậy không chạm tới thắt lưng cô”

Trời tối, Hàn Nguyệt Nguyệt không thấy rõ mặt của Mạnh Dịch Vân, chỉ mơ hồ thấy một chút đường nét.

“Ôm chắc, ngã xuống cũng không nên trách ta”

Bản thân Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang đánh giá bỗng nghe được âm thanh của Mạnh Dịch Vân, khẩn trương phục hồi tinh thần lại, vòng hai tay lên ôm lấy cổ Mạnh Dịch Vân.

Gió thổi hơi lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải vùi đầu trong ngực của hắn, để tránh gió thổi. Đây là lần thứ hai Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Mạnh Dịch Vân, hai tay của hắn rất có lực, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy cực kỳ an toàn, ở đây rất lạnh nhưng cũng cực kỳ ấm áp, ơ, nàng đang suy nghĩ cái gì thế? Hàn Nguyệt Nguyệt tự mắng chính mình một phen, mặc dù người ta là mĩ nam, mình cũng nên rụt rè nha, nhanh như vậy đã bắt đầu háo sắc rồi.

Đầu Hàn Nguyệt Nguyệt ngọ nguậy trong lòng Mạnh Dịch Vân, cố nhìn xem chung quanh, nói.

“Mạnh đại ca, chúng ta dừng lại ở phía trước Thiên phố”

Thiên phố buổi tối có rất ít người qua lại, mà lại rất gần đường cái.

Mạnh Dịch Vân đến một cái ngõ nhỏ rồi dừng lại, để Hàn Nguyệt Nguyệt xuống. Hàn Nguyệt nguyệt đứng lên vuốt vuốt y phục, có phần nhăn, xoay người lại vỗ vỗ Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

“Đi thôi”

Mạnh Dịch Vân không ngờ rằng Hàn Nguyệt Nguyệt sẽ chỉnh lại y phục cho hắn, trong lòng có một chút cảm giác nói không nên lời, mắt thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi, vội đuổi theo.

“Mạnh đại ca, ta đi hơi chậm, huynh đừng để ý”

Hàn Nguyệt Nguyệt đối với tốc độ của mình có phần xấu hổ nói.

“Không có việc gì, dù sao cũng chỉ là đi xem hoa đèn, chúng ta từ từ xem là được”

Mạnh Dịch Vân chậm rãi bước đi bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, khoảng cách giữa hai người không gần cũng không xa, quẹo một cái, liền đến đường cái náo nhiệt. Quá nhiều người, Hàn Nguyệt Nguyệt hơi nhíu mày, nhiều người thế này lỡ như đụng phải lưng của nàng, vết thương chắc sẽ nặng thêm.

Hàn Nguyệt Nguyệt rất cẩn thận tránh dòng người ồn ã, đi vào chỗ ít người, dù sao có thể đến xem nàng cũng đã rất hài lòng rồi. Mạnh Dịch Vân đi theo phía sau Hàn Nguyệt Nguyệt, hai người cũng không nói chuyện, từ từ đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tết Nguyên Tiêu (Tiếp)

“A”

Đột nhiên không biết một đứa trẻ từ đâu chạy ra, Hàn Nguyệt Nguyệt không kịp tránh liền bị đụng vào, thân thể vốn muốn ngã đã được một cánh tay hữu lực giữ lại. Hàn Nguyệt nguyệt đứng vững, thoát khỏi cánh tay của Mạnh Dịch Vân.

“Không có việc gì chứ?”

“Cám ơn Mạnh đại ca, không có việc gì đâu”

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ở đây quả thật là rất nguy hiểm.

“Chúng ta tìm một chỗ ngồi xem đi?”

“ Được”

Vốn định tìm một quán rượu rồi bao một nhã gian nhìn lên đường là được, mà lớn nhất Tứ Phương thành đương nhiên là Thiên Hương lâu, chính là nơi làm ăn của nàng, đương nhiên nàng cũng muốn quan sát một chút, cho nên liền mang Mạnh Dịch Vân đến Thiên Hương lâu.

“Khách quan, mời vào bên trong”

Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân vừa đến cửa lập tức có tiểu nhị đến hỏi han ân cần.

https://thuviensach.vn

“Còn nhã gian hay không?”

Mạnh Dịch Vân hỏi tiểu nhị bên cạnh.

“Có, khách quan bên này. Xin mời”

“Chúng ta muốn Thiên Xuân cư”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói thêm với phục vụ, mỗi nhã gian nàng đều lấy tên khác nhau. Thiên Hương lâu tổng cộng có ba tầng lầu, lầu một là đại đường, lầu hai là dùng chữ "Địa", lấy tên khác nhau là Đào viên, Hà viên, Cúc viên cùng Mai viên, trong từng vườn lại chia thành hai nhã gian, là nhã gian bình dân, là Nhất Hào cùng Nhị Hào. Mà lầu ba lấy chữ "Thiên" lại dùng bốn mùa để đặt tên, chia thành Xuân, Hạ, Thu, Đông bốn phòng. Tứ đại nhã gian này là dùng để chiêu đãi khách quý, cửa sổ mỗi phòng nhìn ra một hướng khác nhau, mà tự nhiên cảnh sắc cũng không đồng nhất, đúng lúc Xuân cư này có thể nhìn ra phong cảnh bên bờ sông, đêm nay là Nguyên tiêu, chắc chắn bờ sông có rất nhiều người đến thả hoa đăng .

Phục vụ nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, xấu hổ trả lời:

“Thực xin lỗi khách quan, Xuân cư đã có người đặt rồi, nếu không hai vị khách quý dùng Hạ cư đi, có thể nhìn ra đường cái, cũng náo nhiệt không kém đâu.”

Hạ cư đối diện đường cái, nhưng không phải là phong cảnh bờ sông nàng cần, quán của chính mình vẫn không thể thỏa mãn yêu cầu của mình ư?

“Kêu Chu chưởng quầy lại đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy nói với tiểu nhị cũng vô dụng, nên trực tiếp đi tìm Chu chưởng quầy. Mạnh Dịch Vân đứng cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị thấy thân phận hai người này không dễ chọc, đành phải chạy đi tìm Chu chưởng quầy tới. Chu chưởng quầy đang ở Đào viên tiếp khách, nghe tiểu nhị báo lại, khẩn trương đi xuống lầu, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đứng ở cửa, lập tức chạy tới, ở hương lâu cũng chỉ có ông nhận ra Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Lão bản đã đến”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Chu chưởng quầy đến, liền nói:

“Trả lại tiền đặt cọc Xuân cư cho khách, đêm nay Xuân cư không chiêu đãi khách”

Thắt lưng của nàng không thoải mái, lại đứng lâu như vậy, có phần không kiên nhẫn.

“Này ~ đặt Xuân cư là nhị tiểu thư của phủ Trấn Viễn hầu, trả lại nghe có vẻ không ổn?”

Chu chưởng quầy có chút lo lắng, Trấn viễn hầu là một trong tứ đại Hầu gia của vương triều Đại Khánh, nếu đắc tội sẽ lại có phiền toái.

Nghe được Chu chưởng quầy nói, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ nghĩ, Trấn viễn hầu là chức quan to, quả thật không nên đắc tội, không thì Thiên Hương lâu về sau làm ăn sẽ sinh ra phiền toái. Nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt không cam lòng, cửa hàng của mình mà vẫn không nghe theo ý mình.

“Như vậy, ông cứ nói là đã có khách quý đặt trước đi, Thiên Hương lâu không thể đắc tội với khách quý”

Nói như vậy, nếu hầu nhị tiểu thư của Trấn viễn tức giận cũng sẽ không liên lụy đến Thiên Hương lâu, chỉ biết nén giận nhìn người khác cướp đi nhã gian, dù sao không ai biết mình là lão bản của Thiên Hương lâu, nếu có người tìm tới cửa, không phải còn có Vương gia ở đây sao.

https://thuviensach.vn

“Vâng, lão bản”

Người ta là chủ, Chu chưởng quầy cũng theo lời Hàn Nguyệt Nguyệt nói mà làm.

“Người đi trước đi, kêu người chuẩn bị điểm tâm cùng trà đưa lên”

Hàn Nguyệt Nguyệt mang theo Mạnh Dịch Vân lên Xuân cư ở lầu ba.

Ngồi ở bên cửa sổ, liếc mắt một cái là có thể nhìn thấy đường cái náo nhiệt cùng hoa đăng ở trên hồ, bờ sông cũng có không ít người.

“Trên lầu còn được nhìn đến phong cảnh đẹp như vậy, thật làm cho ta bất ngờ”

Mạnh Dịch Vân nhìn hoa đăng trôi trên hồ nói.

“Đúng vậy a, ta thích nhất là Xuân cư, có thể nhìn ra bờ sông”

Thức ăn cùng trà đều đã mang lên, Hàn Nguyệt Nguyệt lại bảo tiểu nhị lấy thêm mấy ngọn đèn thắp lên, quá tối nàng có phần không thích.

Cầm hai cái cái đệm để trên lưng, lúc này mới thư thái chút. Mạnh Dịch Vân quay đầu, nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đặt hai tấm đệm ra sau lưng

“Thắt lưng lại không thoải mái?”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu. Luôn cảm thấy là lạ, tựa vào cũng không tốt hơn là mấy.

Mạnh Dịch Vân đứng dậy đi đến phía sau Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng không hiểu nhìn Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân giúp nàng đem đệm dựa lôi về phía trước, kéo Hàn Nguyệt Nguyệt đến mặt sau.

https://thuviensach.vn

“Như vậy có tốt hơn không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu cười cười với mạnh Dịch Vân.

“Ừm, thoải mái hơn”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt trả lời, Mạnh Dịch Vân mới về ghế dựa ngồi xuống.

Hai người đều lẳng lặng nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, không người nào mở miệng nói chuyện. Mãi đến khi cửa truyền đến một trận ồn ào, hai người mới lấy lại tinh thần.

“Tiểu thư, người không thể vào nha”

Đây là thanh âm của Chu chưởng quầy, Hàn Nguyệt Nguyệt đoán chắc là nhị tiểu thư gì đó đến đây.

“Là ta đặt trước, vì sao không thể vào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, thiên kim tiểu thư tại sao đều nóng nảy như vậy, lần trước là tiểu thư gì đó, hiện tại lại là tiểu thư của Hầu phủ.

"Tiểu thư, là khách quý của Xuân cư, bổn điếm đắc tội không nổi, chúng ta còn có Hạ cư phong cảnh tương tư để đổi cho tiểu thư”

“ Nếu giống nhau sao lại không đưa cho bọn họ, mà lại đoạt đi Xuân cư ta đã đặt trước, đừng có lừa ta”

Một lát sau, cửa phòng Xuân cư bị đẩy ra. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi bất động, dù sao người cũng đã có mặt ở đây. Mạnh Dịch Vân rất không hài lòng với nhị tiểu thư của Hầu phủ, một cô gái chưa lấy chồng, vậy mà ở quán rượu gào rống. Xem ra gia quy của Hầu phủ cần phải được thay đổi lại.

https://thuviensach.vn

Liễu Mộng Hoa bước vào cửa, chỉ thấy một nam một nữ ngồi ở bên cửa sổ, biết bản thân vào rồi không thể quay ra, trong lòng rất không thoải mái.

“Xuân cư này là ta do đặt trước, các ngươi thức thời thì nên nhanh chóng ra ngoài, không thì đừng trách ta không khách khí”

Liễu Mộng Hoa nói với hai người bên cửa sổ, mà mấy vị tiểu thư ở phía sau Liễu Mộng Hoa cười như không cười chờ xem kịch vui.

“Cút ra ngoài”

Mạnh Dịch Vân không quay lại, nói với đám người phía sau. Câu nói kia của Mạnh Dịch Vân tràn ngập sự không kiên nhẫn, làm các nàng có phần e ngại. Âm thanh thật quyết đoán nha.

Liễu Mộng Hoa không ngờ rằng sẽ có người khinh thường mình, nếu nàng không tỏ rõ uy phong, về sau những tiểu thư kia sẽ coi nàng như thế nào nữa.

“Ngươi có biết ta là ai hay không? Dám cả gan vô lễ với chúng ta như vậy”

Mạnh Dịch Vân rất không bình tĩnh lại nói một lần.

“Cút”

Khó lắm mới có thể tìm được nơi thoải mái như thế này, lại bị người cắt ngang, trong lòng thấy rất khó chịu. Nếu không phải nàng là nhị tiểu thư của Trấn Viễn hầu phủ, hắn đã sớm ném người ra ngoài.

“Mộng Hoa, sao lại thế này?”

Liễu Ngọc Hoa vừa tới đã nhìn thấy cảnh tượng như thế, có phần không hiểu.

https://thuviensach.vn

“Tam ca, ca rốt cục cũng đến đây, bọn họ khi dễ ta, còn kêu ta biến, Xuân cư rõ ràng là do ta đặt trước, mau đuổi bọn họ ra đi”

Liễu Mộng Hoa vừa thấy Tam ca nhà mình tới, vội nói. Tam ca bình thường hiểu nàng nhất.

Liễu Ngọc Hoa nhìn thấy bên cửa sổ có một nam một nữ, đầu cũng không thèm quay lại, trong lòng không khỏi tò mò, với tính tình của em gái nhà mình sớm đã nói ra lai lịch, vậy mà người trong phòng vẫn bất động, hai người này không đơn giản.

“Tại hạ Trấn Viễn hầu phủ Liễu Ngọc Hoa, không biết…..”

“Trở về nói cho lão hầu gia, gia quy nhà các người không đủ nghiêm”

Nghe thấy thanh âm của Mạnh Dịch Vân, Liễu Ngọc Hoa nhất thời kinh ngạc, may mà chính mình không vội vàng, nếu không thì đã gặp rắc rối rồi.

“Lệnh muội không hiểu chuyện, đụng chạm đến Vương gia, xin Vương gia thứ tội.”

Nghe Liễu Ngọc Hoa nói, người phía sau cũng không dám thở mạnh, Liễu Mộng Hoa nghe thấy Vương gia, trong lòng đã sớm sợ tới mức bất động, Vân vương là người mà Đại Khánh vương triều xưng là Diêm La, người nào đắc tội hắn không hề có kết cục tốt, toàn bộ trên dưới vương triều không có một ai dám phản bác Vân vương gia.

“Ra ngoài đi”

Trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy thật sợ hãi, lần đầu tiên nàng thấy Mạnh Dịch Vân dữ như vậy, rất có uy lực a, làm cho người ta kinh hồn táng đảm. Trời ạ, may mà chính mình không đắc tội hắn.

https://thuviensach.vn

“Vâng, Vương gia”

Phía sau lại truyền đến một trận tiếng bước vội vàng, không tới nửa phút, trong phòng lại an tĩnh trở lại, mắt Hàn Nguyệt Nguyệt không chớp nhìn ra ngoài cửa sổ, rất sợ Mạnh Dịch Vân chưa hết tức giận, chính mình sẽ bị liên lụy, sẽ rất thê thảm.

Mà một đám người kia, bị Mạnh Dịch Vân hù dọa như vậy đã không còn tâm tình muốn xem đèn, mỗi người lần lượt trở về phủ, sợ Vân vương tức giận đến chính mình, làm liên lụy đến cả gia tộc. Chỉ còn lại hai anh em Liễu gia.

“Tam ca. May mà ca tới cứu ta, nếu không lần này ta chết chắc”

Liễu Mộng Hoa lôi kéo ống tay áo Liễu Ngọc Hoa nói, nàng lo lắng gần chết.

“Mộng Hoa, ta đã nói với muội bao nhiêu lần rồi, tính tình của muội sao vẫn không thay đổi, ở trong phủ muội có gây sự cũng không sao, đây là ở bên ngoài, thu hồi tính tình của muội lại đi, muội cho là người trong thiên hạ đều sợ thân phận Trấn Viễn hầu nhị tiểu thư của muội à, một ngày nào đó muội cũng mất mạng như chơi”

Liễu Ngọc Hoa lắc đầu, Mộng Hoa bị Nhị nương nuông chiều thành hư, ỷ phụ thân sủng ái Nhị nương, ở trong phủ muốn làm gì thì làm.

“Tam ca, ca hiểu rõ ta nhất, nhất định phải giúp giúp ta, ta biết sai rồi”

Từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ mất mặt như vậy, hiện tại nàng đã không còn mặt mũi gặp những tiểu thư kia, lại đụng phải Vương gia, bị phụ thân biết, sẽ thảm.

“Xem bộ dạng Vương gia, hẳn sẽ không truy cứu đâu, không cần lo lắng, lần sau đừng hành động lỗ mãng nữa là được”

https://thuviensach.vn

“Ta biết rõ, Tam ca”

Liễu Mộng Hoa lập tức gật đầu đảm bảo với Liễu Ngọc Hoa.

“Tam ca, cô nương vừa rồi ở bên cạnh Vương gia là ai?”

Đến nay năm Vương gia vẫn chưa cưới vợ, cũng không có thị thiếp, trong triều trên dưới đều nói Vương gia là đoạn tụ (gay ấy), nhưng hôm nay lại cùng một cô nương đến xem hoa đăng, quả thật làm cho mọi người rất tò mò.

“Để ý tốt bản thân là được, đây không phải là chuyện chúng ta có thể tò mò”

Liễu Ngọc Hoa cũng rất tò mò với cô gái đó, từ đầu tới cuối, cô ấy cũng không quay đầu lại, không thể nhìn ra diện mạo.

“A..., người ta chỉ là tò mò thôi mà”

Trong Xuân cư…

“Chúng ta đi bờ sông thả đèn như thế nào?”

“A?”

Thấy Mạnh Dịch Vân đột nhiên phát ra thanh âm, Hàn Nguyệt Nguyệt có phần bị dọa đến.

“Được a”

Có thể không đáp ứng được không, nếu là trêu chọc tôn đại Phật này sinh khí, chính mình cũng không có trái cây ăn.

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào ghế dựa bên cạnh để đứng dậy, thật sự là chịu khổ.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta trực tiếp dùng khinh công bay qua đi, phía dưới nhiều người lắm”

“Được”

Đối với yêu cầu của Mạnh Dịch Vân, nàng là không thể phản bác. Mà Mạnh Dịch Vân là cảm nhận được, nhiều người phía dưới ở, chắc sợ đụng vào nàng.

Lần này, Hàn Nguyệt Nguyệt không thoải mái tựa vào lòng Mạnh Dịch Vân, toàn thân căng thẳng, cũng không dám động đậy. Đến chỗ bờ sông, vẫn còn rất nhiều người, cả trai lẫn gái, đây là thời cơ tốt để ước hội. Hàn Nguyệt Nguyệt mua hai cái đèn hoa đăng, lấy một cái cho Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân vốn là định để cho Hàn Nguyệt Nguyệt thả, thấy nàng đưa cho chính mình, có phần sửng sốt, hắn lớn như vậy nhưng chưa từng thả hoa đăng.

“Ngây ngốc làm gì, lại đây đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bờ sông, xoay người phát hiện Mạnh Dịch Vân còn đứng tại chỗ cũ, thét lên.

“Trước khi thả, hãy hứa nguyện đã”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân muốn đem hoa đăng thả xuống sông, vội nhắc nhở, muốn thả hoa đăng phải hứa nguyện, người này sao lại trực tiếp thả đi.

“Vẫn còn hứa nguyện?”

Mạnh Dịch Vân có phần khó hiểu.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, hứa nguyện với mỗi hoa đăng, sau đó thả trên sông, để nó mang theo nguyện vọng bay đi, nói không chừng có thể thực hiện được”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân đứng lên, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt đối diện hoa đăng không biết đang nói thầm cái gì đó, Mạnh Dịch Vân cười cười, hắn cũng không tin những thứ này, nguyện vọng của mình là dựa vào hai tay mình mà thực hiện.

“Ta ước nguyện xong rồi, huynh có ước nguyện không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, kỳ thật hắn không có ước.

“Ta không thể ngồi chồm hổm, huynh giúp ta thả đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt cầm hoa đăng trên tay đưa cho Mạnh Dịch Vân. Nhìn hoa đăng trôi đi từ từ, Hàn Nguyệt Nguyệt lại thở dài, nguyện vọng của nàng chắc đời này cũng không thực hiện được. Trở về? Có khả năng sao?

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Minh Nguyệt Sơn Trang (1)

“Chúng ta trở về đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nói với Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt trở về Mai hoa trang.

“Tiểu thư, người đi đâu vậy?”

Như Ngọc trở về không thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ở trong phòng, nên cho rằng nàng chỉ đi lại loanh quanh trong thôn trang, nhưng tìm khắp nơi cũng chưa thấy người đâu, có phần sốt ruột, thắt lưng tiểu thư bị thương tổn còn chưa khỏi hẳn, nếu là có người xông vào tiểu thư sẽ gặp nguy hiểm ngay, Như Ngọc lại bảo mấy người cùng đi tìm, vẫn không tìm thấy, trong lòng mấy nha đầu đều hối hận muốn chết, không nên đi xem hoa đăng mà để tiểu thư ở nhà một mình.

Ngay thời điểm mọi người nháo nhào đi tìm, chỉ có Lục Tư Tư chú ý tới việc Vân vương gia cũng không ở trong trang, đoán rằng có thể là nàng đã đi cùng Vân vương gia rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa vào cửa chỉ thấy sáu nha hoàn đều đã ngồi trong đại sảnh.

“Ta cùng Vương gia đi ra ngoài một chút, sao lại trở về sớm như vậy, hoa đăng xấu lắm à?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào đại sảnh, Như Ngọc vội vàng chạy lên đỡ, mấy người khác cũng đứng dậy.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, hù chết chúng ta, chúng ta còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện gì.”

Như Song oán giận trách.

“Có thể có chuyện gì, ta cũng không phải là đứa con trẻ, các cô vội vàng gì”

Vừa rồi nàng nhìn thấy trong trang đèn đều đã sáng, đoán được mấy người các nàng đã trở lại, mới kêu Mạnh Dịch Vân để nàng xuống. Mạnh Dịch Vân trở về phòng khách, Hàn Nguyệt Nguyệt mới đi tới đại sảnh, tuy bọn họ không có quan hệ gì, nhưng để cho mấy nha đầu này thấy lại không biết nói thành cái gì.

“Được rồi, về nghỉ ngơi đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt rửa mặt chải đầu xong nằm trên giường, nghĩ đến đêm nay được Mạnh Dịch Vân ôm trong lòng liền đỏ mặt, tuy nàng là người có tư tưởng thoải mái, nhưng được một đại mĩ nam ôm, quả thật làm cho người ta không thể không liên tưởng đến chuyện khác.

Kỳ thật Mạnh Dịch Vân cũng coi như người đàn ông tiêu chuẩn, có quyền thế, lại đẹp trai, mà còn chưa có vợ, tuổi tác mới ngoài ba mươi, tuy ở đây hắn đã thành người đàn ông luống tuổi nhưng nàng là người hiện đại nên sẽ không để ý đến tuổi tác. Lớn tuổi một chút sẽ tâm lý hơn, biết yêu thương người khác hơn. Nhưng, bình thường hắn còn được, chỉ là lúc nghiêm túc thật đáng sợ, không được, nếu là gả cho người như thế, không những là không thú vị, mà còn rất nguy hiểm, đêm nay, Hàn Nguyệt Nguyệt ngủ say trong tư tưởng vùng vẫy.

Mà bên kia, Mạnh Dịch Vân nằm ở trên giường lăn qua lộn lại, trừ những lúc gặp phải nguy hiểm hoặc trước lúc chiến tranh, lần đầu tiên hắn bất an như vậy. Trong đầu hiện ra bộ dáng đêm nay của nàng, hắn lớn như vậy nhưng chưa từng vì ai mà suy nghĩ quá nhiều, trong lòng có phần phiền

https://thuviensach.vn

toái, nhưng vẫn không ngừng được, không có biện pháp đành phải đứng lên, đi đến Mai viên, gió thổi mát chắc sẽ tốt hơn một chút.

“Nguyệt Nguyệt, còn bao lâu nữa độc của ta mới trị hết hoàn toàn?”

Ngày hôm qua hắn nhận được tin tức của Tần Minh, chắc phải xuất phát sớm vài ngày.

“Ngâm dược thêm hai ngày nữa là xong, huynh có việc gấp à?”

Mạnh Dịch Vân đã ngâm dược được hơn nửa tháng, cơ bản không thay đổi lắm, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi một bên thêm thuốc vào thùng gỗ, tết Nguyên tiêu đã qua bảy tám ngày, thắt lưng nàng cơ bản đã khỏi hẳn.

“Cũng không phải việc gì gấp, giữa tháng ba ở Hoàng Sơn tổ chức đại hội võ lâm, có một số việc muốn làm”

Mạnh Dịch Vân gối đầu cạnh thùng gỗ, chậm rãi nói.

Đại hội Võ lâm nàng đã nghe Hiểu Tinh nói qua, năm năm mới tổ chức một lần, nàng không định bỏ qua, vốn cũng tính sẽ đi xem, nhưng là giờ tháng giêng còn chưa hết, còn hơn hai tháng nữa nha, Mạnh Dịch Vân lại vội vàng vậy.

“Không phải còn hơn hai tháng nữa sao?”

“Vẫn còn vài chuyện cần xử lý, không thì ta cũng không cần gấp gáp, Nguyệt Nguyệt cũng tính đi đại hội võ lâm à?”

Mạnh Dịch Vân mở mắt nhìn về phía nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục cho thêm thuốc vào thùng.

“Đúng vậy nha, khó có được một lần, ta định đi xem, chắc là cực kỳ náo nhiệt”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt ảo tưởng, chắc chắn sẽ có rất nhiều cao thủ võ lâm tới, mình có thể mở rộng tầm mắt.

“Rất nguy hiểm, mấy cô nương như cô sao mà đi được?”

Mạnh Dịch Vân hỏi, nàng quả thật không nghĩ tới, võ công của Hiểu Tinh tuy cao nhưng mấy người khác thì không nên tin tưởng, mặc dù có khinh công, nhưng lúc đó cao thủ nhiều như mây, không biết những thứ mình dạy các nàng có thể hay không ứng biến được.

“Ta cũng không nghĩ tới, ta định đi cùng Hiểu Tinh, võ công của Hiểu Tinh cũng tương đối tốt”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói chắc, Hiểu Tinh cũng là võ lâm cao thủ.

“Không bằng đi cùng ta được không? Còn có người để ý chăm sóc cho cô nương”

Mạnh Dịch Vân đề nghị . Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ ý kiến này cũng không tệ.

“Không phải huynh còn có việc muốn làm sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

“Dù sao cũng không phải chuyện lớn, chúng ta đi Minh Nguyệt sơn trang trước, sau đó trực tiếp đến đại hội võ lâm là được”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, cái này cũng không tồi.

“Được, ngày nào khởi hành?”

Nàng mang Hiểu Tinh đi, để mấy người khác ở lại lo công việc.

“Năm ngày sau khởi hành”

https://thuviensach.vn

Năm ngày sau, Hàn Nguyệt Nguyệt tính toán trong lòng, chắc là kịp, dù sao bình thường cũng là do các nàng ấy quản mà.

“Được”

Biết Hàn Nguyệt Nguyệt muốn dẫn Hiểu Tinh đi tham gia đại hội võ lâm, Như Tuyết và Như Họa cực lực phản đối, vì sao không mang các nàng theo cùng, Hàn Nguyệt Nguyệt không có biện pháp, đành phải mang theo hai người nữa, nhưng Như Ngọc thật sự không thể đi, Tư Tư cùng Như Song thường xuyên không có ở trang, toàn bộ nơi này phải dựa vào Như Ngọc. Cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt mặc kệ ánh mắt ai oán của Như Ngọc, mang theo Tiểu Tinh, Như Họa và Như Tuyết cùng đi.

Hàn Nguyệt Nguyệt sợ xe ngựa xóc nảy, đặc biệt lót thêm vài cái chăn bông, xe ngựa cũng mua loại thật rộng, ba người ở trong cũng không cần chen chúc. Còn một người nữa điều khiển xe ngựa. Cùng đi còn có Hắc Ưng, Hàn Nguyệt Nguyệt biết Hắc Ưng vì ba năm trước đây hắn chính là thị vệ đưa lệnh bài cho mình, nhưng nhìn biểu tình lãnh khốc của người ta, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không nói chuyện nhiều.

“Tiểu thư, chúng ta cũng nên có tên nha, tham gia đại hội võ lâm đều là các bang phái nổi danh trên giang hồ, nếu mọi người hỏi chúng ta, chúng ta cũng cần có cái tên chứ?”

Như Họa hưng phấn đề nghị.

“Đúng vậy, tiểu thư, nếu là mọi người hỏi chúng ta là môn phái nào, không có tên thật mất mặt”

Như Tuyết nghe Như Họa nói, cảm thấy rất đúng, lập tức thêm vào.

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào tấm đệm dày, gật gật đầu.

“Vậy các cô cảm thấy ta nên lấy tên gì?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Như Họa Như Tuyết ngồi suy nghĩ.

“Tiểu thư, không bằng kêu phái Họa Mi đi, phái Nga Mi đều là nữ, chúng ta cũng là nữ, người nghĩ thế nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự bội phục lối suy nghĩ của Như Họa.

“Cô muốn làm ni cô? Nga Mi đều là ni cô”

Là ni cô sao? Hàn Nguyệt Nguyệt nghe Như Tuyết nói bỗng nhớ lại, không thể nào, trước kia nàng xem Ỷ Thiên Đồ Long ký, Kỷ Hiểu Phù không phải có thể lập gia đình sao? Làm sao có thể là ni cô?

“Không bằng kêu Thiên Tuyết cung đi, cho người ta vừa nghe sẽ thấy không thể khi dễ được”

Như Tuyết lại nói đến, bởi vì những tà phái đều kêu là cái gì gì cung, tuy nhiên chính mình không tà, nhưng có thể hù dọa người khác nha.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, hai người kia có lối suy nghĩ quá ghê gớm.

“Chúng ta cũng không phải muốn tìm kiếm địa vị ở trên giang hồ, cái gì bang, cái gì phái, nếu có người hỏi, cứ nói thẳng là Mai hoa trang là được”

Mai hoa trang cũng không sai, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm nghĩ trong lòng.

"Mai hoa trang? Đúng vậy, chúng ta vốn là Mai hoa trang mà, hại mình mất công nghĩ, vẫn là tiểu thư thông minh nhất”

Như Họa lập tức hoan hô. Thời cổ đại không có phương tiện gì ngoài xe ngựa, một ngày qua đi, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy toàn thân đều ê

https://thuviensach.vn

ẩm. Nếu trực tiếp dùng khinh công, có phải giảm bớt bao nhiêu phiền phức hay không?

“Tiểu thư, xuống xe đi, đến khách điếm, Vương gia nói nghỉ ngơi một đêm ở đây, ngày mai lên đường”

Bên ngoài truyền đến tiếng của Hiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, rung lắc một ngày, tóc đã sớm tán loạn, Như Tuyết lấy ruy băng đơn giản buộc lại tóc cho nàng, sửa sửa quần áo, mới xuống xe.

“Chúng ta nghỉ ngơi một đêm ở đây, ngày mai lại xuất phát”

Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân, nghe Mạnh Dịch Vân nói.

“Mạnh đại ca, với tốc độ này bao lâu mới đến Minh Nguyệt sơn trang a?”

Ngồi xe ngựa thật sự là cực hình.

“Khoảng mười ngày đường, có phải đi đường không thoải mái không?”

Mạnh Dịch Vân nhìn thân thể nhỏ bé yếu ớt của Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

“Không có, chỉ là hỏi thôi”

Hàn Nguyệt nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân nhìn mình, lập tức cười cười trả lời, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân đi vào khách điếm, Hắc Ưng nói với phục vụ cho bốn phòng.

“Ăn cơm trước rồi nghỉ ngơi”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đi đến bàn trong góc rồi ngồi xuống. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng theo đi qua, kỳ thật nàng đói sắp xỉu rồi.

Cơm nước xong, Hàn Nguyệt Nguyệt lại ngâm mình trong nước nóng, đau nhức trên người mới bớt đi một chút.

“Tiểu Tinh, cô ngủ cùng ta đi, ba người các cô ngủ chung quá chật”

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc áo lót ngồi ở ghế tựa, đem tóc xõa ra, lúc đi ngủ nàng không thích cột tóc, rất khó chịu.

“Không có việc gì tiểu thư”

Tiểu Tinh giúp nàng trải giường, lại giúp đỡ ở phía sau nàng.

“Không cần nói nhiều bảo cô ngủ cùng ta thì cứ ngủ cùng ta đi”

Hiểu Tinh cởi dây buộc tóc xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt cầm lấy lược chải tóc.

“Vâng, tiểu thư”

Hiểu Tinh ở cùng Hàn Nguyệt Nguyệt lâu nhất, nên trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt, Hiểu Tinh là thân cận nhất, nàng không thích quan hệ chủ tớ, nàng hi vọng có thể đối đãi với bọn họ giống như bạn bè thân thiết.

Một ngày bôn ba, đã sớm mệt mỏi, không quá bao lâu, hai người liền đi vào mộng đẹp.

Rạng sáng ngày thứ hai, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn cực kỳ tham ngủ, sớm thế mà bị đánh thức, trong lòng rất không vui vẻ.

“Tiểu thư, nhanh rời giường, không thì không kịp”

https://thuviensach.vn

Hiểu Tinh không có biện pháp đối với việc ngủ nướng Hàn Nguyệt Nguyệt, bình thường trong trang muốn ngủ đến khi nào cũng được, nhưng giờ Vân vương gia còn đang chờ ở ngoài.

“Biết rồi”

Hàn Nguyệt Nguyệt rất không tình nguyện bò dậy, rửa mặt chải đầu xong xuống đến đường lớn, Mạnh Dịch Vân đã ngồi chờ ở đằng kia. Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đi qua.

“Thật ngại quá Mạnh đại ca, để huynh đợi lâu”

Mạnh Dịch Vân cười cười.

“Không có việc gì, ngày hôm qua mệt quá mà”

Ăn bữa sáng xong, đoàn người liền xuất phát .

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Minh Nguyệt Sơn Trang (2)

Sau chín ngày bôn ba, rốt cục cũng đến Minh Nguyệt sơn trang, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn xung quanh, bốn phía cũng không thấy người, mà bọn họ đang ở chân núi, phía trước có một bậc thang bằng đá để lên núi. Thì ra Minh Nguyệt sơn trang ở trên núi.

Mạnh Dịch Vân đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt:

“Minh Nguyệt sơn trang ở giữa sườn núi, chỉ có một con đường dẫn lên trang, xe ngựa không thể lên được”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu nhìn thang đá trước mắt, không hiểu nổi vì cái gì mà không làm một con đường đi tới cửa, mà phải làm thang đá, không phải là tự tìm khổ sao?

“Xe ngựa của chúng ta làm sao bây giờ?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, xe ngựa này mua rất mắc nha, bỏ đi thật tiếc.

“Đây là địa phận Minh Nguyệt sơn trang, không ai dám động tay động chân ở đây, chờ chúng ta đến sơn trang, sẽ có người tới trông cho chúng ta.”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu:

“Tiểu thư, bậc thang cao như vậy đi sao được, đến nửa đường chắc đã tắt thở rồi.”

https://thuviensach.vn

Như Họa và Như Tuyết xuống xe thấy thang đá, trong lòng liền hoảng, oán giận nói với Hàn Nguyệt Nguyệt. Mạnh Dịch Vân thấy bọn họ như vậy, lắc đầu, đều là người luyện võ, vậy mà sợ đi thang đá.

“Mạnh đại ca, chúng ta dùng khinh công đi lên được không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thật cẩn thận nhìn Mạnh Dịch Vân, mọi người là người luyện võ, có phương pháp mau lẹ, thì cần chi phải chịu tội.

Mạnh Dịch Vân thấy bộ dạng của Hàn Nguyệt Nguyệt, đáy mắt hiện lên ý cười, bất quá rất nhanh biến mất, khiến không ai có thể phát hiện được.

Đoàn người đến cửa Minh Nguyệt sơn trang, Hắc Ưng đi lên gõ cửa, chốc lát sau có gã sai vặt ra mở cửa, thấy mấy người trước mắt, Hắc Ưng báo gia môn, gã sai vặt lập tức đi vào thông báo.

“Không biết Vương gia đến, Lục mỗ không tiếp đón từ xa được”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng phía sau Mạnh Dịch Vân, nghe thấy một tiếng sang sảng truyền đến, giương mắt nhìn, chỉ thấy một người người đàn ông cường tráng khoảng năm mươi tuổi ra nghênh đón, Mạnh Dịch Vân thấy người này, trên mặt cũng lộ ra nụ cười khó gặp.

“Lục trang chủ khách khí, bổn vương không mời mà tự đến, hi vọng trang chủ không để ý mới đúng”

Hai người cùng cười hô hô, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ thầm, người này là trang chủ của Minh Nguyệt sơn trang? Bình thường Mạnh Dịch Vân đều rất lạnh lùng, giờ lại khách khí như vậy, người này cũng không tầm thường.

Mạnh Dịch Vân cùng Lục trang chủ ngồi ở vị trí chủ thượng, mà Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở phía dưới, uống trà, nghe bọn họ đối thoại, thì ra

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân là khách quen của Minh Nguyệt sơn trang, trách không được hai người họ nói chuyện thoải mái như thế.

“Không biết vị này là?”

Hồi lâu, Lục Phi Thiên mới phát hiện ra sự tồn tại của Hàn Nguyệt Nguyệt, khó hiểu nhìn Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân cười cười “Tiểu nữ Hàn Nguyệt Nguyệt ra mắt Lục trang chủ”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, chắp tay làm lễ với Lục Phi Thiên.

“Hàn cô nương đa lễ”

Cùng Hàn Nguyệt Nguyệt nói xong, lại quay ra nhìn Mạnh Dịch Vân. Hôm nay Vương gia bỗng nhiên mang theo nữ nhân đến, ông có chút khó hiểu, quen biết Vân vương gia mười mấy năm qua, lần đầu tiên thấy nữ nhân xuất hiện bên người hắn.

Mạnh Dịch Vân thu hồi tầm mắt trên Hàn Nguyệt Nguyệt, nói với Lục Phi Thiên

“Nguyệt Nguyệt là bằng hữu của bổn vương, muốn đi xem đại hội võ lâm, dù sao bổn vương cũng cần đến đó, liền cùng đi chung”

Tuy nghe Mạnh Dịch Vân trả lời, nhưng tâm tình của Lục Phi Thiên còn đang tính toán, cô gái trước mắt không thể đơn giản như vậy được, có thể nhận đãi ngộ đặc biệt của Vân vương gia, cũng không phải người tầm thường.

“Phụ thân, Vương gia đến đây sao không nói với nữ nhi một tiếng”

Nghe thấy thanh âm, tất cả mọi người đều nhìn ra cửa, chỉ thấy một cô gái áo trắng đứng ở cửa, tuy rất đẹp, nhưng trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt thầm than không bằng Y Huyên sư tỷ nha.

https://thuviensach.vn

“Thất Nguyệt đến đây, Vương gia”

Cô gái tên Thất Nguyệt bước chậm lên phía trước, đến trước mặt Mạnh Dịch Vân thì dừng lại

“Thất Nguyệt tham kiến Vương gia”

Mạnh Dịch Vân nhìn về người trước mặt mình, vội nói

“Thất Nguyệt cô nương đa lễ, đứng lên đi”

Lục Thất Nguyệt đứng dậy đến bên cạnh Lục Phi Thiên ngồi xuống.

“Vương gia đã lâu cũng không đến đây, còn tưởng rằng Vương gia đã quên Thất Nguyệt”

Thanh âm của nàng ta truyền vào lỗ tai của mọi người trong phòng, xem ra hai người rất quen thuộc nha, Hàn Nguyệt Nguyệt im lặng ngồi ở một bên.

“Làm phiền Thất Nguyệt cô nương nhớ đến”

Mạnh Dịch Vân nhìn về phía Lục Thất Nguyệt, bọn họ quen biết cũng mười mấy năm, lại dựa vào quan hệ với Lục Phi Thiên, tự nhiên thân hơn một chút. Lục Thất Nguyệt trên mặt vẫn là nụ cười mê người như cũ, nhưng trong mắt Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thật dối trá, không nghĩ tới phụ nữ cổ đại cũng sẽ quang minh chính đại câu dẫn người khác.

Mà tay Lục Phi Thiên sờ sờ mấy sợi râu dưới cằm, gật gật đầu, Vân vương gia chưa cưới vợ, nhân phẩm cũng không tồi, còn nữ nhi của ông với hắn cũng có một mảnh tâm ý, trong lòng càng hy vọng Vân vương gia trở thành con rể mình, tuy tuổi của Vân vương gia có phần chênh lệch với Thất Nguyệt, nhưng là chỉ cần nữ nhi thích, ông tất nhiên là vui mừng.

“Lần này Vương gia muốn ở bao lâu?”

https://thuviensach.vn

Lục Thất Nguyệt mang vẻ mặt chờ mong nhìn Mạnh Dịch Vân.

“Khoảng năm sáu ngày”

Mạnh Dịch Vân thu hồi nụ cười trên mặt, nhàn nhạt nói, hắn khách khí với Lục Thất Nguyệt hoàn toàn là vì quan hệ với Lục Phi Thiên, hiện tại tự nhiên lại chú ý đến hắn, trong lòng có phần không thoải mái.

Lục Phi Thiên thấy thế, lập tức quay đầu nói với Lục Thất Nguyệt:

“Thất Nguyệt, Vương gia mệt nhọc trên đường rồi, con chuẩn bị tiệc tối chiêu đãi Vương gia, và an bài chỗ ở cho Hàn cô nương”

Lục Thất Nguyệt cũng thấy sắc mặt Mạnh Dịch Vân không tốt, nghe Lục Phi Thiên nói, mới quay đầu nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Thất Nguyệt thất lễ, xin Hàn cô nương thông cảm, Thất Nguyệt xin đi trước.”

Nói xong, liền đi ra cửa .

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy mọi người coi mình như không khí, hoàn toàn không thèm để ý, nàng cảm thấy mừng rỡ thoải mái.

Lúc ăn cơm, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng ưỡn ẹo của Lục Thất Nguyệt, thật sự làm cho người ta ghê tởm, ăn đại chút gì đó rồi đứng dậy. Ngồi ở trong viện, nhìn trời đêm đen tuyền, ngay cả một ngôi sao cũng không có, thu hồi tầm mắt, ghé vào chiếc bàn trống, nàng chỉ là người đi theo, mọi người không để nàng vào mắt là chuyện bình thường, đáng tiếc Hàn Nguyệt Nguyệt không thích nhìn sắc mặt mọi người, trong lòng có phần hối hận vì đã cùng Mạnh Dịch Vân đến đây, đặc biệt là Lục Thất Nguyệt, đừng nhìn nàng có bộ dáng nhu nhược, khi ăn cơm đều bắn ánh mắt không thân thiện về phía Hàn Nguyệt Nguyệt.

https://thuviensach.vn

“Đêm nay không có trăng”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy thanh âm, quay đầu lại, thấy Mạnh Dịch Vân đi tới chỗ nàng.

“Đồ ăn không hợp khẩu vị?”

Mạnh Dịch Vân ngồi xuống nơi đối diện Hàn Nguyệt nguyệt, vừa rồi lúc ăn cơm, thấy nàng ăn một chút rồi đứng dậy, mình thì bị Lục Phi Thiên quấn lấy cũng không tiện đi ra.

“Không có khẩu vị, Mạnh đại ca sao lại ra đây”

Mọi người không phải rất nhiệt tình chiêu đãi hắn sao, sao lại nhanh thả người ra vậy.

Trời quá tối, ánh sáng chỉ dựa vào một ngọn đèn dầu, Mạnh Dịch Vân nhìn không thấy biểu tình trên mặt Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Ăn no, tản bộ”

“A...”

Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục dựa vào bàn, không biết vì sao, giờ trước mặt Mạnh Dịch Vân nàng không còn cảm thấy trói buộc như trước.

“Tâm tình không tốt?”

Mạnh Dịch Vân thấy nàng ghé vào trên bàn một cách lười biếng, tuy không thấy rõ bộ dạng nàng, nhưng khẩu khí của nàng, hắn vẫn cảm nhận được tâm tình của nàng.

“Không có a, chỉ là suy nghĩ chút chuyện”

https://thuviensach.vn

Nàng nghĩ tới sư phụ, tới bà vú, Vân thúc và còn có sư tỷ, sư huynh, không biết bọn họ hiện thế nào, bà vú nhất định rất lo lắng cho nàng, nàng cũng muốn quay về thăm họ, Hàn Nguyệt Nguyệt tính toán, sau khi đại hội võ lâm kết thúc liền trở về thăm mọi người, đã ba năm không gặp rồi.

“Nói ta nghe một chút”

Mạnh Dịch Vân thuận miệng nói ra.

“Ta muốn về Dược cốc”

Dù sao Mạnh Dịch Vân cũng biết chuyện của nàng, nên trước mặt Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt nguyệt không hề che giấu.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói Mạnh Dịch Vân nhíu nhíu mày.

“Vậy thì trở về đi”

Hắn biết nàng đã ba năm không trở về. Muốn về là chuyện bình thường.

“Bên ngoài lạnh lắm, trở về phòng sớm một chút đi”

Hôm nay trời còn lạnh, lại ở trong núi, dễ bị cảm lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt lại dựa vào bàn đá, Mạnh Dịch Vân nhắc nhở .

“Ta ngồi hóng gió một chút, huynh về nghỉ ngơi trước đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không ngẩng đầu. Tiểu Tinh vốn định ra kêu Hàn Nguyệt Nguyệt trở về phòng, bên ngoài lạnh lẽo, nhưng ra cửa thì thấy Mạnh Dịch Vân cũng ở đây, liền lặng lẽ lui xuống. Đã lâu, Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nhúc nhích.

“Nguyệt Nguyệt, quá muộn rồi, trở về phòng nghỉ ngơi đi”

https://thuviensach.vn

Nhưng không có tiếng trả lời, Mạnh Dịch Vân nhẹ đẩy người nàng, hóa ra là ngủ thiếp đi. Mạnh Dịch Vân lắc đầu, nếu mình đi trước, chẳng phải nàng muốn ngủ cả đêm ở đây sao.

Ngày hôm sau tỉnh lại, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở trên giường, Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh lại, lập tức đem màn giường treo lên.

“Tiểu thư, tối hôm qua người ngủ trễ ? Vốn muốn đi ra sân gọi tiểu thư, nhưng tiểu thư lại không cẩn thận ngủ thiếp đi”

Hiểu Tinh tâm trạng không tốt mở miệng nói. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Hiểu Tinh, không phải Hiểu Tinh đem nàng mang vào? Nàng nhớ rõ tối hôm qua là nàng ở trong viện, sáng sớm tỉnh lại lại ở trên giường, còn tưởng rằng Tiểu Tinh đem nàng mang vào phòng nha. "Không trễ", Hàn Nguyệt Nguyệt mặt không đổi sắc nói với Tiểu Tinh. Khẩn trương rời giường, ở nhà người ta cũng không nên thất lễ.

“Tối hôm qua Hàn cô nương ngủ có ngon giấc không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt mới vừa chỉnh trang lại y phục thì thấy Lục Thất Nguyệt mang theo mấy nha hoàn tiến vào.

“Đa tạ Lục tiểu thư quan tâm, Nguyệt Nguyệt ngủ rất tốt”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng bày ra một bộ mặt cười nhưng trong không cười nghênh đón Lục Thất Nguyệt.

“Hàn cô nương ngủ ngon là được, phụ thân cùng Vương gia có việc đi ra ngoài, đặc biệt phân phó Thất Nguyệt chiêu đãi Hàn cô nương, Hàn cô nương ăn bữa sáng trước đi”

Lục Thất Nguyệt khoát tay, nha hoàn ở phía sau liền đem một bát cháo để trên bàn.

https://thuviensach.vn

“Hàn cô nương, bữa sáng của tỳ nữ của cô nương, ta đã gọi người đưa đến trong phòng, cho nên cô nương không cần lo lắng”

“Làm phiền Lục tiểu thư”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không giận, ngồi xuống ăn cháo.

“Cô nương ăn xong, ta mang cô nương đi dạo sơn trang được không?”

Tuy Lục Thất Nguyệt không thích Hàn Nguyệt Nguyệt, nhưng Vương gia kêu nàng giúp Hàn Nguyệt Nguyệt, tự nhiên nàng cũng muốn giả bộ thật nhiệt tình.

“Minh Nguyệt sơn trang, ở trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy, Nguyệt Nguyệt may mắn mới được thăm quan, là vinh hạnh của Nguyệt Nguyệt, phong cảnh nhất định sẽ rất đẹp”

Minh Nguyệt sơn trang là gia tộc chuyên đúc kiếm, còn có Đông Phương gia tộc, Đường Môn nổi danh trên giang hồ, nếu như đã đến đây, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng muốn nhìn xem Minh Nguyệt sơn trang có cái gì hơn người.

Hàn Nguyệt Nguyệt ăn cháo xong, lấy khăn trên tay Hiểu Tinh lau miệng sạch sẽ.

“Để cho Lục tiểu thư đợi lâu”

Buông khăn tay ra, Hàn Nguyệt Nguyệt nói với Lục Thất Nguyệt đang ngồi một bên.

“Đâu nào, nếu Hàn cô nương đã xong, chúng ta lên đường đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo Lục Thất Nguyệt, nghe Lục Thất Nguyệt giới thiệu, Minh Nguyệt sơn trang quá khí phái, không hổ là một đại sơn trang nổi danh trên giang hồ, Hàn Nguyệt Nguyệt không khỏi thở dài.

https://thuviensach.vn

“Đó là chỗ nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn cách đó không xa có một cái tảng đá lớn, mặt trên viết cấm địa. Lục Thất Nguyệt nhìn theo nơi Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ rồi nói.

“Đó là cấm địa của Minh Nguyệt sơn trang”.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Minh Nguyệt Sơn Trang (3)

"Không ngờ nơi này lại có rừng đào lớn như vậy"

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn phong cảnh trước mắt, thật sự rất đẹp.

"Bây giờ chưa nở hoa, khoảng đến tháng ba, tháng tư, lúc đó hoa nở rực rỡ trên núi, mới thật sự đẹp"

Lục Thất Nguyệt nghĩ đến phong cảnh khi đó, trong lòng tự nhiên vui vẻ lên.

"Hàn cô nương không nên đi về phía trước , phía trước là đoạn dốc núi"

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi tiếp về phía trước, Lục Thất Nguyệt lập tức nhắc nhở. Phía trước rừng đào là đoạn dốc núi, rất nguy hiểm, bình thường nàng đi cũng chỉ dừng ở đây, không đi xa hơn. Nghe Lục Thất Nguyệt nói, Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước lại.

"Nơi này thật sự là tiên cảnh chốn nhân gian"

Mặc dù nàng cực kỳ thích hoa mai, nhưng hoa đào cũng không phải không ưa thích, lại nhớ tới Đào Uyên Minh, thiên hoa đào viên, được miêu tả rằng nơi đây chỉ là nơi ngăn cách với thế ngoại đào nguyên, Dược cốc bốn mùa hoa trái đầy đủ vào mùa xuân không trồng được hoa mai, nhưng hoa đào thì trồng rất đẹp, đợi sau khi trở về nàng sẽ đem toàn bộ núi phía sau tu chỉnh lại, tự mình tạo ra một thế ngoại đào nguyên. Ẩn cư tại nơi đó.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt liền chờ khi trời đã tối đen, đi đến chỗ cấm địa kia nhìn xem có cái bí mật kinh thiên động địa gì hay không. Nghĩ lại thật làm cho người ta kích động, kích thích trí tò mò vô hạn của nàng.

"Tiểu Tinh, ta có việc muốn ra ngoài, cô ở trong phòng giúp ta canh chừng"

Minh Nguyệt sơn trang này cũng không đơn giản, nàng cũng nên đề phòng là hơn.

"Tiểu thư, tôi cùng đi với người"

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói Tiểu Tinh lập tức trả lời, nàng phải bảo vệ tiểu thư.

"Không cần, ta chỉ đi nhìn xem chút thôi"

Hàn Nguyệt Nguyệt tuy võ công không cao, nhưng công lực chạy trốn không phải ai cũng thắng được , nàng cũng không phải là đi đánh nhau, Tiểu Tinh đi theo chỉ có tăng thêm nguy hiểm mà thôi.

Hàn Nguyệt Nguyệt đổi một bộ trang phục gọn gàng, tuy buổi tối khi làm chuyện "mờ ám" mọi người đều mặc đồ đen, nhưng khi nàng ra khỏi cửa không hề nghĩ tới những điều này, nên không chuẩn bị, chỉ có thể mặc quần áo để dễ dàng vận động , lấy cái khăn che kín mặt. Để ngừa bất trắc, rồi lấy bình sứ đổ ra mấy hạt độc dược mang theo phòng thân.

Hàn Nguyệt Nguyệt đợi cho trời tối hẳn, liền sử dụng khinh công bay đến nơi ban ngày mình đã nhìn thấy, may là đêm nay có ánh trăng, ít nhất cũng nhìn thấy mờ mờ, thế thì nàng chẳng phải lo tìm không ra nơi đó.

Hàn Nguyệt nguyệt đi vào cấm địa, tiếp tục đi về phía trước, tìm lâu mới phát hiện một cái sơn động bị che khuất nhờ vào vận may, bởi vì vừa

https://thuviensach.vn

rồi nàng tìm thấy quá nhiều sơn động ở nơi đó nhưng cũng không tìm thấy cái gì.

Cửa động phía trước bị mấy sợi dây mây che phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt phải tốn rất nhiều sức lực mới đem bụi cây vén qua một bên, để chui vào. Không có ánh sáng của trăng, trong động cực kỳ tối, cái gì cũng không nhìn ra, có phần hơi lo sợ, Hàn Nguyệt Nguyệt lôi hỏa chiết tử (chắc là đèn chiếu, diêm hay gì đó, mình cũng không rõ) đã chuẩn bị ở bên hông thắp sáng, cũng nhìn thấy được lờ mờ không đến mức đụng vào thạch bích.

Càng đi sâu , mùi nấm mốc càng nặng, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy tay che miệng, đã vào sâu như vậy cũng chưa phát hiện điều gì bất thường , có lẽ động này cũng giống động trước.

Ngay thời điểm đang chuẩn bị đi về, nàng đột nhiên cảm giác được mặt đất có chuyển động, tuy rất nhỏ, nhưng quả thật là có, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người lại đi vào trong , cùng lắm lần này cẩn thận hơn.

Đi thêm mấy vòng, đột nhiên nhìn đến phía trước có chút ánh sáng, Hàn Nguyệt Nguyệt từ từ lại gần, bên trong truyền đến thanh âm càng lúc càng lớn, cực kỳ ầm ỹ, hẳn là thanh âm làm rèn sắt.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra xem, chỉ thấy phía trước cực kỳ rộng rãi, được đèn dầu chiếu sáng, từ từ đi qua, nhìn xuống xem mới biết thì ra vị trí của nàng đứng là trên cửa một tiểu động khác, nhận thấy tướng đứng cực kỳ dễ dàng đã bị phát hiện, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xổm xuống, vươn đầu ra, vụng trộm nhìn tình huống phía dưới, có rất nhiều người hình như đều làm nghề rèn sắt, nhìn sang một góc có một đống lớn binh khí, hình như đều là do những người này tạo ra, nhưng là Minh Nguyệt sơn trang vì cái gì muốn tạo ra nhiều binh khí như vậy, không lẽ dùng đánh giặc? Chẳng lẽ là Lục Phi Thiên muốn tạo phản? Đây chính là bí mật động trời, nhưng cũng không đúng, nếu Lục Phi Thiên muốn tạo phản bản thân hắn chỉ một tên kiếm khách giang hồ, cũng không đủ độ tin cậy, Mạnh Dịch Vân cùng Lục

https://thuviensach.vn

Phi Thiên quan hệ tốt như vậy, chẳng lẽ là? Hàn Nguyệt Nguyệt không dám nghĩ tiếp, Mạnh Dịch Vân chắc không phải là người như thế, huynh đệ bọn hắn cảm tình không phải tốt sao? Không tất yếu làm như vậy, đúng là nam nhân, người nào lại không muốn dưới một người trên vạn người , càng nghĩ Hàn Nguyệt Nguyệt lại cảm thấy càng ngày càng có khả năng.

Nàng đi cùng Mạnh Dịch Vân như vậy, chẳng lẽ chính mình cũng là đồng lõa? Chết tiệt tên Mạnh Dịch Vân, muốn chết cũng đừng kéo nàng theo a.

"Người nào?" Hàn Nguyệt Nguyệt biết mình bị phát hiện, lập tức quay về, hi vọng nhanh nhanh tẩu thoát, bị bắt chắc chắn sẽ đến thảm . Ở bên ngoài có thể thi triển khinh công, nhưng là tại đây nhỏ hẹp thế làm sao hành động, chỉ có thể liều mạng chạy về.

“Hu ~”

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy mình đột nhiên bị một bàn tay nắm lấy, vừa định kêu, đã bị bịt miệng, chạy nhanh vậy mà còn bị bắt sao? Chiết tử rớt, Hàn Nguyệt Nguyệt không nhìn thấy người bịt miệng mình , chỉ biết là người nọ đã nhanh chóng đưa theo nàng chạy qua mấy ngã rẽ.

“Bên này, nhanh lên”

Có người hướng bên này đuổi theo, bàn tay nắm Hàn Nguyệt Nguyệt buông lỏng, liền nghe đến lỗ tai truyền tới thanh âm trầm thấp.

“Đừng lên tiếng”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hắn không phải cùng những người đó, tâm hơi chút thả lỏng.

Thấy tiếng bước chân đi xa, Hàn Nguyệt Nguyệt mới đi theo người kia đi ra sơn động.

https://thuviensach.vn

“Ngươi là ai?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn người đi ở phía trước, không biết tại sao lại giúp nàng.

“Hô hô, các ngươi tính chạy đi đâu, giết hết cho ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt kinh ngạc, nhanh như vậy mà vẫn bị đuổi theo , nhân lúc mấy tên áo đen lao vào, Hàn Nguyệt Nguyệt thần tốc phi ra lông trâu châm, không ngờ tất cả đều bị đánh rơi xuống, đụng tới cao thủ , Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng tính toán như thế nào tẩu thoát.

Mà người kia mà người đã cùng bọn áo đen đánh nhau được một lúc, không để ý tới cô, Hàn Nguyệt Nguyệt vội lấy ra ít thuốc bột, nhân lúc họ không chú ý liền tung ra. Thấy mấy mấy tên áo đen công kích mình tự ngã xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt lại đang suy nghĩ làm sao đối phó những người còn lại, bọn hắn đã biết trên người nàng có độc dược, nhất định sẽ phòng bị, hiện tại cũng không dễ dàng như vừa rồi.

“Ta đếm một hai ba, ngươi cùng trốn”

Hàn Nguyệt Nguyệt khó khăn chạy đến bên cạnh người kia nói, bọn hắn nhiều người, như vậy đánh tiếp, võ công cao tới đâu cũng sẽ không chịu nổi.

“Một, hai, ba”

Hàn Nguyệt Nguyệt thần tốc lấy một viên viên thuốc nằm dưới đất ném đi, oang một tiếng, toát ra rất nhiều khí trắng, những tên áo đen phản ứng không kịp, phía trước sớm đã không thấy hai người.

“Lần này bọn chúng chắc sẽ không đuổi kịp đến đây”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt dừng lại thở gấp, đánh nhau thật sự là cái việc tốn sức.

“Bảo ngươi chạy ngươi lại không chạy, bị bắt chắc chắn phải chết”

Vừa rồi thời điểm ném đạn mù, vốn tưởng rằng người nọ đã một mình chạy thoát, không nghĩ tới lại vẫn lôi kéo nàng cùng chạy. Thấy phía sau không thanh âm, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại.

“Ngươi bị thương?”

Chỉ thấy người nọ băng bó cánh tay. Hàn Nguyệt Nguyệt tiến lên.

“Ta nhìn xem”

Người nọ buông tay ra, tuy nhiên buổi tối thấy không rõ, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn mơ hồ nhìn đến một vết rách rất lớn. Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức từ trên thân lấy ra một viên dược.

“Ngươi ăn hết viên thuốc này trước đi đã.”

Đêm khuya khoắt, lại không biết như thế nào tìm thảo dược, cầm máu trước rồi hẵng tính.

“Đem khăn che mặt của ngươi xuống băng bó miệng vết thương, nếu không thì máu không dừng được”

Hàn Nguyệt Nguyệt đối với người trước mắt vẫn không nhúc nhích nói, tuy nàng cũng biết khả năng người ta không muốn, nhưng là sinh mệnh quan trọng hơn, lộ cái mặt cùng không có việc gì đi, nàng cũng sẽ không nói ra.

“Mạnh đại ca, sao lại là huynh?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy người tháo khăn che xuống là Mạnh Dịch Vân, tuy thấy không rõ diện mạo, nhưng nàng vẫn nhận ra.

“Chúng ta đi mau, nếu không bọn hắn đuổi theo”

Hiện tại không thời gian giải thích, Mạnh Dịch Vân nhắc nhở cô. Hàn Nguyệt Nguyệt lấy đỡ chiếc khăn che mặt buộc chặt miệng vết thương lại. Hai người tiếp tục đi về phía trước, bây giờ mà để bộ dạng trở về Minh Nguyệt sơn trang chắc chắn bị phát hiện, cho nên đành phải ở trên núi tìm một chỗ kín để ở lại.

Tìm được một sơn động, hai người nhanh chóng nhặt mấy nhánh cây rơi trên đất, lấy cỏ dại che lại cửa động , rồi mới trở lại trong động, nhóm lửa.

“Đưa ta xem vết thương của huynh”

Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân ngồi xổm xuống, gỡ chiếc khăn dùng buộc miệng vết thương đã đỏ màu máu, chắc chắn là rất đau. Mạnh Dịch Vân thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng ấm áp, trước kia khi ở quân, bị thương đều là chính mình xử lý, hiện tại chợt thấy có người quan tâm như này, rất tốt. Hàn Nguyệt Nguyệt đem ống tay áo trên miệng vết thương xé ra, làm sạch chiếc khăn vừa rồi che miệng vết thương.

“Ta đổ thuốc bột lên, khả năng hơi đau, huynh kiên nhẫn một chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem thuốc bột cầm máu tùy thân mang theo đổ lên trên miệng vết thương, sau đó lại lấy khăn che mặt của mình xuống băng bó cho Mạnh Dịch Vân. Từ đầu tới đuôi, không có nghe thấy Mạnh Dịch Vân hừ một tiếng.

“Không phải bảo cô ở trong Minh Nguyệt sơn trang sao? Sao lại chạy đến đây?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân mặt hầm hầm nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, vừa rồi nguy hiểm như vậy, may là có mình ở đó.

“Hôm nay ánh trăng cực kỳ sáng, ta muốn đi ngắm trăng”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cứng ngắc nghiêm mặt nhìn Mạnh Dịch Vân. Có thể ngắm trăng ở trong sơn động sao? Mạnh Dịch Vân thấy cô lấy cớ này cũng không nói gì. Hiện tại rảnh rỗi, Hàn Nguyệt Nguyệt mới ý thức đến, nếu những người đó không biết Mạnh Dịch Vân, thế thì họ không phải là đồng bọn, xem ra Mạnh Dịch Vân không phải loại người này, đúng là vừa rồi may mà cũng không nghĩ như vậy.

“Mạnh đại ca, vừa rồi những người đó là ai?”

Hàn Nguyệt Nguyệt tò mò hỏi, nếu Mạnh Dịch Vân đã tra được, khẳng định cũng biết nội tình của những người đó .

“Là nhị trang chủ Lục Phi Hổ của Minh Nguyệt sơn trang”

Hắn lần này tới chính là vì điều tra việc này, đêm nay vốn định đi vào thám thính tin tức, ai ngờ gặp phải Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Đó không phải là đệ đệ của Lục Phi Thiên sao, huynh và Lục Phi Thiên quan hệ tốt như vậy, mà tại sao quan hệ cùng đệ đệ của hắn lại không được tốt, biến thành người bị bọn hắn đuổi giết?”

“Lục Phi Hổ năm năm trước cũng đã không có tin tức, khả năng vẫn ở trong cấm địa của Minh Nguyệt sơn trang, cho nên Lục Phi Thiên không biết chuyện”

Mạnh Dịch Vân chậm rãi cất tiếng, giờ Lục Phi Hổ đột nhiên xuất hiện, lại tạo ra nhiều binh khí như vậy, chắc hắn có âm mưu.

https://thuviensach.vn

“Thì ra là như vậy, vậy huynh nói tới đây có chuyện là chuyện này sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cho thêm củi vào đống lửa.

“Uh`m”

Hắn nhận được tin tức của Tần Minh mới chạy tới. Mạnh Dịch Vân dựa vào thạch bích, nhắm mắt lại dưỡng thần. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng Mạnh Dịch Vân, cũng không mở miệng thêm. Đêm nay quả thật mệt mỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt ngáp một cái.

“Mệt mỏi thì hãy ngủ một lát, bọn hắn tìm không thấy nơi này đâu”

Nghe được thanh âm của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến góc bên kia tựa vào thạch bích nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Minh Nguyệt Sơn Trang 4

Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, thấy bên ngoài trời đã sáng hẳn, chuẩn bị đứng dậy liền phát hiện tư thế hơi bất tiện, quay đầu mới biết nguyên nhân là vì mình đang nằm trong lòng Mạnh Dịch Vân, trách gì thạch bích cứng như thế mà không cảm thấy. Hàn Nguyệt Nguyệt không dám động, sợ đánh thức Mạnh Dịch Vân. Tối hôm qua nàng nhớ rõ bọn hắn mỗi người tựa vào một bên, như thế nào sáng nay thức dậy chính mình lại nằm trong lòng người ta, chẳng lẽ là mình mộng du mà chui vào?

Ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân còn đang say ngủ , Hàn Nguyệt Nguyệt chưa bao giờ lại gần gương mặt hắn như vậy. Lông mày rậm, cái mũi cao, môi không quá mỏng, làn da cũng không có gì đặc biệt, nhưng lại rất có tướng vị nam nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt thích thú nhìn ngắm vụng trộm, thử hỏi người nào vừa sáng sớm đã thấy mình nằm trong lòng soái ca mà không vui sướng.

“Thức dậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nghĩ tới Mạnh Dịch Vân đột nhiên mở mắt, khẩn trương nhìn về phía khác.

“Uh`m”

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đứng lên, thức dậy mà vẫn ở trong lòng người ta quả là không lễ phép.

“Chúng ta có thể trở về chưa?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉnh đốn lại y phục, Mạnh Dịch Vân cũng đứng lên.

“Chúng ta phải đi một nơi trước đã, sau đó mới trở về”

Mạnh Dịch Vân đem củi lửa đốt ngày hôm quá đá vào trong góc. Ra khỏi sơn động, mặt trời đã lên cao, tuy không quá nóng, nhưng chiếu xuống đủ làm cho người ta cảm thấy toàn thân ấm áp.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo phía sau Mạnh Dịch Vân, dù sao Mạnh Dịch Vân cũng sẽ không bán nàng. Dùng khinh công bay đến chân núi, sau đó đổi thành đi bộ. Bộ dáng nàng có phần chật vật, mặt chưa rửa, răng chưa đánh, y phục trên người thì nhăn nhúm, lại thêm nữa bao tử rất đói, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được đại khái là một ngày thực thê thảm.

“Hãy đi rửa mặt chải đầu trước, sau đó ăn một chút, chúng ta sẽ trở về”

Mạnh Dịch Vân đưa Hàn Nguyệt Nguyệt tới một cái sân.

“Nơi này là?”

Nàng dùng cặp mắt nghi hoặc hướng về phía Mạnh Dịch Vân.

“Không cần lo lắng, đây là nhà của ta, chỉ là rất ít tới, vẫn có có người trông coi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo Mạnh Dịch Vân đi vào trong viện, thu thập một phen, lấp cho đầy bụng, hai người mới trở lại Minh Nguyệt sơn trang.

“Vương gia, các người đã đi đâu?”

“Tiểu thư, người rốt cục trở về”

https://thuviensach.vn

Thấy hai người trở về, Lục Thất Nguyệt liền tiến đến quan tâm Mạnh Dịch Vân, Hiểu Tinh bọn họ lập tức tiến lên quan tâm hỏi tình huống của Hàn Nguyệt Nguyệt. Tối hôm qua tiểu thư không trở về làm bọn họ lo lắng chết, sáng nay Lục Thất Nguyệt qua tìm tiểu thư, sợ làm lộ, đành phải nói tiểu thư sáng sớm đi ra ngoài. Không hề nghĩ buổi chiều tiểu thư mới trở về, cuối cùng cũng đã yên lòng.

“Ta sợ Nguyệt Nguyệt nhàm chán, cho nên sáng sớm liền mang cô nnương ấy vào thành đi dạo, không kịp cùng trang chủ báo một tiếng”

Mạnh Dịch Vân không để ý tới Lục Thất Nguyệt, đi đến trong đại sảnh nói với Lục Phi Thiên.

“Trở về là tốt, sáng nay chỉ nghe nói Hàn cô nương ra ngoài đi dạo, chỉ là đường xá không quen, lão phu cũng chỉ là lo lắng an toàn của Hàn cô nương, nếu là theo Vương gia ra ngoài, lão phu tất nhiên là không lo lắng”

Lục Phi Thiên để ly trà trong tay xuống, đứng lên đi về hướng Mạnh Dịch Vân.

“Là Nguyệt Nguyệt suy xét bất chu. Làm phiền trang chủ lo lắng”

Hàn Nguyệt Nguyệt hành lễ với Lục Phi Thiên. Bên kia Lục Thất Nguyệt đang nhìn sang Mạnh Dịch Vân, người không để ý tới nàng, mà lại mang Hàn Nguyệt Nguyệt ra ngoài đi dạo, trong lòng đã nhanh chóng bốc hỏa, nàng cùng Mạnh Dịch Vân quen biết nhiều năm như vậy, hắn cũng là chưa từng mời nàng đi dạo. Trước kia Mạnh Dịch Vân đối với bất kì nữ nhân nào đều cự tuyệt, chỉ có nàng Lục Thất Nguyệt mới có thể đứng ở bên cạnh hắn. Tuy nhiên Mạnh Dịch Vân cũng không với nàng mà quá thân mật, nhưng nàng biết nàng ở trong lòng Mạnh Dịch Vân không cùng một dạng giống những nữ nhân khác. Hiện tại Mạnh Dịch Vân đối với Hàn Nguyệt Nguyệt tốt như vậy, kêu nàng như thế nào có thể không ghen tị. Do

https://thuviensach.vn

nàng là nữ nhân thông minh, nàng biết Mạnh Dịch Vân ghét nhất nữ nhân ưỡn ẹo, nên ở trước mặt người khác nàng vẫn là một nữ tử thản nhiên.

“Trở lại là tốt rồi, chắc là đã rất mệt , hãy mau nghỉ ngơi một chút”

Lục Thất Nguyệt tiến lên nói, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng mọi người cáo lui, mang theo ba nha hoàn trở về phòng.

“Tiểu thư làm tôi sợ muốn chết, mà sao người lại cùng Vương gia trở về?”

Còn một điểm Hiểu Tinh không dám hỏi, đó chính là y phục cùng ngày hôm qua khác nhau.

“Không có việc gì, tối hôm qua tại cấm địa ta gặp Vương gia, chúng ta bị người phát hiện đuổi giết, trốn tránh một buổi tối, chờ trời đã sáng mới dám trở về”

Thân thể thật là mệt mỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt cởi áo khoác, trốn vào trong chăn.

“ Có bị thương hay không? Để nô tỳ nhìn xem”

Các nàng vừa nghe Hàn Nguyệt Nguyệt bị đuổi giết, lập tức lại gần muốn xem xét Hàn Nguyệt Nguyệt có bị thương hay không, Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy mấy cánh tay hướng về phía mình ra.

“Ta không sao, một thương tổn cũng không có, Hiểu Tinh, cô đưa bình dược này qua cho Vương gia, Vương gia bị thương”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói xong, mấy nha đầu lui xuống, nàng mới nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

“Lão Đại, làm sao đây, hai người kia vẫn chưa bắt được”

https://thuviensach.vn

Tên áo đen đứng ở phía trước Lục Phi Hổ , không hề nghĩ tới việc nữ nhân kia toàn thân đều là mang độc dược, căn bản không thể tiếp cận, tuy nam nhân kia bị thương nhưng vẫn để bọn họ chạy thoát. Bọn hắn đem người toàn bộ núi đều lục tung lên nhưng cũng chưa tìm thấy.

Lục Phi Hổ tựa vào trên ghế, không biết nghĩ đến cái gì, nghe được mấy tên áo đen nói nói, quay đầu lại.

“Ngươi lập tức truyền lệnh xuống, dời đi ngay , nơi này đã không còn an toàn”

Lục Phi Hổ nhíu mày, có thể tra được tới nơi này, hai người kia quả không đơn giản, xem ra nhanh chóng rời ra.

“Vâng, nhưng mà lão Đại, nhiều binh khí như vậy…”

Tên áo đen có chút lo lắng, dù sao trên một vạn binh khí đem đi không phải là chuyện dễ dàng.

“Không có việc gì, hiện tại liền kêu lão Tam cho người đem một phần binh khí chở đi trước, còn lại chúng ta nghĩ biện pháp khác”

Tên áo đen lui ra lui ra, Lục Phi Hổ lại nhíu mày, trong mắt lộ rõ vẻ tà ác.

“Tiểu thư, dậy ăn một chút gì rồi ngủ tiếp”

Trời sắp nhá nhem , Tiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt còn chưa tỉnh, liền tiến tới gọi dậy, Hàn Nguyệt Nguyệt mơ hồ mở to mắt, thấy Tiểu Tinh đứng trước mặt, liền nhắm mắt lại.

“Ta muốn ngủ tiếp, đừng ầm ĩ”

Thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, Hiểu Tinh không có biện pháp, đành phải lưu lại đồ ăn, để cho Hàn Nguyệt Nguyệt khi nào dậy thì ăn, hiện

https://thuviensach.vn

tại ở trong nhà người ta, bỏ lỡ thời gian ăn cơm thì cũng xấu hổ đi tìm ăn.

“Vương gia, đây là Thất Nguyệt đặc biệt vì người mà làm, xin nếm thử hợp khẩu vị hay không?”

Nha hoàn bên người Lục Thất Nguyệt đem đồ ăn để trên bàn vẻ mặt tươi cười đến mê người giới thiệu những món ăn cho Mạnh Dịch Vân .

“Làm phiền Thất Nguyệt cô nương lo lắng”

Mạnh Dịch Vân ăn nhanh vài miếng đồ ăn trên bàn, buông đũa xuống.

“Vương gia, sao lại không ăn nữa ? Có phải không hợp khẩu vị, để Thất Nguyệt kêu nhà bếp đổi lại”

Thấy Mạnh Dịch Vân để xuống bát đũa, Lục Thất Nguyệt lập tức vội vã hỏi, đây chính là nàng hao phí quá nhiều tâm tư mới làm được.

“Không phải, ăn rất ngon miệng, ta ăn no rồi”

Mạnh Dịch Vân có phần không kiên nhẫn nói, đúng là đối mặt Lục Thất Nguyệt cũng không tốt phát tác, hắn đối với Lục Thất Nguyệt đã cực kỳ khách khí.

“Ăn ít như vậy?”

Lục Thất Nguyệt nhìn trên bàn vài món đồ ăn không đụng đũa, có phần thất vọng, đều nói muốn lấy lòng của nam nhân liền muốn trước hết phải lấy được lấy dạ dày của họ, Hàn Nguyệt Nguyệt kia cái gì cũng không thể so với nàng, nhất là xinh đẹp, phải làm sao thì Mạnh Dịch Vân mới có thể đối với nàng tốt như vậy, hôm nay cũng là vì thấy có mùi nguy hiểm nên mới nghĩ ra chiêu này.

“Thất Nguyệt cô nương còn có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân thấy Lục Thất Nguyệt vẫn ngồi lại, mày hướng về phía trước nhíu nhíu.

“Không có gì hết , ta đây đi về trước , Vương gia hãy nghỉ ngơi sớm một chút”

Lục Thất Nguyệt đi ra khỏi phòng Mạnh Dịch Vân, vẻ đẹp tươi cười ngọt ngào lập tức biến mất. Hàn Nguyệt Nguyệt ngươi thì có cái gì tốt, một ngày nào đó Vương gia sẽ là của ta. Lúc này Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang trong mộng đẹp chưa phát hiện chính mình đã thành cái đinh trong mắt người ta.

Mạnh Dịch Vân lấy dược mà Hàn Nguyệt Nguyệt sai người đưa tới, cởi hết y phục xuống, dùng nước ấm lau sạch vết máu trên miệng vết thương , sau đó đem dược bôi lên đi, dùng một mảnh vải quấn. Chuẩn bị tốt toàn bộ mới mặc quần áo vào.

Ánh mắt liếc về khăn che mặt bên cạnh chậu nước, là tối hôm qua Hàn Nguyệt Nguyệt băng bó miệng vết thương cho hắn, nghĩ đến biểu hiện của nàng khi giúp hắn chỉnh lý miệng vết thương, khóe miệng bất giác nở một nụ cười.

“Mạnh đại ca, thương tổn của huynh không có việc gì chứ?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn thấy Mạnh Dịch Vân, thấp giọng hỏi, Mạnh Dịch Vân hướng về phía nàng gật gật đầu. Dược của nàng quả thật rất tốt, hiện tại đã không còn đau, chỉ cần vài ngày nữa là có thể khỏi hẳn. Một bên Lục Thất Nguyệt thấy hai người đứng nói chuyện vui vẻ, không biết đang nói về chuyện gì, trong lòng rất không thoải mái. Thắt khăn trên tay, hung hăng cắn răng.

“Đều đã đến đây, chúng ta bắt đầu đi, hai ngày này vội vàng, không chiêu đãi Vương gia cùng Hàn cô nương thật tốt, xin hãy tha lỗi”

https://thuviensach.vn

Lục Phi Thiên ý bảo Mạnh Dịch Vân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống.

“Đâu nào, là chúng ta quấy rầy trang chủ mới đúng”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười không nói lời nào, dù sao có Mạnh Dịch Vân ở đây, nhìn ánh mắt của Lục Thất Nguyệt xem mình, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được mình càng nói ngược lại sẽ đắc tội với người.

“Tới, nếm thử cái này, đây chính là Thất Nguyệt tự mình xuống bếp , bình thường lão phu muốn ăn mà cũng không được”

Lục Phi Thiên chỉ vào món ăn không biết là món gì cùng Mạnh Dịch Vân nói, Lục Thất Nguyệt vẻ mặt thẹn thùng vùi đầu ăn cơm. Hàn Nguyệt Nguyệt không khách khí nhẹ nhàng bỏ đồ ăn vào miệng, trong lòng nhớ lại, trù nghệ này của Lục Thất Nguyệt lại vẫn cần đề cao, trình độ loại này cũng muốn buộc lại dạ dày của nam nhân. Kỳ thật Lục Thất Nguyệt trù nghệ coi như tạm được, đại tiểu thư có thể làm ra trình độ loại này không phải là nhiều, chỉ do Hàn Nguyệt Nguyệt là người mở tửu lâu theo lẽ tự nhiên cảm thấy đồ ăn này không được tốt lắm.

“Như thế nào? Hương vị cũng không tệ lắm phải không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt liền gật đầu, khó ăn cũng không có thể lắc đầu. Có được sự khẳng định của Hàn Nguyệt Nguyệt, Lục Thất Nguyệt trên mặt lập tức lộ ra một biểu tình cao hứng.

“Kia bổn vương cũng nếm thử”

Mạnh Dịch Vân ăn một miếng. Gật nhẹ đầu.

“Không sai”

https://thuviensach.vn

Lục Phi thiên vừa sờ mấy sợi râu dưới cằm vừa hô hô cười nói, Lục Thất Nguyệt lại càng có bộ dáng của tiểu nữ nhân đạt được khích lệ của trượng phu.

“Vương gia chuyện đó tình hình thế nào?”

Lục Phi Thiên buông đũa xuống, nhìn Mạnh Dịch Vân.

“Không khác là mấy, mấy ngày nay quấy rầy trang chủ”

Mạnh Dịch Vân chậm rãi nhai đồ ăn trong miệng, ngẫu nhiên cùng Lục Phi Thiên uống một chén.

“Chúng ta ngày mai có đi hay không?”

Ra khỏi phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đuổi theo Mạnh Dịch Vân.

“ Nơi này không hợp với cô nương sao?”

Mạnh Dịch Vân quay đầu vừa hỏi Hàn Nguyệt Nguyệt, vừa đi bộ về phía trước.

“Không có, vừa rồi nghe huynh nói sự tình không khác là mấy, chúng ta không đi, còn ở nơi này làm chi?”

Mạnh Dịch Vân dừng bước lại, lưng khom xuống, đứng ở cách lỗ tai Hàn Nguyệt Nguyệt không xa. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng này của Mạnh Dịch Vân, cũng dừng bước lại, nhỏ giọng nói.

“Có người theo dõi chúng ta?”

Mạnh Dịch Vân gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng ngậm miệng không hỏi lại, nơi này quả thật không phải là chỗ tốt để nói chuyện. Hàn Nguyệt nguyệt đi theo sau Mạnh Dịch Vân, hai người trước sau ra khỏi Minh Nguyệt sơn trang mà đằng sau Lục Thất Nguyệt đuổi theo, được một đoạn

https://thuviensach.vn

thấy hai người không dừng lại liền bực tức đứng lại. Bị Mạnh Dịch Vân bỏ lại phía sau còn chưa tính, ngay cả Hàn Nguyệt Nguyệt khinh công cũng cao như vậy. Trong lòng không phục lắm. Không thấy được bóng người, đành phải trở về sơn trang.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Minh Nguyệt Sơn Trang 5

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo phía sau Mạnh Dịch Vân, hai người thấy người phía sau theo không theo kịp đến đây mới dừng lại.

“Mạnh đại ca, người theo chúng ta là ai?”

Có thể là do Minh Nguyệt sơn trang theo dõi bọn hắn, chẳng lẽ là Lục Phi Thiên?

“Là ai không quan trọng , hiện tại cấm địa xem sao”

Bí mật tạo ra nhiều binh khí như vậy cũng không phải là chuyện đơn giản, tùy thời có khả năng uy hiếp được vương triều Đại Khánh, cho nên nhất định phải tra rõ ràng đứng sau lưng Lục Phi Hổ là ai, dám dành thiên hạ của Mạnh gia hắn chỉ có đường chết.

“Lại đi nữa sao? Những người đó võ công cao như vậy, người lại nhiều, lần trước không dễ dàng trốn thoát”

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức nghĩ đến tình huống nguy hiểm tối hôm qua , lại thêm Mạnh Dịch Vân cánh tay bị thương, tỉ suất có thể trốn so với ngày hôm qua rất nhỏ.

“Bọn hắn có lẽ dời địa điểm đi rồi , hiện tại trong sơn động không ai, nhìn xuống xem có manh mối gì không.”

Hắn đã kêu Tần Minh âm thầm điều tra, nhưng người đứng sau cực gian xảo, căn bản tìm không thấy manh mối gì nên đã theo Lục Phi Hổ lúc

https://thuviensach.vn

hắn manh động, xem có thể thu hoạch được gì hay không. Hai người đến địa phương ngày hôm qua, Mạnh Dịch Vân đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt một cây đuốc, đi theo sau Mạnh Dịch Vân, theo cửa một cái sơn động đi vào, cửa động này so với cái động nàng vào hôm qua lớn hơn, mà còn gần, mới hôm qua nhìn đến địa phương làm nghề rèn hôm nay trên mặt đất còn có lưu lại ít than bụi, có thể là đi quá mau, không có kịp tiêu hủy.

Hàn Nguyệt Nguyệt đưa cây đuốc chiếu trong góc tường, phải gõ gõ trái đánh đánh, nhìn xem kia có mật đạo hay cánh cửa nào không, trước kia xem tivi đều diễn như vậy , chỉ chốc lát sau, quả nhiên tại một chỗ mặt tường không để mắt xuất hiện một cánh cửa nhô cao lên, đại khái khoảng 1m5, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức quay đầu nói cho Mạnh Dịch Vân.

“Mạnh đại ca, nơi này có cánh cửa”

Mạnh Dịch Vân đi đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, đưa tay đẩy đẩy, cửa không nhúc nhích.

“Lui về sau”

Hàn Nguyệt Nguyệt lui về sau vài bước, Mạnh Dịch Vân một cước đá văng cửa gỗ nhỏ, thình thịch một tiếng, cửa mở, Hàn Nguyệt Nguyệt che miệng, tuy nhìn không thấy, nhưng khẳng định có tro bụi.

Mạnh Dịch Vân tay cầm cây đuốc chiếu vào bên trong, không phát hiện gì khả nghi, mới khom lưng đi vào, vào thạch động tìm một lần, nhưng đây chỉ là nơi bọn hắn dùng để nghỉ ngơi ngoại trừ ghế dựa , không có gì đặc biệt.

“Chúng ta ra ngoài tìm xem”

Bên trong này không phát hiện gì, nhưng bọn hắn người nhiều như vậy, không thể chỉ có một cái động, bên ngoài nhiều hang nhỏ như vậy, có lẽ sẽ tìm được manh mối. Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo phía sau Mạnh Dịch

https://thuviensach.vn

Vân, rất sợ lạc mất nhau, nơi này nhiều động như vậy, lỡ như đi nhầm sẽ rất phiền toái.

Quả nhiên tại lộ trình trước mặt lại phát hiện mấy cái động giống vừa rồi ngoại trừ những thứ này thật đúng không có gì lạ.

“Chúng ta ra ngoài đi”

Những người này rất cẩn thận, không có lưu lại cái gì cho bọn hắn, kỳ thật Mạnh Dịch Vân cũng chỉ là tới thử thời vận mà thôi. Cộp

“A ~”

Mạnh Dịch Vân nghe được tiếng kêu của Hàn Nguyệt Nguyệt , lập tức quay lại.

“Làm sao vậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt sờ sờ trán, nước mắt đã nhanh chảy ra, đi ở phía trước cũng không nhắc nhở nàng một tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy tay Mạnh Dịch Vân ra. Giả vờ hảo tâm.

Mạnh Dịch Vân cực kỳ vô tội, hắn cái gì cũng không có làm, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt trán bị đụng vào, hắn chỉ là nhẹ nhàng giúp nàng nhìn xem có nghiêm trọng không mà thôi, chẳng biết tại sao bị Hàn Nguyệt Nguyệt hất tay ra. Hắn nào biết nàng nghĩ gì.

“Đừng la, kiên nhẫn một chút, đi ra ngoài trước”

Mạnh Dịch Vân giữ chặt tay Hàn Nguyệt Nguyệt, xoay người ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt thử vài lần, tay bị kéo không rút trở lại được, trong lòng cực kỳ ủy khuất, mình bị thương mà cũng không ôn nhu một chút, đúng là khô khan.

“Ta nhìn xem, có nghiêm trọng không”

https://thuviensach.vn

Ra khỏi cửa động Mạnh Dịch Vân dừng lại xoay người đẩy Hàn Nguyệt Nguyệt ra chỗ ánh sáng cầm cây đuốc chiếu rọi xuống, chỉ thấy chỗ thái dương tím một chút. Tay Hàn Nguyệt Nguyệt được tự do, vuốt ve mấy ngón tay, nắm chặt như thế đau chết, đối với động tác của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt lui về sau một bước, hất tay hắn xuống.

"Mạnh đại ca, nam nữ thụ thụ bất than"

Đối với lời nói Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên toát ra, tay Mạnh Dịch Vân dừng lại giữa không trung. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không biết tại sao mình có thể nói ra như vậy, nhưng nghĩ lại, bọn hắn tuy quen biết, nhưng không đến mức này, nam chưa cưới nữ chưa gả, quả thật nên giữ ý một chút, nếu không sẽ bị hiểu lầm, thấy Mạnh Dịch Vân nhìn mình không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt biết cả hai ai cũng đang cực kì xấu hổ.

Mạnh Dịch Vân bỏ tay xuống, không biết mở miệng như thế nào, hơn một tháng qua, hắn cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ thoải mái, hai người ở chung cực kỳ tùy ý, hắn không chú ý đến phương diện lễ tiết nam nữ, đột nhiên bị Hàn Nguyệt Nguyệt nói ra một câu như vậy, thật là không biết phản ứng như nào mới tốt. Phục hồi tinh thần lại, Hàn Nguyệt Nguyệt sớm đã biến mất, không có biện pháp, đành phải hướng Minh Nguyệt sơn trang mà đi.

"Mấy ngày nay quấy rầy Lục trang chủ thanh tĩnh, chuyện bây giờ đã xong, bổn vương cũng nên cáo từ"

Sáng sớm Mạnh Dịch Vân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt liền chào từ biệt Lục Phi Thiên. Lục Thất Nguyệt nhận được tin tức, lập tức chạy tới đại sảnh.

"Vương gia như thế nào đi nhanh như vậy, không phải muốn ở năm sáu ngày sao?"

https://thuviensach.vn

Thấy lục Thất Nguyệt vội vội vàng vàng tiến vào, Lục Phi Thiên hơi nhíu mày, này tâm tư Thất Nguyệt Vương gia làm sao có thể không hiểu.

“Sự tình xong xuôi, kia không thể tiếp tục quấy rầy”

Lục Thất Nguyệt ra sức nhìn Lục Phi Thiên nháy mắt, hi vọng mạnh Dịch Vân lưu lại.

“Vương gia đi từ xa tới đây, đáp lại trước ở thêm vài ngày, nào có quấy rầy chi"

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng hai cha con, có phần không nói gì, các ngươi đều đã rõ ràng như thế, Mạnh Dịch Vân là một dạng hồ ly có thể nào nhìn không ra mục đích của các ngươi. Người ta đã từ chối không tiếp, cô ta thân là nữ nhi đáng ra phải biết rụt rè, nhưng lại như vậy nam nhân làm sao có thể quý trọng.

“Tạ ơn ý tốt của trang chủ, chỉ là chúng ta vẫn còn chút việc cần xử lý ở chỗ khác, thật sự là đáng tiếc, lần sau có cơ hội nhất định ở lâu vài ngày”

Lục Thất Nguyệt vẻ mặt cầu xin nhìn Mạnh Dịch Vân, nàng rất không chấp nhận việc Mạnh Dịch Vân đi tới chỗ nàng một chuyến mà hai ngày đã rời. Thấy Mạnh Dịch Vân có ý đi, Lục Phi Thiên cũng không còn lý do tiếp tục níu kéo.

“Nếu như vậy, kia Vương gia cùng Hàn cô nương đường đi cẩn thận, Lục mỗ có chiêu đãi bất chu xin hãy tha lỗi”

“Trang chủ khách khí”

Lục Phi Thiên đưa bọn họ ra khỏi cửa, lại cùng Mạnh Dịch Vân khách sáo vài câu mới trở về. Mọi người chậm chạm đi xuống thang đá, đi xuống so với đi lên đơn giản hơn rất nhiều, cho nên cũng không cần dùng đến khinh công.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, xe ngựa của chúng ta ở bên kia”

Hiểu Tinh chỉ vào chiếc xe ngựa to ở ven đường, mắt bình thường vừa xuống đều thấy rõ. Hiểu Tinh lại vẫn lớn tiếng như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt đi thẳng đến xe ngựa, từ buổi tối hôm qua trở về, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân vẫn không nói với nhau một câu, đều là Hắc Ưng cùng Hiểu Tinh ở bên trong truyền lời.

“Tiểu thư, chúng ta hiện tại đi đâu?”

Lên xe ngựa, Như Họa vội vàng hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, nàng cũng không biết đi đâu, đi theo Mạnh Dịch Vân đi là được. Đạt được câu trả lời của Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Họa cả người đều ủ rũ, tiểu thư đến cả lộ trình một chút cũng không quan tâm, từ giờ đến võ lâm đại hội còn hơn một tháng, không nhất thiết phải khởi hành sớm như vậy. Các nàng kỳ thật cũng phát hiện tiểu thư cùng Vương gia là lạ, trước kia hai người gặp mặt nói nói cười cười, nhưng từ sáng nay đến bây giờ, hai người một câu cũng chưa nói.

Nằm ở trong xe ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt có phần muốn đi ngủ, tối hôm qua mất ngủ, trời sắp sáng mới ngủ một chút, nhưng sáng lại bị Mạnh Dịch Vân thúc giục nên liền đi, trong lòng rất không thoải mái. Đúng là quay đầu nghĩ đến, bọn họ không có quan hệ gì, người ta đường đường một Vương gia đối với mình như vậy không sai, chính mình không hiểu sao để ý mấy chuyện vụn vặt, đắc tội với Mạnh Dịch Vân chịu thiệt đúng là mình nghĩ thông suốt, trong lòng thư thái nhiều. Nhắm mắt lại đi ngủ mới là quan trọng .

“Tiểu thư, xuống xe”

Hàn Nguyệt Nguyệt là bị Như Tuyết đẩy tỉnh, mở mắt hỏi.

“Giờ nào?”

https://thuviensach.vn

Như Họa kéo Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Tuyết chỉnh lại tóc.

“Giờ ngọ a, Vương gia kêu người xuống xe”

Hàn Nguyệt Nguyệt chờ hai người cẩn thận sửa lại quần áo đầu tóc mới vén rèm xuống xe. Là khách điếm, người đến người đi, Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào khách điếm, chỉ thấy Mạnh Dịch Vân ngồi ở góc trên bàn. Hắn giận? Trước kia Mạnh Dịch Vân đều là chờ nàng cùng đi, hôm nay vậy mà không đợi, có phải do hôm qua mình làm quá, người ta dù sao cũng là quan tâm mình mà thôi.

“Mạnh đại ca, chúng ta trực tiếp đi Hoàng Sơn hay là đi nơi nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống, thấy hai người không nói lời nào không khí ngột ngạt, trước hết mở miệng nói.

“Không có việc gì, trực tiếp đi Hoàng Sơn, dù sao không vội, từ từ đi”

Tối hôm qua Mạnh Dịch Vân trở về thật sự suy nghĩ tới câu nói kia của Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt dù sao cũng là cô nương chưa gả, quả thật phải chú ý lễ tiết, bởi vì chuyện tối ngày hôm qua, hắn cho rằng Hàn Nguyệt Nguyệt giận mình, cho nên không biết như thế nào mở miệng.

“Hiện tại mới mùng chín, còn tới hơn một tháng, đi bây có phải quá sớm không?”

Đi Hoàng Sơn tối đa cũng nửa tháng, nhanh cũng không có thể vội vàng đi như vậy.

“Không còn sớm, chúng ta trên đường đi chậm một chút, đầu tháng sau đến Hoàng Sơn là được”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bưng ly trà trên bàn lên, tiểu nhị mang đồ ăn ra, Hàn Nguyệt Nguyệt sớm đói bụng, cầm lấy chiếc đũa không khách khí bắt đầu ăn. Mạnh Dịch Vân từ nhỏ chịu lễ nghi, ăn cơm tới, đương nhiên là nhai kĩ nuốt chậm, thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, lắc đầu.

“Mạnh đại ca, tối hôm qua thực xin lỗi”

Hàn Nguyệt Nguyệt ăn no, buông đũa xuống, là chính mình cố tình gây sự, nàng đối với hành vi của mình tất yếu giải thích, chỉ sợ Mạnh Dịch Vân thù hằn với mình. Mạnh Dịch Vân ngẩng đầu, thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, liền trả lời

“Là ta lỗ mãng, hôm nay tại đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi”

Ăn cơm xong, Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại phòng, đúng là khó ngủ mà.

“Tiểu thư, muốn ra ngoài hay không?”

Như Họa nghe được thanh âm Hàn Nguyệt Nguyệt lăn qua lộn lại, buông quyển sách trong tay ra, đây chính là bí tịch võ công nàng khó khăn mới tìm được, đi đến bên giường.

“Tiểu thư, hay chúng ta hãy ra ngoài dạo phố có được không?”

Ở Minh Nguyệt sơn trang mấy ngày nay, các nàng mỗi ngày đều ở trong phòng, không đi đâu, thật là nhàm chán đến chết, hiện tại nghe được thanh âm náo nhiệt trên đường , trong lòng có hơi khó chịu .

“Cô không đi nghỉ chính là vì chuyện này?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy đi đến bên cạnh bàn rót ly trà giải khát, vừa rồi cơm nước xong Hàn Nguyệt Nguyệt đã kêu ba nha đầu đi xuống nghỉ ngơi, nhưng Như Họa vẫn cứ muốn ở lại lo lắng cho nàng, Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt hiểu tính tình các nàng ấy, như vậy khẳng định không chịu nổi.

“Tiểu thư, đều là do người giúp đỡ, chúng nô tỳ đang buồn muốn chết”

Như Họa lấy y phục cho Hàn Nguyệt Nguyệt mặc vào, lôi kéo nàng ngồi xuống chải tóc.

“Được rồi, để ta tự làm”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không tin tay nghề của nàng, không đem tóc nàng triệt tiêu mới là lạ. Lấy lược trong tay Như Họa đem tóc thả ra. Như Ngọc không có bên cạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chẳng muốn chải kiểu tóc phức tạp, tùy ý dùng dây ruy băng buộc lên, những cái trâm gài tóc gì gì đó mang theo chỉ phiền toái, cho nên toàn bộ đều đã giảm đi. Đi đến thế giới này mười sáu năm qua, Hàn Nguyệt Nguyệt chưa bao giờ dùng son bột nước của thời đại này. Đối với diện mạo của chính mình cực kỳ vừa ý, không tất yếu đi làm những cái này, sẽ chỉ làm hỏng làn da.

“Tiểu thư thật đẹp, không dùng son đều có thể khuynh quốc khuynh thành”

Như Họa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tùy tiện quần áo mộc mạc, trên đầu cái gì cũng không cài, làm cho người nhìn cảm thấy thuần khiết vô cùng, giống như tiên tử chứ không phải phàm nhân.

“Không cần khen như thế, chúng ta ra ngoài đơn giản vậy là ổn rồi"

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, Như Họa lập tức cầm kiếm trên bàn đi theo. Đến chỗ cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên dừng lại.

“Mang bạc theo chưa?”

https://thuviensach.vn

“A? Nô tỳ đi lấy”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc nhở, Như Họa lập tức đi vào gian phòng lấy. Hàn Nguyệt Nguyệt vỗ vỗ ngực, may mắn nhớ tới, nếu không đi dạo phố không mang tiền cực kỳ mất mặt.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Độc Nhân 1

Chậm rãi đi nửa tháng sau, đến Ly thành Hàn Nguyệt Nguyệt nổi lên dũng khí chạy tới Mạnh Dịch Vân đàm phán.

“Mạnh đại ca, chúng ta có thể ở trong này nghỉ ngơi vài ngày?”

Dù sao đã đến Ly thành, lại đi hơn mười ngày là có thể đến Hoàng Sơn, thời gian còn kịp, nàng không nghĩ muốn lấy mạng nhỏ của mình để đùa, mỗi ngày ở trong xe ngựa hoảng sợ, ngay cả cơ thể đều nhanh rã rời.

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi lần xuống xe đều là một bộ dáng cực kỳ mỏi mệt, tâm không đành lòng hành hạ nàng.

“Được, dù sao thời gian còn sớm, chúng ta nghỉ ngơi vài ngày”

Nghe Mạnh Dịch Vân tuyên bố, Hàn Nguyệt Nguyệt vô cùng vui sướng. Lần này nàng cảm thấy hành trình thật khó khăn, về sau đi xa vẫn nên tiếp tục làm một con sâu chăm chỉ, ban ngày ngủ, buổi tối đi, làm việc nhanh mà lại tốn ít thời gian, còn không cần chịu tội như vậy, không giống bây giờ, một đám người ở trong xe ngựa.

“Mạnh đại ca, huynh thật tốt quá, rốt cục có thể ngủ nướng”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân, ra sức nịnh nọt vuốt mông ngựa, thấy vậy Mạnh Dịch Vân chỉ biết im mà hưởng thụ.

“Đi thôi, vào ăn cơm trước”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo Mạnh Dịch Vân vào quán trọ. Ly thành rất lớn, người cũng nhiều, cho nên cực kỳ náo nhiệt, quán trọ người đến người đi, buôn bán rất đắt hàng, dù sao toàn bộ có Hắc Ưng làm, Hàn Nguyệt Nguyệt chủ tớ mấy người cứ nghe người ta an bài là được, vui vẻ thoải mái.

Hàn Nguyệt Nguyệt mới vừa đi tới cửa, bên trong liền có một người vọt ra. Hàn Nguyệt Nguyệt chưa kịp tránh ra, đã bị đụng vào, may mắn Hiểu Tinh động tác nhanh, mới không ngã trên mặt đất.

“Không có mắt a”

Đối với người va chạm với tiểu thư nhà mình, mấy người Hiểu Tinh một điểm cũng không khách khí.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi”

Người nam tử va vào Hàn Nguyệt Nguyệt trên lưng vác bao đồ, cũng hắn là tới ở trọ , cũng không ngẩng đầu, chỉ nói hai câu thực xin lỗi, liền vội vội vàng vàng chạy ra ngoài.

“Người này sao lại thế này?”

“Thôi, có lẽ người ta có việc gấp”

Dù sao mình không có việc gì, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chẳng muốn so đo, lôi kéo Hiểu Tinh vào quán trọ.

Đây là lần thứ hai Hàn Nguyệt Nguyệt tới Ly thành, lần đầu tiên là thời điểm Thiên Hương lâu khai trương. Thiên Hương lâu phủ kín tất cả các thành lớn của Đại Khánh , Ly thành này tự nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ là từ khi khai trương, vẫn là Tư Tư cùng Như Song quản, nàng cũng chưa đến đây, hiện tại vừa có cơ hội, tự nhiên lại muốn đi thăm quán của chính mình .

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến đối diện Mạnh Dịch Vân ngồi xuống, uống ly trà.

“Mạnh đại ca, chúng ta đổi chỗ ở có được không?”

Mạnh Dịch Vân đặt ly trà xuống, nhìn về phía Hàn Nguyệt.

“Không thích quán trọ này?”

Tứ Hải này là khách sạn lớn nhất, Hàn Nguyệt Nguyệt chẳng lẽ không thỏa ý?

“Không phải, dù sao Ly thành không phải cũng có một Thiên Hương lâu sao? Chúng ta đến đó là được”

Ở trong nhà của mình thoải mái, mà còn đồ ăn hợp khẩu vị mình, lại thêm nữa tiết kiệm tiền, có nơi như vậy, cần gì phải lãng phí.

“Ta ngược lại đã quên, cô nương là lão bản Thiên Hương lâu”

Mạnh Dịch Vân tùy tiện, ở đâu cũng được, nếu Hàn Nguyệt Nguyệt đề xuất, hắn cũng không cự tuyệt.

“Ta chỉ là lão bản trên danh nghĩa mà thôi”

Mạnh Dịch Vân cười cười, kêu Hắc Ưng chuẩn bị, đoàn người lại hướng Thiên Hương lâu xuất phát. Hiện tại là chạng vạng, trên đường đã bắt đầu náo nhiệt, Như Họa và Như Tuyết được một đoạn đường không ngừng vén màn xe lên nhìn bên ngoài.

“Tiểu thư, Ly thành so với Tứ Phương thành náo nhiệt hơn”

Hai nha đầu nhìn bên ngoài mặt rộn rạo. Thiên Hương lâu ở ngay đoạn đường phồn hoa của Ly thành, rất dễ tìm, đoàn người đến cửa Thiên Hương lâu xuống xe, lập tức có tiểu nhị tiến lên chiêu đãi.

https://thuviensach.vn

Đem xe ngựa giao cho tiểu nhị, mấy người đi vào bên trong, đại đường bàn đều đã ngồi đầy người, Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng cao hứng, thật giống như nhìn đến bạc trắng bóng đang hướng túi mình bay đến.

“Khách quan, mời lên lầu”

Đi theo tiểu nhị dẫn dắt, vài người đến phòng Hà viên.

“Phòng chữ Thiên không còn nhã gian sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt không thích nhiều người, cách âm nơi này hiệu quả không tốt, mà cách vách đều có người.

“Còn có Đông cư, khách quan muốn đổi sao?”

Tiểu nhị đã nhận ra Hàn Nguyệt Nguyệt và họ là khách quý, đắc tội không được, cho nên thật nhiệt tình chiêu đãi.

“Mang chúng ta đi Đông cư đi”

Tất cả Thiên Hương lâu thiết kế đều là một kiểu, cho nên Thiên Hương lâu ở Ly thành tự nhiên giống Tứ Phương thành.

Hàn Nguyệt Nguyệt đặc biệt đem mặt sau của Thiên Hương lâu làm tiểu viện, thuận tiện tới khi đó có chỗ ở, bình thường Tư Tư cùng Như Song tới làm việc đều là ở hậu viện .

“Tiểu thư, chúng tôi đi chuẩn bị chỗ ở”

Lúc ăn cơm người hầu tự nhiên không thể ở cùng chủ tử, cho nên Hắc Ưng cũng cùng Hiểu Tinh lui xuống, Đông cư cũng chỉ còn lại Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

Hiểu Tinh tìm đến chưởng quầy nói nguyên nhân, chưởng quầy biết lão bản đến, tự nhiên thật cao hứng đi chuẩn bị. Lão bản chỉ có thời điểm khai trương là tới, đã hai năm trôi qua, hôm nay đột nhiên đến không biết vì chuyện gì, xem ra hắn phải cẩn thận một chút, chọc giận lão bản, sợ đến trái cây cũng không có mà ăn.

Bởi vì chạng vạng khách khá nhiều, tất cả mọi người đều bận rộn, tìm không thấy người dọn dẹp hậu viện, không có biện pháp, chưởng quầy đành phải tự ra ngoài tìm bốn người làm việc tạm thời, đem hậu viện tổng vệ sinh một lần, làm gia cụ trà, bởi thời gian không đủ, chẳng thế chưởng quầy khẳng định còn có thể đem rèm trong phòng đổi mới.

Hiểu Tinh mang theo Như Họa, Như Tuyết còn có Hắc Ưng đến hậu viện ăn cơm, thấy chưởng quầy dáng vẻ nịnh nọt, tất cả lắc đầu. Ăn uống no đủ, mấy nha đầu mới đi chuẩn bị phòng cho Hàn Nguyệt Nguyệt, nước ấm, y phục, Hàn Nguyệt Nguyệt ăn cơm trở về có thể tắm rửa nghỉ ngơi.

“Như thế nào, không có khẩu vị?”

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào đầy bàn thức ăn hỏi Mạnh Dịch Vân, đây chính là tất cả đồ ăn của Thiên Hương lâu, mỗi thứ đều đã kêu lên một phần, mặc dù có hơi lãng phí, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt để thể hiện phong độ chủ nhân liền kêu tiểu nhị dọn ra hết.

“Nguyệt Nguyệt, cô nương mời đầu bếp ở đâu, tay nghề không tệ”

Mạnh Dịch Vân nếm vài món, quả thật không sai, hương vị cực kỳ đặc biệt. Nghe được Mạnh Dịch Vân khích lệ, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, lại chỉ vào một cái bàn khác.

“Nếm thử cái này?”

Những đầu bếp này đều là nàng triệu tập đến Tứ Phương thành huấn luyện hai tháng mới có thể lên tốp, dựa theo nàng cung cấp thực đơn cách

https://thuviensach.vn

làm, tuy không thể đạt tới hiệu quả như nàng mong muốn, nhưng cũng không tệ .

“Đậu hủ rất ngon”

Mạnh Dịch Vân nếm xong, cảm thấy được đầu bếp trong cung bất quá cũng như vậy.

“Những thứ này đều là ta nghĩ ra”

Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ tự hào nói về công lao của mình trước Mạnh Dịch Vân, nàng cảm thấy được món ăn nơi này quá đơn giản, mà hương vị cũng không ra gì, cho nên nàng mới tìm được cách làm giàu này. Nơi này có rất nhiều đồ ăn, địa phương khác đều là không có, hắn ở thời đại này là độc nhất vô nhị.

“Không nghĩ tới y thuật của cô nương rất cao, ngay cả nấu ăn cũng xảo diệu như vậy”

Hắn vẫn cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thật đúng là kỳ nữ, tuổi còn trẻ, y thuật cao siêu, mà thủ đoạn buôn bán cũng là tinh thông, trong khoảng thời gian ở chung , hắn càng ngày càng muốn “thưởng thức” Hàn Nguyệt Nguyệt .

Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay gắp miếng sườn xào chua ngọt để vào trong bát.

“Cùng Mạnh đại ca so sánh, Những thứ Nguyệt Nguyệt làm không đáng gì, Mạnh đại ca cũng đừng đùa cợt ta”

Cái khác không nói, những ngân hàng tư nhân khắp nam bắc đều lớn gấp bội so với quán rượu của nàng, chính mình cùng người ta so sánh quả thực là chín trâu mất sợi lông - không đáng kể.

https://thuviensach.vn

“Mạnh đại ca, nói đến ta còn nợ ngươi bạc, nếu không ta đã không thế này”

Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên nhớ tới ba năm trước đây kêu Hiểu Tinh lấy lệnh bài kia đi rút khoản tiền, vốn muốn có tiền lập tức sẽ trả, nhưng kéo dài tới hiện tại cũng chưa trả lại.

“Thiếu bạc ta? Nguyệt Nguyệt mượn của ta khi khi nào mà chính ta còn không nhớ rõ?”

Mạnh Dịch Vân dừng lại động tác, hắn tất nhiên là biết Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lệnh bài kia rút khoản tiền, nhưng trên mặt vẫn giả bộ khó hiểu. Hàn Nguyệt Nguyệt xấu hổ cúi đầu.

“Ta cầm lệnh bài huynh cho đến ngân hàng tư nhân, bất quá ta vốn định có tiền sau liền trả, không phải là do không có cơ hội gặp Mạnh đại ca sao, hiện tại gặp được tất nhiên là phải trả.”

Hàn Nguyệt Nguyệt hất mặt lên trời, thật sự cường điệu chính mình sẽ trả bạc cho người ta. Thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân trên mặt mới giả bộ một bộ mặt giải thích nghi hoặc.

“Nếu là ta đưa cô lệnh bài, thì nó đó chính là của cô”

Hắn cũng không nghĩ tới, ba năm qua Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chỉ dựa vào lệnh bài lấy chừng ba vạn lượng bạc. Nếu lấy tiếp hắn cũng sẽ không hỏi đến, dù sao đã tặng người ta, người ta xử trí như thế nào là chuyện của người ta, chỉ cần không làm ảnh hưởng đến hắn là được.

“Làm sao có thể, tuy bạc không nhiều lắm, nhưng là liên quan đến vấn đề nhân cách, ta nói rồi nhất định sẽ trả”

Nàng mặc dù thích bạc, nhưng là không thể vô duyên vô cớ chiếm vật thuộc quyền sở hữu của người khác, cái gọi là quân tử ái tài thủ chi hữu đạo

https://thuviensach.vn

(người quân tử xem trọng của cải nhưng để có của cải trước hết phải có đạo lý), nàng Hàn Nguyệt nguyệt quyết không là loại người này .

Mạnh Dịch Vân thấy bộ dáng nghiêm túc của Hàn Nguyệt Nguyệt, cười cười.

“Nếu nói như vậy, cô nương đem tiền lãi cùng tính một lượt đi”

A ~ cái gì, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, coi như lợi tức? Nàng không nghĩ tới. Thật cẩn thận hỏi

“Ba vạn lượng kia thêm ba năm tiền lãi nữa là bao nhiêu?”

Mạnh Dịch Vân tính tính.

“Theo quan hệ của chúng ta mà nói, ta tính cho cô giá thấp nhất, ba vạn lương một năm ba mươi lượng, ba năm kia là ba vạn không trăm chín mươi lượng”

Nhiều như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt tính toán, chín mươi lượng vẫn là thấp nhất, nàng không hề biết ngân hàng tư nhân của Mạnh Dịch Vân lãi suất cao như vậy, sớm biết thế nàng liền đem bạc đến ngân hàng tư nhân của hắn trả cho rồi.

Lòng mặc dù rất đau, bất quá trên mặt Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn lại là một bộ dáng đại lượng

“Được, không phải là chín mươi lượng sao, ta hiện tại liền trả huynh”

Hàn Nguyệt Nguyệt chuẩn bị đứng dậy đến hỏi Hạ chưởng quầy hôm nay Thiên Hương lâu hiện tại vốn lưu động có bao nhiêu, không đủ mà nói lại đi ngân hàng tư nhân rút.

“Không vội, dù sao không tiện mang, Võ Lâm đại hội kết thúc cô đưa cho ta đi”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân vốn định đùa Hàn Nguyệt Nguyệt , khoản tiền kia làm sao có thể lấy. Thấy bộ dáng suốt ruột của Hàn Nguyệt Nguyệt, đành phải lập tức tìm cớ.

“Vậy được rồi, Võ Lâm đại hội kết thúc ta trả lại huynh”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xong, tiếp tục tiêu diệt mỹ thực trên bàn, vẫn lại là đồ ăn nhà mình ngon nhất.

“Cái sườn xào chua ngọt này có hương vị không đúng lắm, còn có đậu hũ này chưa đủ giòn, còn có mùi cá viên này hương vị hơi kém, ngày nào đó có thời gian, ta tự mình xuống bếp làm cho huynh nếm thử, cái gì gọi là ngon lành”

Hàn Nguyệt Nguyệt ăn no, buông đũa xuống, chỉ vào đồ ăn trên bàn, dạy thế nào thì nhóm người đó cũng không làm ra hương vị giống như mình mong muốn.

“Được, có thể ăn thức ăn của lão bản Thiên Hương lâu tự mình làm, là vinh hạnh của ta”

Mạnh Dịch Vân vẫn giữ nguyên tư thế cao quý của mình từ từ nhấm nháp thức ăn trên bàn.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Độc Nhân 2

"Tiểu thư, phía trước có người té xỉu"

Đang đi dạo phố, chủ tớ mấy người đột nhiên thấy phía trước có một đám người vây quanh, Hàn Nguyệt Nguyệt kêu Hiểu Tinh đi xem là chuyện gì.

"Sao lại thế này? Té xỉu sao không ai đưa đi y quán đi?"

Hàn Nguyệt Nguyệt buông cây trâm trong tay ra, quay đầu nhìn về phía đám người vây quanh. Quá mất đạo đức, mọi người không giúp thì thôi, lại còn vây quanh xem náo nhiệt, không sợ tai nạn chết người.

"Người nọ tướng mạo quá kinh khủng, không ai dám tới gần"

Hàn Nguyệt Nguyệt bước nhanh qua, là thầy thuốc, nàng không nên làm như không thấy. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt chạy tới, mấy nha đầu lập tức vội vàng đi theo.

Hàn Nguyệt Nguyệt lách vào trong đám người, chỉ thấy một nam tử gầy chỉ còn lại da bọc xương nằm trên mặt đất, làn da và kinh mạch đều nổi lên màu đen, cực kỳ kinh khủng. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tiến lên, lập tức có người nhắc nhở

"Cô nương không cần qua đấy, nếu không sẽ bị dính những thứ không sạch sẽ"

"Đúng vậy a, cô nương, đã có người đi mời đại phu"

https://thuviensach.vn

Người bên cạnh phụ họa , mọi người cũng là một mảnh hảo tâm, Hàn Nguyệt nguyệt xoay người

“Cám ơn mọi người quan tâm, không dối gạt mọi người, ta là đại phu, người này nếu không cứu ngay chỉ sợ sẽ nguy hiểm tính mạng, để ta xem cho hắn một chút"

Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý tới những người đó, đi đến bên cạnh ngồi xổm xuống, chìa tay bắt mạch, thấy sắc mặt hoảng sợ của Hàn Nguyệt Nguyệt, Tiểu Tinh lập tức tiến lên gọi vào.

“Tiểu thư”

“Đừng tới đây, lập tức đi nha môn mời Tri phủ đại nhân lại đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngăn cản mấy nha đầu lại gần, các nàng mấy người đã thấy qua y thuật của Hàn Nguyệt Nguyệt, hiện tại Hàn Nguyệt Nguyệt hoảng sợ như vậy, vấn đề khẳng định cực kỳ nghiêm trọng, chỉ còn Hiểu Tinh bảo vệ Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Họa và Như Tuyết phân công đi đến Tri Phủ cùng quán trọ.

Hiểu Tinh biết rõ Tri Phủ chắc chắn không hề tín nhiệm Hàn Nguyệt Nguyệt, cho nên kêu Như Tuyết trở lại quán gọi Mạnh Dịch Vân qua đây, có Vương gia ở đây, sự tình sẽ dễ dàng hơn.

Hàn Nguyệt Nguyệt đem người nằm lại trên mặt đất, kiểm tra các nơi khác trên thân người kia, bày xuất ngân châm đâm vào trong đường hô hấp, tạm thời phong tỏa khí xấu, người chung quanh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi thông tri Tri phủ đại nhân, chuyện đó liền khẳng định cực kỳ nghiêm trọng, có người sợ rước họa vào thân liền lập tức rời đi, còn có một số người muốn xem náo nhiệt vẫn vây quanh ở đó.

“Sao lại thế này?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân nghe được Như Tuyết nói, lập tức chạy qua đây, đi đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt , Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không ngẩng đầu, tiếp tục chuyện trong tay.

“Đợi cho nha môn đến rồi nói”

Việc này cũng không phải là nói đùa , Hàn Nguyệt Nguyệt cố gắng bình tĩnh lại. Nghe được khẩu khí Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân tự biết việc này nghiêm trọng, nhìn chung quanh, lâu như vậy cũng chưa thấy người của nha môn đến, thật là vô tích sự, Mạnh Dịch Vân trong lòng hung hăng mắng. Một lát sau, Tri Phủ mới chao đảo mang theo vài người tiến đến, vừa rồi nghe được thông báo nói trên đường có người té xỉu, việc nhỏ như vậy cũng dám kinh động hắn, bèn đem người báo tin kia mắng một trận. Như Họa thấy cẩu quan kia không thấy chính mình, quýnh lên xông đi vào, dùng kiếm kè cổ hắn uy hiếp, hắn mới dẫn người tới.

“Người nào ở đây, nhìn thấy Tri phủ đại nhân còn không quỳ xuống”

Người xem náo nhiệt sớm đã từng biết bản lĩnh của Khâu Tri Phủ, cho nên Khâu Tri Phủ vừa xuất hiện, mọi người đều đã tự động đi hết.

“Tiểu thư, Tri phủ đại nhân đã đến”

Như Họa thấy người tới, chạy đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt. Mạnh Dịch Vân nghe được lời kia mà nói, hơi nhíu mày. Xem ra những Tri Phủ này ngày qua ngày quá thư thái, nên quên mất bổn phận của chính mình.

“Vân vương gia ở đây, còn dám làm càn”

Hiểu Tinh xem những cẩu quan lĩnh ăn bổng lộc mà không làm việc thật ngứa mắt, nghe được Hiểu Tinh nói, Khâu Tri Phủ kia lập tức giữ vững tinh thần, ánh mắt tiến lên, Mạnh Dịch Vân ném cho hắn cái lệnh bài.

https://thuviensach.vn

“Hạ quan tham kiến Vương gia, không biết Vương gia giá lâm không tiếp đón từ xa… “

Nhìn thấy lệnh bài, Khâu Tri Phủ lập tức quỳ xuống, thật là xuất môn không thuận, nếu là đắc tội tôn đại Phật này, hắn sẽ chết chắc. Người đi theo phía sau Khâu Tri Phủ thấy thế, cũng lập tức quỳ xuống. Nhìn người phát run trên mặt đất, Mạnh Dịch Vân thu hồi lệnh bài.

“Đứng lên đi, lập tức kêu người đem người té xỉu trên mặt đất mang về nha môn”

“Vâng, người đâu, nâng người mang về nha môn”

Nhận được lời nói của Mạnh Dịch Vân, Khâu Tri Phủ cũng không dám chậm trễ, bò lên từ trên mặt đất, réo người đem người nằm trên mặt đất nâng trở về nha môn. Nâng người trên cáng, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy một lọ dược tán ra chung quanh, làm tốt toàn bộ, mấy người mới đi theo trở về nha môn.

“Nguyệt Nguyệt, sao lại thế này?”

Vừa đến nha môn, Mạnh Dịch Vân lập tức hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt ý bảo khâu Tri Phủ đem những thị vệ lui ra.

“Người này có bệnh trạng giống ôn dịch , ta không dám vội kết luận, cho nên lại vẫn cần quan sát một phen”

Ôn dịch? Nghe được người có mặt đều có vẻ mặt cực kỳ khó coi, nghiêm trọng nhất là Khâu Tri Phủ, nếu là trong địa bàn hắn cai quản mà xuất hiện ôn dịch thì mũ cánh chuồn của hắn đừng nghĩ có thể giữ .

“Mấy năm gần đây đều không có thiên tai xuất hiện, như thế nào lại có ôn dịch?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân trong đầu lục soát tình huống mấy năm gần đây. Vẫn chưa phát hiện địa phương nào xuất hiện trường hợp như vậy. Làm sao có thể tự nhiên xuất hiện ôn dịch.

“Ta cũng không xác định có phải ôn dịch hay không, bất quá ta có một chút khẳng định, loại bệnh này có thể thông qua không khí truyền đi, tốc độ cực nhanh, cho nên ta mới dùng ngân châm phong tỏa hô hấp của người này”

Nàng chỉ là nhìn thấy ở trong sách, chính mình chưa bao giờ đụng tới, cho nên còn phải kiểm tra mới có thể biết kết quả. Truyền qua không khí ? Đó chính là việc tất cả mọi người đều có khả năng bị lây bệnh, trời ạ, tốc độ cũng không giống nhau, hiện tại xuất hiện người này, thành trấn chung quanh có thể đã bị nhiễm toàn bộ rồi cũng nên, nếu không kịp phong tỏa, để truyền ra, nguy hiểm không thể tưởng tượng.

“Ngay lập tức phái người đi thăm dò người này từ đâu mà đến, phong tỏa tin tức”

Khâu Tri Phủ sớm bị dọa đến góc tường, lại bị Mạnh Dịch Vân la lớn như vậy, sợ tới mức đến gan đều nhảy ra ngoài, lập tức chạy đi.

“Nguyệt Nguyệt, khi nào mới có thể có kết quả”

Mạnh Dịch Vân nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, mặc kệ là độc hay là ôn dịch, hắn nhất định muốn trong thời gian ngắn nhất tìm ra nguyên nhân. Nếu không thì hậu quả thiết tưởng không đoán nổi.

“Ôn dịch chẳng phải một loại độc dược lan tràn, mặc kệ là cái gì, giờ quan trọng là tìm ra nguyên nhân mới có thể nghiên cứu, chế tạo ra thuốc giải”

Lần này Hàn Nguyệt Nguyệt không nắm chắc gì, dù sao thời gian quá ngắn, mà chỉ có một người bệnh, nghiên cứu chế ra thuốc giải không phải

https://thuviensach.vn

dễ dàng, mà còn cần dược liệu trong thời gian ngắn làm sao chuẩn bị kịp, thêm nữa tốc độ truyền bệnh lại nhanh, người trúng độc nhất định rất nhiều, dược liệu để làm thuốc cũng phải cực kỳ nhiều.

“Nói đúng lắm, ta lập tức phái người đi thăm dò”

Mạnh Dịch Vân xoay người đi ra bên ngoài, một khắc cũng không thể chậm trễ, bọn họ thật sự là không thể tin vào năng lực làm việc của Khâu Tri Phủ kia.

Hàn Nguyệt Nguyệt căn cứ bệnh trạng người nọ cho mấy phương thuốc, nhưng vẫn là vô ích, thiệt thòi danh hiệu đệ tử thần y, bất quá sau mỗi lần thất bại, Hàn Nguyệt Nguyệt liền lập tức vực dậy tinh thần thực nghiệm cho lần tiếp theo, nàng cũng không tin nàng không giải được độc này.

“Tiểu thư, người xem kinh mạch màu đen của hắn bắt đầu giảm dần, có phải thuốc đã có tác dụng?" , Như Họa thấy sắc mặt người này không còn khó xem như lúc trước , lập tức cao hứng , hai ngày này bọn hắn cơ hồ cũng chưa từng có thời gian nghỉ ngơi.

Hàn Nguyệt Nguyệt kiểm tra thân thể người kia thêm một lần, quả thật có chuyển biến tốt, nhưng là nàng vẫn không thể nào nghiên cứu chế tạo ra giải dược, thuốc này chỉ có thể khống chế mà thôi.

Còn nữa, hai ngày này, Mạnh Dịch Vân bên kia cũng không có tin tức gì truyền đến, thật sự là làm nàng lo đến chết, độc này lây truyền nhanh như vậy, hắn là một nhóm người cùng bị nhiễm, như thế nào khó tìm như thế. Hai ngày trôi qua đều không có tin tức. Đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu? Bất quá việc này cũng có thể chứng minh độc mới bắt đầu, còn chưa có khuếch tán truyền rộng ra.

“Nguyệt Nguyệt, thế nào rồi?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân vừa vào cửa liền đến bên Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt nguyệt buông chén thuốc trong tay ra.

“Có phần chuyển biến tốt, nhưng để giải dược vẫn cần thêm vài ngày”

Mạnh Dịch Vân nhìn người trên giường, quả thật đã đỡ hơn hai ngày trước.

“Vất vả cho cô nương, Nguyệt Nguyệt”

Mạnh Dịch Vân thấy nàng hai ngày này cũng chưa nghỉ ngơi, mắt đã xuất hiện quầng thâm, có phần đau lòng. Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười.

“Đây là trách nhiệm của thầy thuốc, Mạnh đại ca không phải cũng thế sao?”

Nàng thân là thầy thuốc, tất nhiên là lấy cứu người làm gốc, mà Mạnh Dịch Vân làm quan, lấy dân chúng làm gốc, hai người điểm xuất phát là giống nhau, chỉ là cách làm việc khác nhau mà thôi. Đúng vậy a, bọn họ đều đã giống nhau, Mạnh Dịch Vân cười cười.

“Mạnh đại ca, có tin tức chưa?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đến mép bàn ngồi xuống, một người bệnh bệnh trạng quá ít, không dễ dàng chuẩn đúng bệnh bốc thuốc, nếu là có nhiều thêm mấy người, có lẽ sẽ có đột phá.

“Tra được địa phương người này cư trú , người này tên là Tống Hải Kim, cha mẹ đều đã đã chết, cũng không có vợ con, nghe người trong thôn nói hắn đã mất tích hơn hai tháng, ta tra xét người trong thôn, kết quả đều không có dấu hiệu của ôn dịch, nhưng trong thời gian hai tháng kia hắn đi đâu, làm gì không ai biết.”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đem trăm dặm gần xa Phương Viên đều đã tra xét, vẫn không phát hiện gì. Hàn Nguyệt Nguyệt suy nghĩ.

“Mạnh đại ca, nếu không phát hiện thêm người trúng độc, vậy chứng minh đây không phải ôn dịch, độc lan truyền nhanh như vậy, cũng chưa phát hiện những người khác nhiễm. Chỉ có thể là do người khác đã làm"

Hàn Nguyệt Nguyệt phân tích qua, chỉ có khả năng này là cao nhất. Mạnh Dịch Vân cũng đoán vậy.

“Nói rất đúng, ta đem người đều đã rút về tới, sau đó kêu Hắc Ưng âm thầm điều tra, như vậy hẳn không bứt dây động rừng”

Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi ngày không ngừng đổi dược cho người trên giường. Mà mạnh Dịch Vân cũng đã phái mấy đạo quân thối kia của tên tham quan lui trở về. Người này thủ đoạn hạ độc không thua kém mình, Hàn Nguyệt Nguyệt ở trong lòng nhớ lại có người có khả năng.

Loại trừ Dược cốc, trên giang hồ dùng độc chỉ có người của Đường Môn, chỉ là tra xét tới lui vẫn chưa thấy Đường Môn gần đây có động tĩnh gì.

“Tiểu thư ~ tiểu thư, người nọ đã thức dậy, mau tới đây”

Nghe được thanh âm của Như Họa, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức chạy đi vào. Chỉ thấy người vẫn mê man mở mắt, cảnh giác nhìn các nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt sợ hắn kích động, đứng cách giường không xa nói.

“Đừng sợ, chúng ta là cứu ngươi”

Có thể là lời nói của Hàn Nguyệt Nguyệt nổi lên tác dụng, người nọ mắt sáng lên, bởi vì cổ họng khô khàn, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe không rõ hắn đang nói cái gì.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Độc Nhân 3

Hàn Nguyệt Nguyệt từ từ đi qua

“Ngươi nói cái gì?”

Đem lỗ tai tiếp sát.

“A, a ~”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngoại trừ từ a không hề nghe thấy gì nữa.

“Ngươi đừng vội, từ từ nói”

Người trên giường nhìn chằm chằm vào Hàn Nguyệt Nguyệt, bộ dáng cực kỳ kích động.

“Tiểu thư, cẩn thận một chút”

Như Họa đứng ở một bên thực vội, người bị bệnh truyền nhiễm, tiểu thư lại gần như vậy nếu mà bị lây nhiễm thì sao. Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý lời Như Họa, thật sự nghiêm túc thanh âm nghe người nọ phát ra, mấy ngày nay bọn hắn một điểm thu hoạch đều không có, hiện tại là manh mối quan trọng chỉ có ở người bệnh này, hắn khẳng định biết rất nhiều.

“Phật… Phật… “

Nghe một hồi chỉ nghe thấy chữ Phật, tuy tin tức không nhiều lắm, nhưng ít ra có phần đột phá.

https://thuviensach.vn

“Ngươi trước đừng nói nhiều, chịu khó nghỉ ngơi, đừng lo lắng, chúng ta sẽ tìm ra”

Hàn Nguyệt Nguyệt mỉm cười đối với người trên giường nói, người nọ từ từ nhắm mắt lại tiếp tục mê man, dù sao mới vừa tỉnh, thân thể cực kỳ yếu ớt, có thể kiên trì lâu như vậy đã là cố gắng.

“Như Họa, lập tức nhờ Vương gia đi thăm dò xem có địa phương nào tên có chữ phật, hoặc là âm giống như Phật”

“Dạ, tiểu thư”

Như Họa lập tức chạy đi tìm Mạnh Dịch Vân, mấy ngày nay vất vả cuối cùng có phần hồi báo. Có phần tin tức, hi vọng sẽ có đột phá, Hàn Nguyệt Nguyệt đóng cửa, ngồi ở ngoài mép bàn, tiếp tục sắc thuốc, người kia đã thức dậy, chứng minh rằng thuốc này hữu hiệu, tiếp tục uống ,không lâu là có thể khỏi hẳn.

“Mạnh đại ca, có tin tức gì hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa thấy Mạnh Dịch Vân trở lại, lập tức hỏi.

“Ta dựa theo những gì cô nương nói mà tra xét, có một ngọn núi tên là Hoành Minh, địa hình hẻo lánh, có rất ít người ở nơi đó”

Mạnh Dịch Vân nghe theo lời Hàn Nguyệt Nguyệt nói, lập tức kêu bốn đạo quân đi thăm dò bốn phương, mười dặm phía đông ngoại thành quả nhiên có nơi tên là Hoành Minh, phía đông người ở rất thưa thớt, núi lại nhiều, quả thật rất bí ẩn.

“Thật không? Chúng ta đi luôn đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, trong lòng cực kỳ kích động, nàng muốn biết lần này người dùng độc rốt cuộc là ai? Làm sao

https://thuviensach.vn

có thể tàn nhẫn như vậy, nếu để cho nàng tóm được, nhất định sẽ trả lại gấp mười lần cho hắn, để hắn cũng sẽ được nếm thử mùi vị của sự đau đớn.

“Được, giờ chúng ta liền đi, người kia sao rồi?”

Mạnh Dịch Vân hỏi người trúng độc, hắn muốn nhìn một chút xem có thể hỏi thêm chút tin tức nào không.

“Người đó vừa thức dậy, chỉ là nói không được, ta đã hỏi qua rất nhiều lần nhưng cũng chưa hỏi được gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đoán được Mạnh Dịch Vân đang nghĩ cách, lập tức nói, có thể là người hạ độc sợ phiền phức, nên làm cho người bị hạ độc không nói được.

“Chúng ta đi núi Hoành Minh xem trước đã”

Người này nếu cứ nhắc đến chữ này, rất có khả năng cậu ấy trốn ra từ nơi này, nếu không thì có quan hệ rất lớn.

“Đợi chút, ta đổi bộ quần áo”

Mấy ngày nay sống chung với người bệnh, tuy chung quanh mỗi ngày tiêu độc, nhưng khó tránh khuẩn bệnh dính trên quần áo, để ngừa mọi trường hợp có thể xảy ra, vẫn nên thay quần áo.

Hàn Nguyệt Nguyệt gọi Như Họa mang y phục vừa thay đi thiêu hủy, rồi dùng thuốc khử trùng bôi lên toàn thân mấy lần, có hơi lâu, nhưng như vậy mới là an toàn nhất , là bệnh truyền nhiễm thì không thể qua loa được.

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉnh lại toàn thân rồi mới đi ra, chỉ thấy Mạnh Dịch Vân ngồi ở bên cạnh bàn, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa thuốc cho Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

“Mạnh đại ca, huynh ăn viên dược hoàn này đi, có thể phòng bệnh truyền nhiễm”

Tuy chung quanh đã tiêu độc, nhưng là vì an toàn Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi ngày đều cho mọi người ở trong này ăn một viên thuốc.

Mạnh Dịch Vân tiếp nhận thuốc từ tay Hàn Nguyệt Nguyệt, cho vào miệng.

“Đi thôi”

Mạnh Dịch Vân đứng dậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng đi ra ngoài theo. Lần này là bí mật đi điều tra, không thể kinh động dân chúng, cho nên trừ hai người bọn họ ra chỉ có Hắc Ưng cùng Hiểu Tinh.

Hàn Nguyệt Nguyệt ra tới cửa, chỉ thấy Hiểu Tinh cùng Hắc Ưng đứng bên cạnh bốn con ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt trừng to mắt. Hiểu Tinh biết rõ rành rành nàng sẽ không cưỡi ngựa, sao lại còn chuẩn bị cho nàng.

“Tiểu thư, hiện tại là ban ngày”

Tiểu Tinh thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt liền biết, đến bên tai nhắc nhở Hàn Nguyệt Nguyệt. Mỗi lần tiểu thư xuất môn đều là nửa đêm, bởi vì nàng không cưỡi ngựa, lại chê xe ngựa chậm, cho nên thường thường đều là dùng khinh công.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn trời. Đúng vậy a, ban ngày ban mặt bay trên nóc nhà thật sự là nàng không thể. Nhưng là nàng quả thật không biết cưỡi ngựa, không phải làm khó nàng sao? Mạnh Dịch Vân cùng Hắc Ưng đã ở trên lưng ngựa, quay đầu lại, vẫn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Trương Hiểu Tinh đang nói thầm cái gì đó.

“Nguyệt Nguyệt, đi thôi”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân nhắc nhở , Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, xấu hổ cười nhẹ một tiếng.

“Lập tức đi liền”

Quay đầu nhìn về phía Trương Tiểu Tinh

“Ta và cô cùng cưỡi”

Trương Hiểu Tinh gật gật đầu, xoay mình lên ngựa, sau đó chìa tay kéo Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người ngồi lên lưng ngựa, vội đưa tay ôm eo Tiểu Tinh, đây là lần đầu tiên nàng cưỡi ngựa.

Hắc Ưng nhìn con ngựa còn lại bị vứt bỏ ở một bên, mặt không chút thay đổi, Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở phía sau Hiểu Tinh, có phần không tưởng thì ra Hàn Nguyệt Nguyệt không biết cưỡi ngựa.

Bốn người chuẩn bị xong, đi đến phía đông ngoài thành, hai tay Hàn Nguyệt Nguyệt ôm chặt lấy Hiểu Tinh, duỗi đầu nhìn sang con đường phía trước , trên lưng ngựa tuy có hơi xóc, nhưng rất kích thích, xem ra sau này có thời gian phải học mới được, không ngờ cưỡi ngựa cũng rất vui.

Không biết qua bao lâu, mấy người đến chân núi liền dừng lại.

“Mạnh đại ca, đây là núi Hoành Minh?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn dãy núi kéo dài không ngừng trước mắt, đây không phải một ngọn núi mà rõ ràng là cả dãy núi. Mạnh Dịch Vân nhảy xuống ngựa.

“Không phải, Hoành Minh sơn ở trong núi này, cách nơi này còn một đoạn, chúng ta đi qua như vậy sẽ làm kinh động đến người dân”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhảy xuống ngựa, chỉnh lại y phục trên người.

https://thuviensach.vn

“A..., chúng ta phân công nhau hành động hay là cùng làm”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân, loại hành động đột kích này không phải là tiền hậu giáp kích à? Nếu cùng hành động, bị phát hiện mà nói, liền không thể cầu cứu mọi người.

“Chúng ta cùng nhau đi trước, xác định địa điểm nơi bọn hắn ẩn thân, sau đó chúng ta lại phân công nhau hành động”

Mạnh Dịch Vân dắt ngựa đến một gốc cây rồi cột lại, nếu thuận lợi thì trở lại nơi này lấy ngựa, nếu nguy hiểm, cột vào nơi này cũng có thể sẽ có người phát hiện.

Mạnh Dịch Vân hiểu võ công của Hàn Nguyệt Nguyệt là công phu mèo quào, nếu động thủ một phần thắng nàng cũng không có, nhưng hắn rất khâm phục khinh công của Hàn Nguyệt Nguyệt, trừ người của Dược cốc cả thiên hạ không ai có thể sánh được, không thể không nói, khả năng bảo mệnh của Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn là rất cao.

Mấy người cột chắc ngựa xong, dùng khinh công bay về phía Hoành Minh sơn.

“Phía trước là đỉnh Hoành Minh, chung quanh chắc sẽ có cơ sở ngầm, cẩn thận một chút”

Mấy người đi theo phía sau Mạnh Dịch Vân dừng lại. Hàn Nguyệt Nguyệt lặng lẽ nhìn chung quanh, nơi này nhiều rừng cây như vậy, đúng là nơi thích hợp làm chuyện xấu.

“Hắc Ưng, ngươi cùng Hiểu Tinh cô nương đi hướng bên trái đi”

Mạnh Dịch Vân quay sang Hắc Ưng nói đến, chia làm hai đường, như vậy có thể dời đi lực chú ý của những người đó.

https://thuviensach.vn

“Tuân lệnh”

Trương Tiểu Tinh đi theo Hắc Ưng về phía bên trái, Hàn Nguyệt Nguyệt theo Mạnh Dịch Vân.

“Chúng ta đi bên kia?”

Phía bên phải có hai con đường, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Vân quay đầu nói

“Chúng ta trực tiếp vào núi”

Khinh công của bọn họ tránh đi những cơ sở ngầm trên này là không khó. Hiện tại quan trọng là tìm đến chỗ ẩn thân của bọn chúng.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, nàng muốn xem là người phương nào dám hạ độc, hao phí quá nhiều thời gian của nàng mới tìm ra thuốc giải. Sờ sờ viên thuốc trên người, nếu đụng tới người hạ độc, bước đầu tiên bắt hắn ăn, để cho hắn cũng nếm cảm giác bị trúng độc.

Mặc dù khinh công của Mạnh Dịch Vân không xuất thần nhập hóa như Hàn Nguyệt Nguyệt, nhưng cũng là đệ nhất trên giang hồ, hai người trước sau bay vào Hoành Minh sơn. Trên đỉnh Hoành Minh rất lớn, muốn tìm cũng không phải dễ dàng như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt bay lên trước bắt lấy cánh tay của Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân quay đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt liền nói.

“Mạnh đại ca, chúng ta không biết phải tìm tới khi nào, không bằng chúng ta bắt người tới hỏi được không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy từ lúc tới đây, cứ cách một đoạn liền có hai người trốn ở trong bụi cỏ, trong lòng tính toán, bắt tới hỏi không phải tiết kiệm thời gian hơn sao.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân gật đầu, sau đó nhanh chóng đánh úp đám người trong bụi cỏ, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân thu phục xong liền bay xuống

“Bọn hắn chết như thế nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn người té trên mặt đất, khó hiểu hỏi Mạnh Dịch Vân, không phải bắt tới để hỏi sao? Người chết thì phải hỏi thế nào. Mạnh Dịch Vân ngồi xổm xuống nhìn nhìn người té trên mặt đất.

“Trong miệng bọn hắn đều có độc dược, vừa gặp phải tập kích, trốn không thoát liền cắn viên thuốc tự sát”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn sắc mặt hai người, quả thật là trúng độc chết. Không ngờ tình nguyện tự sát để không lộ ra tin tức, thật đúng là ghê gớm.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy thuốc bột ra, đổ vào miệng hai người trên đất, Hàn Nguyệt Nguyệt che miệng, hương vị thi thể đã mục nát rất thối , thi thể trên mặt đất đã biến thành một bãi máu loãng. Mạnh Dịch Vân lấy một ít lá khô che lên, che hết tất cả, hai người mới đi tiếp.

Bắt thêm người nữa sợ hắn lại cắn độc dược, lần này Mạnh Dịch Vân điểm trụ huyệt đạo từ phía sau, sau đó lấy độc dược trong miệng bọn họ ra, Hàn Nguyệt Nguyệt nhặt viên thuốc trên mặt đất, đem đến trước mũi ngửi thử, cái này thật sự độc a, nuốt vào nhất định bị mất mạng.

“Mạnh đại ca, đem cái này rắc lên người hắn đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem bao thuốc bột đưa cho Mạnh Dịch Vân, đây chính là phấn ngứa độc môn sư huynh chế ra, dính một chút lập tức giống như vạn bị con kiến bò trên người, so với bị chặt mấy đao còn làm cho người khó chịu hơn.

“Đây là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân tiếp nhận lấy bao dược, hỏi.

“Là phấn ngứa”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười hì hì nhìn người trước mắt bị định trụ.

“Đây chính là phấn ngứa độc nhất vô nhị của sư huynh, trừ phi lột da xuống, không thì nó sẽ ngứa tiếp , người này cử động không được, chúng ta đem phấn ngứa rắc lên người y, quả thực là so với chết còn khó chịu hơn hơn trăm lần, từ từ hành hạ y, xem y có nói hay không”

Mạnh Dịch Vân cười cười, chủ ý này không tệ, hắn đang đau đầu xem làm sao để đối phó người này, nếu tên này không sợ chết, hắn thật đúng là không biết làm thế nào uy hiếp mới có tác dụng, lại không thể tạo ra động tĩnh quá lớn.

Ánh mắt của người bị điểm trụ huyệt đạo vẫn hề chưa chuyển, y chết còn không sợ, sao lại sợ một bao phấn ngứa? Muốn tìm tin tức từ y, nằm mơ. Y nghĩ như vậy là vì không biết sư huynh Hàn Nguyệt Nguyệt nói là ai, nếu y biết là thần y Y Thường Thanh phối phấn ngứa, sao còn có thể bình tĩnh như vậy?

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Độc Nhân 4

“Cẩn thận một chút, đừng để dính vào”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng bên cạnh nhắc nhở, Mạnh Dịch Vân mở gói thuốc ra, từ từ rắc ở bên ngoài da người nọ. Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra ngoài vài bước, để ngừa thuốc bột bay tới chỗ của mình, nàng đúng là người đầu tiên thử nghiệm qua loại phấn ngứa này.

Không quá 2 phút, biểu cảm trên mặt người kia bắt đầu mất tự nhiên, Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân nhìn chằm chằm vào y.

“Nếu ngươi nói cho chúng ta biết địa điểm của lão Đại, hãy nháy mắt hai lần , ta sẽ cho ngươi giải dược”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Nàng muốn nhìn xem người này có thể kiên trì bao lâu. Nhưng là y vẫn cố nén, không để ý đến lời nói của Hàn Nguyệt Nguyệt, 10 phút qua đi, trên trán y đã đầy mồ hôi, nhưng vẫn không đầu hàng, Hàn Nguyệt Nguyệt có phần bội phục tính nhẫn nại của y, vậy mà có thể kiên trì lâu như vậy.

“Nói hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thúc giục hỏi. Hao phí thời gian càng nhiều, xác suất bọn họ bị phát hiện lại càng cao, xem ra vẫn nên tốc chiến tốc thắng mới tốt, loại trò chơi này có thời gian thoải mái rồi tận hưởng sau. Chỉ thấy bộ mặt y bắt đầu vặn vẹo, Mạnh Dịch Vân không thể tưởng được, phấn ngứa này có công hiệu mạnh như vậy.

https://thuviensach.vn

“Mạnh đại ca, giải huyệt đạo của y, nhưng không thể để cho y nói chuyện, tay chân thôi, chừa chút sức để gãi ngứa là được”

Nếu như có thể chịu, vậy để cho chính y gãi, càng gãi sẽ càng ngứa. Mạnh Dịch Vân nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, giải huyệt đạo cho người nọ, bất quá á huyệt không giải,sức lực của tay chân cũng bị che lại, như vậy y mới không còn sức làm ra động tĩnh lớn.

Huyệt đạo được giải, người nọ lập tức ngã trên mặt đất, hai tay tự do không ngừng gãi loạn trên người. Từng vết thương đã rỉ máu, trên mặt còn có chút máu.

“Lão Đại các ngươi ở nơi nào?”

Thấy y chỉ lo gãi, không để ý đến mình, Hàn Nguyệt Nguyệt liền nói.

“ Nếu ngươi không nói, chúng ta cũng có thể tìm đến, chỉ là phí chút thời gian thôi, ngươi cũng đừng đắc ý, chúng ta có thể đi vào nơi này mà chưa bị phát hiện, vậy chứng minh rằng người của các ngươi không phát hiện ra chúng ta, dù sao chúng ta có thể tìm được, ngươi cần gì tự làm khổ mình”

Mạnh Dịch Vân đứng ở bên cạnh, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng bỗng nhớ lại, bình thường chỉ biết nàng có y thuật rất cao, khinh công tốt, không ngờ lúc chỉnh người, thủ đoạn cũng lợi hại như thế. Y quả thật chịu không nổi, vội vàng quỳ đến trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt dập đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế, cười cười, Mạnh Dịch Vân tiến lên giải huyệt nói của người nọ.

Hàn Nguyệt Nguyệt đã chuẩn bị , nếu người nọ không thành thật, lập tức dùng lông trâu châm làm hắn mất cảm giác. Còn với Mạnh Dịch Vân, nếu dám kêu, liền giết chết. Hai người đều mỗi người mỗi cách khác nhau.

“bên trong động phía Nam”

https://thuviensach.vn

Có được tin tức, Mạnh Dịch Vân lập tức đem người giải quyết, Hàn Nguyệt Nguyệt che dấu thi thể bằng phấn hoá thi, rồi hai người bay về hướng nam.

Quả nhiên phát hiện một cái cửa động, trên mặt đất cực kỳ trơn nhẵn, chắc chắn thường có người ra vào. Hai người đứng ở cửa động một hồi, không thấy có người xuất hiện, mới an tâm đi tiếp vào động.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo sau Mạnh Dịch Vân, hai người từ từ đi vào bên trong, đột nhiên nghe phía trước truyền có tiếng nói chuyện, Mạnh Dịch Vân liền lôi Hàn Nguyệt Nguyệt trốn vào một chỗ lõm trong hang đá. Hàn Nguyệt Nguyệt bị Mạnh Dịch Vân đè ở trên thạch bích, không dám lên tiếng, sau khi thấy thanh âm giảm dần, Mạnh Dịch Vân mới buông Hàn Nguyệt Nguyệt ra.

Hai người tiếp tục đi vào trong, bởi có rất nhiều đuốc đã được đốt treo bên trong nên động không hề tối, chắc là để bọn hắn thường xuyên ra vào. Nửa đường gặp mấy nhóm người, may mà đều trốn đi, không bị phát hiện. Bọn họ đều đi ra từ phía trước , tên cầm đầu chắc là ở ngay bên trong , Hàn Nguyệt Nguyệt thật cẩn thận đi theo sau Mạnh Dịch Vân.

“Mạnh đại ca, bên trong có khí độc”

Hàn Nguyệt Nguyệt che miệng, người học y đối với dược vật sẽ mẫn cảm hơn so với những người khác. Càng đi vào bên trong, Hàn Nguyệt Nguyệt lại càng thấy độc khí rất nặng.

Mạnh Dịch Vân quay đầu lại xem Hàn Nguyệt Nguyệt liếc mắt một cái, hắn cũng không hề ngửi được mùi gì lạ? Đành tin vào y thuật của Hàn Nguyệt Nguyệt, nếu có thể ngửi được ra có độc khí, khẳng định không sai được, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra hai viên thuốc, mình uống một viên, còn lại đưa cho Mạnh Dịch Vân.

“Cái này có thể phòng độc khí nhập thể”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân nghe vậy liền cầm thuốc nuốt vào. Đi lâu như vậy, hang ổ của bọn họ chắc là ngay phía trước, hai người không dám thở mạnh, từ từ đi vào bên trong, đường đi thật im ắng , chỉ cần một tiếng động cũng sẽ bị phát hiện.

“Dẫn người tiếp theo xuống”

Bên trong truyền đến một tiếng trầm thấp, hai người nhanh chóng trốn sang một bên. Hàn Nguyệt Nguyệt từ từ vươn đầu ra đánh giá chung quanh, phía trước là bãi đất trống rất lớn, có người quỳ trên mặt đất, mà ngồi ở mặt trên là một nam nhân toàn thân y phục màu đen. Người này phải là lão đại của bọn hắn rồi. Hiện tại bọn họ đang nấp ở một vị trí coi như bí mật, Hàn Nguyệt Nguyệt tiến đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân, kéo ống tay áo. Mạnh Dịch Vân quay đầu lại, tuy cực kỳ tối, nhưng hai người vì khoảng cách rất gần, nên có thể mơ hồ nhìn thấy nhau. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân ra hiệu, nhưng Mạnh Dịch Vân xem ra vẫn không hiểu, không còn biện pháp, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải kiễng chân lên đem miệng tiến đến bên tai Mạnh Dịch Vân hỏi.

“Hắn là ai vậy?”

Mạnh Dịch Vân ngẩn người, khí nóng hầm hập thổi tới bên lỗ tai, thực khó chịu. Lấy lại tinh thần, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang nghi vấn nhìn hắn, khóe miệng Mạnh Dịch Vân lơ đãng nhếch lên, bắt chước Hàn Nguyệt Nguyệt, tiến đến bên tai nàng

“Nếu ta đoán không sai, hắn hắn là Đường Gia Tam Thiếu gia, Đường Gia Bảo”

Lỗ tai có chút ngứa, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay gãi gãi bên tai, không phải trước nói Đường gia trang vẫn bình thường sao? Sao bây giờ tam thiếu gia nhà ấy lại ở đây.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đành đem nghi vấn đặt ở trong lòng, nơi này không phải là chỗ tốt để hỏi vấn đề này.

“Chủ nhân, lại chết thêm năm người”

Nhìn thi thể trên mặt đất, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy có phần ghê tởm, trước đây khi cứu người kia nàng đã thấy quá kinh khủng, người nọ ít ra nhìn còn giống người, còn thi thể ở đây chỉ còn giống một loại biến dạng ngoài không gian.

Nghe được hồi báo, người ngồi ở mặt trên hơi nhíu mày, ánh mắt nhìn qua một lần thi thể trên mặt đất.

“Đem xuống chôn”

“Vâng”

Nhận được lệnh, tên cầm đầu liền vung tay kêu mấy người đứng ở góc sáng đem thi thể kéo ra ngoài.

“Khoan đã”

Tên cầm đầu nghe được Đường Gia Bảo nói, lập tức ngừng lại.

“Chủ nhân còn có gì giao phó”

Người nọ xoay người, khom lưng nhìn mặt người ngồi ở phía trên.

“Bây giờ còn bao nhiêu người?”

Đường Gia Bảo không biết phải làm gì, hiện tại người chế thuốc ngày càng ít, phải tìm thêm vài người bổ sung.

“Thưa chủ nhân, còn mười sáu người, nhưng có hai người đã không chịu nổi”

https://thuviensach.vn

Tên cầm đầu hồi báo chi tiết. Đường Gia Bảo vẫy vẫy tay, bảo bọn họ cùng tất cả mọi người đi ra ngoài, tựa vào ghế, trong lòng có chút phiền não, một trăm người thử nghiệm, hiện tại chết chỉ còn hơn mười người , trong khi dược còn chưa thử hết.

Trong sách Đường gia của bọn hắn ghi lại một loại độc dược, độc tính mạnh phi thường, một giọt có thể độc chết hơn một trăm người, dính một chút sẽ mất mạng ngay, không có thuốc giải, nên gia tộc cấm tinh luyện loại độc này. Trong sách cũng không nói cách luyện, chỉ ghi chú tình trạng phát bệnh của nó, mà những thứ này cũng đều là tổ sư sáng tạo ra Đường Môn lưu lại, mấy trăm năm qua, nhiều người vụng trộm tinh luyện nó nhưng không ai thành công.

Nhưng hắn không tin, thế gian có loại độc dược nào mà Đường gia luyện không được, chỉ là những người đó ngu dốt, cho nên hắn liền vụng trộm tinh luyện bên ngoài Đường gia, nhưng ba năm qua vẫn không có tiến triển, năm nay bắt về hơn một trăm người cũng chỉ còn mười mấy người.

Hiện tại Nhị ca đã hoài nghi hắn, nếu tiếp tục kéo dài, nhất định sẽ bị Đường gia phát hiện, đến lúc đó sẽ rất phiền toái.

“Chúng ta đi tìm những người trúng độc trước”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói với Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân gật đầu, hai người từ từ đi ra ngoài, vừa rồi thấy những thi thể này đều từ nơi này mang ra ngoài, những người khác chắc ở ngay phía trong .

Hai người đi vào, phía trong này đều có đuốc dẫn đường, nên có thể thấy đường đi rất rõ ràng, nhưng tốc độ của bọn họ phải thật nhanh, nơi này không có chỗ trốn, nếu như bị phát hiện chẳng khác nào kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

“Ở trong này”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn những người bị giam ở bên trong, tất cả gân mạch đều nổi lên, giống như cương thi, Hàn Nguyệt Nguyệt lui về phía sau Mạnh Dịch Vân. Nơi này mùi vị quá ghê tởm.

Nhìn thấy có người bước vào, người bị giam ở bên trong đến một phản ứng cũng không có, Hàn Nguyệt nguyệt lấy dược đã chuẩn bị đưa cho Mạnh Dịch Vân, đây là nàng căn cứ bệnh trạng của người được cứu kia mà nghiên cứu chế tạo ra, tuy không thể giải độc của bọn họ, nhưng là có thể ngăn độc một khoảng thời gian, trở về rồi giải độc cho bọn họ là xong.

“Nếu không muốn chết hãy uống thuốc này vào”

Nghe Mạnh Dịch Vân nói, người ở bên trong ngẩng đầu, khoảng thời gian bọn họ ở trong này, mỗi ngày đều bị ép ăn rất nhiều dược, mỗi ngày đều có người chết, lúc bắt đầu còn sợ hãi, khủng hoảng, càng về sau càng vô cảm, bọn hắn đã không còn ý muốn sống, tất cả đều giống những cái xác không hồn.

Thấy bọn họ không hề độngđậy, Hàn Nguyệt Nguyệt nói tiếp.

“Chúng ta là tới cứu các người, nếu như bị phát hiện, chúng ta bị bắt, các người cũng sẽ không có cơ hội sống, thuốc này có thể giảm bớt độc, ăn vào trước, ra đến ngoài ta sẽ giúp các người giải độc”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, đã có người đứng lên đi tới, bộ dáng cực kỳ kích động.

“Chúng ta biết các người không thể nói chuyện, hãy bình tĩnh, chỉ cần làm theo lời nói của chúng ta, nhất định sẽ thoát ra”

Mọi người bị giam ở bên trong đều đi tới, dù bọn họ có đi hay không đều chết, chi bằng nghe hai người kia nói thử xem, bị phát hiện chẳng qua là chết, nếu thành công , bọn họ sẽ có thể sống sót. Ý thức muốn sống lại bùng lên mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân cầm dược trên tay phân phát cho mọi người.

“Mạnh đại ca, huynh thả bọn hắn ra, ta ở phía trước mở đường”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân tuy võ công cao, nhưng nếu giết người động tĩnh quá lớn, bọn họ chắc chắn sẽ đưa thê người tới, nhưng nếu là nàng thì có thể dùng ám khí nhanh chóng làm tê hại những người đó.

Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt đi lên phía trước, không biết Hắc Ưng cùng Tiểu Tinh đã đến chưa, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể cầu nguyện hai người đó nhanh tìm tới nơi này tiếp ứng bọn họ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Độc Nhân 5

Mạnh Dịch Vân kêu những người đó tránh ra, sau đó dùng nội lực phá cửa lao ra ngoài, người trúng độc thân thể thái hư, đi đường đều lung lay thoáng động, tốc độ này chạy trối chết có chút khó, bất quá Mạnh Dịch Vân thả chậm tốc độ, để cho những người đó bắt kịp cước bộ của hắn.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra đụng phải hai nhóm người, tuy đã làm bọn chúng tê dại ngã ngửa, nhưng đợi đã lâu cũng không thấy Mạnh Dịch Vân dẫn người đi ra, có phần sốt ruột, có thể hay không bị bắt lại? Hàn Nguyệt Nguyệt lo lắng lại đi ngược về.

“Người nào”

Hàn Nguyệt Nguyệt thần tốc xuất mấy miếng lông trâu châm, thấy người ngã xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt chạy đến bên người Mạnh Dịch Vân.

“Mạnh đại ca, đi mau”

Người này kêu như vậy khẳng định sẽ đưa tới những người khác. Nhanh đến cửa động, Hàn Nguyệt Nguyệt để cho Mạnh Dịch Vân mang theo người trúng độc đi ra ngoài trước, chính mình canh giữ ở bên trong, nàng nên vì Mạnh Dịch Vân tranh thủ thêm chút thời gian.

“Nguyệt Nguyệt, cô dẫn bọn họ đi”

Hắn đem những người đó mang đi ra ngoài xong, phát hiện Hàn Nguyệt Nguyệt không đi ra cùng, cho nên lại chạy về.

https://thuviensach.vn

“Mạnh đại ca, sao huynh lại trở lại đây, huynh mau dẫn họ đi, để cho bọn chúng đuổi tới liền phiền toái”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân lại trở về, trong lòng gấp gáp, người này sao lại đúng thời khắc mấu chốt không biết phối hợp nàng.

“Cô dẫn bọn họ đi đi, bọn Hắc Ưng sẽ đến nhanh thôi”

Để Hàn Nguyệt Nguyệt ở lại, Mạnh Dịch Vân lo lắng, công phu của Hàn Nguyệt Nguyệt và khả năng tự bảo vệ mình đều có vấn đề. Hàn Nguyệt Nguyệt không muốn lãng phí thời gian, liền tức giận nói với Mạnh Dịch Vân.

“Huynh trốn hay là ta trốn không quan trọng, bây giờ quan trọng là nắm chắc thời gian mang những người đó rời đi”

Trên người nàng có mê dược, còn có thể ứng phó trong một khoảng thời gian, nếu thật sự ngăn không được , nàng có thể dùng khinh công đào tẩu, ai có thể đuổi kịp nàng, bình thường đầu óc của Mạnh Dịch Vân không phải cực kỳ tinh sao? Sao trong thời khắc mấu chốt lại ngu ngốc như thế.

Mạnh Dịch Vân thấy bộ dáng kiên trì của Hàn Nguyệt Nguyệt, không nói gì nữa, xoay người đi ra ngoài. Hắn vội đem những người đó giao cho Hắc Ưng, rồi trở lại.

Thấy Mạnh Dịch Vân tới, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy thuốc bột đã chuẩn bị trên người ra, một người tới làm mê một người, một đôi tới, làm mê một đôi.

“Chủ nhân, có người xông tới mang người đi”

Đường Gia Bảo nghe hồi báo, lập tức đứng lên.

“Các ngươi làm ăn kiểu gì thế, còn không mau đuổi theo”

https://thuviensach.vn

Nếu là những người trúng độc bị mang ra ngoài, thực nghiệm của hắn liền thất bại trong gang tấc.

“Tuân lệnh”

Tên cầm đầu mau chóng thối lui ra ngoài.

“Không được, quyết không thể để cho những người đó chạy đi”

Đường Gia Bảo lập tức đi ra ngoài động, hắn nhất định phải đem người trở về. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy người tới càng ngày càng nhiều, thuốc bột đều đã dùng hết, trong lòng thực vội, không biết Mạnh Dịch Vân dẫn người đi chưa. Đường Gia Bảo ra, chỉ thấy trên mặt đất có một đám người bị ngã, đều là người mình phái đi, trong lòng liền bốc hỏa.

Thấy Đường Gia Bảo đi ra, Hàn Nguyệt Nguyệt thần tốc giải quyết hết mấy người còn lại, giờ nhân vật chính đã ra, nàng phải nghĩ biện pháp thoát thân mới được.

“Ngươi là người nào, vì sao tới đây?”

Đường Gia Bảo phát hiện trước mắt nữ tử đều dùng độc dược hạ độc người dưới trướng mình, trách không được sao một nữ tử lại có khí lực lớn như vậy, đánh được rất nhiều người. Hàn Nguyệt Nguyệt dừng động tác trong tay lại, đứng đối diện Đường Gia Bảo.

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ...kế hoạch của ngươi đã bị phá hủy, độc ngươi hạ cũng không phải thiên hạ đệ nhất độc, cũng không phải không có giải dược, những người trong lao, ta đã thả bọn họ ra, hiện tại chắc là đang trên đường về nhà”

Hàn Nguyệt Nguyệt chậm rãi nói. Đường Gia Bảo nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, trừng to mắt:

https://thuviensach.vn

“Không có khả năng, độc của Đường Môn chúng ta thiên hạ không ai có thể giải được”

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ định là đả kích Đường Gia Bảo mà thôi, nếu hắn muốn luyện loại độc mạnh nhất, nàng sẽ không để cho hắn như ý.

“Sao lại không có khả năng? Ngươi không phải cũng đã thấy được sao? Những người kia ăn độc của ngươi, căn bản không thể đi đường, mà hiện tại thì sao? Bọn họ đều có thể tự chạy về nhà, không phải chứng minh độc của bọn hắn đã được giải sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vỗ vỗ thuốc bột trên tay, nín thở, hít vào liền phiền toái.

“Ngươi tới cùng là người phương nào, ta và ngươi vốn không quen biết, ngươi vì sao phải đối nghịch cùng ta?”

Nữ tử trước mắt bất quá cũng chỉ là thiếu nữ mười mấy tuổi, tuy hắn rất không muốn tin, nhưng đó là sự thật, nếu không có giải độc, những người đó làm sao có thể có khí lực chạy đi, ngay cả đi đường đều là một vấn đề nan giải.

“Sao ngươi lại không nhìn ra, ta chỉ là thích náo nhiệt mà thôi”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, nàng vốn là đi ngang qua, nếu không tự nhiên đụng phải người té xỉu kia, nàng làm sao biết Đường Gia Tam Thiếu làm chuyện xấu gì tại thâm sơn cùng cốc này.

“Vậy đừng trách ta không khách khí, là ngươi chính mình muốn chết”

Nói xong, Đường Gia Bảo thần tốc đánh úp về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt vội tránh ra một bên, nhưng chính mình đánh nhau không tốt, Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp mấy chiêu, phát hiện võ công của Đường Gia Bảo không tệ, nàng không phải đối thủ của hắn.

https://thuviensach.vn

“Hạ độc ta? Cũng không nhìn xem ta là ai”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy chính mình bị đả kích, trong lòng cực kỳ buồn rầu. Trong động không thể thi triển khinh công, chạy trốn xem ra có chút khó. Một hồi qua đi, Hàn Nguyệt Nguyệt bại trận, hai tay bị Đường Gia Bảo cầm giữ.

“Những người bị độc đào tẩu, tóm được ngươi tới bổ sung cũng được”

Đánh nhau xong, Đường Gia Bảo phát hiện Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ giỏi dùng độc, mà còn không thua hắn nữa, nếu bản thân không tinh thông độc dược, sớm bị nàng hạ độc. Hàn Nguyệt Nguyệt vùng vẫy, nhưng là tay vẫn động không được.

“Nhanh buông ra”

Hàn Nguyệt Nguyệt rống lên mặt Đường Gia Bảo, sớm biết thế này nàng trốn ngay tại cửa động, muốn chạy vào bên trong để làm chi, hiện tại bị nắm giữ.

“Thả ngươi? Có thể a, bất quá ngươi nói cho ta biết trước ngươi là ai?”

Trên giang hồ cũng không có môn phái nào dụng độc có thể tương xứng cùng Đường Môn, nữ tử tuổi còn trẻ liền cao siêu như vậy, không đơn giản.

“Ngươi buông trước đi, ta sẽ nói cho ngươi biết”

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào gần Đường Gia Bảo như vậy, cực kỳ phản cảm. Như thế này là tuyên bố ăn đậu hủ của nàng thôi, nếu là có cơ hội, nàng nhất định phải độc phế hai tay Đường Gia Bảo.

“Buông ngươi ra? Truyện cười”

https://thuviensach.vn

Buông nàng ra, để cho thừa dịp chính mình không chú ý, xuống tay với hắn? Hắn có ngốc như vậy sao?

Thấy cứng rắn không được, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải cúi thấp, gập thân lại, ôn nhu nói.

“Ta một là một nữ tử, không phải đối thủ của ngươi, tay ngươi làm ta đau quá”

Hàn Nguyệt Nguyệt tự nói tự rùng mình một cái. Đường Gia Bảo vốn là kẻ mê sắc, nghe khẩu khí mềm nhũn của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng bỗng ngứa ngáy, hắn không thể không thừa nhận, Hàn Nguyệt Nguyệt là một đại mỹ nhân, lại thêm dáng người nữa , đúng là cái món đồ khó có được.

“Là tại hạ đường đột làm đau cô nương”

Đường Gia Bảo điểm huyệt đạo Hàn Nguyệt Nguyệt, sau đó mới cởi trói, Hàn Nguyệt Nguyệt choáng váng, tay được thả, nhưng ngược lại bị điểm huyệt khiến toàn thân đều không động được, không phải tự làm tự chịu sao.

“Công tử có hay không cởi bỏ huyệt đạo của tiểu nữ? Điểm nhiều như vậy không tốt a…..”

Nàng đành làm trái với lương tâm đá lông nheo Đường Gia Bảo. Trong ba mươi sáu kế, sác xuất thành công của mỹ nhân kế là rất cao, nàng rất tin tưởng khuôn mặt này. Nếu đạt được tự do, nàng tức chạy ra ngoài động, sau đó dùng khinh công bay đi, Đường Gia Bảo đuổi không kịp nàng.

Đường Gia Bảo thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ném mị nhãn tới, cực kỳ hưởng thụ.

“Tiểu mỹ nhân nhanh như vậy mà chờ không được?”

https://thuviensach.vn

Nói xong, mê đắm nhìn bộ ngực Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt rất muốn móc hai mắt Đường Gia Bảo. Hàn Nguyệt Nguyệt bị Đường Gia Bảo ôm ấp vào bên trong, đặt ở trên giường nhỏ.

“Tiểu mỹ nhân là môn phái nào? Sao trước kia ta chưa thấy qua”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười.

“Tiểu nữ không thuộc môn phái nào, lúc nhỏ, ở ven đường, được một thầy bà cứu đi, cho nên mới học được tạp kỹ nho nhỏ để phòng than”

Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn không quên diễn một bộ dáng bi thương. Đường Gia Bảo hai tay không an phận sờ sờ Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Như vậy a, về sau đi theo bản công tử được không? Bản công tử nhất định cho nàng ăn sung mặc sướng”

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

“Công tử nói thật? Tiểu nữ có thể đi theo công tử tất nhiên là phúc phận đã tu luyện từ đời trước”

Hai mắt nhìn chằm chằm đôi tay của Đường Gia Bảo, trời ạ, chẳng lẽ trong sạch của nàng liền bị đánh mất trong tay tên cầm thú này ư?

“Tiểu mỹ nhân có thể nghĩ như vậy thật tốt”

Tay của Đường Gia Bảo từ từ trượt qua mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt trốn không được. Hai mắt thẹn thùng nhìn Đường Gia Bảo.

“Công tử, có thể hay không cởi bỏ huyệt đạo của tiểu nữ, như vậy nhiều bất tiện”

Đường Gia Bảo thấy bộ dáng mê người của Hàn Nguyệt Nguyệt, hai mắt tỏa sáng. Hắn không phải ngốc như vậy, buông nàng ra? Cô gái này

https://thuviensach.vn

biến hóa quá nhanh, khó biết sẽ làm ra cái gì.

“Không vội, trước để cho bản công tử nhìn xem dáng người của nàng đã”

Nói xong, hai tay đi tới đai lưng của Hàn Nguyệt Nguyệt cởi bỏ. Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, trời ạ, Mạnh Dịch Vân thật sự ném nàng ở đây sao?

“Không nghĩ dáng người nàng dưới xiêm y lại là mê người như vậy”

Đường Gia Bảo say sưa đánh giá thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không biết bộ dáng của thân thể này như thế nào, còn nhỏ tuổi đã đầy đặn, bình thường nàng luôn mặc y phục để che dấu. Đai lưng buông ra, Đường Gia Bảo nhanh chóng kéo quần áo nàng xuống, liếc mắt một cái đã thấy cái yếm màu hồng hiện ra, nước mắt của Hàn Nguyệt Nguyệt rơi xuống, nhưng là không thể phản kháng, không thì thú tính của Đường Gia Bảo nổi lên, một cơ hội nàng cũng không có, không phải là cởi quần áo sao? Có là cái gì, trước kia mặc quần siêu ngắn, áo ngực còn không có mặc chạy đầy đường, cũng không phải là bị cởi sạch, ở trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt tự an ủi bản thân.

“Công tử đừng nóng vội, để cho tiểu nữ hầu hạ công tử chẳng phải là tốt hơn sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng nhắc nhở, mẹ nó, nếu Đường Gia Bảo rơi trong tay nàng, nàng có thể hay không phế hắn đi.

“Không cần, bản công tử thích như vậy hơn”

Đường Gia Bảo cười tít mắt ngẩng đầu đem tầm mắt chuyển dời đến trên mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, này khuôn mặt, này dáng người, như thế nào bảo hắn một nam nhân bình thường không động tâm. Hắn Đường Gia Bảo mặt hàng nào chưa thấy qua, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không xem như là

https://thuviensach.vn

tốt nhất, quý là quý tại trên người. Nàng có hương khí thanh thuần khó có được, còn có cặp mắt trong suốt kia, lại thêm nữa trên mặt biểu tình khổ sở động lòng người, thật muốn làm cho người ta yêu thương một phen.

Hàn Nguyệt Nguyệt hận không thể đem Đường Gia Bảo chém thành tám khối, không, là mười tám khối, nhắm mắt lại, chỉ có thể cầu nguyện Mạnh Dịch Vân phát hiện nàng không trở về, quay lại cứu nàng, nếu Mạnh Dịch Vân không đến, Hiểu Tinh cũng nên tới đi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Thổ Lộ

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy tiếng bước chân giống như đang đi về phía bên này, kích động đến mức lập tức mở to mắt, Đường Gia Bảo cũng phát hiện có chuyện gì đó kỳ lạ, quay đầu lại, chỉ thấy Mạnh Dịch Vân rút kiếm ra nhanh chóng đánh úp hắn, Đường Gia Bảo chớp lóe, tránh khỏi một kiếm.

Đường Gia Bảo chưa từng thấy Mạnh Dịch Vân, chắc chắn không biết hắn là ai, chỉ biết người này làm hỏng chuyện tốt của hắn nên ra tay đánh trả lại Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy không thể động, đầu xoay xoay nhưng không tới, không nhìn được lúc bọn họ đánh nhau, chỉ nghe thấy thanh âm của binh khí va chạm, cuối cùng lo lắng trong lòng cũng hạ xuống, may mà Mạnh Dịch Vân tới đúng lúc, không thì nàng đã thảm rồi.

“Nguyệt Nguyệt, cô không sao chứ”

Mạnh Dịch Vân giải quyết Đường Gia Bảo xong, lập tức đi đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, chỉ thấy áo nàng rách bươm lộ ra cái yếm màu hồng nhạt, ánh mắt không biết nhìn về phía nào mới tốt.

Vừa rồi lúc vào chỉ thấy Đường Gia Bảo nửa bò tới trên người Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng rất không thoải mái, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng ngây ngốc của Mạnh Dịch Vân, lập tức nói.

“Giải huyệt đạo cho ta”

Người này sao lại đúng thời khắc mấu chốt liền ngu ngơ thế, không thấy nàng động không được sao, nếu không cởi bỏ huyệt đạo thì nên giúp

https://thuviensach.vn

nàng đem y phục mặc vào chứ, a a thôi, bất quá Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Đường Gia Bảo thế kia, trong lòng lập tức cảm thấy Mạnh Dịch Vân quả thật là nam nhân tốt.

Mạnh Dịch Vân nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, lấy tay giải bỏ huyệt đạo, sau đó quay lưng lại, trong lòng rất tức giận, nếu hắn quay lại trễ, chẳng phải Nguyệt Nguyệt sẽ bị súc sinh kia phá hư, may là còn kịp.

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, đem y phục mặc vào., Một bên đang buộc đai lưng , thấy bóng lưng cứng ngắc của Mạnh Dịch Vân, có phần buồn cười, nam nhân cổ đại luôn là giữ danh tiết cho nữ tử chưa chồng, tuy nàng đã tiếp xúc với nam nhân không nhiều lắm, cũng không biết tương lai chính mình sẽ gả cho người như thế nào, có lẽ có rất nhiều lựa chọn, nhưng người tốt nhất trước mắt không phải là Mạnh Dịch Vân sao? Kiếp trước, nàng cũng có mấy bạn trai, nhưng nam nhân người nào không hoa tâm, sau cùng đến chết chính mình đều còn không một người.

Đời trước cùng đời này cộng lại, nàng cũng chừng bốn mươi tuổi, nhưng là nữ nhân, mặc kệ nhiều tuổi, trong lòng đều có khát vọng về một phần tình yêu không phải sao?

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến phía sau Mạnh Dịch Vân, vòng tay ôm lấy eo hắn, có lẽ, Mạnh Dịch Vân là một lựa chọn không tồi, mặc kệ trong lòng hắn nghĩ như thế nào, nàng cũng nên thử xem, cho dù bị cự tuyệt nhưng ít ra cũng đã từng cố gắng.

Mạnh Dịch Vân thấy vòng tay ở ngay hông, có phần không kịp phản ứng.

“Nguyệt Nguyệt?”

Trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt không ngừng cổ vũ chính mình cố lên, không phải là tỏ tình sao, cũng không phải là chưa làm qua.

https://thuviensach.vn

“Mạnh đại ca, huynh có phải hay không coi thường ta”

Người cổ đại xem trinh tiết so với mệnh còn quan trọng hơn. Tuy mình không nghiêm trọng đến tình trạng này, nhưng nàng bị nam nhân khác khinh bạc, Mạnh Dịch Vân có thể hay không xem nhẹ nàng.

Mạnh Dịch Vân nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, lập tức lắc đầu.

“Không có, đừng nghĩ lung tung, chúng ta đi ra ngoài trước đi”

Hắn không biết nên trả lời như thế nào, hắn chỉ là tức giận, vì cái gì mà vừa rồi hắn không chịu kiên trì để Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn người đi, như vậy sẽ không có chuyện vừa rồi.

Hắn không thể an ủi mình sao? Chẳng lẽ hắn thật sự không hề có ý nghĩ gì với mình sao? Chính mình vừa bị cầm thú mắt dâm, giờ lại bị Mạnh Dịch Vân từ chối không tiếp, hôm nay là cái ngày gì xui xẻo như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được cực kỳ ủy khuất, hai tay dùng lực nắm thật chặt.

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không lên tiếng, bên hông càng bị xiết chặt, cảm thấy không thích hợp lắm, hay là trong lòng Nguyệt Nguyệt đang nghĩ quẩn? Quýnh lên, hai tay kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt ra, xoay người, chỉ thấy trên mặt nàng rưng rưng nước mắt.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy tay mình bị Mạnh Dịch Vân kéo ra, với động tác thô lỗ của hắn, lại càng cảm thấy Mạnh Dịch Vân xem nhẹ nàng, chắc chắn cho rằng nàng là nữ nhân không biết xấu hổ, mới vừa bị người khác cởi y phục, giờ lại nói yêu thương nhung nhớ hắn, trong vô thức nước mắt rơi xuống. Mạnh Dịch Vân trong lòng gấp đến độ không biết làm sao bây giờ.

“Nguyệt Nguyệt, đừng khóc a”

https://thuviensach.vn

Tay không biết có nên vươn ra hay không.

Hàn Nguyệt Nguyệt càng khóc lớn hơn, như thế nào, ngay cả khóc cũng không cho người ta khóc, ông trời có thiên lý hay không. Mạnh Dịch Vân tính tình cương trực, trước kia thấy những cô gái khóc hắn đều là trực tiếp xoay người rời khỏi không để ý tới, mà lúc này thấy bộ dáng của Hàn Nguyệt Nguyệt, hắn thật không biết phải an ủi như thế nào.

Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt vào lòng, hắn không biết làm sao bây giờ, chỉ là muốn để cho Hàn Nguyệt Nguyệt đừng nữa khóc, theo quán tính ôm nàng, vỗ vỗ lưng Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt khóc một hồi, cảm thấy mệt mỏi, ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân.

“Mạnh đại ca, huynh thích ta sao?”

Mạnh Dịch Vân bị Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi bỗng ngây ngẩn cả người. Thích không? Chính hắn cũng không rõ, chỉ biết là ở cùng Hàn Nguyệt Nguyệt thực thư thái, cũng cực kỳ vui vẻ, hắn cực kỳ bài xích những nữ nhân khác, nhưng là với Hàn Nguyệt Nguyệt lại không có loại cảm giác này, chẳng lẽ nội tâm hắn đã tiếp nhận sự tồn tại của Hàn Nguyệt Nguyệt? Chỉ là chính mình chưa phát hiện mà thôi?

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân không nói chuyện, lấy tay đẩy Mạnh Dịch Vân ra, người ta chưa nói đó chính là không đành lòng cự tuyệt mình, nàng biết, đưa tay lên mặt lau nước mắt, sau đó nói Mạnh Dịch Vân.

“Đi thôi”

Mạnh Dịch Vân lấy tay giữ chặt Hàn Nguyệt Nguyệt, lại ôm vào lòng, Hàn Nguyệt Nguyệt bị động tác của Mạnh Dịch Vân làm cho nhảy dựng, đây là ý tứ gì?

https://thuviensach.vn

“Nguyệt Nguyệt, ta sẽ cưới nàng”

Hàn Nguyệt Nguyệt sửng sốt, đây là ý gì.

“Huynh không có trách nhiệm với ta, không cần huynh phụ trách, vừa rồi là ta điên rồ, Mạnh đại ca không cần để ý, coi như chưa phát sinh chuyện gì đi”

Nàng không cần trách nhiệm gì, không thích là không thích, không có lý do khác. Nhưng Mạnh Dịch Vân không như vậy, ngươi nói hắn là một đại nam nhân sao lại đi nói những lời này, hắn sẽ lấy nàng không phải là cách chứng minh tốt nhất rồi sao? Hàn Nguyệt Nguyệt lại vùng ra khỏi vòng tay của Mạnh Dịch Vân.

“Nguyệt Nguyệt, ta nói thật”

Mạnh Dịch Vân lập tức nói, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân.

“Vậy là huynh thích ta?”

Mạnh Dịch Vân cứng ngắc gật gật đầu, mặt khổ qua của Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức biến mất, thay vào đó là vẻ mặt hưng phấn, đàn ông con trai gì mà… thực không được tự nhiên, thích mà không nói, vẫn cần một cô gái như nàng bới móc.

Hàn Nguyệt Nguyệt giơ tay ôm cổ Mạnh Dịch Vân, ngẩng đầu nhìn hắn.

“Vậy bây giờ huynh là của ta , gặp phải ta đời này huynh đều đừng nghĩ đến chuyện bỏ đi, huynh có lo lắng hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt bá đạo nói, khóe miệng Mạnh Dịch Vân cong lên tạo thành một nụ cười,

https://thuviensach.vn

“Không cần suy xét”

Lòng hắn rất rõ ràng bây giờ bản thân đang làm cái gì, hắn Mạnh Dịch Vân trước giờ đều nói là làm.

“Thật sự? Ta rất hẹp hòi, trong mắt không chấp nhận được bất luận một hạt cát dư ra, đặc biệt là chuyện tình cảm, huynh đã nói muốn cưới ta, đời này cũng chỉ có thể lấy một mình ta, không thể có thêm thị thiếp”

Nàng đã nói điều kiện rõ ràng, nếu làm không được chuyện một đời một kiếp, nàng tình nguyện không bắt đầu. Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói những điều này, trong lòng thật cao hứng, hắn cũng không thích cưới thị thiếp. Hắn nếu đáp ứng cưới nàng, tự nhiên đời này chỉ có một mình nàng.

“Được”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe được câu trả lời của Mạnh Dịch Vân, cười cười.

“Nếu ngày nào huynh đó cưới tiểu thiếp, ta không ngại độc chết một đám, sau đó đem huynh phế đi”

Mạnh Dịch Vân không nghĩ tới Hàn Nguyệt Nguyệt là một cô gái sẽ bá đạo như vậy, bất quá hắn cực kỳ hưởng thụ, điều này chứng minh Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ để ý hắn.

“Không có một ngày như thế”

Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt về phía trước, để hai người có thể nhìn thẳng, Mạnh Dịch Vân thân cao hơn 1m8, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có hơn 1m6 tự nhiên so không được, bình thường đi đường đều chỉ tới cổ Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt hạnh phúc hôn một cái lên mặt Mạnh Dịch Vân, đây chính là nụ hôn đầu tiên của nàng ở kiếp này. Mạnh Dịch Vân cười cười

“Chúng ta ra ngoài đi”

“Được”

Nhưng tay Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn không buông ra.

“Ta mệt, huynh ôm ta ra ngoài”

Mạnh Dịch Vân ôm ngang lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, chuẩn bị đi ra ngoài.

“Oanh ~”

Sao lại thế này? Thanh âm gì vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân dừng bước lại, sau đó là oanh một tiếng, nếu nàng không đoán sai mà nói, thì có người đã sơn động làm cho nổ, nhìn về phía trên mặt đất, bóng dáng của Đường Gia Bảo đã sớm không thấy.

“Huynh không giết hắn?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Mạnh Dịch Vân lắc đầu, lúc ấy hắn lo lắng Hàn Nguyệt Nguyệt, vội đánh ngã tên Đường Gia Bảo, sao còn chú ý hắn chết hay không chết chứ.

"Chúng ta đi nhanh lên " , Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc nhở , chuẩn bị nhảy từ trên người Mạnh Dịch Vân xuống, nếu là bọn họ không ra ngoài, chắc chắn sẽ bị chôn tại đây . Mạnh Dịch Vân không buông tay, ôm Hàn Nguyệt Nguyệt chạy về phía cửa động.

“Oanh ~”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cảm thấy chính mình bị một vật thể nặng đặt ở trên người, thân thể bị ném trên mặt đất nhất thời khiến nàng không thở nổi, hít thở sâu một hơi, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, chỉ thấy mình đã ở ngoài động, đè nặng trên người là Mạnh Dịch Vân, nhưng Mạnh Dịch Vân sao lại không nhúc nhích?

"Mạnh đại ca? Mạnh đại ca tỉnh tỉnh a"

Kêu vài tiếng, cũng không thấy Mạnh Dịch Vân có phản ứng, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức sử dụng khí lực toàn thân đẩy hắn ra, tự mình đứng lên. Đưa tay đến trước mũi Mạnh Dịch Vân, còn hơi thở, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng bớt lo lắng.

"Đường Gia Bảo, ta sẽ không để yên cho ngươi đâu"

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nhìn bóng dáng Đường Gia Bảo đang muốn chạy trốn, hắn vốn định tiếp tục nhìn xem hai người này có thể chết ở trong động hay không, nhưng không ngờ tới, một khắc trước khi sơn động nổ tung, hai người đã chạy ra kịp, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không chết, trên người hắn đang bị trọng thương, tự nhiên không phải đối thủ của Hàn Nguyệt Nguyệt, cho nên muốn thừa dịp Hàn Nguyệt Nguyệt không chú ý mà chạy trốn.

"Nữ hiệp, tha mạng a. Nữ hiệp"

Hàn Nguyệt Nguyệt chắn trước mặt Đường Gia Bảo, muốn chạy trốn? Không dễ như vậy. Đường Gia Bảo thấy đường đi bị ngăn trở, lập tức quỳ xuống mặt đất cầu xin tha thứ.

"Đường Gia Bảo, rơi vào trong tay ta thì ngươi chết chắc rồi"

May mắn vừa rồi không bị Đường Gia Bảo lục soát người, trên người còn giấu mấy viên thuốc, lấy ra một viên nhét vào miệng Đường Gia Bảo.

https://thuviensach.vn

“Ngươi cho ta ăn cái gì?”

Đường Gia Bảo ra sức lấy tay móc miệng, nhưng vẫn không thể nhả ra viên thuốc vừa nuốt vào.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói “Cho ngươi nếm thử tư vị của độc dược? Ngươi không phải muốn biết ta là ai sao? Hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, ta là Hàn Nguyệt Nguyệt, đến từ Dược cốc, độc của Đường Môn các ngươi không làm khó được ta”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, ánh mắt Đường Gia Bảo lộ ra vẻ tuyệt vọng, Dược cốc? Nữ nhân này lại là đồ đệ của Y Phẩm Đường.

“Thuốc sẽ không làm ngươi bị mất mạng, qua một thời gian sẽ chỉ làm cho ngươi tay chân vô lực giống như phế bỏ, ba ngày sau không có giải dược, mắt sẽ mù đi, sáu ngày lỗ tai điếc đi, giống như một người hoại tử, không, vẫn tốt hơn chút so với người hoại tử, suy nghĩ của ngươi vẫn diễn ra bình thường, chỉ là không cảm giác được thế giới bên ngoài mà thôi, cả đời giống như bị nhốt tại nhà tù tăm tối”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy ánh mắt tuyệt vọng của Đường Gia Bảo, trong lòng thật cao hứng, ai biểu ngươi nơi nơi hại người, nàng xem như vì thiên hạ trừ hại.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Dưỡng Thương

“Ta không cần, ngươi nhanh cho ta giải dược, ngươi nhanh cho ta”

Đường Gia Bảo giống như bị nổi điên , bổ nhào tới chỗ Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt vọt qua một bên.

“Quên nói cho ngươi, độc này không có giải dược, bất quá cũng coi như ta nhân từ , người giống ngươi giết mười tám lần cũng không quá đáng, ít nhất độc này không có ốm đau gì, thừa dịp bây giờ còn động được, nhanh tìm nơi có người, không thì tại thâm sơn cùng cốc này, ngươi cũng khó giữ được cái mạng nhỏ”

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc kệ Đường Gia Bảo đang nổi điên, không muốn chu toàn cho hắn, Mạnh Dịch Vân không biết thế nào, Hàn Nguyệt Nguyệt liền chạy đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân .

Lấy tay bắt mạch, may mắn không có nguy hiểm đến tánh mạng, chỉ là bị khí áp lớn mạnh dẫn đến chấn thương mà thôi.

“Này bé ngốc”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem đầu Mạnh Dịch Vân gối trên chân mình, nếu không có Mạnh Dịch Vân che chở nàng trong ngực, không thì nàng làm sao có thể không bị thương, đưa tay xoa lên khuôn mặt rõ ràng kia, đây là lần thứ hai Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng khi ngủ của Mạnh Dịch Vân.

Trên người không có thuốc, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể dùng nội lực chính mình chữa thương cho Mạnh Dịch Vân, hi vọng hắn nhanh tỉnh

https://thuviensach.vn

lại, chứ nàng làm sao mà khiêng được Mạnh Dịch Vân. Nơi này rừng núi hoang vắng , lại không có ai đi qua.

Đỡ Mạnh Dịch Vân nằm xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt lau sạch mồ hôi trên trán, dùng nội lực chữa thương quá hao phí tinh lực, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở bên cạnh Mạnh Dịch Vân nghỉ ngơi, không biết hắn khi nào thì tỉnh lại.

Không biết qua bao lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, phát hiện bản thân đang được một bàn tay ôm vào ngực, ngẩng đầu, thấy Mạnh Dịch Vân nhìn nàng.

“Thức dậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức hỏi.

“Uh`m”

Mạnh Dịch Vân cười trả lời. Hàn Nguyệt Nguyệt tránh khỏi tay hắn, đứng lên, nhìn chung quanh, hôm nay trời nhanh tối, bọn họ không thể ở trong này ngây ngốc một đêm.

“Có chỗ nào không thoải mái?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, thấy Mạnh Dịch Vân đã ngồi dậy, lập tức lấy tay đỡ.

“Không có”

Mạnh Dịch Vân lắc đầu, bất quá bị chấn thương mà thôi, với hắn mà nói chỉ là một thương tổn nhỏ.

“Trời sắp tối rồi, chúng ta nhanh rời khỏi nơi này đi”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, nếu không đi, trời tối rồi không biết nơi này có chó sói thường lui tới hay không? Hàn Nguyệt Nguyệt đỡ Mạnh Dịch Vân dậy, hai người đi xuống núi.

“Ngựa của chúng ta còn đang ở đây sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, giờ hắn bị thương không dễ dùng khinh công, nhưng hai người cũng không khả năng trở về, trời đã tối rồi, Hiểu Tinh không thấy nàng trở về cũng không đi tìm sao?!.

“Chắc là còn đang ở đây”

Hắn gọi Hắc Ưng mang những người đó trở về, nên ngựa không cưỡi đi. Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên nhớ tới những người trúng độc.

“Những người đó chàng mang đi đâu vậy?”

Vừa rồi chỉ nghĩ đến việc đối phó Đường Gia Bảo, đã quên mất chính sự, những người này không thể mang vào thành, độc còn chưa giải, nếu như truyền ra, thì sẽ có phiền toái .

“Ta giao cho Hắc Ưng cùng Hiểu Tinh, bọn họ sẽ an bài thôi”

Lúc ấy hắn vội vàng trở về tìm Hàn Nguyệt Nguyệt, giao người cho Hắc Ưng tự an bài. Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, độc nhân đã có Hiểu Tinh cùng Hắc Ưng lo, mà bây giờ quan trọng nhất là việc sao họ có thể trở lại được, trời tối mau nhìn không thấy đường, bao tử lại đói, ài ~

“Ngựa đều còn ở đây.”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn mấy con ngựa đang gặm lá cây, phiền não suy nghĩ làm sao có thể cưỡi ba con ngựa về.

“Đi lên”

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đưa tay cho Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía Mạnh Dịch Vân.

“Hai con ngựa này làm sao bây giờ?”

Không thể bắt bọn nó ở nơi này tự sinh tự diệt.

“Bọn Hắc Ưng hẳn là còn đang ở trong núi, đem ngựa để lại nơi này, chúng ta đi về trước, ngày mai mang thuốc trở lại cho những người này”

Mạnh Dịch Vân nói, đám người kia thân thể suy yếu, không đi xa được. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi phía trước Mạnh Dịch Vân, hai người nhanh chóng rời đi.

Ngồi trước Mạnh Dịch Vân, khoảng cách giữa hai người rất gần, gần đến nỗi hô hấp của hắn đều phả vào tai Hàn Nguyệt Nguyệt, thân thể nàng có phần cứng ngắc, tuy hôm nay hai người mới xác định quan hệ, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn cảm thấy có chút không được tự nhiên. Lần đầu tiên ở kiếp này nàng cùng một người nam nhân dựa vào gần như vậy, về sau hắn là chồng của nàng, người sẽ sánh vai cùng nàng cả đời, nghĩ tới đây Hàn Nguyệt Nguyệt không tự giác cười cười.

Mạnh Dịch Vân lạnh nhạt như thế, xem ra sau này còn phải dạy dỗ một phen, không thì mỗi ngày phải đối mặt với một khối băng, cuộc sống có bao nhiêu phần không thú vị.

Buổi tối, gió thổi hơi lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi tựa trong vào lòng Mạnh Dịch Vân.

“Chậm một chút, dù sao cũng không vội, bôn ba như vậy sẽ khiến cho thương thế chàng nghiêm trọng hơn”

Hàn Nguyệt Nguyệt lo lắng cho thương thế của Mạnh Dịch Vân, vốn là nội thương, giờ lại xóc nảy, thân thể sao chịu được.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì”

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt khẩn trương, nàng mặc ít như vậy, chắc sẽ rất lạnh, muốn thật mau chóng trở lại.

“Mạnh Dịch Vân, không phải huynh cảm thấy y thuật ta cao, nên không cần phải chăm sóc bản thân mình đúng không?!!”

Hàn Nguyệt Nguyệt rất tức giận, đã biết nàng lo lắng cho hắn, hắn lại không biết đau tiếc, thân thể có làm bằng sắt cũng không có thể chà đạp như vậy. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận, Mạnh Dịch Vân đành phải thả chậm tốc độ, hai người ở trên lưng ngựa, chậm rãi tiêu sái, qua một lúc lâu sau.

”Mạnh đại ca, huynh dạy ta cưỡi ngựa có được hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, nói với Mạnh Dịch Vân, như vậy về sau chính mình sẽ có thể cùng Mạnh Dịch Vân cưỡi ngựa lưu lạc thiên nhai, thật là lãng mạn.

“Được”

Trừ bỏ mẫu hậu ra, lớn như vậy rồi mà hắn ít khi cùng nữ nhân nào ở chung. Đối với Hàn Nguyệt Nguyệt, hắn không biết như thế nào là ở chung, bất quá trong lòng hắn rất rõ ràng, Hàn Nguyệt Nguyệt là nữ nhân của hắn.

Trở lại Thiên Hương lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt tiễn Mạnh Dịch Vân về phòng, sau đó lập tức chạy về phòng mình lấy thuốc, có mấy viên thuốc chuyên môn dùng trị nội thương. Như Họa cùng Như Tuyết còn đang ở nha môn chăm sóc người bệnh kia, cho nên hậu viện không có ai, hiện tại đã trễ thế này, quán đã đóng cửa sớm.

‘Mạnh đại ca, huynh ăn thuốc này trước, sau đó vận công xem”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đem thuốc đưa cho Mạnh Dịch Vân, lại chạy đến bàn đổ nước cho Mạnh Dịch Vân uống, hắn uống thuốc xong, ngồi xếp bằng ở trên giường vận công.

Trong lúc vận công thì không thể quấy rầy , Hàn Nguyệt Nguyệt lặng lẽ đóng cửa đi ra ngoài, vội vàng một ngày, trên người rất không thoải mái, Hàn Nguyệt Nguyệt đến phòng bếp nhìn xem còn nước ấm hay không, mở thùng nước ra, nhúng tay thử thử, nước vẫn ấm, lấy thùng gỗ nơi góc tường, phòng bếp cách hậu viện cũng không xa lắm, nhưng là Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn phải chạy hơn mười lần, cởi hết y phục rồi ngâm mình trong nước, Hàn Nguyệt Nguyệt thoái mái hít vào một hơi, mặt sau truyền đến cảm giác nóng rát, bởi vì nhìn không tới phía sau lưng, Hàn Nguyệt Nguyệt đành dùng nước xem xét thân thể một phen, sau đó chạy đến trước gương, lấy thuốc phấn rắc trên miệng vết thương.

Vừa rồi vội vàng lo lắng cho Mạnh Dịch Vân, chính mình đã quên phía sau lưng bị trầy da, hắn là lúc bọn họ chạy ra từ sơn động rồi ngã trên mặt đất nên trầy da.

Mặc quần áo tử tế, Hàn Nguyệt Nguyệt lại chạy đến phòng bếp nấu nước cho Mạnh Dịch Vân, lúc vận công xong thì toàn thân đều đã ra mồ hôi, nắm lửa dẫn đốt, lại đổ thêm nước vào trong nồi, những thứ này đối Hàn Nguyệt Nguyệt mà nói quả thực là có chút lòng thành, lúc ở Dược cốc, nàng là trợ thủ thường xuyên ở bên cạnh bà vú, nhóm lửa gì gì đó căn bản không phải việc khó.

Từ lúc ra ngoài đến bây giờ, hai người cũng chưa ăn qua chút gì, Hàn Nguyệt Nguyệt sờ sờ bụng, thật đúng là đói ghê gớm, lục lọi nơi chuyển đồ ăn tại phòng bếp, cũng còn một chút đậu cùng rau cải trắng còn có rau hẹ, Hàn Nguyệt Nguyệt châm lửa, đi đến hầm băng, là hầm chứa đá, chuyên môn dùng để bảo quản một chút thịt còn lại, Hàn Nguyệt Nguyệt che mũi, hương vị này thật giống như là ở chợ.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bị thương, thân thể nên được bồi bổ thật tốt, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy một khối thịt gà, trở lại phòng bếp, đốt lửa, cạo rửa sạch, toàn bộ xong, đem cắt thịt gà để trong nồi đất ninh hầm. Giờ không biết Mạnh Dịch Vân đã xong chưa? Hàn Nguyệt Nguyệt thấy nước đã nóng nên cho vào thùng gỗ, đi tới phòng Mạnh Dịch Vân.

“Mạnh đại ca”

Hàn Nguyệt Nguyệt buông thùng gỗ trong tay ra , gõ gõ cửa.

“Vào đi”

Nghe thanh âm Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy cửa ra, đem nước vào, sau đó đổ vào trong bồn, để Mạnh Dịch Vân ngâm chút, có lẽ sẽ thoải mái hơn.

“Có thấy khá hơn chút nào không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên giường, huynh rửa mặt chải đầu trước đi, ta đến phòng bếp lấy đồ ăn. Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại phòng bếp, ninh hầm quá phí thời gian, nàng nắm lửa đốt cực lớn, mở nắp nồi canh đang sôi, lấy nắm gạo bên cạnh bỏ vào, hương vị cháo từ từ bay lên, Hàn Nguyệt Nguyệt không giữ hình tượng nuốt nuốt nước miếng. Tắt lửa, đem cháo mang đến phòng Mạnh Dịch Vân.

“Mạnh đại ca, ăn trước một chút rồi ngủ tiếp”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem cháo để trên bàn, múc hai chén ra, Mạnh Dịch Vân đi đến cạnh bàn ngồi xuống. Đợi Mạnh Dịch Vân nghỉ ngơi, Hàn Nguyệt Nguyệt mới trở lại phòng, hôm nay thật là mệt, ngáp một cái, hiện tại là đã khuya rồi, trên lưng Hàn Nguyệt Nguyệt lại có thương tích, chỉ có thể nằm nghiêng mà ngủ.

“Mạnh đại ca, sao huynh lại đến đây?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới, chỉ thấy Mạnh Dịch Vân đã ngồi trong phòng khách, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tới. Mạnh Dịch Vân cười nói "Ta muốn đi tìm Hắc Ưng"

Không có thuốc khống chế, Hắc Ưng cùng Tiểu Tinh ở cùng những người đó rất nguy hiểm.

"Ta đi là được, huynh bị thương, nghỉ ngơi đi"

Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân, bị nội thương nặng như vậy, tối hôm qua lại cưỡi ngựa xóc nảy, giờ lại không nghỉ ngơi, người này thật sự là không chịu lo lắng gì cả.

"Không có việc gì, đã tốt hơn nhiều"

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm mặt, lập tức giải thích, thương tổn nho nhỏ kia tính là cái gì, huống chi thuốc của Hàn Nguyệt Nguyệt rất tốt, bây giờ cơ bản là không có chuyện gì.

"Không được, hôm nay huynh ở lại đây nghỉ ngơi, ta đi đến chỗ Hắc Ưng cùng Hiểu Tinh là được, ta là đại phu, huynh lại không hiểu y thuật, đi cũng vô dụng"

Hàn Nguyệt Nguyệt không phải cố ý đả kích Mạnh Dịch Vân, mà là ở chung lâu như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt phát hiện Mạnh Dịch Vân hoàn toàn là một người cực kỳ bá đạo, cái gì cũng dựa theo ý mình mà làm, nếu không đánh tan nhuệ khí của hắn, còn tưởng rằng chuyện gì không có hắn sẽ làm không xong.

Lần đầu tiên có người phản bác hắn, Mạnh Dịch Vân không hề tức giận, mà trong lòng cảm thấy được cực kỳ vui vẻ, có người quan tâm tới hắn

https://thuviensach.vn

“Nguyệt Nguyệt, ta thật sự không có việc gì, nhanh ăn một chút đi rồi chúng ta lập tức xuất phát”

Mạnh Dịch Vân không để ý Hàn Nguyệt Nguyệt, mà vùi đầu ăn cơm. Thấy bộ dáng Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt cầm chiếc đũa hung hăng chọc chọc cơm trong bát, ngang ngược tựa trâu bò, xem ra không ra chiêu ngoan độc là không được rồi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Võ Lâm Đại Hội 1

"Mạnh đại ca, thuốc của ta còn trong phòng, huynh có thể theo ta đi lấy chứ?"

Hàn Nguyệt Nguyệt để bát đũa xuống, nói với Mạnh Dịch Vân.

"Được"

Mạnh Dịch Vân gật gật đầu. Trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt cười trộm, đấu với ta, tiểu tử ngươi còn kém lắm, tốt xấu hai kiếp cộng lại nàng cũng đã được năm mươi rồi, lại vẫn không đối phó được hắn sao?.

Đi vào trong phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt đóng cửa lại, Mạnh Dịch Vân quay đầu lại, thấy động tác của nàng, có phần nghi hoặc, lấy thuốc không nhất thiết phải đóng cửa lại. Hàn Nguyệt Nguyệt đi về phía trước Mạnh Dịch Vân, vòng tay ôm chặt cổ hắn, cực kỳ ôn nhu hỏi.

"Mạnh đại ca, ta đẹp sao?"

Đối với động tác thình lình của nàng, Mạnh Dịch Vân có phần phản ứng không kịp, máy móc gật gật đầu. Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, nhân lúc Mạnh Dịch Vân phản ứng không kịp, kiễng chân lên hôn hắn, Mạnh Dịch Vân trừng to mắt, không nghĩ tới nàng lại lớn mật như vậy, bất quá hắn rất nhanh phản ứng, Hàn Nguyệt Nguyệt hiện tại là nữ nhân của hắn, của Mạnh Dịch Vân này, mặc kệ làm cái gì đều là chuyện đương nhiên, khóe miệng hất lên trên.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân mở miệng đáp lại chính mình, trong mắt hiện lên một tia đắc ý, thần tốc đem viên thuốc đổ vào trong miệng hắn, đưa tay vỗ sau lưng Mạnh Dịch Vân một cái. Buông tay ra, Hàn Nguyệt Nguyệt lui về sau một bước, Mạnh Dịch Vân cả kinh.

“Nàng cho ta ăn cái gì?”

Nghi hoặc nhìn nữ nhân trên mắt đầy vẻ đắc ý. Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười.

“Mê dược a, hôm nay huynh ở trong này nghỉ ngơi cho ta, ta trở về sẽ cho huynh giải dược”

Trong mắt Mạnh Dịch Vân hiện lên một tia bất đắc dĩ, không nghĩ tới chính mình đường đường một đại nam nhân, lại bị cô gái bé nhỏ này đặt vào bẫy. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân nghiêm mặt không nói chuyện, cho rằng hắn tức giận, lập tức chạy tới giữ chặt cánh tay hắn.

“Mạnh đại ca, huynh đừng giận, chúng ta sẽ trở lại thật nhanh, huynh nên ngủ một giấc rồi tính sau”

Lôi kéo Mạnh Dịch Vân đi đến bên giường.

“Nghỉ ngơi, ngủ một giấc thì tốt rồi”

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy chăn đắp kín người Mạnh Dịch Vân, ngồi bên giường vẻ mặt quan tâm hắn thì thào. Thấy Mạnh Dịch Vân đã ngủ, nàng mới rời khỏi phòng, đi đến nha môn, đi trước để chuẩn bị tốt dược vật cùng thực vật, sau đó lại dùng xe ngựa kéo qua đi cho bọn họ.

“Tiểu thư, tốt”

Như Họa dựa theo Hàn Nguyệt Nguyệt phân phó, chuẩn bị hơn một trăm suất thuốc uống, hiện tại người trong phòng đã có thể khống chế được

https://thuviensach.vn

độc rồi, thuốc này là giải dược, Hàn Nguyệt Nguyệt lại bảo khâu Tri Phủ chuẩn bị một đống đồ ăn gì đó, những thứ này mới có thể duy trì hai ngày, còn lại sẽ tìm thời gian đưa qua.

Hàn Nguyệt Nguyệt để Như Họa ở lại nha môn, mang theo Như Tuyết đi sắc thuốc, đến dưới chân núi, chỉ thấy Hiểu Tinh chờ ở ven đường, trông thấy bọn Hàn Nguyệt Nguyệt tới, lập tức chạy lại.

“Hiểu Tinh, sao cô lại ở đây?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cứ lo lắng làm sao để tìm được bọn họ.

“Ta sợ tiểu thư tìm không thấy, cho nên chờ ở đây”

Ngày hôm qua sau khi mang những người này rời khỏi, nàng vẫn lo lắng cho Hàn Nguyệt Nguyệt, về sau lại nghe tiếng nổ mạnh, nhớ lại Hàn Nguyệt Nguyệt khả năng gặp phải nguy hiểm, vốn nghĩ muốn trở về nhìn xem, nhưng là Hắc Ưng nói có Vương gia sẽ không có việc gì, bọn hắn trọng yếu là dàn xếp những người này, ngày hôm qua tìm đã lâu, mới tìm được cái sơn động lớn để ở, sáng sớm hôm nay, nàng chạy đến đây tiếp ứng.

Trương Hiểu Tinh ngồi vào trên xe ngựa, chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Như Tuyết hai người, có phần khó hiểu hỏi

“Tiểu thư, Vương gia đâu?”

Vương gia sao lại không tới?.

“Hắn bị thương, đang ở Thiên Hương lâu nghỉ ngơi”

Những người trúng độc này, càng ít người biết càng tốt, cho nên ngay cả Tri Phủ Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không nói, dù sao có Mạnh Dịch Vân ngăn cản, Tri Phủ kia cũng không dám không nghe lời nàng.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, nghỉ ngơi một chút đi”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không ngừng thi châm cho những người kia, Trương Hiểu Tinh có chút lo lắng thân thể nàng chịu không nổi, đã ba giờ trôi qua, còn có bốn người chưa thi châm. Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu.

“Không có việc gì”

Nếu chỉ dựa vào dược vật khống chế thì sẽ rất chậm, cho nên nàng muốn dùng ngân châm thử xem có thể bức độc đi ra hay không, nào ngờ lại có thể, người trước kia không có dược vật tác dụng, độc không bức được, hiện tại bớt việc hơn, cứ như vậy, không tới năm ngày, những người này có thể sinh hoạt giống người bình thường.

Như Tuyết cùng Hắc Ưng không ngừng sắc thuốc, giải độc cho mười sáu người xong, Hàn Nguyệt Nguyệt sớm mệt đến mức thở không nổi, phương pháp thi châm của nàng không giống bình thường, những châm này đều phải dùng nội lực đánh vào trong mới được, cho nên bình thường Hàn Nguyệt Nguyệt luôn tận lực tránh thi châm. Lần này châm lâu như vậy, thân thể sớm đã cạn sức.

Hiểu Tinh cùng Hắc Ưng vẫn lưu lại chiếu cố những người này, cho nên sau khi đưa Hàn Nguyệt Nguyệt lên xe ngựa, Như Tuyết vội vàng cho xe ngựa rời đi.

“Nhanh chuẩn bị nước ấm đưa đến phòng tiểu thư”

Như Tuyết xuống xe liền phân phó cho tiểu nhị, Hàn Nguyệt Nguyệt được Như Tuyết đỡ xuống xe ngựa, cả người hỗn loạn, mắt không mở ra nổi, mệt mỏi quá, rất muốn đi ngủ.

“Vương gia?”

https://thuviensach.vn

Như Họa đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại phòng, thấy nằm trên giường Hàn Nguyệt Nguyệt là Mạnh Dịch Vân, có phần bị dọa. Hàn Nguyệt Nguyệt bị hành động của Như Tuyết lấy lại tinh thần, đã quên Mạnh Dịch Vân còn đang tại trong phòng nàng.

“Như Tuyết, đem cái hòm thuốc lại đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi vào bên cạnh bàn, phân phó đến, nàng cho Mạnh Dịch Vân ăn dược lượng nhiều gấp bội , không có giải dược mà nói, muốn ba ngày sau mới có thể tỉnh.

Như Tuyết đem cái hòm thuốc đến trước Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng chỉ vào một cái bình sứ màu trắng.

“Mở ra, để cho Vương gia ngửi một chút, hắn sẽ tỉnh”

Hàn Nguyệt Nguyệt miễn cưỡng chống đỡ. Như Họa đem bình dược tới trước mũi Mạnh Dịch Vân, thấy Mạnh Dịch Vân mở mắt, lập tức thu hồi bình dược. Mạnh Dịch Vân đứng lên, chỉ thấy mặt Hàn Nguyệt Nguyệt trắng xanh, hai mắt vô lực tựa vào bên cạnh bàn, xốc chăn lên, lập tức đi qua, vẻ mặt lo lắng hỏi:

“Nguyệt Nguyệt, làm sao vậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, thấy Mạnh Dịch Vân miễn cưỡng tươi cười.

“Không có việc gì, là do mệt mỏi, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi”

“Tiểu thư, tắm rửa trước đi”

Như Tuyết nhắc nhở đến, nếu không tắm rửa, chỉ sợ Hàn Nguyệt Nguyệt mê man luôn. Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu.

“Mạnh đại ca, huynh đi nghỉ trước đi, ta ngủ một giấc thì sẽ tốt thôi”

https://thuviensach.vn

Ly khai Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt ngâm mình trong nước, Như Tuyết thêm chút tinh dầu vào nước, đây là thứ Hàn Nguyệt Nguyệt chuyên dùng để nâng cao tinh thần. Như Tuyết thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngủ mới ra ngoài trở về nghỉ ngơi, hôm nay nàng bận một ngày muốn mệt chết, vẫy vẫy cánh tay, so với một ngày luyện võ còn khó chịu.

Nửa đêm, Mạnh Dịch Vân ngồi ở bên giường Hàn Nguyệt Nguyệt, giơ tay sờ sờ gương mặt tái nhợt, vừa rồi Hắc Ưng đã trở về báo cho hắn về sự tình hôm nay, trong một ngày Hàn Nguyệt Nguyệt đã bức độc cho mười sáu người, làm hắn thực kinh ngạc, quả thực là hành động liều chết, mà càng thêm đau lòng, nếu hôm nay mình đi theo, hắn nhất định không để cho nàng làm như vậy.

Bất đắc dĩ lắc đầu, nữ nhân này luôn cho thấy hắn vài hành động không thể tưởng được, bất quá mỗi lần đều khiến hắn nhiều thêm phần thưởng thức với nàng.

“Tiểu thư, dậy ăn một chút gì đi”

Sáng sớm, Như Tuyết liền bưng bát cháo đến phòng Hàn Nguyệt Nguyệt. Tối hôm qua Hàn Nguyệt Nguyệt trở về cũng chưa ăn gì cả, sáng nay tỉnh lại nhất định sẽ đói bụng.

Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, sờ sờ bao tử, thật đúng là đói bụng.

“Vương gia”

Thấy Mạnh Dịch Vân đến đây, Như Tuyết lập tức thối lui qua một bên.

“Nguyệt Nguyệt thế nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt chuyển bát không cho Như Tuyết, tiếp nhận khăn lau miệng.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì, ngủ một giấc đã tốt hơn nhiều, thương thế của huynh đã đỡ chưa?”

Như Tuyết hầu hạ xong lập tức đi ra ngoài, nàng thấy Mạnh Dịch Vân đen mặt, trong lòng cảnh giác, người này còn tức giận chuyện ngày hôm qua hả?

“Không có việc gì”

Mặt Mạnh Dịch Vân không chút thay đổi nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng cúi đầu, trong lòng cực kỳ hoảng, lần đầu tiên Mạnh Dịch Vân có bộ dạng này với nàng. Trong lòng thầm tính toán các loại chiêu thức ứng phó.

“Mạnh đại ca, ta sai rồi, huynh đừng tức giận”

Hàn Nguyệt Nguyệt thật cẩn thận nói, Mạnh Dịch Vân có chủ nghĩa đàn ông lớn như vậy, ngày hôm qua lại bị nàng tính kế, nhất định trong lòng rất không thoải mái. Mạnh Dịch Vân không nói gì, nàng vụng trộm nhìn thoáng qua, lấy tay giữ chặt ống tay áo Mạnh Dịch Vân.

“Nếu không huynh cũng làm ta mê choáng tại nơi này một ngày, được không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn hắn mà nói thật, như vậy được chưa. Mạnh Dịch Vân hơi nhíu mày, không phải hắn tức chuyện bị mê choáng, mà là Hàn Nguyệt Nguyệt không quan tâm đến thân thể của mình mà đi bức độc cho nhiều người như vậy.

“Lần sau ta sẽ không dám nữa, huynh cũng đừng tức giận, không tốt cho sức khỏe”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười hì hì nói, Mạnh Dịch Vân thở dài, thấy bộ dáng này của nàng, hắn vẫn không thể tức giận nổi.

https://thuviensach.vn

“Mỗi lần nàng thi châm đều như vậy?”

Lần trước ở trong cung cũng thế, thi châm xong liền hôn mê bất tỉnh, lần này cũng nghiêm trọng như vậy.

“A?”

Hàn Nguyệt Nguyệt có phần khó hiểu khi nghe hắn nói.

“Không có a, chỉ là ngày hôm qua quá sức, thân thể có phần không chịu nổi, về sau tuyệt không như vậy, ta đảm bảo”

Hàn Nguyệt Nguyệt quỳ trên giường, vươn tay trái ra thề cho Mạnh Dịch Vân xem, trong lòng lại vụng trộm cười, nam nhân này thực không được tự nhiên, lo lắng liền lo lắng thôi, lại bày ra một bộ dáng lạnh như băng. Mạnh Dịch Vân nhét Hàn Nguyệt Nguyệt vào trong chăn.

“Nghỉ ngơi tốt đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười.

“Huynh ngồi xuống giúp ta”

Mạnh Dịch Vân ngồi bên giường, Hàn Nguyệt Nguyệt lôi kéo tay Mạnh Dịch Vân, nhắm mắt lại, trong lòng thấy ấm áp. Khi Hàn Nguyệt Nguyệt thở đều đều, đã ngủ, Mạnh Dịch Vân mới rút tay về, đem tay Hàn Nguyệt Nguyệt để vào trong chăn, mới xoay người ra ngoài.

“Bọn họ đã tốt lên”

Hàn Nguyệt Nguyệt bắt mạch xong cho những người này, quay đầu nói với Mạnh Dịch Vân, lần trước nàng đã giúp họ bức độc ra, lại ăn vài ngày thuốc, thân thể đã không có việc gì, chẳng qua có phần suy nhược, về nhà tĩnh dưỡng một thời gian là được rồi. Mạnh Dịch Vân gật gật đầu:

https://thuviensach.vn

“Hắc ưng, cho bọn họ một chút bạc để bọn họ về nhà đi”

Mạnh Dịch Vân với Hắc Ưng phía sau, phân phó, đám người trúng độc nghe được, lập tức quỳ gối trước Hàn Nguyệt Nguyệt:

“Tạ ơn ân nhân, tạ ơn ân nhân”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười

“Các ngươi đứng lên đi, chúng ta chỉ là tiện tay giúp đỡ mà thôi, mọi người cầm chút tiền ấy về nhà đi”

Hắc Ưng đưa mỗi người hai lượng bạc, rồi đưa những người đó xuống núi.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn bóng lưng họ rời đi, trong lòng cảm khái, niềm vui khi được về nhà là không thể so sánh được.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Đại Hội Võ Lâm 2

"Chúng ta cũng đi thôi"

Mạnh Dịch Vân nhắc nhở, vì sự tình này đã làm chậm trễ thời gian đến đại hội võ lâm, nếu giờ không xuất phát, sẽ không kịp đến. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, đi tới xe ngựa. Hiểu Tinh điều khiển xe ngựa, mà Mạnh Dịch Vân cùng Hắc Ưng ngồi ở trên lưng ngựa, mấy người họ liền rời đi, Như Tuyết Như Họa còn ở Thiên Hương lâu.

Hiện tại là ngày mùng sáu, khoảng cách tới võ lâm đại hội là tám ngày, đến Hoàng Sơn nhanh nhất cũng cần tám ngày a, lỡ như trên đường lại có chuyện gì giống trước kia, chẳng phải là tới không kịp sao? Hàn Nguyệt Nguyệt rất lo lắng.

"Hiểu Tinh, nếu cưỡi ngựa đi Hoàng Sơn nhanh nhất mất mấy ngày?"

Cưỡi ngựa so với ngồi xe ngựa nhanh hơn rất nhiều.

"Năm sáu ngày đi, sao vậy tiểu thư?"

Trương Hiểu Tinh khó hiểu nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, tiểu thư cũng sẽ không cưỡi ngựa, hỏi cái này để làm gì. Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý tới Hiểu Tinh, chạy đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân.

"Mạnh đại ca, ta cưỡi ngựa đi thôi, ngồi xe ngựa quá chậm"

Vốn mấy người còn tưởng rằng thời gian cực kỳ thoải mái, không nghĩ tới bị chuyện này trì hoãn, hơn nửa tháng mới đi qua.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, khó nghĩ, Nguyệt Nguyệt không phải là không biết cưỡi ngựa sao? Thấy Mạnh Dịch Vân nhìn mình, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức giải thích:

"Ta sợ trên đường lại trì hoãn, cho nên ta muốn cưỡi ngựa để đi nhanh một chút"

Nàng hẳn không cưỡi ngựa, không phải có bọn họ ở đây sao?

"Kia, được rồi"

Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, cưỡi ngựa quả thật so với xe ngựa nhanh hơn rất nhiều, đến đó cũng có một số việc cần phải bàn bạc.

Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ xe ngựa lại, kêu Như Họa và Như Tuyết không cần mang theo gì cả, mọi thứ để lại Thiên Hương lâu trước, thời điểm trở về quay lại lấy sau, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, hai người cũng thấy vui vẻ thoải mái.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi phía trước Mạnh Dịch Vân, Hiểu Tinh cùng Như Họa và Như Tuyết trừng to mắt, đây là chuyện gì? Bất quá rất nhanh đã phản ứng kịp, mọi người đều nói Vân vương lãnh khốc vô tình, giết người không chớp mắt, nhưng trong khoảng thời gian ở chung, Vân vương gia không hề giống như giang hồ đồn, đặc biệt là thời điểm ở với tiểu thư. Nguyên lai hai người sớm thầm thương trộm nhớ lẫn nhau, mỗi ngày bồi ở bên cạnh tiểu thư cũng không phát hiện, hai người đó giữ bí mật quả thực rất tốt. Bất quá họ cũng cao hứng, đó là tiểu thư sẽ được làm Vương Phi.

"Chúng ta ở đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi Tàng Kiếm sơn trang"

Mạnh Dịch Vân đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt xuống ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt thiếu chút nữa không đứng vững, hai chân run lên, mấy ngày nay một đường bôn ba, toàn thân rã rời.

https://thuviensach.vn

Nơi này đã là dưới chân núi Hoàng Sơn, lần này võ lâm đại hội là do Tàng Kiếm sơn trang cử hành, mấy ngày nay các đại môn phái nhao nhao đến Phong Vân trấn dưới chân Hoàng Sơn, tùy ý đều có thể nhìn thấy một đám người mang theo kiếm hoặc là đao, cực kỳ náo nhiệt, ngày mai là đại hội võ lâm. Mạnh Dịch Vân tính ở trong này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lên núi, Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm mệt không muốn động đậy, toàn bộ đều do Mạnh Dịch Vân quyết định, nàng chỉ cần đi theo là được.

Thoải mái tắm nước nóng, mỏi mệt trên người đã giảm bớt rất nhiều, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trên giường, vẫn là lần đầu tiên nàng cảm thấy thân thể của mình yếu như vậy, vài người trong đó, chỉ có mỗi nàng là đi nửa cái mạng, may mà dọc theo đường đi đều dựa vào trong lòng Mạnh Dịch Vân, không thì sớm đã rớt xuống ngựa.

“Đây là Tàng Kiếm sơn trang?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn đại môn phía trước, cũng cùng là đại môn phái trên giang hồ, Tàng Kiếm sơn trang cùng Minh Nguyệt sơn trang lại hoàn toàn khác nhau, đại môn của Minh Nguyệt sơn trang xa hoa như thế, nhìn xem Tàng Kiếm sơn trang, đại môn cũng quá khiêm tốn, mà còn lạnh lẽo, Hàn Nguyệt Nguyệt hoài nghi bọn họ có phải đi nhầm địa phương hay không, ngày mai không phải là võ lâm đại hội sao? Sao lại không thấy người nào cả.

“Người tham gia đại hội võ lâm buổi chiều mới đến”

Mạnh Dịch Vân nói với Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, trách không được, nguyên lai là bọn họ tới sớm.

“Vương gia mời vào bên trong, trang chủ chúng ta đang xử lý chút chuyện, phiền Vương gia chờ một chút”

Gã sai vặt dẫn bọn họ đến phòng khách, dâng hồ trà lên rồi đi xuống. Vương gia đã đến đây, cũng không ra cửa nghênh đón, Tàng Kiếm sơn

https://thuviensach.vn

trang này so với Minh Nguyệt sơn trang lại nhỏ hơn. Bất quá cũng là, tham gia đại hội võ lâm người nhiều như vậy, chủ nhà khẳng định bề bộn nhiều việc, không có việc gì không tiếp khách thì cực kỳ bình thường, huống chi là bọn hắn tới sớm. Hàn Nguyệt Nguyệt cước bộ đuổi theo Mạnh Dịch Vân

"Mạnh đại ca, lần này không phải huynh cũng tham gia trận đấu sao?"

Lấy võ công của Mạnh Dịch Vân, tranh chức Võ Lâm minh chủ tỉ lệ thành công là rất cao

"Vì sao Nguyệt Nguyệt cảm thấy ta sẽ tham gia?"

Hắn hỏi lại, đường đường một Vương gia của vương triều Đại Khánh, còn để ý vị trí Minh Chủ nho nhỏ này ư? Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu

"Không có nha, ta chỉ tùy tiện hỏi thôi, võ công huynh cao như vậy, làm Minh Chủ cũng là đúng nha"

Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục nói, tuy Võ Lâm minh chủ không có bổng lộc không có quan chức, nhưng kêu gọi lực lượng ở giang hồ cũng rất dễ nha, đáng tiếc võ công của bản thân không tốt, không thì có thể thử xem, hô hô.

Đến chỗ tiểu viện người hầu đã chuẩn bị, Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại phòng, ghé vào giường, Mạnh Dịch Vân thật sự là kẻ đầu gỗ, nói chuyện với hắn, một cảm giác yêu đương đều không có. Hỏi một câu đáp một câu, càng đừng nói cái gì lời ngon tiếng ngọt, bi ai a, yêu đương ở cổ đại so với nước còn thuần khiết hơn.

Bất quá Mạnh Dịch Vân có một điểm rất tốt chính là cảm giác an toàn, nghĩ đến mấy ngày này cứ ru rú trong lòng người ta, Hàn Nguyệt Nguyệt không khỏi cười cười, (đừng nghĩ sâu xa, là Hàn Nguyệt Nguyệt không cưỡi ngựa được, cho nên ngồi ở phía trước Mạnh Dịch Vân), thật sự là nam

https://thuviensach.vn

nhân khó chịu, tuy giống đầu gỗ, nhưng loại này mới không trêu hoa ghẹo nguyệt.

“Tiểu thư, người muốn ra ngoài?”

Trương Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thay quần áo, lập tức hỏi, lần trước ở Minh Nguyệt sơn trang nửa đêm ra ngoài bị người đuổi giết, lần này tới tham gia đại hội võ lâm người nhiều như vậy, tiểu thư ra ngoài chẳng phải càng nguy hiểm hơn sao?

“Đúng vậy a, ta ra ngoài xem thử”

Khi trời tối, Hàn Nguyệt Nguyệt liền vội muốn đi xem vui, hiện tại cao thủ trên giang hồ đều đã tụ tập ở đây, đây là cơ hội khó có được.

“Tiểu thư, không được, bên ngoài rất nguy hiểm”

Trương Hiểu Tinh đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, phản bác, những người này ngoài mặt là quân tử nhân nghĩa nhưng ai biết sau lưng có thể làm ra chuyện gì, nếu tiểu thư gặp phải họ, sẽ có phiền toái.

Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý Trương Hiểu Tinh, đeo cái khăn che mặt lên, nàng vẫn không đem những người đó để vào mắt.

“Tiểu thư”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nói chuyện, Trương Hiểu Tinh ở một bên gọi, Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến cạnh cửa, quay đầu lại nói.

“Không cho phép nói cho Vương gia”

Trong khoảng thời gian tiếp xúc, mấy nha hoàn của mình đều đã thành người của Mạnh Dịch Vân. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ra ngoài, Trương Hiểu Tinh đứng ở trong phòng không biết làm sao bây giờ. Tiểu thư ra ngoài sẽ rất nguy hiểm, tính tình tiểu thư ngang ngược, căn bản khuyên

https://thuviensach.vn

không được, giờ chỉ có Vương gia nói tiểu thư mới nghe, nhưng tiểu thư lại không cho nàng nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt phi lên nóc nhà Tàng Kiếm sơn trang, bây giờ còn chưa trễ, rất nhiều sân đều sang đèn, những người này chắc là đều tới tham gia đại hội võ lâm, nói vậy ngày mai sẽ cực kỳ náo nhiệt.

“Người nào?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đã quên mọi người ở đây là cao thủ trên giang hồ, nhất thời sơ suất bại lộ hành tung, thấy có người đuổi theo, Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng xuất ra ám khí, mình không phải cao thủ đánh nhau, vẫn nên chạy nhanh có vẻ an toàn hơn.

Trần Đình Hạo mới thoát mấy mũi ám khí, quay người lại, bóng người phía trước sớm không còn tung tích, khinh công thật nhanh, hắn ở giang hồ vài thập niên, cố nhìn khắp thiên hạ, tuy chính mình không phải đệ nhất, nhưng khinh công so được với hắn không tới năm người, đều là đại nhân vật trên giang hồ, nhưng bóng người vừa rồi rõ ràng là nữ tử trẻ tuổi, không biết là người nào, khinh công có thể cao đến thế.

“Sư phụ, vừa rồi là người phương nào?”

Thấy Trần Đình Hạo trở về, mấy người ngồi ở trong phòng lập tức đứng lên, Trần Đình Hạo đi đến vị trí cao nhất rồi ngồi xuống, đem hai hồng ngân châm trong tay để trên bàn. Vệ Hải lên phía trước, cầm lấy ngân châm, coi hồi lâu, cũng không biết hồng ngân châm có chỗ đặc biệt gì.

“Có thể phát hiện được cái gì?”

Vệ Hải là đại đệ tử của Côn Luân phái, là người có tu vi cao nhất trong các đệ tử. Nghe Trần Đình Hạo hỏi, Vệ Hải lắc đầu, cây châm bạc cùng ngân châm phổ thông không có gì khác nhau.

https://thuviensach.vn

“Đây là vật người vừa rồi để lại, vi sư cũng đoán không ra là người phương nào, người này khinh công rất cao, mà còn là một cô gái trẻ tuổi, các môn phái trên giang hồ không có đệ tử nào có thể có tu vi cao như vậy”

Trần Đình Hạo hơi nhíu mày, hắn thật đoán không ra cô gái kia là người phương nào. Mấy đệ tử ngồi ở phía dưới ngươi xem ta ta xem ngươi.

“Sư phụ, có thể là người của Quỳnh Hoa cung hay không?”

Vệ Hải nói, trên dưới Quỳnh Hoa cung đều là nữ tử, mà còn giết người không chớp mắt, nếu vừa rồi cô kia là người của Quỳnh Hoa cung, chuyện đó sẽ không phải là tầm thường.

Trần Đình Hạo gật gật đầu, hắn cũng đoán vậy, nhưng khinh công của Cung chủ Quỳnh Hoa cung vẫn chưa cao tới mức đó? Cho nên mới không xác định được, nhưng việc này không thể qua loa, điều này quan hệ đến tất cả an nguy của giang hồ.

“Vệ Hải, nhanh nhanh đi thông báo các môn phái khác làm tốt phòng bị”

Vệ Hải không dám qua loa, lập tức đi đến nơi các môn phái khác cư trú để thông báo sự tình. Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ lại người đuổi theo phía sau, không dám tiếp tục lượn vòng, lập tức bay đến sân mình.

“Là ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy có người bay tới bên này, vừa mới chuẩn bị xuất thủ, nghe được thanh âm của Mạnh Dịch Vân mới thu hồi tay.

“Mạnh đại ca, huynh sao lại ở đây?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhỏ giọng hỏi, Mạnh Dịch Vân không trả lời, kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt, đi vào trong viện. Thấy Mạnh Dịch Vân không nói

https://thuviensach.vn

chuyện, Hàn Nguyệt Nguyệt cho rằng Mạnh Dịch Vân tức giận, lập tức thành thành thật thật để tùy ý Mạnh Dịch Vân lôi kéo, không dám nói lời nào. Đến trong viện, Mạnh Dịch Vân dừng bước.

"Mạnh đại ca?"

Hàn Nguyệt Nguyệt gọi thật cẩn thận, hắn mà nóng giận thì cực kỳ khủng bố, sao chính mình lại giẫm lên địa lôi của hắn.

"Bảo nàng ngồi trong phòng, tại sao lại chạy ra ngoài, nàng có biết rất nguy hiểm hay không?"

Mạnh Dịch Vân xoay người, lạnh lùng nói, bình thường để nàng tùy ý hồ nháo còn chưa tính, nhưng là giờ đang trong sơn trang, nơi nơi đều là cao thủ, nếu nàng có nhiêu đó công phu, không bị tóm mới là lạ.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu thật thấp, trong lòng thầm mắng nha đầu Hiểu Tinh kia, rõ ràng kêu nàng không nói, vậy mà còn dám nói cho Mạnh Dịch Vân. Trương Hiểu Tinh là oan uổng, nàng nào dám vi phạm lời nói của Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng còn đang trong phòng trốn tránh, rõ ràng là Mạnh Dịch Vân thông minh, sớm đoán được nàng sẽ chạy đi, mới có thể đợi ở đây.

Thấy bộ dáng này của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong mắt Mạnh Dịch Vân cũng tràn đầy bất đắc dĩ, hắn chỉ là lo cho an nguy của nàng mà thôi, Hàn Nguyệt Nguyệt vụng trộm nhìn Mạnh Dịch Vân một cái, thấy sắc mặt không có khủng bố như vừa rồi, lấy tay lôi kéo cánh tay Mạnh Dịch Vân.

"Mạnh đại ca, ta biết sai rồi, huynh đừng tức giận"

Mạnh Dịch Vân lắc đầu

"Hiện tại trong sơn trang rất nguy hiểm, không cần chạy loạn nơi nơi"

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức gật đầu:

“Tuân mệnh”

Nàng biết Mạnh Dịch Vân không đành lòng mắng nàng. Nhưng là Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại nghĩ, ta còn chưa có gả đã bị Mạnh Dịch Vân quản chết như vậy, về sau thì còn gì nữa? Nàng cũng có cuộc sống tự do của chính mình, nhưng là chỉ dám nghĩ muốn ở trong lòng, ngoài miệng vẫn không dám nói.

“Trở về nghỉ ngơi đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng hôn một cái lên mặt Mạnh Dịch Vân, lập tức chạy về phòng, chỉ còn lại Mạnh Dịch Vân ngơ ngác đứng trong viện. Đây là lần thứ hai nàng chủ động hôn hắn, hai người còn chưa có thành thân, như vậy rất không phù hợp lễ giáo, nhưng hắn cũng không cảm thấy nàng lỗ mảng, ngược lại trong lòng cực kỳ vui vẻ, nếu tiếp tục như vậy, khó đảm bảo ngày nào đó chính mình không làm ra chuyện gì khác người, xem ra phải nhanh cưới nàng vào cửa mới được, mới nghĩ tới đây, khóe miệng không tự giác nhấc lên trên, qua một lúc lâu sau, mới đi về phòng mình.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Võ Lâm Đại Hội 3

Do đi cùng Mạnh Dịch Vân, mấy người Hàn Nguyệt Nguyệt không cần đến đại đường dùng cơm, mà là ở tiểu viện. Vương gia thân phận tôn quý, Tàng Kiếm sơn trang tự nhiên không dám thất lễ, lại đặc biệt phái hai nha hoàn đến hầu hạ. Cơm nước xong, Hàn Nguyệt Nguyệt chủ tớ bốn người đi theo sau Mạnh Dịch Vân đến điểm luận võ.

"Tham kiến Vương gia, Vương gia thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế"

Vừa đi vào đại đường, thấy Mạnh Dịch Vân tới, mọi người trong phòng lập tức quỳ xuống. Hàn Nguyệt Nguyệt nhảy dựng, trước kia loại này đều thấy qua trên TV, tận mắt thấy vẫn là lần đầu tiên, bất quá nàng là nhờ phúc Mạnh Dịch Vân.

"Tất cả mọi người đứng lên đi"

"Tạ Vương gia"

Mạnh Dịch Vân tay vừa nhấc, mọi người trên mặt đất đều nhao nhao đứng lên, hắn rất đẹp trai. Hàn Nguyệt Nguyệt vụng trộm cười trong lòng. Thấy Mạnh Dịch Vân đi lên phía trước, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức theo sau, người ta thân phận tôn quý, mình chỉ có thể đứng ở bên người Mạnh Dịch Vân.

"Lần này Vương gia có thể tới tham gia võ lâm đại hội, là vinh hạnh của chúng tôi"

https://thuviensach.vn

Một ông lão hơn sáu mươi tuổi đi ra khỏi đám người, khom lưng nói với Mạnh Dịch Vân.

“Trang chủ khách khí, bổn vương chỉ là tới tham gia náo nhiệt mà thôi, sự tình nên chấp hành như thế nào thì cứ như thế mà làm, mọi người tiếp tục đi”

Vẫn vẻ mặt không chút thay đổi nói với cấp dưới, Hàn Nguyệt Nguyệt trợn trắng con mắt, khí thế của huynh lớn như vậy đặt tại nơi này, ai còn dám không tôn trọng huynh.

Mấy người cầm đầu ngươi xem ta, ta xem ngươi, thấy Mạnh Dịch Vân không có ý định nói gì, lắc đầu.

“Chúng tôi xin tiếp tục”

Mạnh Dịch Vân ngồi chậm rãi phẩm trà, mà Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể đứng ở bên cạnh, thật sự là không công bằng, Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng cũng muốn, bất quá nàng vẫn là một bộ dáng một lòng nghe người phía dưới thảo luận đại hội võ lâm lần này.

Nguyên lai lần này tham gia đại hội có ba mươi bảy bang phái, không giới hạn người tham gia, chỉ cần muốn thử xem đều có thể lên đài nhiều lần, ai thắng cuối cùng, người đó sẽ là Võ Lâm minh chủ, trận đấu tổng cộng có thời gian là ba ngày.

Thủ tục năm nay vẫn giữ như mọi năm, cho nên thảo luận không thay đổi lắm, hơn nửa canh giờ đã kết thúc, một đám người đi đến sân thi đấu. Ngồi ở vị trí trên cao đương nhiên là mấy vị trưởng lão có danh tiếng trên giang hồ, hai bên là các môn phái, ở giữa là một cái võ đài rất lớn. Vốn là không có vị trí của Hàn Nguyệt Nguyệt, nhưng là mấy vị trưởng lão thấy Mạnh Dịch Vân cực kỳ khách khí với cô gái che mặt bên người nên không dám thất lễ, lập tức réo người nâng cái ghế dựa lên. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở bên cạnh Mạnh Dịch Vân, thấy phía dưới cũng không nhiều người

https://thuviensach.vn

lắm. Mỗi môn phái có lẽ chỉ có đại đệ tử đến đây để thượng đài tranh vị trí Minh Chủ. Trang chủ Tàng Kiếm sơn trang Diệp Thiên Phàm lên đài nói vài câu, đợi tiếng hò hét vỗ tay phía dưới qua đi, đại hội liền tuyên bố chính thức bắt đầu.

Ngày đầu tiên tự nhiên không có cao thủ, đều là đệ tử của các môn phái thiết tha, đều muốn nhân cơ hội này rèn luyện một phen, các chưởng môn cũng sẽ không đi tranh, cao thủ phải ngày sau cùng mới xuất hiện, một giờ đi qua, Hàn Nguyệt Nguyệt không ngừng ngủ gà ngủ gật, trận đầu tiên quá nhàm chán.

Mạnh Dịch Vân quay đầu, nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt híp mắt, đầu nghiêng về một bên, hắn cười cười, lấy tay đem đầu Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào bả vai mình, sau đó mới quay đầu xem tiếp trận thi đấu.

Mấy trưởng lão ngồi ở bên cạnh thấy thế, đều trừng to mắt, Vân vương không gần nữ sắc người người đều biết, vậy mà cùng một cô gái che mặt thân mật, tất cả đều cố đoán nữ tử tựa vào vai Mạnh Dịch Vân là ai? Nhưng vẫn không thu hoạch được gì. Tất cả chưởng môn phía dưới nhìn thấy, đều tính toán làm sao để đặt lên cây đại thụ Vân vương gia này.

Mà đứng ở sau người nàng, Hiểu Tinh cùng Như Họa và Như Tuyết thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt thì lắc đầu, khung cảnh đồ sộ như vậy mà tiểu thư còn có thể đi ngủ, nhưng lại tựa vào vai Vương gia, nhiều người như vậy, có khả năng ngày mai toàn bộ giang hồ đều biết tiểu thư nhà mình là Vân vương phi.

“Nguyệt Nguyệt, tỉnh tỉnh”

Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt ra, thấy Mạnh Dịch Vân đang nhìn mình, dụi mắt nhìn về phía dưới.

“Kết thúc sao?”

https://thuviensach.vn

Quay đầu nhìn Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Vân thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt , cười cười.

“Không khác lắm, nếu buồn ngủ thì đi về trước nghỉ ngơi đi?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa vào trận không đến nửa canh giờ liền ngủ thẳng tới giờ. Mạnh Dịch Vân lắc đầu, dù sao quan hệ hai người sớm muộn gì những người đó cũng biết, cho nên vừa rồi hắn mới không thèm để ý ánh mắt của những người đó. Nữ nhân của Mạnh Dịch Vân hắn nếu ai dám chú ý, thì đừng trách hắn không khách khí. Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu.

“Không có việc gì, dù sao ngủ xong rồi, lại xem tiếp đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn hai người trên sàn đấu, những người được gọi là đại đệ tử của các đại môn phái cũng không khá hơn chút nào, kêu Như Họa và Như Tuyết lên đều có thể dễ dàng đánh thắng. Ngày mai gọi ba người các nàng lên thử xem, coi như rèn luyện, thua dù sao cũng không có gì tổn thất, thắng đó là tốt nhất, như vậy cũng không uổng phí các nàng một chuyến tới đây.

Rốt cục cũng kết thúc, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng lên. Hiểu Tinh tiến đến chỉnh lại y phục, ngủ lâu như vậy y phục đều bị nhăn lại cả.

“Vương gia xin dừng bước”

Nghe thanh âm phía sau, Mạnh Dịch Vân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt đều dừng bước lại, xoay người.

“Trang chủ có chuyện gì?”

Nguyên lai là trang chủ Tàng Kiếm sơn trang

“Đêm nay lão phu thiết yến (mở tiệc), mời Vương gia tới hậu viện”

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua quá vội vàng, hiện tại khó lắm mới có chút thời gian, Diệp Nhất Phàm tự nhiên muốn chiêu đãi Mạnh Dịch Vân.

“Trang chủ khách khí”

Diệp Nhất Phàm đi trước dẫn đường, thường cùng Mạnh Dịch Vân phiếm vài câu, Hàn Nguyệt Nguyệt chen miệng lại vào không lọt, đành phải thành thật theo ở phía sau.

Sau khi tới, Hàn Nguyệt Nguyệt mới biết được, không chỉ là mời mấy người các nàng, các chưởng môn cơ bản đều đã ở đây, nhìn thấy Mạnh Dịch Vân tới, lập tức đứng lên hành lễ, một phen hàn huyên qua đi, mọi người mới ngồi vào vị trí của mình.

“Lão phu mắt vụng về, không biết cô nương là môn phái nào?”

Trên giang hồ vẫn chưa xuất hiện môn phái mới, cô gái che mặt đây không biết là người nào, có thể được Vân vương đối đãi như vậy. Nghe Diệp Nhất Phàm nói, những người khác lập tức an tĩnh lại, vểnh tai nghe, bọn họ cũng tò mò cô gái che mặt là người phương nào. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy mọi người rốt cục cũng phát hiện mình sự tồn tại, lập tức mỉm cười trả lời:

“Trang chủ nói giỡn, tiểu nữ cũng không phải người trong giang hồ, lần này đến chỉ là muốn mở rộng tầm mắt”

Nàng vốn là tới xem náo nhiệt. Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Diệp Nhất Phàm sờ sờ mấy sợi râu dưới cằm, cười đáp:

“Thì ra là thế, thế không biết cô nương xưng hô như thế nào? Hôm nay vừa thấy hẳn là hữu duyên”

Ông đoán nữ tử này cũng không ở môn phái nào cả, bởi vì ông từng thấy cô gái này.

https://thuviensach.vn

“Tiểu nữ họ Hàn, tên gọi Nguyệt Nguyệt, lần này tùy tiện đến, mong trang chủ đừng trách”

Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục nói.

“Hàn cô nương khách khí, cô nương có thể tới là hàn xá vinh hạnh, trái lại nếu có chiêu đãi không được chiêu toàn, vẫn mong Hàn cô nương đừng trách”

Sau khi biết Hàn Nguyệt Nguyệt họ Hàn xong, các chưởng môn đang ngồi ở dây trong lòng suy tư một phen, nữ tử này không là người trên giang hồ , kia hẳn là quan gia tiểu thư nhà nào. Phóng nhãn cả triều, đương kim Tể tướng họ Hàn, nhưng theo bọn họ biết, Hàn Tể tướng hiện chỉ có một nữ, tuổi tuy không chênh lệch lắm, nhưng không phải là Hàn Nguyệt Nguyệt, mà là Hàn Thanh Tư, chẳng lẽ là họ hàng của Hàn Thừa tướng?

Tất cả suy đoán đều có, nhưng chỉ để trong lòng, vẫn không dám nói ra, Hàn Nguyệt Nguyệt đương nhiên không biết.

“Trang chủ khách khí”

Cơm nước xong, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân cáo từ, loại cơm ăn kiểu này thật mệt người, uống ly rượu vẫn còn khách khí thật lâu. Xa xa Hàn Nguyệt Nguyệt thấy một người bồi hồi đứng phía trước tiểu viện của mình, đi qua,

“Đông Phương công tử?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đến gần, mới biết là Đông Phương Trí, kinh ngạc gọi, nàng không ngờ ở nơi này có thể gặp phải hắn, lần trước hai người tán gẫu thật vui vẻ, khó có được người bạn, Hàn Nguyệt Nguyệt tự nhiên rất nhiệt tình.

https://thuviensach.vn

Đông Phương Trí nghe thấy thanh âm, xoay người, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức đi tới.

“Hàn cô nương, thật là cô nương?”

Hôm nay hắn thấy cô gái bên cạnh Vân vương rất giống Hàn Nguyệt Nguyệt, nhưng không dám gọi, hỏi thăm nơi bọn họ ở, buổi tối mới dám tới xác nhận một phen.

“Đúng vậy, không nghĩ tới ở đây cũng có thể gặp được”

Mạnh Dịch Vân thấy hai người thân thiết như thế, sắc mặt lập tức trầm xuống.

“Nguyệt Nguyệt”

Nghe giọng của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Đông Phương Trí đồng thời đi qua.

“Tại hạ Đông Phương Trí, tham kiến Vương gia”

Vừa rồi hắn nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thật là vui, trái lại xem nhẹ Vân vương phía sau, Mạnh Dịch Vân cau mày.

“Đứng lên đi”

Hắn đối với nam nhân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt thân thiết cực kỳ không hảo cảm. Thấy bộ dáng Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt buồn bực, chính mình đâu nào chọc tới hắn, vừa rồi còn tốt, xoay người liền thay đổi sắc mặt.

“Mạnh đại ca, Đông Phương công tử là bằng hữu của ta, huynh đi vào trước đi”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nói với Mạnh Dịch Vân, khó có thể gặp mặt, thật muốn tâm sự thật lâu, Đông Phương Trí đúng là người bạn duy nhất của nàng ở đời này.

Đơn độc tâm sự? Nàng không biết nam nữ hữu biệt sao? Hơn nữa còn là buổi tối khuya, trong lòng Mạnh Dịch Vân bốc hỏa, nữ nhân này thật không thể hiểu nổi, bất quá trên mặt vẫn không chút thay đổi.

“Nếu là bằng hữu của Nguyệt Nguyệt, vậy vào trong viện tán gẫu đi”

Không đợi hai người trả lời, Mạnh Dịch Vân liền nhấc chân bước vào trong viện. Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người nói với Đông Phương Trí:

“Chúng ta vào sân tán gẫu đi”

Đông Phương Trí gật gật đầu, lúc trước sau khi biết Hàn Nguyệt Nguyệt là ông chủ của Thiên Hương lâu xong hắn liền biết nàng không tầm thường, nhưng không ngờ nàng cùng Vân vương. Đông Phương Trí lắc đầu, chuyện hôm nay, khả năng tất cả trên giang hồ đều biết Hàn Nguyệt Nguyệt là nữ nhân của Mạnh Dịch Vân.

Vào trong viện, kêu Hiểu Tinh pha ấm trà, lần trước họ gặp mặt đến nay đã là hơn hai tháng, Đông Phương Trí là con cả của Đông Phương gia tộc, chắc sẽ muốn đại diện Đông Phương gia tộc tham gia đại hội võ lâm.

“Không nghĩ tới ở đây cũng có thể gặp Hàn cô nương”

Hắn cho rằng Hàn Nguyệt Nguyệt là thương nhân, với những chuyện trong chốn võ lâm không có hứng thú, Hàn Nguyệt Nguyệt rót cho Đông Phương Trí ly trà.

“Khó có được cơ hội nhìn thấy nhiều cao thủ tụ cùng một chỗ như vậy, tất nhiên ta không thể bỏ qua"

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc ngày đầu tiên đều là những con tôm nhỏ, làm hại nàng ngủ say ở trường thi đấu.

“Đông Phương công tử cũng tham gia sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, làm con cả của Đông Phương gia tộc, không gương mẫu sao được.

“Đúng vậy, thử một lần” Đông Phương Trí nói.

“Khi nào thì thi đấu? Ta ủng hộ huynh”

Võ công của Đông Phương Trí hắn là không kém, hắn lên sân khấu sẽ có trò hay. Hàn Nguyệt Nguyệt có phần chờ mong xem cao thủ so chiêu là như thế nào, còn có nên là tránh đi những người này. Nếu cho bọn Tiểu Tinh thi đấu, mới vừa lên đã bị đánh hạ, chẳng phải rất mất mặt hay sao.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Võ Lâm Đại Hội 4

"Ngày kia đi"

Dù sao hai ngày này đều là các đệ tử của mỗi môn phái phân cao thấp, lấy công phu của chính mình, hắn tin tưởng có thể đi vào vòng trong. Nghe Đông Phương Trí trả lời, Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ vui vẻ, vậy chứng minh ngày mai những cao thủ kia sẽ chưa ra tay.

"A..., thời điểm đó ta nhất định ủng hộ huynh, cố lên!"

Nói chuyện phiếm cùng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn vui vẻ như vậy, bất quá trong lòng hắn vẫn dâng lên một tia đau đớn, nữ tử khó có được như vậy, đáng tiếc không thuộc về mình, bất quá ngẫu nhiên có thể ngồi xuống nói chuyện phiếm, hắn đã thỏa mãn rồi, lúc trước hắn vẫn ôm một phần hi vọng, hi vọng có thể cùng Hàn Nguyệt Nguyệt phát triển tiến thêm một bước , nhưng là hôm nay nhìn thấy hành động của Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Mạnh Dịch Vân, mới biết được trong lòng nàng đã có người, hơn nữa còn là Vân vương gia.

Mạnh Dịch Vân đứng ở bên cửa sổ, thấy hai người tán gẫu lâu như vậy, trong lòng rất khó chịu, Hắc Ưng đứng ở phía sau có phần bất đắc dĩ, bình thường Vương gia làm việc cũng không kéo dài dây dưa, sao hiện tại lại chần chừ như vậy, không muốn để Hàn cô nương nói chuyện phiếm cùng nam tử khác, trực tiếp kéo trở về không phải là xong sao, hà tất trốn trong phòng nhìn lén.

Đông Phương Trí ra về, Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại phòng, xoay vặn cổ, hôm nay dựa vào hơi lâu, cổ có phần không thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Hiểu Tinh, lại đây, nói cho cô chuyện này”

Hàn Nguyệt Nguyệt vẫy tay về phía Tiểu Tinh đang thu thập dụng cụ rửa mặt cho nàng, ý bảo nàng ngồi xuống.

“Tiểu thư, chuyện gì?”

Trương Hiểu Tinh vẫn không quên đem y phục trong tay gấp cho xong, để lên bàn.

“Ngày mai ba người các cô đi lên võ đài đi, luyện thân thể một chút”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Trương Hiểu Tinh buông quần áo trong tay ra, nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt:

“Tiểu thư, người nói thật?”

Là người luyện võ, cơ hội như vậy rất khó có được, giờ lên đài cơ bản đều là các đại môn phái có danh tiếng, mình có thể so tài cùng bọn họ một phen tất nhiên là cao hứng.

Thấy bộ dáng của Hiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt trợn trắng, đánh nhau mệt như vậy mà nàng ấy lại tích cực thế.

“Ta nói thật, cô đi gọi hai người kia chuẩn bị đi”

“Được, tiểu thư”

Hiểu Tinh lập tức đem y phục cất kỹ, liền vội vội vàng vàng chạy đi, Hàn Nguyệt Nguyệt khóa lại cửa, duỗi duỗi lưng, lên giường đi ngủ. Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, thấy có người ngồi bên giường, sợ tới mức gần chết, lập tức chuẩn bị xuất thủ.

“Là ta”

https://thuviensach.vn

Nghe thấy thanh âm của Mạnh Dịch Vân, mới hạ tay xuống, sao người này nửa đêm không ngủ, chạy tới dọa nàng. Trong phòng tối như mực, chỉ nhìn thấy bóng người, Hàn Nguyệt Nguyệt vỗ vỗ trước ngực.

“Làm ta sợ muốn chết”

Mạnh Dịch Vân lấy tay sờ sờ trán nàng.

“Không việc gì chứ”

Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy tay Mạnh Dịch Vân ra.

“Làm sao có thể không có việc gì, tim bị dọa rơi xuống một nửa”

Người nào nửa đêm tỉnh lại thấy trước giường mình có cái bóng đen đang đứng sẽ không bị dọa sao?

“Có việc?”

Thấy Mạnh Dịch Vân không lên tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt mới hòa hoãn hỏi.

“Không có việc gì”

Không có việc gì nửa đêm tới để làm chi, Hàn Nguyệt Nguyệt động động thân thể trườn đến đầu giường. Tuy cực kỳ tối, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn cảm giác được Mạnh Dịch Vân đang nhìn chằm chằm vào mình, người này có thể nhìn vào ban đêm ư? Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay lắc lắc trước mắt Mạnh Dịch Vân, hắn thấy bộ dáng này của nàng, cực kỳ bất đắc dĩ, đưa tay bắt lấy tay nàng.

“Huynh nhìn thấy được?” Hàn Nguyệt Nguyệt tò mò hỏi.

“Uh`m, ta thấy được“ tuy cực kỳ tối, nhưng nhìn lâu tự nhiên cũng thấy được.”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt rút tay về.

“Nếu không có việc ta ngủ nha”

Đặc biệt tới để cùng nàng chơi mê tàng, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm xuống, kéo chăn lên trên, qua một lúc sau, vẫn thấy Mạnh Dịch Vân ngồi ở bên giường.

“Mạnh Dịch Vân, huynh tới để làm gì?” Có để cho người ta ngủ hay không.

Mỗi lần Nguyệt Nguyệt tức giận đều gọi tên hắn một cách đầy đủ.

“Muốn nhìn nàng”

Nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt vụng trộm cười cười, người này thực không được tự nhiên, những gì hắn nói nghe thật không có khả năng.

“Đường đường một Vương gia nửa đêm bò vào cửa sổ vào phòng cô nương gia, không sợ tổn hại uy phong?”

Tuy cao hứng, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn là nghiêm mặt nói.

“Muốn ôm nàng một cái”

Hắn cũng không biết làm sao, dù cho đêm nay nhìn thấy Nguyệt Nguyệt cùng tên Đông Phương Trí kia tán gẫu vui vẻ như thế. Trong lòng hắn không thoải mái, nhớ lại ngủ không được, liền lặng lẽ chạy đến phòng nàng ngó xem. Hắn vốn là không muốn quấy rầy nàng, chỉ là trùng hợp nàng tỉnh lại. Loại lời nói này có thể đến từ miệng Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt rất bất ngờ, nhưng cũng thật vui vẻ.

“Cởi giày ra””

https://thuviensach.vn

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân ngẩn người. Thấy hắn không nhúc nhích, Hàn Nguyệt Nguyệt còn nói.

“Huynh đánh thức ta, ta muốn huynh phụ trách ru ta ngủ mới thôi”

Ban ngày tháng ba tuy ấm áp, nhưng là buổi tối vẫn hơi lạnh, mà người này lại ăn mặc như thế, cũng không sợ cảm lạnh ư. Hàn Nguyệt Nguyệt đem chăn xốc lên, chính mình di chuyển vào bên trong, kéo Mạnh Dịch Vân nằm lên giường.

Mặc dù có điểm không hợp lễ giáo, bất quá Hàn Nguyệt Nguyệt không thèm để ý những thứ này. Mạnh Dịch Vân là bạn trai mình, cũng không phải là người khác, vả lại chỉ là đi ngủ mà thôi.

Thân thể Mạnh Dịch Vân có phần cứng ngắc, tay cũng không biết để ở đâu. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế, biết Mạnh Dịch Vân cũ kỹ lễ giáo lại xuất hiện. Đưa tay ôm eo hắn, tìm vị trí thoải mái dựa vào, nếu bộ dạng này của họ bị người khác thấy, không biết có thể bị nhốt lồng heo hay không.

“Sao thân thể huynh cứng như vậy, làm trán ta đau”

Hàn Nguyệt Nguyệt sờ sờ trán, sao người này giống tảng đá quá. Hơi thở nóng hầm hập của Hàn Nguyệt Nguyệt thổi tới cổ mình, ngứa, Mạnh Dịch Vân cố gắng thả lỏng, ôm nàng vào trong ngực. Nguyệt Nguyệt là quá tín nhiệm hắn hay là không có một điểm đề phòng với nam nhân, mình là một nam nhân bình thường, thân thể nàng dán lên, bảo hắn làm sao thả lỏng.

Nàng tất nhiên là biết họ chưa thành thân, Mạnh Dịch Vân sẽ không làm gì nàng, cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt mới an tâm ôm Mạnh Dịch Vân đi ngủ, nhưng nàng không biết Mạnh Dịch Vân có bao nhiêu dày vò.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh lại, phát hiện Mạnh Dịch Vân sớm đã không thấy bóng dáng, mà vị trí bên cạnh còn lạnh,

https://thuviensach.vn

chắc là đi lâu rồi, có phần mất mát, không phải tư tưởng nàng không bình thường, mà là có cái gối ôm ôm đi ngủ, thật sự là cực kỳ thoải mái.

Cơm nước xong, mấy người lại xuất phát đến sân thi đấu, Như Họa Như Tuyết có phần cấp bách, tối hôm qua nghe Tiểu Tinh nói Hàn Nguyệt Nguyệt kêu các nàng lên sân thi đấu, cao hứng thiếu chút nữa cả đêm không ngủ được.

“Tiểu thư, chúng ta có thể lên chưa?”

Thấy buổi sáng đã trôi qua một nửa , Hàn Nguyệt Nguyệt còn chưa kêu các nàng lên sân đấu, Như Họa vội vã vụng trộm chạy đến bên tai Hàn Nguyệt Nguyệt, nhắc nhở, tiểu thư hẳn là đã quên rồi.

“Chờ một chút, cô xem trận bây giờ, thực lực hoàn toàn dưới cô, sao không làm cho bọn họ đánh thêm mấy trận nữa, để đánh giá thực lực bản thân, tốt rồi hãy lên, hà tất lãng phí khí lực đối phó những thứ tôm nhỏ này”

Võ công nàng không cao, nhưng Như Họa Như Tuyết cùng Tiểu Tinh thì không giống, sư huynh không biết từ đâu mà làm ra cái bản bí tịch ấy, đúng là rất lợi hại, vốn nàng cho rằng những môn phái này võ công sẽ rất cao, nhưng thì ra cũng có như vậy mà thôi.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Như Họa cũng hiểu được, mình cần gì lãng phí thời gian trên tay những người này, thối lui về phía sau tiếp tục xem thi đấu.

“Vị kia còn muốn lên tỷ thí một phen”

Người kia đứng ở đài thượng thắng liền ba trận, võ công lại không tồi, đệ tử Côn Luân phái này còn có mấy lần, bất quá có phần cao ngạo, chỉ là thắng ba trận mà thôi, nói chuyện sao tự đại thế.

“Chúng ta tới thử”

https://thuviensach.vn

Như Họa Như Tuyết thật sự là không vội, thấy không ai lên đài, hai người lập tức đi lên, thấy hai thiếu nữ, Lý Nghiễm Vinh hơi không đặt trong mắt, dưới đài thấy thế, cũng lắc đầu, hai cô bé mới lớn này không phải đối thủ của Lý Nghiễm Vinh, bất quá đều tò mò chờ xem kịch vui, ánh mắt của họ cũng không hoa, hai nữ tử này là tỳ nữ của cô nương bên cạnh Vân vương, có thể nhân cơ hội nhìn xem thực lực của Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Không biết hai vị cô nương là môn phái nào?”

Đây chính là thời cơ tốt để báo danh, nên những người lên đài đều báo danh tính cùng môn phái.

“Tại hạ Như Tuyết và Như Họa của Mai hoa trang, thỉnh công tử chỉ giáo”

Mai hoa trang? Đầu óc Lý Nghiễm Vinh soát qua một vòng, chưa hề nghe tới môn phái này, chắc là mới vừa thành lập, liền không đem Như Họa Như Tuyết để vào mắt. Bất quá những lời này khơi dậy một thành bọt nước trong lòng vài người, Mai hoa trang, là thần y thôn trang. Lúc trước bọn họ cầu thầy trị bệnh nên tìm đến Mai hoa trang, thần y cứu bọn họ, nhưng không thể tiết lộ tung tích của nàng, cùng điều kiện không tìm hiểu tin tức của nàng, cho nên rất ít người trên giang hồ biết Mai hoa trang, bọn họ chỉ biết thần y là nữ tử, tin tức khác hoàn toàn không biết gì cả, hiện tại hai nữ tử này báo là Mai hoa trang, chẳng lẽ cô gái che mặt bên người Vân vương là thần y?

Mỗi người đều đang tính toán trong lòng, mà trận đấu trên đài đã gần bắt đầu, công phu của Như Họa cùng Như Tuyết đều là song kiếm phối hợp, thêm Hàn Nguyệt Nguyệt dạy mọc cánh thành tiên nữa, tốc độ biến hóa lại càng mau hơn rất nhiều, không tới mấy chiêu, Lý Nghiễm Vinh đã sắp bại trận đến nơi.

“Đa tạ”

https://thuviensach.vn

Lý Nghiễm Vinh không thể tưởng được mình vậy mà thua trên tay hai nữ tử, trong lòng không phục lắm, nhưng tranh tài chỉ đến điểm đó là dừng, cho nên đành phải áp khí lui ra.

"Không ngờ Như Họa cùng Như Tuyết song kiếm lợi hại như vậy"

Nghe thấy thanh âm của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu.

"Đó là đương nhiên"

Võ công chính mình không cao, bên người không có người lợi hại như vậy là không được. Mạnh Dịch Vân thấy kiếm pháp của Như Họa và Như Tuyết cực kỳ xa lạ, chưa bao giờ thấy qua, có phần tò mò, kiếm pháp tốt như vậy, vì sao Nguyệt Nguyệt không học? Võ công tỳ nữ bên người nàng đều rất tốt, duy nhất là chính nàng ấy là công phu mèo quào.

"Ta muốn thử"

Chỉ thấy một nữ tử áo trắng bay đến đài, Hàn Nguyệt Nguyệt trông qua, quá xa, có phần không rõ mặt mũi.

"Đây là môn phái nào?"

Mạnh Dịch Vân chậm rãi uống trà nói "Nga Mi"

Nguyên lai là Nga Mi a, trách không được, không biết sư phụ bọn họ có phải là Diệt Tuyệt sư thái hay không.

"Tại hạ Nga Mi Tống Hải Vân, xin chỉ giáo"

Như Họa và Như Tuyết nhìn nhau, đều là nữ tử, hai người họ đánh một mình người ta có thể hay không không công bằng a? Nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt cho bọn họ cái thủ thế cố lên.

https://thuviensach.vn

“Đắc tội”

Rất nhanh, ba người liền đồng khởi, xem nữ nhân đánh nhau so với nam nhân thú vị rất nhiều, Hàn Nguyệt Nguyệt mắt không rời nhìn người trên đài, động tác liên tục đẹp như thế.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Võ Lâm Đại Hội 5

Không ngờ võ công Nga Mi lại cao thế, hơn một trăm chiêu qua đi, đều bất phân thắng bại, bưng ly trà bên cạnh uống một ngụm, không biết các nàng có khẩn trương hay không, dù sao nàng đã ở bên cạnh xem vì bọn họ khẩn trương hồi lâu.

"Đắc tội"

Thấy nữ tử áo trắng té trên mặt đất, trên mặt Hàn Nguyệt Nguyệt mới lộ ra nét cười, hô hô, không ngờ võ công Như Họa Như Tuyết lại tiến bộ như thế.

"Tại hạ Nga Mi Trương Du, đắc tội"

Lại thấy một nữ tử áo trắng nữa đi tới, nguyên lai là người ta tới báo thù đây, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫy tay Hiểu Tinh ở phía sau.

"Người này ở Nga Mi có chức vụ gì?"

Hiểu Tinh nghe nàng nói, lập tức trả lời: "Là nhị đệ tử của Nga Mi"

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, nếu thua cũng không mất mặt vì nhị đệ tử của người ta cũng đã lên rồi.

"Tiểu thư, chúng ta thua"

Như Họa và Như Tuyết đến phía trước Hàn Nguyệt Nguyệt, vốn các nàng có thể thắng, ai biết người nọ sử dụng hư chiêu lừa gạt các nàng.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì, cố gắng lần sau”

Hàn Nguyệt Nguyệt khích lệ bọn họ, dù sao chỉ là rèn luyện mà thôi, giao thủ nhiều mới có thể biết thực lực của chính mình, trở về cố gắng luyện tập thêm là được. Giờ lên đài đều là các đại đệ tử của các môn phái, trôi qua như vậy, đến xế chiều hôm nay coi như xong rồi, nhưng đến buổi chiều, Hàn Nguyệt Nguyệt mới biết được, cao thủ so chiêu tự nhiên bất đồng, không phải mấy chiêu thức đã phân thắng thua, mà đánh hơn nửa canh giờ mới kết thúc.

“Tại hạ Trương Hiểu Tinh của Mai hoa trang, xin chỉ giáo”

Trương Hiểu Tinh? Dưới đài, mọi người nghị luận nhao nhao lên. Trương Hiểu Tinh này không phải là Trương Gia Bảo Đại tiểu thư sao? Khi nào thì thành người của Mai hoa trang, ba năm trước đây, Trương Gia Bảo bị diệt môn, đồng thời Trương Tiểu Hinh cũng mất tích, trên giang hồ đều nói nàng đã chết, cũng không ngờ đến hôm nay có thể nhìn thấy ở đây.

Hàn Nguyệt Nguyệt này tới cùng là người phương nào? Vừa rồi võ công của hai nha hoàn đã thất truyền, song kiếm hợp bích, nếu là luyện thành chắc chắn tạo ra một hồi phong ba ở giang hồ sẽ, hiện tại lại là Trương Hiểu Tinh, Mai hoa trang này thật làm cho bọn họ giật mình không thôi.

“Trương Hiểu Tinh? Không ngờ là Trương gia Đại tiểu thư, hôm nay có thể vừa vặn được thấy tại hạ thật vinh hạnh”

Năm đó thanh danh của Trương Khôn trên giang hồ vang ầm ầm, chỉ là không biết gặp phải cừu gia, một đêm bị diệt môn, không ngờ Trương Tiểu Tinh vẫn còn sống.

“Không dám, giờ Hiểu Tinh chỉ là người của Mai hoa trang, mong chỉ giáo”

https://thuviensach.vn

Hai người đánh một hồi, còn chưa phân ra thắng bại, tâm Hàn Nguyệt Nguyệt đều níu chặt. Hiểu Tinh võ công không tồi, đã đánh năm trận, vẫn không bị đả bại, bình thường chỉ thấy mấy người các nàng luyện tại hậu viện, chân chính giao thủ cùng người khác, Hàn Nguyệt Nguyệt không có thấy quá lắm.

“Nàng dạy họ?”

“Cái gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, thấy Mạnh Dịch Vân nhìn mình, khó hiểu?.

“Khinh công”

Mạnh Dịch Vân chậm rãi phun ra hai chữ, giao thủ đã lâu, hắn phát hiện khinh công mấy nha hoàn đều rất tốt, tránh rất nhanh, cho nên mới có thể kiên trì lâu như vậy. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại.

“Đúng vậy”

Nàng mạnh nhất là khinh công, chỉ là muốn để thời điểm các nàng gặp nguy hiểm chạy trốn một cách nhanh nhất mà thôi, cho nên mới dạy, không ngờ, sẽ biến các nàng thành hạng mạnh.

“Võ công họ cao như vậy, sao nàng lại không học?”

Mạnh Dịch Vân rất kỳ quái, thân thủ nha hoàn của nàng cũng không tồi, mà nàng lại không được

“Đánh nhau quá mệt mỏi”

Hao phí thể lực như thế nàng mới không muốn dính dáng, có khinh công có thể chạy là được, hà tất đi học. Mạnh Dịch Vân nghe Hàn Nguyệt Nguyệt trả lời, lại cảm thấy có ý tứ.

https://thuviensach.vn

Thấy có ám khí bay về phía Tiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng phát lông trâu châm ra chặn đứng, thủ đoạn thật hèn hạ, nếu nàng không xem nghiêm túc, đúng là không thể phát hiện, không phải là luận võ sao? Hà tất như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt rất tức giận.

Hiển nhiên Hiểu Tinh cũng chú ý tới ám khí, chuẩn bị tránh ra, vừa vặn người nọ đánh ra chưởng lực, thấy Hiểu Tinh ngã xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng bay về phía thượng đài, phía dưới chỉ thấy một cái bóng trắng chớp lóe, mặt trên, người cũng đã đến chỗ lôi đài, khinh công thật thần tốc, họ không khỏi kinh ngạc.

Nữ tử này tới cùng là người phương nào? Khinh công vậy mà cao đến thế, mấy vị trưởng lão mặt lộ vẻ kinh hách, nữ tử này tuổi còn trẻ đã mạnh như vậy, nếu bọn họ đoán không sai, nàng sử dụng mọc cánh thành tiên thất truyền đã lâu, khinh công này có thể làm cho người ta thân thể nhẹ tựa lông hồng, tốc độ nhanh, trách sao có thể được Vân vương gia thưởng thức như vậy. Hàn Nguyệt Nguyệt phi châm bắn về phía người đối diện, lập tức đi đến bên cạnh Trương Hiểu Tinh.

“Hiểu Tinh, thế nào?”

Hiểu Tinh lắc đầu, nhưng khóe miệng vẫn chảy máu, rõ ràng nói là đến điểm đến là dừng, sao đến phiên của nàng người này liền hạ độc thủ.

“Ngươi động tay động chân gì? Vì sao sư đệ ta toàn thân đều không động được?”

Người nọ thấy nam tử trên đài ngã xuống lập tức chạy đến, chỉ vào Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn là đang tức giận, còn dám trêu chọc nàng.

“Tránh ra, nếu không đừng trách ta khách khí”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cho Tiểu Tinh ăn viên thuốc, ý bảo Như Họa và Như Tuyết phía sau đem Hiểu Tinh nâng dậy, không ngờ đối phương xuống tay nặng thế, hoàn toàn là muốn lấy mệnh.

“Đao kiếm không có mắt, luận võ bị thương chính là chuyện thường, các ngươi dám hạ độc thủ với sư đệ ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, chỉ thấy nam tử bị nàng phóng châm té trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, mà tên kia luôn mồm kêu hô sư đệ đứng cách Hàn Nguyệt Nguyệt không xa, chỉ vào nàng lên án.

“Đao kiếm không có mắt, luận võ quy định điểm đến là dừng, tỳ nữ của ta đã bị thương, lệnh sư đệ vẫn còn từng bước ép sát, nếu ta không ra tay, chỉ sợ tỳ nữ liền tắt thở trên tay sư đệ ngươi”

Hàn Nguyệt Nguyệt không chút sợ hãi trừng mắt nhìn nam tử trước mặt, muốn khi dễ người của nàng, không có cửa đâu.

“Cô nương, đây là sao, mọi người đang ngồi đều nhìn thấy chính nàng ta va chạm vào chưởng phóng tới, cũng không phải là sư đệ ta cố ý hạ thủ, thua liền thua, giờ ngươi đem sư đệ ta biến thành như vậy, không phải phạm vào quy tắc luận võ sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy nam tử kia một điểm cũng không sợ hãi, xem ra đã có chuẩn bị, sự tình không có đơn giản như vậy.

“Phải không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt từ từ đi đến bên cạnh lôi đài, lấy tay rút ám khí vừa rồi ra.

“Đây là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Mọi người thấy thế, lập tức lên tiếng bàn tán. Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến trước nam tử kia, quang minh chính đại bắn về phía nam tử kia, võ công không được, không có nghĩa là nàng không biết ám khí, năm đó nàng vì bảo mệnh, đã khổ công học tất cả các loại.

“Muốn chơi ám khí với ta, về nhà luyện vài năm nữa đi”

Nam tử kia tránh ám khí, mặt liền hung dữ, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, chỉ thấy Trương Hiểu Tinh nói không ra tiếng với nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn nhìn, mới hiểu được, nguyên lai là địch nhân của Hiểu Tinh, trốn tránh vài năm thanh tịnh, không nghĩ tới hôm nay lại đụng phải, năm đó đám người này xuống tay nặng như thế, cơ hội khó có được, phải báo thù mới được, không thì khẩu khí trong lòng nuốt không trôi. Xoay người đối mặt với nam tử phía sau, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười.

“Không biết Hiểu Tinh cùng vị công tử này có thù hằn gì?”

Trước mắt nam tử kia hiện lên một tia kinh hãi, bất quá rất nhanh mặt lại trở về bình thường.

“Luận võ thắng bại là thường tình, nào nói đến cừu hận”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, trình diễn không tệ, không biết người đứng sau là ai.

"Như vậy nha, tiểu nữ tử có lỗi, độc mà sư đệ trúng bổn cô nương cũng không có giải dược” Hàn Nguyệt Nguyệt cố ý lộ ra một bộ dạng xấu hổ.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, nam tử kia rốt cuộc nhịn không được, lập tức xuất thủ đánh về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế vọt qua một bên, người này thật là đùa khiếm nhã, mới nói hai câu liền nhịn không được ra tay liền.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân thấy thế, lập tức bay về phía lôi đài, che trước Hàn Nguyệt Nguyệt, công phu Hàn Nguyệt Nguyệt căn bản không phải đối thủ của người nọ , nhưng không biết vì sao Nguyệt Nguyệt vẫn cố ý khơi mào, mọi người dưới đài quan sát trận đấu cũng không dám nhúng tay.

“Mạnh đại ca, đừng phí sức với hắn”

Hiểu Tinh còn chịu thương thế kia, nàng mới không có thời gian lãng phí ở đây. Mạnh Dịch Vân nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, mấy chiêu liền đánh người nọ ngã xuống đất, Hàn Nguyệt Nguyệt đi lên phía trước, đem một viên thuốc nhét vào miệng người nọ, nhỏ giọng nói đến.

“Trở về nói cho chủ tử các ngươi, nghĩ muốn đụng đến người của ta, không có cửa đâu, còn thù hận của ba năm trước đây, chúng ta sớm hay muộn cũng đến đòi lại” Nói xong Hàn Nguyệt Nguyệt trở về bên cạnh Mạnh Dịch Vân.

Diệp Nhất Phàm thấy Mạnh Dịch Vân chế trụ người kia, lập tức chạy tới.

“Dẫn người xuống, Vương gia, người không có việc gì chứ?”

Mạnh Dịch Vân lắc đầu

“Không cần, cho bọn họ đi thôi” Hàn Nguyệt Nguyệt ngăn cản, nếu bắt hắn lại, người nào đi truyền lời.

Diệp Nhất Phàm mặt lộ vẻ khó hiểu: “Hàn cô nương, có gì không ổn?”

Người có mắt đều nhìn ra hai người này bất thiện, nếu thả họ rời đi, không phải thả hổ về rừng sao.

“Trang chủ không cần lo lắng, ta đã cho bọn hắn ăn tán công hoàn, công phu đã phế, đời này cũng không thể luyện võ”

https://thuviensach.vn

Hai người này trở về giống như phế nhân, chủ tử bọn hắn khẳng định hắn không lưu lại bọn hắn, dù sao đều là chết, sao không làm cho bọn họ giúp bản thân đem lời truyền tới a.

“Vậy y theo lời Hàn cô nương, người tới, đem hai người này ném ra ngoài trang”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy sự tình giải quyết, quay đầu hướng mọi người phía dưới nói.

“Chúng ta chủ tớ mấy người cũng không phải vì tranh đoạt vị trí Minh Chủ chỉ là muốn mượn cơ hội này để thể nghiệm mà thôi, xin lỗi vì chậm trễ mọi người”

Sau đó lại xoay người đối Diệp Nhất Phàm nói “Trang chủ, tiếp tục đi, chúng ta cáo từ trước”

Có chỗ dựa là Mạnh Dịch Vân, ai dám khó xử nàng. Diệp Nhất Phàm gật gật đầu, Mạnh Dịch Vân cũng không có hứng thú xem tiếp, đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt cùng trở về sân. Thấy mấy người Mạnh Dịch Vân rời đi, Diệp Nhất Phàm mới tuyên bố luận võ tiếp tục.

Đem Hiểu Tinh đỡ đến trên giường, Như Tuyết mang chậu nước cho Tiểu Tinh lau mặt.

“Tiểu thư”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía Hiểu Tinh.

“Cái gì đều không cần phải nói, cũng không cần nói cho ta biết”

Hiện tại trên người Hiểu Tinh thương tổn nghiêm trọng, Như Họa đem cái hòm thuốc của Hàn Nguyệt Nguyệt để trên bàn, Hàn Nguyệt Nguyệt vận dụng nội lực chữa thương cho Tiểu Tinh.

https://thuviensach.vn

“Như Tuyết, chuẩn bị nước ấm”

Như Họa giúp Hàn Nguyệt Nguyệt lau mồ hôi trên trán, sau đó đỡ Tiểu Tinh nằm xuống. Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh bàn, đem dược đã chuẩn bị, Tiểu Tinh kinh mạch có chút bị hao tổn, tuy đã ăn qua dược nhưng ngâm dược vẫn là tốt hơn, Như Họa cùng Như Tuyết đỡ Hiểu Tinh vào trong thùng, Hàn Nguyệt Nguyệt đem thuốc bột đổ vào.

“Như Họa, đem ngân châm lại đây”

Nơi này không có than lửa để đun nước nóng, dụng ngân châm mới giúp thân thể Tiểu Tinh hấp thu được chứ nếu là nước lạnh rồi dược liệu cũng vô dụng.Như Họa và Như Tuyết đều đứng ở một bên chờ Hàn Nguyệt Nguyệt, đây là lần đầu tiên thấy người bên người nàng chịu tổn thương nặng như vậy, cực kỳ lo lắng, một điểm cũng không dám qua loa.

Hai nha đầu ở trong lòng tạo mục tiêu cho chính mình, nhất định phải luyện võ công hoàn hảo, như vậy mới có thể thay Hiểu Tinh tỷ báo thù, trước kia các nàng đã quá thoải mái, không gặp nhiều giang hồ hiểm ác.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Võ Lâm Đại Hội 6

Đem Tiểu Tinh đỡ lên trên giường, Hàn Nguyệt Nguyệt đem ngân châm tiêu độc cất kỹ.

“Các ngươi ở lại chăm sóc Hiểu Tinh”

“Tiểu thư, người không sao chứ?”

Như Họa và Như Tuyết có chút lo lắng, tiểu thư sắc mặt có phần trắng xanh. Hàn Nguyệt Nguyệt uống ly nước để thuận khí.

“Không có việc gì, nghỉ ngơi một chút là ổn, các cô ở đây chăm sóc Hiểu Tinh”

Nàng cũng không thể đảm bảo cừu nhân của Tiểu Tinh có còn ở thôn trang hay không, hiện tại Tiểu Tinh tung tích bị lộ, khó tránh khỏi sẽ có người truy tìm. Hàn Nguyệt Nguyệt đem hòm thuốc cất kỹ, ra khỏi phòng, Mạnh Dịch Vân nhìn thấy lập tức đi tới.

“Nguyệt Nguyệt, không có việc gì chứ”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu đối Mạnh Dịch Vân lộ ra mặt tươi cười.

“Không có việc gì”

Thấy sắc mặt Hàn Nguyệt Nguyệt không tốt, Mạnh Dịch Vân dơ tay sờ trán nàng, lần nào cũng làm bản thân mình ra vậy, chính mình còn không lo lắng thì làm sao cứu được người.

https://thuviensach.vn

“Huynh làm gì vậy?”

Mạnh Dịch Vân đột nhiên chặn ngang ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt, cô giật mình.

“Trở về phòng nghỉ ngơi”

Mạnh Dịch Vân không để ý quả đấm của nàng, nhấc chân hướng phòng nàng đi đến. Đem Hàn Nguyệt Nguyệt đặt ở trên giường, lấy hòm thuốc để qua một bên, kéo chăn đắp kín. Thật là mệt chết, Hàn Nguyệt Nguyệt mặc kệ Mạnh Dịch Vân, nhắm mắt lại ngủ, Mạnh Dịch Vân thấy nàng thiếp đi, khép cửa ra khỏi phòng. Không biết qua bao lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, chống thân thể ngồi dậy, nhìn ra bên ngoài trời sáng rồi mà không ai kêu nàng, nàng lao xuống giường, mặc thêm y phục đi đến phòng Hiểu Tinh.

“Tiểu thư”

Như Họa vừa thấy nàng tới, lập tức hỏi thăm. Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên giường, Hiểu Tinh mở to mắt.

“Tiểu thư”

“Khỏe chưa?”

Như Họa mang cái ghế đến bên giường cho Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống

“Tốt hơn nhiều”

Y thuật tiểu thư rất tốt, trãi qua một tối, cảm giác đã tốt hơn nhiều.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống, lại xem mạch cho Hiểu Tinh, coi như bình thường chỉ cần tĩnh dưỡng một thời gian là ổn, Hàn Nguyệt Nguyệt thả tay Hiểu Tinh.

https://thuviensach.vn

“Người cố gắng nghỉ ngơi, vài ngày là khỏi, những người đó ngươi không cần lo lắng”

Hiểu Tinh vẻ mặt tự oán , nếu không phải mình, cũng sẽ không cho tiểu thư mang đến phiền toái.

“Tiểu thư”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười. Thời điểm Hiểu Tinh vừa mới bắt đầu theo nàng, nàng đã đảm bảo sẽ bảo vệ nàng ấy an toàn.

“Không có việc gì, nghỉ ngơi đi”

“Tiểu thư, ta giúp ngươi rửa mặt chải đầu”

Như Họa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ khoác áo khoác, tóc không chải, đứng ở phía sau nhắc nhở, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, về phòng rửa mặt chải đầu.

“Tiểu thư, ăn điểm tâm đi”

Như Tuyết đem thức ăn mang đến phòng Hàn Nguyệt Nguyệt , Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi vào bên cạnh bàn, ăn xong bữa sáng.

“Vương gia đâu?”

Như Tuyết vừa cầm chén đũa cất vừa trả lời Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Tiểu thư, hôm nay là trận chung kết, Vương gia sáng sớm đã đi xem thi đấu”

Hàn Nguyệt Nguyệt lúc này mới nhớ tới. Đúng vậy a, hôm nay đúng là tuyển Võ Lâm minh chủ.

“Sao lại không gọi ta dậy”

https://thuviensach.vn

Nàng còn nhớ rõ đã hứa Đông Phương Trí đi cổ vũ hắn, hiện tại đã trễ thế này, không biết có kịp không.

“Vương gia nói để cho tiểu thư ở trong viện nghỉ ngơi, vẫn để cho Hắc Ưng ở lại”

Như Họa ở một bên tiếp lời, Vương gia đối tiểu thư cũng thật tốt. Hàn Nguyệt Nguyệt có chút buồn bực, nha hoàn của người nào, tại sao luôn nghe theo Mạnh Dịch Vân.

“Như Họa, cô ở lại chăm sóc Hiểu Tinh, ta cùng Như Tuyết đi xem trận thi đấu”

Nếu Mạnh Dịch Vân để Hắc Ưng lại, bên này sẽ không có gì nguy hiểm.

“Tiểu thư ~”

Như Họa còn đang ấm ức, tại sao không mang theo nàng, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Như Tuyết đã đi đến trận đấu. Vòng qua bên cạnh đài chủ tịch đi đến ghế tựa ngồi xuống, Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở bên cạnh, lập tức hỏi.

“Sao lại đến đây? Không phải bảo nàng nghỉ ngơi sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nhìn Mạnh Dịch Vân, ánh mắt nhìn về phía dưới, không biết Đông Phương Trí lên sân khấu chưa.

“Không có việc gì, Đông Phương Trí lên đài chưa?”

Mạnh Dịch Vân trong lòng có phần không thoải mái, kêu nàng nghỉ ngơi không nghe, chạy tới không để ý tới hắn còn hỏi nam nhân khác. Hắn lạnh lùng mở miệng nói.

“Không có”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt một lòng chỉ chú ý đến trận thi đấu, không chú ý tới Mạnh Dịch Vân đang biến sắc. Mấy trận qua đi, rốt cục cũng đến Đông Phương Trí lên đài, không tin được Đông Phương Trí võ công cao như vậy, có thể đả bại Hải Sa Bang bang chủ, xem rất hấp dẫn.

Nếu là Đông Phương Trí lên làm Võ Lâm minh chủ, nàng lại có một bằng hữu cứng rắn ở phía sau hậu trường, nhưng ngẫm lại, dù sao Đông Phương Trí còn trẻ, nếu đánh thắng mọi người cũng nhất định không phục hắn.

Thật không thể như ý Hàn Nguyệt Nguyệt, bởi vì Đông Phương Trí bị bang chủ Côn Luân phái đả bại. Thấy trận đấu không có xem đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào ghế, nàng không có hứng thú xem những lão nhân đánh nhau. Cho đến khi kết thúc tranh đoạt vị trí Minh Chủ, quay đầu ngắm ngắm Mạnh Dịch Vân, mặt vẫn là không chút thay đổi nhìn trận đấu, hắn không cảm thấy nhàm chán sao? Đã nhìn lâu như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay đến phía dưới bàn vụng trộm kéo ống tay áo Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân quay đầu lại.

“Có phải có chỗ nào không thoải mái?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, thân thể hướng Mạnh Dịch Vân bên cạnh nói

“Người nào chính là Võ Lâm minh chủ?”

Đánh một hồi lâu như vậy, không biết khi nào thì mới kết thúc.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, lại là Diệp Nhất Phàm tiếp tục kế nhiệm?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy kỳ lạ, thấy Mạnh Dịch Vân lại theo dõi trận đấu, Hàn Nguyệt Nguyệt không thú vị quay đầu đi. Buổi chiều, Hàn Nguyệt Nguyệt không đi, để cho Mạnh Dịch Vân trở về hỏi kết quả là

https://thuviensach.vn

được, vốn cho rằng lần này có thể nhìn thấy cái gì tuyệt thế võ công, không nghĩ lại nhàm chán tới vậy, xem ra mình không thích hợp hồ lộng trên giang hồ, vẫn là trở về kiếm tiền vui vẻ hơn nhiều. Hiện tại Thiên Hương lâu đã ổn định , lại có Tư Tư cùng Như Song quản, chính mình căn bản không cần quan tâm, hiện ngẫm lại sẽ làm thêm cái gì, tiền bạc vĩnh viễn cũng không ngại tăng lên.

Ngủ vào buổi chiều, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi dậy, không nghĩ trời đã tối đen như vậy, ngủ lâu vậy mà cũng không ai gọi dậy. Rời giường mặc quần áo, tóc buộc đơn giản buông xuống một bên, buổi tối khuya quấn tóc phiền toái.

“Mạnh đại ca, vị trí Minh Chủ là ai?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa đi đến phòng khách, thấy Mạnh Dịch Vân ngồi ở bên trong, lập tức đi vào. Mạnh Dịch Vân nghe được thanh âm của Hàn Nguyệt Nguyệt, ngẩng đầu

“Là Diệp Nhất Phàm”

Không có vượt ra ngoài dự kiến của hắn, Hàn Nguyệt Nguyệt biết kết quả, ngồi vào một bên.

“Hắn võ công cao như vậy sao?”

Liên tiếp hai năm đều làm Minh Chủ, xem ra thực lực không thể coi thường. Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, Diệp Nhất Phàm võ công ở trên giang hồ coi như không mạnh nhất, chủ yếu chính là tính tình, tính cách con người của hắn là điểm quyết định một nửa thắng lợi.

“Chúng ta đây khi nào thì trở về?”

Võ lâm đại hội kết thúc, bọn hắn cũng cần phải trở về, chuyến đi này cũng đã hai tháng, không biết thôn trang có việc gì hay không. Mạnh Dịch

https://thuviensach.vn

Vân đặt ly trà xuống, nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Nguyệt Nguyệt, theo ta về kinh thành được không?”

Hắn nghĩ muốn lập tức trở về thành thân, như vậy bọn hắn không cần tách ra. Hôm nay đại hội kết thúc, hắn nghĩ đến chính mình trở lại kinh thành còn có rất nhiều chuyện muốn xử lý, mà Nguyệt Nguyệt lại phải về Tứ Phương thành, như vậy hai người không biết bao lâu mới có thể gặp lại, cho nên hắn nghĩ muốn đem Nguyệt Nguyệt cùng về kinh thành, dù sao bọn hắn sớm hay muộn đều phải thành thân, tại sao không sớm một chút.

“A?”

Hàn Nguyệt Nguyệt có phần phản ứng không kịp, đi kinh thành để làm chi, nàng còn muốn trở lại Tứ Phương thành tính thêm chuyện làm ăn.

“Theo ta về Vương Phủ”

Mạnh Dịch Vân nói đến. Hàn Nguyệt Nguyệt có phần sửng sốt, về Vương Phủ? Hắn không nhanh như vậy đi, nàng tuy cũng không muốn hai người tách ra, nhưng là thế này thì phát triển thật sự quá nhanh, thật tình nàng không nghĩ muốn lập gia đình sớm như thế, quá tháng Tám nàng mới mười bảy, tại hiện đại còn chưa trưởng thành. Nhưng là Mạnh Dịch Vân không có nghĩ như vậy, nữ tử mười sáu tuổi là có thể lập gia đình, Nguyệt Nguyệt tuổi đã mười bảy, thành thân, hắn liền có lý do giữ nàng tại bên người.

“Có phải quá sớm hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thật cẩn thận hỏi, nàng còn chưa có chuẩn bị tốt tư tưởng thành thân? Quá xa xôi. Mạnh Dịch Vân sắc mặt có chút không tốt, chẳng lẽ Nguyệt Nguyệt không định gả cho hắn? Còn nữa, hôm nay nàng vì Đông Phương Trí mà kích động như thế, trong lòng lại càng không

https://thuviensach.vn

thoải mái, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được Mạnh Dịch Vân không vui, biết mình lại trêu chọc hắn tức giận.

"Ta nghĩ nên chờ một thời gian nữa, ta nghĩ muốn về Tứ Phương thành một chuyến"

Người này thực không thể trêu chọc.

"Muốn bao lâu?"

Mạnh Dịch Vân hỏi, hắn chưa bao giờ khẩn cấp quá như vậy, hắn nghĩ muốn lập tức đem Hàn Nguyệt Nguyệt trói bên người mang về kinh thành, sau đó tuyên bố với thiên hạ nàng là nữ nhân của Mạnh Dịch Vân hắn, nếu ai dám có chủ ý với nàng trước hết phải coi chừng bản thân.

Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ đương nhiên là càng lâu càng tốt, nhưng là ngoài miệng không dám nói, hiện tại đã trung tuần tháng ba, trở về mất hơn mười ngày, nếu không sai tháng Tư mới có thể trở lại Tứ Phương thành, công việc buôn bán nếu muốn ổn định, ít nhất mất nửa năm đi, tính xong thời gian, cẩn thận nhìn về phía Mạnh Dịch Vân.

"Cuối năm như thế nào?"

Dù sao đến lúc đó thuận tiện có thể ra mắt ông nội. Hơn tám tháng, Mạnh Dịch Vân sắc mặt càng ngày càng xấu, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đứng dậy đến phía sau Mạnh Dịch Vân, hai tay ôm cổ Mạnh Dịch Vân, vùi đầu tại gáy hắn, làm nũng nói.

"Ta đảm bảo cuối năm nhất định sẽ đi kinh thành, nếu ta cuối năm không đi, ngươi có thể phái người tới bắt ta có được hay không ~"

Thấy bộ dạng này của Hàn Nguyệt Nguyệt , tâm tình của Mạnh Dịch Vân tốt hơn rất nhiều. Thấy Mạnh Dịch Vân không có động tĩnh gì, cho rằng hắn còn đang tức giận, còn nói đến.

https://thuviensach.vn

“Có được hay không ? Uh`m ~”

Khí nóng hầm hập thổi tới cổ Mạnh Dịch Vân lại thêm thanh âm khó hiểu kia của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng không thể kiềm chế. Mạnh Dịch Vân một tay kéo nàng ngồi vào trên đùi của mình, Hàn Nguyệt Nguyệt đối với hành động thình lình xảy ra đã giật mình, nhưng rất nhanh phản ứng kịp, đưa tay ôm chặt cổ Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân thấy người trong lòng yểu điệu, không biết kế tiếp nên làm như thế nào, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy bộ dáng Mạnh Dịch Vân, cười cười, hiện tại là ở phòng khách, cửa đều mở ra, nếu như bị người ta nhìn thấy, còn không biết nghĩ như thế nào. Nguyệt Nguyệt ghé sát bên tai Mạnh Dịch Vân, nhỏ giọng nhắc nhở.

“Đây là phòng khách”

Nghe được nàng nói, Mạnh Dịch Vân mới phản ứng kịp, ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt bay ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt rúc ở trong lòng Mạnh Dịch Vân cười khanh khách, liền thích thú với bộ dáng này của Mạnh Dịch Vân, Hắc Ưng thấy vương gia nhà mình ôm Hàn Nguyệt Nguyệt chạy đi ở trong đêm đen, thức thời dừng bước, theo chủ cũng phải canh thời gian, vương gia lúc này chắc chắn không muốn hắn xuất hiện.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Tuyển Người

Hàn Nguyệt Nguyệt tính toán sổ sách một lần nữa, vài năm nay thật đúng là buôn bán lời không ít, trước kia sợ ở kinh thành chọc tới phiền toái nên cũng chưa mở Thiên Hương lâu, hiện tại đã khác, có chỗ dựa là Mạnh Dịch Vân, tin rằng sẽ không ai dám tới quấy rối, kinh thành đúng là mỏ vàng, một nhà lợi nhuận có thể bằng hai nhà ở địa phương khác, dù sao về sau cũng cần phải ở kinh thành sinh hoạt, sao không nhân cơ hội này đem sản nghiệp của mình phát triển đến kinh thành.

Ở kinh thành khai trương Thiên Hương lâu, mở cửa hàng quần áo, kinh thành dù sao cũng chỉ làm chi nhánh, tổng điếm vẫn giữ lại ở Tứ Phương thành vẫn là tốt. Nếu có chuyện gì cũng bứt ra được, Hàn Nguyệt Nguyệt viết xong kế hoạch, đem tiền bạc phân phối tốt, kế tiếp là tuyển chọn cửa hàng, kinh thành giá thuê nhà cao, phố xá náo nhiệt tiền thuê cực kỳ đắt, nghĩ tới nghĩ lui cảm thấy không cần thiết phải tiêu uổng phí, dù sao Thiên Hương lâu cùng nhà may đã có tiếng, liền tính khai trương tại vùng ngoại ô, nàng tin tưởng sẽ có khách .

Nói như vậy, sao không mua mảnh đất ở ngoại ô, xây dựng hai căn lầu, một tòa làm thành cửa hàng quần áo, một tòa làm Thiên Hương lâu, như vậy không chỉ có lời, còn có thể đem giá trị con người đề cao, sau đó làm cái hậu viện, trồng chút hoa, làm chút núi giả thêm nước chảy, vừa lịch sự tao nhã vừa xinh đẹp. Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức cầm lấy bút, cẩn thận vẽ ra kế hoạch, nếu như vậy mà nói, kia chiếm diện tích rất lớn, xem ra phải kêu Tư Tư đi xem qua đất, xem có thể mua được bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Hôm sau, Hàn Nguyệt Nguyệt liền kêu Lục Tư Tư cùng Như Họa và Như Tuyết đi. Hiểu tinh hiện tại xuất môn có vẻ nguy hiểm, ở lại bên cạnh mình vẫn là tốt nhất. Hàn Nguyệt Nguyệt nhân dịp bây giờ rảnh rỗi, mỗi ngày ngâm mình ở trong thư phòng, thiết kế mấy bộ y phục, chính mình năng lực có hạn, không có khả năng làm bản mẫu, nếu bản mẫu ra xong mà không có cảm hứng mới, làm ăn sẽ không tốt, xem ra phải chế tác một bộ để đó mới được.

Càng ít hàng hóa lại càng trân quý, cứ nửa năm làm ra hai bộ, mỗi ngày cố gắng vẽ một bộ y phục, như vậy sau này thêm hình thức một chút, có thể số lượng bán ít, nhưng nếu muốn bán giá cao thì chất lượng phải đảm bảo.

“Như Ngọc, chúng ta đi Thiên Hương lâu một chuyến”

Đem bản thảo cất kỹ, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, đi ra phía ngoài, nàng muốn trong hai tháng phải tìm ra đất để mua như vậy tháng sáu hoàn thành, lại thêm thời gian chuẩn bị, thời điểm tháng tám là có thể khai trương thôi, bên kia đều là những người có tiền, chất lượng phục vụ cũng theo lẽ đó nâng cao, hiện tại nên bắt đầu chuẩn bị tập huấn cho mọi người, đến lúc đó mới mong thượng tốp.

“Tiểu thư, người đợi một chút, ta đi chuẩn bị xe ngựa”

Như Ngọc mới vừa châm trà cho Hàn Nguyệt Nguyệt, liền nghe thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói muốn đi Thiên Hương lâu, còn chưa kịp chuẩn bị xe ngựa. Từ sau khi tham gia đại hội võ lâm trở về tiểu thư tính tình thay đổi rất nhiều, làm cái gì cũng đều vội vội vàng vàng , trước kia tiểu thư vốn cực kỳ tự tại, đem mọi chuyện trong điếm an bài xong, mỗi ngày đều là ngủ, nếu không thì phối dược. Nhưng hiện tại lại suốt ngày không ra ngoài, trốn ở thư phòng.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng nghe Như Họa và Như Tuyết nói qua chuyện của Vương gia cùng tiểu thư, kia đúng là Vương Phủ, tiểu thư hiện tại nên tận dụng thời gian luyện tập lễ nghi mới đúng, kinh thành đều là hoàng gia quý tộc, nàng nghe người ta nói trong này lễ giáo là rất quan trọng, có một chút sai lầm đều sẽ trở thành trò cười của mọi người.

Nhưng vài lần nàng nói ra, tiểu thư đều giả bộ ngớ ngẩn để lừa nàng, vẫn một lòng nhào vào tính chuyện làm ăn, tiểu thư sắp làm Vương Phi, Vương gia lại có nhiều tiền như thế, tiểu thư liều mạng kiếm tiền để làm chi a, ài ~ thật sự là cấp chết người.

Hàn Nguyệt Nguyệt ở trước cửa cùng Như Ngọc đi xe ngựa, nàng nắm thời gian xử lý sự tình, kêu Như Song đi Ngọc thành xem xét thị trường vẫn chưa biết ra sao, hiện tại nàng mới phát hiện người không đủ dùng, bây giờ mở cả Thiên Hương lâu cùng nhà may ở kinh thành, Tư Tư khẳng định nên làm ở trấn bên kia, nói như vậy Thiên Hương lâu ở các địa phương khác đều phải cần Như Song đi xử lý, không được, xem ra phải tìm mấy người đáng tin, Như Ngọc cùng Hiểu Tinh là không thể rời nàng .

Đến chỗ Thiên Hương lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt trực tiếp đến Xuân Cư, Như Ngọc đi báo Chu chưởng quầy. Bình thường lầu ba giành cho khách quý đều là trống không, ngẫu nhiên mới có khách, nhưng kinh thành thì không giống thế, nơi nơi đều là người có tiền, kinh thành cùng những Thiên Hương lâu ở các địa phương khác không thể giống nhau, toàn bộ đều phải biến thành nhã gian.

“Lão bản”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Chu chưởng quầy đến đây, lập tức ý bảo hắn ngồi xuống.

“Chu chưởng quầy, ta lần này tới là có một số việc muốn bàn với ông”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đem chuyện ở muốn mở Thiên Hương lâu ở kinh thành nói với Chu chưởng quầy, chỉ nói cần huấn luyện người đưa qua, chi tiết khác chưa cần nói, hắn chỉ quản việc chuẩn bị người là được.

“Chu chưởng quầy, ta nghĩ muốn tại Ngọc thành cùng Triệu thành cũng mở Thiên Hương lâu, nhưng người thì không đủ, ta tin tưởng Chu chưởng quầy, không biết ông có người thích hợp có thể giới thiệu hay không?”

Chu chưởng quầy coi như có năng lực, tính tình tuy gian xảo, nhưng còn trong phạm vi có thể chấp nhận.

“Có thì cũng có, chỉ là không biết lão bản có hài lòng hay không?”

Chu chưởng quầy nghĩ một chút, mới trả lời. Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Nói đi , nếu là không vừa ý có thể tuyển chọn lại”.

“Trương Hải cùng Tống Lão Thất tính tình không tệ, thêm nữa bọn họ ở đây đã được hai năm, đối với chuyện của tửu lâu cũng rõ ràng, chỉ là tuổi còn trẻ”

Hai người này Hàn Nguyệt Nguyệt đã thấy qua, coi như thành thật. Nên thử xem.

“Như vậy đi, trước tiên đem người đào tạo tốt, để hai người họ phụ trách những người khác, ông ở bên cạnh chỉ điểm, nếu làm tốt, ta có thể suy xét lại”

Hàn Nguyệt Nguyệt không cho phép loại tình huống gia tộc xuất hiện trong tay mình, Trương Hải là thân thích của Chu chưởng quầy, khó tránh khỏi ngày sau thông đồng , vẫn là nên cẩn thận một chút , để tránh ngày sau có phiền toái.

“Vâng, bà chủ còn có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Chu chưởng quầy ở trong lòng tính toán, bà chủ tín nhiệm chính mình như vậy, lần này có cơ hội thể hiện.

“Như vậy đi, ông ngoài việc dạy những người đó, hãy viết tấm bố cáo chiêu mộ chưởng quầy, nói chỉ cần có năng lực đều có thể ghi danh, nếu như có năng lực, tiền lương tùy ý bọn họ, nhớ viết rõ ràng một chút đó là phải đi nơi khác làm việc”

Có mấy chưởng quầy cần thay đổi, ở dưới mắt nàng hành động, cũng không nhìn xem nàng là ai. Chu chưởng quầy trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh trở lại bình thường, nếu lần này tìm đến người có năng lực còn hơn người của mình, kia địa vị của của hắn có thể nguy hiểm, nhưng sau lại nghe đến Hàn Nguyệt Nguyệt là phái đến nơi khác mới yên tâm, gần đây lương của Thiên Hương lâu chưởng quầy là cao nhất, béo bở lại nhiều, công việc này làm sao có thể để rơi vào tay người ngoài.

Bố cáo dán ra ba ngày, trong ba ngày đã có rất nhiều người đến ghi danh. Hàn Nguyệt Nguyệt toàn bộ đều giao cho Chu chưởng quầy quản thúc, bảy ngày sau thống nhất phỏng vấn, nàng muốn đích thân phỏng vấn, toàn bộ lấy thực lực làm chuẩn, chỉ cần người có năng lực, lương thì có thể thoả thuận.

Hàn Nguyệt Nguyệt đem vấn đề khảo sát viết hết trên giấy. Sau khi thông qua khảo sát và xem qua hồ sơ mới có thể vào phỏng vấn, phỏng vấn qua mới có thể huấn luyện, việc này vậy là được, Hàn Nguyệt Nguyệt viết xong giao cho Chu chưởng quầy, khảo sát là ở lầu ba Đông cư và Hạ cư, lần này tới tham gia khảo sát tổng cộng có hai mươi ba người, mỗi gian kê mười hai cái bàn, một người một đề, để tránh giống nhau.

Hàn Nguyệt Nguyệt tại Xuân cư, vụng trộm nhìn xuống những người này, nếu là loại lén lút lập tức xóa sạch, một lúc lâu sau, Chu chưởng quầy đem bài thi giao cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

https://thuviensach.vn

“Chu chưởng quầy, xem những bài thi này chắc sẽ tốn một ít thời gian, ngươi trước an bài bọn họ xuống dùng cơm”

Mặc kệ như thế nào, người nếu đến đây, mời ăn bữa cơm vẫn là chuyện nên làm.

“Vâng, lão bản”

Thấy Chu chưởng quầy lui ra, Như Ngọc lập tức tiến lên đem bài thi mở ra, nàng cũng rất muốn nhìn xem những người này viết gì. Hàn Nguyệt Nguyệt từng quyển từng quyển mở ra xem, đem những bài cảm thấy được để một bên, còn lại có hứng thú có thể giữ lại làm chuyện khác, dù sao hiện tại nhân lực cực kỳ thiếu.

“Tiểu thư, bài này rất tốt”

Như Ngọc đem một quyển đưa tới trước mặt nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt mở ra, đầu tiên đập vào mắt khiến cho người cảm thấy được người này rất cẩn thận, chữ viết thật sự chỉnh tề, giấy viết cũng rất sạch sẽ, đảo qua nội dung, lại nhìn đến phía dưới đề tên "Lương Hiển", người này rất có suy nghĩ, Hàn Nguyệt Nguyệt lần này đặc biệt ra đề: như thế nào mở rộng thị trường, đáp rất khá rất có chủ kiến, hẳn là một nhân tài.

Xem xong tất cả , tổng cộng tuyển ra năm người, trả lời rất tốt, chỉ là không biết tính tình như thế nào? Hàn Nguyệt Nguyệt đem danh sách giao cho Như Ngọc đưa cho Chu chưởng quầy. Năm người này sẽ phỏng vấn, còn những người kia, Hàn Nguyệt Nguyệt lại chọn ba người, ba người này với vấn đề làm kinh tế rất có hiểu biết, có thể làm tạm thời và huấn luyện.

Còn những người khác nếu muốn ở lại làm việc, cũng có thể, Hàn Nguyệt Nguyệt đem vấn đề muốn hỏi viết lên giấy, để Như Ngọc chuyển giao cho Chu chưởng quầy, nàng ở cách vách nghe ngóng, quả thật có thể dùng, nàng sẽ triệu kiến.

https://thuviensach.vn

Nghe bọn họ trả lời xong, Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ xem trọng Lương Hiển cùng Tống Thanh. Lý Bảo Ngũ tuy nhiều chuyện làm ăn giải thích không bằng họ, nhưng công phu tính sổ lại cực kỳ giỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt làm riêng cho mỗi người một quyển sổ, muốn họ tính toán trong thời gian nhanh nhất, Lý Bảo Ngũ chưa tới nửa canh giờ không những tính xong mà số liệu cũng đúng, điều này làm cho Hàn Nguyệt Nguyệt đánh giá với cặp mắt.

“Như Ngọc, gọi ba người này tới, người khác có thể đi về”

Hàn Nguyệt Nguyệt viết ra giấy tên ba người, Như Ngọc cho Chu chưởng quầy truyền tới, mang ba người tới Xuân cư.

“Ba vị mời ngồi, đây là lão bản của Thiên Hương lâu”

Chu chưởng quầy vừa vào cửa liền giải thích, Như Ngọc tiến lên châm trà. Ba người thấy người chưởng quầy dẫn họ đi gặp thực ra là một nữ tử mười bảy mười tám tuổi, nhưng lại che mặt. Tuy nói là lão bản Thiên Hương lâu, nhưng vẫn làm bọn họ có phần không thể tin được, khắp nơi đều có những quán rượu thật to, làm ăn lại càng không phải nói, không ngờ ông chủ sau lưng thực ra là tiểu cô nương.

“Ba vị ngồi xuống trước đã”

Chu chưởng quầy thấy ba người không nhúc nhích, lại nhắc nhở. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy ba người bọn họ vào cửa thì bắt đầu đánh giá. Nghe Chu chưởng quầy giới thiệu, Hàn Nguyệt Nguyệt mới biết được, Lý Bảo Ngũ này khoảng năm mươi tuổi, bộ dáng có phần mập, bất quá xem ra rất thành thật, Tống Thanh thì chừng ba mươi tuổi, sạch sẽ lưu loát, hẳn là người làm ăn, chỉ có Lương Hiển có phần còn quá trẻ, vừa hai mươi, bộ dáng thanh tú, ngược lại giống như là thư sinh.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Mới Có Thể

“Biểu hiện vừa rồi của ba vị, ta đã thấy được, tình huống cơ bản của Thiên Hương lâu chúng ta, Chu chưởng quầy đã nói cho mọi người, không biết ba vị còn vấn đề gì không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói với ba người phía trước, ba người kia nhìn thoáng qua nhau, họ căn bản không nghĩ tới lão bản sau lưng lại trẻ như vậy.

“Không ngờ lão bản còn quá trẻ, để cho Lý mỗ giật mình, thanh danh Thiên Hương lâu sớm như sấm bên tai, có thể làm việc cho Thiên Hương lâu chính là vinh hạnh của Lý mỗ”

Lý Bảo Ngũ lớn tuổi nhất mở miệng nói, hắn mặc kệ lão bản là người phương nào, chỉ cần có thể ở lại Thiên Hương lâu làm việc là được, mà tiền công còn theo ý muốn của mình.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói “Lần này Thiên Hương lâu chúng ta tuyển chưởng quầy, ba vị có thể trổ hết tài năng chứng minh ba vị có năng lực. Thiên Hương lâu muốn ở Ngọc thành cùng Triệu thành khai trương thêm hai tửu lâu, thời gian cấp bách, dự định tháng tám sẽ khai trương, cho nên ta muốn ba vị có thể nghĩ rõ ràng, có nguyện ý đi vùng khác làm việc không? Nếu thấy khó khăn thì cũng có thể buông tha"

Nhìn ba người phía trước, sắc mặt mỗi người đều bất đồng, Hàn Nguyệt Nguyệt lại có hứng thú với Lương Hiển.

“Chúng ta nguyện ý”

https://thuviensach.vn

Nghe được ba người trả lời. Hàn Nguyệt Nguyệt bảo Chu chưởng quầy đi xuống làm việc, sau đó nói với ba người:

“Lúc trước mọi người làm việc ở nơi nào và vì sao muốn tới Thiên Hương lâu làm việc, mời viết lên giấy trắng, ta sẽ không lộ ra chuyện của mọi người cho bất luận kẻ nào, cái này xin yên tâm, làm việc dưới tay ta, trước tiên ta muốn hiểu biết mọi người, ngày sau mới có thể an bài. Tùy theo năng lực bản thân của mỗi người để có thể lấy tiền công ít nhiều viết lên, không cần lo lắng, chỉ cần mọi người có năng lực, ra bao nhiêu giá đều không sao cả”

Như Ngọc đem ba tờ giấy trắng đặt trên bàn, ý bảo họ viết, đối với Hàn Nguyệt Nguyệt mà nói, họ đều đang suy nghĩ trong lòng, lấy giấy, bắt đầu viết lên.

Qua một lúc sau, Như Ngọc đưa ba tấm giấy viết xong cho Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp nhận rồi mở một lần, trong lòng có ý định, Lý Bảo Ngũ này thì ra lúc trước làm việc ở ngân hàng tư nhân, trách không được tính sổ nhanh như vậy. Ngươi này muốn chuyển qua Thiên Hương Lâu làm là do Hàn Nguyệt Nguyệt thông báo tiền công do chính mình đề nghị, điều kiện có lực hấp dẫn. Người này làm việc giảo hoạt, bất quá còn có thể, dù sao chỉ là tính sổ , làm giả sổ sách cũng không thể gạt được nàng.

Tống Thanh lúc trước làm công việc của tổ tiên để lại, chỉ là bị đối thủ lấy lòng quan phủ ép tới đường cùng, cho nên mới tìm việc làm, tai họa không lớn, trước có kinh nghiệm về việc buôn bán, quản căn quán rượu không phải việc khó, mà người còn có vẻ thành thật, chỉ là làm việc có phần không biết biến chuyển, nếu không sao mình không đi lấy lòng quan phủ, mà lại bị đối thủ qua mặt.

Còn Lương Hiển, là tú tài, có một bụng văn chương, chỉ là trong nhà túng quẫn, vì kế sinh nhai cho nên đành phải tìm việc làm. Hàn Nguyệt

https://thuviensach.vn

Nguyệt có phần chần chờ, cổ nhân tự nhận là đọc sách có thể tài trí hơn người, khinh thường thương nhân, trong lòng đều có một phần ngạo khí, ngày sau người ta muốn làm Trạng Nguyên, chỉ sợ có chút khó.

Xem xong, Hàn Nguyệt Nguyệt hơi phiền não, nếu nói như vậy, ba người này chỉ có Tống Thanh miễn cưỡng có thể sử dụng được, còn hai người kia có chút khó. Nhưng nhất thời cũng không biết đi nơi nào để tìm, chỉ có thể thử dùng trước. Hạ quyết tâm, Hàn Nguyệt Nguyệt buông giấy trong tay ra, ngẩng đầu:

"Tình huống của mọi người ta đều đã xem qua, mọi người ra giá đi ta sẽ suy xét, cụ thể vẫn còn muốn thấy biểu hiện của mọi người, ta muốn nhìn xem mọi người có thể hay không đáng để ta bỏ tiền mời làm việc, mọi người huấn luyện trong này nửa tháng, nửa tháng sau ta sẽ căn cứ tình huống ta nhìn thấy mới quyết định, bất quá ta cũng biết rõ mọi người khó xử, nửa tháng đó không thể uổng phí thời gian của mọi người, ta sẽ kêu Chu chưởng quầy cho các ngươi mỗt người mười hai lượng bạc, mọi người còn có vấn đề gì không?"

Tâm tư mỗi người mỗt khác, nửa tháng tiền công này là mười hai bạc, thật sự là giá trên trời, nhưng lại không phải làm việc chính thức, tửu lâu khác quản sổ sách một tháng tối đa cũng năm lượng, này ông chủ thật đúng là đại lượng.

Hàn Nguyệt Nguyệt làm như vậy tự nhiên là có mục đích của của nàng, nàng tin tưởng chắc chắn chỉ có lương cao mới có thể giữ được nhân tài, trước dùng giá cả giữ họ ở lại, ngày sau sẽ từ từ thu nạp lòng người.

"Nửa tháng này chúng ta không vì cô nương làm việc, vô công bất thụ lộc (không làm thì không có lộc), cô nương không cần cho chúng ta nhiều bạc như vậy"

https://thuviensach.vn

Nghe Lương Hiển nói, Lý Bảo Ngũ hung hăng trừng mắt một cái, đồ ngốc này, tiền bạc sao lại chê chứ, người ta nguyện ý cho, ngươi lại nhiều vấn đề như vậy, mà Tống Thanh gật gật đầu. Hắn buôn bán luôn luôn đường đường chính chính, không tham tài, ông chủ này cho bọn họ làm nửa tháng lấy mười hai bạc, quả thật hơi nhiều.

Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng cảm thấy buồn cười, người đọc sách đúng là bất đồng, người ta trả thù lao cao lại ngại nhiều, bất quá nàng cũng có hảo cảm với quan điểm của Lương Hiển, không tham tiền tài bất nghĩa, là người chính trực, nếu ngày sau làm quan, có thể không bị ích lợi che mắt, hẳn là quan tốt.

“Mọi người đúng là nhân tài, ta muốn bồi dưỡng cẩn thận, đương nhiên không thể ủy khuất mọi người, chỉ cần mọi người làm cho tốt, ngày sau ta sẽ không bạc đãi mọi người, còn lại cứ tìm Chu chưởng quầy an bài đi”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, mấy người cáo từ ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt gọi Như Ngọc đem ba tờ giấy thiêu hủy, đã đáp ứng không tiết lộ, giấy tất nhiên là không thể lưu lại.

Qua vài ngày, Tư Tư cùng Như Họa và Như Tuyết trở lại từ kinh thành, kết quả là hết sức thỏa mãn, năm mẫu đất, xây quán rượu cùng nhà may tối đa là hết hai mẫu, còn lại có thể làm hậu viện, cho công nhân nghỉ ngơi, Thiên Hương lâu vẫn xây ba tầng, lầu một là nơi tiếp đãi, lầu hai làm nhã gian, lầu ba làm gian thượng đẳng.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn bản vẽ trên tay, lầu ba mới có bốn gian khách quý , lầu hai tám gian nhã gian, lầu một không có, có thể hơi ít hay không, quan lại quyền quý nơi kinh thành rất nhiều, xem ra bản vẽ còn phải thay đổi. Những quan chức kia chắc chắn sẽ thường xuyên mở tiệc chiêu đãi quan lớn để lập quan hệ, nói như vậy tiết mục biểu diễn kia là không thiếu được, đúng rồi, sao không xây một đài biểu diễn?

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức cầm lấy bút vẽ, trong đại sảnh là để không, nối thẳng mái nhà, lầu hai cùng lầu ba chuyển động vây quanh không gian này, có cái hành lang, ở mặt đất lầu một xây một cái đài, để biểu diễn tiết mục, như vậy hai ba lầu đều có thể xem được, tất cả đại sảnh lầu một trừ quầy thu ngân, toàn bộ để không, nếu có yến hội là có thể kê rất nhiều bàn, bất quá phải mở rộng thêm diện tích, như vậy nhã gian lầu hai có thể thêm hai gian, lầu ba không cần thêm, vẫn là bốn gian.

“Như Ngọc, đi gọi Tư Tư đến đây”

Giờ tài hoa của Tư Tư có thể phát huy tác dụng, bất quá vẫn không đủ người, xem ra còn phải ngẫm lại biện pháp mới được, mà nàng còn muốn lập một đoàn đội, chuyên biểu diễn tiết mục, lấy kiến thức của nàng ở hiện đại nhất định có thể lập một phen công trạng, về sau tiền bạc sẽ chảy vào trong túi nàng, ngẫm lại cảm thấy như thế thật sung sướng, kiếp trước sợ, giờ lại có cơ hội, nhất định nàng phải kiếm rất nhiều rất nhiều tiền.

“Tiểu thư”

Nghe giọng của Tư Tư, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu nói: “Tiến vào”

Lục Tư Tư đẩy cửa vào, đến trước Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi “Tiểu thư, có chuyện gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào ghế dựa đối diện: "Ngồi xuống trước đi, ta có chuyện muốn cùng cô thương lượng”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem bản vẽ đưa cho Lục Tư Tư, nói ra suy nghĩ của mình.

“Ta cũng không cần cô xuất đầu lộ diện, chỉ cần tìm người, cô dạy các nàng là được”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Lục Tư Tư buông bản vẽ trong tay ra.

“Toàn bộ theo ý tiểu thư là được”

Nếu không có Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng nào có hôm nay, cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt bảo nàng làm cái gì, nàng sẽ tận lực đi làm.

“Tư Tư, vất vả cho cô”

Mấy năm nay nếu không có Tư Tư giúp nàng quản lý nhiều chuyện như vậy, nàng đúng là sẽ bận không thở nổi, để một cô gái biến thành người làm ăn có thủ đoạn như ngày hôm nay, quả thật là khó xử cho nàng ấy. Lục Tư Tư kinh ngạc, Hàn Nguyệt Nguyệt cứu nàng ra khỏi nơi kia, mà lại cho nàng cuộc sống như ngày hôm nay, trong lòng cảm kích còn không kịp.

“Tiểu thư, những thứ này đều là Tư Tư nên làm”

Hàn Nguyệt Nguyệt vui mừng cười cười, Tư Tư là người biết điều, làm việc lại ổn trọng.

“Ba năm này, ta chỉ cố việc buôn bán, đã đem việc chung thân đại sự của cô cùng Hiểu Tinh quăng ra sau đầu, cả đời nữ nhân mặc kệ như thế nào, sau cùng đều phải có người để dựa vào, các cô nếu là có người trong lòng hãy nói với ta, ta giúp các cô quyết định”

Hiểu Tinh cùng Tư Tư đều đã hai mươi, nếu không gả, liền thành gái lỡ thì, thế nàng sẽ thành người chắn hạnh phúc của người ta.

“Tiểu thư, sao hôm nay lại đột nhiên nói cái này?”

Lục Tư Tư có phần thẹn thùng nói, dù sao cũng là cô nương, một cô gái như tiểu thư chưa lấy chồng sao lại đến nói việc này. Nữ tử cổ đại da mặt thật mỏng, nói chuyện lập gia đình liền xấu hổ, hành động kia của nàng

https://thuviensach.vn

cùng Mạnh Dịch Vân chẳng phải là bị dọa hết mức sao? Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên nghĩ, vì để cho Mạnh Dịch Vân đáp ứng để nàng về Tứ Phương thành, nàng đúng là phải trả giá trầm trọng, ngay cả sắc dụ cũng dùng tới, bất quá nàng sớm biết rằng trước khi thành thân Mạnh Dịch Vân sẽ không làm gì nàng, nàng mới dám dùng chiêu này.

Hiện tại không biết Mạnh Dịch Vân thế nào, sau khi đại hội võ lâm kết thúc,đã hơn hai tháng không gặp mặt, nghĩ đến gương mặt lạnh lùng của hắn, trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt ấm áp lên, thông minh cỡ nào có thể có tác dụng gì, còn không phải bị nàng làm cho đần độn, ngẫm lại lại cảm thấy buồn cười, trong lòng rất nhớ hắn.

Lục Tư Tư thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nói chuyện, ngẩng đầu, lại đang thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không biết nghĩ đến cái gì, khóe miệng hơi cong lên.

“Tiểu thư?”

Nghe tiếng Lục Tư Tư, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức lấy lại tinh thần, nói với Lục Tư Tư.

“Dù sao việc hôn nhân của các cô là tự do, chỉ cần chính mình cảm thấy được là được, ta sẽ không ngăn, đi xuống trước đi, có việc ta sẽ gọi cô”

Thiếu chút nữa là xấu mặt trước mặt người khác, trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt hung hăng mắng Mạnh Dịch Vân một lần.

“Vâng, tiểu thư”

Lục Tư Tư đứng dậy đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉnh bản vẽ xong, nhanh đưa tới để kinh thành khởi công, không thì sợ là không kịp. Mà lúc này Mạnh Dịch Vân đang ở cùng mấy cái quan viên thương lượng sự tình, đột nhiên hắt hơi một cái, mấy cái quan viên thấy thế, lập tức nói:

https://thuviensach.vn

“Vương gia nhật lý vạn kỵ (ngày đi vạn dặm), phải chú ý giữ gìn thánh thể”.

Mạnh Dịch Vân xấu hổ gật đầu “Làm phiền các vị lo lắng, tiếp tục đi”.

“Vương gia, ba ngày trước Hàn cô nương ở Triệu thành mua gian tửu lâu”

Hắc Ưng đứng phía sau Mạnh Dịch Vân báo cáo. Từ sau khi trở về, Vương gia liền phái ám vệ bảo hộ Hàn cô nương, mặc kệ chuyện gì, chỉ cần liên quan đến Hàn cô nương, nhất định phải hồi báo Vương gia.

“Đã biết, ngươi đi xuống trước đi”

Mạnh Dịch Vân nhìn màn đêm đen ngoài cửa sổ, nha đầu kia nói là có việc về Tứ Phương thành, không ngờ là muốn mở cửa hàng, nàng sợ hắn nuôi nàng không nổi sao? Lắc đầu, mấy ngày trước hắn gọi người đem vài mẫu ở ngoại ô kinh thành phân chia cho nàng, vậy mà vẫn không thỏa mãn, lại chạy tới Triệu thành cùng Ngọc thành mở tiệm.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Điều Tra Thị Trường

"Như Ngọc, ngày mai ta đi một chuyến cùng Hiểu Tinh tới Triệu thành, mọi việc nơi này liền giao cho cô"

Giờ chỉ có một mình Như Song xử lý chuyện của Triệu thành cùng Ngọc thành, căn bản là bận không thở nổi, Tư Tư cùng Như Họa và Như Tuyết lại xử lý mọi chuyện ở kinh thành, không thể phân thân, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn nên tự mình đi xem, mau chóng đem hai tửu lâu kia chuẩn bị cho tốt.

"Tiểu thư, sao không để Như Họa và Như Tuyết đi cùng?"

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Như Ngọc lập tức hỏi, nếu có nguy hiểm thì làm sao bây giờ, Như Họa và Như Tuyết có võ công, như vậy an toàn hơn.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu "Không cần, kinh thành bên kia còn có rất nhiều chuyện muốn xử lý, ta đi cùng Hiểu Tinh là được"

Một điểm nàng cũng không lo lắng, từ khi trở về từ đại hội võ lâm, vẫn có mấy ánh mắt nhìn mình chằm chằm, cảm giác đối phương không có gì ác ý, chẳng thế thì lâu như vậy lại không có xuống tay, hoặc là những người này là người của Mạnh Dịch Vân phái tới, không thì tin tức về nàng nhanh như vậy đã truyền tới kinh thành. Đừng tưởng rằng nàng không biết, đất ở kinh thành không phải có tiền là mua được, vậy mà mình hai ngày đã mua được vài mẫu, nếu không phải Mạnh Dịch Vân động tay động chân, nhìn cũng biết loại người không quyền không thế như mình, còn không biết phải cần bao nhiêu thời gian cùng tiền bạc mới có thể mua được?.

https://thuviensach.vn

“"Nhưng tiểu thư”

“Được, nhanh đi Thiên Hương lâu xem coi huấn luyện như thế nào rồi, ta kêu Hiểu Tinh thu thập một chút”

Như Ngọc còn muốn nói gì đó, đã bị Hàn Nguyệt Nguyệt cắt ngang, ra khỏi phòng. Nha đầu kia càng lúc càng giống bà quản gia, cái gì cũng không yên tâm, nàng cũng không phải đứa bé, nửa đường sợ hãi, huống hồ cũng không phải mang vàng bạc châu báu trên người, sợ bị cướp hay sao? Có người của Mạnh Dịch Vân ở đây, nàng tin tưởng cho dù có người có đánh chủ ý leen nàng cũng không thể vào được trong phạm vi mười dặm.

Sáng sớm hôm sau, hai người liền xuất phát đến Triệu thành, lần này vì thuận tiện, hai người đều cải trang thành nam tử để dễ dàng hành động. Ở cổ đại, nữ nhân nói chuyện không có trọng lượng bằng nam nhân. Trương Hiểu Tinh điều khiển xe ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trong xe ngựa, tuy xóc nảy, nhưng đệm lót bên trong cực dày, cho nên coi như có thể, mang sổ sách ra xem từ từ, hiện tại mọi người đều bề bộn nhiều việc, chính mình đành phải động thủ xem từng khoản, người cổ đại viết sổ sách nhìn phiền muốn chết.

Đi một chút lại nghỉ, rốt cục ngày thứ tư cũng đến Triệu thành, Như Song nhận được thư của Hàn Nguyệt Nguyệt, đặc biệt ở lại chờ hai người họ, Như Song đã sớm chuẩn bị khách sạn, thỏa mái dễ chịu tắm rửa xong, lại ăn đầy bụng, ngủ một giấc. Hôm sau, ba người mới đi đến quán rượu.

“Tiểu thư, đoạn đường kia náo nhiệt nhưng người ta không muốn bán, cho nên đành phải mua trong này”

Như Song đem tình huống nói cho Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt dạo qua một vòng, tuy không phải là đoạn đường nóng nhất, nhưng vị trí cũng không tồi, đường này không có quán rượu nào, chỉ là có một ít

https://thuviensach.vn

cửa hàng làm ăn có chút thất bát, như vậy không phải sẽ thiếu sức cạnh tranh sao.

Dù sao chỉ cần có thương hiệu, đồ ăn thật ngon, còn sợ gì khách không tới. Gian tửu lâu này diện tích tuy lớn nhưng kiến trúc muốn thay đổi, trừ bỏ Thiên Hương lâu ở ngoài kinh thành, kiến trúc đều phải nhất trí .

Xoay người, nói với Như Song: “Lập tức tìm người lại đây, ta muốn trong nửa tháng phải thay đổi lại kiến trúc nơi này”.

Thời gian của nàng cũng không nhiều.

“Vâng, tiểu thư”

Như Song đi rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Trương Hiểu Tinh không lập tức trở lại khách sạn, mà là đi dạo trên đường cái, phải buôn bán ở chỗ này, thì cần phải hiểu thị trường nơi này .

“Tiểu thư, chúng ta đã ăn tới ba quán”

Trương Hiểu Tinh nhìn tửu lâu phía trước, mặt nhăn nhăn, tiểu thư nói muốn hiểu biết thị trường, nguyên lai là mang nàng tới ăn cơm, nhưng không chỉ một nơi, nàng mà không chống đỡ thì đã ói rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nhìn Trương Hiểu Tinh, bất đắc dĩ cười cười. “Ai kêu cô ăn nhiều như vậy ? Chúng ta chỉ tới nếm, không phải tới ăn”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, nha đầu kia chỉ cần bình luận về thức ăn, hoàn toàn không cần ăn nhiều như vậy, mỗi món nếm là được, còn có vài nhà không ăn nha.

“Tiểu thư ~ không phải, công tử cầu người tha cho tôi đi”

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không có ý định trở về, Trương Hiểu Tinh lập tức bi thương cầu xin.

“Được, được, đây là tửu lâu cuối cùng, còn lại thì để mai lại đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người đi đến tửu lâu, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, mặt Hiểu Tinh lập tức dài ra, cái gì? Ngày mai lại đi? Này không phải muốn mạng của nàng sao?

“Tiểu ~ công tử, đợi ta với”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào, Hiểu Tinh lập tức theo sau.

“Khách quan, bên này, mời”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến một bàn trống ngồi xuống, tiểu nhị đặt ấm trà.

"Khách quan muốn ăn gì? Ở đây cái gì chúng ta cũng có hết…."

Sao nhà nào cũng nói như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức cắt ngang lời tiểu nhị: “Đem tất cả đồ ăn ngon nhất của các người cho chúng ta”

Tiểu nhị nghe được, lập tức vui tươi hớn hở đáp lời: “Được rồi, khách quan, người chờ một chút, đồ ăn của Hương Mãn lâu chúng ta là nổi tiếng nhất toàn thành, chắc chắn người sẽ thỏa mãn”

Đây chính là đại kim tài, tiểu nhị lập tức chạy tới thông báo cho phòng bếp chuẩn bị đồ ăn.

Hàn Nguyệt Nguyệt rót ly trà, ánh mắt vẫn không quên đánh giá chung quanh, hiện tại đã qua thời gian ăn cơm, khách trong tửu lâu rất ít, nhìn không rõ là làm ăn tốt xấu, để nếm thử món ngon nhất của họ, nếu nàng cảm thấy không được tốt lắm, thì Thiên Hương lâu của nàng sẽ rất có giá trị trên thị trường.

https://thuviensach.vn

“Công tử, này ~”

Trương Hiểu Tinh nhìn đầy bàn đồ ăn, có phần khó khăn.

“Mỗi món người nếm một chút là được, cảm thấy được thì hẵng gắp, không thể ăn thì bỏ qua”

Dù sao cũng không phải thật sự tới ăn cơm.

"Khách quan, người dùng trước các món này, còn hai món nữa lập tức mang lên" tiểu nhị đứng một bên nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày, dùng chiếc đũa chỉ vào những món đã ăn qua nói:

“Món này chúng ta không thích ăn, lấy đi phân cho khất cái bên ngoài đi”

Cũng không thể lãng phí, những thứ này đều mua bằng bạc. Tiểu nhị nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, có phần khó hiểu, những thứ đồ ăn này tính ra đều là bạc, có thể bằng tiền công một tháng của họ, nhưng khách quan chỉ ăn một miếng liền muốn đưa cho khất cái bên ngoài. Đây cũng là quá lãng phí rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy tiểu nhị không động đậy, có phần mất hứng, khất cái bên ngoài không phải người? Bọn họ sao lại không được ăn, dù sao là tiền của nàng, nàng không đau lòng, hắn lo vớ vẩn cái gì.

“Không nghe sao?”

“Vâng quý khách, ta đi liền”

Thấy sắc mặt Hàn Nguyệt Nguyệt biến đổi, phục vụ lập tức đi phòng bếp lấy đồ để đựng bằng gốm sứ thượng đẳng lấy cho khất cái dùng, chưởng quầy biết không đánh chết hắn mới là lạ.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, món này không tệ”

Trương Hiểu Tinh chỉ vào món vịt nướng nói. Hàn Nguyệt Nguyệt cầm đũa gắp một miếng vào bát, nếm thử, quả thật cũng được lắm, thật không hổ là tửu lâu tốt nhất Triệu thành, đồ ăn này so với hương vị của các tửu lâu khác tốt hơn rất nhiều.

“Vậy cô cảm thấy đồ ăn của Thiên Hương lâu chúng ta ăn ngon hay nơi này ngon hơn?”

Hàn Nguyệt Nguyệt buông đũa ra, đợi hai món ăn sau cùng ra.

“Đương nhiên là Thiên Hương lâu ăn ngon hơn”

Hiểu Tinh lập tức trả lời, tay nghề tiểu thư cũng không phải tầm thường, mà còn rất nhiều món chuyên dùng để điều dưỡng thân thể, ăn nhiều còn đẹp da nha.

“Nhỏ tiếng chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nói với Hiểu Tinh, nếu bị người ta nghe thấy các nàng tới thăm dò địch,không đuổi mình đi mới là lạ. Hiểu tinh kéo kéo đầu lưỡi, thiếu chút nữa đã quên. Hai người ăn xong, thanh toán tiền, đi ra khỏi Hương Mãn lâu, nấc cục, ăn no, có hơi muốn đi ngủ, Hàn Nguyệt Nguyệt híp mắt nhìn mặt trời bên ngoài không biết làm sao, thật sự là thời tiết tốt , không nóng không lạnh, vừa vặn tốt, ngủ thoải mái.

“Kẻ trộm, đừng chạy, kẻ trộm”

Thấy phía trước có người bị truy đánh, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to hai mắt, kẻ trộm cũng quá lớn mật rồi, giữa ban ngày lại trộm đồ của người ta, thấy người đuổi theo phía sau là một cô gái đầu đầy mồ hôi, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay xuất ngân châm về phía nam tử trẻ tuổi.

https://thuviensach.vn

“Ôi uy ~”

Chỉ thấy nam tử kia đột nhiên ngã xuống đất, người chung quanh nhao nhao vây lại, người con gái đuổi theo tách đám người ra, xông lên liền giẫm hai phát vào nam tử té trên mặt đất:

“Ngươi dám trộm của lão nương, ngươi dám trộm của lão nương, ta đưa ngươi đi nha môn, xem về sau ngươi còn dám trộm nữa không”

Nghe người con gái nói, nam tử té trên mặt đất lập tức vùng vẫy muốn đứng dậy, nhưng thuốc tê sớm ngấm vào trong cơ thể, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, tay chân hoàn toàn mất tri giác. Nhưng là miệng vẫn thét lên:

“Đại tỷ, ta sai rồi, ngài tha ta đi, về sau ta cũng không dám. Đại tỷ ta sai lầm rồi, thực xin lỗi, ta đem mọi thứ trả lại cho ngài, cầu ngài cho ta một con đường sống đi”

Người con gái kia thấy thế, một chút cũng không động tâm.

“Tha cho ngươi? Ngày mai lại đi trộm người khác? Đừng có mơ”

Khom người tìm trên người đàn ông túi tiền của mình rồi bỏ vào trong túi, mọi người vây quanh nhìn thấy, chỉ vào người trên mặt đất, nhao nhao bàn luận. Hàn Nguyệt Nguyệt lách vào đám người, chỉ thấy nam tử nằm trên mặt đất quần áo rách nát, tóc cũng cực kỳ hỗn độn, ài ~ người này cũng thật là, nếu không có chuyện gì, sao lại trở thành trộm chứ.

“Vị đại tỷ này, nếu đồ đã cầm lại, thì hãy bỏ qua cho hắn đi, ngươi xem người hắn rách nát như thế, hắn là gặp việc khó mới ra hạ sách này”

Hàn Nguyệt Nguyệt tiến đến bên cạnh đứa con gái lớn tiếng nói. Đứa con gái kia quay đầu, nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, vốn muốn chửi ầm lên, nhưng thấy nam tử trước mắt tác phong nhanh nhẹn, bộ dáng tuấn tú,

https://thuviensach.vn

nhất thời nộ khí trong lòng liền đánh tan hơn phân nửa, giọng nói cũng trở nên mềm mại.

“Công tử thật sự là có lòng tốt, thả người này ra ngày sau sẽ lại gây tai họa cho người khác, vẫn là đưa đến nha môn đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn nam tử trên mặt đất, vốn vì Hàn Nguyệt Nguyệt lên tiếng mà vui mừng, nhưng sau nghe được đứa con gái kia nói, lại cầu xin:

“Cầu ngài tha cho ta đi, mai mốt ta sẽ không đi trộm nữa, ta có thể thề với trời”

Đứa con gái nghe lời nam tử kia nói, trợn mắt nhìn hắn.

“Thề? Ai tin a, hôm nay thề, ngày mai lại đi trộm, ngày kia còn không biết có đi giết người phóng hỏa không”

Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự là bội phục cô gái này, có thể đem việc nhỏ nháo lớn như vậy, vốn những người bên cạnh xem náo nhiệt đã nổi lên vài điểm đồng tình, bị nàng nói như vậy, nhất thời tan thành mây khói.

“Đại tỷ, điều cũng không thể nói lung tung, nếu truyền ra ngoài vị huynh đệ này ngày sau làm người như thế nào, nhà ai mà không có khó khăn riêng, nể mặt tiểu đệ để lại hắn một con đường thoát đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt liếc mắt với Hiểu Tinh ngầm ra hiệu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Huynh Muội Tô Gia

Trương Hiểu Tinh hiểu ý, lập tức tiến lên trước mặt đứa con gái kia, cười tít mắt nói: “Tiểu đệ vừa thấy đại tỷ liền cảm thấy được là người đại phú đại quý, khí độ phi phàm, dù sao mọi thứ đều đã lấy về rồi phải không, hà tất chi phải chấp nhặt cùng người như thế, hạ thấp thân phận”

Nói xong vẫn không quên lấy từ trong ống tay áo ra một đĩnh bạc lặng lẽ nhét vào trong tay người con gái kia. Cô ta nhìn bạc trong tay suy nghĩ một phen, nặng như thế, chắc là khoảng mười hai lượng, tươi cười trên mặt lập tức hiện ra: “Vậy xem mặt mũi hai vị công tử đây, tha cho hắn một lần, nếu lần sau lại để ta tóm được, ta đây không khách khí”

Dù sao túi tiền của mình đã lấy lại được, còn kiếm thêm mười hai bạc, việc này làm ăn được nha.

“Vậy cám ơn đại tỷ”

Thấy nhân vật chính đi rồi, người chung quanh xem náo nhiệt cũng chậm chậm giải tán. Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên cạnh nam tử té trên mặt đất ngồi xổm xuống, lấy tay rút ngân châm cắm ở cẳng chân, lại lấy bình thuốc từ trên người ra để trước mũi nam tử kia.

Nam tử kia thấy tay chân của mình có thể động đậy, lập tức đứng lên. Hàn Nguyệt Nguyệt lui về sau vài bước “Cám ơn hai vị công tử cứu giúp”

Khom lưng với Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Trương Hiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt khiêm tốn xua tay “Không cần, không cần, chỉ thấy bất bình nên ra tay thôi”

https://thuviensach.vn

Nếu không phải mình động tay động chân, làm sao hắn có thể bị đứa con gái kia đuổi tới chứ.

“Tại hạ Tô Tống, ở ngoại ô, hành động hôm nay thực là không phải, không biết hai vị ân công xưng hô như thế nào?”

Thấy người này không giống như vô lại, mà cách nói chuyện cũng cực kỳ khách khí, quan điểm của Hàn Nguyệt Nguyệt với hắn không khỏi có chút thay đổi

“Tại hạ họ Hàn, Tô công tử là người địa phương, chắc là cực kì hiểu biết về Triệu thành?” Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

Tô Tống ngẩng đầu “Đúng vậy, ân công từ nơi khác đến?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Đúng vậy, vốn định đi dạo chung quanh nhưng lại không có hiểu biết về Triệu thành, hơi khó”

Có người hiểu chuyện đỡ mất công nàng phải hỏi đường. Tô Tống nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, lập tức hiểu được.

“Như thế, ân công nếu tin tưởng tại hạ, tại hạ có thể mang ân công đi dạo chung quanh”

Vì cảm tạ ân cứu mạng của người ta với mình, Tô Tống đang lo không biết làm sao để hồi báo, vừa vặn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cần người dẫn đường, cái khác hắn không rõ, nhưng với địa hình của Triệu thành, hắn lại rất rõ ràng.

“Thật sự? Vậy thật tốt quá, nhưng như vậy có thể chậm trễ thời gian của Tô công tử hay không?”

Trong lòng thật cao hứng, nhưng là Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn lộ ra biểu tình xấu hổ.

https://thuviensach.vn

“Đâu nào, vì ân công làm chút chuyện, là phúc tại hạ”

Hiểu Tinh tiến lên kéo kéo ống tay áo của Hàn Nguyệt Nguyệt: “Tiểu thư sao lại thế này, người này sao có thể tin được.”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu với Tiểu Tinh, nếu Tô Tống này muốn làm cái quỷ gì, cũng phải nhìn xem hắn có năng lực hay không.

“Ta gọi ngươi là Tô Tống, ngươi cứ gọi ta là Hàn công tử là được”

Luôn ân công, kêu ân công, trong lòng cực kỳ khó chịu.

Tô Tống xấu hổ cười cười “Hàn công tử, không biết mọi người muốn đi dạo nơi nào?”

“Tùy tiện đi một chút đi, thuận tiện kể một chút về Triệu thành”

Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Trương Hiểu Tinh đi lên phía trước, ý bảo Tô Tống dẫn đường.

Đi tới hơn một canh giờ, cũng hiểu biết hơn về nơi ở của người giàu có, bình dân hoặc làm ăn buôn bán trên đường, dưới chân có chút đau, đã lâu rồi cũng chưa đi nhiều như vậy.

“Tô Tống, nhà ngươi ở ngoại ô, nếu chúng ta đã đến đây, có thể tới nhà uống chút nước không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu về phía Tô Tống, hỏi thử. Nàng phát hiện ngôn ngữ cử chỉ của hắn đều như là gia đình gia giáo, chỉ tò mò vì sao hắn bỏ mặt mũi xuống để trộm vặt trên đường, xấu hổ mở miệng hỏi thẳng, Hàn Nguyệt Nguyệt định đến nhà hắn xem, có thể sẽ biết rõ.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Tô Tống lập tức trả lời: “Là ta sơ sót, công tử đi lâu như vậy chắc là mệt mỏi, nhà ta ở phía trước, cách đó không xa, công tử không ngại liền đến nhà ta nghỉ chân một chút”

https://thuviensach.vn

Chỉ là nhà hắn nghèo, gia cụ lại càng cũ nát, trong lòng có chút xấu hổ. Hai người đi theo Tô Tống đến phía trước, rời khỏi phồn hoa phố xá càng ngày càng xa, nhà cửa bên cạnh cũng càng ngày càng rách nát, đây là nơi người nghèo cư trú.

Tô Tống dẫn họ đến một chỗ cũ kỹ thì dừng lại "Hai vị công tử, đến rồi, đây là nhà ta, có phần cũ nát"

Tô Tống xấu hổ nói với Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu "Không liên quan"

Đi theo sau Tô Tống vào, bên trong là một tiểu tiền viện, trung gian có ba gian, phòng ốc có phần nghiêng lệch, bất quá trong viện rất sạch sẽ, hắn là thường xuyên dọn dẹp.

"Hai vị công tử xin chờ một chút, ta sẽ tới ngay"

Tô Tống chuẩn bị nước cho Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Trương Hiểu Tinh, nhưng ấm nước đã cạn, xấu hổ nói. Hàn Nguyệt Nguyệt vốn định ngăn cản, lời còn chưa kịp nói ra, Tô Tống đã cầm ấm nước trên tay chạy ra ngoài.

"Tiểu thư, nhà Tô Tống thật sự rất nghèo "

Trương Hiểu Tinh đánh giá căn phòng bài trí, không có một cái gì đáng giá, mà gia cụ đều rất cũ kỹ, từ trên người lấy tấm khăn mặt ra, lau cái ghế một lần, không phải Tiểu Tinh ghét bỏ người ta, nàng thì không sao cả, người tập võ không chú ý những thứ này, nhưng tiểu thư bất đồng.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hành động của Hiểu Tinh, không biết mở miệng như thế nào, đi đến ghế tựa ngồi xuống, đi lâu như vậy, chân đau chết. Hiểu Tinh thấy thế, lập tức đi đến ngồi xổm xuống, nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, ta giúp người xoa bóp”

Tiểu thư cái gì cũng tốt, chỉ là có phần hơi lười, bình thường không có việc gì cũng không vận động, y thuật tuy cao, nhưng thể lực thật sự không tốt, mới đi như vậy đã chịu không nổi.

“Không có việc gì, nghỉ ngơi một chút là được, cô cũng ngồi xuống đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ tay Tiểu Tinh ra, giờ đang ở bên ngoài, nếu là người ta nhìn thấy hai đại nam nhân như vậy còn ra thể thống gì.

“Cứ tán gẫu đi, ta cảm thấy nhân phẩm Tô Tống này rất được, nói chuyện cũng quy củ, tứ chi hắn kiện toàn vì cái gì không đi tìm công việc, mà lại đi trộm”

Hiểu Tinh khó hiểu nói, từ lúc vào đại môn Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn một mực chú ý tình huống chung quanh. Vào đến trong nhà, lại có một cỗ mùi nồng đậm của vị thuốc đông y, chắc là trong nhà có người bị bệnh.

“Nhà nào mà không có chút việc khó, nếu không có gì bất đắc dĩ người nào sẽ đi làm loại chuyện này”

Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay đấm đấm đùi, không biết lòng bàn chân thế nào, xem ra trở về phải dùng nước thuốc ngâm chân mới được.

“Khụ, khụ, khụ khụ”

Nghe thấy tiếng ho khan của nữ nhân. Hai người nhìn nhau một phen. Đứng dậy đi đến nơi thanh âm phát ra, thì ra là ngay cách vách. Hiểu Tinh đẩy cửa ra, vị thuốc đông y nồng đậm xông vào mũi. Hàn Nguyệt Nguyệt che miệng, ánh sáng trong phòng có chút tối, chỉ thấy một cô gái nằm trên giường. Nghe được tiếng mở cửa quay đầu lại, nhìn về phía cửa, vốn có phần mỉm cười nhưng lập tức mặt lại hiện lên vẻ cảnh giác.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi là ai?”

Chỉ thấy ở cửa có hai nam tử xa lạ đang đứng.

“Cô nương không cần kinh hoảng, chúng ta là bằng hữu của Tô Tống”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy nữ tử trên giường có dáng vẻ khẩn trương, lập tức giải thích, nàng ấy nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, khuôn mặt buộc chặt lập tức trầm tĩnh lại.

“Nguyên lai là bằng hữu của ca ca, Tiểu An đau ốm không thể chiêu đãi, mong công tử thông cảm”

Thì ra là muội muội Tô Tống.

“Tô cô nương đa lễ, sinh bệnh vốn nên nghỉ ngơi, là chúng ta quấy rầy”

Nữ tử này bệnh không phải là một hai ngày, trong nhà Tô gia lại không giàu có, thêm tiền thuốc men cho cô gái này, trách không được Tô Tống chấp nhận bỏ mặt mũi làm trộm vặt trên đường.

“Tiểu An quanh năm ốm đau tại giường, vị thuốc đông y trong phòng rất nặng, công tử vẫn nên đến phòng khách ngồi đi”

Tô An thấy người ở cửa không có ý rời đi, mở miệng nhắc nhở đến, vị thuốc đông y trong nhà này đến nàng cũng chịu không nổi, huống chi là người khác.

“Tô cô nương bị bệnh sợ không phải là một hai ngày. Tại hạ hiểu sơ một chút về nghi nan tạp chứng, nếu như cô nương không ngại, có thể để cho tại hạ xem mạch được không?”

Hiểu Tinh đứng ở phía sau, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói có phần bị dọa. Y thuật của tiểu thư nếu chỉ hiểu sơ một chút nghi nan tạp chứng mà

https://thuviensach.vn

nói, thì những đại phu trên đường chắc đến bác sĩ thú y cũng không bằng?

“Không sợ công tử chê cười, Tiểu An bị bệnh đã hơn hai năm. Đại phu trong thành cũng mời mấy lần, tiêu hết tất cả những gì tích cóp trong nhà, nhưng không thấy chuyển biến tốt đẹp, ngược lại càng ngày càng tệ. Tiểu An thấy mình như thế, thật không có hy vọng gì xa vời, ý tốt của công tử. Tiểu An tâm lĩnh”

Anh trai vì bệnh của nàng, đem tất cả những gì có thể đổi tiền trong nhà đi cầm đồ, lại đi nơi nơi vay tiền bốc thuốc cho nàng. Nhìn anh trai càng ngày càng gầy, nhiều lần nàng cũng muốn chấm dứt sinh mệnh của mình, không cần ở lại liên lụy anh, nhưng là nàng lại không có dũng khí này.

“Tô cô nương không cần nhụt chí như vậy, dù sao tại hạ cũng không nhất định có thể trị tốt, chỉ muốn thử xem, mặc kệ kết quả như thế nào, cô nương không phải nên cho mình một cơ hội sống sao?”

Bệnh không đáng sợ, đáng sợ là những người không có ý thức muốn sống, cam chịu, có những bệnh vô cùng đơn giản lại có thể biến thành bệnh sắp chết .

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, trên mặt Tô An hiện lên vẻ thoải mái khó có được. Đúng vậy a, dù sao mình cũng đã như thế này rồi, để cho người ta xem mạch thì ngại gì. Sao nàng lại không muốn khỏe mạnh cường tráng, chỉ là bị bệnh hành hạ đã lâu, thêm nữa với tình huống trong nhà, ý chí của nàng đã sớm bị phai mờ hết, có thể tham sống sợ chết như vậy, đã là vinh hạnh lớn nhất của nàng.

Thấy Tô An gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt nhấc chân đi vào. Hiểu Tinh theo sau, đi đến bên giường. Hàn Nguyệt Nguyệt bảo Hiểu Tinh mở cửa sổ, để cho không khí lưu thông, phòng ốc như vậy, nếu không bệnh cũng bị kìm nén ra bệnh thôi. Cô gái trên giường chắc chỉ mới mười một mười hai

https://thuviensach.vn

tuổi, sắc mặt trắng xanh, rất gầy, khuôn mặt nho nhỏ, miễn cưỡng cười với Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Vươn tay phải của cô ra”

Tô An dựa theo Hàn Nguyệt Nguyệt nói, từ từ đưa cánh tay ra, Hàn Nguyệt Nguyệt để ngón tay trên mạch đập, khuôn mặt nhìn không ra biểu tình gì, qua một lát, mới thu hồi tay, an tâm cười với người trên giường.

“Bệnh của cô cũng không phải bệnh nặng gì, chỉ là thân thể thái hư, điều tiết không đúng, tâm tư quá nặng, mới nằm không dậy nổi”

Tuy không phải bệnh nặng, nhưng sầu lo quá nhiều, trong lòng đóng lại không mở ra, cũng sẽ giống như bệnh nan y, làm cho người ta ốm đau không dậy nổi, thân thể càng suy yếu, sau cùng thì mất mạng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tô Tiểu Muội

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Tô An vô cùng kích động, khuôn mặt nhỏ gầy tươi cười ánh mắt rất lớn, không thể tin được nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Thật vậy chăng? Bệnh của ta thật sự có thể chữa khỏi?”

Kỳ thật bệnh của nàng, chỉ cần hiểu chút y thuật là có thể nhìn ra được, chỉ là nàng tâm sự quá nhiều nên không thể dậy nổi, mới có vẻ nghiêm trọng như vậy.

“Thật sự, chỉ cần trái tim ngươi có thể mở ra, không cần băn khoăn quá nhiều, thả lỏng tâm tính, theo lời ta nói mà làm, không ra ba tháng ngươi sẽ hoạt bát chạy nhảy”

Hàn Nguyệt Nguyệt cho nàng ánh mắt khẳng định, vẫn còn không quên nhắc nhở đến. Trong nhà dưỡng một cái muội muội bệnh tiều tụy như vậy, hàng ngày đều phải uống thuốc duy trì. Tô Tống đúng là hao hết tâm tư, thương cảm đối với hai huynh muội. Nàng xem Tô Tống tuổi cũng không quá hai mươi, có thể kiên trì hai năm thật sự là không dễ dàng.

“Hàn công tử, các ngươi ở chỗ này à”

Tô Tống nấu nước xong mang ra phòng khách, không thấy bóng người, mới đi tìm, không nghĩ tới sẽ ở trong phòng muội muội. Trên mặt có phần mất hứng, muội muội vẫn còn là cô nương, nam tử xa lạ tiến vào sẽ đối với thanh danh của muội muội mình không tốt. Tuy nhiên muội muội quanh năm bệnh không rời giường, bọn hắn khả năng không có ác ý, nhưng

https://thuviensach.vn

là xuất phát từ tấm lòng giữ gìn của một cái ca ca đối muội muội, hắn cảm kích người ta cứu hắn nhưng là trong lòng vẫn lại là không thoải mái.

Nghe được thanh âm của Tô Tống, Tô An lập tức quay đầu nhìn về phía cửa, nàng muốn đem tin tức tốt này nói cho ca ca, ca ca nhất định cao hứng.

“Ca, ca, ngươi lại đây”

Nhìn thấy ánh mắt bất thiện của Tô Tống, Hàn Nguyệt Nguyệt xấu hổ thối lui đến bên cạnh Hiểu Tinh, không được chủ nhân đồng ý liền xông loạn vào phòng nhà người ta, quả thật có điểm xấu hổ, huống chi các nàng bây giờ còn mặc nam trang.

“Tiểu An, làm sao vậy?”

Nhìn thấy muội muội kích động như thế, Tô Tống lập tức đi đến trước giường, lo lắng hỏi. Cha mẹ đi sớm, chỉ còn lại có hai huynh muội sống nương tựa lẫn nhau. Tuy tiền mua dược cho muội muội rất đắt, nhưng hắn vẫn nghĩ muốn tất cả biện pháp kiếm tiền, hi vọng bệnh tình có thể có chuyển biến tốt đẹp. Tô An cầm tay Tô Tống, ánh mắt lộ ra vui vẻ che dấu không xong.

“Ca ca, công tử nói có biện pháp chữa khỏi bệnh của ta”

Vẫn còn không quên nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Thật sự?”

Tô Tống trong lòng nhất thời kích động, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy ánh mắt của hai huynh muội tâm tư không giống nhau nhìn chính mình, cứng ngắc gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, ta vừa xem mạch cho lệnh muội, dựa theo lời của ta nói làm theo, không lâu sẽ khỏi hẳn”

“Vậy phải làm như nào?”

Hắn ngày đêm đều ngóng trông thân thể muội muội có thể giống như người bình thường, không cần chịu ốm đau hành hạ. Mỗi khi Tô An dụng ánh mắt áy náy nhìn hắn, trong lòng hắn đều khó chịu, nếu không phải mình không có khả năng, kiếm không ra bạc, muội muội cũng không cần vất vả như vậy.

“Kế hoạch còn phải thảo luận chi tiết, trước để cho lệnh muội nghỉ ngơi đi, chúng ta ra ngoài từ từ nói”

Thấy huynh muội Tô gia kích động như thế, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc nhở đến, chính mình lòng bàn chân vẫn còn đau, miệng lại khát.

“Xem ta kích động đều đã đã quên, Tiểu An, ngươi nghỉ ngơi trước, ta cùng Hàn công tử ra ngoài nói chuyện”

Tô Tống vì Tô An đắp kín mền, nhẹ nhàng vỗ vỗ, ý bảo yên tâm. Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Hiểu Tinh đi đến phòng khách ngồi xuống, thấy trên bàn có ấm nước, Hiểu Tinh liền lấy rót ra hai ly, khát chết nàng, nhưng là nước là Tô Tống đun sôi, cực kỳ nóng, vẫn còn bốc khói trắng, không có biện pháp, đành phải để ở một bên, đợi nguội mới có thể uống.

Đại khái đem tình huống của Tô An nói cho Tô Tống xong, Hàn Nguyệt Nguyệt lại viết toa thuốc, những thứ dược này cực kỳ phổ thông, trên đường hiệu thuốc bắc đều có bán. Tuy muốn tìm hiểu thêm về thân thể nàng có thể giúp kê phương thuốc điều trị, nhưng là Tô An khúc mắc, nàng liền không biện pháp, thấy bộ dáng khó xử của Tô Tống, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không tiếp tục hỏi. Đây là chuyện riêng của gia đình người ta biết ít một chút là tốt, lại để lại hai mươi lượng bạc cho huynh muội bọn hắn, tiết kiệm một chút có thể duy trì đến lúc thân thể Tô An khôi phục

https://thuviensach.vn

bình thường, hai mươi lượng tuy không phải rất nhiều, nhưng là tại gia đình bình thường, là có thể sống một hai năm.

Trở lại khách điếm, Hàn Nguyệt Nguyệt gọi tiểu nhị chuẩn bị nước ấm tắm bồn. Như Song đã sớm về tới khách điếm, chỉ là không thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Hiểu Tinh trở về, lại không dám ra ngoài, vạn nhất các nàng trở về tìm không thấy người liền phiền toái. Nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt trở về lập tức đi gọi chủ quán chuẩn bị đồ ăn.

Tắm xong thư thái rất nhiều, Hiểu Tinh cầm khăn giúp Hàn Nguyệt Nguyệt lau tóc, Hàn Nguyệt Nguyệt có tật xấu, đó chính là không thích lau khô tóc, luôn nói muốn để cho nó khô tự nhiên, nhưng là tối hôm nay gió lớn, cực kỳ dễ dàng cảm mạo, cho nên mỗi lần Hàn Nguyệt Nguyệt gội đầu, mấy nha hoàn đều đã chuẩn bị tốt khăn.

“Không cần bận việc, ngồi xuống ăn cơm trước, đi một ngày mệt chết”

Như Song đem thức ăn gọi vào trong phòng, cùng Hàn Nguyệt Nguyệt tắm rửa xong liền có thể ăn. Ở bên ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt rất ít để ý cái gì chủ tớ bất đồng, ăn cơm đều đã kêu các nàng ngồi cùng bàn, có món ăn ngon đều chia cho các nàng.

“Chuyện Hương lâu thế nào rồi?" Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, phải giải quyết thật nhanh, vẫn còn nắm chặt thời gian đi Ngọc thành, còn có kinh thành, không biết thế nào.

”Ta tìm một đốc công ở địa phương, đem bản vẽ cấp cho bọn hắn, nên có thể trong thời gian quy định sẽ hoàn thành”

Bản vẽ của Hàn Nguyệt Nguyệt có một loại khác thường, có rất ít người hiểu, may mắn hôm nay kiến trúc của hương lâu đều giống nhau, nàng mới có thể đem bản vẽ thêm một vài chi tiết của Thiên Hương lâu khác nói cho quản đốc nghe, hao phí thời gian rất lâu, bất quá có chút chi

https://thuviensach.vn

tiết ngày mai còn phải tự mình đi xem, thuận tiện theo chân bọn họ nói một chút.

“Uh`m, có thể hoàn thành là tốt, trong khoảng thời gian này vất vả các ngươi, việc này xong ta sẽ thưởng cho các ngươi, trước hết nghĩ muốn cái gì, đến lúc đó nói với ta, ta sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của các ngươi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đối với các nàng cũng không keo kiệt, chỉ cần chính mình có năng lực có thể đều đã làm.

“Lần này ta nên cẩn thận suy nghĩ”

Như Song nói đến, lần trước nàng không nghĩ rõ ràng đã nói muốn nghỉ một tháng, lúc ấy thật sự là vội vàng cả người đều hôn mê, tiểu thư lập tức cho phép, nhưng vốn là người đã quen hoạt động, đột nhiên thời gian dài không làm việc, hơn mười ngày sau toàn thân đều cảm giác không thoải mái. Tiểu thư nói nàng nếu nghỉ ngơi liền thoải mái tĩnh dưỡng, ngay cả trà cũng không để cho nàng đảo, như vậy so với mỗi ngày nơi nơi chạy lại còn khó chịu hơn.

Hiểu Tinh buông đũa xuống, nàng chưa từng cùng Hàn Nguyệt Nguyệt yêu cầu quá cái gì, nàng biết Hàn Nguyệt Nguyệt đối với các nàng đã rất tốt, nàng chỉ hy vọng có thể báo đáp ân cứu mạng của Hàn Nguyệt Nguyệt, những cái khác nàng đều không cần.

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng buông bát đũa, tiếp tục nói

“Đồ cưới cho các ngươi ta đều đã chuẩn bị tốt, hao phí hơn phân nửa tài sản của ta, xuống tay không thể quá độc ác, ta hiện tại đúng là kinh tế khó khăn”

Lời này đương nhiên là nói đùa, Hàn Nguyệt Nguyệt cố ý làm vẻ mặt đau lòng. Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Như Song lập tức phản bác

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư có thể khó khắn? Đại Khánh vương triều ai còn dám nói có tiền, hơn nữa như thế vội vả cho chúng ta chuẩn bị đồ cưới. Tiểu thư người nói đùa”

Cô nương gia thảo luận loại này vấn đề, quả thật có điểm xấu hổ. Như Song cúi đầu, tiếp tục ăn cơm, nàng hôm nay chạy một ngày, cơm trưa cũng chưa ăn, sắp đói chết nàng. Hiểu Tinh có vẻ bình tĩnh, trên mặt không có gì biến hóa. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nói

“Hiểu tinh, ngươi theo ta sớm nhất, nháy mắt liền hơn ba năm, ngẫm lại khi đó giống như mới vừa phát sinh ngày hôm qua”

Lúc ấy nàng chạy đi ngang qua rừng cây, chỉ thấy Hiểu Tinh nằm ở vũng máu, vốn tưởng rằng đã không còn khí tức, nhưng là xuất phát từ tấm lòng thầy thuốc, nàng tiến lên thử thời vận, không nghĩ tới còn có khí, lúc ấy không có tiền, nàng lại vẫn đi hù dọa lấy một ngàn lượng bạc, hiện tại nhớ tới đều đã lại vẫn cảm thấy được buồn cười.

“Đúng vậy, đã ba năm”

Gia đình trong một đêm bị diệt, phụ thân vì để cho nàng có thể chạy trốn, chính mình dẫn dắt rời đi những hắc y nhân, kết quả bỏ mình. Chạy ra khỏi Trương gia bảo được một đoạn thì bị người đuổi giết, thần kinh cùng thân thể đã sớm không kiên trì nổi, vốn muốn táng thân ở đáy vực, không nghĩ tới được tiểu thư cứu về một mạng, trả lại cho nàng sinh hoạt yên ổn lâu như vậy, nhưng là gia cừu không thể không báo, nàng vĩnh viễn đều không quên được hình ảnh tối hôm đó.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Tiểu Tinh sắc mặt có phần không tốt, biết nàng lại nghĩ tới người nhà “Hiểu Tinh, ngươi không thể cả đời vì trả thù mà sống, phải vì chính mình, có một số việc không phải chúng ta muốn làm có thể làm, trọng yếu nhất là chính mình sống vui hay không vui”

https://thuviensach.vn

Nếu là cả đời đều bị cừu hận che kín ánh mắt, thật là có bao nhiêu bi ai, có lẽ nàng không trải qua, không biết tư vị đó, nhưng là nàng biết, chỉ cần nàng có năng lực, nàng nhất định sẽ giúp Hiểu Tinh báo thù.

"Tiểu thư, ta biết, ngài không cần lo lắng"

Nàng không nghĩ muốn liên lụy người khác, một ngày nào đó, nàng nhất định làm cho người kia chết không có chỗ chôn. Như Song ở một bên nghe hai người đối thoại, không dám xen miệng, các nàng đều biết Hiểu Tinh có cừu oán, nhưng là cụ thể những cái này gì gì đó các nàng cũng không biết, cũng không dám hỏi.

"Không nói những thứ này, ta đã cùng Tư Tư nói qua, trong các ngươi thì ngươi cùng Tư Tư lớn tuổi nhất, không cần chậm trễ chính mình, nếu như vô tình gặp người mình thích, theo ta nói, ta sẽ giúp các ngươi quyết định"

Nàng hi vọng mấy nha đầu đều có thể hạnh phúc, kinh thành thị phi quá nhiều, nàng cũng không biết tương lai sẽ phát sinh cái gì, về sau nếu là nàng ở lại kinh thành sinh hoạt, tổng sẽ gặp phải một chút phiền toái, chỉ hy vọng không cần làm phiền các nàng.

Hiểu Tinh gật gật đầu, bất quá nàng sớm đã xác định mục tiêu cho chính mình, không báo xong cừu hận nàng không suy xét những thứ này, bởi vì nàng cũng không biết chính mình có thể toàn thân mà lui hay không.

Hai nha đầu đem phòng thu thập xong liền ra đi. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở trên giường xoa chân mình, mát xa một phen, ngày mai đi lại mới hẳn không đau, xong đâu đấy lại ở trên giường luyện yoga, đây chính là nàng mỗi ngày kiên trì luyện, bất quá đều bị mấy cái nha đầu kia đùa, nữ nhân muốn giữ thân hình đẹp phương pháp tốt nhất là luyện tập yoga, như vậy dáng người mới có thể bảo trì.

https://thuviensach.vn

Đặc biệt sinh hài tử xong nữ nhân càng nên chú ý, tuy nàng còn không có sinh con, nhưng là hiện tại cũng nên chuẩn bị rồi, vạn nhất đến khi gặp chuyện mới ôm chân phật thì đã muộn.

Bình thường khi ăn uống nàng cũng cực kỳ chú ý dinh dưỡng, thường xuyên làm cơm cùng dược liệu tới điều tiết thân thể chính mình, vùi đầu nhìn xem ngực mình, ha ha, coi như mãn ý, kiếp trước vội vàng học tập, tốt nghiệp xong vội vàng công tác, làm sao có thời giờ chú ý những thứ này, lại vẫn thường xuyên bị người đùa cợt là sân bay, về sau uống hai năm nước canh bảo dưỡng mới có chuyển biến tốt đẹp.

Kiếp này nàng tuyệt không để cho bi kịch tái diễn, cái gọi là nữ nhân khuôn mặt trời sinh không xuất sắc không có biện pháp thay đổi, nhưng là dáng người là có thay đổi, nữ nhân lớn nhất cái quan trọng không phải khuôn mặt, mà là dáng người, khuôn mặt chỉ là một cái bảng hiệu, mà dáng người mới đúng nội dung.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 42: An Bài

Nán lại ở Triệu thành năm ngày, sự tình cơ bản đều đã hoàn tất, hiện tại chỉ còn phần trang trí mặt tiền của cửa hàng còn cần chút thời gian. Mấy người Hàn Nguyệt Nguyệt thu thập xong mọi thứ lại lên đường, Triệu thành ở phương Bắc, khoảng cách còn có chút xa, điều khiển xe ngựa đi thời gian mất hai ngày, lần này mướn một người phu xe, ba người đều ru rú tại trong xe ngựa nghỉ ngơi.

Hàn Nguyệt Nguyệt đem mành xe mở ra, nhìn cảnh sắc bên ngoài, dọc theo đường đi tất cả đều là rừng cây. Ngẫu nhiên đi ngang qua bình địa cực kỳ rộng rãi, giống đang chạy trốn trên thảo nguyên, hiện tại không khí còn không có bị ô nhiễm, bầu trời trong xanh, còn có mấy con chim nhỏ đang bay bên ngoài cửa sổ, một loại không khí tươi mới. Nghĩ đến thế kỷ hai mươi mốt, trên trời đều là màu xám ô nhiễm, trên mặt đất chảy tất cả đều là nước thải của nhà xưởng, cùng với cổ đại đúng là cách biệt một trời một vực, nào có phong cảnh thuần tự nhiên. Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy được càng ngày càng thích nơi này, ý nghĩ trở về dần dần phai nhạt rất nhiều.

“Tiểu thư, nghỉ ngơi một chút đi”

Như Song nhắc nhở đến, tiểu thư chịu không nổi xe ngựa lắc lư, nếu không có hai người các nàng, tiểu thư khẳng định nửa đêm liền dùng khinh công bay đi, mà không phải ngồi ở trong xe ngựa.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu “Không có việc gì, các ngươi trước ngủ đi, không cần phải lo cho ta, ta mệt mỏi thì sẽ nghỉ ngơi”

https://thuviensach.vn

Xe ngựa không tính là đi nhanh, còn có thể để cho nàng xem cảnh sắc bên ngoài. Vốn nghĩ ở tại Ngọc thành năm ngày, nhưng là sự tình quá nhiều, cùng mấy người xử lý xong, đã là nửa tháng sau, lưu lại Như Song tiếp tục xử lý chuyện bên này, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Tiểu Tinh trở về Tứ Phương thành. Nàng còn nhớ đến việc huấn luyện những người đó, thời gian nửa tháng đã đến, nàng muốn đích thân kiểm nghiệm mấy người kia. Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn như cũ ngồi ở Xuân Cư, kêu Chu chưởng quầy mang theo ba người kia đi lên, thời gian nửa tháng tuy không lâu lắm, nhưng là an bài cho bọn hắn khoá trình cũng đầy đủ, chuyện làm ăn không phải dạy là có thể lĩnh hội, chính yếu vẫn là muốn dựa vào đầu óc của chính mình, phương diện này ngoài thiên phú còn có hứng thú, nếu là hoàn toàn là vì ứng phó nàng thì những người này cũng không làm được, muốn đặt chân vào Thiên Hương lâu phải có năng lực làm chuyện chính mình muốn làm thì mới có thể lưu lại.

“Lão bản”

Ba người đi theo phía sau Chu chưởng quầy, Hàn Nguyệt Nguyệt ý bảo bọn hắn đều ngồi xuống, nhưng là Chu chưởng quầy không cần, Như Ngọc cho hắn nháy mắt, Chu chưởng quầy cực kỳ thức thời đi xuống.

“Trong khoảng thời gian này mọi người học như thế nào? Nói một chút cái nhìn của các ngươi”

Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng nói, nàng muốn biết những người này có đề nghị gì đối với phương pháp của nàng.

“Thật không hổ là Thiên Hương lâu, trong khoảng thời gian này đã cho ta tăng thêm nhiều kiến thức, cách quản lý cùng tửu lâu cũng không giống nhau, để cho Tống mỗ bội phục”

Trước hết nói chuyện chính là Tống Thanh, Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, với kiến thức quản lý hiện đại của nàng khẳng định không có khả

https://thuviensach.vn

năng giống các nơi khác, nàng chấp hành đúng chế độ khen thưởng, những người từng làm việc tại Thiên Hương lâu, từ chưởng quầy đến làm sai vặt ở phòng bếp đều là ký hiệp ước, nếu không có nguyên nhân đặc biệt, ít nhất đều là ký ba năm, chưởng quầy đều là mười năm trở lên, để ngừa vạn nhất, hợp đồng của nàng viết rất rõ ràng nếu là người nào không tuân theo quy định, sẽ bị truy cứu trách nhiệm. Bất quá nàng có quyền lợi xa thải những chưởng quầy cùng những người có dấu hiệu tham ô.

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ là cười cười, không nói gì thêm, mà ngồi ở một bên Lý Bảo Ngũ lập tức nói "Chúng ta có đủ tư cách qua khảo hạch?"

Hắn chú ý nhất cái này, nếu có thể tại Thiên Hương lâu làm việc, hắn đã có thể không cần lo lắng, huống hồ bên ngân hàng tư nhân hắn đã xin nghỉ, nếu là không thể ở lại, ngân hàng tư nhân bên kia lại không thể quay về, kia đã có thể thảm, một nhà già trẻ lại vẫn tựa vào hắn nuôi sống.

"Không cần lo lắng, đây là hợp đồng, các ngươi xem hết điều kiện đi, nguyện ý là có thể ký tên, đương nhiên lương của các ngươi là dựa theo yêu cầu của các ngươi cùng thực tế biểu hiện của các ngươi, chỉ cần các ngươi có thể giúp ta làm việc tốt, ưu đãi cũng không chỉ là những con số này, nếu bất mãn cũng có thể không ký, đều là tự nguyện, ta không làm khó dễ các ngươi"

Như Ngọc đem hợp đồng đã viết xong phát đến mọi người, trên mặt bọn họ biểu tình đương nhiên mỗi người một khác.

"Mười năm? Lão bản thế này là như thế nào?"

Lý Bảo Ngũ hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt biết yêu cầu này là đúng quyết định ảnh hưởng lớn nhất đến bọn họ, trong mười năm này chỉ có thể tại Thiên Hương lâu làm việc, không thể nào đi ăn máng khác, nếu là tiết lộ cơ mật của Thiên Hương lâu cũng sẽ bị truy cứu trách nhiệm, hơn nữa mặt

https://thuviensach.vn

trên hợp đồng còn có con dấu của Tri Phủ, có cái này cho thấy tính nghiêm trọng chuyện này.

“Mặt trên viết cực kỳ rõ ràng, các ngươi nếu là lưu lại phải tại Thiên Hương lâu làm đủ mười năm, sau mười năm các ngươi mới có thể tự do, nếu là còn muốn tiếp tục làm cũng có thể tái ký hợp đồng. Đương nhiên còn có một điểm, đó chính là các ngươi trong lúc làm việc nếu là làm ra chuyện gì đối Thiên Hương lâu bất lợi ta cũng sẽ xa thải các ngươi, những trách nhiệm phải làm đều được viết trên hợp đồng, mặt trên còn có con dấu của Tri phủ đại nhân có thể làm chứng”

Nếu là ai không nghĩ muốn làm việc tại nơi này của nàng, cố ý làm ra chuyện gì, kia cũng có thể dụng thủ đoạn hợp lý đi giải quyết, có quan phủ địa phương phối hợp bọn hắn cũng không dám đùa giỡn thủ đoạn gì. Tất cả đều muốn cảm tạ Mạnh Dịch Vân đưa cái lệnh bài kia, muốn tìm quan phủ làm việc trực tiếp xuất lệnh bài kia cho bọn hắn xem là có thể thu phục.

Hai người khác đều đã ký, chỉ có Lương Hiển chậm chạp không có hạ bút. Hàn Nguyệt Nguyệt đem toàn bộ hành động của hắn đều xem ở trong mắt, Lương Hiển không ký cũng là trong dự kiến của nàng, sang năm liền là thi toàn quốc ba năm một lần, tú tài đều là muốn tham gia, Lương Hiển tuyệt không bỏ qua cơ hội lần này, chẳng thế thì lại là đợi ba năm nữa.

“Lý Bảo Ngũ, ngươi tính sổ cực kỳ khá, nếu an bài cho ngươi làm chuyện khác mà nói thì thật lãng phí tài năng của ngươi, như vậy đi, Tứ Phương thành là tổng điếm, ngươi liền ở tại chỗ này hỗ trợ quản lý sổ sách, cứ nửa năm phải đem tất cả sổ sách của Thiên Hương lâu thẩm tra đối chiếu tính xong lại mang tới cho ta có được hay không?”

Như vậy nàng cũng chỉ cần xem sổ cái là được. Đối với chuyện nhẹ nhàng như vậy, Lý Bảo Ngũ tất nhiên là vui vẻ nhận lời.

“Toàn bộ nghe theo lão bản an bài”

https://thuviensach.vn

Không cần đi nơi khác, cả nhà có thể ở lại Tứ Phương thành, mà còn nửa năm mới thống kê một lần, thời gian cực kỳ thoải mái.

“Ký xong cũng có thể đi tìm Chu chưởng quầy, hắn sẽ an bài cho ngươi, hôm nay liền tính là ngày các ngươi chính thức bắt đầu làm việc”

Lý Bảo Ngũ vui tươi hớn hở đi tìm Chu chưởng quầy, cũng còn lại hai người Tống Thanh cùng Lương Hiển, Hàn Nguyệt Nguyệt ánh mắt đảo qua hai người.

“Tống Thanh tổ tiên ngươi làm nghề gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy người này tính cách trầm ổn, chỉ là có phần cố chấp mà thôi, dạy dỗ một phen, hắn là một thương nhân không sai.

“Thưa ông chủ, tổ tiên làm buôn vải, vốn gia nghiệp coi như dày, chỉ là không nghĩ tới lại thua ở trong tay ta”

Nói xong, chỉ có ai thán một tiếng, hắn không biết làm thế nào để đối mặt liệt tổ liệt tông. Buôn vải, đưa vào quản lý hoạt động tửu lâu có rất nhiều khác biệt.

“Dưới tay ta tổng cộng có mười tám chi nhánh Thiên Hương lâu, trãi khắp Đông Nam Tây Bắc, ta cho ngươi một năm thời gian, trong vòng một năm ngươi phải tìm hiểu cặn kẽ tất cả hoạt động của mười tám chi nhánh của Thiên Hương lâu, đem những nơi còn thiếu sót hoặc cần sửa chữa ghi lại, một năm sau đưa lại cho ta?”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Tống Thanh mặt lộ vẻ khó hiểu, bọn hắn không phải đăng tuyển làm chưởng quầy? Như thế nào để cho hắn đi xem xét tình huống? Huống chi đây là nội tình của Thiên Hương lâu, lão bản như thế nào giao cho hắn một người không quen.

https://thuviensach.vn

Biết Tống Thanh băn khoăn, Hàn Nguyệt Nguyệt liền nói “Không nói gạt ngươi, trên tay ta người có thể sử dụng không đủ, chính mình lại không thể thường xuyên tự mình đi điều tra, cho nên ta cần một người có thể giúp ta quản lý”

Như Song một người không thể thể quản nhiều như vậy, nếu là Tống Thanh có thể sử dụng được, trái lại là chủ ý không sai.

“Có thể được lão bản tín nhiệm như vậy, là vinh hạnh của Tống mỗ, toàn bộ nghe theo lão bản an bài”

Trong khoảng thời gian này, tại Thiên Hương lâu học những thứ trước kia hắn chưa từng tiếp xúc qua, rất có sức hấp dẫn, là người làm ăn, đối với những thủ đoạn này rất có hứng thú, có thể có cơ hội hiểu biết tình huống bên trong của Thiên Hương lâu, hắn tất nhiên là thật cao hứng.

“Bất quá có một chút chuyện, là người nhà cũng không thể cùng ngươi đi, ngươi yên tâm, ta sẽ an bài cho người nhà ngươi”

Hàn Nguyệt Nguyệt bổ sung, nàng muốn khảo nghiệm thêm nhân phẩm của Tống Thanh, nếu là đủ tư cách nàng là có thể yên tâm bồi dưỡng để hắn tiếp nhận Thiên Hương lâu, về sau nàng liền làm lão bản phía sau màn.

“Có lão bản an bài, Tống mỗ an tâm”

Thê tử mất sớm, lưu lại cái tiểu nhi, hiện giờ đã có mười tuổi, tuy phụ tử tách ra có phần không đành, nhưng là vì có thể cho nhi tử cuộc sống thoải mái, hắn hiện giờ chỉ có thể nhẫn tâm một chút.

Tống Thanh rời đi xong, chỉ còn lại Lương Hiển cũng không từng mở miệng. Hàn Nguyệt Nguyệt uống cốc trà để thông nhuận yết hầu, Lương Hiển khả năng đang đấu tranh tư tưởng, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không gấp.

https://thuviensach.vn

“Nghĩ xong chưa?”

Qua một lúc lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt mới mở miệng hỏi, nàng hơi mệt, phải nắm chặt thời gian trở về đi ngủ, còn như vậy cũng chỉ là có thể duy trì ngồi xuống.

Lương Hiển nhắm mắt lại ký tên mình lên hợp đồng, hắn đúng là đã hạ quyết tâm thật lớn, trong nhà hiện tại rất nhanh đã không cầm cự nổi, nếu là hắn lại tìm không được việc làm, mẫu thân sẽ cùng hắn chịu đói, đại trượng phu co được dãn được, chỉ cần hắn có tín niệm, tương lai vẫn lại là có thể đi tham gia cuộc thi.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hắn thống khổ như vậy, chỉ là lắc đầu, cổ nhân tư tưởng là quá cứng nhắc, kiếm tiền cùng đọc sách hoàn toàn không xung đột, hà tất phải vùng vẫy như vậy.

“Nghe nói ngươi khảo tú tài khi đó là đệ nhất danh của Tứ Phương thành?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hay là nghe Chu chưởng quầy nói, đây chính là tương đương với một cái huyện Trạng Nguyên gia, xem ra Lương Hiển là rất có tài.

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Lương Hiển cười khổ một phen, đệ nhất danh thì thế nào? Còn không phải là vì đấu gạo khom lưng, một cái đại nam nhân, nuôi không nổi cha mẹ, đầy bụng kinh luân thì có ích lợi gì.

“Đúng vậy”

Hàn Nguyệt Nguyệt biết người đọc sách cao cao tại thượng, cho nên nàng đã vì Lương Hiển an bài mọi chuyện, nhìn hắn cũng không tệ lắm, lại hiếu thuận, có thể giúp đỡ một chút, bất quá Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn là muốn để cho hắn ký hợp đồng, mười năm sau đó ai cũng không biết là chuyện gì, nhưng là mười năm này Lương Hiển mặc kệ thế nào đều là

https://thuviensach.vn

người của nàng, liền tính vào triều làm quan cũng vẫn lại là hữu hiệu, dù sao sau này mình muốn đứng ở kinh thành, trong triều có người của chính mình sẽ an toàn hơn, có việc ít nhất cũng có người giúp đỡ.

“Ta biết ngươi đầy bụng kinh luân không chỗ phát huy, tài năng tốt như vậy lại đi giúp ta quản lý tửu lâu vậy hóa ra đại tài tiểu dùng (ý nói có tài nhưng dụng không đúng chỗ không thích hợp), ta cũng là người ái tài, hắn không đem ngươi làm mai một, ta có mấy cái điều kiện khác muốn bổ sung cho riêng với ngươi, nhưng ngươi cũng có thể lựa chọn cự tuyệt”

Loại sự tình này khẳng định là muốn hắn cam tâm tình nguyện, nàng cái này gọi là trước tiên đầu tư.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tương Lai Đại Quan

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Lương Hiển vẻ mặt khó hiểu, hắn đã ký hợp đồng vậy khẳng định muốn tại Thiên Hương lâu làm việc, thương nhân ở thời đại này địa vị là rất thấp, hắn đã bước trên con đường này. Chỉ sợ sau này con đường khoa cử chẳng phải dễ dàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Lương Hiển không nói lời nào, liền nói thêm "Ta biết người đọc sách thanh cao, không muốn đi theo con đường làm thương nhân, ta tiếc cho tài hoa của ngươi nên mới chỉ cho ngươi một con đường, ngươi chịu thì không thể là chuyện của một mình ngươi, bất quá ngươi cũng không cần lo lắng, nếu ngươi sợ đối với ngươi về sau bất lợi, ta có thể lập tức tiêu hủy hợp đồng này"

Tư tưởng của cổ nhân Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự nghĩ không rõ, thương nhân thì làm sao? Thương nhân liền là kém một bậc? Đây là đạo lý gì, mặc kệ ở nơi nào, niên đại nào, chỉ có tiền bạc mới là có đạo lý, những đại quan lúc đó chẳng phải tham ô tiền tài của dân chúng, sau lưng dựa vào lợi thế để buôn bán, chẳng thế thì lấy chút bổng lộc của bọn hắn có thể dưỡng nhiều lão bà như vậy không.

"Ông chủ lời này?"

Lương Hiển khó hiểu hỏi, nàng một cái nữ tử như thế nào giúp hắn? Huống chi vẫn lại là một thương nhân, liền tính sản nghiệp to lớn, lại có tiền bạc, cũng không có khả năng nhúng tay vào triều đình, Lương Hiển tự nhận hắn là người chính trực, không có ý tưởng đối với chuyện hối lộ, hắn

https://thuviensach.vn

chỉ nghĩ muốn dựa vào thực lực của chính mình, đọc nhiều sách thánh hiền, sao lại vì tiền đồ mà làm ra chuyện trái với lương tâm.

“Ta biết tình huống trong nhà ngươi, bất đắc dĩ mới phải tìm việc làm, hoàn cảnh của ngươi ta đã sớm hỏi thăm rõ ràng, phóng nhãn khắp trăm dặm có thể tìm người tài hoa như Lương Hiển ngươi không có quá hai người, nếu ngươi hiện tại rơi vào thương đạo, đối với ngươi về sau đường quan nhất định sẽ có điều ảnh hưởng”

Thấy Lương Hiển sắc mặt lo lắng, Hàn Nguyệt Nguyệt cố ý dừng lại, không hù dọa một chút hắn làm sao có thể hiểu được tính nguy hiểm của sự tình. Uống vào cốc trà lại tiếp tục nói

“Ta tuy là một thương nhân, không hiểu chuyện trong triều, nhưng là ta có năng lực giúp ngươi một việc, ta sẽ dựa theo hợp đồng trả lương cho ngươi, cho đến khi hết mười năm mới thôi, như vậy việc ngươi đi thi cùng tiền để sinh hoạt liền có bảo đảm, cũng có thể an tâm đọc sách, trong lúc này ngươi không cần đến Thiên Hương lâu làm việc, trước ngươi như thế nào thì ngươi cứ làm theo y cũ là được”

“Điều kiện là gì?”

Trên trời không có miếng bánh miễn phí, Lương Hiển tự nhiên không tin Hàn Nguyệt Nguyệt có lòng tốt đi giúp hắn một người xa lạ như vậy.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Rất đơn giản, trong vòng mười năm ngươi nếu không thể vào triều làm quan ta sẽ không tìm ngươi đòi bồi thường tiền bạc, coi như là ta làm một việc thiện, nhưng ngươi có thể vào triều làm quan ngươi nhất định phải cho ta sử dụng, không cần lo lắng, chúng ta có thể ước pháp tam chương, tuyệt không cho ngươi khó xử”

Lương Hiển vừa định mở miệng đã bị Hàn Nguyệt Nguyệt cắt ngang, nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt câu nói kế tiếp, ngậm miệng lại tiếp tục nghe tiếp, dù sao hắn quyết không làm ra chuyện thương thiên hại lí.

https://thuviensach.vn

“Thứ nhất, ta quyết không lợi dụng chức quan của ngươi muốn ngươi làm chuyện có tổn hại tới lợi ích của dân chúng, thứ hai, tuyệt không bức ngươi làm những chuyện trái với lương tâm, thứ ba là tuyệt không hướng ra phía người bên ngoài lộ ra hiệp nghị giữa chúng ta, hợp đồng cũng vậy. Có ba điểm bảo chứng, ngươi có thể yên tâm rồi”

Đây chính là nhượng bộ lớn nhất của nàng, có thể cung cấp hắn mười năm sinh hoạt phí, mà lại vẫn còn không buộc hắn làm chuyện xấu. Lương Hiển nghĩ không rõ Hàn Nguyệt Nguyệt vì cái gì sẽ cho hắn đãi ngộ tốt như vậy, có ba điểm bảo chứng này, hắn cái gì ước thúc đều không có, quả thực như là không công nhặt tiện nghi, nhưng đây cũng là chuyện mà hắn đang lo lắng.

“Ta đây cần vì ngươi làm chút gì? Ngươi tới cùng là ai?”

Nữ tử này tuyệt không đơn giản.

“Thân phận của ta chung quy một ngày nào đó ngươi sẽ biết, hiện tại không vội, trừ bỏ chúng ta lén gặp mặt bên ngoài, bất kỳ trường hợp nào ngươi và ta đều coi như không biết, này đối với ngươi hay ta đều tốt, miễn cho liên lụy phiền toái, ngươi chỉ cần đứng về phía ta, có chuyện gì thì ta sẽ tìm ngươi”

Càng ít người biết càng tốt, miễn cho bị người khác nắm cán chuôi.

“Như Ngọc, đi theo Chu chưởng quầy nói Lương Hiển không làm việc cùng chúng ta, gọi hắn lấy năm lượng bạc lại đây, xem như trả phí vất vả cho Lương Hiển trong khoảng thời gian này"

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nói với Như Ngọc, làm việc phải quyết đoán, không thể làm cho người ta ngờ vực vô căn cứ. Cùng Như Ngọc cầm năm lượng bạc đưa cho Lương Hiển.

https://thuviensach.vn

“Ngươi trở về trước đi, cố gắng thật tốt, đầu xuân sang năm thượng kinh"

Lương Hiển vừa cất bước, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy hợp đồng, thuận tay xé toang.

“Tiểu thư, ngươi đây là?”

Như Ngọc khó hiểu, hợp đồng hủy đi Lương Hiển tùy thời đều có thể đổi ý, không có chứng từ chứng minh, về sau nếu là có việc vậy nói không rõ ràng.

“Chuyện này có thể biến thành cái chuôi để người ta nắm lấy, không có càng tốt”

Dù sao Lương Hiển cũng không biết nàng hủy đi không phải sao? Bọn hắn nói đích thị là hiệp định bằng miệng, hợp đồng này nội dung là về việc hắn làm việc tại Thiên Hương lâu, mà không phải là hiệp nghị giữa bọn họ, vừa rồi nàng chỉ là làm bộ cho Lương Hiển xem, liền tính ngày sau hắn muốn đổi ý cũng sẽ bận tâm hiệp ước này.

Hiện tại Triệu thành cũng đã trang hoàng xong xuôi, đều đã định ngày tám tháng tám khai trương, may mắn hiện tại đã là đầu tháng sáu, huấn luyện người phải đến cuối tháng mới có thể dùng, lại mất hơn một tháng chuẩn bị, thời gian cực kỳ thoải mái, lần này tuyển người không có người nào thích hợp, cho nên chỉ có thể phái Tống Lão Thất cùng Trương Hải mỗi người đi một nơi, một bên lại an bài năm người lão luyện qua hỗ trợ.

Kinh thành bên kia công trình có phần lớn hơn, bây giờ còn có một chút hậu sự không xử lý tốt, xem ra không kịp khai trương vào ngày tám tháng tám rồi, mấy cái nha đầu một mực vội vàng, đều đã đã lâu không về thôn trang. Xung quanh yên tĩnh, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở nóc nhà nhìn trên trời, bầu trời đêm hôm nay rất nhiều sao, chớp lóe chớp lóe, ngẫu nhiên còn có từng đợt gió thổi qua, cực kỳ thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, đã khuya, nhanh xuống”

Như Ngọc ở trong phòng tìm không thấy bóng dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, liền đoán được sẽ ở trên nóc nhà, chỉ cần thời tiết tốt, tiểu thư liền thích ngồi ở nóc nhà xem sao. Hàn Nguyệt Nguyệt nghe được thanh âm của Như Ngọc, có phần không kiên nhẫn

“Ngươi trước đi xuống nghỉ ngơi đi, lát ta trở về”

Tuổi còn nhỏ cũng dong dài như thế, về sau nếu là thành gia thì còn gì nữa, hài tử của nàng lỗ tai nhất định đều thật dày kén, bất quá nàng cũng biết Như Ngọc lo lắng nàng mà thôi.

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt mà nói, Như Ngọc đành phải trở về nghỉ ngơi, tiểu thư khẩu khí giống như có phần không vui, vẫn là nên tránh đi.

“Xuất hiện đi, không cần trốn tránh, nhiều phiền toái”

Hiểu Tinh đi đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt

“Tiểu thư nguyên lai đã sớm biết”

Nàng còn tưởng rằng nàng trốn cực kỳ kỹ.

“Tất nhiên, ngồi xuống cùng ta tâm sự”

Hàn Nguyệt Nguyệt lôi kéo Hiểu Tinh ngồi xuống, hai nữ tử cứ như vậy song song ngồi ở nóc nhà, đêm nay ánh trăng không phải rất sáng, còn có điểm mơ hồ.

“Hiểu Tinh, ngươi nói chúng ta còn sống vì cái gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng nói, có đôi khi nàng suy nghĩ nhiều cũng không nghĩ ra, con người lúc còn sống, sinh lão bệnh tử, ngắn ngủn

https://thuviensach.vn

hơn mười năm vì cái gì?

Trương Hiểu Tinh nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, không rõ ý tứ của nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục nhìn bầu trời phương xa nói

“Có người sinh hạ liền nhất định cả đời muốn đấu tranh, có người là vì hưởng phúc, nếu là ngươi, ngươi hi vọng ngươi là tới hưởng phúc hày vẫn lại là đấu tranh?”

“Đấu tranh”

Trương Hiểu Tinh dễ dàng trả lời, nàng không biết kiếp trước hoặc kiếp sau là như thế nào, nhưng là nàng biết trong kiếp này, nàng còn sống chính là vì đấu tranh, vì phấn đấu.

“Ta ngược lại hi vọng ta là hưởng phúc, giao tranh quá mệt mỏi, chúng ta lười, chỉ tiếc không thể do chính chúng ta lựa chọn, ài ~ ngày mai không biết lại là một ngày như thế nào”

Sống qua hai kiếp thế là ông trời đối nàng chiếu cố, thiếu đi điểm chặng đường oan uổng, có thể vụng trộm lười, hướng như hiện tại, lại tự do.

“Tiểu thư, ngươi thật sự muốn đi kinh thành?”

Nàng biết tiểu thư thích cuộc sống không sầu không lo, chẳng thế thì làm sao không chịu làm Đại tiểu thư của tướng quân phủ lại chạy tới làm buôn bán, nhưng là hiện tại tiểu thư cùng Vương gia cùng một chỗ, nhất định là muốn tại Vương phủ sinh hoạt, gia đình quy củ đều đã làm cho người ta cảm thấy được phiền, huống chi là gia đình quyền quý.

“Kia có thể làm sao, trốn a?”

https://thuviensach.vn

Lấy thủ đoạn của Mạnh Dịch Vân, liền tính nàng trốn ở chân trời góc biển đều sẽ bị tóm được, nàng hà tất phải lãng phí khí lực, huống chi nàng cũng không muốn chạy trốn, tuy nhiên cái loại cuộc sống như thế khả năng lại có điểm nhàm chán, bất quá có Mạnh Dịch Vân ở đây, sẽ phải tốt hơn nhiều.

Còn có, nàng nghĩ muốn tra rõ ràng mẫu thân là chết như thế nào, ngay cả hài tử đều đã sinh hạ tới hai tháng, như thế nào sẽ đột nhiên qua đời, trong đó khẳng định có vấn đề, nàng tuyệt không làm cho mẫu thân chết không nhắm mắt, một ngày nào đó làm cho những người đó nợ máu trả bằng máu.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, nghĩ đến mẫu thân chưa từng gặp mặt liền cảm thấy muốn báo thù, huống chi là Tiểu Tinh tận mắt nhìn thấy cả nhà bị diệt môn, trong lòng nhất định là rất đau khổ đi, trước lại vẫn khuyên nàng quên, hiện tại nàng có phần minh bạch, có thù không báo không phải là quân tử, Tiểu Tinh cừu nhất định phải báo.

“Tiểu thư, nếu là thật sự không muốn, có thể cùng Vương gia thương lượng”

Vương gia sủng tiểu thư như thế, khẳng định sẽ đáp ứng.

“Chờ đến lúc đấy ngươi tự nhiên liền minh bạch, tốt lắm, không còn sớm, trở về nghỉ ngơi đi”

Cùng chính người yêu mình cùng một chỗ, mặc kệ là Long Đàm hoặc là hang hổ, trong lòng đều là hạnh phúc, nghĩ đến khuôn mặt Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt liền không tự giác khóe miệng hất lên trên, rất nhớ hắn, không biết cái mặt băng sơn kia hiện lên khắp nơi để làm chi.

Hai người đều đã lâu không gặp mặt, cũng không viết thư cho nàng, thật sự là không hiểu tư tưởng nam nhân, loại sự tình này vẫn còn để nàng một cái cô nương gia chủ động, phái những người đó đi theo nàng cũng biết

https://thuviensach.vn

không thuận tiện đưa tin, không đúng, lâu như vậy cũng chưa tin tức, kinh thành mỹ nhân lại nhiều, hắn không phải là đã sớm hưởng thụ trái ôm phải ấp, quên nàng sau đầu rồi, nam nhân đều là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới, không chuẩn nàng thật sự đoán trúng.

Hiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt một hồi cười một hồi cau mày, liền biết tiểu thư lại suy nghĩ cái gì, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý chính mình, đành phải thức thời trở về phòng.

Hàn Nguyệt Nguyệt càng nghĩ càng cảm thấy được có khả năng, nếu là thật sự như vậy, nàng không ngại đem Mạnh Dịch Vân cho độc phế đi, Mạnh Dịch Vân cái kia oan, hắn mỗi ngày đi sớm về muộn nào có thời gian làm cái kia.

“Soái ca, trốn ở chỗ này nhiều nhàm chán, ra đây bồi tiểu nữ nói chuyện phiếm giải buồnđi”

Hàn Nguyệt Nguyệt xuất hiện làm ám vệ hoảng sợ, hắn làm công tác ẩn tàng cực kỳ tốt, như thế nào bị phát hiện, xong rồi, xong rồi, lúc này chết chắc rồi, Vương gia khẳng định sẽ không bỏ qua cho hắn.

“Thuộc, thuộc hạ tham kiến Vương Phi”

Cái kia ám vệ lập tức hướng Hàn Nguyệt Nguyệt quỳ xuống, trước khi đi Tần thị vệ đặc biệt phân phó không thể đắc tội Vương Phi.

‘”Ngươi là thị vệ của Vương Phi? Cũng đừng vào sai nhà, nơi này cũng không có Vương Phi của các ngươi”

Mạnh Dịch Vân như thế nào dạy những người này, như vậy không hiểu quy củ, nàng còn không có gả, nếu như bị người ta nghe được còn tưởng rằng là nàng chờ không kịp.

“Thuộc hạ biết sai, là Hàn cô nương”

https://thuviensach.vn

Vương Phi là bọn hắn kêu riêng, vừa rồi không có phản ứng kịp đã thốt ra.

“Đứng lên đi, ta chịu không dậy nổi”

Kia ám vệ không dám đứng lên tiếp tục quỳ trên mặt đất, đắc tội cô nãi nãi này hắn cũng không có quả ngon để ăn.

“Các ngươi tại phụ cận nhà ta mai phục bao nhiêu người?”

Thấy người nọ không có ý tứ đứng lên, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xổm xuống hỏi, không biết Mạnh Dịch Vân phái bao nhiêu người tới.

Cái kia thị vệ thật khó xử, bọn hắn là ám vệ tuyệt không thể hướng ra phía ngoài lộ ra bất luận tin tức gì, nếu không chỉ có đường chết, nhưng là Hàn cô nương cũng không có thể đắc tội, lấy Tần thị vệ mà nói, đắc tội Hàn cô nương cũng là gián tiếp đắc tội Vương gia, cũng là chỉ còn đường chết, trái phải đều nghĩ không ra biện pháp, thực xui xẻo, một vòng đến phiên hắn gác đêm đã bị phát hiện.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Nhớ

“Thuộc hạ biết tội, Hàn cô nương buông tha cho thuộc hạ”

Hắn sai lầm rồi, hắn không nên trốn gần như vậy, đều do đám gia hỏa kia nói Vương Phi võ công thấp, hắn không phát hiện bọn hắn, cho nên mới sơ suất, sớm biết thế này hắn nên trốn rất xa.

Hàn Nguyệt Nguyệt vô tội nhìn người quỳ trên mặt đất.

“Biết tội? Tội gì, ta như thế nào không biết, hơn nữa ta cũng không phải chủ tử của ngươi, ngươi quỳ để làm chi, ta chịu không nổi”

Ám vệ này chỉ có mười bảy mười tám tuổi đi, trên mặt còn có chút trẻ con, một bộ dáng vẻ khẩn trương, trái lại thật thú vị.

“Thuộc hạ quấy rầy thanh tĩnh của Hàn cô nương, Hàn cô nương cứ việc trách phạt là được”

Càng nói càng sợ đắc tội Hàn Nguyệt Nguyệt, thanh âm bất quá không còn run rẩy.

“Ngươi không đứng dậy, ta đây cũng quỳ xuống, nói như vậy quá mệt, cổ đều mỏi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng lên đem góc áo nhấc lên trên, chuẩn bị quỳ xuống, kia ám vệ vừa thấy, lập tức đứng lên, để cho Hàn cô nương quỳ xuống, Vương gia biết rõ, hắn có mười cái mạng cũng không đủ chặt.

“Hô hô, chọc ngươi chơi”

https://thuviensach.vn

Thấy người quỳ trên mặt đất vội vội vàng vàng đứng dậy, Hàn Nguyệt Nguyệt hạ góc áo, vỗ vỗ tay.

“Ngươi tên là gì?”

Lấy ánh mắt của Mạnh Dịch Vân, tuổi còn trẻ có thể làm ám vệ dưới tay hắn, võ công chắc là rất cao, chỉ là bản lĩnh vào đời quá non nớt, bị đùa một phen liền thẹn thùng.

“Thuộc hạ Đậu Tĩnh”

Kia ám vệ ngoan ngoãn hồi đáp, cùng ngoại nhân lộ ra thân phận cũng là không tuân theo quy định, nhưng là cô nãi nãi này lại không thể đắc tội.

“Đậu Tĩnh? Tên cũng không tệ lắm, nhà ngươi ở đâu?”

Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục hỏi.

“Không biết, thuộc hạ từ nhỏ là cô nhi, được Vương gia nhìn trúng mới có hôm nay”

Mới trước đây liền đi theo đồng bạn ăn xin, đã sớm quên nhà ở đâu rồi.

“Ngươi thân thế thương cảm như vậy, vậy Vương gia nhà ngươi lại không tốt với ngươi”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Đậu Tĩnh lập tức nóng nảy.

“Hàn cô nương nói gì vậy, Vương gia đối thuộc hạ vẫn rất tốt”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nhẹ một tiếng “Đối ngươi tốt lại để cho ngươi hơn nửa đêm tới thủ ở đây, hơn nữa còn là bảo vệ một cái cô nương, nếu là ngày sau ngươi cưới vợ biết ngươi vậy mà nửa đêm rình coi nữ nhân khác, kia không thể nào cùng ngươi trở mặt”

https://thuviensach.vn

“Cô nương cũng đừng làm khó thuộc hạ”

Đậu Tĩnh nghiêm mặt nói đến, đây là nhiệm vụ, liền tính về sau vợ biết rõ cũng sẽ lý giải, nhưng là vợ hắn hiện tại còn không biết ở cái góc nào.

“khó xử sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt khó hiểu hỏi, Đậu Tĩnh vẻ mặt đau khổ, này còn không phải là vì khó hắn sao? Bất luận cái gì một câu truyền tới nơi Vương gia đó đều muốn mạng của hắn.

“Chỉ cần ngươi trả lời xong vấn để của ta là có thể đi, ta bảo đảm sẽ giữ bí mật, hắn không nói cho Vương gia nhà ngươi, ta thề”

Hàn Nguyệt Nguyệt giơ tay lên, nghiêm túc nói.

“Hàn cô nương có cái gì cứ hỏi đi”

Không nói là chết, nói cũng là chết, còn không bằng trước trả lời cô nãi nãi này có lẽ còn có con đường sống.

“Các ngươi tại phụ cận nhà ta mai phục bao nhiêu người?"

“Tổng cộng là chín người, bất quá hiện tại thay ca, đêm nay chỉ có ba người”

Bọn hắn cũng là muốn nghỉ ngơi, Tần thị vệ đặc biệt dặn quá không thể để cho Hàn cô nương tổn thất dù chỉ một sợi tóc, cho nên bọn hắn một điểm cũng không dám lơi lỏng.

“Các ngươi lão Đại tên gọi là gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, đây là sợ người ta tìm nàng phiền toái hay là sợ nàng chạy, trước kia thời điểm không cùng Mạnh Dịch Vân có

https://thuviensach.vn

quan hệ còn không phải tốt sao, có tất yếu biến thành giống như giám thị nàng không.

“Hắc Ưng, Vương gia có phân phó chuyện khác, cho nên không có tới”

Nguyên lai là Hắc Ưng, so với Mạnh Dịch Vân lại là soái ca lãnh khốc.

“Các ngươi tính toán tại đây tới khi nào?”

Đậu Tĩnh lắc đầu “Không biết, không có thu được lệnh cho nên chúng ta vẫn ở đây”

Bọn hắn đều là ám vệ bên người Vương gia, phái bọn hắn tới bảo vệ một nữ nhân, trong lòng là không tình nguyện, nhưng là mệnh lệnh, không thể làm trái.

“Vậy Vương gia hiện tại vội vàng chuyện gì?”

Lâu như vậy cũng không tìm đến nàng, cũng không một câu nói.

“Không biết, bất quá Vương gia gần đây không có trong kinh thành”

Đây là tin tức nội bộ, Vương gia làm việc từ trước đến nay đều giữ bí mật, bọn hắn há có thể biết được.

Không có ở kinh thành? Kia là đi đâu, vốn đang nghĩ muốn vụng trộm đi kinh thành cho hắn kinh hỉ, vậy mà hắn không có ở đó, thực thất vọng, may mắn trước tiên hỏi, chẳng thế thì đã có một chuyến tay không.

“Được, không làm khó dễ ngươi, lấy chút tiền đi cho các huynh đệ mua chút rượu uống, ấm áp dạ dày, ban đêm gió lớn, chú ý thân thể”

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra đĩnh bạc nhét vào tay Đậu Tĩnh.

https://thuviensach.vn

“Không dám, Hàn cô nương vẫn lại là thu hồi đi, những thứ này đều là chức trách của các huynh đệ”

Đậu Tĩnh nhìn bạc trong tay giống như lửa phỏng tay, đưa lại cho Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt không có ý tứ cầm lại, hắn cũng không dám động thủ.

“Cho ngươi ngươi cầm đi, chuyện đêm nay ta sẽ không nói cho bất luận ai, ngươi không cần lo lắng, nếu là ta có thể có một đệ đệ như ngươi như vậy thật tốt, đáng tiếc”

Hàn Nguyệt Nguyệt trong nháy mắt biến mất. Đậu Tĩnh cười khổ không thể nào, Vương Phi giống như so với hắn còn nhỏ hơn, nhìn bạc còn trong tay, không có biện pháp, ném liền là đối Vương Phi không tôn trọng, đành phải bỏ vào bên hông. Nói dễ nghe như vậy, bạc này nào dám lấy đi mua rượu cho các huynh đệ uống, nói là Vương Phi thưởng ? Này không phải không đánh đã khai sao.

“Vương gia, sự tình đã thỏa đáng”

Tần Minh đứng ở phía sau, Mạnh Dịch Vân nghe được thanh âm, xoay người

“Được, ngươi thông tri Hắc Ưng tiếp tục theo dõi, có tin tức lập tức truyền đến”

Hắn cũng không tin Nam Tĩnh Vương có thể làm ra cái gì.

“Dạ, thuộc hạ đi ngay”

Tần Minh sau khi rời khỏi đây, Mạnh Dịch Vân lại xoay người nhìn trời đêm bên ngoài, từ khi biết Hàn Nguyệt Nguyệt có thói quen đứng ở nóc nhà, hắn liền không tự giác mỗi ngày trước khi ngủ đều phải nhìn trời đêm ngẩn người một hồi.

https://thuviensach.vn

Lần này tới Nam Tĩnh là vì tra chuyện thu lương thảo ở ám địa, rất có khả năng là vì chuẩn bị tấn công Đại Khánh, Nam Tĩnh là một tiểu quốc ở phía nam của Đại Khánh, nhưng lại có dã tâm cực kỳ lớn, mười năm trước đã phát binh tấn công Đại Khánh, sau khi chiến bại không nghĩ tới mười năm sau lại rục rịch ngóc dậy.

Lần này hắn làm sứ giả đại diện cho Đại Khánh đi thăm hỏi Nam Tĩnh, chính là vì để điều tra rõ tình hình địch, hiện tại chiến tranh còn không có bắt đầu, ở ngoài mặt Nam Tĩnh Vương không dám có hành động gì, thừa cơ hội này an bài Hắc Ưng hủy diệt kho lúa của bọn hắn, Nam Tĩnh lãnh thổ nhỏ, cho nên lương thực hữu hạn, bọn hắn cư nhiên chuẩn bị tấn công Đại Khánh, kia lương thảo nhất định đã tích trữ vài năm, nếu mà hủy diệt đối với bọn hắn mà nói liền cần phải thu thập them, trong một hai năm nữa sẽ không xảy ra binh biến.

Tuy nhiên Nam Tĩnh binh lính dũng mãnh, có thể lấy một đánh hai, là đối thủ không thể coi thường, nhưng cũng không là vấn đề lớn đối với Đại Khánh, chỉ là đánh giặc đối dân chúng giết hại quá nhiều, một hồi trận đánh xuống, khả năng vài năm sau mới có thể khôi phục sinh khí.

Chỉ cần Nam Tĩnh xuất binh, Tây Lương cũng khẳng định sẽ không an phận, cứ như vậy Đại Khánh liền hai mặt chịu kích, nhưng về lâu dài cũng không phải biện pháp, xem ra chỉ có thống nhất thiên hạ này, thiên hạ có thể bình tĩnh.

Đêm đã khuya, Mạnh Dịch Vân thu hồi suy nghĩ, đột nhiên nghĩ đến khuôn mặt của Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng liền nhất thời ấm áp, vốn lần này là muốn đến Tứ Phương thành một chuyến, nhưng là sự tình quá mau, cũng chỉ đành buông tha, hai người đều đã hơn bốn tháng không có gặp mặt, nha đầu kia không biết có nghĩ đến hắn không.

Cùng bên này sự tình giải quyết một lần, liền đi Tứ Phương thành một chuyến, sớm biết rằng nhớ một người khó chịu như vậy, hắn liền không nên

https://thuviensach.vn

đáp ứng để cho nàng về Tứ Phương thành.

“Vương gia, Nam Tĩnh Vương phái người đến mời người đêm nay đi dự tiệc”

Mạnh Dịch Vân buông sách trong tay ra, hắn đã tới ba ngày, ngày đầu tiên Nam Tĩnh Vương tiếp đãi hoàn hậu, hắn vẫn ở đại sứ quán, hôm nay đột nhiên mời dự tiệc, xem ra là có điểm không chịu an phận.

“Truyền lời, nói bổn vương nhất định sẽ đến”

Một chuyến này có thể là Hồng Môn Yến, không đi cũng phải đi, hiện tại thân phận của hắn là sứ giả, nếu là Nam Tĩnh Vương xuống tay mà nói, đó chính là tuyên bố hướng Đại Khánh tuyên chiến.

“Vương gia đường xa mà đến, mấy ngày nay bổn vương công vụ bận rộn, không có chiêu đãi Vương gia, Vương gia xin đừng trách”

Thấy Mạnh Dịch Vân đến đây, Nam Tĩnh Vương lập tức mở miệng. Nam Tĩnh Vương đại khái khoảng bốn mươi tuổi, khuôn mặt khôi ngô, nói chuyện thanh âm cũng rất lớn, đang ngồi còn có mấy vị đại quan của Nam Tĩnh.

“Quốc vương bận rộn, trái lại bổn vương quấy rầy”

Mạnh Dịch Vân đi đến giữa sân, hắn là Vương gia của Đại Khánh, không có khả năng cho quốc vương của một tiểu quốc hành lễ, trái lại Nam Tĩnh Vương nên đứng dậy nghênh đón hắn mới đúng, nhưng là Nam Tĩnh Vương cũng không có đứng dậy, thế này hắn tuyên bố không đem Đại Khánh để vào mắt.

“Vương gia khách khí, đêm nay bổn vương đặc biệt thiết yến khoản đãi Vương gia, để cho các vị đại thần tương bồi, Vương gia cần phải uống hơn mấy chén”

https://thuviensach.vn

Nam Tĩnh Vương nhìn Mạnh Dịch Vân, hô hô cười.

“Nhất định, có thể được quốc vương khoản đãi chu toàn như vậy, là vinh hạnh của bổn vương”

Tần Minh đứng ở phía sau Mạnh Dịch Vân, toàn thân cảnh giác chú ý tình huống chung quanh, Vương gia lần này chỉ dẫn hắn một người tới đây, những thị vệ khác đều ở lại khách điếm, nếu là Nam Tĩnh Vương đột nhiên ra tay, thoát thân chỉ sợ có chút khó khăn.

“Vương gia mời ngồi vào, nếm thử rượu này như thế nào”

Mạnh Dịch Vân đến vị trí trên Nam Tĩnh Vương một chút ngồi xuống, bưng lên ly rượu trên bàn lên, nhợt nhạt nếm vào miệng.

“Không sai, đều nói Nam Tĩnh giàu có mỹ thực mỹ tửu, rượu này là hàng cao cấp”

Liền tính chén này là rượu độc, Mạnh Dịch Vân cũng chỉ có thể không chút do dự bưng lên.

“Đây chính là nữ nhi hồng thượng đẳng trân quý nhiều năm của bổn vương, hôm nay đặc biệt lấy ra cùng Vương gia chia sẻ”

Nam Tĩnh Vương nhìn Mạnh Dịch Vân nói, phía dưới đại thần một cái cũng không dám ra tiếng, đều đã ngoan ngoãn bắt đầu phẩm rượu.

“Khó có được quốc vương bỏ những thứ yêu thích, bổn vương kính quốc vương một ly, tạ ơn quốc vương chiêu đãi”

Nói xong, bưng lên ly rượu trên bàn ực một cái cạn.

“Vương gia sảng khoái như vậy, bổn vương liền không từ chối”

https://thuviensach.vn

Bưng ly rượu lên cũng uống một hơi hết. Trận sân khấu xuất hiện mấy vũ nữ, âm nhạc vang lên, thân thể từ từ lắc lắc, tuy cực kỳ chán ghét, nhưng là ánh mắt Mạnh Dịch Vân vẫn lại chăm chú nhìn, đây chính là Nam Tĩnh Vương đặc biệt chuẩn bị tiết mục trợ hứng. Chậm rì rì ăn thức ăn trên bàn, ánh mắt thường thường quét về phía những đại thần này, đều là một bộ híp mắt hưởng thụ nhìn những nữ tử này khiêu vũ.

Đột nhiên một cái nữ tử xuất hiện tại giữa sân khấu, theo âm nhạc thay đổi thân thể, đẹp hơn rất nhiều so với một đám vũ nữ vừa rồi, thêm nữa một khuôn mặt khuynh thành, Mạnh Dịch Vân trái lại nhìn nữ tử kia nhiều lần. Những đại thần lại càng nhìn không chuyển mắt, trên tay chiếc đũa đều đã ngừng lại.

Nam Tĩnh Vương vẫn chú ý Mạnh Dịch Vân, thấy Mạnh Dịch Vân ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm người đang khiêu vũ, trong lòng không ngừng cười nhạo, đều nói Vân vương tính tình lãnh khốc vô tình, đối nữ tử không có hứng thú, nhưng bây giờ lại có bộ dáng như vậy, chỉ có thể nói là những tục tằng nữ tử không thể lọt vào mắt hắn mà thôi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Gặp Lại

Một khúc hoàn tất, kia nữ quỳ trên mặt đất

"Nữ nhi tham kiến phụ vương, nguyện phụ vương thân thể an khang, sống lâu trăm tuổi"

Nam Tĩnh Vương cười ha ha "Nghịch ngợm, còn không mau mau bái kiến Vương gia"

Nguyên lai là tiểu nữ nhân của Nam Tĩnh Vương, Mạnh Dịch Vân trái lại lần đầu tiên nhìn thấy bản nhân.

Nghe được Nam Tĩnh Vương nói, nàng kia đi đến phía trước Mạnh Dịch Vân, hành lễ

"Linh nhi tham kiến Vương gia"

Mạnh Dịch Vân xem nữ tử trước mắt, khoảng mười bảy mười tám tuổi, bộ dáng thanh lệ. Trước hắn thu thập tư liệu của Nam Tĩnh Vương cũng biết sự tồn tại của nàng, chỉ là không quá nhiều chú ý, hôm nay vừa thấy mới nhớ tới, bộ dáng trái lại giống như trong bức họa.

"Công chúa đa lễ, xin mau mau đứng lên"

Nghe được Mạnh Dịch Vân nói, Linh nhi lập tức đứng dậy, nhìn Mạnh Dịch Vân, ánh mắt lộ ra kinh hỉ, thấy Mạnh Dịch Vân nhìn mình, lập tức xấu hổ cúi đầu.

https://thuviensach.vn

“Đây là tiểu nữ Linh nhi của ta, bản tính bướng bỉnh, để cho Vương gia chê cười”

Nam Tĩnh Vương thấy bộ dáng của nữ nhi như vậy, làm sao nhìn không ra nguyên nhân, lập tức mở miệng nói.

“Trước bổn vương liền nghe nói quốc vương có một tiểu nữ, tài hoa xuất chúng, bộ dáng khuynh thành, hôm nay bổn vương trái lại được chứng thật”

Mạnh Dịch Vân quay đầu đối Nam Tĩnh Vương nói, đối với nữ tử nhìn chằm chằm vào mình cực kỳ phản cảm.

“Vương gia quá khen, Linh nhi còn không mau lại đây”

Linh nhi lập tức hướng Nam Tĩnh Vương đi đến, đến bên cạnh Nam Tĩnh Vương ngồi xuống, này Nam Tĩnh Vương sủng tiểu nữ nhân tin tức hắn là biết đến, chỉ là không nghĩ tới có thể cùng bàn.

Linh nhi nhãn tình không chớp rơi vào trên người Mạnh Dịch Vân, không có rời đi. Đại Khánh vương triều Vân vương gia nàng đã sớm nghe nói, hôm nay vừa thấy, không nghĩ tới so với lời đồn còn anh tuấn hơn, trong lòng không ngừng nhảy.

“Ta liền muốn Vân vương làm Phò mã của ta, người khác ta không cần”

Linh nhi ngồi đối diện Nam Tĩnh Vương, nghiêng đầu sang chỗ khác hướng một bên, nàng liền muốn gả cho Vân vương, nam nhân khác nàng xem thường.

Nhìn nữ nhi cái dạng này, Nam Tĩnh Vương đau cả đầu, nghiêm khắc đối với tiểu nữ rống lên

https://thuviensach.vn

“Hồ nháo, ngươi có biết hay không hắn là Đại Khánh vương triều Vương gia, là địch nhân của chúng ta, ngươi như thế nào có thể gả hắn?”

Thật sự là tức chết hắn, đều do bình thường quá mức sủng nịnh, mới có thể lớn mật như vậy.

“Ta mặc kệ, đó là chuyện của nam nhân các ngươi, ta liền muốn gả hắn”

Linh nhi một điểm cũng không sợ Nam Tĩnh Vương hung ác, dù sao nàng đã hạ quyết tâm, kiếp này không phải Mạnh Dịch Vân không lấy chồng.

“Thật sự là tức chết ta, ngươi như thế nào có thể đem quốc gia vinh nhục để ra phía sau, ngươi là công chúa của Nam Tĩnh chúng ta, phải đặt quốc gia lên hàng đầu, như thế nào tùy hứng như vậy”

Nam Tĩnh Vương khẩu khí có chút mềm xuống, dù sao đối với nữ nhi mình cưng nhất cũng không đủ quyết tâm.

Linh nhi một bên rơi xuống nước mắt, một bên quật cường nói

“Quốc gia, quốc gia, chúng ta quốc gia không phải tốt à? Đâu cần luôn cùng Đại Khánh đối nghịch, chẳng lẽ ngươi vì chiến tranh mà đành lòng làm mất hạnh phúc của ta sao? Ta là nữ nhi của ngươi, không phải binh lính của ngươi".

Nam Tĩnh Vương vỗ vỗ đầu, lần này Mạnh Dịch Vân đột nhiên đến hắn liền cảm thấy được kỳ quặc, không nghĩ tới là hướng về phía lương thảo của hắn mà đến, ba cái kho lúa một đêm bị đốt một hạt gạo cũng không còn lại, đây chính là hắn chuẩn bị năm năm lương thảo, tuy nhiên còn có một cái kho lúa bình yên vô sự, nhưng là thật tức giận.

https://thuviensach.vn

Không có chứng cớ chứng minh là Mạnh Dịch Vân ra tay, cho nên chỉ có thể ngậm đắng ăn Hoàng Liên, mấy ngày nay hắn đều đã buồn chết, tiểu nữ còn nháo như vậy, đầu đều nhanh bùng nổ.

“Được, được, ngươi trước tiên đi xuống, việc này sau này hãy nói”

Nam Tĩnh Vương lấy tay chống đỡ trán, Linh nhi thấy thế, vội vàng tiêu sái ra ngoài. Mà Mạnh Dịch Vân hiện tại đang cùng đội ngũ trên đường trở lại kinh thành, lần này lương thảo bị hủy, cái kia Nam Tĩnh Vương nhất định tức chết rồi, thấy khuôn mặt biểu tình ẩn nhẫn của hắn kia, Mạnh Dịch Vân liền vô cùng vui vẻ.

“Tần Minh, ngươi lĩnh đội ngũ hồi kinh, ta có việc muốn làm” Mạnh Dịch Vân phân phó nói.

”Dạ, Vương gia”

Tần Minh cung kính trả lời, Vương gia là vụng trộm đi làm việc tư, lại vẫn đứng đắn như vậy.

“Dọc theo đường đi binh lính đều đã mệt mỏi, chậm dần tốc độ, năm ngày sau ở Từ Châu nghỉ ngơi một ngày”

Nơi này đi Tứ Phương thành cưỡi ngựa thời gian cũng mất hai ngày, từ Tứ Phương đến Từ Châu muốn một ngày rưỡi, tính tính thời gian, chính mình có thể tại Tứ Phương thành dừng lại hai ngày. Nghĩ đến lập tức sắp gặp Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân khóe miệng không tự giác hất lên trên. Tần Minh vụng trộm nhìn gia nhà mình, trong lòng rõ ràng thật cao hứng, nhưng trên mặt lại vẫn đứng đắn như thế.

“Dạ”

Từ nơi này đến chậm nhất cũng phải ba ngày, gia vậy mà muốn hắn năm ngày sau mới tới, này không phải làm khó hắn sao? Trên đường tốc độ

https://thuviensach.vn

đã đủ chậm, vẫn còn nghỉ ngơi một ngày, gia đây là làm việc tư, bất quá chỉ dám nói ở trong lòng, ngoài miệng nào dám nói, liền tính Mạnh Dịch Vân muốn hắn nửa tháng đến Từ Châu, hắn cũng chỉ có thể nghe theo.

May mà lần này tới đều là thủ hạ của Mạnh Dịch Vân, một đám người nhìn bóng lưng Mạnh Dịch Vân cưỡi ngựa chạy xa mãi đến nhìn không thấy bóng người, đội ngũ mới chậm rì rì đi về phía trước.

“Đội trưởng, vừa rồi có người bay vào trong viện, vì cái gì không đem người cản lại, quấy nhiễu Vương Phi làm sao bây giờ?”

Nhất danh ám vệ khó hiểu nhìn Đậu Tĩnh, mặt trên không phải nói không được cho bất luận nhân vật không rõ tính danh tánh tiếp súc Vương Phi trong vòng mười dặm sao? Vừa rồi thấy có người hướng bên này, hắn chuẩn bị tiến lên ngăn lại, ai biết chính mình bị đội trưởng ngăn lại.

Đậu Tĩnh trong lòng cực kỳ khó xử, người nọ rõ ràng là Vương gia, nhưng là lại không dám nói, nếu là chuyện Vương gia nửa đêm xông vào phòng cô nương người ta truyền ra ngoài, kia Vương gia thanh danh sẽ bị vấy bẩn, vì không để cho thủ hạ hoài nghi, Đậu Tĩnh vẻ mặt đứng đắn đối với người đứng ở trước mặt mình nói.

“Vừa rồi người nọ là giúp Vương gia đưa tin cho Vương Phi, ngươi tiểu tử này ánh mắt đi đâu vậy, ta không phải không ra tay sao, ngươi gấp cái gì, nếu là đắc tội với người bên cạnh Vương gia, về sau chúng ta cũng đừng nghĩ muốn làm thủ hạ bên cạnh Vương gia. Đi, đi, trở về tiếp tục canh, không có mệnh lệnh của ta không cho phép ra ngoài”

Để Vương gia bảo hộ Vương Phi, còn phải bảo vệ chuyện riêng tư cho Vương gia, đầu năm nay làm thuộc hạ không dễ dàng, lương lại thấp.

Trương Hiểu Tinh thấy có người hướng trong viện tiếp sát, đề cao cảnh giác, đã chuẩn bị nghênh đón, đúng là ra tay, còn không có đụng tới tới người, thấy là cô gia tương lai, lập tức thu tay. Tôn đại Phật này đắc tội

https://thuviensach.vn

không nổi, lập tức xoay người trở về phòng đi ngủ, xem ra đêm nay tiểu thư cực kỳ an toàn, chính mình có thể vụng trộm lười.

Mạnh Dịch Vân đến cửa phòng của Hàn Nguyệt Nguyệt, chuẩn bị đẩy cửa tiến vào, chỉ thấy mấy miếng ngân châm hướng chính mình bay tới, xoay người lập tức mau tránh ra, ngân châm lướt qua, mấy tháng không thấy, Nguyệt Nguyệt ám khí lại tiến bộ.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy không có bắn trúng, biết người tới võ công không kém, trách không được Hiểu Tinh ngăn không được, nếu Hàn Nguyệt Nguyệt biết Hiểu Tinh còn không có ra tay liền chính mình đầu hàng, còn không biết tức thành cái dạng gì.

Mặc trên người áo lót, thuốc bột đều đã đặt ở áo khoác, Hàn Nguyệt Nguyệt vụng trộm lấy ra mê dược giấu ở nệm đầu giường, chỉ chờ tới người tiếp sát liền nhân cơ hội xuống tay.

Mạnh Dịch Vân thần tốc đẩy cửa ra, tay áo vung, cửa bị đóng lại, thân thể thần tốc hướng trước giường bay đến, Hàn Nguyệt Nguyệt mới vừa đứng dậy chuẩn bị xuống giường cánh tay đã bị một bàn tay bắt lấy, tiện tay đem trên tay thuốc bột một tung ra, Mạnh Dịch Vân chỉ cảm thấy bị hít vào một cỗ vị thuốc đông y, biết chính mình lại trúng chiêu, vốn định thăm dò một phen thân thủ của nàng, thật đã quên nha đầu kia trên người ẩn tàng độc dược.

Tức khí là, bọn hắn đã rõ ràng dựa vào gần như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt vậy mà còn không có phát hiện là hắn, tuy trong phòng cực kỳ tối, nhưng là không cảm giác được sao? Dụng nội lực cưỡng chế áp chế dược hiệu, trên tay liền dùng lực, Hàn Nguyệt Nguyệt liền đụng vào một cái ôm gắt gao.

Này không phải cướp, mà là hái hoa tặc, Hàn Nguyệt Nguyệt hiện tại gấp giống kiến bò trên chảo nóng, kia còn có thể chú ý những chi tiết này,

https://thuviensach.vn

trong phòng lại tối, nàng căn bản nhìn không thấy bất luận cái gì, thấy chính mình bị chiếm tiện nghi, trên thân bị kìm trụ động không được, đầu gối nhắc tới, cho đoạn tử tuyệt tôn, đây là ngươi tự tìm.

Mạnh Dịch Vân phản ứng kịp, lập tức buông nàng ra, thần tốc nhảy ra sau, may mắn hắn phản ứng nhanh, nếu không hắn thật sự là bị đoạn tử tuyệt tôn, nha đầu kia ra tay quá ngoan độc.

“Nàng muốn mưu sát phu quân”

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ mở miệng nói, nha đầu kia dược lực quá lớn, lại đánh tiếp, khẳng định là chính mình xong đời. Hàn Nguyệt Nguyệt còn muốn ra tay, nghe được là thanh âm của Mạnh Dịch Vân, trong lòng vui vẻ

“Mạnh Dịch Vân? Như thế nào là huynh?”

Thân thể lập tức hướng bóng dáng loáng thoáng đi qua.

“Cẩn thận”

Mạnh Dịch Vân thần tốc đưa tay đem Hàn Nguyệt Nguyệt kéo hướng chính mình, nha đầu kia không biết phía trước là giường, lại vẫn đi lên. Hàn Nguyệt Nguyệt chạm được tới thân thể ấm áp, lập tức đưa tay ôm lấy eo của Mạnh Dịch Vân.

“Huynh tới như thế nào cũng không nói một tiếng?”

Nếu là vừa rồi tung ra là độc dược trí mạng, kia chẳng phải là muốn mạng của hắn.

“Vốn định cho nàng kinh hỉ, hiện tại thành kinh hách, như thế nào ra tay ngoan độc như vậy”

Nếu là phản ứng chậm một chút, hắn không còn hoàn hảo đứng ở này.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, ai kêu huynh khuya khoắt xông tới, xứng đáng”

Không hạ thủ ngoan độc như thế nào nhớ kỹ giáo huấn, huống chi nàng đây là tự bảo vệ mình, nếu là người thật có rắp tâm bất lương, chịu thiệt đúng là chính nàng.

“Làm sao vậy?”

Thấy thân thể Mạnh Dịch Vân trầm trọng ngã ở trên thân mình, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu hỏi.

“Còn không phải do dược của nàng”

Hiện tại hắn toàn thân vô lực, mí mắt muốn nhắm. Hàn Nguyệt Nguyệt liền phản ứng

“Thiếu chút nữa đã quên, huynh trước nằm xuống, ta đi lấy giải dược cho huynh”

Ban đêm nàng tầm mắt không tốt, may mắn Mạnh Dịch Vân còn có ý thức, gian nan tiến đến bên giường ngồi xuống.

“Huynh trước nằm xuống”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem Mạnh Dịch Vân ngã ở trên giường, chính mình đi lấy cái hòm thuốc, là phòng của chính mình, tuy mơ hồ, nhưng là nàng vẫn lại là đụng đến bên cạnh bàn, đem ngọn đèn đốt lên, trong phòng nhất thời phát sáng, tuy nhiên ánh sáng không mạnh, nhưng là ít nhất có thể nhìn đến bài trí trong phòng.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến ngăn tủ đem cái hòm thuốc mở ra, lấy ra một cái bình sứ trắng, lập tức trở lại bên giường, mở ra dược bình để tới trước mũi Mạnh Dịch Vân, thấy Mạnh Dịch Vân cử động, mới thu hồi tay, đem dược bình cất kỹ, để lại chỗ cũ.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đứng dậy ngồi vào bên giường, lấy tay chống đầu, thuốc này dược lực quá mạnh, hắn đã dụng nội lực cưỡng chế áp trụ, nhưng vẫn lại là chịu không được.

“Tốt hơn không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi trở về bên cạnh Mạnh Dịch Vân, thấy hắn nghiêm mặt, vội vàng hỏi. Mạnh Dịch Vân lắc đầu.

“Không có việc gì”

Có phần choáng quáng mà thôi. Chính mình phối dược nên nàng tự nhiên biết, đi đến bên cạnh bàn rót ly trà đưa cho Mạnh Dịch Vân

“Uống đi, nghỉ ngơi một chút liền không có việc gì”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tơ Tằm

Mạnh Dịch Vân tiếp nhận ly trà một ngụm uống cạn. Hàn Nguyệt Nguyệt để cái cốc trên bàn.

“Có đói bụng không? Muội đi lấy đồ ăn cho huynh”

Mạnh Dịch Vân giữ chặt tay Hàn Nguyệt Nguyệt “Không cần, hơn nửa đêm nàng nghĩ muốn đem tất cả mọi người gọi dậy sao?”

Gọi dậy là chuyện nhỏ, biết bọn hắn hơn nửa đêm chung sống một buồng mới là chyện lớn. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi vào bên cạnh Mạnh Dịch Vân

“Sự tình xong xuôi? Như thế nào rảnh đến xem muội”

Hưng phấn qua đi, Hàn Nguyệt Nguyệt mới phát hiện chính mình không nên nhiệt tình như thế, nên có điểm rụt rè mới đúng. Mạnh Dịch Vân đem đầu nàng để tại trong lồng ngực mình, Hàn Nguyệt Nguyệt vùng vẫy đứng dậy

“Đừng nhúc nhích”

Trầm trầm khẩu khí, làm Hàn Nguyệt Nguyệt thân thể không thể nghe đại não khống chế, an tĩnh tựa vào trong lòng Mạnh Dịch Vân. Hai người ai cũng không nói gì, cứ như vậy lẳng lặng nằm.

“Khi nào thì đi?”

Trễ như vậy mới đến, hắn là chạy đi qua đây.

https://thuviensach.vn

“Ngày kia”

Mạnh Dịch Vân mở miệng nói, nếu là Hàn Nguyệt Nguyệt đáp ứng trở lại kinh thành, hai người cũng không cần lâu như vậy mới có thể lại gặp mặt.

“Thật sự? Ngươi không phải bề bộn nhiều việc sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cao hứng ngẩng đầu, nàng còn tưởng rằng ngày mai vừa tỉnh dậy người đã không thấy tăm hơi. Mạnh Dịch Vân quay đầu tránh một bên, nha đầu này cứ như vậy nôn nóng, nếu chậm một chút chính mình sẽ làm bị thương nàng.

“Đã giải quyết tốt”

Hiện tại Nam Tĩnh Vương nên là tức ngủ không yên thôi. Lại qua một lúc lâu sau, Hàn Nguyệt Nguyệt mí mắt có phần nặng triễu, ngáp một cái

“Muốn muội đi chuẩn bị gian phòng khách cho huynh nghỉ ngơi không?”

Muốn ngốc hai ngày, không thể vẫn trốn ở trong phòng nàng, hiện tại hai người còn không thành thân.

“Nàngkhông mệt mỏi? Nghỉ ngơi trước, ngày mai rồi nói sau”

Mạnh Dịch Vân đem Hàn Nguyệt Nguyệt buông ra, tự mình đứng lên đem áo khoác cởi bỏ, một đường chạy tới, trên người tất cả đều là tro bụi. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hành động của Mạnh Dịch Vân, mặt hơi hơi đỏ một chút, khi nào thì Mạnh Dịch Vân lớn mật như vậy, dám tại trước mặt nàng cởi quần áo, Mạnh Dịch Vân đem áo khoác tiện tay treo tại trên cái giá, đi trở về bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt thân thể cứng ngắc lại vẫn duy trì tư thế vẫn không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Trong lòng bang bang nhảy không ngừng: Mạnh Dịch Vân hắn không là Bá Vương ngạnh thượng cung đi, nàng còn không có chuẩn bị sẵn sàng, người này không phải vẫn cực kỳ tuân thủ lễ giáo? Chẳng lẽ là tư tưởng đột nhiên mở ra? Nàng đêm nay hắn không thể tại đây thôi?

“Nghĩ muốn cái gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt mạnh mẽ ngẩng đầu, thấy Mạnh Dịch Vân nhìn mình, lập tức lắc đầu.

“Không có gì”

Nếu là Mạnh Dịch Vân biết nàng hiện tại nghĩ chuyện gì, không cười chết mới là lạ. Mạnh Dịch Vân ôm Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở trên giường, kéo qua chăn che đến trên thân hai người.

“Ngủ đi”

Qua một lúc lâu sau, thấy Mạnh Dịch Vân không có động tĩnh gì, Hàn Nguyệt Nguyệt mới trầm tĩnh lại, nghe được tiếng hít thở nhẹ nhàng của Mạnh Dịch Vân, phát hiện người đã ngủ.

Nguyên lai là chính mình suy nghĩ nhiều, Mạnh Dịch Vân tính tình chính trực, làm sao có thể làm ra loại chuyện này, an tâm cười nhẹ một tiếng, tại trong lòng Mạnh Dịch Vân tìm cái vị trí thoải mái tựa vào, dần dần đã ngủ.

Sáng sớm hôm sau.

“Tiểu thư, tiểu thư, ngươi mau dậy, Vương gia đến đây”

Như Ngọc hấp tấp chạy vào phòng của Hàn Nguyệt Nguyệt, thấy Hàn Nguyệt nguyệt còn đang ngủ, lập tức kéo ra cái màn giường, lay lay thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt.

https://thuviensach.vn

“Ầm ĩ đã chết, ta ngủ tiếp một lát, đừng nói”

Hàn Nguyệt Nguyệt chuyển người lại, đột nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức mở to mắt, đưa tay mò mẫn về phía sau, may mắn không ai, nếu như bị Như Ngọc nhìn thấy hai người cùng nằm trên một cái giường, còn không biết nháo thành bộ dáng gì nữa.

“Tiểu thư, nhanh dậy, Vương gia đã ở đại sảnh chờ”

Trước kia Như Ngọc đối với Mạnh Dịch Vân hoàn toàn là sợ hãi cùng tôn kính, hiện tại lại tăng thêm phân nhiệt tình, Vương gia đúng là cô gia nhà mình.

“Ngươi nói cái gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống, Mạnh Dịch Vân sáng sớm làm cái quỷ gì vậy, tối hôm qua hai người lại vẫn thân thiết ôm nhau đi ngủ, sáng sớm liền đến như vậy.

“Vương gia sáng sớm liền đến bái phỏng, tiểu thư, ngươi nhanh a, đừng làm cho Vương gia chờ sốt ruột”

Như Ngọc đem y phục đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp nhận chậm rì rì mặc vào, trong lòng vụng trộm cười, nàng như thế nào cảm giác hai người giống như yêu đương vụng trộm.

“Được, ta tự mặc, ngươi đi múc nước lại đây đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc quần áo tử tế, Như Ngọc đem khăn làm ẩm ướt đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt lau mặt, lại súc miệng, mới ngồi vào trước gương chải tóc.

“Tiểu thư, ngươi không tô son sao?”

https://thuviensach.vn

Như Ngọc nhắc nhở đến, tiểu thư như thế nào lại để mặt thuần, bình thường thì không sao, nhưng hiện tại là đi gặp Vương gia.

“Đi được, không cần những cái này”

Cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức, trang điểm cái gì, Như Ngọc bộ dáng khẩn trương như là chính mình đi gặp tình nhân.

“"Vương gia đến đây, như thế nào cũng không nói một tiếng, trái lại Nguyệt Nguyệt thất lễ, không có nghênh đón Vương gia đại giá quang lâm”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa vào đại sảnh, chỉ thấy Mạnh Dịch Vân chậm rì rì uống trà, trên người vẫn lại là quần áo tối hôm qua.

“Hàn cô nương đa lễ, bổn vương mạo muội tiến đến lại vẫn hi vọng Hàn cô nương xin đừng trách mới đúng”

Hàn Nguyệt Nguyệt đến trên ghế dựa ngồi xuống, Như Ngọc lại cho Mạnh Dịch Vân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi người rót ly trà.

Hàn Nguyệt Nguyệt thừa dịp Như Ngọc xoay người, trừng mắt nhìn Mạnh Dịch Vân liếc mắt một cái, Như Ngọc thấy hai người khách khí như vậy, một điểm cũng không giống Như Họa và Như Tuyết nói, trong lòng có chút kỳ quái, theo lý mà nói, nếu Vương gia cùng tiểu thư cảm tình tốt, gặp mặt không phải nên là thật cao hứng sao? Như thế nào lại vẫn giống như trước kia.

“Vương gia sáng sớm tới đây khẳng định còn không có ăn điểm tâm, Như Ngọc, ngươi đi xuống chuẩn bị, thuận tiện giúp Vương gia chuẩn bị gian phòng khách”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhàn nhạt nói đến.

“Dạ, tiểu thư”

https://thuviensach.vn

Như Ngọc cẩn thận mỗi bước đi đi ra cửa, nghe được tiếng bước chân đi xa, hai người mới trầm tĩnh lại.

Như Họa, Như Tuyết cùng Tư Tư đều đã ở kinh thành, Như Song còn chưa có trở lại, thôn trang liền còn lại Hàn Nguyệt Nguyệt, Hiểu Tinh cùng Như Ngọc. Hiểu Tinh thức thời, hai ngày này đều núp ở phía sau viện luyện võ, mà Như Ngọc rất không tình nguyện bị Hàn Nguyệt Nguyệt phái đi Thiên Hương lâu xem xét tiến trình huấn luyện, mỗi ngày đều đi sớm về trễ.

Thô sử nha hoàn cùng bà tử không thể vào nội viện, hai người trong những ngày này quá thanh nhàn, Hàn Nguyệt Nguyệt tự mình xuống bếp làm đồ ăn cho Mạnh Dịch Vân, hai người suốt ngày ngấy cùng một chỗ thể nghiệm cuộc sống của vợ chồng son (không cần nghĩ nhiều, là cực kỳ trong sáng ha).

Ngày thứ tư, sáng sớm Mạnh Dịch Vân lên đường đi Từ Châu, không gặp mặt thì thôi, hiện tại vừa gặp được lại muốn tách ra, hai người trong lòng đều vạn phần không muốn.

Đến đầu tháng bảy, Hàn Nguyệt Nguyệt hướng Triệu thành và Ngọc thành đưa đi hai đầu bếp, đương nhiên, Hàn Nguyệt Nguyệt là tự mình kiểm nghiệm đồ ăn bọn hắn làm, đủ tư cách mới đưa đi.

Trương Hải đi Ngọc thành làm chưởng quầy, đưa Tống lão Thất đi Triệu thành, mỗi người mang theo hai đầu bếp cùng năm tiểu nhị, vui tươi hớn hở lên đường, Như Song tại Triệu thành tiếp ứng bọn hắn.

Triệu thành cùng Ngọc thành lộ trình vẫn còn thời gian hai ngày, mấy người Trương Hải tại Triệu thành nghỉ ngơi hai ngày, Như Song đem một vài sự tình giao cho Tống lão thất, lại mang theo Trương Hải mấy người lên đường đi Ngọc thành. trước khi khai trương nàng đều tại hai cái địa phương

https://thuviensach.vn

chạy tới chạy lui, đợi cho mười lăm tháng tám hai nhà khai trương qua đi, cả người đều nhanh gầy một vòng.

Mà Tống Thanh ngày mười lăm tháng tám tới Triệu thành hỗ trợ, bởi vì Như Ngọc ở lại Ngọc thành, sợ Tống lão thất bận không qua nổi, mới phái Tống Thanh qua đi hỗ trợ vài ngày, vừa lúc cho hắn cơ hội rèn luyện

Hương lâu ở Kinh thành không sai biệt lắm đã hoàn thành, Hàn Nguyệt Nguyệt nhận được thư của Lục Tư Tư, vui mừng cười cười, ba năm qua, các nàng mấy người là lần đầu tiên không cùng một chỗ quá tiết Trung thu.

Đảo mắt đến tháng mười, thời tiết bắt đầu lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt tại trong tiệm may của mình chọn ba bộ quần áo, màu sắc đều cực kỳ thuần khiết, nàng không thích những bộ quần áo màu mè, có vẻ trông cả người cực kỳ tục khí.

Như Ngọc lấy một bộ kim sắc đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt, đây chính là mẫu quần áo mà năm nay các phu nhân đồng loạt yêu thích, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu.

“Màu sắc quá sang”

Cái này được thiết kế cho những người thích khoe của, lấp lánh phát quang, cả người giống bị vàng chiếu rọi, cũng không ngại đứng ở dưới mặt trời chói mắt. Nàng cũng là hiểu biết tâm tư của những người đó, cho nên giá cả càng đắt đỏ, những chiếc áo khoác lấp lánh phát quang kia một cái đều phải một trăm tám mươi lượng bạc, trên đường y phục quý nhất cũng chỉ hơn năm mươi lượng.

Bất quá y phục nơi này của nàng cũng đều không có tiện nghi về giá cả, một bộ đều từ ba mươi lượng trở lên, gia đình phổ thông căn bản không mua nổi, tới đặt hàng đều là chút quan phu nhân hoặc là một chút nhà giàu

https://thuviensach.vn

mới nổi, lấy tiền bạc của các nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt một điểm cũng không cảm thấy xấu hổ.

Y phục trong điếm của nàng đều là vải dệt thượng đẳng, là hải ngoại cung cấp, đầu năm nay là những thương gia thường xuyên xuất ngoại, chủng loại thưa thớt từ các nơi mang về, bất quá chất lượng quả thật rất được, cùng tơ lụa ở hiện đại không sai biệt lắm, nếu nàng không cứu thương nhân kia, nàng còn không có cơ hội tìm được những thứ này, may mắn số lượng nàng muốn cũng không nhiều, cho nên thương nhân kia vẫn cung ứng đủ.

Nếu ở kinh thành cửa hàng may mặc khai trương, vải dệt khả năng sẽ bị thiếu, xem ra phải lấy thêm nhiều một chút.

Trừ bỏ vải dệt, còn có những tú nương này cũng là nàng từ các nơi tuyển đều là những thợ thêu cao thủ, mỗi bộ y phục đều là dùng phương pháp thủ công chế tác, chất lượng cũng có thể bảo chứng.

Tô nương cùng Lý nương là tú nương nổi tiếng vùng Giang Nam, còn có Lưu nương, tuy tay nghề không có tốt như Tô nương, bất quá cũng là đệ nhất đẳng, còn có Thu Nhánh cùng Thu Nhàn, hai năm qua trải qua dạy dỗ, tay nghề đúng là tiến bộ không ít. Dưới tay nàng đoàn đội bất luận là phái ai đi ra cũng không thể so sánh được.

Lần này cửa hàng ở kinh thành, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ muốn đem Tô nương cùng Lưu nương, Thu Nhánh ba người mang đến kinh thành, bên này liền lưu Lý nương cùng Thu Nhàn ở lại, còn có mấy cái tiểu nha đầu, thêu thùa cũng không tệ lắm, nên là có thể phái đi.

“Tiểu thư, quần áo của ngươi không thể luôn đơn thuần như vậy, đi kinh thành, nơi nơi đều là quan gia quý tộc, không thể bị người ta so không bằng” Như Ngọc oán giận nói.

https://thuviensach.vn

“Đến lúc đó rồi nói sau, không phải ở kinh thành cũng mở sao? Còn sợ không y phục mặc?”

Hàn Nguyệt Nguyệt bắt đầu chọn vải, lần này đống hàng chỉ có năm thước vải, hơi ít, nhưng là chất lượng là cực kỳ vừa ý nàng.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không hề có ý đong đưa, Như Ngọc đành phải đem y phục ném qua một bên, ánh mắt cũng phóng tới trên mấy cây vải dệt, thực mịn, Như Ngọc lấy tay sờ sờ, mặc lên người nhất định cực kỳ thoải mái.

Tiểu thư hàng năm đều cho bọn hắn dùng vải dệt làm hai bộ quần áo, bình thường bọn hắn không nỡ mặc, này một bộ bán đi cũng phải hơn năm mươi lượng, mặc hỏng đau chết lòng nàng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Vào Kinh

Mười bốn Tháng mười, kinh thành Thiên Hương lâu cùng cửa hàng may chính thức khai trương, khách hàng nghe tiếng mà đến liên tục không ngừng. Lục Tư Tư vội vàng chân không chạm đất, ở kinh thành khách nhân không phải có thế liền là có tiền, tất cả đều có gốc gác, một người cũng không thể đắc tội.

Thiên Hương lâu thức ăn một món nhất định phải trả bằng bạc, những món khác càng không cần nói nữa, tuy đắt đỏ, nhưng là kinh thành những người này người nào không nghĩ muốn lộ mặt ra.

Mà cửa hàng may tiếp nhận đơn hàng đầu tiên là Trấn viễn hầu Đại phu nhân đặt một bộ y phục, chỉ cần đặt may quần áo ở cửa hàng, ba ngày sau mới có thể lấy. Trấn viễn hầu Đại phu nhân đúng là quảng cáo miễn phí cho cửa hàng may, làm cho tất cả phu nhân trong kinh thành đều mở to mắt.

Trong một tháng, ở tất cả các đại tửu lâu trong kinh thành đàm luận đều là những chuyện bát quái về Thiên Hương lâu cùng cửa hàng may, chuyện này ngày càng đưa danh khí của Thiên Hương lâu lên cao.

“Ài ~ ngươi có nghe nói không, hôm nay Thiên Hương lâu lại mới ra một món ăn mới có tên là hoa nở Phú Quý, nghe nói đồ ăn có lai lịch lớn, hoa là dùng Thiên Sơn tuyết liên, mà tâm hoa, cả đám đều là từ Nam Hải trân châu làm ra”

Hai trung niên nam tử chừng ba mươi tuổi vừa ăn cơm vừa nghị luận, người chung quanh nghe được ba chữ Thiên Hương lâu kia, lập tức vểnh tai.

https://thuviensach.vn

“Ngươi này tin tức quá chậm rồi, ngày hôm qua ta nghe nói Hộ bộ thượng thư nhị công tử hướng Thiên Hương lâu Lục chưởng quầy cầu hôn, kết quả bị cự tuyệt”

Nghe cái tin tức đó, tất cả đều đã nghị luận hăng hái.

“Lục chưởng quầy tuy mỹ mạo, tài nghệ xuất chúng, nhưng dù sao cũng là một thương nhân, mà Hộ bộ thượng thư lại là đại quan, cự tuyệt nhị công tử cầu hôn sẽ không sợ đắc tội?”

Nam tử kia lắc đầu, thật sự nói.

“Hộ bộ thượng thư nhị công tử phong lưu thành tánh, nhìn thấy mỹ nhân như vậy tự nhiên sẽ không thể kiềm chế, nhưng đích thị là kỳ quái, sau khi bị cự tuyệt nhị công tử không chỉ không có thẹn quá thành giận, ngược lại hướng Thiên Hương lâu càng siêng năng đến, trái lại đem Thượng Thư đại nhân tức điên người”

Nghe thế mọi người không khỏi vụng trộm che miệng nở nụ cười.

“Không chỉ có là Lục chưởng quầy, ngay cả nha hoàn của Thiên Hương lâu tất cả đều xinh đẹp như hoa, nếu có thể thấy được liếc mắt một cái, ta chết đều đã sáng mắt”

Tên còn lại ai thán nói.

“Liền ngươi? Kiếp sau đi, hôm nay lâu chiêu đãi đều là đại quan có quyền có thế, không nói cái này, liền tính ngươi đi vào đi, bên trong giá thức ăn đều là nửa tháng tiền công của ngươi, ngươi bỏ được sao”

Người chung quanh đều cười ha ha, loại chuyện này cơ bản mỗi ngày đều diễn ra.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày: Hộ bộ thượng thư nhị công tử hướng Tư Tư cầu hôn? Nàng như thế nào không biết, cây to đón gió, không biết như bây giờ đối Thiên Hương lâu là tốt hay xấu.

“Tiểu nhị, tính tiền”

Hàn Nguyệt Nguyệt từ trên thân lấy ra một thỏi bạc để trên bàn, tiểu nhị lập tức đã chạy tới

“Khách quan, đi thong thả, hoan nghênh lần sau trở lại”

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc nam trang đi ở trên đường cái, đây là nàng lần thứ ba tới kinh thành, bất quá hai lần trước cũng chưa đi dạo quá.

Hiện tại nàng hoàn toàn phủi tay không làm một chưởng quầy, Thiên Hương lâu hiện tại tổng chưởng quầy là Tư Tư, Tống Thanh là lão bản, cửa hàng may có Tô nương các nàng tại quản, không cần nàng ra tay.

Vì muốn tránh những người của Mạnh Dịch Vân, nàng đặc biệt kêu Như Ngọc giả trang bộ dáng của nàng tại Mai hoa trang, mà chính mình trộm đi, khinh công của nàng bỏ xa những ám vệ này là một chuyện dễ dàng, nhưng khó là bọn hắn nếu biết rõ nhất định sẽ thông báo cho Mạnh Dịch Vân biết, như vậy sự tình liền không đơn giản, cho nên đành phải uất ức Như Ngọc.

“Gia gia”

Buổi tối, Hàn Nguyệt Nguyệt vụng trộm chạy vào biệt viện của Hàn gia, nhỏ giọng kêu lên. Hàn lão Thừa tướng thích thanh tĩnh, cho nên cả ngày đều ở tại biệt viện, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ ghé qua một lần.

“Nguyệt Nguyệt đến đây? Như thế nào lén lút, mau vào”

https://thuviensach.vn

Hàn lão Thừa tướng thấy Hàn Nguyệt Nguyệt lộ cái đầu cạnh cửa sổ, lập tức hướng Hàn Nguyệt Nguyệt ngoắc. Hàn Nguyệt Nguyệt từ trên cửa sổ lật chuyển vào gian phòng, hiện tại trời còn sáng, Hàn Nguyệt Nguyệt sợ bị hạ nhân phát hiện, tiện tay đem cửa sổ đóng lại, Hàn lão Thừa tướng híp mắt nhìn hành động của Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Gia gia, ăn cơm chưa?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi qua, Hàn lão Thừa tướng buông thư quyển trong tay ra

“Ăn rồi, ngươi đã lâu không có tới xem gia gia”

Hàn lão Thừa tướng cố ý nghiêm mặt nói.

“Con bây giờ đã đến không phải sao? Ngươi thân thể có khỏe không?”

Hàn lão Thừa tướng tuy đã hơn sáu mươi tuổi, nhưng là chăm sóc cực kỳ tốt, lại thêm Hàn Nguyệt Nguyệt đưa dược vật điều trị, trên đầu không có một sợi tóc bạc, người cũng giống chỉ hơn bốn mươi tuổi.

“Tốt, tốt, ngươi lần trước đưa tới viên thuốc, ta ăn xong, thân thể ấm rất nhiều, như thế nào lại mặc thế này ? Một cái cô nương gia”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt mặc nam trang, Hàn lão Thừa tướng bất mãn nói. Lão nhân thân thể dù sao không thể sánh bằng người trẻ tuổi, thân thể hư nhược, dễ dàng trúng gió, Hàn Nguyệt Nguyệt đặc biệt phối trí, có thể phòng trừ bệnh thấp khớp.

Hàn Nguyệt Nguyệt hì hì cười “Này không phải vì thuận tiện sao”

Mặc nữ trang sao có thể trên đường đi dạo.

Hàn lão Thừa tướng lắc đầu “Đều đã lớn, lại vẫn ham chơi như vậy, có đói bụng không? Ta gọi người chuẩn bị một ít thức ăn lại đây”

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn lão Thừa tướng muốn gọi người. Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức ngăn cản nói "Không cần, không cần, ta ăn rồi, ta ở đây một chút lập tức đi. Về sau có thời gian lại đến."

Hàn Nguyệt Nguyệt từ biệt Hàn gia đi ra thì trời đã tối đen. Hiện tại đã là tháng mười hai, tuy chưa có tuyết rơi, nhưng là gió thổi thật đúng là lạnh. Hàn Nguyệt Nguyệt rùng mình một cái.

"Gia, Hàn cô nương không thấy nữa"

Hắc Ưng cầm trên tay tờ giấy đưa cho Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Vân tiếp nhận nhìn thoáng qua, sau đó ném tới trong chậu than thiêu hủy.

Hắc Ưng cúi đầu không dám nhìn Mạnh Dịch Vân, nhiều ám vệ như vậy đều xem không được Hàn cô nương. Vương gia nhất định rất tức giận, nhưng là Hàn cô nương khinh công gia cũng không phải không biết, bọn hắn sao có thể đuổi theo à? Bất quá không dám nói ra.

"Là thuộc hạ làm việc không tốt, thỉnh Vương gia trách phạt"

Mạnh Dịch Vân trên mặt thật không có gì biến hóa, hắn sớm đoán được nha đầu kia hắn không an phận, chỉ là không nghĩ tới người đi đã hai ngày bọn hắn mới phát hiện, ám vệ năng lực khi nào thì trở nên yếu như vậy.

"Gọi bọn hắn trở về huấn luyện ba tháng, đủ tư cách mới được trở ra, không có việc gì, ngươi đi xuống trước đi"

Hắc Ưng thối lui ra ngoài, trong lòng cảm thấy kỳ quái. Hàn cô nương thất tung, Vương gia như thế nào không nóng nảy. Mạnh Dịch Vân cầm lấy bút, tiếp tục chữ trên tay, không lâu, cửa phòng lại bị gõ vang. Mạnh Dịch Vân cau mày, mãi mới viết được một bức chữ, cư nhiên một bút phá hủy.

Để bút xuống, hướng cửa nói "Tiến vào"

https://thuviensach.vn

Vương quản gia nghe được thanh âm của Mạnh Dịch Vân, lập tức đẩy cửa tiến vào "Vương gia, ngày mai là giao thừa, trong cung truyền lời mời người dự tiệc"

Hắn tại Vương Phủ đã làm hơn mười năm, có thể leo đến vị trí hiện giờ toàn bộ dựa vào năng lực, mỗi lần đều có thể nghĩ cách thay Vương gia.

"Biết rõ"

Mạnh Dịch Vân trong lòng phiền não, hàng năm trong cung mỗi ngày lễ gì đều cử hành tiệc tối, quan viên từ tam phẩm trở lên đều mang theo người nhà tham gia, bất quá hắn cực kỳ phiền, đối những thứ này không có hứng thú.

"Nô tài trước hết lui xuống"

Quản gia hướng Mạnh Dịch Vân cúi mình chào, xoay người chuẩn bị ra ngoài.

"Chậm đã"

Nghe được thanh âm của Mạnh Dịch Vân, Vương quản gia lập tức xoay người.

"Vương gia còn có cái gì phân phó?"

Mạnh Dịch Vân nghĩ nghĩ "Chuẩn bị gian phòng khách, mấy ngày nay khả năng có khách nhân tới, còn có, an bài mấy nha hoàn vào trong viện hầu hạ"

Nha đầu kia hiện tại nên là ở trong kinh thành.

"Dạ, Vương gia"

https://thuviensach.vn

Vương quản gia sau khi rời khỏi đây, ở trong lòng cân nhắc, lấy khẩu khí của Vương gia, vị khách nhân này hẳn là nữ tử, chỉ là không biết là thân phận gì, xem ra phải đi qua Tần thị vệ nghe ngóng.

Hàn Nguyệt Nguyệt hai ngày này đúng là đem tất cả các địa phương của kinh thành đều đi dạo mấy lần, chưa từng cảm thấy được thoải mái giống như hiện tại, tại Dược cốc có bà vú nhìn, này không được kia không được, ra đi lại vì tiền bạc một mực phấn đấu, về sau có tiền lại có Như Ngọc ở một bên lải nhải, hiện tại mới là chân chính thanh tĩnh.

“Khách quan, mời vào trong”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa đến cửa, liền một tiểu nhị đi lên nghênh đón, có thể tới nơi này ăn cơm đều là đại nhân vật, tiểu nhị tự nhiên không dám thất lễ.

Này kinh thành Thiên Hương lâu, nàng vẫn lại là lần đầu tiên đi vào, tuy không có hoàn mỹ như ý tưởng của nàng, bất quá có trình độ này đã không sai, hiện tại là buổi xế chiều, cho nên người ít hơn.

“Chưởng quầy các ngươi có ở đây hay không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến giữa sân khấu dừng lại, tuy không có hiệu quả như ở hiện đại, bất quá tại thời đại này đã là hiếm lạ.

“Ở đây, khách quan là muốn lầu hai hay là lầu ba?”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu, khách điếm nhà mình lại không cần tiền bạc, khẳng định muốn tốt nhất.

“Lầu ba, gọi chưởng quầy các ngươi đi lên”

Hàn Nguyệt Nguyệt nâng bước đi lên lầu, tuy chưa từng tới, bất quá nơi này đúng là nàng tự tay thiết kế, đối với đường nơi này đương nhiên rất

https://thuviensach.vn

quen thuộc.

“Tiểu thư, ngươi như thế nào hiện tại mới đến, làm ta lo lắng muốn chết”

Lục Tư Tư vừa vào cửa nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thân mặc nam trang liền lập tức đóng cửa đi qua, nàng mấy ngày hôm trước nhận được tin tức tiểu thư tới kinh thành, nhưng là chờ mòn chờ mỏi cũng không thấy người tới, còn tưởng rằng nửa đường xảy ra sự tình gì.

“Không có việc gì, nơi nơi chơi hai ngày, công việc có tốt không”

Thấy Tư Tư càng ngày càng có bộ dáng của nữ nhân, nhất định hấp dẫn rất nhiều ánh mắt của nam nhân.

“Kia còn nói, bận chết ta, tiểu thư, ngươi còn không có ăn cơm đi, ta đi gọi người chuẩn bị”

Cùng Hàn Nguyệt Nguyệt lấp đầy bụng, hai người đều trở nên cực kỳ lười biếng, thật sự là ăn no đã nghĩ ngủ.

“Không ai tới quấy rối đi?”

Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng, Lục Tư Tư ngồi ở đối diện, rót ly trà cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Có chút người tới gây chuyện, bất quá đều vẫn ứng phó được”

Tuy đều là người có một chút quyền thế, nhưng là không dám làm càn, này Vân vương thường tới cổ động, ai còn dám xằng bậy.

“Vậy là tốt rồi, nghe nói mấy ngày trước có người hướng ngươicầu hôn?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên nhớ tới mấy ngày hôm trước trên đường nghe được tin tức bát quái.

“Tiểu thư đừng lấy ta đây làm trò cười, cái kia không phải cái gì cầu hôn, lấy mấy rương bạc tới cửa liền kêu ta đi làm tiểu thiếp, nghĩ dễ dàng thế, ta đem cây chổi quét hắn đi”

Ngẫm lại nàng liền tức đến bốc hỏa, Thượng Thư nhi thiếu gia khá lắm. Nghe được Lục Tư Tư nói, Hàn Nguyệt Nguyệt nhịn không được nở nụ cười, Tư Tư kiêng kị nhất người ta muốn nàng làm tiểu thiếp.

“Làm là tốt, nếu là những người đó trở lại, ngươi liền trực tiếp dụng cây chổi quét đi, việc buôn bán cũng không có thể uất ức chính mình”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Đêm Giao Thừa (Thượng)

“Biết, tiểu thư là tốt nhất”

Trong lòng ấm áp, nàng đời này có thể đi theo tiểu thư là may mắn của nàng.

“Đúng rồi tiểu thư, có chuyện này cần bàn ngươi, không biết có nên chấp nhận chuyện làm ăn này không”

Lục Tư Tư mặt lập tức lo lắng trở lại, đây cũng không phải là nói đùa.

“Chuyện gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, còn có chuyện làm ăn của nhà ai mà nàng không thể tiếp.

“Ngày mai là đêm giao thừa, trong cung muốn tổ chức tiệc tối, nói là quan tam phẩm trở lên đều mang theo gia quyến tham dự. Sáng nay trong cung truyền lời bảo là muốn Thiên Hương lâu chúng ta hiến tiết mục, ta không thể từ chối, cho nên trước hết nói muốn hỏi thăm lão bản”

Tiến cung nếu là có một chút sai lầm thì khả năng rơi đầu rất cao. Mấy ngày nay tới giờ, Thiên Hương lâu quá mức rêu rao, chỉ sợ là đã có người không vừa mắt.

Tiến cung hiến tiết mục? Đây là Thiên Hương lâu thanh danh quá lớn hay vẫn lại là có người cố ý gièm pha, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ nghĩ.

https://thuviensach.vn

“Nếu là trong cung yêu cầu, chúng ta cự tuyệt sẽ là kháng chỉ, việc này sợ là không nghĩ muốn đáp ứng cũng phải đáp ứng”

Này có lựa chọn sao? Lục Tư Tư cũng biết, chỉ là trong lòng nàng thật sự rất sợ, vạn nhất gặp phải phiền toái, mọi người trong Thiên Hương lâu sẽ rơi đầu.

“Người truyền lời cụ thể nói như thế nào?”

Không có khả năng đơn giản như vậy, nhất định còn có ý tứ gì khác. Lục Tư Tư hồi tưởng lại lời người nọ nói lúc buổi sáng, sau đó từ đầu chí cuối nói cho Hàn Nguyệt Nguyệt một lần.

“Nếu nói như vậy, nếu tiết mục của chúng ta không đạt được theo yêu cầu của bọn hắn, hoàng thượng nhất định sẽ cho rằng là Thiên Hương lâu chúng ta khuyếch đại thanh thế để mời chào làm ăn. Người khác chỉ cần nói vào vài câu, không tội cũng sẽ biến thành có tội”

Người nào thiếu đạo đức như thế, xem người ta kiếm tiền khó chịu a, thật là.

“Tiểu thư, kia làm sao bây giờ?”

Đi cũng có tội, không đi cũng có, này không phải không trâu bắt chó đi cày sao, trong cung ca cơ vũ nương đều là các nơi tiến cử tiến cung, chính mình như thế nào có thể so với người ta.

Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ nghĩ, không đi mà nói liền là trực tiếp kháng chỉ, đi mà nói có lẽ còn có một chút cơ hội. Nếu là thật sự không được, nàng còn có hậu chiêu, nàng dù sao đã cứu mệnh của hoàng thượng, nên là có thể cầu tình đi.

“Tư Tư, đi trước gọi người tới, ta xem tiết mục của các ngươi”

https://thuviensach.vn

Còn không có thấy qua các nàng biểu diễn tiết mục, không biết trình độ như thế nào.

“Công tử đều đã tại đây”

Lục Tư Tư hướng Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Hàn Nguyệt Nguyệt xem trước mắt đứng thành một hàng mười mấy người, đều là độ tuổi từ mười lăm đến hai mươi, dáng vẻ tuy không phải cực kỳ xuất sắc, nhưng tất cả đều vẫn là thanh tú.

“Đem những tiết mục bình thường các ngươi vẫn biểu diễn diễn một lần cho ta xem”

Lục Tư Tư gọi người đem nhạc khí mang tới trong phòng.

“Hôm nay Thiên Hương lâu không mở cửa, đóng cửa lại”

Lục Tư Tư gọi một cái tiểu nhị nói, kia tiểu nhị lập tức đóng cửa ra ngoài.

Một người đánh đàn, một người đàn tỳ b,à một người thổi sáo, dàn nhạc đầy đủ hết, một khúc qua đi, Hàn Nguyệt Nguyệt chống trán, trình độ này coi như có thể, nhưng là tiến cung mà nói, liền có vẻ quá mức bình thường chút. Những người này hoàng thân quốc thích cái dạng gì chưa thấy qua, phải nghĩ muốn tiết mục tươi mới mới được.

“Công tử, còn tiếp tục?”

Lục Tư Tư quay đầu nhìn về phía Hàn Nguyệt Nguyệt, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang tự hỏi cái gì, hướng phía những người trước mặt làm một thủ thế không cần ra tiếng, thời điểm tiểu thư nghĩ chuyện gì ghét nhất bị quấy rầy. Đúng rồi, nơi này không có pháo hoa, nếu những người kia nhìn thấy pháo hoa nhất định cảm thấy hiếm lạ. Hàn Nguyệt Nguyệt chính đang cao hứng, nhưng là nghĩ lại, nàng chính là không biết làm.

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt trên mặt lập tức vui lập tức buồn, tất cả mọi người thành thành thật thật không dám động.

“Tư Tư, lấy giấy bút lại đây”

Lục Tư Tư lập tức kêu một người đi xuống dưới lầu lấy giấy bút. Hàn Nguyệt Nguyệt viết tên vài loại dược vật, vài loại này để cùng một chỗ nghiền nát thành phấn hình như là sẽ phát quang, nhưng là không mạnh, nếu là có phấn đom đóm thì tốt rồi.

“Kêu người đi hiệu thuốc bắc mua thêm vài loại dược này, mua nhiều mấy thang”

Trước kia nghe nói qua giống như có một loại vải, ban đêm sẽ phát quang, nhưng là nàng không chính mắt thấy quá, không biết Tô nương có biết hay không.

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức hướng cửa hàng may nằm phía sau Thiên Hương lâu, chỉ là hai tòa nhà không cùng một chỗ mà thôi.

“Tô nương, dùng cái gì nhuộm vải dệt sẽ phát quang?”

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Tô nương ngừng công việc trong tay, nghĩ nghĩ

“Này ta không rõ ràng lắm, bất quá nghe nói Giang Nam có làm ra vải phát quang, nhưng là rất ít, trên thị trường không có, tiểu thư ngươi muốn mua?”

Nàng cũng là nghe nói qua.

“Đều không phải, chỉ là nghĩ muốn một loại ở ban đêm phát quang”

Giang Nam cho dù có bán, hiện tại mua cũng không kịp, qua lại ít nhất đều phải hơn mười ngày, tối mai liền muốn tiến cung.

https://thuviensach.vn

“Dạ Minh Châu không phải ban đêm sẽ phát quang sao? Tuy rất thưa thớt, tiểu thư có thể thử xem có thể mua hay không”

Nghe được Tô nương nói, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đứng lên. Đúng vậy a, nàng như thế nào đem Dạ Minh Châu quên đi.

“Tiểu thư, ngươi được không?”

Lục Tư Tư nhìn thấy hai miếng vải đen dài trước mắt, trong lòng có phần không hiểu.

“Là có thể”

Miếng vải đen độ dày mỏng như cánh ve, ở mặt trên vẽ tranh, là có thể đi.

“Ngươi trước đem một khối nhỏ cho ta thử xem”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem thuốc bột điều xong, lại thêm vào bột phấn Dạ Minh Châu trộn đều, dùng bút lông vẽ một đóa hoa mai trên miếng vải.

Lục Tư Tư cùng Tô nương mấy người nhìn hành động của Hàn Nguyệt Nguyệt mà thay nàng đau lòng, đây chính là Dạ Minh Châu, có tiền đều rất khó mua được, tiểu thư vậy mà lập tức đem hai khỏa lớn như trứng ngỗng nghiên thành mạt phấn, ánh mắt cũng chưa nháy một lần.

“Nhanh đưa bức màn hạ xuống, nhìn xem được chưa”

Hàn Nguyệt Nguyệt hạ bút, thấy mấy người lại vẫn thất thần đứng ở phía trước, lập tức nói đến, thành bại ngay tại lần này. Bức màn để xuống, nhưng là dù sao cũng là ban ngày, ánh sáng là có phần sáng, nhìn không ra hiệu quả, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo qua miếng vải đen trên mặt đất, đem vải dệt quấn quanh, sau đó tất cả mọi người chui vào.

Thấy mấy người còn lại không nhúc nhích, lập tức ló ra cái đầu.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi mau vào nhìn xem“

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, mấy người cũng chui vào phía dưới miếng vải đen, chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt trong tay chiếu ra một đóa hoa trông rất sống động, bởi vì chung quanh đều là tối như mực, cho nên vải dệt màu đen không thấy nữa, cũng chỉ còn lại có đóa hoa trên mặt vải dệt.

“Tiểu thư, thật đẹp”

Mấy người nhìn thấy đóa hoa kia không khỏi kinh ngạc, nếu tại ban đêm nhìn thấy nhất định rất đẹp.

May mắn không uổng phí nhiều Dạ Minh Châu như vậy, chẳng thế thì thật sự là đau đến chết lòng của nàng.

“Được, hiện tại thời gian không nhiều lắm, chúng ta muốn phân công hành động”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem miếng vải đen xốc lên, đối với mấy người nói

“Tư Tư, chúng ta hiện tại đi tập luyện tiết mục, thời gian không nhiều lắm, hiện tại đã là chạng vạng, ngày mai liền muốn tiến cung, thời gian thật sự là gấp gáp. Tô nương, các ngươi mấy người chuẩn bị y phục để ngày mai cho chúng ta mặc”

Giữa trưa ngày thứ hai, trong cung liền phái người tới đón các nàng vào cung, Hàn Nguyệt Nguyệt mặc trên người giống những người khác, đi theo phía sau Lục Tư Tư, cũng không phải cực kỳ thu hút.

“Lục chưởng quầy, các ngươi ở tại đây nghỉ ngơi, đợi tiệc tối còn có chút thời gian, bất quá không thể chạy loạn, đây chính là trong cung, nếu là xảy ra chuyện gì, lão nô đúng là cứu không được các ngươi”

https://thuviensach.vn

Trong cung nơi nơi đều là quý nhân, hơi chút không chú ý liền có khả năng rơi đầu.

“Đa tạ công công nhắc nhở, dân nữ nhất định nghe theo, hẳn không cho công công bận tâm, hôm nay có chút lạnh, công công nên cẩn thận thân thể, điểm ấy là tâm ý của dân nữ, gửi công công bình rượu nóng để tránh cảm lạnh”

Lục Tư Tư tiến lên đem một cái hà bao vụng trộm nhét vào trong tay của công công kia.

“Lục chưởng quầy khách khí, đây là phận sự của lão nô, các vị cô nương nghỉ ngơi cho tốt, lão nô còn có việc trước hết cáo từ”

Kia công công đem hà bao thu vào trong ống tay áo, vui tươi hớn hở xoay người đi tới. Mọi người là lần đầu tiên tiến cung, trong lòng đều cực kỳ vui vẻ nhưng là lại có chút sợ hãi, nếu là xảy ra một chút lầm lỗi, mệnh đều đã có thể mất, người càng nhiều càng dễ loạn, cho nên lần này trừ bỏ Lục Tư Tư cùng chính nàng, còn có năm cô nương.

“Hoàng thượng Hoàng hậu nương nương giá lâm”

Một cái âm thanh thái giám cao giọng hô, mọi người lập tức quỳ xuống.

“Tham kiến hoàng thượng, Ngô Hoàng vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế. Nương nương thiên tuế, thiên tuế thiên thiên tuế”

“Các vị ái khanh xin đứng lên, lần này là gia yến, các vị ái khanh không cần câu thúc”

Mạnh Dịch Hiên đứng ở phía trên đối với quan viên phía dưới nói.

“Tạ Hoàng thượng Hoàng hậu nương nương ân điển”

https://thuviensach.vn

Phía dưới quan viên mang theo gia quyến của mình trở lại vị trí, có thể mang người nhà tham gia hoàng yến, đây chính là cực kỳ vinh hạnh. Mạnh Dịch Vân ngồi ở phía trước, Tần Minh đứng ở phía sau, trừ bỏ hoàng hậu, còn có mấy tần phi cũng đến đây. Mấy khúc qua đi, mọi người ăn đều đã không sai biệt lắm, ngẫu nhiên có mấy người đang nói chuyện phiếm.

“Phía dưới là Thiên Hương lâu dâng lên tiết mục”

Nghe được tên Thiên Hương lâu, tất cả mọi người buông đũa xuống, hôm nay Hương lâu đúng là thẻ đỏ trong kinh thành, tài múa đúng là siêu quần, bọn hắn đang ngồi quan viên cái kia không đi qua.

Mạnh Dịch Vân trên mặt không có gì biến hóa, lẳng lặng nhìn. Mạnh Dịch Hiên đặt ly rượu xuống, hắn cũng muốn biết hôm nay Hương lâu năng lực cao như thế nào, vậy mà có thể để cho kinh thành phố lớn ngõ nhỏ đều có dư luận.

Mấy cái cung nữ đem miếng vải đen trải trên mặt đất, sáu người đi đến trung gian thượng triều cúi mình vái chào, lần này Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Lục Tư Tư là nhân vật chính, còn lại năm người là giúp việc vặt.

Chỉ thấy miếng vải đen hai bên đều được mấy người cầm căng ra, bên trong tất cả đều là thuốc màu, mọi người đều tò mò hôm nay Hương lâu đang diễn cái gì.

Chung quanh đều đã đốt đèn, cho nên hiện tại những thuốc màu này nhìn không ra hiệu quả, âm nhạc vang lên, mấy người thân thể chậm rãi bắt đầu chuyển động. Hàn Nguyệt Nguyệt phụ trách chủ họa, Lục Tư Tư phụ trách tân trang lại những chỗ Hàn Nguyệt Nguyệt họa qua, hai người khinh công vốn là không sai, cho nên thân thể biến hóa rất nhanh.

Thỉnh thoảng đụng chân dính vào hai bên cạnh miếng vải, sau đó lại chỉ có nhảy múa hoặc xoay tròn bay lên.

https://thuviensach.vn

Hai người trải qua một đêm luyện tập, mới có thể đem công phu vẽ bằng chân phu rèn luyện, tuy không có tinh xảo như vẽ bằng tay, nhưng là đại khái hình dáng vẫn có thể hiện lên.

Năm nữ tử còn lại phụ trách khiêu vũ phối hợp, những người đang ngồi trái lại chỉ nhìn đến sáu nữ tử nhảy múa ở một chỗ trên miếng vải đen, Mạnh Dịch Vân nhãn tình không chớp nhìn chằm chằm người ở giữa, tuy vũ đạo rất đẹp nhưng Mạnh Dịch Hiên còn không đến nỗi nhìn không rời mắt.

Chỉ thấy năm người khác thối lui đến bên cạnh, một người cầm lấy một cái bát chứa thuốc màu, hướng mấy nơi hắt đi, nước màu dần dần cực cao, Hàn Nguyệt Nguyệt thần tốc dụng tay áo dài đem nước màu tán đến trên miếng vải đen, trên người dính rất nhiều thuốc màu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Đêm Giao Thừa (Hạ)

Nhìn đến mọi người trừng to mắt, trời ạ, như vậy cũng vẽ tranh được? Chỉ thấy một nữ tử thần tốc xoay người, không ngừng đem nước mầu hất vào những chỗ khác, y phục theo động tác của thân thể mà bay loạn, Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng thổi tắt những ngọn đèn chung quanh, chỉ còn một ngọn đèn phía trước Mạnh Dịch Hiên còn sáng, toàn bộ tối đen, những quan viên chưa phản ứng kịp, vừa mới chuẩn bị kêu hô thích khách, chỉ thấy giữa không trung xuất hiện một bức ngàn dặm Trường Giang và Hoàng Hà đồ, nói là bản đồ, nhưng là trời tối đen nhìn không thấy miếng vải đen, cho nên nhìn thấy chỉ là một tòa núi trông rất sống động, còn có con sông, còn tản ra một tia sáng, giống như tùy thời đều có thể tiêu thất.

Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Lục Tư Tư mỗi người cầm một góc vải hướng lên trên bay đi, phía dưới mấy người cầm lấy phần còn lại, đêm nay gió không lớn, cho nên coi như thuận lợi.

“Hay, một bộ ngàn dặm Trường Giang và Hoàng Hà đồ”

Mạnh Dịch Hiên đứng dậy nhìn bức họa phía trước, trong lòng thật cao hứng, không nghĩ tới đoàn nữ tử tài nghệ xuất chúng như vậy, trách không được có thể hấp dẫn nhiều người đến thế, chỉ là hôm nay đều đeo cái khăn che mặt, nhìn không thấy diện mạo.

Nghe được Hoàng thượng mở miệng, mọi người cũng phục hồi tinh thần lại, nhao nhao khen ngợi, Mạnh Dịch Vân vẫn là vẻ mặt bình tĩnh.

Mấy người lui ra, có mấy thái giám đem bức tranh cất kỹ, không thấy phát sinh chuyện gì, mấy người một lòng thấp thỏm rốt cục có thể buông

https://thuviensach.vn

xuống.

Ở lại thời gian càng lâu, sẽ càng nguy hiểm, trở về chỗ nghỉ ngơi thu thập xong hành trang, lập tức có người đem các nàng đưa về Thiên Hương lâu.

“Làm phiền công công”

Xuống xe ngựa, Lục Tư Tư hướng thái giám nói.

“Lục chưởng quầy khách khí, vừa rồi nhìn thấy các vị cô nương biểu hiện, thật sự là để cho lão nô mở rộng tầm mắt, lão nô vẫn là lần đầu tiên thấy dụng chân có thể vẽ ra đẹp tới như vậy”

Kia thái giám vui tươi hớn hở nói xong, người sáng suốt đều đã nhìn ra được tới, Hoàng thượng đối với bức họa của Thiên Hương lâu cực kỳ mãn ý.

“Công công quá khen, đáng tiếc sắc trời quá muộn, lần sau có thời gian, dân nữ nhất định sẽ chiêu đãi công công”

“Có thời gian, lão nô nhất định tới cổ động, đã đưa các vị cô nương đến nơi, lão nô đi về trước”

Đem cái kia thái giám đưa lên xa, mấy người thân thể nhất thời giống như trút được sức nặng ngàn cân. Hàn Nguyệt Nguyệt rửa mặt chải đầu hoàn tất, cả người nằm ở trên giường, mí mắt giống như đang đánh nhau, nhưng vẫn là không thể ngủ, vừa rồi ở trong cung, nàng thu được tin tức đêm nay Mạnh Dịch Vân muốn tới tìm nàng, cho nên không thể ngủ, đành phải chờ.

“Yến hội kết thúc?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, chỉ thấy Mạnh Dịch Vân ngồi ở bên giường, vừa rồi không biết khi nào thì ngủ thiếp đi.

“Uh`m, mệt chết đi?”

Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, đều đã tới kinh thành nhiều ngày như vậy, cũng không đi tìm hắn, trong lòng có một chút mất mác.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu “Trời lạnh như thế, ngươi mau vào, tay sao lạnh như băng thế”

Hàn Nguyệt Nguyệt hướng bên trong di chuyển, ý bảo Mạnh Dịch Vân nằm đến trên giường, cũng không phải lần đầu tiên, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không ưỡn ẹo.

Mạnh Dịch Vân ôm Hàn Nguyệt Nguyệt nương đến đầu giường “Ngươi vội vả muốn Dạ Minh Châu chính là vì họa cái kia?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cầm lệnh bài lấy thân phận của hắn ở kinh thành mỗi một tiệm trang sức tìm kiếm Dạ Minh Châu, Mạnh Dịch Vân nhận được tin tức lập tức đem hai quả mà chính mình cất giữ đưa đến tay lão bản tiệm trang sức, đồ trân quý như thế vậy mà nha đầu kia dập nát lấy ra vẽ tranh.

“Uh`m, Đúng vậy, có xem được không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói đến kiệt tác của mình, lập tức đầy hứng thú, ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân, giống như một hài từ khao khát một câu khích lệ.

“Về sau chỉ cho phép nhảy cho ta xem”

https://thuviensach.vn

Chính nàng khẳng định không biết thời điểm khiêu vũ có bao nhiêu quyến rũ, nhìn thấy ánh mắt của những người đó nhìn nàng không nháy mắt, khi đó hắn hận không thể đem tròng mắt những người đó lấy xuống.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, tựa đầu trong ngực Mạnh Dịch Vân "Được"

Hai người lẳng lặng không tiếng động, khi Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh lại đã là sáng ngày thứ hai, bên người sớm không có bóng người.

"Phụng thiên thừa vận…..phủ Thừa Tướng dòng chính nữ tài hoa xuất chúng, đặc biệt ban cho hoàng mệnh, cùng Vân vương tùy ý thành hôn, khâm thưởng!"

"Tạ chủ long ân"

Toàn bộ trên dưới tể tướng phủ quỳ gối đại sảnh tiếp chỉ. Thái giám sau khi tuyên chỉ xong liền cầm thánh chỉ đưa cho Hàn Diệu Văn "Lão nô lúc này chúc mừng Hàn tướng gia, đây chính là thiên đại hoàng ân"

Lão thái giám vui tươi hớn hở nói.

Hàn Diệu Văn tiếp nhận thánh chỉ đứng dậy "Làm phiền công công"

Phía sau mấy người vị phu nhân đều ở trong lòng tính toán. Công công tuyên chỉ cất bước, Hàn Diệu Văn trở lại đại sảnh, vài vị phu nhân lập tức tiến lên chúc mừng

"Chúc mừng lão gia"

Tam phu nhân tiến lên nói. Đại phu nhân lườm nàng một cái.

"Lão gia, sao lại thế này? Hoàng thượng làm sao có thể đột nhiên tứ hôn?".

https://thuviensach.vn

Hàn Diệu Văn cũng nghĩ không thông, sáng nay vào triều cũng chưa nghe Hoàng thượng đề cập qua, một chút tin tức đều không có, làm sao có thể đột nhiên liền tứ hôn.

“Các ngươi mấy người trước tiên đi xuống".

Tam phu nhân bất mãn chu mỏ, nhìn Đại phu nhân liếc mắt một cái, hoa hoa lệ lệ xoay người đi ra ngoài, nhị phu nhân thấy thế, cũng cùng đi theo ra ngoài. Đại phu nhân đi đến bên cạnh Hàn Diệu Văn ngồi xuống.

“Ta cũng không rõ rang”

Nghe được Hàn Diệu Văn nói, mặc dù có điểm khó hiểu, nhưng là suy nghĩ muốn cùng Hoàng gia kết thân, Đại phu nhân trong lòng liền nhịn không được cao hứng.

“Không rõ ràng lắm sẽ không cần suy nghĩ, dù sao cũng không phải chuyện xấu, may mắn Thanh Tư còn không có đính hôn, chẳng thế thì đã khó”

Nàng tiến vào Hàn gia sinh được một trai một gái, nhi tử từ nhỏ liền thông minh, hiện tại nữ nhân vừa muốn làm Vương Phi, nghĩ đến cuộc sống sau này, ngoài miệng liền không tự giác giơ lên, chỉ sợ nàng đêm nay nằm mơ đều phải nở nụ cười.

Hàn Diệu Văn thở dài “Ngươi biết cái gì, một chút tin tức đều không có. Hoàng thượng liền xuống chỉ, nói không chừng người ta chính đang đào hố tới chờ chúng ta nhảy vào”

Hàn Diệu Văn lắc đầu. Đại phu nhân vừa nghe lời này liền không cao hứng

“Cái gì hố, ai dám tính kế tướng phủ chúng ta, là ngươi chính mình quá mức đa nghi thôi, thánh chỉ đều đã tiếp, chẳng lẽ lại kháng chỉ?”

https://thuviensach.vn

Nữ nhi làm Vương phi, nhi tử ngày sau tiền đồ liền tính không tựa vào tướng phủ cũng là một mảnh quang minh, nàng ngày sau đúng là cứ hưởng phúc.

“Ý kiến đàn bà, được, dù sao thánh chỉ đã tiếp, ngươi đi xem Thanh nhi”

Đại phu nhân nghe được Hàn Diệu Văn nói, lập tức đứng dậy, hướng phòng nữ nhi đi đến.

“Nương, ngươi nói hoàng thượng tứ hôn để gả ta cho Vân vương?”

Hàn Thanh Tư khuôn mặt nhăn nhó, Hoàng thượng làm sao có thể đột nhiên hạ chỉ. Đại phu nhân nhìn Hàn Thanh Tư cười nói “Đúng vậy, Hoàng thượng tứ hôn cho ngươi cùng Vân vương, nương ngày sau cần phải đi theo ngươi hưởng phúc”.

Hàn Thanh Tư vội vả nói “Nương, ta không cần gả cho Vân vương, ngươi đi nói với phụ thân có được không”

Vân vương đúng là có tiếng giết người không chớp mắt, mà còn người lại lạnh như băng, gả cho người như vậy quả thực là ác mộng.

Đại phu nhân mặt lập tức tối xuống “Cái này gọi là nói cái gì, Hoàng thượng tứ hôn chính là hoàng ân, kháng chỉ là muốn mất đầu, nữ nhi ngốc của ta ...,,,”

Đại phu nhân dừng lại “Các ngươi đều ra ngoài đi”

Ý bảo nha hoàn tất cả đều lui ra, lời này cũng không thể truyền ra đi.

“Gả cho Vân vương có cái gì không tốt, ngươi ngẫm lại, Đại Khánh trừ bỏ Hoàng thượng thì chỉ có Vân vương địa vị tối cao, ta và phụ thân

https://thuviensach.vn

ngươi không muốn đem ngươi đưa vào cung, sợ ngươi uất ức, nhưng Vương Phủ bất đồng, ngươi đi qua đi liền là Vương Phi".

Sauk khi nghe Đại phu nhân phân tích, Hàn Thanh Tư từ từ không còn mâu thuẫn chuyện gả cho Vân vương. Kỳ thật Vân vương tuấn mỹ là được mọi người công nhận, chỉ là có phần quá mức lãnh đạm, thêm nữa còn có lời đồn hung ác, vừa nghe gả cho nam nhân như vậy trong lòng nàng sợ hãi.

"Tỷ tỷ thật sự là nhàn nhã, vậy mà còn có thể ngồi ở ở đây thêu hoa"

Nói chuyện đích thị tam phu nhân, nhị phu nhân nghe được thanh âm ngẩng đầu "Muội muội lúc đó chẳng phải cũng thế"

Nhị phu nhân chỉ có một nữ nhân, tên là Hàn Thanh Diệp năm nay mười ba tuổi, nàng không có nhi tử, cho nên đem toàn bộ tình cảm hy vọng đều đặt ở trên người nữ nhi này. Hi vọng ngày sau gả vào chỗ tốt một chút, nàng mới có thể tại tướng phủ ngẩng cao đầu.

Tam phu nhân được một trai một gái, nhi tử năm nay cũng là mười ba, cùng năm với Hàn Thanh Diệp, kêu Hàn Bác Dương, là tướng phủ nhị công tử, nữ nhi thì nhỏ hơn chút, năm nay mười tuổi, kêu Hàn Thanh Vân.

Tam phu nhân không khách khí ngồi vào bên cạnh nhị phu nhân, ánh mắt đảo qua vải thêu trên tay nhị phu nhân "Tỷ tỷ tay nghề thật tốt, không giống muội muội ta, ngay cả thêu cái hà bao đều không được"

Ai chẳng biết nói tam phu nhân là con gái một trong nhà, phụ thân là biên tu (biên soạn), trong nhà được sủng ái, ngay cả cây kim cũng không cho đụng vào.

Nhị phu nhân trong lòng cười lạnh, tuy nàng chỉ là thứ nữ, nhưng phụ thân dầu gì cũng là quan ngũ phẩm, nàng chỉ là một nữ nhân của biên tu, có cái gì có thể khoe ra.

https://thuviensach.vn

“Muội muội khiêm tốn, ai chẳng biết muội muội tay nghề làm điểm tâm cao siêu, chẳng thế thì lão gia như thế nào mỗi ngày hướng phòng muội muội mà tới”

Nhị phu nhân mặt không đổi sắc nói. Tam phu nhân cầm lấy khăn trên tay che miệng, cười nói “Tỷ tỷ liền thích đùa cợt ta, lão gia có thể thích ta làm điểm tâm, là ta có phúc”

Gia đình quyền quý nữ nhân đều là như vậy sống qua ngày, chỉ cần người khác không thoải mái, chính mình mới có thể có khoái hoạt.

Nhị phu nhân tức nghiến răng, nhưng mặt mũi vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, tiếp tục châm tuyến trong tay, thấy nhị phu nhân không có nói tiếp, tam phu nhân lại nói them.

“Đại phu nhân thật sự là mệnh tốt, nhi tử thông minh, mười tám tuổi có thể vào Lễ bộ học tập, nữ nhân hiện giờ vừa muốn làm Vương Phi, cuộc sống sau này ngày càng tốt, nhìn lại ta, ài ~ người so với người thật sự là tức chết người”

“Muội muội hà tất thở dài, Đại tiểu thư có thể làm Vương Phi, tất cả tướng phủ đều sẽ là hoàng gia thân thích, muội muội như thế nào liền không vui?”

“Muội muội nào có không thích, tỷ tỷ nghe lầm, muội muội chỉ là tại ngóng trông Bác Dương cùng tiểu Vân sau khi lớn lên có thể tiền đồ một chút, đều là làm mẹ, tỷ tỷ chẳng lẽ không nghĩ muốn Thanh Diệp gả chỗ tốt?”

Tuổi trẻ dựa vào tư sắc của chính mình, lớn tuổi tự nhiên cũng chỉ có thể trông mong nữ nhi.

“Tiểu thư, tiểu thư, ngươi như thế nào còn đang ngủ, đại sự xảy ra rồi”

https://thuviensach.vn

Lục Tư Tư vừa vào cửa liền đến trên giường đem Hàn Nguyệt Nguyệt kéo, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt "Trời sập?"

Chuyện gì so với giấc ngủ của nàng trọng yếu hơn.

"Tiểu thư, lúc này vẫn còn đùa được, hiện tại bên ngoài đều đã truyền khắp. Hoàng thượng hạ chỉ muốn Vương gia cùng thiên kim của Hàn tướng thành hôn"

Thật sự là Hoàng thượng không vội thái giám gấp.

"Cái gì? Hoàng thượng hạ chỉ tứ hôn?"

Hàn Nguyệt Nguyệt đem cơn buồn ngủ trong nháy mắt ném đến lên chín từng mây. Sao lại thế này, Hoàng thượng như thế nào đột nhiên hạ chỉ tứ hôn, hơn nữa còn là tướng phủ thiên kim.

"Tiểu thư?"

Lục Tư Tư đẩy đẩy vẫn không thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nhúc nhích, tiểu thư u mê? Lại đẩy đẩy "Tiểu thư, ngươi nhanh đi tướng phủ nhìn xem sao lại thế này?"

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Nhận Thân 1

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại tinh thần nói "Đi tướng phủ để làm chi?"

Nên là đến hỏi Mạnh Dịch Vân sao lại thế này mới đúng, tối hôm qua hai người nằm chung một tấm chăn, hôm nay liền muốn cùng người khác thành thân.

"Tiểu thư, ngươi u mê, ngươi không phải là thiên kim của tướng phủ sao? Trên thánh chỉ viết đích thị tướng phủ dòng nữ chính cùng Vương gia thành thân, chưa nói là Hàn Thanh Tư"

Tiểu thư như thế nào đem thân thế của chính mình quên, tướng phủ trừ bỏ Hàn lão thừa tướng, không ai biết tiểu thư tồn tại, nếu là tùy tiện đến mà nói, nhất định hắn không được thừa nhận.

"Đúng vậy, ta là tướng phủ dòng chính nữ"

Hàn Nguyệt Nguyệt gõ gõ đầu, Mạnh Dịch Vân làm cái quỷ gì, đã biết nhiều năm cũng chưa về tướng phủ, đột nhiên xuất hiện người ta nhất định không nhận thức.

"Tiểu thư, ngươi đến biệt trang tìm Hàn lão gia, hiện tại chỉ có tướng gia có thể làm chứng"

Lục Tư Tư thần tốc đem y phục đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt, hiện tại bên ngoài đều nói là Hàn Thanh Tư cùng với Vương gia lập gia đình, tiểu thư nếu không về tướng phủ liền chậm.

https://thuviensach.vn

“Biết rõ, tự ta mặc, ngươi đi múc nước lại đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc quần áo tử tế, rửa mặt hoàn tất.

“Bức họa của mẫu thân để ở nơi nào?".

“Tại thư phòng, có vấn đề?”

Tiểu thư kêu nàng vẽ tất cả đều là một nữ tử, bộ dáng cùng tiểu thư rất giống nhau, cũng là mẫu thân của tiểu thư, Hoàng Thái Phó gia Đại tiểu thư Hoàng Y Lâm.

“Không có việc gì, ngươi vấn tóc ta giống như trong tranh”

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở trước gương, nếu là Hàn Diệu Văn không tiếp nhận nàng, kia Hoàng gia hẳn không thể không tiếp nhận, huống chi chính mình cùng mẫu thân bộ dáng giống nhau như thế.

“Tiểu thư thật thông minh, xem ta đều đã gấp đến mức hồ đồ”

Hoàng gia cùng Hàn gia đám cưới lúc ấy cả kinh thành đều biết, Hoàng Y Lâm mới đúng là chính thê của Hàn Thừa tướng. Nếu Hàn gia không nghĩ muốn nhận nàng, cũng còn có Hoàng phủ. Lần này cùng Hoàng gia nhận thân, người của Hoàng gia nhất định sẽ giúp tiểu thư, chuyện tốt như vậy, ai không nghĩ muốn có phần.

Trải tóc xong, Lục Tư Tư lại tìm ra bộ y phục màu vàng nhạt đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt thay, đây là giống như bức họa.

“Tiểu thư, thật sự giống như, giống nhau như đúc, giống như từ trong tranh đi ra, nhưng là tiểu thư xinh đẹp hơn chút”

Bởi vì người trong bức họa không có linh khí như như trên người tiểu thư, đặc biệt là ánh mắt, giống như tiên tử không dính vào khói lửa nhân gian.

https://thuviensach.vn

“Hỏi thăm một phen, hôm nay tung tích của người Hoàng gia”

Người Hàn gia dù sao cũng là thân nhân của ông nội, nàng không nắm chắc, còn không bằng dựa vào người của Hoàng gia.

“Dạ”

Hàn Nguyệt Nguyệt cơm nước xong liền đứng ở trong phòng suy nghĩ, Mạnh Dịch Vân tới cùng đang làm cái gì, Hoàng thượng hạ chỉ làm sao không cùng tên đó nói rõ ràng, nhất định là Mạnh Dịch Vân cố ý.

“Sao lại thế này?”

Cỗ kiệu dừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm lên hướng nha hoàn bên cạnh

“Tiểu thư, đường phía trước bị chặn, ta đi nhìn xem sao lại thế này”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu.

“Cô nương, gia nô không hiểu chuyện ngăn cản đường của cô nương, mong cô nương chớ nên tức giận, ta lập tức nói bọn hắn đem cỗ kiệu dời đi”

Đường bên này vốn nhỏ, Hoàng Hạo đứng ở trước cỗ kiệu nói.

“Công tử khách khí, Tiểu Vũ nếu thật sự không được, chúng ta đi đường vòng là được, hà tất quấy rầy công tử”

Nha hoàn Tiểu Vũ nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói lập tức tiến lên

“Tiểu thư nói đúng lắm, là Tiểu Vũ lỗ mãng”.

“Tại hạ cũng không phải ý tứ này, cô nương hiểu lầm”

https://thuviensach.vn

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Hoàng Hạo lập tức giải thích. Hàn Nguyệt Nguyệt đem mành xốc lên một góc, chỉ thấy Hoàng Hạo cứ đứng ở trước cỗ kiệu

“Tiểu Vũ, lại vẫn thất thần làm gì, còn không đi”

Hoàng Hạo thấy dáng vẻ của nữ tử bên trong kiệu, giật mình nhìn, đợi phản ứng kịp, cỗ kiệu phía trước đã không nhìn thấy nữa.

Đi về phía trước một đoạn, không phát hiện tung tích, hắn hoài nghi chính mình vừa rồi có phải hoa mắt hay không, mặc kệ có đúng hay không, hắn nhất định phải đem nữ tử kia tìm cho ra, xoay người lập tức đi về.

Hàn Nguyệt Nguyệt đến một chỗ thôn trang dừng lại, Tiểu Vũ đem tiền bạc đưa cho kiệu phu, đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào.

“Ca, ngươi đoán xem ta vừa rồi nhìn thấy người nào?”

Hoàng Hạo vừa vào cửa liền lập tức hướng viện Hoàng Dận đi tới, còn không có vào cửa liền hô, hắn vừa rồi phải đi dự tiệc, nhìn thấy nàng kia hắn liên yến cũng chưa đến liền chạy về đây.

“Nhìn thấy Chung gia tiểu thư ? Sao kích động như vậy”

Hoàng Hạo đối với tiểu nữ của Chung thái sư rất vừa lòng, Hoàng Dận sau khi biết, hay lấy cái này tới trêu ghẹo hắn.

“Không phải, ngươi đừng nhìn sách nữa”

Hoàng Hạo đem thư trong tay Hoàng Dận đoạt lấy để trên bàn.

“Cẩn thận một chút, làm hỏng sách của ta”

Hoàng Dận thấy sách bị cướp, lập tức mở miệng nhắc nhở. Hoàng gia không được cưới thiếp, cho nên hai người là cùng cha mẹ, Hoàng Dận so

https://thuviensach.vn

với Hoàng Hạo lớn hơn hai tuổi, làm việc có vẻ trầm ổn chút, mà Hoàng Hạo cũng có chút xúc động.

"Huynh còn nhớ rõ cô cô, trong phòng tổ mẫu treo bức họa đó?"

Tổ phụ tổ mẫu có hai người con một trai một gái, cho nên đều yêu thương, đặc biệt cô cô, năm đó cô cô thành thân, tổ mẫu khóc đến muốn mù mắt, bất quá những thứ này đều là hắn nghe người trong nhà nói, thời điểm cô cô qua đời hắn mới một tuổi nên đâu nhớ rõ.

"Nhớ rõ, làm sao vậy?"

Năm đó hắn so với Hoàng Hạo lớn chút, cho nên đối với cô cô có chút ấn tượng.

"Ta trên đường nhìn thấy một nữ tử cùng với bức họa trong phòng giống nhau như đúc, ngươi nói có thể hay không là cô cô?"

Nghe được Hoàng Hạo nói, Hoàng Dận nhíu mày "Ngươi không nhìn lầm chứ? Cô cô đều đã chết hơn mười năm, nếu nàng là cô cô, như thế nào không trở lại xem tổ phụ tổ mẫu"

Người còn sống không có khả năng không trở lại.

"Cũng thế, bất quá thật sự giống nhau như đúc, ta không hoa mắt, còn rất trẻ"

Nếu cô cô còn sống hiện tại nên là hơn - ba mươi tuổi thôi, cái kia nữ tử giống như mới mười bảy tám tuổi, tuổi quả thật không đồng nhất.

"Người hiện tại ở nơi nào?"

Hoàng Dận hỏi, mặc kệ là ai, gặp mặt một lần liền biết, Hoàng Hạo gãi đầu.

https://thuviensach.vn

“Ta lúc ấy giật mình, chờ ta phục hồi tinh thần lại người không biết đi nơi nào."

“Vậy trước đừng nói cho những người khác, bây giờ phái người đi thăm dò để tra nữ tử kia đặt chân, chắc còn đang ở bên trong thành”

Hi vọng không phải có người cố ý dùng thân phận của cô cô để chuyện gì.

“Ta biết, ta đã phái người đi thăm dò, giờ chắc là có tin tức”

Kinh thành tuy lớn, nhưng là lấy thế lực của hắn, tìm một người không phải là việc khó. Hàn Nguyệt Nguyệt đang ở trong viện ăn điểm tâm. Đây là nhà nàng mua, Thiên Hương lâu không thể ở, nơi này vừa lúc có thể dùng. Tiểu Vũ là nha hoàn nơi này, bình thường trong viện này không có chủ nhân, toàn bộ đều là Tiểu Vũ xử lý.

Hiện tại nàng cái gì đều không cần làm, cứ chờ người ta tìm tới cửa là được, nơi này tốt tìm như vậy, lấy thế lực của Hoàng gia nên là rất nhanh có thể tới cửa.

“Tiểu thư, có người tìm”

Tiểu Vũ đứng ở phía sau Hàn Nguyệt Nguyệt, đi theo đằng sau là hai người. Đương nhiên là Hàn Nguyệt Nguyệt đã phân phó, nói cho Tiểu Vũ nếu là có người tìm tới cửa, trực tiếp mang vào.

“Tiểu Vũ đi đổi ấm trà lại đây, trà này có phần lạnh”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, nàng liền đoán được là hai công tử của Hoàng gia.

“Công tử tới đây không biết có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Nhìn nữ tử trước mắt, Hoàng Dận cũng chấn động, thật là rất giống, quả thực giống nhau như đúc.

“Công tử?”

Thấy hai người không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc nhở.

“Cô nương thật sự là cùng một vị cố nhân bộ dáng rất giống, Hoàng mỗ nhất thời thất thần, mạo phạm”

Mở miệng chính là Hoàng Dận, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười.

“Công tử vẫn là qua đây ngồi xuống đi, thời tiết lạnh, uống ly trà đã”

Hàn Nguyệt Nguyệt ý bảo hai người ngồi xuống, Tiểu Vũ đem trà rót đến.

“Đi xuống trước đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đối Tiểu Vũ nói đến, nha đầu kia nàng cũng là hôm qua mới tiếp xúc, vẫn là cho rời đi mới thỏa đáng.

Hoàng Dận, Hoàng Hạo ngồi xuống nhưng là nhãn tình không chớp nhìn chằm chằm mặt Hàn Nguyệt Nguyệt. Quả thật là quá giống.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, Hoàng Dận thấy thế, xấu hổ nói

“Tại hạ thất lễ, không biết cô nương như thế nào xưng hô, là người phương nào?”

“Tiểu nữ tử họ Hàn, tên Nguyệt Nguyệt, hai vị công tử tới có việc gì hay không?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

Họ Hàn? Làm sao có thể khéo như vậy, chẳng lẽ là nữ nhi của cô cô? Năm đó cô cô sau khi đi, tiểu biểu muội cũng không biết tung tích, nữ tử

https://thuviensach.vn

này chẳng lẽ liền là tiểu biểu muội năm đó?

Hoàng Dận trong lòng vui vẻ nói không nên lời, khẳng định là, chẳng thế thì hai người làm sao có thể giống nhau đến thế, ngay cả họ cũng là họ Hàn, đều là vừa khéo.

“Ngươi thật sự họ Hàn? Vậy ngươi cha mẹ ở đâu,chỗ nào?”

Hoàng Hạo lại hỏi, nếu thật là biểu muội, tổ mẫu cùng tổ phụ nên cao hứng biết bao nhiêu.

“Nguyệt Nguyệt từ nhỏ chưa thấy qua phụ mẫu của chính mình, là được sư phụ nuôi lớn”

Trừ bỏ ông nội, nàng thật sự chưa thấy qua Hàn Diệu Văn, đây không tính nói dối.

“Vậy ngươi năm nay bao nhiêu tuổi? Có biết thân thế của mình?”

Hoàng Dận có phần sốt ruột. Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm mặt

“Công tử vậy có ý gì?”

Đường đường thế gia công tử, như thế nào tùy tiện hỏi tuổi cô nương nhà người ta, nếu quá mức theo bọn hắn, bọn hắn khẳng định lại có nghi ngờ, Hàn Nguyệt Nguyệt cố ý cả giận nói.

Hoàng Dận ý thức chính mình thất lễ, lập tức áy náy, hắn này không phải quá kích động?

“Thực xin lỗi, tại hạ lại mạo phạm, chỉ là cô nương quả thật cùng một vị thân nhân của tại hạ bộ dáng rất giống, cho nên khó tránh khỏi kích động chút”.

https://thuviensach.vn

“Hai vị công tử tới chơi Nguyệt Nguyệt trong lòng cực kỳ cảm tạ, chỉ là ta cùng với hai vị công tử vốn không quen biết, hai vị không biết là hỏi thăm nhiều lắm sao? Huống chi hiện tại ta cũng không từng biết thân phận của hai vị công tử”

Hàn Nguyệt Nguyệt xem hai người trước mắt, khẩu khí có phần để lộ ra nàng hiện tại rất không thoải mái.

“Tại hạ Hoàng Dận, đây là bào đệ Hoàng Hạo, cô nương chớ nên tức giận, chúng ta cũng chỉ là tò mò thôi”

Hoàng Dận cùng Hoàng Hạo có phần xấu hổ.

Sắc mặt Hàn Nguyệt Nguyệt hoà hoãn xuống “Nguyên lai là Hoàng công tử, là Nguyệt Nguyệt thất lễ”

Không thể quá phận, chuyện kế tiếp còn phải dựa vào bọn hắn.

“Đâu nào, là huynh đệ chúng ta mạo phạm mới đúng, cô nương họ Hàn, cùng đương kim Tể tướng có thể có quan hệ?”

Hàn Nguyệt Nguyệt biết hai người bắt đầu nói khách sáo, trên mặt mỉm cười “Nếu theo lời hai vị công tử, nếu không có gì sai lầm mà nói, Hàn Tể tướng hẳn là cha ta, chỉ là ta từ nhỏ ở trong núi lớn lên không có về tướng phủ, sợ là trở về, tướng gia cũng sẽ không nhận thức ta, lần này gia gia thân thể đau yếu, Nguyệt Nguyệt mới đặc biệt tiến đến”

Nếu không có xuất hiện cái gì khoa trương lại giả tạo ly miêu hoán thái tử, hoặc là mẫu thân cùng những người khác…phi, phi, làm sao có thể, nàng nhất định là nữ nhi của Hàn Diệu Văn.

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Hoàng Dận cùng Hoàng Hạo hai người nhất thời kích động đứng lên “Thật sự? Kia khẳng định không sai,

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt, không ngại ta như vậy gọi ngươi đi, ta là biểu ca của ngươi”

Hoàng Hạo mở miệng nói. Hàn Nguyệt Nguyệt lộ vẻ khó hiểu nhìn ý tứ của hai người này, Hoàng Dận lại giải thích

“Nương ngươi là cô cô của ta, ngươi cùng nương lớn lên giống nhau như đúc, khẳng định không sai được”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Nhận Thân 2

"Nương ta? Cô cô? Ta chưa từng nghe gia gia nhắc tới, ta cũng chưa thấy qua mẹ ta, bà vú nói mẹ ta lúc ta còn rất nhỏ liền qua đời"

Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự nói, nàng quả thật cũng chưa thấy qua bộ dáng Hoàng Y Lâm, chỉ là nhìn qua bức họa mà thôi.

"Thật sự, nương ngươi là cô cô ta, muội muội của cha ta, năm đó gả cho đương kim Hàn Thừa tướng, chỉ là sau khi sinh hạ ngươi, cô cô liền chết, ngươi cũng mất tích, ta tìm khắp, còn tưởng rằng, còn tưởng rằng ngươi đã chết."

Hàn Nguyệt Nguyệt rơi vài giọt nước mắt "Chưa từng có người nói với ta những điều này, nguyên lai mẹ ta là vì sinh ta mà chết"

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt khóc, hai người không biết làm sao an ủi "Biểu muội, ngươi đừng khóc, không phải như vậy, cô cô là sinh bệnh mà chết, không liên quan tới ngươi"

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy tay lau nước mắt "Ta như thế nào mới có thể tin tưởng các ngươi nói là thực hoặc là giả"

Hoàng Hạo nhìn Hoàng Dận liếc mắt một cái. Đúng vậy, chuyện lớn như vậy, bằng vào hai người bọn hắn nói như vậy quả thật không thể tin tưởng.

"Như vậy, ngươi theo chúng ta về Hoàng phủ một chuyến liền tự nhiên biết rõ"

https://thuviensach.vn

Tổ mẫu cùng cô cô bộ dáng hơi giống nhau, còn có bức hoa của cô cô, Nguyệt Nguyệt thấy nhất định sẽ tin tưởng.

“Ta xem hay là thôi đi, nhiều năm đều đã qua như vậy, hà tất đi quấy rầy các ngươi, dù sao qua một thời gian ngắn ta trở về trên núi. Ta trở về chỉ làm cho các nàng tăng thêm thương cảm”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt mà nói, Hoàng Hạo vừa định mở miệng, đã bị Hoàng Dận giữ chặt.

“Nguyệt Nguyệt nói cũng có lý, dù sao ngươi cũng sẽ không rời khỏi kinh thành nhanh như vậy, chúng ta sẽ chọn thời gian tốt là được, chúng ta đi về trước”

Thấy Hoàng Dận lôi kéo Hoàng Hạo đi tới, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn như cũ ngồi tại chỗ, thừa dịp hiện tại Hàn gia những người đó chưa phát hiện ra mình, bọn hắn nên là không có phòng bị, muốn tra ra nguyên nhân mẫu thân chết sẽ dễ dàng chút.

Buổi tối, Hàn Nguyệt Nguyệt liền hướng tể tướng phủ đi đến. Hàn Thanh Tư nhỏ hơn mình một tuổi, vậy chứng minh thời điểm mẫu thân còn chưa có chết, Đại phu nhân liền vào cửa, hiện tại hiềm nghi lớn nhất liền là nàng, mà còn nàng lại là chất nữ của lão phu nhân, mẫu thân đã chết, nàng liền thuận thế thành vợ kế của Hàn Diệu Văn, còn nhị phu nhân cùng tam phu nhân là sau khi mẹ nàng mất mới cưới vào cửa, cùng chuyện này quan hệ không lớn.

Tướng phủ nàng mấy ngày hôm trước cũng đã tới, đại khái đường đi coi như rõ ràng. Hàn Nguyệt Nguyệt bay đến trước cửa sổ của phòng lão phu nhân, thấy lão phu nhân nằm ngủ, trong phòng còn có một ma ma, hẳn là gác đêm. Hàn Nguyệt Nguyệt mở cửa sổ ra, ma ma nghe được thanh âm mở cửa sổ, tưởng rằng gió lớn đem cửa sổ thổi mở, lấy quá đèn đứng dậy

https://thuviensach.vn

chuẩn bị đi đóng, chỉ thấy một người đứng ở phía trước cửa sổ, lập tức sợ tới mức hét rầm lêm, ngã trên mặt đất.

“A, quỷ a, quỷ a”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm mặt, cái này ma ma hẳn là lão ma ma, chẳng thế thì làm sao mà biết nàng là quỷ.

Hàn lão phu nhân nghe được tiếng thét chói tai, lập tức kinh tỉnh xốc lên cái màn giường, lão phu nhân tuổi lớn, sợ ban đêm đứng dậy thấy không rõ, cho nên trong phòng luôn đốt mấy ngọn đèn, phủ thêm y phục mang hài.

“Vương ma ma, làm sao vậy?”

Vương ma ma đã sớm sợ tới mức nhắm kín mắt, hồ ngôn loạn ngữ.

“Ngươi chết với ta không quan hệ, ngươi đừng tới tìm ta”

Lão phu nhân đi ra, thấy vương ma ma ngã trên mặt đất ôm đầu, ngọn đèn dầu rơi trên mặt đất đã tắt, dầu đổ trên đất, ánh mắt hướng bên cửa sổ, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn lão phu nhân. Tuy lão phu nhân là thê tử của gia gia, nhưng là cùng nàng không quen, lão phu nhân bị kinh hách đến nỗi trừng to mắt, phản ứng không có mãnh liệt như cái ma ma kia, một hồi qua đi, đưa tay chỉ vào Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Ngươi tiện nữ nhân này, ta là bà bà của ngươi mà ngươi cũng dám tới dọa ta, nếu ngươi không đi, ta lập tức kêu người tới thu ngươi”

Nghe được một tiếng tiện nữ nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt tâm tình thật không tốt, chẳng lẽ lão phu nhân không thích mẫu thân? Cũng đúng, Đại phu nhân là cháu gái ruột của bà, thích mẫu thân mới là lạ.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt hướng trong phòng thần tốc bay vào, lão phu nhân chỉ thấy kia quỷ hướng chính mình bay tới, lập tức sợ tới mức ngã xuống đất ngất đi. Hàn Nguyệt Nguyệt dừng lại, bay tới phía trước ma ma, kia ma ma thấy lão phu nhân té xỉu mà quỷ lại bay tới trước mặt mình, khẩn trương che kín ánh mắt.

“Không phải ta, thật sự không phải ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt đem thanh âm giáng xuống thật sự thấp, dụng nội lực phát ra tiếng rất nhẹ.

“Trả mệnh lại cho ta, trả mệnh lại cho ta".

“A, thật sự không phải ta hại chết ngươi, là lão phu nhân, đúng, là lão phu nhân”

Vương ma ma toàn thân phát run, Hàn Nguyệt Nguyệt không nghĩ tới ma ma này có thể nói ra tin tức hữu dụng như vậy.

“Là ngươi, là ngươi hại chết ta, còn có nữ nhi của ta, là các ngươi, trả mệnh lại cho ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt tới gần bên người ma ma kia.

“Không phải ta, không phải ta, thật là lão phu nhân, là nàng cùng Đại phu nhân, bọn hắn muốn hại chết ngươi, không tin ngươi đi tìm Ngô ma ma, là nàng đã hạ thủ, ta cái gì cũng không biết, ta cũng là vụng trộm nhìn đến, không phải ta, thật sự không phải ta”

Ma ma kia sớm bị dọa đến hồ ngôn loạn ngữ, Hàn Nguyệt Nguyệt sợ dọa chết ma ma kia nên dừng lại, dù sao nàng đã biết chuyện nàng muốn biết.

https://thuviensach.vn

Nguyên lai là lão phu nhân cùng Đại phu nhân đã hạ thủ, các nàng hai người hại chết mẫu thân. Hàn Nguyệt Nguyệt một bụng hỏa, lại đi đến sân của Đại phu nhân. Đại phu nhân đã sớm nghỉ ngơi, Hàn Nguyệt Nguyệt lặng lẽ đẩy cửa đi vào, nha hoàn gác đêm ghé vào ghế dựa ngủ thiếp đi. Không làm kinh động nha hoàn, Hàn Nguyệt Nguyệt bay tới bên giường, gió thổi mở cửa sổ, Hàn Nguyệt Nguyệt dụng ngân châm đâm vào người trên giường đang ngủ giống lợn chết tỉnh lại. Đại phu nhân mở mắt thấy, chỉ thấy một cái bóng dáng phiêu phiêu trước giường, khi thấy khuôn mặt đó, nhất thời thét chói tai đến.

“A, quỷ a, quỷ a”

“Trả mệnh cho ta, trả mệnh lại cho ta ~~”

Tốt nhất hù chết những người này.

“Không phải ta, không phải ta, ngươi tránh ra, ai kêu ngươi trước đoạt lấy vị trí của ta, ngươi là xứng đáng, không liên quan chuyện của ta, không liên quan chuyện của ta”

Đại phu nhân đem gối đầu chăn toàn bộ hướng Hàn Nguyệt Nguyệt bên này ném, bên ngoài nha hoàn nghe được động tĩnh

“Phu nhân, làm sao vậy? Phu nhân”

Chỉ thấy chăn gối đầu toàn bộ rơi trên mặt đất, Đại phu nhân ôm đầu, miệng vẫn hồ ngôn loạn ngữ.

“Tránh ra, ngươi tránh ra, không phải ta, thật sự không liên quan ta, là ngươi tự tìm”

Nói xong sợ tới mức khóc ngon lành, nha hoàn mới vừa đụng tới thân thể của Đại phu nhân, đã bị đẩy ra.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, ta là Xuân Tới, ngươi làm sao vậy?”

Đại phu nhân nghe được là nha hoàn của chính mình, ngẩng đầu, nhìn một vòng, bóng dáng vừa rồi sớm không thấy nữa, trong phòng đèn toàn bộ sáng, chỉ còn lại những vật hỗn loạn trên đất.

“Quỷ, có quỷ, vừa rồi liền đứng ở chỗ này”

Đại phu nhân toàn thân phát run, Xuân Tới xem tình huống không ổn, lập tức chạy ra đi tìm người hỗ trợ, giờ này sân của Đại phu nhân bận bịu rối rít, mà lão phu nhân bên kia cũng là đèn đuốc sáng trưng.

Ngày hôm sau tất cả tể tướng phủ đều đã rối thành một nùi, nơi nơi đều có pháp sư làm phép, Hàn Diệu Văn đỡ đầu, hắn tối hôm qua nghe được nha hoàn báo lại, nói lão phu nhân cùng Đại phu nhân gặp quỷ, bị dọa đến không nhẹ, nguyên bản không tin, nhưng là hôm nay nhìn thấy mẫu thân trắng xanh mặt, phu nhân nằm ở trên giường hồ ngôn loạn ngữ, hồn đều không có. Hắn không tin trên đời này có cái gì Quỷ Hồn, nhất định là có người cố ý quấy rối, nhưng là vẫn không lay chuyển được mẫu thân, đành phải mời đến một đám hòa thượng tiến đến làm phép.

Hàn lão tướng gia sáng sớm nhận được tin tức, liền biết là Nguyệt Nguyệt giở trò quỷ, nhưng là cũng chỉ có thể lắc đầu. Năm đó nếu hắn biết chuyện làm căng lên, có lẽ đều không phát sinh sự kiện kia, hiện tại nha đầu kia nhất định đã biết rõ chân tướng, cho nên mới chạy tới tướng phủ. Nếm qua điểm tâm, chuẩn bị kiệu trở về tướng phủ.

“Phụ thân, ngươi xem đây là ~”

Hàn Diệu Văn nhìn Hàn lão tướng, trong lòng hắn rối thành một nùi. Hàn lão thừa tướng khoát tay.

“Ta đều biết, chờ nương ngươi có phần chuyển biến tốt đẹp sẽ đưa đến Quốc Quang tự tĩnh dưỡng một đoạn thời gian”

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ hi vọng Nguyệt Nguyệt trong lòng không oán giận hắn mới tốt.

“Phụ thân ~”

Quốc Quang tự là tự miếu của Hàn gia thờ phụng tổ tiên, đưa đi tĩnh dưỡng còn không bằng nói là giam cầm, đi vào trong đó mọi người là phạm vào gia quy mới đi.

“Cái gì đều sau này hãy nói, liền định như vậy”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe được tin tức, trong lòng cười lạnh, không làm việc trái với lương tâm không sợ quỷ gõ cửa, dọa thành như vậy là các nàng tự chuốc phiền. Năm đó thời điểm các nàng xuống tay sao không nghĩ sẽ có một ngày như vậy, nếu năm đó nàng không bị vụng trộm đem ra khỏi tướng phủ, sợ là cũng chạy không thoát ma trảo của các nàng. Nàng như vậy đối với các nàng đã là thủ hạ lưu tình.

“Tiểu thư, Hoàng công tử đến đây”

Tiểu Vũ nói, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người “Ta tới”

Hoàng gia dù sao cũng là nhà của mẫu thân, không thể vắng vẻ.

“Hoàng công tử”

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa đi vào phòng khách, chỉ thấy một người trung niên nam tử đứng lên.

“Ngươi là Nguyệt Nguyệt, giống, thật sự quá giống”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn về phía bên cạnh Hoàng gia huynh đệ.

“Phụ thân, ngươi trước bình tĩnh đã” Hoàng Dận nói “Xem, ta quá hưng phấn, Nguyệt Nguyệt, ta là cữu cữu của ngươi”

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua hắn nghe được hai đứa con trai nói, vốn định lập tức tới ngay.

“Ngài là Hoàng đại nhân?”

Nguyên lai là ca ca mẫu thân, làm sao không giống. Bất quá huynh đệ Hoàng gia trái lại cùng phụ thân hắn rất giống.

“Cái gì Hoàng đại nhân, ta là cữu cữu ngươi. Nhiều năm không thấy ngươi đã lớn như vậy, dáng vẻ của ngươi cùng nương giống nhau như đúc”

Hoàng Duy Kiệt lôi kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Cữu cữu”

Hàn Nguyệt Nguyệt kêu một tiếng.

“Ai ~ cháu ngoan, nhiều năm qua khổ ngươi”

Năm đó muội muội mất, trong nhà đều đã quá mức thương tâm. Đợi cho phản ứng kịp, hài tử đã sớm thất tung, phái người tìm hồi lâu đều không có tin tức, ngay cả đứa con duy nhất của muội muội cũng chiếu cố không tốt, nhiều năm qua hắn vẫn tự trách.

“Phụ thân, ngươi ngồi xuống trước”

Hoàng Dận nhắc nhở đến, cứ đứng nói như vậy cũng không tiện. Hoàng Duy Kiệt lôi kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi vào bên cạnh hắn, trong mắt mơ hồ một tầng nước mắt.

“Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi. Cùng cữu cữu về nhà, ngoại tổ phụ và ngoại tổ mẫu của ngươi nhìn thấy ngươi nhất định cao hứng”

Mẫu thân mỗi ngày nhìn bức họa gạt lệ, phụ thân ngoài miệng tuy không nói, nhưng là tất cả mọi người đều biết hắn cũng cực kỳ thương tâm.

https://thuviensach.vn

Lâm nhi từ nhỏ liền là hòn ngọc quý trên tay cha mẹ, muội muội qua đời đối bọn hắn đả kích rất lớn, trong một đêm già hơn rất nhiều.

"Ngoại tổ mẫu cùng ngoại tổ phụ thân thể có khỏe không?"

Hàn Nguyệt nguyệt hỏi, tâm tình cũng bị không khí ảnh hưởng, không khỏi có chút thương cảm.

"Tốt, thân thể đều vẫn cường tráng, chỉ là tuổi già, có chút tật xấu"

Trời lạnh thì đau khớp, trời nóng lại đầu cháng váng. Không lay chuyển được phụ tử Hoàng gia, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải cùng bọn hắn trở về Hoàng gia. Dọc đường đi, Hoàng Duy Kiệt bắt đầu lôi kéo nàng hỏi cái này hỏi cái kia, bất quá Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng ấm áp, mặc kệ ngày sau Hoàng gia đối nàng như thế nào, ít nhất hiện tại, hắn là thiệt tình đối nàng tốt.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Sính Lễ 1

Tại Hoàng gia, hai lão nhân Hoàng gia nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt vừa khóc vừa cười lôi kéo nàng nói chuyện thật lâu. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng cảm động muốn rơi nước mắt, Hoàng gia lão phu nhân đã lớn tuổi, nói đến nữ nhi, vẫn lại là nhịn không được thương tâm. Hàn Nguyệt Nguyệt an ủi hai người thật lâu, tâm tình mới có thể bình tĩnh trở lại, không đành lòng cự tuyệt lòng tốt của hai vị lão nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải lưu lại ở vài ngày, cũng coi như thay mẫu thân hiếu thuận hai vị lão nhân.

Hàn Nguyệt Nguyệt ở phòng của mẫu thân trước kia. Bên trong phòng không nhiễm bụi, hẳn là mỗi ngày đều có người dọn dẹp. Hàn Nguyệt Nguyệt đảo qua giá sách, tất cả đều là một chút bộ sách liệt nữ, mẫu thân hẳn là người rất có tài hoa. Trên án thư vẫn còn bảng chữ còn chưa có viết xong, phía trước gần cửa sổ đặt một thanh cầm. Năm đó nếu mẫu thân còn chưa lấy chồng, người tới cửa cầu hôn chắc là không ít, nhưng là lại cứ gả cho Hàn Diệu Văn, biến thành hương tiêu ngọc vẫn.

“Nguyệt Nguyệt, vẫn còn chưa quen nơi này, cần cái gì liền nói mợ”

Hoàng phu nhân cười tiêu sái tiến vào, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy nghênh đón.

“Làm phiền mợ, mọi thứ đều tốt, Nguyệt Nguyệt không có gì không quen”

Công công cùng bà bà còn có trượng phu cũng rất thương ngoại tôn nữ này, nàng tự nhiên cũng cần phải chiếu cố thật tốt.

https://thuviensach.vn

“Nơi này là nhà ngươi, cứ yên tâm ở, nơi này là sân của tiểu cô ở trước khi thành thân, bà bà vì thương nữ nhi, cho nên toàn bộ nơi này đều không có thay đổi. Người nhìn xem, nương ngươi khi còn sống thích nhất là đọc sách”

Trương Thị lôi kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt, vẻ mặt hiền lành nói. Năm đó nàng vào cửa, tiểu cô còn không có xuất giá, hai người ở chung tình cảm cũng rất tốt.

“Ta hiểu được, làm phiền mợ lo lắng”

Trương Thị thấy Hàn Nguyệt Nguyệt hiểu chuyện như vậy, trong lòng lại càng vui mừng

“Đều là người một nhà, nói những thứ này chỉ làm gì, sắc trời không còn sớm, có chuyện gì thì sai hai nha hoàn đi làm, sớm một chút nghỉ ngơi’

Sau khi tiễn bước Hoàng phu nhân, hai nha hoàn lấy nước cho Hàn Nguyệt Nguyệt rửa mặt chải đầu.

Qua vài ngày, Hàn lão Thừa tướng tới Hoàng gia bái phỏng, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe được nha hoàn thông báo, lập tức hướng phòng khách đi đến.

“Gia gia”

Tuy người Hàn gia đáng giận, nhưng là ông nội đối nàng rất tốt, nếu không có ông nội, nàng cũng sẽ không có ngày hôm nay. Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh Hàn lão Thừa tướng.

“Không hiểu quy củ, ngươi còn chưa bái kiến ngoại tổ phụ cùng ngoại tổ mẫu”

https://thuviensach.vn

Nghe được Hàn lão Thừa tướng nói, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức xoay người.

“Thỉnh an ngoại tổ phụ ngoại tổ mẫu”

Hai lão nhân Hoàng gia cười nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Ngoan, tới ngồi bên cạnh ngoại tổ mẫu, ông nội ngươi vừa mới nhắc tới ngươi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh Hoàng lão thái thái ngồi xuống. Người Hoàng gia là không biết mẫu thân chết như thế nào, chẳng thế thì sao còn có thể đối với người Hàn gia khách khí như thế.

“Hoàng huynh, lần này ta tiến đến là muốn tiếp Nguyệt Nguyệt hồi tướng phủ. Ngươi cũng biết Hoàng thượng thời gian trước hạ đạo chỉ. Nguyệt Nguyệt là ta Hàn gia dòng chính nữ, thân phận phải được nhìn nhận”

Thánh chỉ viết đích thị Hàn gia dòng chính nữ, đương nhiên liền là Nguyệt Nguyệt.

“Này”

Hoàng gia tổ phụ lần mò chòm râu, cau mày. Nguyệt Nguyệt là Hàn gia dòng chính nữ, đúng là phải gả cho Vân vương. Hắn có phần không vừa ý, Vân vương người quá mức lãnh đạm, làm việc cũng rất tàn bạo, nếu Nguyệt Nguyệt gả cho Vân vương chỉ sợ ngày không dễ chịu, hắn tình nguyện Nguyệt Nguyệt gả cho người bình thường sống hết cuộc đời này.

“Ài ~ ta cũng biết rõ, chỉ là thánh chỉ đã ban, nếu là không tuân liền tính là kháng chỉ”

https://thuviensach.vn

Nếu không phải Vân vương tìm hắn nói qua, hắn hắn là không đáp ứng, nếu Nguyệt Nguyệt chính mình đều nghĩ rõ ràng, hắn cũng không tất yếu làm người xấu.

“Hàn huynh nói đúng lắm, không theo liền là kháng chỉ”

Hàn Nguyệt nguyệt nghe được bọn hắn mà nói, biết bọn hắn là vì chính mình suy nghĩ. Hoàng gia tổ mẫu sờ sờ đầu Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng có chút không đành.

Ngoại tôn nữ tưởng mất mà tìm lại được, Hoàng gia lão thái thái như thế nào cũng không để cho Hàn Nguyệt Nguyệt hồi Hàn phủ, không có biện pháp, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải lưu lại một đoạn thời gian.

“Phụ thân, ngươi nói cái gì? Năm đó hài tử không phải đã…”

Hoàng Diệu Văn nghe chính phụ mình mà nói, lập tức nhảy dựng lên, năm đó hài tử không phải tại lúc mẹ nàng mất cũng không thấy nữa sao? Như thế nào lại trở lại.

“Ngươi nghịch tử này, đừng cho là ta không có ở trong phủ cũng không biết ngươi làm những chuyện tốt gì. Qua hai ngày đi Hoàng phủ đón hài tử trở về, nàng mới đúng chúng ta Hàn gia dòng chính nữ”

Hàn lão Thừa tướng chỉ vào Hàn Diệu Văn, hắn đời này thất bại nhất là dạy dỗ con trai như vậy.

“Không được, nếu như đem nàng trở về, kia Thanh Tư làm sao bây giờ. Phụ thân, nàng cũng là cháu gái ngươi. Đứa nhỏ kia đã sống bên ngoài nhiều năm như vậy. Vì sao hiện tại muốn trở về?”

Nếu nàng trở về, Thanh Tư sẽ mất đi thân phận trưởng nữ của Hàn gia sao.

https://thuviensach.vn

“Nghiệp chướng, đây là lời của một người làm phụ thân nói sao? Ngươi nghĩ muốn, người của Hoàng gia sẽ đáp ứng? Dù sao liền định như vậy. Ngày trừ tịch đi đón Nguyệt Nguyệt trở về bái tế tôn thất”

Để cho Nguyệt Nguyệt ở bên ngoài chịu khổ lâu như vậy, nên đến thời điểm trở về nhận tổ quy tông.

“Dượng, ta tiến vào Hàn gia lâu như vậy không có công lao cũng có khổ lao, ngươi như thế nào có thể đối với mẫu tử chúng ta như vậy”

Đại phu nhân vội tới Hàn lão gia thỉnh an, vừa vặn ở bên ngoài nghe được muốn tiếp nữ nhi của Hoàng Y Lâm trở về, trong lòng kinh ngạc, năm đó không phải nói đã chết sao? Kia hài tử như thế nào còn sống, không được, nàng nhất định không thể để cho hài tử của tiện nhân kia trở về. Chỉ cần hài tử kia trở về thì nhiều năm tâm huyết của nàng liền uổng phí.

Hướng dưới chân Hàn lão Thừa tướng quỳ, khóc hô. Nếu là cô cô còn ở đây nhất định không cho phép, nhưng là hiện tại cô cô bị đưa đi Quốc Quang tự, không được, nhất định không thể để cho tiện nha đầu kia trở về.

“Vân Hương, ngươi là đang nói cái gì. Ngươi tại Hàn gia nhiều năm như vậy, chúng ta Hàn gia có từng hà khắc quá ngươi? Đừng tưởng rằng thủ đoạn nhỏ của các ngươi ta không biết, ngươi làm Hàn gia đương gia chủ mẫu vậy mà không chấp nhận được nữ nhi của chính thê”

Hàn lão Thừa tướng tức giận đập bàn. Đại phu nhân khuê danh Liêu Vân Hương, là cháu gái ruột của Liêu Bội Dung cũng là thê tử của hắn, lúc ấy phu nhân muốn nâng chất nữ nàng vào cửa, hắn cũng muốn thân càng thêm thân, ai biết nàng chính là một đố phụ.

Đại phu nhân thấy Hàn lão Thừa tướng khẩu khí không tốt, không thể không hạ xuống uy phong

https://thuviensach.vn

“Dượng, dù nói thế nào ta cũng là chất nữ ngươi, ngươi hiện tại đem hài tử kia trở về. Bác Nhân cùng Thanh Tư làm sao bây giờ, bọn hắn cũng là tôn nhi của ngươi”

Sớm không trở lại, muộn không trở về, lại đúng thời điểm cùng Hoàng gia kết thân lại trở về. Này không phải cố ý còn là cái gì.

“Ta khi nào thì nói Bác Nhân cùng Thanh Tư không phải con cháu Hàn gia ta? Đây là Liêu gia giáo ra nữ nhân sao? Hoàng gia năm đó cùng Hàn gia kết thân, là tất cả kinh thành đều biết, ngươi cho là nói mấy câu có thể đem sự thật xóa đi? Cái gì đều không cần phải nói, Bác Nhân cùng Thanh Tư vẫn là Hàn gia dòng chính nữ, nhưng là Nguyệt Nguyệt là Hàn gia đích trưởng nữ, nếu là ai còn có ý kiến, gia pháp xử lý”

Hàn lão Thừa tướng quay đầu nhìn Hàn Diệu Văn “Nhà này sớm hay muộn muốn thua ở trên tay nghịch tử ngươi, muốn chọc giận chết lão nhân ta ngươi mới cam tâm”.

“Phụ thân, đều là lỗi hài nhi, ngươi đừng sinh khí, cẩn thận thân thể, ta đi Hoàng phủ đón người là được. Vân Hương là đàn bà, ngươi đừng cùng nàng so đo, thân thể quan trọng hơn”

Hàn Diệu Văn thay cho Hàn lão Thừa tướng rót ly trà, trừng mắt Đại phu nhân đang quỳ trên mặt đất, nữ nhân này thật sự là không có việc gì lại tự đi tìm việc.

Tại Hoàng gia ăn cơm trừ tịch buổi trưa, Hàn Diệu Văn liền đến đón người, khi nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, liền chấn động, hắn lại vẫn cho là Hoàng Y Lâm sống lại. Người Hoàng gia lo lắng. Hoàng phu nhân tự mình đưa Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại Hàn phủ, đem toàn bộ an bài thỏa đáng mới trở về.

Bái qua tổ tông nàng xem như đã nhận tổ quy tông. Hàn Nguyệt Nguyệt do nha hoàn đỡ trở về phòng nghỉ ngơi, nàng hiện tại ở sân trước

https://thuviensach.vn

đây mẫu thân qua đã từng ở. Hàn Nguyệt Nguyệt trái lại không thèm để ý, ở nơi này nàng càng gần gũi mẫu thân.

Mấy ngày hôm trước, Lục Tư Tư từ Tứ Phương thành đem Như Ngọc đến, bên người có người mình mới tốt. Hoàng gia sợ người Hàn gia đối Hàn Nguyệt Nguyệt không tốt, Hoàng gia tổ mẫu đặc biệt phái hai ma ma cùng bốn nha hoàn qua đây hầu hạ nàng.

Ăn xong cơm trừ tịch buổi tối, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng người Hàn phủ gặp mặt, có mặt của Hàn lão Thừa tướng, ai cũng không dám làm càn. Đại phu nhân cũng chỉ là đối nàng lạnh lùng, không cố ý khó xử cái gì, mà hai vị phu nhân khác trái lại lôi kéo nàng hỏi han.

Bình thường các nàng đều phải xem sắc mặt Đại phu nhân, trong lòng không phục lắm, hiện tại Hàn Nguyệt Nguyệt trở về, Đại phu nhân trong lòng rất không vui. Hàn Nguyệt Nguyệt lại là trưởng nữ mà Hàn lão Thừa tướng nhận định, kia gả cho Vân vương tự nhiên không phải Hàn Thanh Tư, cho nên hai vị phu nhân trong lòng mỗi người đều có tính toán.

Ngày thứ hai là mùng một, Hàn Nguyệt Nguyệt sáng sớm đi chúc tết gia gia. Lại cho các vị phu nhân thỉnh an, mới trở lại trong viện nghỉ ngơi.

“Như Ngọc, đi gọi nhóm người trong viện triệu tập tới”

Trừ bỏ Như Ngọc cùng Hoàng gia đưa tới sáu người, Hàn phủ cũng an bài cái nha hoàn lại đây, người Hoàng gia tạm thời còn có thể tín, nhưng là ba ha hoàn của Hàn phủ thì không nhất định. Đại phu nhân hận không thể bới, lột da của nàng, không có ở trong viện an bài cơ sở ngầm mới là lạ.

“Mọi người nếu ở trong viện ta làm việc, hôm nay liền đem sự tình an bài, các ngươi nếu là làm là tốt, ta nhất định không bạc đãi, nhưng nếu là dám ăn cây táo, rào cây sung vậy đừng trách ta không khách khí”

Không ra oai phủ đầu, những người đó còn tưởng rằng nàng dễ khi dễ.

https://thuviensach.vn

“Mận ma ma cùng Tô ma ma là ngoại tổ mẫu đặc biệt đưa tới chiếu cố ta, ta tự nhiên tin tưởng. Nguyệt Nguyệt tuổi còn nhỏ, có chừng nhiều chỗ nào không hiểu, ngày sau lại vẫn cần hai vị ma ma nhắc nhở”.

Mận ma ma cùng Tô ma ma lập tức cùng nói “Tiểu thư khách khí, lão nô nhất định hội tận tâm tận lực hầu hạ tiểu thư”

Lão phu nhân từng phân phó, sợ biểu tiểu thư tại Hàn phủ chịu uất ức, để cho các nàng trấn áp.

“Kia về sau trong viện lớn nhỏ sự việc liền dựa vào hai vị ma ma. Như Ngọc là nha hoàn bên người ta, về sau có chuyện gì các ngươi có thể tìm nàng, hiện tại bên cạnh ta còn kém ba cái nhất đẳng nha hoàn, ma ma có thể có tiến cử người nào?”

Tuy trước kia vẫn đều là Như Ngọc một người hầu hạ chính mình, nhưng là hiện tại không giống như thế, ngày sau nhất định sẽ có rất nhiều việc cần ứng phó, một mình Như Ngọc khẳng bận không làm nổi.

“Nếu tiểu thư tín nhiệm lão nô, lão nô liền lớn mật nói một câu, Tiểu Hoa cùng Tiểu Cầm tại Hoàng phủ là nhị đẳng nha hoàn, mà Tử Thanh là nhất đẳng nha hoàn, mà Tiểu Cúc là tam đẳng, tiểu thư có thể quan sát” Tô ma ma mở miệng nói.

“Nếu nói như vậy, kia Tiểu Hoa cùng Tiểu Cầm còn có Tử Thanh nâng lên, đổi tên là Ngân Nguyệt, Kim Thu cùng Trúc Thanh, Tiểu Cúc là nhị đẳng nha hoàn”

Cho Hàn phủ ba nha hoàn thành thật một chút là nhị đẳng, còn lại hai người là tam đẳng chuyên làm việc nặng.

“Tạ tiểu thư ban thưởng tên”

https://thuviensach.vn

Mấy người quỳ xuống trên mặt đất, Như Ngọc an bài sự tình cho bốn người xong xuôi, Ngân Nguyệt phụ trách việc ăn, Kim Thu phụ trách quần áo, Trúc Thanh cùng Như Ngọc phụ trách một chút việc vặt.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Sính Lễ 2

Sáng sớm mùng hai, Hàn Nguyệt Nguyệt đi Hoàng phủ chúc tết, Hoàng gia chủ mẫu lôi kéo Hàn Nguyệt Nguyệt nói chuyện thật lâu. Hàn Nguyệt Nguyệt lắng nghe từng cái, ăn xong cơm trưa mới trở về.

“Tiểu thư, nhị tiểu thư đến đây”

Hàn Thanh Tư tới làm gì, tuy không cùng nàng tiếp xúc qua, nhưng là có người mẹ như Đại phu nhân liền tất nhiên không phải là kẻ dễ bắt nạt.

“Biết rõ, ta ra ngay”

Hàn Nguyệt Nguyệt ở nhà thường không chú ý quần áo chính mình, hiện tại chỉ mặc toàn thân bạch sắc áo choàng, tóc thoáng vấn lên, trang sức đều không có mang, trên mặt cũng là sạch sẽ.

“Để cho nhị tiểu thư đợi lâu, không biết có gì muốn làm?”

Hàn Nguyệt Nguyệt bước ra, chỉ thấy Hàn Thanh Tư ngồi ở trong phòng khách, phía sau là hai nha hoàn. Đại phu nhân dáng vẻ không tính xuất sắc, nhưng là này Hàn Thanh Tư lại là một mỹ nhân khó có được.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tiến vào, Hàn Thanh Tư nhìn chằm chằm, mấy ngày hôm trước nàng chỉ liếc sơ qua Hàn Nguyệt Nguyệt, cũng bất giác thấy được có bao nhiêu xinh đẹp. Hiện tại nhìn kỹ, toàn thân quần áo áo bào trắng, trên người không mang bất luận trang sức gì, trên mặt cũng không trang điểm, đến làm cho người ta có một loại cảm giác không ăn khói lửa nhân gian.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ vừa tới, muội muội như thế nào có thể không tới bái phỏng một phen”

Hàn Nguyệt Nguyệt đoạt đi toàn bộ của nàng, địa vị, hôn nhân nàng hết thảy đều không có, trong lòng đều đã bắt đầu vặn vẹo, nhưng là trên mặt vẫn là một bộ mỉm cười đẹp ngọt ngào.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống “Làm phiền, không biết nhị tiểu thư hôm nay tới đây, cho nên không có chuẩn bị”

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không gọi người mang điểm tâm, hai người câu có câu không nói xong, Hàn Nguyệt Nguyệt không muốn cùng nàng có dính líu.

Mấy ngày nay phố lớn ngõ nhỏ đều vẫn đang thảo luận chuyện hôn nhân của tể tướng phủ cùng Vân vương, vốn tất cả mọi người cho rằng vị trí Vân vương phi là Hàn Thanh Tư, ai biết nửa đường nhảy ra cái Hàn Nguyệt Nguyệt, mọi người mới nhớ tới Hàn Tể tướng năm đó cưới hỏi đàng hoàng đích thị Hoàng gia dòng chính nữ, kia vị trí trưởng nữ của Hàn gia đương nhiên thuộc về Hàn Nguyệt Nguyệt.

Tháng giêng mùng sáu, sáng sớm trên đường liền đầy ấp người, mọi người đều tò mò thái độ của Vân vương luôn không gần nữ sắc đối với cuộc hôn nhân này. Cho nên nghe được là ngày mùng sáu Vương Phủ hướng tể tướng phủ mang sính lễ, tất cả mọi người tò mò nghĩ muốn biết sính lễ này.

Đương một gánh lại một gánh mang tới tướng phủ, khi đó tất cả mọi người bị hoa mắt, chỉ là thượng đẳng tơ lụa đều đã vài chục rương, trời ạ, đây là lần đầu tiên thấy sính lễ nhiều thứ như vậy.

Đại phu nhân là đương gia chủ mẫu của Hàn gia, những thứ này tự nhiên là do nàng xử lý, khi những sính lễ này được đưa tới trước mặt nàng,

https://thuviensach.vn

trong lòng lại càng không thoải mái, nếu không có Hàn Nguyệt Nguyệt xuất hiện, hiện tại toàn bộ đều là của nữ nhi nàng.

Bà mối đem danh mục quà tặng đưa cho Đại phu nhân, Đại phu nhân mở ra đảo qua một lần, trọn vẹn ba tờ giấy quà tặng, trong lòng càng ngày càng không thoải mái, người Vương Phủ còn đang tại đây, không dám phát huy.

“Đây là hai ma ma là Vương gia đặc biệt phái tới dạy lễ nghi, sính lễ cũng đều tại đây, thỉnh Hàn phu nhân nói ngày sinh tháng đẻ của tiểu thư cho lão nô, ngày thành thân mới nhanh có thể định đoạt”

Những ma ma này không phải là kẻ dễ bắt nạt, mà đại tiểu thư cũng không phải do Hàn phu nhân sinh ra, hôn sự nhất định không để bụng, mà đại tiểu thư ngày sau đúng là chủ tử các nàng, như thế nào có thể làm cho người ta cho khi dễ, cho nên mới phái hai ma ma tới nhìn chằm chằm, có các nàng ở đây, những người này cũng không dám vọng động.

“Xem, ta đều đã vội vàng hồ đồ, ma ma ngồi xuống trước uống ly trà, ta cái này kêu là người đi lấy”

Đại phu nhân không dám đắc tội người Vương Phủ, đành phải vui tươi hớn hở bồi các ma ma, nàng không nghĩ tới Vân vương sẽ coi trọng việc hôn nhân này như vậy.

Vương Phủ ma ma, Hàn Nguyệt Nguyệt không dám thất lễ, để cho Tô ma ma an bài chỗ ở, mỗi ngày đều nghe hai vị ma ma thay phiên dạy nàng học, cái gì phụ nhân chi đạo, cái gì cung trung lễ nghi, tuy cực kỳ phiền, nhưng là Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn là thật sự nghe, hai vị là lão nhân của Vương Phủ, ngày sau nhất định có chỗ cần đến các nàng, không thể đắc tội người ta.

Qua vài ngày, ngày đại hôn định xuống, định tại trung tuần tháng sáu. Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi ngày đều ở trong sân, bất quá buổi tối liền không

https://thuviensach.vn

an tĩnh như thế.

“Tiểu thư, phu nhân dẫn người vội tới làm giá y”

Trúc Thanh đứng ở ngoài cửa nói, Hàn Nguyệt Nguyệt đang luyện chữ, bị quấy rầy trong lòng rất không thoải mái. Hàn Nguyệt Nguyệt để bút xuống.

“Đã biết, ta ra ngay”

Có người Hoàng gia cùng người Vương Phủ ở đây, Đại phu nhân thật không dám tới cửa tìm nàng để gây phiền toái, chỉ là tại thời điểm không có người thường nói chuyện cay nghiệt, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ là cười cười, không để ý đến.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới phòng khách chỉ thấy Đại phu nhân ngồi ở ghế chủ vị, lập tức đi vào

“Nữ nhi bái kiến mẫu thân”

Đại phu nhân khoát tay, trên mặt có phần không kiên nhẫn, mỗi lần nhìn thấy khuôn mặt nàng tâm liền có điểm run sợ.

“Đứng lên đi, đây là sư phó của Hồng Tú lâu, hôm nay vội tới làm giá y cho ngươi”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, xem qua hai người của Hồng Tú Lâu đang đứng ở một bên. Hồng Tú lâu là tú lâu có nổi danh ở kinh thành, quan gia tiểu thư đều là ở nơi đó làm y phục.

“Làm phiền mẫu thân lo lắng, giá y nữ nhân sớm chuẩn bị tốt, chỉ là còn không có tới kịp cùng mẫu thân nói một tiếng. Là nữ nhi lơ là, để cho mẫu thân lo lắng vô nghĩa”

https://thuviensach.vn

Nàng mới nhìn không tới y phục của Hồng Tú lâu, giá y là áo cưới của nữ nhân, cả đời chỉ mặc một lần, đương nhiên là muốn tốt nhất, đẹp nhất.

“Cái gì? Giá y đều đã chuẩn bị tốt”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Đại phu nhân trong lòng một đoàn hỏa, vừa mới chuẩn bị mở miệng, chỉ thấy Vương Phủ ma ma đứng ở một bên, đành phải đem lời muốn nói nuốt xuống.

Thay đổi khuôn mặt, khẩu khí phóng nhu “Nếu xong rồi để ta nhìn xem, cô nương gia cả đời chỉ có một lần, cũng không thể qua loa”.

“Thưa mẫu thân, giá y hiện đang được thợ may của Thiên Hương làm theo yêu cầu, khả năng là vẫn cần một đoạn thời gian mới có thể hoàn thành. Khi nào giá y đưa tới, nữ nhi nhất định trước tiên đưa mẫu thân xem “

Thợ may của Thiên Hương lâu bình thường may một bộ y phục phổ thông đều phải hơn năm mươi lượng, giá y chẳng phải là muốn trên trăm lượng? Nha đầu kia tuyên bố là muốn đối nghịch nàng, chuyện lớn như vậy cũng không cùng nàng nói một tiếng.

“Thợ may của Thiên Hương lâu? Kia tiêu bao nhiêu bạc, của ngươi đồ cưới ta đều đã hao hết tâm tư, chuyện lớn như vậy không cùng ta thương lượng một phen”

Một bộ giá y liền muốn tiêu nhiều bạc như vậy, nàng cho rằng tướng phủ là mở ngân hàng tư nhân sao.

Ma ma đứng ở một bên nghe được Đại phu nhân nói, trong lòng có chút không thích. Vương Phi các nàng tự nhiên muốn mặc giá ý đẹp nhất, sính lễ của Vương Phủ là một số lượng không nhỏ, như thế nào ngay cả đồ cưới cũng không đầy đủ.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt trong lòng cười lạnh, vì nàng quan tâm đồ cưới? Sợ là ngày đêm quan tâm như thế nào nuốt hết đống sính lễ kia.

“Là nữ nhi sơ suất, mấy ngày hôm trước ma ma bồi nữ nhân ra ngoài đi dạo phố, vừa lúc đi dạo đến nhà may của Thiên Hương lâu bên kia, thấy y phục xinh đẹp, nữ nhân liền định, tiền đặt cọc đã giao phó, khi nào y phục đưa tới lại giao tiếp, nữ nhi đang lo như thế nào mở miệng với mẫu thân, nếu mẫu thân hỏi, kia nữ nhi nói luôn, mẫu thân cũng dễ suy xét”

“Này giá y vốn là muốn một ngàn lượng, nữ nhi sợ quá quý, nhưng là ma ma nói đây là cùng với Hoàng gia kết thân, giá y không thể quá tùy tiện, đắt thì đắt thật, may mà hình thức đẹp, cho nên nữ nhi thanh toán năm mươi lượng làm tiền đặt cọc, còn lại chín trăm năm mươi lượng khi nào giá y được đưa tới thì khi đó trả phần còn lại”

Nghe được giá y một ngàn lượng, người không biết chuyện đều đã hít vào một hơi, này giá y là nạm vàng hay là khảm ngọc, nếu quý như vậy, đây chính là bọn hắn lần đầu tiên nghe được giá y có giá trên trời như vậy.

Đại phu nhân mặt đều nhanh tái, Hàn Nguyệt Nguyệt vẻ mặt vô tội, này quả thật là Vương Phủ ma ma nói như vậy, nàng lại không nói dối, bất quá chính là nàng đem y phục bán cho chính mình để cho người khác trả tiền bạc thôi.

“Mẫu thân có phải hay không sinh khí? Nguyệt Nguyệt cũng biết một ngàn lượng quá quý. Nếu là mẫu thân không thích, Nguyệt Nguyệt đi hồi lại là được”

Hàn Nguyệt Nguyệt một đôi ánh mắt thương tâm, cẩn thận nhìn sắc mặt Đại phu nhân.

“Đại tiểu thư không cần lo lắng, Vương gia nói qua không thể uất ức Đại tiểu thư, toàn bộ chỉ cần Đại tiểu thư vui vẻ là được, nếu thật sự không được, lão nô về Vương Phủ lấy bạc là được”

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân còn không có mở miệng, một bên ma ma đã nói, đem Đại phu nhân một hồi đỏ một hồi xanh.

“Ma ma nhiều lo lắng, giá y như thế nào cũng do nhà gái chuẩn bị sao có thể để cho nhà trai bỏ ra, nếu đã định như vậy, đợi y phục đưa tới nói với ta một tiếng”

Tiễn bước Đại phu nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Như Ngọc trở về phòng cười to một phen, nghĩ nàng là quả hồng mềm để tha hồ nắn sao, không có cửa đâu.

“Tiểu thư, ngươi thật giỏi, đem Vương gia nhấc lên, cho nàng mười cái lá gan cũng không dám không ra bạc, lần này nhưng lại kiếm lớn”

Như Ngọc cao hứng nói, giá y quả thật là ở Thiên Hương lâu, chẳng qua là tiểu thư tự mình thiết kế cho Tô nương các nàng làm mà thôi.

“Nhỏ tiếng chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc nhở, Như Ngọc lập tức ngậm miệng, nàng cao hứng đã quên, nơi này cũng không phải là Mai hoa trang.

Đảo mắt đến tháng ba, trời dần dần ấm lên. Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở trong viện phơi nắng, cuộc sống này đã nhanh làm người nàng mốc meo rồi, hi vọng nhanh đến tháng sáu bái đường, là có thể đem Mạnh Dịch Vân đi chơi.

Tuy nói trước khi thành thân hai người tốt nhất không cần gặp mặt, nhưng luôn luôn chống không lại nỗi nhớ trong lòng. Mạnh Dịch Vân thường xuyên vụng trộm nửa đêm chạy tới xem nàng, nàng ngẫu nhiên ngủ không được cũng chạy đi tìm Mạnh Dịch Vân, biến thành hai người giống như yêu đương vụng trộm.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, nhị tiểu thư phái người nói là ngày mai mời người cùng đi du hồ”

Như Ngọc nói, Hàn Thanh Tư đã tới vài lần, bất quá Hàn Nguyệt Nguyệt chẳng muốn ứng phó, mỗi lần đều rất không khách khí, như thế nào còn có thể lại vẫn mời nàng đi du hồ.

“Biết rõ”

Mặc kệ thế nào vẫn đi là tốt, dù sao nàng cũng đang sầu không cớ đi chơi, cơ hội nếu đã đưa tới cửa thì nàng phải lợi dụng thật tốt.

Ngày hôm sau nếm qua điểm tâm, Hàn Thanh Tư liền phái người tới thúc giục. Hàn Nguyệt Nguyệt toàn thân y phục màu vàng nhạt, trên đầu cài mấy cây trâm, mang theo Như Ngọc cùng Trúc Thanh hai người hướng đại môn đi.

Từ khi biết mẫu thân thích mặc y phục màu vàng, Hàn Nguyệt Nguyệt gần đây cũng thường xuyên mặc y phục màu vàng, mỗi lần thấy khuôn mặt kinh hách của đại phu, nàng cảm thấy rất thoải mái.

“Tỷ tỷ hôm nay thật xinh đẹp”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tới, Hàn Thanh Tư lập tức tiến lên nói.

“Nào dám cùng muội muội so với, hôm nay muội muội xinh đẹp làm hoa cũng thấy xấu hổ”

Hàn Thanh Tư toàn thân hồng nhạt, thêm nữa khuôn mặt không sai, xinh đẹp làm cho người ta không thể rời mắt, trái lại Hàn Nguyệt Nguyệt lại nhìn có vẻ mộc mạc.

Bị Hàn Nguyệt Nguyệt khen như vậy, Hàn Thanh Tư thẹn thùng đỏ hồng mặt.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ đây là đang chọc ghẹo ta”

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc kệ, thuận tiện đáp vài câu, liền chui vào cỗ kiệu.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở trong khoang thuyền, từ cửa sổ nhìn cảnh sắc phía bên ngoài, cổ đại nữ tử liền là phiền toái, ra ngoài chơi cũng không có thể lộ diện, trái lại Hàn Thanh Tư vẻ mặt vui vẻ nhìn bên ngoài.

“Trên thuyền là tiểu thư của Hàn tướng phủ?”

Nghe được có người hỏi, nha hoàn của Hàn Thanh Tư nhanh nhạy ra ngoài xem, chỉ nghe đến hàn huyên vài câu, liền vén rèm lên tiến vào.

“Tiểu thư, là Lý tiểu thư cùng Trần tiểu thư hôm nay cũng tới du hồ, không nghĩ gặp phải, cho nên phái người tới mời tiểu thư qua cùng nhau du hồ”

Hàn Thanh Tư trên mặt lộ ra vui vẻ không che dấu.

“Thật tốt quá, chúng ta hiện tại liền qua đi”

Đối với Hàn Thanh Tư đột nhiên mời nàng du hồ hiện tại có hưng phấn như vậy. Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ nhất định có điều khả nghi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Quan Gia Tiểu Thư

"Tỷ tỷ, chúng ta cùng nhau qua đi, Lý tiểu thư cùng Trần tiểu thư rất tốt"

Hàn Thanh Tư đối Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

"Ta cùng hai vị tiểu thư không quen, đi chỉ làm mất hưng của mọi người, muội muội cứ đi, ta ở trên thuyền xem một lúc rồi trở về"

Hàn Nguyệt Nguyệt không muốn cùng những tiểu thư yểu điệu này tiếp xúc, huống chi có phải trùng hợp hay không còn chưa biết.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói không đi, Hàn Thanh Tư lập tức nóng nảy.

"Chúng ta cùng tới, ta sao có thể để một mình tỷ tỷ ở đây, chúng ta cùng đi đi, gặp nhau chào hỏi một chút thôi là được"

Hôm nay nàng đã hao phí nhiều tâm tư. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ra ngoài, chỉ thấy một chiếc thuyền lớn tựa vào bên bờ, trên sàn tàu còn có hai nam tử đang đứng, trong lòng có chút không thoải mái.

"Muội muội vẫn nhanh đi đi, ta từ trước đến nay thích thanh tĩnh, không có gì đáng ngại, nếu có cơ hội sẽ cùng hai vị tiểu thư gặp mặt"

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Hàn Thanh Tư đành phải một mình bước lên chiếc thuyền lớn kia. Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh một phen, cùng nàng chơi thủ đoạn, vẫn còn thiếu kinh nghiệm.

https://thuviensach.vn

“Thanh Tư, sao chỉ có một mình người, Hàn Nguyệt Nguyệt đâu?”

Các nàng đều nghe nói, vốn Thanh Tư cùng với Vân vương thành thân, thật tốt một đôi trai tài gái sắc, nhưng là nửa đường nhảy ra một Hàn Nguyệt Nguyệt, làm Hàn Thanh Tư mất hết tất cả nên các nàng đối Hàn Nguyệt Nguyệt cũng nảy sinh địch ý.

“Nhỏ tiếng chút, bị người khác nghe qua không biết còn tưởng rằng ta đối tỷ tỷ không ra gì”

Hàn Thanh Tư nghiêm mặt, trong lòng tính toán như thế nào đem Hàn Nguyệt Nguyệt sang đây.

Lý Tuệ Phân lôi Hàn Thanh Tư kéo đến bên cạnh bàn ngồi xuống, trên mặt mỉm cười.

“Ta biết ngươi có lòng tốt, mới có thể bị người ta khi dễ đi. hôm nay có chúng ta ở đây, ngươi sợ cái gì".

Hàn Thanh Tư mặt đỏ hồng. “Ta biết các ngươi rất tốt với ta, chỉ là nàng dù sao cũng là tỷ tỷ của ta, toàn bộ đều là ta nên trả lại cho nàng”

Thấy bộ dáng này của Hàn Thanh Tư, Trần Tú Mỹ lắc đầu. “Ngươi sao lại như vậy, ngươi mới đúng là Hàn gia dòng chính nữ, nàng chỉ là nửa đường mới xuất hiện, ai biết có phải là thật không, huống chi lại là thời điểm Hoàng thượng tứ hôn, là nàng đoạt những thứ nguyên bản thuộc về ngươi, ngươi còn giúp nàng nói chuyện".

“Hiện tại nói những thứ này còn có tác dụng gì, gả cho Vương gia cũng không phải ta”

Rất không cam tâm, vốn cho là Vân vương có thể không kháng chỉ là sai lầm rồi, ai biết hắn lại coi trọng như thế, nếu không phải Hàn Nguyệt Nguyệt, thì vị trí Vương Phi là của nàng mới đúng.

https://thuviensach.vn

“Nàng không phải là từ nông thôn đến sao, làm sao có thể xứng với Vân vương? Vân vương mười hai tuổi vào quân đội, mười bốn tuổi ở sa trường giết địch, mười sáu tuổi lập công lớn, mười tám tuổi đã được phong vương, bộ dáng anh tuấn, trong phủ lại không có thị thiếp, ngày sau khẳng định là nam tử chung tình, ngươi là tài nữ mà mọi người công nhận, chỉ có ngươi mới có thể xứng đôi Vân vương, Hàn Nguyệt Nguyệt tính cái gì”

Lý Tuệ Phân vô lễ nói, Vân vương tuy lãnh khốc, nhưng là các nàng công nhận là mĩ nam.

“Các ngươi đừng đùa cợt ta, không nói những thứ này, hôm nay thời tiết tốt như vậy, chúng ta nên vui vẻ mới đúng, không dễ dàng đi một chuyến” Hàn Thanh Tư cười nói.

“Đúng vậy, ca ca ta cùng Hướng công tử cũng đến đây. Tuệ Phân, ngươi nên nắm chắc cơ hội, ta quấn ca ca ta đã lâu, hắn mới nguyện ý theo giúp ta đi đó” Trần Tú Mỹ vui tươi hớn hở nói. Lý Tuệ Phân thích Trần Hiền, các nàng ai cũng biết.

Lý Tuệ Phân thẹn thùng chuyển tới một bên: “Chỉ biết trêu ghẹo ta, ngày nào đó nếu là ngươi cũng có người thích, xem ta nói ngươi như thế nào”

Hàn Thanh Tư cùng Trần Tú Mỹ đều cười cười: “Ta không phải giúp ngươi sao, sao lại nghĩ ta thành người xấu”

“Ta không nói chuyện với các ngươi” Lý Tuệ Phân cố ý tức giận nói. Nàng biết Trần Hiền sẽ đến, cho nên hôm nay cố ý ăn mặc thật đẹp.

Đột nhiên thuyền lay động, mấy người hướng boong tàu đi đến. “Chuyện gì xảy ra?” Trần Tú Mỹ đi đến bên cạnh Trần Hiền hỏi.

“Hình như là đụng vào thuyền của ngươi ta, ta đi xem”

https://thuviensach.vn

Mấy người thấy Trần Hiền tránh ra, tò mò cũng đi theo sau đi đến bên kia boong tàu.

Hàn Nguyệt Nguyệt bị hoảng làm đổ ly trà, trong lòng rất không thoải mái, không thấy thuyền nàng đứng ở nơi này, lại vẫn cố ý đụng vào.

“Trúc Thanh, ngươi ra xem chuyện gì xảy ra?”

“Xin lỗi cô nương, đụng vào thuyền của các ngươi, không có việc gì chứ?”

Trần Hiền thấy một cái nha hoàn từ trong thuyền đi ra, lập tức nói. Trúc Thanh ở bên cạnh lão phu nhân hầu hạ lâu như vậy, liếc thấy công tử này là người không đơn giản, trên mặt lập tức mỉm cười.

“Không có việc gì, công tử đa lễ, chúng ta phải trở lên bờ. Mong công tử kêu người lái thuyền của các ngươi tránh ra chút”

Thuyền của mình nhỏ, nếu là thuyền lớn không tránh ra, làm sao trở lại bờ.

“Trúc Thanh? Sao lại thế này?” Hàn Thanh Tư nhìn thấy lập tức tiến lên hỏi

“Ngươi nhận thức vị cô nương trên thuyền này?”

Hàn Thanh Tư xấu hổ gật đầu. “Trong thuyền là tỷ tỷ ta, chúng ta cùng nhau du hồ, vừa rồi đụng tới thuyền của các ngươi, vốn nghĩ muốn cùng đi du hồ, nhưng là tỷ tỷ thích thanh tĩnh, cho nên không đến đây” Hàn Thanh Tư giải thích nói.

Trần Hiền nghe được là trưởng nữ vừa mới trở về của Hàn gia, hứng thú dâng lên, vị Đại tiểu thư này mới trở về, hiện tại đúng là đại hồng nhân, vẫn không có cơ hội nhìn thấy, hôm nay trùng hợp lại gặp phải.

https://thuviensach.vn

“Nguyên lai là Hàn gia Đại tiểu thư, tại hạ Trần Hiền, thất lễ”

Hàn Nguyệt Nguyệt ở trong khoang thuyền nghe được bên ngoài nói, không khỏi bội phục ý niệm của Hàn Thanh Tư, một điểm cơ hội cũng không buông tha.

“Công tử đa lễ, Nguyệt Nguyệt hôm nay có chút mệt mỏi, không tiện gặp khách, mong công tử đừng trách, Trúc Thanh, sao thuyền còn không đi?”

Nàng hiện tại là nữ tử đang đợi gả, nếu hiện tại cùng nam nhân gây ra chuyện gì mà nói thật phức tạp.

“Hôm nay thời tiết tốt như vậy, Hàn tiểu thư lại muốn đi về, chẳng lẽ không muốn gặp Trần mỗ?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thật muốn một búng máu phun chết hắn, người ta không muốn gặp ngươi, ngươi lại vẫn cố ý dây dưa.

“Trần công tử đừng nên hiểu sai, tỷ tỷ chỉ là không có thói quen gặp mặt người lạ mà thôi”

Hàn Thanh Tư vội vàng giải thích, mọi người không biết còn tưởng rằng nàng cực kỳ xứng chức muội muội.

“Hàn Đại tiểu thư thật cao giá, cũng không đem chúng ta để vào mắt, ca ca vẫn đừng nên cưỡng cầu” Trần Tú Mỹ không kém nói.

Lời nói này nghe thật chói tai, Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày, nhóm người này quả nhiên là cá mè một lứa.

“Nói như vậy, là lỗi của Nguyệt Nguyệt”

Như Ngọc vén rèm lên, Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra, mọi người trên sàn tàu, trừ bỏ Hàn Thanh Tư, còn lại đều là lần đầu tiên gặp Hàn Nguyệt

https://thuviensach.vn

Nguyệt.

Thấy mọi người không nói lời nào, Hàn Nguyệt Nguyệt khó hiểu nhìn đối diện, Trần Tú Mỹ cùng Lý Tuệ Phân chỉ cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không có bộ dáng xinh đẹp như Hàn Thanh Tư, quần áo mặc trên người cũng mộc mạc, khuôn mặt thật sự là chưa thấy qua, chỉ coi như thanh tú mà thôi, mà Trần Hiền cùng Hướng Minh Vũ đều xem chăm chú, chỉ cảm thấy nữ tử đối diện toàn thân tràn ngập một cỗ cảm giác tươi mát, tuy cách ăn mặc trên người không có gì đặc biệt, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác như một tiên tử không nhiễm bụi nhân gian.

“Tỷ tỷ chớ nên tức giận, nếu mệt mỏi chúng ta trở về là được”

Hàn Thanh Tư vẻ mặt sợ hãi nói, Lý Tuệ Phân đi lên phía trước “Thanh Tư, ngươi sợ cái gì? Nàng phải đi về thì cho nàng trở về, chúng ta đi chơi”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe được Hàn Thanh Tư nói, có phần mất hứng, nàng khi dễ nàng ấy sao? Không có, bình thường cũng không thấy Hàn Thanh Tư sợ nàng, hiện tại có người xem ở đây liền muốn tranh thủ thương cảm? Để cho mọi người tưởng rằng nàng đoạt đi toàn bộ của nàng, hơn nữa còn là một người tỷ tỷ dã man không hiểu chuyện ?

“Lý tiểu thư nói gì vậy, mọi người có duyên gặp nhau thì cùng đi, làm sao lại để cho Đại tiểu thư đi trước”

Nghe được Trần Hiền mở miệng, Lý Tuệ Phân không dám nói gì thêm.

“Nếu Hàn tiểu thư không giận, có thể cùng chúng ta du hồ không?” Trần Hiền nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

“Có thể đi cùng mọi người là vinh hạnh của Nguyệt Nguyệt, có gì mà không nguyện ý”

https://thuviensach.vn

Ngươi đều nói là không nể mặt, có thể không nể mặt ngươi sao?

Như Ngọc đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt lên thuyền lớn, Hàn Thanh Tư giới thiệu mọi người với nhau, mới đem nhân hân phận của nàng nói rõ ràng.

“Nghe nói trước Hàn tiểu thư một mực ở trên núi học sư?” Hướng Minh Vũ nãy giờ vẫn im lặng mở miệng hỏi. Bọn hắn rất tò mò.

“Không phải học cái gì, chỉ là thân thể so với người bình thường yếu chút, ở trên núi không khí tốt hơn thôi” Hàn Nguyệt Nguyệt thản nhiên nói.

“Hàn cô nương thực khiêm tốn, nói một chút về núi đó, xem chúng ta có ai biết không” Trần Tú Mỹ cùng Lý Tuệ Phân trao đổi ánh mắt.

“Đúng vậy, Hàn tiểu thư nói đi”

“Bất quá là một ngọn Tuyết Sơn bình thường thôi, có nói thì mọi người cũng không biết, hôm nay mọi người khó có được cùng nhau du hồ, nên thưởng thức cảnh đẹp mới đúng”

Đương sự nói như vậy. Mấy người khác cũng không tiện mở miệng.

“Tỷ tỷ tâm tình không tốt sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng ở trên sàn tàu, nghe được Hàn Thanh Tư nói xoay người

“Vì cái gì hỏi như vậy?”

Trên mặt nàng chẳng lẽ có ghi ta rất không vui vẻ sao? Tại sao cứ luôn hỏi.

“Tất cả mọi người ở trong khoang thuyền, tỷ tỷ một mình ra đây, ta cho rằng tỷ tỷ không vui?”

https://thuviensach.vn

Hàn Thanh Tư đi đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Nguy hiểm, đừng hướng về trước”

Trên thuyền này không có lan can, thấy Hàn Thanh Tư đứng ở bên cạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc nhở.

”Tỷ tỷ, đều là ta sai, van cầu ngươi đừng như vậy, về sau ta không tranh đoạt mọi thứ với ngươi, tỷ tỷ, van cầu ngươi”

Hàn Thanh Tư đi đến đầu thuyền, quay đầu cười nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt la lớn. Hàn Nguyệt Nguyệt cả kinh, nha đầu kia muốn làm gì, thấy Hàn Thanh Tư xoay người chuẩn bị nhảy xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt mới phản ứng kịp, thần tốc tiến lên bắt lấy cánh tay Hàn Thanh Tư, dùng lực kéo lên trên, Hàn Thanh Tư ngã vào trên sàn tàu, mở to mắt, Hàn Nguyệt Nguyệt không thấy nữa.

Bên trong mấy người nghe được thanh âm vội vàng đi ra, chỉ nghe thấy tiếng có gì đó rơi xuống nước, trên sàn tàu chỉ có Hàn Thanh Tư ngồi dưới đất. Như Ngọc và Trúc Thanh lập bổ nhào vào bên cạnh thuyền.

“Tiểu thư, tiểu thư, ngươi ở đâu, mau ra đây” Hai người la lớn, mọi người phía sau mới kịp phản ứng.

“Sao lại thế này?”

Trần Hiền cùng Hướng Minh Vũ đi đến bên cạnh thuyền, chỉ thấy mặt nước đã khôi phục bình tĩnh, không thấy bóng dáng Hàn Nguyệt Nguyệt, Trần Tú Mỹ chạy đến bên cạnh Hàn Thanh Tư hỏi.

“Trúc Thanh, ngươi đi lên bờ tìm người tới hỗ trợ, ta nhảy xuống tìm xem”

https://thuviensach.vn

Trúc Thanh còn không có mở miệng, Như Ngọc đã nhảy xuống, tiểu thư hiện tại gặp nguy hiểm, Trúc Thanh đứng dậy trừng mắt nhìn những người trên thuyền, chạy đến phía sau hướng thuyền nhỏ nhảy lên, những người trên thuyền không đáng tin cậy, hiện tại nàng chỉ có thể đi lên bờ tìm người chèo thuyền hỗ trợ.

“Chính nàng ta nhảy xuống, không phải ta, không phải ta”

Hàn Thanh Tư một bên vừa khóc vừa nói “Thanh Tư, không có việc gì, đừng khóc”

Trần Tú Mỹ cùng Lý Tuệ Phân an ủi, các nàng thật đã quên có người rơi xuống sông.

“Ta đi kêu người xuống tìm”

Hiện tại còn không có nổi trên mặt nước, Trần Hiền có chút lo lắng, nếu là mất mạng có thể phiền toái, hơn nữa còn là Vương phi chưa qua cửa của Vân vương.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Rơi Xuống Nước

“Tiểu thư, làm ta sợ muốn chết”

Như Ngọc mới vừa nhảy xuống, đã bị Hàn Nguyệt Nguyệt lôi kéo lặn dưới đáy thuyền, phía trên mọi người căn bản không có khả năng phát hiện.

“Suỵt, nhỏ tiếng chút, ngươi kéo ta đến trên thuyền đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra một viên thuốc, muốn hại nàng, không có cửa đâu.

“Tiểu thư, nguyên lai ngươi sớm chuẩn bị trước”

Như Ngọc thấy viên thuốc kia của Hàn Nguyệt Nguyệt, há to mồm.

“Thuốc này ăn vào sẽ giống như là bị sặc nước mà ngất đi, những lang băm sẽ không tìm ra nguyên nhân được, sau khi trở về, ngươi đem sự tình làm ầm ĩ lên biết không?”

Như Ngọc gật gật đầu, thấy có mấy con thuyền hướng bên này đi tới, Hàn Nguyệt Nguyệt đem viên thuốc nuốt vào.

“Chúng ta ở bên này, người tới, cứu mạng”

Như Ngọc một tay lôi kéo Hàn Nguyệt Nguyệt, hướng những con thuyền này bơi qua, nàng biết bơi là do tiểu thư dạy.

Mấy người chèo thuyền đem Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Như Ngọc kéo lên thuyền, thấy có một người bất tỉnh nhân sự, lập tức đem thuyền trở lại

https://thuviensach.vn

bờ, không khẩn trương tìm đại phu thì cô nương này sợ là mất mạng.

“Tiểu thư, ngươi đừng làm ta sợ, tiểu thư, hu hu, tỉnh tỉnh, tiểu thư”

Như Ngọc ngồi ở bên người Hàn Nguyệt Nguyệt, liều mạng khóc. Vào bờ, Trúc Thanh lập tức tiến lên “Tiểu thư như thế nào?”.

“Tiểu thư nàng… nàng…” Trúc Thanh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nằm ở trên sàn tàu, trong lòng gấp đến độ đều nhanh khóc.

“Nhanh đi mời đại phu, nhanh, tiểu thư nhất định không có việc gì”

Bên cạnh người chèo thuyền lập tức chạy đi tìm đại phu.

“Cô nương, đại phu đến đây, nhanh để cho đại phu nhìn một cái”

Từ thuyền lớn mấy người chạy tới nhìn thấy tình huống này, trong lòng có chút sợ hãi, nếu hôm nay Hàn Nguyệt Nguyệt tắt thở tại đây, bọn hắn nhất định thoát không được quan hệ. Hàn Thanh Tư thần tình sợ hãi, bất quá trong lòng vẫn là có phần vui sướng khi người gặp họa, nếu Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự đã chết, phụ thân nhất định không đành lòng đem nàng gả ra ngoài, kia đến lúc đó nàng lại có thể làm đại tiểu thư của Hàn gia.

“Đại phu, tiểu thư nhà ta như thế nào?”

Trúc Thanh sốt ruột hỏi, đại phu trán có chút mồ hôi, lắc đầu.

“Sợ là không được, thừa dịp còn có thở, khẩn trương mang về nhà lo hậu sự”

Thật đáng tiếc một cô nương còn trẻ như vậy.

“Hắn không, tiểu thư nhà chúng ta còn sống, ngươi nói linh tinh cái gì. Như Ngọc, nhanh đưa tiểu thư về nhà, chúng ta đi tìm ngự y”

https://thuviensach.vn

Trúc Thanh bên cạnh vừa khóc vừa nói, tuy nàng cùng tiểu thư không lâu, nhưng là tiểu thư đối với các nàng đều rất tốt, mà lão phu nhân đặc biệt phân phó nếu là tiểu thư xảy ra chuyện, nàng nhất định khó giữ được cái mạng nhỏ này.

“Sao lại thế này? Tiểu thư làm sao vậy?”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ướt sũng nằm ở trên giường, mấy ma ma lập tức tiến lên.

“Ma ma, trước đừng hỏi nhiều như vậy, cứu mạng quan trọng hơn. Trúc Thanh, kêu người chuẩn bị nước ấm. Ngân Nguyệt, Kim Thu các ngươi đổi y phục sạch cho tiểu thư”

Mấy người đó đều không dám chậm trễ, lập tức động thủ, Như Ngọc đi đến phía trước các ma ma quỳ trên mặt đất.

“Mệnh của tiểu thư bây giờ ở trên tay các vị ma ma, mong các vị ma ma nhất định phải cứu tiểu thư”

Như Ngọc một bên khóc một bên dập đầu, Tô ma ma lập tức đem Như Ngọc nâng dậy

“Ngươi đừng vội, chúng ta đi gọi người đến”

Mận ma ma lưu lại, Tô ma ma lập tức về Hoàng phủ, hai ma ma của Vương Phủ thấy Vương Phi tương lai như vậy, trong lòng cũng là vạn phần lo lắng, nếu là Vương Phi có chuyện không hay xảy ra, bọn hắn khẳng định sống không quá ngày mai.

“Đại phu giờ này sao còn không có tới?” Kim Thu cùng Ngân Nguyệt giúp Hàn Nguyệt Nguyệt đổi y phục, cả khăn trải giường ẩm ướt cũng đổi xuống, nhưng là còn không thấy đại phu tới, sốt ruột nói

https://thuviensach.vn

“Ta ra cửa nhìn xem” Trúc Thanh lập tức hướng trong viện đi đến.

“Tiểu thư như thế nào?”

Đại phu nhân đi tới đi theo phía sau là hai đại phu, nhìn thấy Trúc Thanh lập tức tiến lên hỏi. Nàng vừa rồi nghe nói Hàn Nguyệt Nguyệt rơi xuống nước bất tỉnh nhân sự, trong lòng là thống khoái nói không nên lời, vì muốn nhìn xem hư thực, lập tức kêu người mời hai đại phu lại đây.

“Đại phu, mau đi xem một chút tiểu thư nhà chúng ta”

Trúc Thanh không để ý Đại phu nhân nói, lập tức lôi kéo hai đại phu đi vào trong phòng. Đại phu nhân thấy thế, trong lòng cười lạnh một phen, đợi tiểu nha đầu kia đã chết, xem nàng như thế nào thu thập mấy cái nha hoàn này.

“Đại phu, như thế nào?”

Mấy nha hoàn lo lắng hỏi, hai đại phu thay phiên vì Hàn Nguyệt Nguyệt bắt mạch, trán đều đã đổ mồ hôi, lắc đầu.

“Tại hạ y thuật không tinh, vẫn là nên mời cao nhân khác”.

Nếu theo đạo lý nếu bị chìm thì trong ngực phải có nước, ở trong khoảng thời gian ngắn tắt thở mới đúng, nhưng là Hàn tiểu thư ngực cũng không có nước, mà còn từ bờ sông đến Hàn phủ, thời gian nhanh nhất cũng cần phải một nén nhang, theo tình huống này Hàn tiểu thư sớm nên tắt thở, nhưng là thật kỳ quái Hàn tiểu thư tuy mũi không có hơi thở, bệnh trạng cũng không giống như rơi xuống nước chết đuối nhưng là mạch đập còn có mặc dù là mỏng manh, loại tình huống này bọn hắn chưa bao giờ thấy quá, cũng không biết xuống tay như thế nào.

“Như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân thấy đại phu thật lâu không có đi ra, lập tức đi vào trong phòng, nghĩ muốn xem rốt cuộc thế nào.

“Không cần ngươi giả hảo tâm, ngươi chỉ mong tiểu thư chúng ta hiện tại xảy ra chuyện, ngươi ra ngoài”

Như Ngọc đem Đại phu nhân ngăn ở ngoài cửa, hung hăng nói, không mượn cơ hội này hả giận, nàng sẽ nghẹn chết.

“Lớn mật, một cái nha hoàn cũng dám nói với ta như vậy, người tới, đem nha đầu kia kéo ra ngoài đánh hai mươi đại bản cho ta”

Nàng đường đường Tể tướng phu nhân, lại bị một cái nha hoàn quát, thật sự là không đem nàng để vào mắt.

“Ta nói không đúng sao, nếu không phải Hàn Thanh Tư đem tiểu thư nhà chúng ta đẩy xuống sông, tiểu thư sẽ không bị như vậy? Mẹ con các ngươi cũng chẳng phải người có lòng tốt, chủ tử của ta không phải con ngươi, ngươi không tư cách giáo huấn ta”

Nàng mới không sợ, trong khoảng thời gian này tiểu thư luôn kêu nàng chịu đựng, hiện tại rốt cục có thể báo thù.

“Cơm có thể ăn bậy, nói không thể nói loạn, còn muốn vu oan cho nữ nhi của ta, tiểu thư nhà ngươi dạy bảo nha hoàn như vậy sao, ngay cả chủ tử cũng không để vào mắt, ta thân là Hàn gia chủ mẫu, ta ngược lại nhìn xem ta có tư cách giáo huấn ngươi hay không, người tới, kéo ra ngoài đánh, đánh thật mạnh cho ta”

Đại phu nhân đem Như Ngọc đẩy, liền có hai gia đinh đem Như Ngọc kéo tới trong viện. Như Ngọc lớn tiếng kêu la, nàng muốn cho tất cả mọi người của Hàn phủ đều nghe được, tiểu thư nói làm càng ầm ĩ càng tốt.

https://thuviensach.vn

“ Đại phu nhân, van cầu ngươi, ngươi buông tha tiểu thư nhà chúng ta đi, tiểu thư đã chỉ có một hơi, chịu không được. Như Ngọc nguyện chết thay tiểu thư, chỉ cầu phu nhân có thể buông tha tiểu thư một mạng”

Nghe được Như Ngọc nói, Đại phu nhân mặt đều đã tái đi rồi, nha đầu kia dám tạt nước bẩn lên thân nàng.

“Đánh, đánh chết cho ta, xem nàng còn miệng để nói linh tinh không”

Trong phòng mấy cái nha hoàn nghe được tiếng kêu thảm thiết của Như Ngọc càng ngày càng yếu, lập tức quỳ đến bên chân Đại phu nhân.

“Đại phu nhân, van cầu ngươi, tiểu thư bây giờ sinh tử còn chưa biết, ngươi buông tha Như Ngọc tỷ đi, nàng chỉ là quá mức lo lắng, cho nên miệng mới không có chừng mực, van cầu ngươi Đại phu nhân”

Trúc Thanh, Ngân Nguyệt cùng Kim Thu đều đã quỳ trên mặt đất. Viên thuốc này Hàn Nguyệt Nguyệt uống vào phải ba ngày sau mới có thể tỉnh lại, cho nên hiện tại nàng hoàn toàn giống như người thực vật, hoàn toàn mất đi ý thức.

“Sao lại thế này?”

Hoàng phu nhân nghe được Tô ma ma thông báo, lập tức phái người đi mời thái y chạy đến đây, nếu là bà bà cùng công công biết khẳng định sẽ chịu không nổi, cho nên nàng trước tiên đành phải tạm thời nói dối.

“Phu nhân, ngươi tới vừa lúc, nhanh kêu ngự y vào xem tiểu thư, tiểu thư không được rồi:

Trúc Thanh thấy Hoàng phu nhân đã tới, lập tức đứng dậy tiến lên nói.

“Mận thái y, mau đi xem một chút Đại tiểu thư như thế nào”

https://thuviensach.vn

Hoàng phu nhân không để ý Đại phu nhân đứng ở cửa, trực tiếp dẫn người vào phòng. Sau đó, Tần Minh tự mình lại dẫn theo hai vị ngự y tới. Mạnh Dịch Vân nghe được ma ma thông báo, trong lòng hồi hộp một phen, nhưng quay đầu lại nghĩ, Nguyệt Nguyệt khinh công cao như vậy, không có khả năng tránh không được Hàn Thanh Tư, khẳng định là nha đầu kia lại muốn làm cái gì rồi, vì phối hợp Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân đành phải phái Tần Minh dẫn theo ngự y tốt nhất trong cung đi qua, bày tỏ chuyện này hắn rất trọng thị.

“Dừng tay, đều đi xuống, cãi nhau còn thể thống gì”

Hàn Diệu Văn từ phía sau đi đến, hắn còn không có đi vào trong viện, liền nghe đến tiếng kêu thảm thiết của nha hoàn, trong lòng nộ khí nhất thời lại tăng, vừa rồi hắn cùng mấy đồng nghiệp tại nhà Hoắc đại nhân thương lượng sự tình, nghe được gia đinh báo lại nói Đại tiểu thư rơi xuống nước hôn mê bất tỉnh, lập tức cáo từ về phủ.

“Lão gia, người cuối cùng đến đây, trong viện này nha hoàn quá mức tùy hứng, cho nên trong mắt mới không có chủ”

Thấy Hàn Diệu Văn đến đây, Đại phu nhân lập tức đi cáo trạng.

“Hồ nháo, hiện tại khi nào, ngươi lại vẫn có tâm tư này”

Nghe được giọng điệu tràn ngập tức giận của Hàn Diệu Văn, Đại phu nhân lập tức ngậm miệng lại. Gia đinh ngừng tay, Tiểu Cúc lập tức đi lên đỡ lấy. Như Ngọc ngồi phịch ở trên mặt đất, cắn răng, cái đau ngày hôm nay ngày sau nàng sẽ trả lại gấp mười lần, ngẩng đầu nhìn hướng Hàn Diệu Văn.

“Tướng gia, ta biết mười mấy năm qua tiểu thư không có ở bên cạnh ngài hầu hạ, phụ tử cảm tình không sâu, nhưng là tiểu thư dù sao cũng là cốt nhục của người. Như Ngọc van cầu ngươi cứu tiểu thư, chỉ cần tiểu thư

https://thuviensach.vn

có thể sống, ngươi kêu Như Ngọc làm cái gì đều có thể, van cầu người" Như Ngọc bên cạnh khóc nói.

Đại phu nhân gắt gao trừng mắt Như Ngọc, hận không thể nào lập tức lột da của nàng, nhưng là người của Hoàng phủ cùng Vương Phủ đang ở đây, nàng chỉ có thể nuốt lửa giận.

Hàn Diệu Văn cau mày, nha đầu kia hiện tại nói như vậy, không phải tuyên bố hắn không thích nữ nhi này sao? Mọi người Hoàng phủ cùng Vương Phủ còn ở đây.

"Ngươi trước tiên đi xuống bôi thuốc, có việc đợi Đại tiểu thư tỉnh lại rồi nói".

Hàn Diệu Văn bước vào phòng, Tần Minh dù trong lòng không thoải mái hành lễ "Tướng gia"

Hàn Diệu Văn khoát tay "Tần thị vệ đa lễ"

Hiện tại trọng yếu nhất là tình hình của Hàn Nguyệt Nguyệt

"Như thế nào?"

Thấy cửa phòng mở ra, Hàn Diệu Văn lập tức hỏi. Mận thái y đầu đầy mồ hôi, đây chính là Vương phi tương lai của Vân vương gia, nếu là có một chút sai lầm, bọn hắn liền rơi đầu.

"Lập tức kêu người đi Thái Y Viện theo phương thuốc trên giấy mang tới đây, phải nhanh"

Hàn Diệu Văn lập tức kêu quản gia tự mình đi trước. Hoàng phu nhân lưu mấy cái nha hoàn ở trong phòng hỗ trợ, chính mình đi ra. nNàng thấy sắc mặt Hàn Nguyệt Nguyệt tái nhợt, mà trong mũi cũng không có hơi thở, toàn thân lạnh ngắt, giống như người chết, duy nhất còn lại chỉ có một chút

https://thuviensach.vn

mạch đập. Thái y tùy thời đều có khả năng tuyên bố tử vong, tình huống lớn như vậy chính mình không dám làm chủ, đành phải phái người đi thông tri trượng phu cùng hai đứa con trai.

“Trúc Thanh, tới cùng sao lại thế này, tiểu thư làm sao có thể biến thành như vậy?”

Hoàng Dận thấy Trúc Thanh quỳ trên mặt đất vẫn khóc, trong lòng vội vã hỏi. Hoàng Duy Kiệt ngồi ở bên cạnh Hàn Diệu Văn, sắc mặt hai người cũng không khá hơn bao nhiêu.

“Dận Nhi, đừng kích động”

Hoàng phu nhân thấy nhi tử như vậy, lập tức nhắc nhở. Đại phu nhân sắc mặt lại càng không tốt, vừa rồi nha hoàn kia nói là Thanh Tư đem nha đầu kia đẩy xuống sông, tuy không có chứng cớ, nhưng là có người của Hoàng gia cùng Vương Phủ tại đây. Lão gia khẳng định cấp cho họ câu trả lời thỏa đáng.

“Tử Thanh, đừng sợ, ngươi hãy nói lại tất cả chuyện ngày hôm nay ra, chúng ta nhất định sẽ vì tiểu thư tìm công đạo” Hoàng phu nhân nói.

“Đúng vậy, nên đem sự tình từ đầu chí cuối nói rõ ràng, một câu cũng không được bỏ sót”

Thanh Tư tính tình từ nhỏ liền nhu thuận, thông minh, không có khả năng làm ra chuyện ngốc như vậy, nhất định là Hàn Nguyệt Nguyệt động tay chân.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Ranh Giới Sinh Tử

Trúc Thanh không dám ngẩng đầu, quỳ dưới đất, đem những chuyện xảy ra trong ngày hôm nay toàn bộ nói ra, vẻ mặt mỗi người diễn biến những sắc thái khác nhau, không ngờ Lý gia tiểu thư cùng huynh muội Trần gia lại còn có Hướng gia công tử, đều tiểu nhân như thế.

Đại phu nhân nghe Trúc Thanh nói các nàng ra ngoài, Hàn Thanh Tư ngã trên thuyền, Hàn Nguyệt Nguyệt rớt xuống sông, lòng thấp thỏm không yên nhưng vẫn thấy có chút hi vọng.

“Nói như vậy, không có ai thấy Nhị tiểu thư đẩy Đại tiểu thư xuống nước, bọn nô tài các ngươi thật lớn mật, ngay cả chủ tử cũng dám vu cáo, người đâu, mang nó xuống”

Nghe những lời Đại phu nhân nói, mấy người đang ngồi sắc mặt cũng không tốt mấy, trên thuyền chỉ có Hàn Thanh Tư cùng Hàn Nguyệt Nguyệt, không phải Hàn Thanh Tư đẩy người xuống sông, chẳng lẽ Hàn Nguyệt Nguyệt rảnh rỗi tự nhảy xuống sông.

Hàn Diệu Văn vô cùng khó xử, phải suy nghĩ để cho Hoàng gia cùng Vương Phủ một câu trả lời thỏa đáng, nhưng Thanh Tư là nữ nhi hắn hiểu rõ nhất, hiện tại chỉ có thể cầu nguyện Hàn Nguyệt Nguyệt mau chóng tỉnh lại, hắn mới có thể giúp Thanh Tư thoát thân.

“Khoan đã, Tử Thanh là nha hoàn của Hoàng gia chúng ta, không cần làm phiền Hàn phu nhân động thủ, Tử Thanh, ngươi đi chăm sóc tiểu thư”

https://thuviensach.vn

Nghe được lời Hoàng phu nhân nói, Trúc Thanh lập tức đứng dậy, cui đầu, rời khỏi. Đại phu nhân trừng mắt nhìn Hoàng phu nhân, đây chính là tướng phủ, khi nào thì đến phiên Hoàng gia nàng nói chuyện.

“Hoàng phu nhân nói gì vậy, Trúc Thanh hiện tại là nha hoàn Đại tiểu thư, đương nhiên cũng là người Hàn phủ, giáo huấn nha hoàn nhà mình, sao nói là làm phiền”

Hoàng Duy Kiệt thấy Đại phu nhân nói như vậy, sắc mặt xám xịt. Hàn Diệu Văn đang lúc khổ não, nghe những lời đó không cảm thấy tốt chút nào, vô cùng khó chịu.

“An phận chút đi, nên ý tứ một chút, giờ lập tức kêu người đến biệt trang mời phụ thân tới.”

Mặc kệ kết quả việc này ra sao, nhưng tất cả mọi người trong phủ đều biết rõ, nhất định không thể giấu được phụ thân.

Đại phu nhân bị Hàn Diệu Văn la mắng, lập tức khó chịu bước ra ngoài. Những người còn lại vẫn ngồi an tĩnh trong phòng, trong lòng đều cầu mong Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng tỉnh lại. Tần Minh đứng ở một bên, trong lòng cố gắng kìm nén để cho chính mình không bật cười, lần này Hàn cô nương chơi đùa có hơi quá mức hay không, bất quá cũng do Hàn phủ bọn họ thật quá phận, không dọa bọn họ thì không được.

Trời dần dần chuyển tối, trong phòng, các thái y đều đang thảo luận về bệnh tình, cho uống thuốc đã lâu nhưng một chút biến chuyển đều không có, tất cả đều sốt ruột, Hàn lão tướng gia sau khi trở về nhanh chóng đến thăm Hàn Nguyệt Nguyện, cái gì cũng không nói, liền trở về biệt viện của chính mình.

Tần Minh thấy sắc trời không còn sớm cũng cáo từ trở về Vương Phủ, Hoàng phu nhân ở lại cũng không có ích gì, đành phải lưu lại Hoàng Dận cùng Hoàng Hạo, rồi hai phu thê cũng trở về nhà.

https://thuviensach.vn

“Vương gia”

Tần Minh trở lại Vương Phủ, lập tức đến thư phòng bẩm báo cho Manh Dịch Vân

“Sao?”

Mạnh Dịch Vân tựa vào ghế, đến giờ vẫn chưa có chuyển biến, chứng minh đám lang băm kia còn chưa tra ra nguyên nhân.

“Hàn cô nương vẫn còn hôn mê”

Trong viện nhiều người, hắn thoát thân đi tìm nha hoàn bên người Hàn Nguyệt Nguyệt - Như Ngọc, lúc đến thấy nha đầu kia náo nhiệt vui vẻ, khẳng định là đã thông đồng với Hàn cô nương.

Nha đầu kia vậy mà dám tự hạ dược chính mình để chơi đùa mọi người, dược nàng hạ chỉ sợ trừ người Dược Cốc ra, không có người nào có thể giải được, nếu nàng muốn đem sự tình quậy to như thế, hắn sẽ giúp đỡ một chút, để cho nàng thỏa mãn.

Tần Minh sau khi rời khỏi, đem những lời Mạnh Dịch Vân đã nói hồi tưởng một lần, cảm thấy chưa đủ ngoan độc, uyển chuyển đem nội dung phong phú một chút truyền đi, hôm sau, trên dưới kinh thành đều bàn tán xôn xao sự việc kia.

“Mẫu thân, thật sự con không có đẩy ả xuống, chính ả ta tự nhảy, không liên quan đến con, mẫu thân nhất định phải cứu con”

Hàn Thanh Tư vùi vào long Đại phu nhân. Đại phu nhân vỗ vỗ đầu Hàn Thanh Tư nói “Ta liền biết là kia tiện nha đầu chính mình nhảy, Thanh Tư, đừng lo lắng, mẫu thân nhất định sẽ bảo vệ con.”

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân an ủi Hàn Thanh Tư, trong lòng tính toán làm sao để đối phó tình huống hiện tại, nếu người chết, hai nha đầu kia liền kết luận là Thanh Tư đẩy, tội trạng này dù nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch, không được, nha đầu kia tạm thời không thể chết.

“Chuyện hôm qua ở tướng phủ, Nhị tiểu thư đẩy Đại tiểu thư rớt xuống nước ngươi có biết không?”

Một nữ đứng quầy thức ăn cùng một nữ quầy bán thịt heo bên cạnh nói chuyện.

“Sao lại không biết, lúc ta đi ngang qua sông, thấy nhiều người bu quanh, liền đi qua nhìn xem, lúc ấy thấy Đại tiểu thư hình như ngừng thở, sắc mặt khó coi lắm”.

“Đúng vậy, đúng vậy, ta cũng có nghe nói, ngay cả thái y tốt nhất trong cung cũng đến nhưng người vẫn chưa có tỉnh”

Nữ đứng quầy thức ăn nghe được lập tức nói tiếp.

“Gì mà không tỉnh, rõ ràng là không có thở, chỉ có mạch đập mà thôi, không biết khi nào mới tỉnh, số phận của Đại tiểu thư thật khổ, phiêu bạc bên ngoài nhiều năm như vậy, khó khăn lắm mới trở về đã bị người ta hại thảm.” Nữ quầy bán thịt heo lên tiếng oán thán.

“Đúng vậy, Nhị tiểu thư này thật quá nhẫn tâm, nói thế nào cũng là tỷ muội ruột thịt, sao lại ra tay độc ác như vậy?” Nữ quầy thức ăn nói.

Nữ quầy bán thịt heo lắc đầu “Chuyện này chả phải quá rõ hay sao, ta thấy căn bản là Nhị tiểu thư kia không cam lòng bị Đại tiểu thư thay thế trở thành Vương Phi, cho nên ghi hận trong lòng. Ngươi ngẫm lại, nếu Đại tiểu thư chết đi, vậy hôn sự này không phải rơi vào trên người Nhị tiểu thư sao?”

https://thuviensach.vn

Những người xung quanh nghe thấy cũng vào bàn tán tiếp, càng nói càng sôi nổi.

“Tiểu thư thế nào rồi?”

Qua một đêm, các thái y thương lượng biện pháp, thay phiên nhau túc trực, đã qua ngày hôm sau, người nằm trên giường vẫn chưa thấy dấu hiệu gì mới, nếu mạch đập nhỏ này biến mất, vậy chứng tỏ người đó đã chết.

“Tướng gia thứ tội, chúng ta đã dùng hết mọi biện pháp, nhưng Đại tiểu thư vẫn không thấy có gì biến chuyển gì tốt đẹp, nếu ngày hôm sau vẫn không tỉnh lại, e rằng… không còn hi vọng”

Lý ngự y cau mày, kỳ thật bây giờ bọn họ đã dùng hết biện pháp rồi, giờ chỉ còn chờ đợi vô vọng mà thôi.

“Tại sao lại vậy? Suy nghĩ biện pháp, nhất định phải cứu người sống.”

Hàn Diệu Văn rất sốt ruột, nếu người này tắt thở, hắn giải thích sao với hoàng thượng đây.

“Được rồi, chúng ta sẽ cố hết sức.”

Lý ngự y vô cùng áp lực, quay lại phòng, người này không chết không sống, bọn họ đến giờ vẫn không hiểu được. Phu thê Hoàng gia sáng sớm đã đến đây, thấy vẫn không có dấu hiệu gì lại đi trở về, thấy hai đứa nhi tử một đêm không ngủ, Hoàng phu nhân đau lòng, đành phải khuyên nhi tử trở về nghỉ ngơi.

Hiện tại khắp kinh thành đều nói là Hàn Nhị tiểu thư đẩy Đại tiểu thư xuống người, người còn chưa tỉnh, chỉ sợ sống không quá ngày mai. Trần Tú Mỹ sốt ruột đi tới đi lui trong phòng, nàng phái nha hoàn tới tướng phủ hỏi thămvài lần, vẫn không có tin tức, trong lòng khẩn trương vô cùng, các nàng chỉ muốn hù dọa Hàn Nguyệt Nguyệt một phen mà thôi, ai biết Hàn

https://thuviensach.vn

Thanh Tư lại đẩy người xuống sông, mạng của Hàn Nguyệt Nguyệt thật quá ngắn.

Đại phu nhân rất sợ Hàn Nguyệt Nguyệt hương tiêu ngọc vẫn, vội vàng giả vờ mang điểm tâm qua để tìm hiểu tình hình.

Như Ngọc dựa vào trên giường, xem nhẹ sự tất bật của mọi người, nếu không phải mông còn rất ê ẩm, nàng sớm nhảy lên vỗ tay cười to, ai bảo các ngươi bình thường khi dễ tiểu thư, hiện tại biết sợ chưa.

Trúc Thanh đưa Như Ngọc dược thượng đẳng, lại vội vàng rời khỏi, Như Ngọc chỉ có thể cắn môi không nói lời nào, mấy nha hoàn này đều cho nàng bị dọa sợ đến hỏng người, toàn nói lời an ủi.

Ngày thứ ba, khi tất cả đều cho rằng Hàn Nguyệt Nguyệt đã chết, nàng lại mở mắt, làm những ngự y đang túc trực trong phòng hoảng sợ vô cùng. Lập tức đến kiểm tra thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt, thấy mũi có hơi thở, chỉ là hơi yếu chút, mạch đập cũng mạnh lên, rốt cuộc cũng được thở phào nhẹ nhõm, mặc kệ tại sao lại như thế, chỉ cần người tỉnh lại là tốt.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy một lão nhân đem ngón tay đặt ở trước mũi chính mình, trong lòng buồn cười, thấy tay hắn run run khi đưa dần về trước mũi nàng, xác chết sống dậy, cái này cũng hợp phong cảnh nha.

Các thái y vui mừng, cười nói "Đại tiểu thư hiện tại cảm thấy có chỗ nào khó chịu không?"

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, nàng đang rất khỏe mạnh. Khi nghe thấy thái y nói Hàn Nguyệt Nguyệt đã thức dậy ngoại trừ thân thể có chút hư nhược, thì không có chỗ xấu gì, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm. Đưa tiễn thái y xong, Tô ma ma lập tức tự mình đi sắc thuốc, việc lần này làm các nàng sợ không dám nhẹ, hiện tại nàng không tin bất cứ ai trong Tướng phủ.

https://thuviensach.vn

An ủi bọn nha hoàn một lúc, Hàn Nguyệt Nguyệt mới biết Như Ngọc bị đánh đến không thể rời giường, trong lòng tức giận vô cùng, ma ma Hoàng phủ cùng ma ma Vương Phủ đều có ở đây, huống chi Như Ngọc cũng không phải nha hoàn Hàn phủ, vậy mà bọn họ dám đánh. Đại phu nhân này thật sự là càng ngày càng quá phận.

Gọi Trúc Thanh lấy một lọ dược trong rương đưa cho Như Ngọc trị thương, hiện tại không thể vội vã, phải có chút dáng vẻ bệnh nhân.

“Thân thể đã tốt chưa? Sao có thể lấy tánh mạng chính mình ra đùa giỡn, lần sau không cho phép nàng làm vậy.”

Hai ngày trước luôn có người túc trực, nên hắn không cơ hội tiến vào. Mạnh Dịch Vân ở bên Hàn Nguyệt Nguyệt khá lâu, đương nhiên hiểu rõ đây là nàng đang diễn trò, nhưng khi nghe thái y nói nàng sống không quá ngày mai, lòng của hắn vẫn co rút đau đớn.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói “Từ lúc nào chàng lại dong dài còn hơn mama vậy, ta không phải rất tốt?”

Mặt của Mạnh Dịch Vân lập tức lạnh xuống, nha đầu kia cũng dám lấy so sánh hắn lung tung, hắn không phải vì quá lo lắng nàng sao. Thấy sắc mặt Mạnh Dịch Vân chìm xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt biết mình lại nói sai, khẩn trương lấy long.

“Mạnh Dịch Vân là nam nhân tốt nhất trên đời, đậm chất nam nhân. Vừa rồi là do ta nhất thời hồ đồ, đem lòng tiểu nhân, ngài đại nhân đại lượng không nên tức giận.”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêng người xê dịch gần Mạnh Dịch Vân. Thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt nói thầm trong lòng, nam nhân này thật đúng là lòng dạ hẹp hòi, tuy nhiên vẫn cố gắng lấy long.

“Tức giận sao? Đừng như vậy mà, cười một cái đi”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt duỗi tay đến mặt Mạnh Dịch Vân, oa, đúng là một tên mặt lạnh, ngay cả da mặt cũng lạnh băng khiến nàng không dám xuống tay. Hàn Nguyệt Nguyệt thò tay xuống dưới, hung hăng nhéo chính mình một cái, ôi trời, nàng hoàn toàn là tự ngược, nước mắt thi nhau rơi xuống, Mạnh Dịch Vân thấy hốc mắt Hàn Nguyệt Nguyệt đẫm nước, vội vàng hỏi

“Làm sao vậy? Có chỗ không thoải mái?”.

Nhìn Mạnh Dịch Vân lo lắng sốt ruột, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức uất ức nói “Người ta hai ngày này bị khổ vậy mà chàng cũng không đến xem ta một cái, bây giờ lại giận ta, nam nhân đáng ghét, không tốt gì cả.”

Thấy khuôn mặt Hàn Nguyệt Nguyệt đầy nước mắt khiến Mạnh Dịch Vân hơi mềm lòng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Khiển Trách

Hắn dù sao vẫn là người rất ít khi tức giận, mỗi lần Hàn Nguyệt Nguyệt làm vậy hắn chỉ có thể giơ tay đầu hàng.

“Không được đụng ta, nam nhân các ngươi đều là phũ phàng, ăn trong nồi ngồi trông hướng, không có gì tốt.”

Hàn Nguyệt Nguyệt giãy nảy, nhưng nam nữ khác biệt, cuối cùng vẫn bị Mạnh Dịch Vân kéo chặt vào lòng.

“Tiểu thư, có chuyện gì sao?”

Trúc Thanh ở ngoài cửa nghe được thanh âm Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt im lặng lại, mới nhớ ngoài cửa còn có người, nhéo Mạnh Dịch Vân một cái, dám khi dễ nàng.

“Không có việc gì, các ngươi nghỉ ngơi đi, đêm nay không cần hầu hạ”

Mạnh Dịch Vân cau mày, nha đầu kia một chút cũng không chịu lưu tình.

“Tiểu thư, cẩn thận một chút. Như Ngọc tỷ hiện tại đã ổn, chỉ là miệng vết thương chưa khép lại, thân thể còn suy yếu, khoảng hai ngày sau mới đến được.”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu “Không sao, cứ nằm mãi trên giường khiến xương cốt rã rời, ngày mai nên hoạt động một chút cho khỏe người.”

https://thuviensach.vn

Nàng đã hai ngày chưa gặp Như Ngọc, không biết nha đầu kia bị thế nào nữa. Thân thể nàng vốn tốt, chỉ là đã diễn phải diễn tới cùng, nàng mới nằm trên giường suốt hai ngày, cả người đã mỏi nhừ, nàng làm vậy chẳng qua để chút giận, nhưng rất không công bằng với gia gia, nàng đã đem tướng phủ quậy đến long trời lở đất, không quan tâm đến thể diện Hàn gia, dù sao rõ ràng trong chuyện của mẫu thân thì gia gia là vô tội.

Lúc này lão phu nhân đang ở Tự Miếu, mỗi ngày bái Phật, cũng coi như vì hành vi sai trái của bà mà kiểm điểm lại, còn Đại phu nhân bên kia, nàng tuyệt không khinh địch mà buông tha như vậy, không biết hối cải còn chưa tính, vậy mà còn dám ra tay với nàng.

“Ôi ~ tiểu thư, sao lại tới đây.”

Nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt bước vào phòng, Như Ngọc chuẩn bị đứng dậy, nhưng khi vừa nhích lên, vết thương va chạm vào giường truyền đến một hồi đau đớn, lập tức la lên.

“Ngươi nằm xuống, đừng nhúc nhích”

Ngân Nguyệt đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên giường ngồi xuống, nhìn Như Ngọc bị thế này, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy rất áy náy.

“Đau lắm không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt định kéo y phục của Như Ngịc, Như Ngọc lập tức lấy tay giữ chặt

“Tiểu thư, không có việc gì, cũng ổn rồi.”

Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày, Đại phu nhân xuống tay thật quá ác, dám đánh Như Ngọc khiến vài ngày không xuống giường được, món nợ này nàng sẽ tính tốt. Hàn Diệu Văn dù biết rõ là Hàn Thanh Tư đẩy nàng xuống sông, thiếu chút nữa mất mạng, nhưng chỉ phạt cấm túc ba tháng,

https://thuviensach.vn

trách mắng đôi câu, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe nha đầu báo lại, chỉ cười khổ một phen, từ lúc nàng tỉnh lại cũng chưa thấy Hàn Diệu Văn một lần, đều là nữ nhi, sao lại khác biệt lớn như vậy. Vậy nếu lần này nàng vẫn chưa tỉnh lại, có phải chỉ phạt Hàn Thanh Tư cấm túc vài tháng cùng chép lại kinh thư, hai tháng sau sẽ vô cùng cao hứng để Hàn Thanh Tư thay mình xuất giá? Ai, bi ai lớn nhất cả đời của mẫu thân chính là lấy tên nam nhân như Hàn Diệu Văn.

Hàn lão Thừa tướng đến thăm Hàn Nguyệt Nguyệt một chút rồi trở về biệt trang, chuyện này trong lòng cả hai người đều đã rất rõ ràng, chỉ là Hàn lão Thừa tướng cái gì cũng không có nói, chỉ dặn nàng chú ý thân thể một chút, cố gắng chuẩn bị xuất giá.

“Tiểu thư, chúng ta trở về đi, cứ tiếp tục ở đây rất nguy hiểm.”

Trúc Thanh kéo kéo ống tay áo Hàn Nguyệt Nguyệt, nhỏ giọng nói, bọn ta cùng tiểu thư quỳ gối hơn nửa canh giờ, nhưng Đại phu nhân vẫn không chịu ra ngoài gặp mặt. Hàn Nguyệt Nguyệt lần này quyết định muốn dùng khổ nhục kế, còn việc Đại phu nhân có ra hay không với nàng không quan trọng.

“Không có việc gì, lần này là ta hại Thanh Tư bị cấm túc, ta phải cầu Đại phu nhân khai ân, chuyện ta té sông cùng Thanh Tư không quan hệ, là ta chính mình không cẩn thận”

Bọn hạ nhân đi ngang qua không dám lên tiếng, chỉ là nhỏ giọng xầm xì vài tiếng rồi rời khỏi, hiện tại chủ nhân là Đại phu nhân, trong phủ ai dám đắc tội, tuy nhiên bọn họ cực kỳ đồng tình với Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Đại tiểu thư thật sự là rất tốt, nhị tiểu thư hại nàng thiếu chút nữa là mất mạng, vậy mà vẫn còn vì nàng mà cầu tình.” Mấy người giúp việc trong phòng bếp bàn tán xôn xao.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, bình thường thấynhị tiểu thư hiền thục như thế, không nghĩ tới tâm địa ác độc như vậy. Đại phu nhân lại không chịu ra ngoài gặp mặt Đại tiểu thư, bắt người mới khỏi bệnh quỳ lâu như vậy, rất dễ bị ốm mất.”

“Các ngươi quá rảnh rỗi sao, có thời gian tại đây bàn tán về chuyện của chủ tử.”

Nghe được thanh âm, mấy nữ nhân lập tức ngậm miệng lại, quay đầu lại nói

“Minh Xuân cô nương tha mạng, là bọn hạ nhân chúng ta lắm miệng. Minh Xuân cô nương coi như cái gì cũng chưa nghe thấy.”

Minh Xuân này chính là nha hoàn bên người của Đại phu nhân, nếu là lời này truyền tới tai Đại phu nhân, bọn họ đừng nghĩ yên ổn sống qua ngày.

“Chuyện của chủ tử không phải đề tài để bọn cẩu nô tài các ngươi nhiều chuyện, quản cái miệng cho tốt, họa đều ở miệng mà ra, có khi bị chết mà không biết tại sao.”

Minh Xuân đến trước bàn, cầm khay thức ăn, quay đầu bước đi, mấy người còn lại vỗ ngực, may mắn tránh được một trận, lập tức tản ra đi làm chuyện mỗi người.

“Nó vẫn còn quỳ bên ngoài?” Đại phu nhân dựa trên giường, híp mắt.

“Vâng, còn ở đó.”

Minh Xuân dọn cơm lên bàn, Đại tiểu thư đã quỳ hơn một canh giờ. Đại phu nhân không lên tiếng, các nàng cũng không dám lắm miệng.

https://thuviensach.vn

“Nó diễn thật tốt, lão gia lại không có ở nhà, nó muốn quỳ thì cứ để cho nó quỳ.”

Rõ ràng là chính ả ta tự nhảy, vậy mà vu hãm là Thanh Tư đẩy, hiện tại lại vì Thanh Tư cầu tình, tiện nhân này thật tính toán không ít.

“Phu nhân, mời dùng cơm”

Minh Xuân đỡ Đại phu nhân dậy, kêu nha hoàn lui xuống.

“Phu nhân, để Đại tiểu thư vẫn tiếp tục quỳ cũng không phải biện pháp. Người ra gặp tiểu thư một lần rồi kêu người đưa về, sắp giữa trưa rồi, ánh nắng gay gắt, khiến người ta chịu không nổi mà ngã bệnh. Người ngoài không biết còn tưởng rằng là phu nhân đối xử ác với nàng, vì người không liên quan, tại sao phu nhân lại muốn bôi xấu thanh danh của mình, không đáng” Minh Xuân một bên khuyên nhủ.

Minh Xuân thông minh, bình thường chuyện gì khó khăn đều có nàng cho ý kiến giúp giải quyết, Đại phu nhân cũng cảm thấy lời nàng rất chí lí, việc này truyền ra ngoài còn tưởng rằng nàng là người ác độc, hành hạ ả tiện nhân kia.

“Cũng đúng, tội gì vì cái tiện nhân này mà bêu rếu thanh danh mình, ngươi dẫn nó vào.”

Hàn Nguyệt Nguyệt bị nâng dậy, suýt nữa ngã xuống, quỳ cũng lâu lắm, chân cũng mỏi nhừ, Trúc Thanh đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo Minh Xuân vào hậu viện.

“Mẫu thân, chuyện lần này không liên quan đến Thanh Tư, là con không cẩn thận ngã xuống sông, cầu mẫu thân nói phụ thân tha thứ cho muội muội”

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt quỳ trên mặt đất, liếc mắt một cái.

“Biết rõ, ngươi mới khỏi bệnh, thân thể còn yếu, trở về nghỉ ngơi đi.”

Vừa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng Đại phu nhân liền dấy lên một cỗ oán hận khó hiểu.

“Đa tạ mẫu thân quan tâm, vậy nữ nhi xin về trước” Trúc Thanh đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt.

Đại phu nhân “Uh`m” một tiếng để các nàng trở về.

Chớp mắt cũng tới tháng năm, thời tiết dần dần trở nên nóng bức. Hàn Nguyệt Nguyệt lười biếng, mỗi ngày đều trốn ở trong viện mình, trừ bỏ ngủ thì xem thư từ.

“Tiểu thư, Hoàng phu nhân truyền lời nói người ngày mai trở về dự tiết Đoan Ngọ”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, ý bảo đã biết, tuy người Hoàng gia đối xử nàng rất tốt, nhưng vẫn có quá nhiều khoảng cách. Nàng không thích cảm giác này lắm, nàng thật nhớ khoảng thời gian cùng mấy nha đầu tại Mai hoa trang, lần này ra đi hơn nửa năm, không biết trong trang thế nào.

Hiện tại Thiên Hương lâu cùng tú trang toàn bộ đều hoạt động bình thường, mỗi tháng nàng chỉ cần liếc mắt một cái, Tống Thanh biểu hiện khá tốt, Hàn Nguyệt Nguyệt gọi hắn trở về tiếp quản Thiên Hương lâu, hỗ trợ Tư Tư.

“Cuối cùng mới gặp được con, mấy ngày nay ngoại tổ mẫu cứ luôn nhắc tới con“

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa vào cửa, Hoàng phu nhân liền tiến đến nắm tay nàng nói. Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói "Nguyệt Nguyệt bất hiếu, sớm nên trở về bồi lão nhân gia mới đúng".

Hoàng phu nhân mang nàng tiến vào trong phòng, Hoàng gia chủ mẫu thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tới, lập tức vui vẻ vẫy tay về phía nàng "Nguyệt Nguyệt đến đây, đến bên cạnh ngoại tổ mẫu."

Hoàng phu nhân thả tay Hàn Nguyệt Nguyệt ra, cười nói, "Ngoại tổ mẫu con sáng sớm hôm nay đã phái người đến cửa chờ con, nhanh đến cho ngoại tổ mẫu con nhìn."

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bên cạnh Hoàng gia tổ mẫu "Nguyệt Nguyệt thỉnh an ngoại tổ mẫu".

"Ngoan, lại đây, ngồi xuống, để cho ngoại tổ mẫu nhìn con thật kĩ."

Hoàng gia tổ mẫu kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt qua một bên, hàn huyên thủ thỉ, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi một bên im lặng lắng nghe, thỉnh thoáng đáp lại vài câu, mãi cho đến khi có người đến mời dùng cơm, Hoàng gia tổ mẫu mới buông nàng ra.

"Nguyệt Nguyệt, tháng sau con sẽ xuất giá, chuẩn bị đồ cưới tốt chưa? Đợi ta một chút, mợ giúp con chuẩn bị thêm chút đồ cưới."

Cơm nước xong xuôi, tất cả mọi người ngồi ở phòng khách dùng trà, nghe lời Hoàng phu nhân nói, tất cả đều rất hứng thú.

"Đúng vậy a, chớp mắt cái con đã phải xuất giá, mợ con lo lắng vô cùng, con không cần khách khí, cứ lấy nhiều một chút"

Hoàng gia tổ mẫu nói, còn nhớ năm nào, nữ nhi còn nằm trong lòng mình làm nũng, lúc đó tuổi còn rất nhỏ, nháy mắt cái, ngoại tôn đã lớn còn sắp xuất giá nữa rồi.

https://thuviensach.vn

“Những thứ này mẫu thân đều đang chuẩn bị, con không dám tùy tiện, nhưng nếu ngoại tổ mẫu nói như vậy, đợi tháng sau Nguyệt Nguyệt mang đi thứ yêu thích của mợ, mợ cũng đừng đau lòng”

Nàng mới không tin Đại phu nhân sẽ chuẩn bị cái đồ cưới gì cho nàng, chắc cũng chỉ mấy chai lọ son phấn tầm thường.

“Nghe con nói vậy, cho là mợ không biết sao, giờ cũng đã đầu tháng năm. Hàn phu nhân còn không có lấy một món đồ cưới cho con xem? Cô nương lúc xuất giá, sao có thể không biết đồ cưới của chính mình.”

Hoàng phu nhân nói có lý, những gì xảy ra khi Hàn Nguyệt Nguyệt trong mấy tháng ở tại Hàn phủ tất cả đều rõ. Đại phu nhân làm việc quả thật có chút quá phận, một chút đồ cưới đơn giản cũng còn chưa thấy. Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười cười, không nói gì.

“Lúc mẫu thân con xuất giá mang theo ba mươi tám gánh. Lúc mẫu thân con mất, chúng ta cũng không có tâm tư đi để ý những thứ này, hiện tại con sắp xuất giá, ba mươi tám gánh này hẳn là vật hồi môn của con, ta đã kêu người chuẩn bị, để mợ con đi giúp con kiểm kê” Hoàng gia tổ mẫu lên tiếng.

Hai ngày sau, Hoàng phu nhân mang theo mấy nha hoàn đến tướng phủ bái phỏng, bảo là muốn giúp Hàn Nguyệt Nguyệt thêm đồ cưới, sắc mặt Đại phu nhân không tốt lắm. Năm Hoàng gia gả nữ nhi mang theo ba mươi tám gánh đồ cưới là chuyện khắp kinh thành đều biết. Hoàng Y Lâm sau khi mất đi, đống đồ cưới kia, nàng cùng cô cô đã sớm chia nhau. Hiện tại Hoàng gia tới chơi, bà sao có thể vui vẻ đây.

“Những thứ này là tâm ý của mợ, con hãy nhận lấy đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp nhận thùng hàng, kêu người mang về phòng, Đại phu nhân không thấy được bên trong có cái gì, nhưng thùng hàng rất lớn, chắc chứa rất nhiều vật.

https://thuviensach.vn

“Cám ơn mợ”

Hoàng phu nhân mỉm cười, quay đầu nói với Đại phu nhân.

“Hàn phu nhân, lần này ta trừ việc đến giúp Nguyệt Nguyệt thêm đồ cưới, còn có một chuyện. Năm đó đồ cưới của Hoàng Y Lâm cũng không lấy về, hiện tại Nguyệt Nguyệt sắp xuất giá. Bà bà dặn ta tới kiểm kê một chút, làm phiền Hàn phu nhân, vẫn hi vọng Hàn phu nhân bỏ qua cho.”

Sắc mặt Đại phu nhân lập tức trở nên khó coi, lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Đồ Cưới

“Hoàng phu nhân sao lại nói như vậy, ta là mẫu thân của Nguyệt Nguyệt, chẳng lẽ lại keo kiệt đồ cưới nữ nhi sao?” Mang nhiều như vậy, nàng sao sắp xếp được.

Thấy đại phu nhân không khách khí, Hoàng phu nhân cũng chẳng muốn tiếp tục tươi cười.

“Đại phu nhân nói quá lời, một chút đồ cưới đó là của Hoàng gia chúng ta, hiện tại Nguyệt Nguyệt sắp xuất giá, chúng ta tới kiểm kê một chút cũng không có chỗ nào không ổn, đại phu nhân cần gì phải sốt ruột như vậy.”

Nghe Hoàng phu nhân nói vậy, đại phu nhân dù khó chịu cỡ nào, cũng đành phải nhịn xuống

“Hoàng phu nhân nói đúng, đồ cưới thì nên kiểm kê lại, chỉ là hôm nay có chút vội, qua vài ngày được không? Ta cũng muốn kiểm kê lại một chút.”

Hoàng phu nhân cười lạnh một tiếng, kiểm kê, sợ là đã sớm rơi vào túi của ả mà thôi, dù sao nàng cũng biết Hàn phu nhân không dám không giao đồ cưới này ra. Nếu là chuyện kế mẫu tham ô đồ cưới của chính thê nếu truyền ra ngoài, sợ là sự tình càng nghiêm trọng.

“Cũng được, vậy hai ngày sau ta trở lại. Bà bà mới giao danh sách cho ta, ta không dám thất lễ, nên có chút nóng vội, mong Hàn phu nhân đừng trách.”

https://thuviensach.vn

Ngụ ý của Hoàng phu nhân chính là cảnh cáo đại phu nhân chớ vọng tưởng là chỉ qua loa cho xong, trong tay nàng có chứng từ đầy đủ không dễ thoát đâu. Sắc mặt Đại phu nhân trắng bệch, vội vàng nói vâng, đưa tiễn Hoàng phu nhân. Hàn Nguyệt Nguyệt trở về viện của mình. Đại phu nhân ở lại tức giận vô cùng, đập phá đủ thứ, khiến nha hoàn bên cạnh sợ hãi không dám tiến lên, một khoản đồ cưới lớn như vậy, nói nàng kiếm thế nào.

“Lão gia, đây là danh sách đồ cưới của Đại tiểu thư, hãy xem qua một chút.”

Đại phu nhân đưa danh sách trước mặt Hàn Diệu Văn, Hàn Diệu Văn đang xem công văn, nghe đại phu nhân nói, đầu cũng không ngẩng.

“Nàng là chủ mẫu, những thứ này nàng tùy tiện quyết định đi.”

Chuyện chuẩn bị đồ cưới từ xưa đến nay đều do nữ nhân chuẩn bị mà. Thấy Đại phu nhân còn chưa rời đi, Hàn Diệu Văn thả công văn xuống, ngẩng đầu, thấy đại phu nhân đang cúi đầu rũ rượi, không đành lòng hỏi “Có chuyện gì sao?”

Đại phu nhân oán thán một tiếng “Thì là vấn đề của đồ cưới, thiếp vốn đã chuẩn bị tốt, chỉ là Hoàng gia vẫn cứ muốn xem, thiếp cũng không có cách, cho nên muốn hỏi chàng, có nên thêm chút thứ gì hay không”.

Người Hoàng gia muốn xem đồ cưới của Nguyệt Nguyệt cũng là hợp tình hợp lý “Vậy nàng đem bản danh sách này đưa cho Hoàng phu nhân nhìn cái là được.”

Đại phu nhân không biết nên mở miệng ra sao, ấp a ấp úng nói không nên lời.

“Thiếp có nói qua, hai ngày sau Hoàng phu nhân sẽ đến, chỉ là họ muốn kiểm kê 38 gánh đồ cưới lần trước khi gả nữ nhi nữa, thiếp đi đâu tìm đồ đưa cho họ xem.”

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân cẩn thận nhìn sắc mặt Hàn Diệu Văn.

“Sau khi phu nhân qua đời, đống đồ cưới kia không phải tại kho sao? Bọn họ nếu muốn xem, nàng dẫn họ đến đó, đó là đồ cưới của mẫu thân Nguyệt Nguyệt, cho nó cũng đúng.”

Loại việc nhỏ này vẫn còn tới hỏi hắn sao, Hàn Diệu Văn có chút không kiên nhẫn.

“Năm đó sau khi phu nhân qua đời, hài tử cũng mất tích, mẫu thân sớm phân chia đồ cưới cả rồi, hiện tại không còn có gì trong kho hết.”

Đã sớm chia mỗi người một nửa, mẫu thân đã bán không biết bao nhiêu món, nàng cũng bán vài bộ, hoặc để làm đồ cưới cho Thanh Tư, chả còn lại bao nhiêu cả.

Nghe đại phu nhân nói vậy, Hàn Diệu Văn nhíu mày “Cái khác thì không nói, nhưng ngay cả đồ cưới các ngươi cũng tham, hiện tại Hoàng gia tới đòi, lấy không được, người ta nói tướng phủ chúng ta ra sao đây, mặt mũi đều bị các ngươi quăng mất hết rồi.”

Hàn Diệu Văn đập mạnh trên bàn, đại phu nhân sợ hãi lùi vài bước.

“Là mẫu thân muốn chia, thiếp cũng không thể cãi.”

Hàn Diệu Văn thấy nàng nói lý lẽ, tức giận lớn hơn vài phần “Nếu nàng không có lòng tham, sao có thể chia đống đồ cưới đó, ta mặc kệ, nàng phải đem đống đồ cưới này từng món thu về, nếu không mặt mũi Hàn gia ta mất sạch hết.”

Tướng phủ hắn thiếu tiền lắm sao, nữ nhân này cũng không chịu suy nghĩ, nếu truyền ra ngoài, hắn sao có thể ra ngoài gặp người. Đại phu nhân thấy Hàn Diệu Văn nóng giận, lập tức ảo não chạy về phòng, nàng cũng chỉ muốn nhờ Hàn Diệu Văn ra mặt nói một tiếng với người Hoàng phủ.

https://thuviensach.vn

Tướng phủ họ chuẩn bị đồ cưới cho nữ nhi không tới phiên Hoàng phủ đến quản lý, có Hàn Diệu Văn ngăn cản, Hoàng phủ cũng không dám đòi, đợi cho chuyện này qua đi, mọi việc tự nhiên sẽ được giải quyết. Nàng không nghĩ tới Hàn Diệu Văn sẽ tức giận như vậy, nhưng không phải lỗi của nàng, là cô cô đòi chia, nàng cũng chỉ còn vài thứ, giờ nói nàng làm sao đem toàn bộ về.

Mà nếu không có, ngày kia Hoàng phu nhân đến nên ứng phó sao đây, không có biện pháp, đành phải kiếm thôi.

Nhìn 38 gánh đồ cưới trong phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt cười trộm, trong vòng hai ngày có thể chuẩn bị nhiều như vậy, xem ra lần này số tiền đại phu nhân bỏ ra e rằng không ít.

“Hoàng phu nhân, mọi thứ đều đã ở trong này, mời xem qua”

Đại phu nhân nhìn Hoàng phu nhân, trên mặt tươi cười, trong lòng khó chịu vô cùng.

Hoàng phu nhân lấy một bản danh sách trong ống tay áo “Tô ma ma, Lý ma ma hai người kiểm tra đi.” Đây là người của Hoàng phủ, nên nàng cực kỳ yên tâm.

“Vâng, phu nhân”

Đại phu nhân trừng mắt nhìn mấy người, tuy mọi thứ đều kiếm lại, nhưng vẫn thất lạc vài món.

“Phu nhân.”

Hoàng phu nhân nhận lại danh sách từ tay Lý ma ma, nhìn thoáng qua, cười nói “Năm đó bà bà chuẩn bị đồ cưới cho tiểu cô, ta cũng không ở bên cạnh, không ngờ nhiều như vậy, ngoài mấy thứ bình thường ra thì bị mất cái gì?”

https://thuviensach.vn

Nghe được hoàng phu nhân nói, sắc mặt đại phu nhân càng xám xịt, Tô ma ma mở miệng nói "Ngoại trừ những vật bình thường, thì sáu khúc vải thượng đẳng cùng một đôi vòng ngọc không thấy nữa."

Những vật trong rương toàn là hàng phổ thông, thiếu toàn là vật thượng đẳng.

"Làm phiền cậu mợ lo lắng, những thứ đó hẳn là mẫu thân khi đó đã dùng cho chỗ khác, nếu hầu như mọi thứ đều vẫn còn, vậy mấy thứ kia cũng không cần tính toàn làm gì."

Hàn Nguyệt Nguyệt tiến lên nói, mấy thứ kia hẳn là tại trong túi đại phu nhân. Đại phu nhân có thể bày xuất nhiều như vậy cũng đã vượt qua dự kiến của nàng. Đại phu nhân liếc Hàn Nguyệt Nguyệt một cái, hừ nhẹ một tiếng, xem như nha đầu kia thức thời.

Hoàng phu nhân đưa bản danh sách cho Tô ma ma :"Nguyệt Nguyệt nói rất đúng, dù sao cũng thiếu một chút, các ngươi đi bổ sung lại, đưa cho đại tiểu thư bảo quản, sau khi gả vào vương phủ, cũng không thể để người ta xem thường."

Ánh mắt liếc qua đại phu nhân một cái.

"Phu nhân yên tâm, chúng ta nhất định làm tốt"

38 gánh đồ cưới, cùng một số đồ tướng phủ vừa chuẩn bị, cộng lại cũng coi như một khoảng lớn. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn tờ danh sách trong tay, cái này còn nhiều hơn mong đợi, nàng không ngờ nhiều như vậy, tuy nhiên số tiền đó đối với nàng mà nói chỉ như một cọng lông trâu - không đáng kể, dù sao cũng có người đưa tiền bạc cho chính mình, ai lại mất hứng, Hàn Nguyệt Nuyệt cao hứng vô cùng.

Giữa tháng năm, giá y rốt cục làm xong, thời điểm đưa tới, Hàn Nguyệt Nguyệt lại một lần nữa gặp được khuôn mặt vẹo vọ khó chịu của

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân, một bộ giá y tốn đến một ngàn lượng còn chưa tính, chỉ là sau 2 ngày lại lục đục đưa mũ, giày, trang sức gì gì đó, đại phu nhân rốt cục bạo phát, Hàn Nguyệt Nguyệt rưng rưng nước mắt quỳ gối trước cửa phòng đại phu nhân nhận sai, Hàn Diệu Văn biết chuyện, trách mắng đại phu nhân một trận.

Vật tuy quý một chút, đúng là có chút khó khăn với tướng phủ, nhưng sau này Hàn Nguyệt Nguyệt là Vân vương vương phi, Hàn gia tuy không dựa vào nàng giúp đỡ, nhưng nếu chọc nàng giận, khó tránh khỏi ngày sau giận chó đánh mèo tướng phủ, nữ nhân này thật không biết suy nghĩ.

Đại phu nhân sau đó cũng không dám tìm Hàn Nguyệt Nguyệt gây phiền toái, đành phải mỗi ngày đem nàng tiến cung, Hàn Nguyệt Nguyệt mừng rỡ vô cùng.

“Tiểu thư, người xuất giá, giá y đều là chính mình tự thêu. Tuy nhiên đã có sẵn giá y rồi, vậy người nên tự thêu thứ khác đi, tỷ như khăn tay, hà bao, người cũng chưa từng thêu qua, nếu Vương gia thấy được nhất định rất thích.”

Như Ngọc một bên thêu gối đầu, mở miệng nói. Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trên giường êm, nhắm mắt lại, khí hậu ở kinh thành thật quá nóng, ngồi một chút cũng chảy đầy mồ hôi.

“Vương gia đã đưa tín xấu, tốt xấu gì tiểu thư cũng nên đưa một chút hồi đáp cho người ta, có qua có lại mà.”

Tín vật? Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, "Vương gia từ lúc nào đưa tín vật cho ta? Ta sao lại không biết?”

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu nhìn Như Ngọc. Như Ngọc ngừng công việc trong tay nói “Tiểu thư sao lại vậy, Vương gia đưa gì đều quên mất”

Vương gia đối với tiểu thư tốt như vậy, tiểu thư thật quá vô tâm rồi.

https://thuviensach.vn

“Ai nói với ngươi ?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

“Tần thị vệ bên người Vương gia, hắn nói Vương gia đã tặng một cái lễ vật rất quý giá cho tiểu thư, ta có hỏi hắn là cái gì, nhưng hắn lại không chịu không nói”

Nàng lúc ấy còn cho là Tần thị vệ nói đùa, nếu là Vương gia đưa vật gì cho tiểu thư, nàng sao lại không biết.

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại “Về sau bớt tiếp xúc với tên Tần Minh kia”

Có thể nói như thế, nhất định là một tên tâm địa gian xảo, nên để mấy nha đầu kia tránh xa một chút.

Như Ngọc le lưỡi; nàng cũng chỉ là thuận miệng nói một chút mà thôi, tò mò Vương gia đưa tiểu thư thứ gì.

Tay nghề của Hàn Nguyệt Nguyệt có hạn, nàng cũng thử vụng trộm thêu vài cái túi tiền, chỉ là đều rất xin lỗi người xem, không thể dùng được, kêu nàng thêu chữ thập thì thêu được, chứ thêu cái này, thôi, dọa người.

Đầu tháng sáu, tất cả tướng phủ đều bận rộn cho đại hôn Hàn của Hàn Nguyệt Nguyệt. Tuy nhiên những chuyện này cũng không mắc mớ gì tới nàng, nàng cứ đến lúc đó làm tân nương là được, mỗi ngày đóng cửa trong phòng, lo làm việc riêng của mình.

Trái lại, người Hàn gia mỗi ngày tới một người, siêng năng nhất là tam phu nhân cùng nữ nhi nàng là Hàn Thanh Vân. Hàn Nguyệt Nguyệt đối với những người này cũng không quá xa cách, cũng không quá nhiệt tình.

Hàn Thanh Tư bị giam cầm ba tháng, vừa vặn đến giữa tháng sáu sẽ bỏ lệnh cấm, nhưng cũng không có đến, Hàn Nguyệt Nguyệt sớm quên người này còn tồn tại.

https://thuviensach.vn

Trước khi nữ nhân xuất giá, đều có mẫu thân đến dạy bảo các chuyện the phòng, đại phu nhân chỉ mong nàng đừng tới quấy rầy bà, tự nhiên cũng không để ý tới những thứ này. Tô ma ma được Hoàng phu nhân dặn, đến nói cho Hàn Nguyệt Nguyệt biết một chút, còn lén lút nhét một bản Xuân Cung Đồ cho nàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn đống sách trong tay có phần uể oải, cổ nhân khi xuất giá thì ra là kiểu này, chỉ xem những hình ảnh trong sách này, các nữ tử da mặt mỏng có thể hiểu được không? Đem đống sách đó vứt qua một bên, nàng mới không cần phải coi thứ này.

Trong lúc Như Ngọc quét dọn căn phòng, vốn cho rằng những quyển sách Hàn Nguyệt Nguyệt thường xem sẽ được cất kĩ, nên mở vài cuốn vứt lung tung xung quanh, khi nhìn thấy, mặt đỏ như quả cà, tay giãy ra giống như bị phỏng, sách như vậy mà tiểu thư dám vứt lung tung, xấu hổ quá.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Đại Hôn

Thấy Như Ngọc đỏ mặt, Hàn Nguyệt Nguyệt cười ghẹo "Thẹn thùng rồi hả? Không phải chỉ là mấy bức hình thôi sao mà đã xấu hổ như thế, sau này thành thân thì tính sao?"

Hình trên sách dù sao cũng khá sơ sài.

"Tiểu thư, loại sách như thế này sao lại vứt lung tung được, mau cất đi."

Như Ngọc vội nói, may là hôm nay nàng tới dọn phòng, nếu để mấy nha hoàn khác, vậy thì mệt đây, tiểu thư sao lại cả gan như thế.

"Mang đi đốt đi."

Cái này nàng không cần dạy, tốt xấu gì cũng từng là người hiện đại, hiểu biết còn nhiều hơn đống sách này.

Như Ngọc cầm sách, len lén nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt một cái, cúi đầu hỏi "Tiểu thư xem hết rồi sao?"

Đây chính là thứ dành cho nữ nhân trước khi xuất giá.

"Có phải muốn giữ riêng cho mình?" Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

Như Ngọc lập tức lắc đầu "Ta mà giữ cái này sẽ chết mất."

Nàng còn chưa có xuất giá a, nhìn cái này để làm chi, cho đau mắt sao.

https://thuviensach.vn

Ngày đại hôn, Hàn Nguyệt Nguyệt sáng sớm đã bị Như Ngọc đánh thức, mở mắt ra “

Trời còn sớm mà.”

Tối hôm qua nàng còn hưng phấn đến khuya còn chưa ngủ được, mới vừa nhắm mắt lại một chút đã bị gọi dậy, nàng hôm nay sẽ làm tân nương xinh đẹp nhất, ngủ không đủ giấc sẽ bị quầng thâm thì sao.

“Tiểu thư, trời sắp sáng, dậy tắm rửa, không thì muộn mất.”

Bọn nha hoàn đã bận túi bụi rồi, ba vị ma ma mỗi người phụ trách một việc.

“Sớm vậy sao?”

Cuộc sống độc thân của nàng chỉ có đến nửa đêm thôi sao ? Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy bước đến phòng tắm, Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào biên cạnh thùng gỗ, tùy ý để mấy nha hoàn hầu hạ. Tô ma ma cầm một lọ đổ vào trong nước, Hàn Nguyệt Nguyệt còn không kịp thấy đó là gì, đã tan trong nước rồi.

“Ma ma bỏ cái gì vậy?”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Tô ma ma cười cười, đến bên tai Hàn Nguyệt Nguyệt nói thầm vài câu, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không nghĩ tới những thứ này, vẫn là người già cẩn thận hơn.

Hôm nay người tới giúp Hàn Nguyệt Nguyệt chải đầu là Hoàng phu nhân. Hàn Nguyệt Nguyệt soi gương, Hoàng phu nhân lấy lược gỗ chải tóc, tết tóc, trang điểm, thay y phục, xoay Hàn Nguyệt Nguyệt giống như con rối.

“Thật đẹp, Nguyệt Nguyệt chúng ta quả thật là một đại mỹ nữ.”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười không nói, Đại phu nhân đứng ở một bên, nếu không phải do Hàn Nguyệt Nguyệt chen ngang, người xuất giá hôm nay chính là nữ nhi của mình mới đúng.

Bận rộn cả buổi, cuối cùng Hàn Nguyệt Nguyệt đã chuẩn bị xong xuôi, ngoan ngoãn ngồi ở bên giường, chờ người đón dâu đến, trong lòng vừa hưng phấn lại có chút e dè, dù sao cũng là lần đầu tiên thành thân, nếu hôn nhân giữa hai người không chỉ cần dựa vào tình yêu để duy trì, mà còn phải bao dung nhau nữa.

“Tiểu thư, tiểu thư, người rước dâu đã tới cửa, nhanh trùm khăn lên đầu.”

Như Ngọc lấy khăn che trên đầu Hàn Nguyệt Nguyệt, lần này nàng chỉ mang Như Ngọc cùng Trúc Thanh, Ngân Nguyệt, Kim Thu còn có Tô ma ma làm của hồi môn. Mấy ngày hôm trước đại phu nhân cũng có dẫn theo vài nha hoàn cho nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy đều xinh đẹp như hoa, cũng đoán được kế của đại phu nhân, nên nhẹ nhàng cự tuyệt, đem những cái nha đầu không an phận làm đối thủ cạnh tranh cho mình, nàng không có ngu cỡ đó.

Hàn Bác Nhân là Đại công tử tướng phủ, hắn dẫn Hàn Nguyệt Nguyệt ra khỏi cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt chưa từng tiếp xúc với người này, nên có chút không tự nhiên, ngoại trừ gia gia, nàng không thân thiết với những người khác cho lắm, cho nên khi vừa đến cửa, không có cảnh lưu luyến, Hàn Diệu Văn chỉ dặn dò vài câu, Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, mãi đến rơi vào cái ôm quen thuộc, trên mặt Hàn Nguyệt Nguyệt mới mỉm cười, hai tay túm chặt cổ Mạnh Dịch Vân, để ngừa ngã xuống, tuy nhiên đó là việc không có khả năng xảy ra.

Phụ mẫu Mạnh Dịch Vân đã tạ thế, huynh trưởng Mạnh Dịch Hiên nhận lạy “bái cao đường” của hai người, dọc theo đường đi Hàn Nguyệt Nguyệt đều tùy ý để ma ma dẫn dắt, toàn thân đề cao cảnh giác, rất sợ

https://thuviensach.vn

chính mình phạm lỗi, mãi đến khi được dìu vào một gian phòng, mọi người đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt mới an tâm, thành thân thật quá ngược thân, đội cái mũ nặng như thế này trên đầu không thấy khó chịu sao.

Tân lang còn chưa đến tháo khăn, Hàn Nguyệt Nguyệt không dám tự tiện tháo xuống, ngồi mép bên giường lấy tay đỡ mũ, để cho cổ bớt mỏi.

Không biết đã bao lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy mình sắp ngủ thiếp đi, mới nghe được bên ngoài có tiếng người nói chuyện, vội thả tay xuống, lắc lắc.

“Vương phi, ăn trước một chút, Vương gia có thể còn lâu lắm mới tới.”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy một nha hoàn đi đến bên cạnh mình, sáng nay nàng chỉ húp sơ một chén cháo, giờ đã sớm đói đến mức cơ hồ bụng dán vào lưng rồi “Nha hoàn của ta đâu?”

Đã lâu cũng chưa thấy bọn Như Ngọc đến.

“Vương phi yên tâm, quản gia đã an bài, sẽ sớm đến thôi.”

Ngửi thấy hương vị thức ăn, Hàn Nguyệt Nguyệt nuốt một ngụm nước bọt "Ta có thể tháo cái mũ này xuống được sao?” Nếu không làm sao ăn được

“Vương phi có thể tháo xuống rồi ăn, sau đó đội vào lại là được.”

Đây chính là mệnh lệnh mà Vương gia đặc biệt giao cho nàng đến đưa thức ăn cho Vương phi, Vương gia đối với vương phi thật tình nghĩa, các nàng cũng không dám đặc tội người này.

Hàn Nguyệt Nguyệt thở nhẹ một hơi, nàng còn tưởng rằng phải đợi đến tối luôn chứ, đẩy khăn voan lên, dưới sự trợ giúp của nha hoàn, Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt tháo cái mũ kim quan xuống.

“Thải Âm tỷ tỷ, thì ra là tỷ”

Chính là nha hoàn bốn năm trước lúc Hàn Nguyệt Nguyệt đến vương phủ tới hầu hạ nàng.

“"Vương phi, xin đừng gọi vậy, cứ gọi nô tỳ là Thải Âm, mà sao vương phi lại biết nô tỳ?”

Nghe vương phi kêu mình là tỷ tỷ, Thải Âm thật hoảng sợ.

“"Ngươi không biết ta, ta là Hàn Nguyệt Nguyệt, bốn năm trước chúng ta đã gặp nhau.”

Không nghĩ tới lâu như vậy, Thải Âm vẫn còn ở trong vương phủ.

Nhìn kĩ lại Hàn Nguyệt Nguyệt, sau đó nghe nàng nói bốn năm trước, Thải Âm mới nhớ tới bốn năm trước Vương gia có ôm một tiểu cô nương trở về vương phủ. Vương gia rất hiếm khi mang nữ nhân về vương phủ, lúc ấy Hàn Nguyệt Nguyệt lại chỉ đứa bé, cho nên nàng mới nhất thời không nhận ra, hèn chi Vương gia đã ngoan ngoãn tiếp chỉ thành thân, thì ra hai người đã sớm nhận thức rồi.

“Vương phi nhỏ tiếng chút,”

Để cho người khác nghe được thì không tốt lắm, Hàn Nguyệt Nguyệt mới nhận ra đây là vương phủ, lập tức ngậm miệng lại.

“Vương phi ngồi xuống ăn chút gì đi.”

Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên cạnh khay đồ ăn đặt trên bàn, lập tức ngồi xuống, Thải Âm đứng ở một bên.

https://thuviensach.vn

Trời sắp tối, Hàn Nguyệt Nguyệt mới nghe được thanh âm Mạnh Dịch Vân, trong lòng đột nhiên có chút khẩn trương, vội ngồi xuống, nghe được tiếng đóng cửa, sau đó trước mắt xuất hiện một đôi chân, bàn tay nhỏ run run nắm chặt ống tay áo.

Mạnh Dịch Vân nhấc khăn voan, khóe miệng cong lên, rốt cục đã lấy được nàng. Ma ma thấy thế, vội vàng nhắc nhở hai người uống rượu giao bôi, sau đó nói vài câu Cát Tường, mới đóng cửa rời khỏi.

Trong phòng chợt yên lặng, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu thấy Mạnh Dịch Vân đang nhìn mình, xấu hổ quay đầu đi "Mọi người đều về rồi?" thuận miệng hỏi.

"Phải, cũng về gần hết." Hắn chỉ ứng phó một chút, còn lại sẽ có người lo liệu.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi người đến bên tủ, tháo dây cột áo ra, rồi đến trước gương tháo trang sức trên người, hiện tại cũng không cần mang theo cái gì.

Thải Âm gõ cửa tiến vào, theo sau là Trúc Thanh cùng Như Ngọc "Vương phi, nước ấm đã chuẩn bị tốt, hãy rửa mặt chải đầu đi."

Trúc Thanh đem y phục sắp xếp lại, Như Ngọc cầm y phục cũ mang ra ngoài.

Tắm rửa sạch sẽ, Hàn Nguyệt Nguyệt bước, trong phòng chỉ còn Thải Âm đang trải giường chiếu, không thấy Mạnh Dịch Vân đâu, Hàn Nguyệt Nguyệt xấu hổ nói "Các ngươi nghỉ ngơi đi, đều đã mệt mỏi cả ngày rồi."

Thải Âm, Như Ngọc cùng Trúc Thanh cúi xuống rồi rời khỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào đầu giường, trong lòng khẩn trương cực kỳ.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bước đến, chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào trên giường, ánh mắt nhìn phía trước, không biết đang suy nghĩ cái gì mà nhập thần như thế, hắn đã bước vào mà còn chưa phát hiện ra.

“Chàng đến rồi?” Hàn Nguyệt Nguyệt hồi hồn lại, đã thấy Mạnh Dịch Vân đứng ở bên cạnh, lập tức đứng dậy.

“Đang nghĩ gì vậy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu “Không có gì” thấy Mạnh Dịch Vân chỉ mặc áo lót trên người, mới biết được là hắn mới đi tắm rửa trở lại.

Hai người tuy nhiên ôm nhau ngủ vài lần, nhưng đó chỉ là ngủ bình thường, như bây giờ, Hàn Nguyệt Nguyệt có chút xấu hổ.

“Có đói bụng không? Ta gọi là họ mang chút thức ăn vào”.

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức nói “Không cần, ta đã ăn một chút rồi.”

Trong lúc này hai người cũng không biết mở miệng như thế nào, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu

“Hôm nay mệt quá, ta ngủ trước.”

Lập tức nghiêng người bước vào trong giường, nằm xuống đắp kín chăn, tuy vào tháng sáu, thời tiết có chút nóng, nhưng là Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn có thói quen che một lớp.

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt như thế, vụng trộm cười, đi qua thổi tắt nền, nằm xuống bên cạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa lưng về phía Mạnh Dịch Vân, tay gắt gao túm chặt chăn, nhưng khá lâu cũng không thấy động tĩnh của người bên cạnh, chẳng lẽ lần này cũng không có gì xảy ra?

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt mới vừa an tâm nhắm mắt lại, trên eo mình bỗng xuất hiện thêm một bàn tay, cả người cùng chăn đơn đều bị Mạnh Dịch Vân ôm vào trong ngực "Nương tử"

Thanh âm trầm trầm, lướt nhẹ qua lỗ tai, ngứa, Hàn Nguyệt Nguyệt nhích người một tí, thuận miệng "Uh`m" một tiếng. Đây là Mạnh Dịch Vân lần đầu tiên gọi nàng là nương tử

Thấy người trong lòng muốn chạy trốn, Mạnh Dịch Vân buộc chặt cánh tay, gối đầu sau gáy Hàn Nguyệt Nguyệt "Ta rốt cục đã lấy được nàng". Hắn đã khao khát rất lâu rồi.

Tay bên eo bắt đầu từ từ không an phận, di chuyển xung quanh, Mạnh Dịch Vân kéo người trong lòng đến, đặt ở dưới thân. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt gắt gao nhắm mắt lại, toàn thân cứng ngắc, Mạnh Dịch Vân cười, thời điểm còn chưa có thành thân nha đầu kia ra sức hành hạ hắn, hiện tại đã sợ rồi hả ?

Nghe được tiếng cười trầm thấp Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, trong phòng không đốt đèn, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thấy bóng dáng Mạnh Dịch Vân, không thấy sắc mặt của hắn, Mạnh Dịch Vân biết Hàn Nguyệt Nguyệt mắt không tinh, kéo tay nàng đặt kề sát mặt mình.

Hàn Nguyệt Nguyệt va chạm vào mặt Mạnh Dịch Vân, lập tức thu tay, Mạnh Dịch Vân thấy nàng như thế, cúi đầu nói nhỏ trong tai nàng "Hiện tại mới biết sợ?".

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay đầu qua một bên "Ai nói" nàng lúc nào sợ, chỉ là xấu hổ mà thôi.

Một nụ hôn nhẹ lướt qua trên mặt, từ từ lan rộng ra. Hàn Nguyệt Nguyệt không phục, nàng là người hiện đại lại sợ một tên cổ nhân hay sao, hay tay ôm cổ Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Vân thấy người trong lòng bắt đầu đáp lại, cao hứng lập tức cúi xuống đôi môi đỏ mọng kia hôn sâu. Hai

https://thuviensach.vn

người tuy không phải là lần đầu tiên hôn môi, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn rất bội phục năng lực học tập của Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Cuộc Sống Sau Thành Thân

Chẳng biết lúc nào, y phục của hai người đã thoát sạch, trong lúc mê tình loạn ý, Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên bị một cơn đau đớn dưới hạ thân lay tỉnh, cắn mạnh môi dưới, cố gắng thả lỏng người ra, Mạnh Dịch Vân đau lòng không thôi, tận lực khống chế chính mình.

Thải Âm cùng Như Ngọc đang đứng gác đêm ngoài cửa nghe được thanh âm trong phòng, mặt cả hai người đều đỏ bừng, dù sao hai người đều đã vẫn là cô nương chưa thành thân, đối với loại sự tình này cực kỳ thẹn thùng, hai người liếc mắt nhìn nhau.

Thải Âm mở miệng nói "Ta thấy đêm nay không cần canh, chúng ta trở về nghỉ ngơi đi, sáng mai đến là được"

Như Ngọc gật đầu liên tục, chạy theo Thải Âm rời khỏi.

Không biết qua bao lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt mơ mơ màng màng đã ngủ thiếp đi, khi mở mắt ra, đã là sáng ngày hôm sau rồi. Thấy cả người mình bị Mạnh Dịch Vân ôm vào trong ngực, trong lòng ấm áp, mặt cọ xát trong ngực Mạnh Dịch Vân.

"Dậy rồi?"

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu "Lúc nào rồi?"

Tối hôm qua nàng không biết mình ngủ lúc nào nữa.

"Còn sớm, ngủ tiếp một lát đi."

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua chính mình quá mức hung mãnh, khẳng định nàng mệt lắm rồi. Hàn Nguyệt Nguyệt "Uh`m" một tiếng, nhưng lại nghĩ đến, ngày đầu tiên con dâu không phải nên đi kính trà sao? Cũng không thể làm sai quy củ, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân thấy lạ, lập tức hỏi "Sao vậy? Có chỗ nào không thoải mái à?"

"Ngày đầu tiên phải đi kính trà, nhanh lên, không thể để người ta nói thiếp không quy củ" hiện tại trời sáng rồi, không biết có trễ hay không.

Còn tưởng rằng chuyện gì, Mạnh Dịch Vân cười nói " Phụ hoàng cùng mẫu hậu đều đã tạ thế, nàng muốn kính trà cho ai?"

Hoàng huynh đặc biệt cho hắn ba ngày nghỉ, không cần lâm triều. Đúng vậy, Mạnh Dịch Vân không có phụ mẫu, nhưng vẫn không thích dáng vẻ giễu cợt của Mạnh Dịch Vân.

Hàn Nguyệt Nguyệt mạnh miệng nói "Thiếp làm dâu cũng không thể quá thoải mái, dù không có công công, bà bà (1) để kính trà, nhưng mấy người tiểu thiếp của chàng không cần thiếp kính trà sao?"

Đẩy người đang ôm mình, kéo chăn bao trùm kín người, tuy hai người đã là phu thê, nhưng ở trước mặt đối phương để trần trụi thì nàng không có quen. Mạnh Dịch Vân cực kỳ vô tội, thấy chăn gấm bị Hàn Nguyệt Nguyệt kéo đi, lập tức giữ chặt, hai người bây giờ cũng không có ai mặc y phục cả.

"Ai nói với nàng, ta khi nào đã có tiểu thiếp rồi hả?"

Từ lúc hắn cùng nàng ở chung một chỗ, chưa hề chạm vào bất cứ nữ nhân nào, ngay cả nha hoàn thông phòng cũng bị đuổi. Hàn Nguyệt Nguyệt lôi kéo Mạnh Dịch Vân, chính mình lại không dám cứ để như vậy mà đi tìm y phục, lại càng không dám để cho nha hoàn tiến vào, đành phải trừng mắt nhìn Mạnh Dịch Vân. Dù không cần phải làm gì nhưng ngày đầu tiên

https://thuviensach.vn

cũng không có thể ngủ nướng, ngay cả mấy lão nhân trong phủ cũng dặn dò kĩ cho mình, nên không thể không để ý những chuyện này.

“Mặc kệ, thiếp vẫn muốn rời giường”

Da mặt của nàng cũng không dày như thế, đứng dậy ngồi xuống, bên hông truyền đến từng trận đau nhức khiến nàng hít vào một hơi, làm nữ nhân thực khổ. Mạnh Dịch Vân cười cười, đứng dậy lấy chăn bọc lấy thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt, ôm vào bên trong.

“Để làm gì?” Hàn Nguyệt Nguyệt đã giật mình, người này sao lại dám trước mặt nàng khỏa thân.

“Đừng nhúc nhích, tẩy rửa một chút, sẽ thoải mái hơn.”

Hàn Nguyệt Nguyệt vùi đầu trong lòng Mạnh Dịch Vân, Thải Âm nghe trong phòng có động tĩnh, mới dẫn người đi vào dọn phòng.

Trúc Thanh giúp Hàn Nguyệt Nguyệt búi tóc phụ nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy là lạ, y phục trên người rất sáng mịn, Kim Thu biết Hàn Nguyệt Nguyệt thích đơn thuần, nên mở miệng khuyên nhủ

“Tiểu thư, hiện tại người là vương phi, không thể giống như trước kia cứ những bộ thuần khiết như thế, phải có phẩm giá của vương phi.”

Hàn Nguyệt Nguyệt chau mày, phẩm giá vương phi có thể chỉ qua y phục mà có sao? Ăn chút điểm tâm, đã không thấy tăm hơi Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi nhàm chán, không cần hầu hạ công công bà bà, so ra với những nàng dâu khác thì nàng khá sướng.

“Vương phi, có muốn gọi toàn bộ người trong phủ đến không.”

Thải Âm là nha hoàn bên người Mạnh Dịch Vân, lời nói ở trong phủ cũng có trọng lượng, Mạnh Dịch Vân đưa Thải Âm cho nàng dụng, xem

https://thuviensach.vn

như giải quyết nhàm chán của nàng.

“Cũng được, làm quen một chút, ngươi đi gọi người vài đại sảnh, chúng ta liền qua đó.”

Làm chủ mẫu cũng không dễ dàng, Hàn Nguyệt Nguyệt không thích những thứ việc vặt này.

“Tham kiến vương phi”

Một đoàn người quỳ trên mặt đất, Hàn Nguyệt Nguyệt lần đầu tiên thấy nhiều người quỳ lạy như vậy, có phần không thích ứng, lập tức khoát tay “Đều đứng lên đi”.

“Tạ vương phi”

Tất cả cúi đầu, nhưng đều đang lặng lẽ đánh giá tân vương phi trước mắt này, trước kia trong vương phủ không có nữ chủ nhân, các nàng vô cùng rất hỗn loạn, sau này có vương phi đứng giữ, khả năng kéo mồi e rằng rất khó.

“Ai là Vương quản gia?”

Tình huống đại khái ở vương phủ Thải Âm đã nói một lần cho nàng, nên cũng có chút hiểu biết, nghe được vương phi gọi tên, Vương quản gia lập tức đứng dậy.

“Nô tài khấu kiến vương phi”

Không ai ngoài hắn biết, hắn phải dò xét từ trong miệng Tần thị vệ thật lâu mới biết được tin tức, vương phi này chính là do Vương gia tự mình tuyển chọn, không thể đắc tội.

Thấy một nam nhân khoảng năm mươi tuổi đứng dậy, Hàn Nguyệt Nguyệt mỉm cười “Vương quản gia khách khí, ngươi là lão nhân trong phủ,

https://thuviensach.vn

rất nhiều chuyện còn phải nhờ ngươi chỉ giáo.”

Thấy vương phi khách khí, Vương quản gia mới hơi hơi thả lỏng người “Vương phi khách khí, có việc cứ phân phó nô tài một tiếng là được.”

“Ta mới tới, quy củ trong phủ có rất nhiều điều không rõ, nên làm phiền quản gia đem chút chuyện cùng những người trong phủ nói cho ta biết”

Nếu muốn thoải mái, trước nên đào tạo hạ nhân cho thật tốt.

“Vâng, vương phi”

Vương quản gia đi đến này đám người phía trước từng cái vạch “Đây là vương bà tử, phụ trách mọi chuyện lớn nhỏ trong phòng bếp, đây là Dương bà tử là quản lý phòng giặt…”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn từng người từng người một, âm thầm ghi nhớ kĩ “Thôi ma ma cùng Triệu ma ma là quản giáo lễ nghi cùng các ma ma chuyên huấn luyện người mới.”

Thấy năm sáu người đứng dậy, Hàn Nguyệt Nguyệt không nghĩ tới chỉ trong một phủ nhỏ mà phân thành nhiều bộ phận và cần nhiều người như thế, nên có chút đau đầu.

“Các ngươi vẫn cứ quản lý chuyện của mình, bất quá trong vòng ba tháng, nếu có người nào làm sai, vậy thì đổi người, nếu làm tốt tự nhiên có thưởng”

Dùng chút thời gian mới có thể hiểu biết những người này.

“Vâng vương phi”

https://thuviensach.vn

Bọn họ đều có thâm niên nhiều năm, có thể làm sai chuyện gì, trong lòng thầm nghĩ vương phi này quả nhiên có chút non mềm, cẩn thận một chút cũng không có việc gì.

“Tô ma ma là ma ma hồi môn của ta, trước cùng Thôi ma ma và Triệu ma ma làm quen một chút công việc trong phủ. Như Ngọc thì theo Vương quản gia học hỏi, ngày sau quản lý chuyện trong viện. Các ngươi theo Trúc Thanh đi lĩnh bạc, xem như lễ gặp mặt, hôm nay chỉ đến đây thôi.”

Thải Âm đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt trở về phòng.

“Mệt mỏi sao?”

Mạnh Dịch Vân trở về chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào bên cạnh bàn. Thải Âm cùng Như Ngọc thức thời lui ra, đóng cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt mở to mắt, nhìn Mạnh Dịch Vân: tối hôm qua ngủ không đủ giấc, có thể không mệt sao?

“Về rồi sao?”

Đứng dậy lấy khăn cho Mạnh Dịch Vân lau mặt, thời tiết bên ngoài thật nóng, chắc cũng đã khá mệt.

“Ừ, nàng ăn cơm chưa?”

Mạnh Dịch Vân nhận khăn lau mặt, đây mới là cảm giác có gia đình.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu “Chờ chàng đến mới ăn, trời nóng như vậy, cởi áo khoác ra đi, dù sao cũng không có người ngoài.”

Vươn tay nhanh chóng giúp Mạnh Dịch Vân cởi áo ngoài xuống, y phục cổ đại toàn là tay áo dài, trời nóng lại vẫn mặc rườm rà như thế.

“Ái phi thực tri kỷ”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đánh nhẹ một phát “Giỏi mồm mép, nhanh buông ra, nha hoàn mà thấy thì ra thể thống gì.”

Mạnh Dịch Vân cười cười “Ta ôm thê tử của ta, có gì không ổn”".

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, đây là Mạnh Dịch Vân sao? Nếu để bọn thủ hạ thấy Vương gia bọn họ như vậy, không biết có cảm tưởng gì.

“Được rồi, ăn cơm trước, sau đó ngủ một chút, buổi chiều chúng ta sẽ tiến cung.”

Tiến cung? Nhanh như vậy, nàng còn tưởng rằng qua vài ngày.

“Nhanh như vậy?”

Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống “Tân nương tử này không phải muốn gặp công bà sao? Tối nay chúng ta đi bái kiến phụ hoàng cùng mẫu hậu, hoàng huynh cũng đã chuẩn bị gia yến”

Cái tôn thất cũng xem như bọn họ gặp người Mạnh gia.

“Được” Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu, cái gì đến sẽ đến, nhưng nàng cũng không muốn tham gia vào tranh đấu của hoàng cung.

“Vương phi, đây là chính trang, người không tô son lên sao được”

Kim Thu cùng Như Ngọc ở bên cạnh cầu xin, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chính mình trong gương, cách ăn mặc như vậy không phải khiến mình trông già đi vài tuổi sao.

“Tốt, nhưng tự ta làm, các ngươi lui ra sau đi.”

Nàng cũng không muốn đem chính mình mặt đỏ đỏ hồng hồng như mông khỉ như hôm qua, ngày hôm qua có khăn voan thì không nói, hôm

https://thuviensach.vn

nay dù sao cũng không được, Hàn Nguyệt Nguyệt mang lên vài trang sức thanh nhã.

Y phục của Mạnh Dịch Vân so với bình thường có chút long trọng hơn, Hàn Nguyệt Nguyệt đi qua giúp chỉnh sửa lại y phục, cười cười "Vương gia, xuất phát được chưa?"

"Được rồi"

Mạnh Dịch Vân gật gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo sau lưng Mạnh Dịch Vân. Thải Âm cùng Như Ngọc đưa Hàn Nguyệt Nguyệt lên xe, mới đi về.

"Không thoải mái sao?"

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nhăn mặt, Mạnh Dịch Vân hỏi, trong xe ngựa rất rộng, hai người mỗi người ngồi một bên "Về sau chúng ta phải thường xuyên tiến cung sao?"

Nàng chỉ muốn đóng cửa lại sống an bình trong gia đình nhỏ của mình.

"Không thích?"

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu "Thiếp lười lắm, không thích cùng người ta chơi trò tâm lý."

Mạnh Dịch Vân chuyển qua bên người Hàn Nguyệt Nguyệt, ôm người vào trong ngực, hai người tựa vào trên vách xe.

"Tốt, về sau trừ phi không đi không được, còn lại đều không cần đi"

Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy đẩy người bên cạnh "Cẩn thận y phục nhăn lại"

https://thuviensach.vn

Y phục nhiều nếp nhăn, người không biết sẽ dễ hiểu lầm lắm.

“Tham kiến hoàng thượng, hoàng hậu nương nương.”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng ở bên cạnh Mạnh Dịch Vân, hành lễ Mạnh Dịch Hiên. Mạnh Dịch Hiên ngồi ở trên âm thầm đánh giá Hàn Nguyệt Nguyệt, ngày hôm qua lúc bái đường hắn cũng không thấy rõ tân nương tử. Hắn rất tò mò cái nữ tử để cho hoàng đệ cầu chỉ tứ hôn có bộ dạng gì, hắn trước kia vì hôn sự hoàng đệ mà phải suy nghĩ mệt mỏi, nhưng tên kia vẫn không chịu hôn sự nào.

“Không cần đa lễ, đều là người trong nhà”

Mạnh Dịch Hiên nói, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu, tính ra đây là lần thứ ba nàng gặp Mạnh Dịch Hiên, cái người có bộ dạng nhìn khá giống Mạnh Dịch Vân.

“Tạ hoàng thượng”

Tại trong mắt Mạnh Dịch Hiên, nhan sắc của Hàn Nguyệt Nguyệt không tính tuyệt sắc, tuy nhiên là một nữ tử hiếm thấy. Hoàng hậu ngồi ở bên cạnh Mạnh Dịch Hiên, trên mặt vẫn mỉm cười, xem ra cực kỳ hiền lành, nhưng ai có thể biết trong nụ cười này ẩn giấu tâm tư gì.

“Nhanh ngồi xuống, ai gia cùng hoàng thượng đã vô cùng tò mò về tướng phủ thiên kim thật lâu, hiện tại cuối cùng có thể nhìn thấy ngươi rồi.”

Hoàng hậu mở miệng nói, Hàn Nguyệt Nguyệt xấu hổ cúi đầu. Thắp hương hành lễ cho phụ hoàng và mẫu hậu của Mạnh Dịch Vân xong, thì đến ăn cơm tối, sau đó hai người mới hồi phủ. Đêm nay không có các phi tần ở đây, Mạnh Dịch Hiên cùng hoàng hậu Tăng Nhu rất giống một đôi phu thê ân ái.

(1) công công: cha chồng, bà bà: mẹ chồng

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Lại Mặt 1

Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào Mạnh Dịch Vân, xe ngựa chậm rãi di chuyển, còn một đoạn nữa mới đến vương phủ, bên trong hai người vẫn lẳng lặng ngồi. Hàn Nguyệt Nguyệt có quá nhiều nghi vấn, nhưng lại không biết có nên hỏi hay không, thị phi hoàng gia, ai có thể nói được rõ ràng.

Tranh đấu cấu xé lẫn nhau, hậu cung chính là một chỗ chiến tranh kinh khủng như vậy, tranh danh tranh lợi, bề ngoài tươi cười roi rói nhưng bên trong ẩn giấu tâm địa hiểm ác. Mạnh Dịch Hiên tuy đã hơn ba mươi tuổi, nữ nhân hậu cung nhiều vô kể, nhưng đến nay vẫn chưa có một đứa con nào, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy mình thật may mắn, may mắn là Mạnh Dịch Vân không phải là đế vương.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhích vào trong lòng Mạnh Dịch Vân, cái nam nhân này là con cháu hoàng gia, kêu Mạnh Dịch Vân dứt bỏ những việc nạp thiếp là không có khả năng, trong lòng nàng chỉ hy vọng thời điểm hắn cần mình, nàng có thể giúp hắn san sẻ một chút.

“Tiểu thư, hôm nay phải lại mặt, nên chuẩn bị lễ vật gì?”

Như Ngọc đang đấu tranh tư tưởng, mang thứ bình thường thì sợ mất mặt, nhưng mang vật quý trọng thì nàng lại cảm thấy tiếc, sắc mặt những người trong tướng phủ đó, Như Ngọc nhớ đến đều muốn phát hỏa trong lòng.

Lại mặt? Chết thật, nàng đã quên mất, đặt sách xuống.

“Ngươi đi kêu Tô ma ma cùng Thôi ma ma đi chuẩn bị là được.”

https://thuviensach.vn

Qua thời gian ăn cơm thì về, nàng cũng không muốn nán lại một phút giây nào bên đó. Như Ngọc nghe chỉ thị Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức chạy đi tìm Thôi ma ma cùng Tô ma ma, các nàng đều là lão nhân, hẳn hiểu rõ quy củ nhất.

“Sao về sớm vậy?”

Thấy Mạnh Dịch Vân tiến vào, Hàn Nguyệt Nguyệt bước đến, giúp cởi áo khoác, thường ngày Mạnh Dịch Vân đều là giữa trưa mới trở về, hôm nay đã về sớm như vậy.

“Hôm nay là ngày lại mặt, ta sao quên được, đã chuẩn bị tốt chưa?”

Mỗi buổi sáng hắn rời giường, Hàn Nguyệt Nguyệt đều đang ngủ ngon lành, hắn cũng không nhẫn tâm đánh thức nàng.

“Chàng còn nhớ sao, nếu Như Ngọc không nhắc tới chắc thiếp cũng quên mất, thiếp không hiểu những thứ lễ tiết này, nên kêu Thôi ma ma cùng Tô ma ma chuẩn bị, chắc là được”

Lễ tiết cổ đại cùng hiện đại rất khác nhau, lại không có ai nói cho nàng biết những thứ này, nàng sao biết được huống chi tướng phủ cũng không tính là nhà thân mẫu, nếu là thật sự về nhà thân mẫu, nên đến Dược cốc mới đúng, lần này thành thân ngay cả bà vú cùng sư phụ cũng chưa cho biết.

Mạnh Dịch Vân cười cười “Chờ mấy ngày ta làm xong việc, rảnh rỗi, chúng ta đến Dược cốc một chuyến, nàng đã đi lâu rồi, nên trở về thăm lại đi."

Nàng từ nhỏ lớn lên tại Dược cốc, cảm tình với Dược cốc còn sâu nặng hơn tướng phủ. Nghe tin sắp được về Dược cốc, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức vui vẻ ôm lấy Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

“Chính chàng nói đó, không cho gạt thiếp”

Mạnh Dịch Vân cười cười “Ta nói là làm, có gạt nàng bao giờ đâu?”

Thấy Thải Âm bước vào, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức buông tay. Nàng cao hứng thật quên mất là cửa phòng vẫn mở. Mạnh Dịch Vân trước mặt người ngoài luôn trưng mặt lạnh lùng. Thải Âm thấy mình đến không đúng lúc, thả chậu nước trong tay, lập tức lui ra ngoài, sẵn tiện đóng cửa lại, để ngừa có nha hoàn ngây ngô không biết xông loạn vào.

Thấy vẻ mặt Hàn Nguyệt Nguyệt đau khổ não nề, Mạnh Dịch Vân lập tức hỏi “Sao vậy?”

Vừa rồi còn vui vẻ cao hứng, nhanh như thế lập tức thay đổi.

“Bà vú từ nhỏ rất yêu thương ta, còn có sư phụ, sư tỷ, sư huynh, Vân thúc, đi lâu như vậy cũng không có trở về, bọn họ nhất định rất tức giận, đã vậy thành thân còn không nói cho họ biết”

Thấy nàng u sầu, Mạnh Dịch Vân ngồi bên cạnh.

“Thành thân là chuyện lớn như vậy mà không nói cho họ biết, quả thật có chút quá phận.”

Nghe Mạnh Dịch Vân nói thế, Hàn Nguyệt Nguyệt càng xụ mặt.

“"Tuy nhiên ta có biện pháp có thể để cho họ không tức giận.”

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức nhìn Mạnh Dịch Vân “Biện pháp gì, nói mau đi.”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt sốt ruột, Mạnh Dịch Vân cố ý đi vòng vòng.

“Làm ăn không lỗ vốn, ta hỏi nàng, ta có ưu điểm gì?”

https://thuviensach.vn

Nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt một cái "Thiếp vô duyên vô cớ mang một cô gia trở về, bọn họ chắc chắc không chấp nhận, nếu là bọn họ không chấp nhận cô gia này, thì thiếp cũng không thể làm trái đúng không?"

"Nàng thật không có lương tâm, ta làm mọi chuyện đều vì nàng, thế mà giờ nàng lại không chịu chấp nhận ta sao?"

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói thế, Mạnh Dịch Vân đứng dậy túm bả vai Hàn Nguyệt Nguyệt, ôm lấy đi đến bên giướng.

Hàn Nguyệt Nguyệt cả kinh "Ban ngày ban mặt, chàng làm cái gì vậy, mau buông thiếp xuống"

Hàn Nguyệt Nguyệt khó thở, nhưng cũng không dám cử động mạnh, bên ngoài còn có người, cái tên này lúc nào đã trở nên vô lại như vậy rồi.

Mấy cú đánh đấm của Hàn Nguyệt Nguyệt đối Mạnh Dịch Vân mà nói chỉ như gãi ngứa "Chúng ta cùng nhau chế tạo hài tử, đến lúc đó dù bọn họ tức giận khó chịu, cũng phải chấp nhận cô gia này, nàng cũng đừng mong không muốn nhận".

Thấy mình bị đặt dưới thân, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy tay đẩy đẩy "Sắp đến giờ đi lại mặt rồi, nhanh lên kẻo không kịp."

Dù không muốn quay lại tướng phủ, nhưng hôm nay không đi không được. Mạnh Dịch Vân Nguyên vốn chỉ muốn dọa dọa nàng mà thôi, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói thế, cười tà hỏi " Vậy tối nay nàng tính đền bù ta thế nào?"

Hàn Nguyệt Nguyệt nhéo Mạnh Dịch Vân một cái, trước kia vẫn cho rằng Mạnh Dịch Vân là một chính nhân quân tử, không nghĩ tới sau khi thành thân, bản tính thật lộ ra, nam nhân đều là sói đội lốt cừu, không có một tên đứng đắn.

https://thuviensach.vn

Sợ hắn tiếp tục quậy nữa, Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải chịu thua "Tất cả nghe theo chàng được chưa? Nhanh đi thôi"

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, Mạnh Dịch Vân cười cười, hôn trên má nàng một cái.

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, đẩy Mạnh Dịch Vân ra, đứng dậy xử lý y phục chính mình, để cho bọn nha hoàn nhìn thấy nàng y phục nhiều nếp nhăn, không sinh ra ý nghĩ xấu thì mới là lạ.

"Tiểu thư, chuẩn bị xong rồi."

Như Ngọc đứng ngoài cửa nói lớn, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân đã đứng dậy, vẻ mặt đứng đắn đi tới trước cửa, hít sâu một hơi, khôi phục tâm tình.

"Đặt hết trên bàn đi"

Như Ngọc đẩy cửa, mấy nha hoàn phía sau bưng tất cả đồ vật đặt trên bàn, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn sơ từng cái một.

"Vậy được rồi"

Đều là vải dệt cùng lá trà thượng đẳng, tuy nhiên không phải vàng bạc châu báu, nhưng là lại mặt, lễ này cũng coi như khá nhiều, Hàn Nguyệt Nguyệt thay chính trang, cùng Mạnh Dịch Vân trở về tướng phủ.

"Đến rồi, đến rồi, xe ngựa đại tiểu thư đã đến cửa rồi."

Nghe gã sai vặt báo lại, Hàn Diệu Văn mang theo toàn thể mọi người đi đến cửa nghênh đón, đại phu nhân không thích, nên chậm rãi theo sau.

"Tham kiến Vương gia, vương phi"

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt xuống, thấy mọi người trong tướng phủ quỳ xuống, Như Ngọc vui cùng vui vẻ.

“Phụ thân mau mau đứng lên, đều là người một nhà, không cần khách khí như vậy”

Hàn Nguyệt Nguyệt bước đỡ Hàn Diệu Văn dậy, những người phía sau cũng bắt đầu đứng dậy, thấy Mạnh Dịch Vân theo Hàn Nguyệt Nguyệt đến lại mặt, tâm tư mọi người trong tướng phủ có chút không tương đồng.

Nhị phu nhân cùng tam phu nhân thấy thế, cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt hiện tại đang được sủng ái, vô cùng vui vẻ chạy đến nịnh bợ. Hàn Diệu Văn mỉm cười, Vân vương vậy mà nguyện ý cùng Nguyệt Nguyệt lại mặt, thì ra cũng rất quan tâm cuộc hôn sự này, hi vọng ngày sau sẽ nhờ được Hàn Nguyệt Nguyệt giúp đỡ trong quan trường. Đại phu nhân cùng Hàn Thanh Tư đều trừng mắt nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng cực kỳ ghen tị.

“Con bây giờ là vương phi, thân phận khác trước, sao lại giống như trước được”

Hàn Diệu Văn cố ý quát lớn đến, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu nói “Nữ nhi biết sai, ngày sau chắc chắn sẽ chú ý".

“Bên ngoài khá nóng, mau đưa Vương gia, vương phi vào nhà, còn mọi người có muốn nói chuyện gì, lát nữa nói cũng không muộn”

Tam phu nhân hớn hở nói, Hàn Diệu Văn nghe tam phu nhân nói thế, lập tức dẫn Mạnh Dịch Vân phía trước “Lão phu nhất thời cao hứng quá mức, Vương gia mời vào trong”.

Hiện tại Hàn Diệu Văn là trưởng bối của hắn, dù sao cũng nên cho vài phần mặt mũi “Nhạc phụ đại nhân cứ gọi ta là Dịch Vân là được”

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Mạnh Dịch Vân nói hòa nhã như vậy, Hàn Diệu Văn như mở cờ trong lòng. Hàn Diệu Văn cùng Mạnh Dịch Vân đi vào, nhị phu nhân cùng tam phu nhân lập tức tiến đến bên người Hàn Nguyệt Nguyệt, hai người một người một bên dẫn Hàn Nguyệt Nguyệt bước vào, đại phu nhân thấy người ta không để ý mình, tức giận trừng mắt nhìn. Không phải chỉ là Vương phi thôi sao, có cái gì hay, lên mặt cái gì, biết rõ hôm nay bọn họ đợi, lại còn đến trễ như vậy.

Hàn Thanh Tư đi sau đại phu nhân, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt khí phái vô cùng, trong lòng rất khó chịu, nếu không nàng ta chen ngang, hiện tại này toàn bộ đều là của nàng mới đúng.

“Con không biết mọi người thích thứ gì, cho nên chỉ chuẩn bị chút vải dệt, không biết có thể lọt vào mắt của mẫu thân cùng di nương và muội muội hay không”

Tam phu nhân nhận vải dệt, sờ thử, xẹt nhẹ qua nàng liền biết không phải vải dệt phổ thông, trên mặt lập tức nở nụ cười roi rói “Đều là người một nhà, vương phi thật quá khách khí”.

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói tiếp, Đại phu nhìn thoáng qua “Chỉ là chút vải dệt thôi, vương phi cũng sẽ không để vào mắt”

Lời này rõ ràng cho thấy lễ vật không đủ quý trọng. Hàn Diệu Văn thấy đại phu nhân như vậy, hơi khó chịu, nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, đại phu nhân thấy thế, lập tức ngậm miệng lại. Nam nữ không thể ngồi cùng bàn, cho nên Mạnh Dịch Vân bị Hàn Diệu Văn giữ lại đại sảnh, Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo nữ quyến vào gian trong.

Hàn Diệu Văn không có ở đây, đại phu nhân lập tức thể hiện uy nghiêm chủ mẫu của mình, chỉ huy mọi thứ, Hàn Nguyệt Nguyệt uống trà, làm như không thấy, nàng không cần chấp với người như thế.

https://thuviensach.vn

“Ngươi hiện tại mặc dù là vương phi địa vị cao quý, nhưng dù sao vẫn lại là nữ nhân tướng phủ, có một số việc ta còn là phải nói cho ngươi nghe.”

Ngươi dù cao tới đâu, còn không phải muốn gọi ta một tiếng mẫu thân sao, đại phu nhân lạnh lùng nói. Hàn Nguyệt Nguyệt biết nàng ta sẽ tìm cơ hội làm khó dễ, lập tức cung kính hồi đáp.

“Mẫu thân nói đúng lắm, nữ nhi chỗ nào không hiểu vẫn cần mẫu thân chỉ giáo một phen”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngoan ngoãn như thế, tâm tình đại phu nhân tốt lên một chút.

“Làm nữ nhân phải biết rộng lượng, mọi việc không thể tùy tính theo ý thích chính mình, ta biết ngươi cùng Vương gia mới tân hôn nên nói những thứ này sẽ khiến ngươi mất hứng, nhưng nam nhân nào không thích trêu hoa ghẹo nguyệt”

Nói một chút lại dừng, liếc mắt nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt một cái.

“Trước ta có tuyển chọn nha hoàn cho ngươi mà ngươi không cần, tại vương phủ sao có thể không có người của mình, người ngoài vẫn không hiểu rõ bằng người trong nhà, nên suy nghĩ chút đi.”

Lời này nếu là thân mẫu của nàng, nàng khẳng định sẽ tin tưởng là vì suy tính cho nàng, nhưng suy tính của đại phu nhân, nàng còn có thể không biết hay sao.

“Mẫu thân nói đúng lắm, chỉ là nữ nhân mới vừa gả đi, sẽ không hay nếu mang theo những thứ này, nhưng Như Ngọc cùng Trúc Thanh đều là của hồi môn của con, họ cũng khá hiểu chuyện, mẫu thân không cần quá lo lắng.”

https://thuviensach.vn

Người ta vừa mới thành thân, ngươi liền muốn cho người ta thêm tiểu thiếp, suy tính như vậy có chút tốt bụng quá.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Lại Mặt 2

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, đại phu nhân cũng không nể mặt

“Bên cạnh ngươi cũng cần người chiếu cố, mấy nha hoàn này đứa nào cũng giỏi, Hàn Mai cùng Họa Mai đã theo ta nhiều năm, hai nha đầu này tính tình hiền lành, rất cẩn thận”

Nghe đại phu nhân nói thế, tất cả nữ quyến trong phòng cũng không dám lên tiếng, rất sợ chính mình bị liên lụy vào. Đại tiểu thư lúc ở nhà đã gây phiền toái còn chưa nói, nhưng hiện tại đã khác, người ta đã là vương phi cao cao tại thượng, gọi một tiếng mẫu thân đã là nhượng bộ lớn nhất, không nghĩ tới đại phu nhân còn được nước lấn tới, người ta mới vừa thành thân đã muốn nhét thêm người vào phòng người ta, cái này có chút quá phận.

Tất cả đều muốn xem Hàn Nguyệt Nguyệt Như ứng phó ra sao, nhị phu nhân cùng tam phu nhân không có thế lực của nhà thân mẫu hùng hậu như đại phu nhân, nghĩ muốn nịnh bợ, nhưng các nàng dù sao sau này vẫn còn ở trong tướng phủ, cũng dám đắc tội đại phu nhân.

Như Ngọc cùng Trúc Thanh đứng ở hai bên Hàn Nguyệt Nguyệt, vô cùng tức giận, đại phu nhân này cũng quá càn quấy, tốt xấu gì tiểu thư hiện giờ là vương phi, vậy mà dám quang minh chính đại xếp người lẻn vào trong vương phủ.

Hàn Nguyệt Nguyệt không nể mặt “Hàn Mai cùng Họa Mai nếu là cánh tay đắc lực của mẫu thân, nữ nhi sao có thể tham lam giành lấy, với lại trước khi nữ nhi tiến vào vương phủ, Vương gia ngay cả một thị thiếp nho

https://thuviensach.vn

nhỏ cũng chưa từng có, tác phong của Vương gia tất cả người dân Đại Khánh kể cả hoàng thượng cũng chưa ai nghi ngờ, mẫu thân là quá lo lắng cho nữ nhi nhưng lại quên thân phận chính mình”

Nghĩ nàng ngu lắm sao, như vậy mà tốt cho nàng à? Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói ra những lời đó, đại phu nhân liền xám xịt, đúng là Hàn Nguyệt Nguyệt hiện tại là vương phi, không thể đắc tội, đành phải đè nén khí tức.

“Ta cũng chỉ muốn nhắc nhở, miễn cho người ta nói Hàn gia không biết dạy dỗ nữ nhi.”

“Nữ nhi tạ ơn ý tốt của mẫu thân.”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh, nhị phu nhân thấy sự tình đã được giải quyết, lại sợ đại phu nhân sẽ nói ra lời khó nghe, chọc giận Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức nói.

“Tốt, tốt, hôm nay là ngày lại mặt, sao có thể thất lễ,Tiểu Lệ, ngươi xem đã lâu như vậy cũng không chưa mang thức ăn lên, vương phi chúng ta cũng đã đói bụng lắm rồi”

Đại phu nhân chỉ “Ừm” một tiếng, không mở miệng nữa.

Ăn cơm xong, Hàn Nguyệt Nguyệt nói Mạnh Dịch Vân công vụ bận rộn, cho nên liền không thể ở lại, lúc Hàn Nguyệt Nguyệt rời đi, đại phu nhân còn nói một đống lời lẽ khó nghe, Hàn Diệu Văn thấy nàng không hiểu chuyện như vậy, hừ một tiếng, xoay người vào thư phòng.

Hàn Nguyệt Nguyệt tháo chính trang cùng vật trang sức trên đầu, thật tức chết mà, bữa cơm này ăn không nổi. Mạnh Dịch Vân vừa ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt không có gì để làm, đành phải nằm ở trên giường ngủ bù.

“Chàng về rồi.”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt trong mơ màng, thấy có người ôm mình, liền biết là Mạnh Dịch Vân đã trở lại, vươn tay đẩy Mạnh Dịch Vân ra, thời tiết nóng như vậy, ngủ một giấc cũng đổ đầy mồ hôi, người này lại ôm chặt nàng, khiến nàng nóng đến hoa đầu rồi.

“Phải, làm sao vậy?”

Mạnh Dịch Vân khó hiểu, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt,

“Nóng, khó chịu”

Xoay người đưa lưng ra bên ngoài, Mạnh Dịch Vân cười cười, ra ngoài kêu Thải Âm bưng một chậu băng tới đặt trong phòng, hắn không biết Hàn Nguyệt Nguyệt sao lại sợ nóng đến vậy, rõ ràng trong phòng đã đặt một khối băng, so với bên ngoài còn mát rất nhiều, chẳng lẽ nàng nóng trong người.

“Làm gì đó?”

Hàn Nguyệt Nguyệt bị chọc tỉnh, nhìn Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân cười cười “Nàng không phải đang nóng sao, cởi y phục sẽ mát hơn.”

Không để ý phản ứng Hàn Nguyệt Nguyệt, vươn tay nhanh chóng cởi bỏ y phục của Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa tức lại cảm thấy buồn cười “Nam nhân đều là động vật suy nghĩ nửa dưới, quả nhiên như thế”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói thế, Mạnh Dịch Vân ngừng tay lại “Đâu nào nàng nói bậy.”

Hắn thân thiết với nương tử có gì không đúng? Sao khi nghe những lời này, cảm thấy mình như là cầm thú.

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ không đúng? Thế thì hiện tại chàng nằm úp đè trên người ta để làm gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, mặc kệ bên ngoài có bao nhiêu người sợ hắn, nhưng nàng mới không cần, chính lão công của mình mà không thể phát giận, vậy gả cho hắn làm gì.

“Ai chọc giận nàng sao?”

Nàng hiện tại là đường đường Đại Khánh Vân vương phi, có ai dám không biết tốt xấu đi làm thế, chẳng lẽ là những người tướng phủ đó? Xem ra sau này vẫn nên cùng tướng phủ phân rõ giới hạn là tốt.

“Đại phu nhân muốn đưa thiếp cho chàng, bị thiếp cự tuyệt, chàng hẳn không ghét thiếp chứ?”

Tuy nàng biết Mạnh Dịch Vân sẽ không muốn nạp thiếp, nhưng nàng vẫn cứ muốn nghe chính miệng hắn nói.

Mạnh Dịch Vân còn tưởng là chuyện gì, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, cười cười “Ái phi hiểu rõ bổn vương như vậy, bổn vương sao có thể sẽ tức giận, yêu thương còn không đủ.”

Nói xong lại tiếp tục kéo xuống y phục của Hàn Nguyệt Nguyêt. Không cần vì người ngoài mà tức giậc, chỉ cần Mạnh Dịch Vân không có cái suy nghĩ kia là được, sau khi nghĩ thông, Hàn Nguyệt Nguyệt mỉm cười, nghiêng người ôm eo Mạnh Dịch Vân, môi cong lên đáp lại.

Hai người mây mưa ở trong phòng, Thải Âm mang một chậu băng đi tới cửa, nghe động tĩnh, gương mặt lập tức đỏ bừng, xem ra chậu băng này, ngày mai mới đặt được.

“Ngân Nguyệt, tổ yến này là do ai nấu?”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn bát tổ yến, xoay người hỏi.

“Là đích thân nô tỳ đi nấu, vương phi, có gì không ổn sao?”

Thức ăn vương phi trước giờ vẫn đều là nàng phụ trách, sau này cũng vậy, cũng không có xảy ra vấn đề gì, hôm nay thấy Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi như vậy, có chút khó hiểu.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu “Không có gì, chỉ là cảm thấy tổ yến này vô cùng tốt, nhưng mỗi ngày đều ăn, cho dù tốt đến mấy cũng sẽ ngấy, ném thì lãng phí, các ngươi bưng xuống chia nhau ăn đi.” Hàn Nguyệt Nguyệt đặt bát xuống, nếm cũng không nếm qua.

“Đa tạ vương phi” Ngân Nguyệt tiến đến, lập tức bưng xuống.

Như Ngọc đến bên người Hàn Nguyệt Nguyệt “Tiểu thư, có phải tổ yến này có gì không ổn?”

Nàng theo tiểu thư hơn ba năm, tiểu thư mỗi ngày đều phải ăn một chén tổ yến dưỡng nhan, hôm nay đột nhiên như vậy, dù gạt được người khác, nhưng không gạt được nàng.

“Không có việc gì, chỉ là trong tổ yến có thêm một vài vị thuốc mà thôi, cảm thấy không quen”

Thuốc này tuy là phổ thông, bình thường ăn cũng không gây hại gì, chỉ là ăn nhiều quá sẽ dẫn đến vô sinh.

Mấy ngày hôm trước nàng còn đang lo không biết nên tránh thai thế nào, lại sợ Mạnh Dịch Vân biết sẽ tức giận, cho nên tổ yến này, chính là hợp tâm ý nàng, nhưng không thể dùng lâu, nàng cũng không muốn sau này mình bị vô sinh.

https://thuviensach.vn

Ngân Nguyệt là người Hoàng phủ, nếu nàng có gì không hay xảy ra, Hoàng phủ chắc chắn bị liên can, không biết ai lớn mật như vậy, dám tại trong vương phủ động tay động chân, may mà nàng biết y, nếu là người khác, khả năng khi già cũng không thể có con.

“Đem lỗ tai qua đây”

Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Như Ngọc đi đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, cúi người.

“Tiểu thư, vậy không được đâu.”

Khi nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Như Ngọc lập tức cả kinh kêu lên.

“Nhỏ tiếng chút, hiện tại mau đi ngay.”

Thấy không có thể thương lượng, Như Ngọc đành phải xoay người đi ra ngoài.

“Những thứ này đều là phụ thân giúp con lựa chọn, thử nhìn xem, có cảm thấy thích hợp không.”

Đại phu nhân đem vài thiếp mời đặt trước mặt Hàn Thanh Tư, dù Thanh Tư không gả Vân vương như vậy, nhưng những nam nhân này so với Vân vương cũng không thua kém mấy.

“Mẫu thân, con bây giờ chưa muốn thành thân, cái này sau này hãy nói”

Hàn Thanh Tư đem thiếp mời đặt qua một bên, hiện tại trong mắt nàng tất cả đều là hình bóng của Mạnh Dịch Vân, đâu còn tâm trí mà để ý người khác.

“Cái gì chưa muốn thành thân, ta và phụ thân con vì hôn nhân của con đã cân nhắc rất nhiều, con nghĩ cho mình lại cũng phải nghĩ cho chúng ta

https://thuviensach.vn

chứ.”

Đại phu nhân nén giận, nữ nhi chỉ có gả là tốt, ngày sau chính mình mới thể ngẩng cao đầu khi đứng trước mặt nha đầu kia.

“Là nữ nhi bất hiếu, để hai người lo lắng, phụ thân cùng mẫu thân cứ tùy tiện quyết định đi.”

Thấy nữ nhi như vậy, đại phu nhân thở dài “Vân vương mặc dù tốt, nhưng dù sao đã cưới nha đầu kia, dù hắn đồng ý cưới con, cũng chỉ có thể làm trắc phi, vẫn lại thấp hơn nha đầu kia, người phụ thân con chọn đều là hoàng thân quốc thích, gả vào đó sẽ là chính thê, con hãy cẩn thận suy nghĩ đi”

Nàng tuy cũng muốn nữ nhi gả cho Vân vương, nhưng nghĩ đến việc phải thấp hơn nha đầu kia một bậc, trong lòng liền khó chịu.

Đại phu nhân đi rồi, Hàn Thanh Tư ngồi ở bên giường lặng lẽ rơi lệ, vì cái gì Hàn Nguyệt Nguyệt lại trở về, vì cái gì lại cướp trượng phu nàng, nếu không phải nàng ta xuất hiện, hiện tại đứng bên cạnh Mạnh Dịch Vân chính là nàng mới đúng.

Ngày ấy thấy Mạnh Dịch Vân cũng Hàn Nguyệt Nguyệt lại mặt, ánh mắt của Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt nhu hòa vô cùng, nếu người trong xe ngựa là nàng, hắn có thể sẽ như thế không.

“Tham kiến vương phi nương nương”

Lục Tư Tư quỳ trên mặt đất, Hàn Nguyệt Nguyệt khoát tay “Nhanh đứng lên, cần gì làm mấy lễ tiết này” Lục Tư Tư đứng dậy, cười cười.

“Hiện tại đã là vương phi, sao có thể như trước kia được” tuy nàng cũng thấy có chút không được tự nhiên, nhưng lễ nghi không thể bỏ.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, ngươi nói gì cũng đúng, Tống Thanh hiện tại đang ở đâu?”

Từ khi đem Thiên Hương lâu giao cho Tống Thanh cùng Lục Tư Tư, nàng liền vội vàng kết hôn, đã lâu chưa từng để ý chuyện Thiên Hương lâu rồi.

“Đang nghỉ ngơi, tối hôm qua mới đến, tin tức tiểu thư thật linh thông, ta đi gọi hắn đến”

Lục Tư Tư cho Hàn Nguyệt Nguyệt nhấp ngụm trà, đứng dậy đi đến chỗ Tống Thanh.

Mạnh Dịch Vân mấy ngày nay đi Từ châu, để Hắc Ưng tại bên người nàng, khó khăn lắm mới có thể rời khỏi Hắc Ưng, liền chạy tới Thiên Hương lâu một chuyến, mỗi ngày hết ăn rồi ngủ, hết ngủ lại ăn, một đám người trước mặt sau lưng, đều sắp phiền chết rồi.

Tống Thanh hiện tại là lão bản Thiên Hương lâu, thường xuyên thị sát ở các nơi, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đến, lập tức đem sổ sách đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt giải thích cho Tống Thanh vài chỗ, cảm thấy được người này đã tiến bộ không ít, không khỏi có chút cao hứng, cất sổ sách, chuẩn bị trở về.

Hắc Ưng thấy Hàn Nguyệt Nguyệt từ bên ngoài trở về, liền nhảy dựng, hắn luôn túc trực không rời, vương phi ra ngoài mà đến giờ hắn cũng không phát hiện ra, xem ra công phu chính mình vẫn còn thấp kém, sau này phải luyện tập nhiều hơn.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười với Hắc Ưng, bay xuống phòng mình, Như Ngọc thấy Hàn Nguyệt Nguyệt trở về, thấp thỏm trong lòng mới hạ xuống, nơi này cũng không phải là chỗ chơi đùa, nếu như bị phát hiện, nàng dù có mười cái đầu cũng bị chặt hết.

https://thuviensach.vn

“Nghỉ ngơi đi, đêm nay không cần canh đâu.”

Hàn Nguyệt Nguyệt không thích có người ở trong phòng của mình gác đêm, cho nên mỗi lần đều kêu nha hoàn rời khỏi, một mình ngủ cũng không tệ, nhất là những lúc có Mạnh Dịch Vân, hai người thỉnh thoảng thân mật một chút, nếu như bị người bên ngoài nghe được, thì xấu hổ chết được.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Tiếp Khách

"Vương phi, đây là thiếp mời của phu nhân Trấn Viễn Hầu đưa tới"

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn thoáng qua, thì ra là thiếp mời muốn đến gặp, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa cho Thải Âm "Ngươi đi chuẩn bị, ngày mai có khách."

Chiêu đãi những phu nhân viên quan này vẫn luôn là chuyện phiền toái nhất, nàng không ra cổng trước không bước cổng sau, những người này vẫn đến tìm tới cửa.

"Vâng, vương phi"

Thải Âm nhận thiếp mời, nàng cũng là lần đầu tiên tiếp đãi nữ quyến, không biết có gì nên chú ý hay không, có lẽ nên đi hỏi các ma ma trong phủ một chuyến xem sao.

"Tiểu thư đem sổ sách về không sợ Vương gia phát hiện sao?"

Thấy những người khác đã đi xuống, Như Ngọc thấy Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra một bản sổ sách, vội hỏi.

"Phát hiện thì sao?"

Đây là tài sản riêng của nàng, Mạnh Dịch Vân phát hiện cũng không có thể làm gì.

"Lỡ vương gia tức giận thì sao?"

https://thuviensach.vn

Vương gia không cho tiểu thư buôn bán, hai người vì thế lại tranh cãi một trận, đây chính là lần đầu tiên hai người cãi nhau kể từ lúc thành thân.

“Ta có biện pháp, ngươi đi ngoài cửa canh giữ giúp ta, có người đến thì nhanh báo liền”

Nàng mở sổ sách ra xem xét, tuy mặt trên đều là con số Ả Rập nên sẽ không ai nhận ra, nhưng nàng vẫn sợ có người đến mách lẻo với Mạnh Dịch Vân, như vậy mọi thứ sẽ bị lộ ra.

“Tham kiến vương phi”

Ba người khom người hành lễ Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ba người, một người cũng không biết, có chút lúng túng, lỡ nếu gọi sai thì sẽ gặp phiền toái.

“Các vị phu nhân khách khí, đều đứng lên đi”

Liếc mắt ra hiệu cho Thải Âm, Thải Âm hiểu ý, lập tức tiến lên bên cạnh các phu nhân, rót trà.

“Hôm nay mạo muội đến quấy rầy thanh tĩnh vương phi, xin vương phi đừng trách”

Một phu nhân khoảng bốn mươi tuổi mở miệng nói trước, mấy người trong đó đều đã coi nàng ta người đứng đầu, chắc là phu nhân trấn viễn hầu.

“Phu nhân khách khí, sớm nên gặp nhau mới đúng, chỉ là gần đây hơi bận rộn, không có thời gian”

Không biết giao lưu với giới thượng lưu, Hàn Nguyệt Nguyệt khi nói cảm thấy thật quá lao lực. Phu nhân Trấn Viễn hầu giới thiệu mấy vị phu nhân khác cho Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn qua, xem như

https://thuviensach.vn

quen biết với các nàng, người ta mang lễ vật tới cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng tặng mấy phân, tính là đáp lễ.

Khách khí một chút, Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn người đến hậu viện chiêu đãi mấy vị phu nhân dùng trà, dùng chút điểm tâm, sau khi ăn cơm trưa xong, vài vị phu nhân mới cáo từ trở về.

Mạnh Dịch Vân gặp phải chút phiền toái, ngày trở về bị lùi lại, Hàn Nguyệt Nguyệt nhàm chán, nên tính đi Thiên Hương lâu một chút.

“Thải Âm, ngươi đi chuẩn bị đi, đêm nay ta đã hẹn với Hoàng phu nhân đến Thiên Hương lâu dùng cơm”

Đã lâu không gặp mợ, Hàn Nguyệt Nguyệt mang theo Như Ngọc cùng Thải Âm, quản gia sợ có người đến quấy rồi, nên bảo vài thị vệ trong phủ đi trước, vốn Hàn Nguyệt Nguyệt tính yên tĩnh đi đến, cuối cùng lại bị một đám người che chở, chậm rãi đi Thiên Hương lâu.

“Vương phi, Trần công tử cầu kiến”

Như Ngọc rất khó chịu về Trần công tử, lần trước chuyện tiểu thư té sông, bọn họ đều cùng một ruộc.

“Ai là Trần công tử?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

“Là Trần gia công tử đã gặp lúc du hồ khi trước.”

Như Ngọc nói như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt mới nhớ tới, nhíu mày, ngay cả đi ra ăn bữa cơm lại có thể gặp nhiều người như thế.

“Vương gia không có ở đây, ta chỉ là nữ quyến gặp hắn không tiện, nói hắn rời đi thôi, ngày khác Vương gia trở về thì gọi hắn đến vương phủ cầu kiến là được”

Như Ngọc lĩnh mệnh, xoay người ra ngoài.

https://thuviensach.vn

“Trần công tử, Vương gia chúng ta không có ở đây, vương phi không tiện gặp nam khách, Trần công tử nếu có việc thì xin đợi Vương gia hồi phủ rồi quay lại cầu kiến” Trần Hiền nghe vậy, hơi ảo não.

“Là Trần mỗ lỗ mãng, thật không có việc gì, chỉ là ở đây gặp phải vương phi, cho nên mới tiến lên bái phỏng, nếu không tiện gặp khách,vậy Trần mỗ xin cáo từ”

Như Ngọc giơ tay tiễn khách, Trần Hiền liếc mắt nhìn cửa một cái, nhìn không tới bên trong, đành phải rời khỏi.

Lần trước chuyện Hàn Nguyệt Nguyệt té sông hắn cũng có mặt, vốn tưởng rằng nàng cứ như vậy mà toi mạng, không nghĩ tới còn có thể sống lại, hiện tại nàng là Vân vương phi địa vị cao quý, vốn định tìm cơ hội xin lỗi, chỉ là vẫn tìm không thấy cơ hội thích hợp, hôm nay khó có dịp gặp được, nhưng người ta vẫn không bằng gặp hắn, trong lòng có chút không thoải mái.

Tốt xấu gì hắn cũng đường đường là nhi tử Thái Phó, qua hai năm nữa là có thể vào triều làm quan, đắc tội vương phi chẳng khác nào đắc tội Vân vương, đối với con đường làm quan của hắn chỉ sợ sẽ có trở ngại, người đã đến xin gặp, nhưng người ta vẫn cố ý không muốn gặp mình, e chỉ uổng công vô ích.

“Tham kiến vương phi nương nương”

Hoàng phu nhân vừa vào cửa liền hành lễ Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đứng dậy bước đến đỡ dậy “Nơi này không có người ngoài, mợ không cần đa lễ, mau mau đứng lên”.

“Con hiện tại vương phi địa vị cao quý, cấp bậc lễ nghĩa không thể bỏ.” Hoàng phu nhân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, vốn nàng đang lo lắng Hàn Nguyệt Nguyệt khi làm vương phi sẽ kiêu ngạo bất hòa với nàng, không ngờ vẫn như trước kia, khiến nàng rất yên lòng.

https://thuviensach.vn

“Cái gì lễ mà không thể bỏ, người là mợ của con, đều là người nhà, không cần quy củ nhiều như vậy”

Nghe thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, Hoàng phu nhân vô cùng cao hứng trong lòng.

Hai người ngồi xuống, Như Ngọc giúp Hoàng phu nhân rót trà, Hoàng phu nhân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi “Vương gia đối xử với con thế nào? Ta vốn định đến vương phủ thăm con, nhưng lại sợ đường đột”.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu “Khá tốt, làm phiền mợ lo lắng”

Mạnh Dịch Vân tính tình lãnh khốc, thủ đoạn ngoan độc, người nào không tò mò Hàn Nguyệt Nguyệt sinh sống ra sao trong vương phủ.

“Vậy là tốt rồi, Ngoại Tổ Mẫu cùng Ngoại Tổ Phụ của luôn nhắc con mãi, sợ con bị uất ức”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Hại lão tổ tông phải lo lắng, vương phủ rất tốt, Vương gia mặc dù lãnh đạm chút, nhưng vẫn rất tốt với con”.

“Tương lai còn dài, có thể yên tâm đừng lo lắng.” ngoại trừ việc Mạnh Dịch Vân không cho nàng ra khỏi nhà ra, thứ khác đều được.

“Nghe nói Hương lâu có nhiều món ăn ngon, hôm nay mợ được nhờ phúc của con rồi.” nghe Hoàng phu nhân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức kêu Như Ngọc cùng Thải Âm đi chuẩn bị.

Hoàng phu nhân nói với nha hoàn hai bên “Hai người các người cũng xuống đi”.

Thấy trong phòng không có người khác, Hoàng phu nhân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, nói “Con đừng trách mợ lắm miệng, con thành thân đã hơn

https://thuviensach.vn

hai tháng, sao chưa có động tĩnh gì?" thấy Hoàng phu nhân nhìn chằm chằm bụng của mình, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức hiểu ý, xấu hổ cúi đầu.

"Vẫn từ từ đã"

Nàng cố gắng tránh thai, làm sao có thể có hài tử, tuy nhiên nghe được Hoàng phu nhân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy rất ấm áp.

"Nữ nhân đều thế, con không cần xấu hổ, Vương gia khác cũng từng tuổi này, hài tử đầy nhà, Vương gia hiện tại ngay cả một đứa bé cũng không có, con nên chú ý nhiều chút, chỉ cần có hài tử, Vương gia nhất định sẽ cao hứng, con nên biết nắm chặt chút."

Việc này nàng nắm chặt ra sao, Hàn Nguyệt Nguyệt có chút khó nói, thì ra nhiệm vụ sinh hài tử ở cổ đại đều đặt trên người nữ nhân, chỉ cần không có hài tử, người ta đều đã hoài nghi là nữ nhân có vấn đề, chưa từng có người đi hoài nghi nam nhân.

"Con đã hiểu"

Ở hiện đại, nam nhân đang lúc 30 như một đóa hoa, nhưng tại cổ đại quả thật có chút già, từ trong miệng người khác nói ra, Hàn Nguyệt Nguyệt mới ý thức được mình từ trước đến giờ chưa để ý đến cảm nhận của Mạnh Dịch Vân.

"Hiểu được là tốt, đây là phương thuốc mà năm xưa ta mua được từ tay một du y, khi đó ta uống sau đó liền sinh ra biểu ca của con, con dùng thử xem, có lẽ rất hữu dụng"

Hoàng phu nhân rút ra một tờ giấy trong ống tay áo đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy, mở ra nhìn, là một phương thuốc điều trị thân thể, không có chỗ gì không ổn,

"Cám ơn mợ, con khi về sẽ dùng thử xem"

https://thuviensach.vn

Cái phương thuốc này đối với những người khác mà nói có lẽ rất khó có được, nhưng với nàng cái này cùng lắm chỉ là một đơn thuốc bổ mà thôi, khó có người để tâm đến hạnh phúc của mình như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn cực kỳ cảm kích.

Hai người dùng cơm xong, Hàn Nguyệt Nguyệt lại bảo Như Ngọc đến chỗ thợ may chọn hai bộ y phục đưa cho Hoàng phu nhân. Hoàng phu nhân cho rằng Hàn Nguyệt Nguyệt đang là vương phi nên chút tiền ấy không đáng kể với nàng, vì thế không suy nghĩ gì, yên tâm nhận.

Y phục này không phải là bộ phổ thông người ta hay mặc, một bộ gần mấy chục phụ kiện, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy hai bộ tốn ít nhất cũng hơn năm trăm lượng bạc.

“Thải Âm, viện này vì sao lại khóa?”

Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước lại, nàng đi dạo trong vương phủ rất nhiều lần, vẫn luôn thắc mắc tại sao viện đông này luôn không có người.

“Bẩm vương phi, đây là thiên viện, trong phủ vốn ít người, lại chưa từng dùng đến, cho nên liền khóa lại.”

Nàng sao dám nói viện này chính là chỗ cư trú của trắc phi và thị thiếp của vương gia.

“Viện lớn như vậy khóa lại thật rất đáng tiếc, ngươi đi theo quản gia lấy cái chìa khóa mở cửa ra, chúng ta vào xem”

Nàng từ lúc thành thân đến nay đều ở tại trong viện Mạnh Dịch Vân, tuy phu thê ở chung là việc rất thường tình, nhưng nàng không phải cũng nên có viện riêng của chính mình sao?

“Bên trong đã lâu chưa dọn dẹp, chỉ sợ tro bụi rất dầy, vương phi nếu muốn xem, nô tỳ đi gọi người vào dọn dẹp, ngày mai vương phi đến được

https://thuviensach.vn

không?” Thải Âm nói.

“Không sao cả, chúng ta không cần vào xem gian phòng là được.” nhìn từ xa thấy bên trong lớn như vậy, không biết phong cảnh ra sao.

“Vâng, vậy nô tỳ đi đây.” Thải Âm không dám vi phạm, đành phải đi theo quản gia lấy cái chìa khóa mở cửa ra.

“Nhiều phòng như vậy mà để không rất đáng tiếc, ngươi ngày mai kêu người thu dọn nơi này đi.”

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy trong viện chia làm bốn tiểu viện, từng phòng trong viện đều trống rỗng, cảm thấy thật đáng tiếc.

“Vâng vương phi”

Thải Âm đang âm thầm tính toán làm sao để dấu Hàn Nguyệt Nguyệt, do Hàn Nguyệt Nguyệt mới hỏi “Nơi này là cho ai ở? Sao lại nhiều phòng như vậy?”

Một nơi rộng như vậy nếu là cải tạo một chút, về sau cũng ngang ngửa viện của Mạnh Dịch Vân rồi.

“Bẩm vương phi, những thứ này là cho, cho khách nhân ở, chỉ là khách nhân Vương gia rất ít, cho nên chưa từng dùng đến” Thải Âm ấp a ấp úng nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Ngươi sợ cái gì? Không phải là cho thị thiếp của Vương gia ở sao, có cái gì không thể nói.”

Thải Âm đổ đầy mồ hôi lạnh “Vương phi không cần nghĩ nhiều, Thải Âm vào phủ từ lúc mười tuổi tới nay, trong viện này đều luôn khóa.”

Rất sợ Hàn Nguyệt Nguyệt hiểu lầm, nếu Vương gia biết nhất định rất tức giận.

https://thuviensach.vn

“Ta lại không có hỏi, ngươi khẩn trương làm gì? Viện lớn như vậy để không rất đáng tiếc, ngươi kêu người tu sửa nơi này lại một chút, về sau có thể tới đây tránh nóng”

Một rừng trúc xanh rộng lớn, ở giữa lại cái ao sen, thật là một nơi nhân gian tiên cảnh. Thải Âm sợ mình càng nói càng sai, đành phải ngậm miệng trốn sau lưng Như Ngọc.

Càng nghĩ cũng càng cảm thấy có thể thực hiện được, vừa lúc bây giờ đang rảnh rỗi, Hàn Nguyệt Nguyệt dạo qua một vòng, sau đó trở về phòng thiết kế một bản, chuyện lớn như vậy, vẫn nên nói cho Mạnh Dịch Vân một tiếng, nhưng đã hơn nửa tháng, vẫn chưa thấy tin tức, Hàn Nguyệt Nguyệt mệt mỏi tựa vào trên ghế.

Mạnh Dịch Vân vừa đi liền đi hơn nửa tháng, vậy về sau nàng sẽ không chờ vô ích như vậy nữa, nếu không cứ thế, chưa đến một năm, chính mình khẳng định sẽ trở thành oán phụ nơi khuê phòng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Xây Lại Hậu Viện Mới

Vương quản gia ở trong phòng gấp đến độ xoay quanh, Tần thị vệ không có ở trong phủ, bây giờ muốn hỏi tin tức cũng không biết đi đâu mà tìm. Hắc thị vệ thì quá lãnh, hắn lại không dám đi hỏi, từ khi làm quản gia tới nay, hắn vẫn là lần đầu tiên mâu thuẫn như vậy.

Vương phi muốn đem hậu viện của Vương gia hủy đi, đây chính là chuẩn bị cho thị thiếp, nếu hủy đi Vương gia có thể mất hứng hay không ? Nhưng là không phá hủy vương phi lại mất hứng, tuy Vương gia hiện tại cực kỳ sủng vương phi, nhưng là nam nhân người nào không tam thê tứ thiếp, hiện tại trong phủ không có, nhưng không có nghĩa là về sau không có.

Quay đầu ngẫm lại, nếu là không phá hủy, với trình độ sủng của Vương gia đối với vương phi hiện tại, chỉ cần gió thổi thoảng bên gối, sợ là khung xương của chính mình bị phá, thật sự là khó xử chết hắn. Vương gia khi nào mới có thể trở về, Vương quản gia chỉ có thể hướng lên trời cầu nguyện Mạnh Dịch Vân có thể mau chóng trở về, hắn ở bên này còn có thể kéo vài ngày.

“Đừng kêu, là ta”

Mạnh Dịch vân lập tức che miệng Hàn Nguyệt Nguyệt đang muốn lên tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt nháy mắt, nhìn mặt Mạnh Dịch Vân.

Đưa tay đem kéo tay Mạnh Dịch Vân đang che miệng mình ra “Chàng nghĩ muốn nghẹn chết thiếp”

https://thuviensach.vn

Thấy mặt Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận, Mạnh Dịch Vân hung hăng hôn một cái, hắn vì chạy trở về, đều có mấy ngày chưa chợp mắt, vừa về đến, nữ nhân này vậy mà vẫn sinh khí.

Thấy hành động của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt một cái, người này ra ngoài lâu như vậy, muốn trở về cũng không viết phong thư báo trước nói cho nàng một tiếng.

“Như thế nào hơn nửa đêm mới trở lại?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, chuẩn bị giúp Mạnh Dịch Vân cởi áo.

“Sự tình xong xuôi liền suốt đêm trở lại”

Từ ngày hai người thành thân đây là lần đầu tiên tách ra lâu như vậy, không có nàng ôm ở trong ngực, đi ngủ đều có chút không quen.

“Nhanh tắm rửa đi, thiếp giúp chàng lấy y phục”

Thấy Mạnh Dịch Vân phong trần mệt mỏi gấp trở về, Hàn Nguyệt Nguyệt tới cùng vẫn là mềm lòng, huống chi trong khoảng thời gian này, nàng nhớ hắn không hề thiếu so với hắn.

“Không cần, nàng ngủ trước đi, ta đi tắm xong lại vào”

Phòng của Mạnh Dịch Vân nối thẳng tới phòng tắm ở phía sau, bên trong có một cái cái bồn tắm, hiện tại trời không lạnh, không cần nấu nước cũng được.

Đều nói tiểu biệt thắng tân hôn, huống chi hai người lại là tân hôn xong lại là xa cách, cả đêm Hàn Nguyệt Nguyệt đều đặc biệt nhiệt tình.

Hôm sau sáng sớm, Thải Âm cùng Như Ngọc tới hầu hạ Hàn Nguyệt Nguyệt dậy, thấy Mạnh Dịch Vân từ trong phòng đi ra, hai người giật mình, xoay người lập tức đi giúp Mạnh Dịch Vân chuẩn bị đồ dùng rửa mặt.

https://thuviensach.vn

“Đây là cái gì?”

Mạnh Dịch Vân tiếp nhận trang giấy mà Hàn Nguyệt Nguyệt đưa qua, khó hiểu hỏi.

“Hậu viện, thiếp thấy phía sau có mấy cái sân để không cảm thấy đáng tiếc, cho nên chuẩn bị cải tạo một phen, đây là bản vẽ”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân lại tinh tế xem qua một hồi, quả thật là một bản vẽ, chỉ là phong cách này quá mức cổ quái, hắn chưa từng thấy quá.

“Phân phó Vương quản gia một tiếng là xong, cái khác nàng quyết định là được”

Chỉ cần không đem vương phủ phá đi xây lại, hắn còn có thể tiếp thu.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân không để tâm, từ trong tay Mạnh Dịch Vân lấy bản vẽ về “Đây chính là hậu viện được chuẩn bị cho tiểu thiếp của chàng đấy, thiếp hủy đi, ngày sau hồng nhan tri kỷ của chàng nghỉ ngơi ở đâu? Có cần lưu lại một cái hay không, về sau các nàng cũng có chỗ an thân?”.

Mạnh Dịch Vân khóe miệng giương lên “Không cần, ái phi cứ việc theo ý của mình là được, nếu là thật sự không có chỗ an thân, bổn vương trong viện còn có mấy gian phòng trống”.

Thấy dáng vẻ đắc ý của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt xem thấy khó chịu, liền nói “Cũng được, đỡ lãng phí dược của thiếp, đến lúc đó cùng chiêu đãi tất cả các nàng”

Thấy bộ dáng bá đạo của nàng, Mạnh Dịch Vân trong lòng vạn phần đắc ý. Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra thư phòng, đem bản vẽ giao cho Vương

https://thuviensach.vn

quản gia, hiện tại Vương gia trở lại, không có ngăn cản, hắn tự nhiên vui tươi hớn hở chân chạy đi.

Nguyên nhân do Hàn Nguyệt Nguyệt thúc giục nhiều, Vương quản gia đành phải tìm thêm vài người tới hỗ trợ, ba ngày sau, tất cả phòng ốc cùng núi giả trong viện hoàn toàn thay đổi.

Mấy chục bụi trúc từ trên núi ngoài thành mang về, vài ngày qua đi, một mảng lớn trúc lâm hiện lên, Hàn Nguyệt Nguyệt không có chuyện để làm, mỗi ngày đều tự mình tới giám sát công trình. Thải Âm không có biện pháp, đành phải réo người di chuyển cái ghế cho Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống, đằng sau mấy cái nha hoàn thay phiên nhau quạt.

“Các ngươi đều đi xuống đi”

Hàn Nguyệt Nguyệt vung tay lên, Như Ngọc mang theo mấy nha hoàn rời khỏi phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt đem tổ yến của mình để lên phía trước Mạnh Dịch Vân.

“Ta không thích hương vị này, đổ đi thì lãng phí, chàng ăn đi”

Mạnh Dịch Vân buông chén cháo trong tay ra “Nàng không phải mỗi ngày đều ăn sao? Như thế nào hôm nay lại không thích rồi hả?”.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Chàng gần đây bận quá, người gầy, người ta nghĩ muốn bồi bổ cho chàng không được sao?”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân mỉm cười “Vẫn là ái phi thận trọng”.

Mạnh Dịch Vân lâng bát, dụng thìa đưa vào trong miệng một miếng, chỉ thấy mặt lập tức đen lại, đây đều là trong dự kiến của nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

“Hương vị không tốt ?”.

Mạnh Dịch Vân ngẩng đầu “Nàng gần đây đều ăn cái này?”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu “Không biết sao lại có người cẩn thận như vậy, mỗi ngày đều chuẩn bị cho thiếp một chén, bỏ đi lại đáng tiếc, cho nên liền ăn, chẳng lẽ không đúng như Vương gia phân phó?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vô tội nhìn Mạnh Dịch Vân.

“Nếu nàng biết bên trong này có thuốc tránh thai, vì sao vẫn còn uống?”

Hắn vẫn hi vọng hai người có thể có con, nhưng là nữ nhân này biết rõ rành rành vẫn còn ăn hết. Thấy thái độ của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức cười hì hì giải thích nói

“Chàng yên tâm, thiếp mỗi ngày đều kêu người đem tổ yến đổi, ăn không phải bát này, ta nghĩ muốn nói cho chàng một tiếng, cho nên hôm nay mới không đổi, lấy ra cho chàng xem”.

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân trong lòng lửa giận mới tắt xuống, may mắn không phải Nguyệt Nguyệt không muốn hài tử.

“Trong phủ có nội gian, sao nàng không nói sớm, lần sau gặp phải chuyện này trước tiên nói cho ta biết” Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh gật đầu “Được, nhưng là người nào phải làm như vậy? Chẳng lẽ là người nào của chàng?”

Sắc mặt vừa hòa hoãn xuống, lại bị những lời này của Hàn Nguyệt Nguyệt làm cho tiếp tục đen thêm.

https://thuviensach.vn

“Mặc kệ là người phương nào, nàng đều giả vờ như không biết, đem người nọ dẫn tới”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu “Nói như vậy, nếu ta mang thai, người nọ chẳng phải biết dược của mình không hiệu quả, sẽ lập tức vội vả xuống tay?”

Người này mục đích là không muốn để cho nàng có bầu, vậy nếu nàng hiện tại mang thai, người kia nhất định sẽ sốt ruột xuống tay, đến lúc đó chân tướng không phải rõ ràng.

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân gật đầu “Đúng là như vậy, vì nhanh đưa người nọ dẫn tới, chúng ta vẫn nên nắm chặt thời gian”.

“Thời gian gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt khó hiểu hỏi, đọc lại suy nghĩ trong ánh mắt Mạnh Dịch Vân, hiểu ra lập tức giải thích.

“Ta nói là giả vờ mang thai, thả tin tức ra ngoài là được rồi.”

Người này biến hóa thực nhanh, cùng nam nhân thảo luận vấn đề này quả thật không quá thích hợp.

Quá vài ngày, tin tức Vân vương phi mang thai truyền khắp tất cả kinh thành, tất cả phu nhân của quan viên thừa cơ tới cửa tặng lễ, hi vọng có thể cùng Hàn Nguyệt Nguyệt có quan hệ.

Hàn Nguyệt Nguyệt chẳng muốn gặp, Mạnh Dịch Vân trực tiếp hạ lệnh nói Hàn Nguyệt Nguyệt muốn dưỡng thai không dễ gặp khách, những người đó mới thôi. Bất quá sau khi Hoàng phu nhân biết, đặc biệt dẫn theo rất nhiều đồ vật mang đến.

https://thuviensach.vn

“Ta đã nói thuốc này tốt, hiện giờ có hài tử, ngày sau của ngươi sẽ càng tốt đẹp”

Hoàng phu nhân vui tươi hớn hở nói, Hàn Nguyệt Nguyệt không biết trả lời như thế nào, đành phải vui tươi hớn hở cười theo.

“Vương gia cao hứng đi, đây chính là hài tử đầu tiên của Vương gia, ta nghe nói sau khi ngươi mang thai, Vương gia ngay cả công việc đều bỏ qua không ít”.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười “Vương gia gần đây có vẻ rảnh rỗi, mới có thời gian nhiều ở trong phủ, người bên ngoài đều là khuyếch đại thanh thế, nào có như vậy”

Mạnh Dịch Vân nói vì muốn diễn cho tốt, hai người nên tận lực hiện ra một bộ dáng thật cao hứng. Cho nên mỗi ngày đều đứng ở trong phủ, ân ái đến ngay cả không thèm để ý đến Như Ngọc đang đứng ở sau lưng nàng rồi.

“Vương gia coi trọng nên mới để ý, ngươi hiện giờ là phụ nữ có mang, cần phải để ý, đừng làm cho người ta có chỗ trống để chui vào”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu từng cái, rất không dễ dàng tiễn bước Hoàng phu nhân.Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại phòng đem bất mãn toàn bộ phát đến trên người Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân cực kỳ vô tội thừa nhận quyền đấm cước đá, còn có cả cắn nữa, bất quá cũng vui vẻ ở trong đó.

Hàn Diệu Văn biết Hàn Nguyệt Nguyệt mang thai, thật cao hứng, kêu đại phu nhân mang theo rất nhiều thuốc bổ đi xem Hàn Nguyệt Nguyệt, đại phu nhân cân nhắc, bất mãn lôi kéo Hàn Thanh Tư cùng đi.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt không nghĩ muốn cùng hai người dính líu, gặp xong, nói chính mình mệt mỏi, kêu Như Ngọc đưa người ra cửa. Đại phu nhân hung hăng đem Hàn Nguyệt Nguyệt mắng một trận, chính mình dầu gì cũng là tướng phủ phu nhân, vậy mà còn không nể mặt như vậy, không phải là có đứa bé sao, còn không biết có thể sinh ra tới hay không.

"Tiểu thư, tổ yến đều là lấy từ kho để hàng hoá ra rồi là Ngân Nguyệt tự mình làm, cũng không có những người khác" Như Ngọc lặng lẽ tại bên tai Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

Mấy ngày nay nàng từ một nơi bí mật gần đó vẫn giám sát Ngân Nguyệt, cũng không có chỗ nào khả nghi, khi nấu cũng không từng phát hiện cái gì, không biết thuốc này là như thế nào bỏ vào.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu "Ngươi đi kho để hàng hoá nhìn xem tất cả tổ yến, có phải chúng đều bị bỏ dược vào hay không"

Nếu không có cho vào trong quá trình nấu, vậy nhất định là cho trực tiếp vào nguyên vật liệu, người này hẳn là không ngốc như vậy, trực tiếp đem dược rót vào tổ yến, Hàn Nguyệt Nguyệt suy nghĩ chuyện này là có khả năng.

Mấy ngày nay Hàn Nguyệt nguyệt vì có thể dẫn người hoài nghi tới, đem Mạnh Dịch Vân đuổi tới ngủ ở thư phòng, ở cổ đại nếu là nữ nhân có bầu, phu thê là không có khả năng cùng phòng, cho nên diễn trò muốn diễn tới cùng, người này có lẽ còn đang hoài nghi, chính mình mỗi ngày đều đã ăn loại dược kia, làm sao còn có thể mang thai, cho nên hiện tại khả năng là đang ở góc nào đó giám thị.

Đông, đông, đông, nghe được tiếng đập cửa, Mạnh Dịch Vân để thư trong tay xuống "Vào đi"

Mấy ngày nay nha đầu kia không cho mình vào phòng, đành phải chạy tới thư phòng ngủ, buổi tối không có chuyện để làm, đành phải mang sách

https://thuviensach.vn

ra xem, giết thời gian.

“Vương gia, đây là vương phi phân phó nô tỳ đưa tới, vương phi đặc biệt dặn dò kêu Vương gia đừng nên làm việc quá vất vả, sớm một chút nghỉ ngơi”

Một nha hoàn cầm đồ ăn khuya trên tay để tới trên án thư của Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch vân ngẩng đầu “Ngươi là hầu hạ trong phòng vương phi ?”

Thấy nha hoàn phía trước trông lạ mặt, Mạnh Dịch Vân hỏi.

Nha đầu kia chớp mắt, lập tức trả lời “Vâng, nô tỳ là mới đến, Thải Âm tỷ tỷ đang bận, cho nên kêu nô tỳ đưa lại đây”

Nghe được nha hoàn kia nói như vậy, Mạnh Dịch Vân tiếp tục xem thư trong tay, nói “Biết, đi xuống đi”

Thấy Mạnh Dịch Vân hạ lệnh, nha hoàn kia không dám nán lại, phúc thân, thối lui ra ngoài.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Mười Lăm Tháng Tám

"Ai phái ngươi tới?"

Thấy một nha hoàn lén lút đi vào, muốn xem thử trò hay, Mạnh Dịch Vân cố ý nằm ở trên thư án, nha hoàn kia bước đến bên cạnh Mạnh Dịch Vân, gọi hai tiếng, thấy Mạnh Dịch Vân không có động tĩnh, khóe miệng cười cười.

Đưa tay vuốt nhẹ mặt của Mạnh Dịch Vân, không ngờ lại bị Mạnh Dịch Vân bắt được

Lập tức muốn thu tay "Vương Gia bớt giận, nô tỳ đến dọn dẹp bát đũa, thấy Vương Gia nằm ngủ ở trên thư án, nô tỳ sợ ngài sẽ cảm lạnh, cho nên nô tỳ định gọi Vương Gia tỉnh".

Nha hoàn kia mắt khép hờ, không dám nhìn mặt của Mạnh Dịch Vân, nhưng tay vẫn bị Mạnh Dịch Vân cầm, trong lòng tim đập không ngừng, trên mặt từ từ xuất hiện một tia đỏ ửng.

Thấy cái nha hoàn này nói không có gì không ổn, Mạnh Dịch Vân buông tay ra, quay đầu, lạnh lùng nói "Nếu không có việc gì thì đi đi".

Nha đầu kia cúi đầu, bưng chén lên lập tức lui ra ngoài, đi tới ngoài cửa, dùng sức vỗ ngực, mới vừa rồi nguy hiểm thật, thiếu chút nữa liền bị phát hiện, nhìn đồ trên tay, một hớp cũng không có nhúc nhích, trong lòng có chút mất mác.

"Vương phi, đây là thiệp do trấn viễn Hầu phủ phu nhân đưa tới"

https://thuviensach.vn

Một tiểu thiệp được đưa đến trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy liếc mắt nói "Nói lại cho người đưa thiệp, ta nhất định sẽ đi".

Hàn Nguyệt Nguyệt chống cằm, mấy phu nhân này thật đúng là không có chuyện gì làm, mười lăm tháng tám không phải nên cùng người nhà đoàn tụ cùng nhau ngắm trăng sao? Tổ chức chi cái tiệc thưởng cúc, thật đúng là quá rảnh rỗi.

"Vâng"

Đại hội thưởng cúc này là mỗi năm hết tết đến đều cử hành, người tham gia đều là nữ quyến có chút mặt mũi, Hàn Nguyệt Nguyệt nhận được thiệp này cũng không có gì khó hiểu.

"Đang nghĩ gì thế?"

Mạnh Dịch Vân đi tới bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi han, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân. "Thơ cổ."

Ngắm hoa e rằng chỉ là phụ, chủ yếu là đến lúc đó người ta gọi nàng làm thơ vậy thì thảm, nhìn đống cổ thư này thật chán, chả bằng số sách kế toán.

Mạnh Dịch Vân ngồi bên cạnh, cầm lấy sách trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn một cái "Nhìn này nhiều rồi sẽ biết làm thơ sao?"

Bình thường nói nàng đọc sách, nàng tránh né như gặp quỷ.

Hàn Nguyệt Nguyệt mất mặt "Nếu không thì làm thế nào được, đến lúc đó ta không xuất khẩu được khác nào bôi xấu chàng."

Mấy chữ trong này cứ bay lượn xung quanh, thật muốn gây buồn ngủ cho người ta.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân cười cười, đem sách ném sang một bên "Nàng đường đường một vương phi, nàng không muốn mở miệng làm thơ, ai dám yêu cầu nàng?"

Gặp chuyện thì mới ôm chân phật, coi như có làm thì cũng không khá hơn chút nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, Đúng vậy, nàng đường đường là một vương phi, ai dám yêu cầu nàng làm cái gì, xoay người ôm cổ của Mạnh Dịch Vân, hôn trên má một cái "Có thể vì bổn vương phi giải trừ ưu nan coi như là lập công lớn, thưởng cho chàng."

Cách cư xử này của Hàn Nguyệt Nguyệt, ban đầu Mạnh Dịch Vân có chút không quen về sau tập mãi cũng thành thói quen, hiện tại cũng không có kinh ngạc gì nữa "Tạ lời khen của ái phi dành cho bổn vương, vương phi khách khí như vậy. Bổn vương có phải cũng nên đáp lễ lại hay không?"

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức buông tay ra, cách xa Mạnh Dịch Vân, xoay đầu hướng khác, "Vương Gia khách khí, đáp lễ thì hãy để lần sau đi."

Nàng cũng không muốn ban ngày ban mặt, đóng kín cửa làm chuyện mờ ám.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tỏ vẻ nghiêm chỉnh, Mạnh Dịch Vân cười cười "Buổi tối không để cho Bổn vương trong phòng ngủ thì chịu, hiện tại Bổn vương giúp ái phi ngủ trưa được không?".

Vươn tay ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt, hướng vào phòng trong đi, Hàn Nguyệt Nguyệt sợ hết hồn, lập tức ôm lấy cổ của Mạnh Dịch Vân, rất sợ mình té xuống, há mồm cắn trên vai ở Mạnh Dịch Vân một cái.

Đảo mắt đã đến mười lăm tháng tám, Hàn Nguyệt Nguyệt sai người chuẩn bị xong đồ ăn, thưởng cúc sẽ là tại xế chiều, buổi tối đó nàng còn có thể cùng Mạnh Dịch Vân cùng nhau ngắm trăng.

https://thuviensach.vn

Hiện tại bên ngoài đều biết Hàn Nguyệt Nguyệt mang thai, mặc chính trang thì quá nặng, cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ tùy tiện mặc y phục rộng, trên đầu cũng chỉ mang mấy cây trâm, trên mặt không có trang điểm.

Thải Âm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ăn mặc quá mức tùy ý, liền nhắc nhở nhẹ, nhưng vương phi bây giờ đang mang bầu, không thể quá hạn chế, cho nên đành phải thôi.

Sau khi ăn cơm trưa, Hàn Nguyệt Nguyệt mang theo Trúc Thanh, Như Ngọc còn có Thải Âm ba người cùng đi đến trấn viễn Hầu phủ.

Hàn Nguyệt Nguyệt đỡ xuống xe ngựa, thấy một đám nữ quyến đứng trước cửa, trên mặt lập tức cúp nụ cười, Như Ngọc đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới.

“Tham kiến vương phi nương nương”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới, trấn viễn Hầu phủ cùng nữ quyến sau lưng lập tức đến hành lễ.

Hàn Nguyệt Nguyệt khoát khoát tay “Tất cả mọi người đứng lên đi, không cần đa lễ”

Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, trấn viễn Hầu phu nhân lập tức tiến lên đi tới bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt “Vương phi có thể tới là vinh hạnh của chúng ta, mau mời vào bên trong”

Những nữ quyến phía sau đứng ở hai bên, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, cùng trấn viễn Hầu phu nhân đi vào.

Thưởng cúc đương nhiên là tại hậu viện, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn cả vườn Cúc Hoa trong lòng không khỏi có chút vui vẻ, mặc dù hoa cúc so ra thì kém hơn hoa mai nhưng cũng được yêu thích, nhưng là thấy nhiều hoa như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt vui hẳn lên.

https://thuviensach.vn

“Vương phi mời vào bên trong”

Hiện tại Vân vương phi đang có mang, cả Kinh Thành cũng biết, sợ có người đụng phải Hàn Nguyệt Nguyệt, trấn viễn Hầu phu nhân đặc biệt làm một cái nhã gian, đặc biệt chiêu đãi Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Cúc Hoa thật đẹp, phu nhân thật có lòng”

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn cảnh sắc trong viện nói.

“Vương phi thích là tốt rồi”

Đi theo trấn viễn Hầu phu nhân còn có mấy vị phu nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ nhận biết hai vị trong đó, là người lần trước cùng đi vương phủ bái kiến, còn lại đều không nhận ra.

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, cười nói “Hôm nay mọi người nếu đều là tới thưởng cúc, cũng không cần phải gò bó, đều ngồi xuống đi”

Một mình nàng ngồi, để những người khác đứng cũng có chút khó chịu.

Trong phòng tương đối nhỏ, không thể để nhiều người ngồi được, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn cũng chỉ là lịch sự, mấy vị phu nhân kia sau khi nghe được lời nói của Hàn Nguyệt Nguyệt, đều cười cười.

“Vương phi giờ là người có mang, vẫn nên ở an tĩnh thì tốt hơn, chúng ta ở sát vách là được rồi”

Một vị phu nhân nói, mấy vị phu nhân khác nghe được, đều rối rít phụ họa theo, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không thích nhiều người chen chúc tại một chỗ.

https://thuviensach.vn

Vì thế trong nhà chỉ còn trấn viễn Hầu phu nhân, và ba vị phu nhân khác, còn lại đều lui ra ngoài, tùy tiện nói chuyện vài câu, bên ngoài liền có tiếng người, cửa bị đẩy ra, Hoàng phu nhân mợ của Hàn Nguyệt Nguyệt bước vào.

"Nghe nói vương phi ở chỗ này, nên ta đến đây thăm một chút." người trong nhà đều biết quan hệ Hoàng phu nhân cùng Hàn Nguyệt Nguyệt, liền cười cười "Hoàng phu nhân đã tới, mau lại đây ngồi."

Trấn viễn Hầu phu nhân vốn sợ Hàn Nguyệt Nguyệt nhàm chán, cho nên mới gọi mấy vị phu nhân lưu lại làm bạn, hiện tại đã có người tới, mấy vị phu nhân rối rít lui ra.

Trấn viễn Hầu phu nhân là chủ nhân nhà, còn phải chiêu đãi cái khác người, dặn dò mấy câu liền đi ra ngoài, trong nhà chỉ còn lại Hàn Nguyệt Nguyệt cùng Hoàng phu nhân.

Hoàng phu nhân hỏi han về sức khỏe, lại dặn dò một chút công việc, Hàn Nguyệt Nguyệt đều nhất nhất nghe theo.

"Họ ở bên ngoài làm thơ, la hét muốn vương phi ra làm trọng tài."

Trấn viễn Hầu phu nhân vào cửa, cười nói, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không tiện cự tuyệt "Đây chính là làm khó ta, bình thường ta viết cái gì cũng không vào được mắt Vương Gia, gọi ta làm trọng tài, sợ là đến lúc đó không hiểu, lại thành chuyện cười".

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói thế, trấn viễn Hầu phu nhân cười nhẹ nói "Vương Gia nổi danh là tài tử, sao có thể so sánh với nữ quyến chúng ta, họ cũng làm ra thơ gì hay, cũng chỉ là vui đùa một chút thôi."

Tất cả mọi người nếu muốn nhân cơ hội này cùng Vân vương phủ thành lập quan hệ, cho nên mới đề nghị gọi Hàn Nguyệt Nguyệt làm trọng tài, trấn viễn Hầu phu nhân lại không tiện cự tuyệt, đành đến nói.

https://thuviensach.vn

“Tài nữ kinh thành khá nhiều, ta ở bên cạnh nghe một chút là được, trọng tài vẫn là thôi vậy.”

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, trấn viễn Hầu phu nhân gật đầu một cái, chỉ cần Hàn Nguyệt Nguyệt lộ mặt ra, những thứ còn lại đều có thể thu xếp được.

Lần này không đơn thuần là đi thưởng cúc, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy mấy vị phu nhân đều mang theo nữ nhi chưa chồng của mình đi theo, cũng biết này là một cuộc hội xem mắt.

Từ xưa hôn sự đều do phụ mẫu làm chủ, cho nên tất cả mọi người đều thừa cơ hội này bán nữ nhi mình, hi vọng có thể kiếm được một cuộc hôn nhân tốt.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tới, tất cả mọi người rối rít nhường chỗ ngồi, đại phu nhân cùng Hàn Thanh tư lần này cũng tới, Tướng phủ ở trong triều cũng là thuộc dạng dưới một người trên vạn người, cho nên rất nhiều phu nhân cũng vây quanh đại phu nhân nói chuyện, hi vọng có thể để cho Hàn Thanh Tư đến làm dâu nhà mình.

Hàn Thanh Tư bị một đám người vây quanh chuyện trò, trong lòng cực kỳ vui mừng, len lén nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt mấy lần: là vương phi thì như thế nào, người ngoài không phải cũng phải đến nịnh bợ ta sao.

Cùng đại phu nhân khách khí mấy câu, bởi vì nhiều người, đại phu nhân đành phải cho Hàn Nguyệt Nguyệt chút sắc mặc, nhưng trong lòng vẫn không thoải mái hừ hừ mấy tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt coi như không nghe thấy.

Một lát sau, Hàn Nguyệt Nguyệt lặng lẽ đi tới bên cạnh trấn viễn Hầu phu nhân, nói mình thân thể có chút mệt mỏi, nên cáo từ sớm, mặc dù không muốn để Hàn Nguyệt Nguyệt đi, nhưng bây giờ Hàn Nguyệt Nguyệt

https://thuviensach.vn

đang có mang, nhiều người như vậy, quyết liệt, quả thật không quá thỏa đáng, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đồng ý.

“Nói, rốt cuộc là ai phái ngươi tới?” nha hoàn bị Mạnh Dịch Vân bóp chặt cổ, liều mạng giùng giằng, hốc mắt tràn ngập nước mắt.

“Không nói thì ta sẽ bóp chết ngươi.”

Tăng sức trên bàn tay một chút, nha hoàn kia thấy Mạnh Dịch Vân như vậy, đã sớm bị sợ đến trắng bệch cả mặt, lắc đầu “ Vương Gia tha mạng, nô tỳ chỉ là một lúc quỷ mê tâm hồn".

Mạnh Dịch Vân híp mắt, tay vung ra, nha hoàn kia té ở xuống, nhẹ thở ra một hơi, may quá không có chết, đứng dậy quỳ gối trước mặt Mạnh Dịch Vân “Vương Gia tha mạng, nô tỳ lần sau cũng không dám nữa, Vương Gia tha mạng”

Tin tức Vương Gia giết người không chớp mắt nàng đã sớm biết. Mạnh Dịch Vân nhìn người quỳ trên đất, hừ lạnh một tiếng, nếu không phải hắn sớm phát hiện trong cháo có gì đó không đúng, chỉ sợ sớm đã không bận tâm, nha hoàn này gần đây mỗi ngày đều phụ trách đưa ăn khuya tới đây, thật may là sớm có hoài nghi.

“Nếu như không muốn chết, tốt nhất ngoan ngoãn đem những gì ngươi biết nói hết ra, nếu không đừng trách ta không khách khí”, nghe được lời nói của Mạnh Dịch Vân, nha hoàn kia liều mạng dập đầu.

“Vương Gia tha mạng, nô tỳ thật chỉ là nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, mới có thể làm như vậy, Vương Gia tha mạng”

Nàng chỉ là muốn nhân lúc Mạnh Dịch Vân đang ngủ bò lên giường mà thôi, có nha hoàn nào không muốn làm như vậy, hiện tại vương phi đang có mang không thể hầu hạ, nàng cho mình chút cơ hội điều này cũng có lỗi sao?

https://thuviensach.vn

“Cháo này là ai bảo ngươi đưa tới?” Mạnh Dịch Vân cau mày hỏi.

“Vâng là Ngô thẩm trong phòng bếp, bà, bà nói Vương Gia mỗi ngày đều bận đến rất khuya nhất định rất đói, cho nên, cho nên kêu nô tỳ mang tới cho Vương Gia ăn khuya” cho Vương Gia ăn khuya là cơ hội khó được, nếu không phải là nàng cơ trí, cơ hội này ắt không rơi vào trong tay nàng.

“Vậy lần trước sao ngươi dám nói là vương phi bảo ngươi đưa?”

Thấy Mạnh Dịch Vân tra hỏi, nha hoàn kia khóc nức nở, nhỏ giọng nói “Ngô thẩm nói nếu như không nói là vương phi kêu đưa, Vương Gia nhất định không dùng, cho nên, cho nên nô tỳ mới nói như vậy”

Không nói như vậy, Mạnh Dịch Vân sao có thể để cho nàng đến gần.

“Ngô thẩm chỉ kêu ngươi tới đưa cháo? Còn nói gì nữa không?”

Ngô thẩm này là ai? Chẳng lẽ người bỏ thuốc cho Nguyệt Nguyệt cũng chính là bà ta?

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Ngô Thẩm

Nha hoàn kia đã bị Mạnh Dịch Vân dọa sợ đến gan phổi muốn rơi hết. Toàn thân phát run quỳ xuống, mặc dù cực kỳ sợ, nhưng lại không dám không đáp lại, nếu không e rằng ngay cả cái mạng nhỏ này cũng không giữ được.

"Ngô thẩm nói vương phi hiện tại đang có thai, Vương Gia hiện không có người hầu hạ, cho nên nói với nô tỳ, chỉ cần nô tỳ cùng Vương Gia ngủ chung giường, về sau cuộc sống của nô tỳ sẽ tốt hơn. Vương Gia xin người tha mạng cho nô tỳ, nô tỳ không dám nữa”

Nha hoàn trong phủ thường bị lão ma ma khi dễ, nàng chẳng qua chỉ muốn làm cho cuộc sống mình tốt hơn.

Mạnh Dịch Vân cảm thấy rất phiền lòng, vung tay lên, trong nháy mắt xuất hiện hai bóng đen trong phòng “Mang xuống”

Nha hoàn này còn hữu dụng. Từ trước đến nay, Mạnh Dịch Vân thường hay mặc kệ chuyện trong phủ, cho nên cái người gọi là Ngô thẩm kia hắn cũng không có ấn tượng. nếu nha hoàn nói đây là chủ ý của Ngô thẩm, vậy thì bà ta sẽ không thể thoát khỏi có liên đới.

“Khởi bẩm vương phi, trong hồ ở hậu viện phát hiện một xác chết” Thải Âm nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu “Có biết đó là ai không?” Vô duyên vô cớ tại sao có thể có người chết ở trong hồ?

https://thuviensach.vn

“Là Ngô thẩm phụ trách phòng bếp.”

Sáng nay nàng đi chuẩn bị điểm tâm thì không nhìn thấy Ngô thẩm, đến khi nàng đi ngang qua hồ nước, mới phát hiện có một xác chết nổi lên trên mặt hồ.

Ngô thẩm? Bên nàng vừa mới nghe được tin tức, ngay sau đó Ngô thẩm liền chết, kẻ chủ mưu thật nhạy bén.

“Chúng ta đi xem sao.”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra ngoài, Thải Âm cùng Như Ngọc liền theo sát phía sau.

Một đám người đang tụ tập xung quanh hồ nước, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới, toàn bộ lập tức quỳ xuống “Tham kiến vương phi”.

“Miễn lễ, tất cả mau giải tán”

Người chết có cái gì hay để xem, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, mọi người không dám vây quanh xem nữa, trừ mấy thị vệ cùng Vương quản gia, còn lại đều đi giải tán.

Hàn Nguyệt Nguyệt bước lên trước “Chết ra sao?”

Mặc dù thi thể nằm trong nước, thế nhưng điểm trí mạng không nhất định chính là cái này.

“Bẩm vương phi, là chết đuối.”

Một thị vệ tiến lên đáp, Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày “Đem bố vén lên”

Nàng muốn đích thân kiểm tra rồi mới có thể xác định.

https://thuviensach.vn

“Vương phi, điều này…”

Vương phi hiện tại đang mang thai, người này bị ngâm dưới nước cả đêm, toàn thân sưng vù, e rằng có chút không ổn.

“Vương phi tốt hơn là đừng xem, nên bảo trọng thân thể?” Thải Âm đứng bên nhắc nhở.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, nàng cũng không muốn xem người chết, chẳng qua muốn biết rõ mà thôi.

“Vậy làm phiền Vương quản gia xử lý” chờ Mạnh Dịch Vân trở lại sẽ hỏi cặn kẽ hơn.

Nàng kêu Như Ngọc vào phòng bếp điều tra chuyện bỏ thuốc, hôm qua mới phát hiện ra Ngô thẩm, vốn định chưa đánh rắn động cỏ, tìm hiểu kĩ mới làm, ai ngờ qua hôm sau liền bị diệt khẩu, kẻ chủ mưu này thật nhanh tay, e rằng có đặt tai mắt bên cạnh mình, nhưng không rõ là ai?

“Thế nào rồi?”

Thấy Mạnh Dịch Vân vào phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức hỏi, đây chính là đầu mối duy nhất tra được mấy ngày nay.

Mạnh Dịch Vân lắc đầu “Ngô thẩm đúng là bị chết đuối, ta đã thăm dò người trong phòng bếp, tất cả đều nói tối hôm qua không có nhìn thấy Ngô thẩm, người cuối cùng thấy Ngô thẩm chính là nha hoàn Tiểu Văn”

Việc canh giữ trong phủ này từ khi nào trở nên lỏng lẻo như thế, ngay cả chuyện người đã chết mà cũng không có điều tra ra.

Hàn Nguyệt Nguyệt châm trà cho Mạnh Dịch Vân, lại hỏi “Vậy Tiểu Văn nha hoàn đâu?”

Người cuối cùng nhìn thấy, nhất định sẽ có chút tin tức.

https://thuviensach.vn

“Đang ở trong tù”

Mạnh Dịch Vân chậm rãi nói, dựa theo lời những người khác, tiểu Văn nha hoàn này nhất định chính là nha hoàn tối qua bưng thức ăn.

“Sao? Đã bắt lại rồi? Hỏi cái gì chưa?” Không ngờ hắn làm việc nhanh thật.

“Vẫn chưa, tối hôm qua nha hoàn này len lén lẻn vào thư phòng bị ta phát hiện, cho nên nhốt vào trong ngục, nàng ta nói đây là chủ ý của Ngô thẩm”

Hắn không dám nói đến việc nha hoàn đó tính bò lên giường hắn nhưng bị hắn bắt được.

“Vậy manh mối đã bị chặt đứt rồi sao?”

Kẻ nào độc ác lại muốn Mạnh gia không có con nối dõi như vậy? Ban đầu, nàng cho là nhằm vào nàng, nhưng bây giờ suy nghĩ lại một chút, e là đối tượng bị bị ngắm đến chính là Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Hiên đến nay vẫn không có con cái, chẳng lẽ…?

Mạnh Dịch Vân nhấp ly trà, im lặng không nói, tên này hành tung quá mức kỳ bí, rất khó phát hiện.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi ở một bên, đem các vấn đề mắc xích lại với nhau, e là mục đích của tên này là muốn Mạnh gia tuyệt tử tuyệt tôn. Nếu Mạnh gia không có người nối dõi, ngôi vị hoàng đế sẽ không có người thừa kế, như vậy kẻ khả nghi lớn nhất chính là người có cùng huyết mạch với Mạnh gia, nhưng cũng không loại trừ khả năng có những quan viên có mưu đồ xấu.

Thấy Mạnh Dịch Vân ưu tư như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng đoán được hắn đang suy nghĩ những gì, nàng giơ tay ra kéo cánh tay Mạnh Dịch

https://thuviensach.vn

Vân “Đói bụng chưa, ăn cơm thôi, lát hẵng nghĩ.”

Mạnh Dịch Vân gật đầu một cái, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy đi gọi Ngân Nguyệt mang thức ăn lên.

Sau khi ăn uống xong, Mạnh Dịch Vân nằm nghỉ cùng Hàn Nguyệt Nguyệt. Thấy người bên cạnh từ từ chìm vào giấc ngủ, Mạnh Dịch Vân lặng lẽ đứng dậy, sai Tần Minh chỉnh đốn toàn bộ người trong phủ, tất cả những kẻ khả nghi đều phải loại bỏ, hắn không muốn Hàn Nguyệt Nguyệt sẽ bị bất kỳ nguy hiểm.

“Sao vậy?”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thao thức khó chịu, Mạnh Dịch Vân lo lắng hỏi

“Không ngủ được”

Hiện tại chả làm gì cả, cả ngày hết ăn rồi lại ngủ, nàng cũng không phải là heo, sao có thể như vậy mãi được.

Mạnh Dịch Vân ôm Hàn Nguyệt Nguyệt vào trong lòng, cạ cằm cọ xát trên đầu nàng “Có chuyện khó sao?”

Trước kia nàng chỉ cần nằm xuống là có thể ngủ, thế nhưng mấy bữa nay, hắn thấy nàng rất khó ngủ.

Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào lồng ngực của Mạnh Dịch Vân, nhắm mắt lại “Ta muốn biết là ai ra tay, một ngày không có tin tức, lòng của ta bồn chồn không yên.”

Sau lưng có một kẻ nguy hiểm như vậy, sao có thể an ổn được.

“Không cần suy nghĩ nhiều như vậy, tất cả đã có ta, nàng chỉ cần chăm sóc kĩ chính mình là được”

https://thuviensach.vn

Nữ nhân của Mạnh Dịch Vân chỉ cần hưởng thụ là được, không cần quản các chuyện khác.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói "Thế khác nào muốn thiếp thành heo? Thiếp là nương tử của chàng, không phải sủng vật của chàng, thiếp có trách nhiệm cùng chàng đảm đương bất kỳ nguy hiểm, cho nên mặc kệ về sau gặp phải chuyện gì chàng cũng không thể một mình gánh chịu, nếu không đừng trách thiếp không khách khí"

Phu thê vốn là nên cùng chung hoạn nạn, nàng không muốn cứ sống dưới sự che chở của Mạnh Dịch Vân, nàng cũng có thể vì hắn che gió tránh mưa.

"Nương tử đã nói như vậy, vi phu tuân lệnh" hắn ôm nàng thật chặt.

"Thiếp muốn xem mạch cho hoàng thượng" Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

Lúc này chỉ có thể là Mạnh Dịch Hiên không có khả năng sinh đẻ hoặc các phi tần trong hậu cung có vấn đề. Nếu như Mạnh Dịch Hiên không có người nối dõi, như thế ngôi vị hoàng đế nhất định sẽ phải thuộc về Mạnh Dịch Vân, nàng không muốn, không muốn chia sẻ hắn với những nữ nhân khác

Mạnh Dịch Vân buông tay ra, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, suy nghĩ một chút, gật đầu "Được"

Hắn vô cùng tín nhiệm y thuật của Nguyệt Nguyệt, mặc kệ có hay không, vẫn nên đi xem mới tốt.

"Làm sao vậy?"

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy mình ra, lại vén chăn lên, Mạnh Dịch Vân khó hiểu hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt liếc mắt xem thường, không phải vừa nãy mới nói rồi sao, cái người này sao mau quên vậy.

https://thuviensach.vn

“Dù sao cũng không ngủ được, vậy hai chúng ta liền vào cung”

Hiện tại đã hơn nửa đêm, lấy công phu của hai người bọn họ, có thể tránh tất cả tai mắt cũng không khó. Mạnh Dịch Vân im lặng, nàng không ngủ được không có nghĩa là ta cũng không ngủ được, bận rộn cả một ngày, vất vả lắm mới có thể nghỉ ngơi, sao nữ nhân này không hiểu. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không có ý định dừng lại, Mạnh Dịch Vân không thể làm gì khác hơn là đành đứng dậy, nha đầu này vừa nghĩ cái gì là lập tức đi làm, bản tính hấp ta hấp tấp này không biết đến khi nào mới chịu sửa đây.

“Chờ một chút”

Hàn Nguyệt Nguyệt kéo ống tay áo Mạnh Dịch Vân, nhỏ giọng nói, len lén nhìn xuống chung quanh. Mạnh Dịch Vân không hiểu, quay đầu hỏi “Sao vậy?”

Trong nửa đêm kéo mình đi đến đây, giờ mới bắt đầu do dự sao. Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới bên cạnh Mạnh Dịch Vân nói “Chúng ta nên xem thử trong phòng còn có người khác hay không?”

Nếu không lỡ quấy rầy việc thị tẩm của hoàng thượng thì có mà mất đầu. Mạnh Dịch Vân gật đầu, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng lấy ra một viên gạch ngói, thấy trong phòng không có người khác, hai người mới lặng lẽ chạy vào. Mạnh Dịch Hiên thấy hai người đến, nhưng không có bộc lộ gì. Mạnh Dịch Vân trực tiếp nói mục đích đến cho Mạnh Dịch Hiên nghe, Mạnh Dịch Hiên gật đầu, xem như là đồng ý, y thuật của Hàn Nguyệt Nguyệt hắn cũng đã thấy, năm đó nếu không nhờ sư tỷ muội bọn họ, có lẽ hắn cũng sống không tới ngày hôm nay.

Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay bắt mạch Mạnh Dịch Hiên, Mạnh Dịch Vân đứng ở sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, thật lâu vẫn chưa có động tĩnh, trong lòng ít nhiều hiểu rõ, mặc dù trước đây hắn cũng hoài nghi, chỉ là vẫn chưa có ý định tự mình đi kiểm chứng.

https://thuviensach.vn

“Nguyệt Nguyệt, sao rồi?”

Mạnh Dịch Vân hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt thu tay lại, nhìn Mạnh Dịch Hiên

“Hoàng thượng ắt hẳn rất hiểu rõ thân thể chính mình, chỉ là Nguyệt Nguyệt không hiểu tại sao hoàng thượng lại làm như thế?”

Mạnh Dịch Vân khôn khéo như vậy, Mạnh Dịch Hiên làm sao có thể ngốc ngếch được. Mạnh Dịch Hiên nhếch mép “Hiểu hay không hiểu có gì khác nhau chứ, khuya lắm rồi, các ngươi trở về đi”

Có lẽ người khác không hiểu hắn, nhưng chỉ cần chính hắn rõ ràng là được.

“Thân thể hoàng huynh ra sao?”

Sau khi trở lại vương phủ, Mạnh Dịch Vân liền hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, ôm hông của Mạnh Dịch Vân “Hoàng huynh dùng một loại độc lâu dài, bây giờ độc đã ngấm sâu vào đến trong máu rồi.”

Độc dược cùng máu hòa lẫn một chỗ , nếu như muốn chữa, trừ lọc sạch máu, nhưng nơi này là cổ đại, nếu lọc sạch máu thì khác gì tự tìm chết.

Mạnh Dịch Vân vỗ vỗ ngực, làm sao có thể như vậy, hoàng huynh không phải đang khỏe mạnh sao? “Có nguy hiểm sinh mạng không?”

Rốt cuộc là kẻ nào muốn cho Mạnh gia vào chỗ chết.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu “Không có, sẽ không đả thương tánh mạng, chỉ là không có khả năng có con thôi”

Thuốc này Mạnh Dịch Hiên có lẽ đã sớm phát hiện, nhưng không hiểu tại sao hắn còn phải làm bộ như không biết và tiếp tục dùng.

https://thuviensach.vn

“Vậy thì tốt”

Điều này vẫn còn ở trong dự liệu của hắn, nhiều năm như vậy hoàng huynh vẫn chưa có con cái, hắn cũng hoài nghi tới, hiện tại chẳng qua là xác nhận mà thôi.

“Tốt cái gì, hoàng huynh không có người thừa kế, vậy sau này ngôi vị hoàng đế truyền cho người nào?”

Truyền cho Mạnh Dịch Vân? Không, nàng không muốn Mạnh Dịch Vân đi lên con đường kia. Mạnh Dịch Vân phì cười một tiếng, chuyện lớn như vậy, hoàng huynh có lẽ đã an bài từ sớm, không cần họ phí tâm.

“Suy nghĩ nhiều như vậy làm gì? Hiện tại hoàng huynh mới 35, hai mươi, ba mươi năm nữa vẫn còn có thể làm hoàng thượng.”

Nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt mới buông lỏng một chút. Đúng vậy, Mạnh Dịch Hiên còn trẻ tuổi như thế, mấy thập niên sau vẫn thừa sức làm hoàng đế, mình lo lắng làm gì.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Thăm Viếng

Hàn Nguyệt Nguyệt mấy ngày nay tâm tình đặc biệt tốt, mỗi ngày đều vui vẻ. Hiện tại sắp đến tháng Chín, từ Kinh Thành đến Dược cốc chỉ cần nửa tháng, trở về Dược cốc một chuyến, đợi hết năm trở lại. Mạnh Dịch vân mấy ngày nay đang bận giao phó công chuyện, xong việc là có thể lên đường đi Dược cốc.

Không biết bà vú thế nào? Còn có sư phụ, sư tỷ cùng sư huynh không biết đã có gia đình chưa, Vân thúc lớn tuổi còn phải lo toan nhiều chuyện trong cốc, sư phụ cũng không biết có mời thêm người giúp một tay không. Nghĩ đến trở về, tâm tình của Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ kích động, nếu như không phải là Mạnh Dịch vân ràng buộc nàng, sợ rằng mình đã sớm bay trở về rồi.

“Trở về?”

Thấy Mạnh Dịch vân trở lại, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức tới giúp hắn cởi áo khoác.

Mạnh Dịch vân “Ừ” một tiếng, mặc cho Hàn Nguyệt Nguyệt động tay.

“Còn phải đợi mấy ngày”

Nàng đã muốn đợi không kịp, kể từ khi biết được về Dược cốc, nàng mỗi tối hưng phấn ngủ không yên, hận không được lập tức trở về, thế nhưng người này lại không cho nàng thời gian xác định, luôn nói là qua hai ngày, nhưng hai ngày rồi lại hai ngày, cả Hiểu Tinh từ Tứ phương thành cũng đã kêu tới đây.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân vuốt vuốt gương mặt đang nhăn nhó của Hàn Nguyệt "Không lâu nữa, ngày mốt khởi hành"

Chuyến đi sợ là hai ba tháng không về được, hắn phải đem mọi chuyện an bài xong.

Hàn Nguyệt tháng lập tức mỉm cười "Thật? Thật tốt quá, ta sẽ đi gọi Như Ngọc thu dọn đồ đạc"

Mặc dù nói là trở về Dược cốc, nhưng ở trong tâm Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ chuyến đi này giống như đi hưởng trăng mật, chẳng qua là nhiều hơn mấy người, nàng đem Hiểu Tinh mang theo trên người, không thể để cho những người đó lợi dụng cơ hội để ám hại.

Mạnh Dịch vân thấy dáng vẻ kích động của Hàn Nguyệt Nguyệt, có chút cam chịu lôi kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt "Gấp cái gì, ăn cơm trước, sau đó hẵng làm"

Hắn coi như bận rộn đi nữa, cũng sẽ trở về cùng nàng ăn cơm, thế nhưng nữ nhân giống như không có để tâm.

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người "Vui quá nên quên mất, chàng ăn trước, thiếp không đói bụng, mới vừa ăn một bàn điểm tâm"

Mặc dù không thích ăn vương phủ điểm tâm, nhưng mà đồ ăn để đó, nàng lại không có chuyện để làm, miệng lại tham, nên nàng đã đem hai bàn điểm tâm ăn sạch.

"Không được, không đói bụng cũng phải ăn, chỉ ăn những thứ đó sao được" Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi vào băng ghế, gắp thức ăn vào trong chén nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày, nhìn bụng mình, nàng thật không đói bụng, kêu nàng làm sao ăn, người này thiệt là, nhưng ánh mắt của Mạnh Dịch Vân cứ nhìn chằm chằm vào mình, Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là cầm đũa lên, một chút lại một chút đưa đồ ăn vào miệng.

Lần này xuất hành, nhất định là có rất nhiều người nhìn chằm chằm để tìm cơ hội xuống tay, Mạnh Dịch vân không dám sơ sài, đem một nửa người để lại cho Tần Minh, còn lại ám vệ toàn bộ mang theo trên người để ngừa thích khách.

Hàn Nguyệt Nguyệt lần này trở về Dược cốc cũng chỉ mang theo Hiểu Tinh và Như Ngọc. Như Họa và Như Tuyết ở lại Hương lâu hỗ trợ Lục Tư Tư, dù sao Tư Tư chỉ biết khinh công, nếu có gì nguy hiểm, có hai người biết võ công bên người, tánh mạng cũng được bảo toàn hơn.

“Vương phi, Hàn tiểu thư tới chơi”

Hàn Thanh Tư? Hàn Nguyệt Nguyệt trong khoảng thời gian vì bận việc nên quên mất mẹ con họ, không biết hiện tại tìm mình có việc gì? Nhất định không phải chuyện tốt.

“Mời vào” Thật muốn xem nàng sẽ đưa ra thủ đoạn gì.

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào giường, Hàn Thanh tư được nha hoàn tới tận cửa, mắt liếc vào trong nhà, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt, mình cũng không dám mở miệng, nếu là ở Tướng phủ thì đã khác, nhưng là bây giờ đang ở vương phủ, nàng không dám càn rỡ. Nha hoàn kia mang người tới cũng xoay người lui ra ngoài. Như Ngọc đứng dậy đi tới bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt nhỏ giọng nói “Vương phi, nhị tiểu thư đến”.

Hàn Nguyệt Nguyệt từ từ mở mắt, thấy Hàn Thanh Tư đứng ở cửa, lập tức mở miệng nói

“Tại sao có thể để nhị tiểu thư đứng ngoài cửa, mau mời vào, Như Ngọc mau mau dâng trà”

https://thuviensach.vn

Cố ý đối với Như Ngọc oán giận đến. Thải âm đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt dậy, ánh mắt không chớp nhìn Hàn Thanh Tư, sự tình về nhị tiểu thư nàng cũng sớm có nghe thấy, lần trước cùng Hàn phu nhân, giọng điệu không tốt lắm, lần này lại không biết có ý định gì.

“Muội muội nhanh ngồi, chớ đứng. Tỷ dựa vào liền ngủ mất, ngươi đến mà những nha hoàn này cũng không biết gọi tỷ một tiếng” Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói.

“Tham kiến vương phi” Nàng không phải là không hiểu lễ nghĩa. Chỉ là hướng Hàn Nguyệt Nguyệt hành lễ, trong lòng nàng có chút không phục. Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới đỡ Hàn Thanh tư dậy “Muội muội đa lễ, nhanh ngồi xuống” Nàng là nữ nhi Tướng phủ , không thể để cho người ta bắt được nhược điểm.

“Muội muội lần này đến không biết có chuyện gì?”

Vô sự bất không đăng điện tam bảo, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói. Như Ngọc cho người dâng trà. Thấy Hàn Thanh tư có chút nhăn nhó, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng làm như không thấy.

“Nghe nói tỷ tỷ phải xa nhà, muội muội đặc biệt để đưa tiễn” Hàn Thanh tư nói.

Nàng nghe được tin tức nói Vân vương muốn dẫn Hàn Nguyệt Nguyệt du ngoạn. Cho nên mới tới do thám thật hư, Hàn Nguyệt Nguyệt hiện có thai hơn hai tháng, ra cửa không phải rất nguy hiểm sao?

Hàn Nguyệt tháng cười nói “Muội muội tin tức thật đúng là linh thông. Đúng vậy, tỷ ở trong phủ buồn bực nên mới nói Vương Gia dẫn tỷ đi ra ngoài xem một chút rồi trở về, muội muội cho là không được?”

Lần này đi Dược cốc, trừ Mạnh Dịch Vân cùng các người thân cận nhất biết, những người khác cũng giấu giếm, nếu nhiều người biết nàng là

https://thuviensach.vn

đệ tử Y Phẩm Đường chỉ sợ ngày sau không còn thanh tỉnh.

“Muội cũng vậy chỉ là nghe người bên ngoài nói như vậy, cho nên mới xem tỷ tỷ. tỷ tỷ hiện đang có mang, đi xa không sợ gặp nguy hiểm?” Hàn Thanh Tư hỏi.

“Làm phiền muội muội lo lắng, thái y nói thai nhi rất khỏe mạnh, dù sao cũng không vội vã lên đường, từ từ đi thôi, có thể có nguy hiểm gì, lại có thái y đi theo”

Cũng là bởi vì nàng mang thai là giả, Mạnh Dịch Vân mới cho phép nàng trở về, nếu là thật chỉ sợ cửa chính đều không cho ra, cái nam nhân bá đạo.

“Tỷ tỷ thật có phúc khí, Vương Gia đối với ngài tốt như vậy”

Nghe lời Hàn Thanh tư nói, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười. Hai người đứt quãng hàn huyên mấy câu, thấy Hàn Thanh tư không có ý tứ rời đi, Hàn Nguyệt Nguyệt trong long nghĩ không biết nàng đang tính toán gì. Đến thời gian cơm tối, Hàn Nguyệt Nguyệt định nhắc nhở nàng nói thời gian không còn sớm để đuổi người. Tuy nhiên Thanh Tư thật có ý lưu lại ăn cơm tối.

Mạnh Dịch vân trở lại, thấy trong nhà có cô gái xa lạ, nhíu mày một cái, đi tới bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt. Thấy Hàn Thanh Tư vẫn nhìn Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt trong tâm cực kỳ không thoải mái “Vương Gia trở lại. Đây là muội muội của thiếp, Hàn Thanh Tư”

Hàn Thanh tư nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt giới thiệu, lập tức đứng dậy.

“ Tham kiến Vương Gia”

Mạnh Dịch vân đối với người của Tướng phủ cũng không quá quan tâm “Nhị tiểu thư xin đứng lên”.

https://thuviensach.vn

Hàn Thanh Tư yên vị, ánh mắt nhìn Mạnh Dịch vân không rời, như vậy quang minh chánh đại nhìn trượng phu của người ta, Hàn Thanh tư lá gan thật đúng là lớn.

“Vương Gia bận rộn một ngày, có đói bụng không? Ngân Nguyệt, mau mang bữa tối lên” Đối với Mạnh Dịch vân cười nói, hoàn toàn là một bộ dáng thê tử tốt. Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt một cái “Không cần, ngươi cứ tiếp khách, ta đi thư phòng”

Hàn Thanh Tư như vậy trắng trợn nhìn mình, Mạnh Dịch Vân cũng cảm thấy không thoải mái.

“Cũng tốt, đừng làm muộn quá”

Mạnh Dịch vân không nói gì, đi ra ngoài. Hàn Thanh tư thấy Mạnh Dịch Vân đối với Hàn Nguyệt Nguyệt dịu dàng, trong lòng cực kỳ ghen tỵ.

“Vương Gia tính tình lạnh lẽo, muội muội đừng sợ”

Thấy Hàn Thanh Tư vẫn nhìn theo bóng dáng của Mạnh Dịch vân. Hàn Nguyệt Nguyệt mở miệng nói, Thải Âm thấy Hàn Thanh Tư không thức thời, hung hăng nhìn chằm chằm Hàn Thanh Tư.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Hàn Thanh Tư lắc đầu, nếu như ban đầu gả cho Mạnh Dịch vân là mình, vậy hắn có thể hay không cũng sẽ đối đãi với mình như vậy. Hàn Thanh Tư trong lòng cảm thấy uất ức. Luận về tướng mạo, Hàn Nguyệt Nguyệt không bằng nàng, luận tài hoa, nàng xứng danh tài nữ. Chỉ có nàng mới có thể xứng với hắn, nhưng tại sao hắn liền nhìn cũng không nhìn mình lấy một cái.

Hàn Nguyệt Nguyệt để cho người mang thức ăn lên, chiêu đãi Hàn Thanh Tư ăn cơm. Trời đã tối đen, nhưng Hàn Thanh tư vẫn không có ý tứ muốn trở về. Hàn Nguyệt Nguyệt trong tâm cười lạnh, chẳng lẽ nàng vẫn còn chờ Mạnh Dịch vân trở lại?

https://thuviensach.vn

“Sắc trời đã tối, muội muội không đi trở về sợ là không ổn?” Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 68

Hàn Thanh Tư nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt nói "Không sợ, mẫu thân biết muội tới tìm tỷ tỷ, cho nên không cần lo lắng"

Hàn Nguyệt Nguyệt hít sâu một hơi, cô nương gia chưa lấy chồng trễ như thế không trở về sẽ không sợ danh tiếng của mình không tốt?

Từ xế chiều đến bây giờ, mỗi khi nàng nhắc nhở Hàn Thanh Tư, Hàn Thanh Tư luôn làm như nghe không hiểu, đổ thừa chờ Mạnh Dịch vân trở lại, sau đó lại chờ ăn cơm, vậy bây giờ chẳng lẽ chờ qua đêm. Hàn Nguyệt Nguyệt trong long rất muốn nổi giận, nếu là Hàn Thanh Tư ở trong vương phủ qua đêm, vậy ngày mai cả Kinh Thành cũng sẽ biết, đến lúc đó nàng danh tiếng khó giữ được, có phải hay không chờ Mạnh Dịch Vân cưới nàng vào cửa, đây là nước cờ quá trắng trợn đi, xem nàng như kẻ ngu.

Này không biết là Đại phu nhân ý tứ hay Hàn Thanh Tư tự mình giở trò quỷ, nhưng mặc kệ thế nào, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không thể để cho nàng được như ý.

"Muội muội đến đây, phụ thân có biết?"

Nếu là Hàn Diệu Văn chủ ý, vậy thì đừng trách nàng không khách khí. Nghe được Hàn Nguyệt Nguyệt nhắc tới Hàn Diệu Văn, mặt Hàn Thanh Tư nhất thời cứng ngắc. Nàng vốn định gặp mặt Mạnh Dịch vân, chỉ cần có nhiều cơ hội tiếp xúc một chút. Mạnh Dịch vân nhất định sẽ thích nàng, nhưng đã kéo lâu như vậy, cũng không thấy Mạnh Dịch Vân xuất hiện, trong lòng có chút nóng nảy. Lần này nàng đến, Hàn Diệu Văn không biết, nếu là biết sợ là sẽ không cho đi.

https://thuviensach.vn

“Chưa từng, phụ thân mấy ngày nay vẫn luôn bận chuyện triều chính, làm sao có thời giờ lo lắng trong phủ”

Nàng căn bản không cơ hội tiếp xúc Mạnh Dịch vân. Thông qua tiếp xúc với Hàn Nguyệt Nguyệt nàng mới tiếp cận được với Mạnh Dịch Vân, bỏ qua cơ hội lần này, lần sau không biết bao giờ mới gặp, huống chi phụ thân gần đây đang tuyển chọn vị hôn phu cho nàng, coi như nàng không muốn, nhưng là không thể phản đối quyết định của phụ mẫu.

“Như vậy sao, vậy xem ra muội muội nên sớm trở về. Dù sao một cô nương chưa đi về trễ bị người biết đối với thanh danh không tốt, nếu lần sau có cơ hội, muội muội đến thăm là được”

Không đợi Hàn Thanh Tư mở miệng, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại đối với Thải âm nói “Thải Âm, đi gọi Thôi ma ma tới đây hộ tống nhị tiểu thư trở về phủ”

Thôi ma ma là một người thông minh, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ thị như vậy, tự nhiên biết ý tứ trong đó.

Đưa đi Hàn Thanh Tư, Mạnh Dịch Vân Tài từ thư phòng trở lại, bước qua cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt liền kéo gối đầu hướng Mạnh Dịch Vân ném, nếu không phải là nam nhân này quá mức ưu tú, những cô gái kia cũng sẽ không để ý hắn.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Tri Âm

“Các vị nghỉ ngơi trước, ta sẽ phái nha hoàn đưa thức ăn đến liền”, ông lão kia nói xong xoay người đi, lưu lại một bọn không hiểu gì chỉ biết nhìn nhau.

Bọn họ xin tá túc không phải nên gặp chủ nhà một lần hay sao? Chẳng lẽ người ta không muốn? Có lẽ là vậy…! cho bọn họ tá túc là tốt lắm rồi.

Một lát sau, có mấy nha hoàn lần lượt đem đồ ăn, còn có một ít y phục để tắm rửa đến, Hàn Nguyệt Nguyệt liền cầm lấy y phục vào trong phòng, cả ngày bôn ba, toàn thân đầy mồ hôi, khó chịu muốn chết rồi.

Ban đêm, tiếng đàn du dương truyền đến, Mạnh Dịch Vân mở mắt, đứng dậy đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt trở mình, tiếp tục ngủ.

“Ngươi đã đến rồi”, tiếng đàn ngừng lại, một cô gái đánh đàn nói, Mạnh Dịch Vân tiến lên phía trước, “Thì ra đâylà trang viên của cô nương.”

Nàng kia đứng dậy, nhìn Mạnh Dịch Vân, “Đúng vậy, thế gian quá mức hỗn loạn, khó có được một nơi thanh tĩnh thế này, không ngờ chúng ta có thể gặp lại, thật là có duyên.”

Mạnh Dịch Vân khẽ cười, “Đúng vậy, bổn vương cũng không ngờ có thể gặp được Minh Nhi cô nương ở đây, nếu đã có duyên, Minh Nhi cô nương có thể vì bổn vương mà đàn một khúc không?”, nghe thấy lời của Mạnh Dịch Vân, Minh Nhi khẽ mỉm cười.

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên, có thể đánh đàn cho vương gia nghe là phúc khí của Minh Nhi”, lại đặt ngón tay lên dây đàn, tiếng đàn du dương từ từ vang lên, truyền khắp sơn cốc.

Mạnh Dịch Vân đứng ở sau lưng Minh Nhi, lẳng lặng nghe, tiếng đàn của nàng luôn cho người ta cảm giác thật yên bình, bất giác mà thả lỏng bản thân.

“Các vị, chủ nhân ta nói, nơi thâm sơn này hiếm có khách đến, cho nên muốn xin các vị ở lại một đêm nữa”, lời này làm cho Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng đều nhìn Mạnh Dịch Vân.

“Nếu chủ nhân lão đã có tốt, vậy chúng tôi ở lại một đêm nữa, dù sao mấy ngày nay bôn ba trên đường cũng không được nghỉ ngơi thoải mái, ở lại nghỉ ngơi cho tốt, sáng sớm ngày mai chúng tôi lên đường”, nghe thấy lời Mạnh Dịch Vân, mấy người khác đều gật đầu đồng ý, Hàn Nguyệt Nguyệt vui mừng trong lòng, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi một ngày.

“Mời các vị tự nhiên, lão nô xin lui xuống.” Mạnh Dịch Vân gật đầu một cái.

“Chủ nhân nơi này là ai a? Tại sao phải lưu chúng ta ở lại một ngày, lại không chịu gặp chúng ta”, dù gì bọn họ cũng là khách, nếu nhiệt tình mời ở lại, sao lại không chịu lộ mặt .

“Chủ nhân nơi này họ Thái, tên là Minh Nhi, nếu người ta đã có ý tốt, chúng ta cứ ở lại”, Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, “Làm sao chàng biết, hai người quen nhau sao?”, ngày hôm qua còn không biết chủ nhân là ai, sao giờ Mạnh Dịch Vân lại biết rõ ràng như vậy?

“Gặp qua vài lần”.

“Gia, ta đi xem xét tình huống xung quanh”, Hắc Ưng nói, Mạnh Dịch Vân gật đầu, thấy Hắc Ưng đi, Trương Tiểu Tinh đi theo sau, “Vậy ta cũng

https://thuviensach.vn

đi xem ha", Như Ngọc thấy hai người đi, như vậy chỉ còn lại một mình nàng, nàng cũng không dám quấy rầy tiểu thư và vương gia, lập tức đuổi theo, "Tiểu Tinh tỷ, chờ ta, ta đi cùng hai người."

Thấy trong phòng chỉ còn lại hai người bọn họ, Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới ghế dựa ngồi xuống, nhìn Mạnh Dịch Vân, "Thắng thắn được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị, xảy ra chuyện gì, thành thật khai báo?" Sao mà chỉ một đêm liền quen biết vị chủ nhà này, hơn nữa lại là nữ nhân, Mạnh Dịch Vân từ trước tới giờ không thích giao thiệp cùng nữ nhân, nhưng lại biết rõ cô Minh Nhi này như thế.

Mạnh Dịch Vân thấy bộ dạng Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, tới ngồi bên cạnh, "Khai báo cái gì?", đang yên lành, nháy mắt liền tức giận? Chẳng lẽ là vì hắn nhắc đến cô nương Minh Nhi gì đó?

Thấy Mạnh Dịch Vân một bộ vô tội, Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận, dám giả bộ không hiểu với nàng.

"Nàng nói Minh Nhi cô nương? Chúng ta chỉ là gặp mặt vài lần mà thôi", bọn họ gặp mặt chưa tới mười lần, chỉ là tương đối hợp ý mà thôi.

"Gọi thật thân thiết a? Minh Nhi cô nương? Mạnh Dịch Vân, chàng mau nói rõ ràng cho ta", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận thật, Mạnh Dịch Vân không hiểu, "Nguyệt Nguyệt, ta cùng Minh Nhi cô nương chỉ là bằng hữu, chỉ là nói chuyện mà thôi", ít nhất nàng hiểu hắn.

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, nhìn Mạnh Dịch Vân, "Bằng hữu? Bằng hữu tại sao không gặp mặt vào ban ngày ban mặt, mà phải đến nửa đêm mới gặp", đừng tưởng rằng nàng không biết, tối hôm qua hai người bọn họ ở trong viện bao lâu.

Mạnh Dịch Vân ngơ ra một chút, cười cười, thì ra là nha đầu này tối hôm qua len lén đi theo sau hắn, "Không có gì mà, tối hôm qua nghe được

https://thuviensach.vn

tiếng đàn, cảm thấy quen thuộc mới đi xem thử một chút, không ngờ là nàng ta."

Mặc dù bọn họ cũng không có làm gì, nhưng nàng kia đánh đàn, Mạnh Dịch Vân ở một bên nghe…tình cảnh ấm áp như vậy, trong lòng nàng thật không thoải mái, tại sao phu quân nàng nửa đêm lại gặp mặt cô nương khác.

"Tốt nhất là như thế, nếu không đừng trách ta không khách khí!", Mạnh Dịch Vân có lẽ không xem trọng nàng ta, thế nhưng nàng ta cũng không nhất định là không xem trọng hắn a.

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ là trong nội tâm lại rất ngọt ngào, Nguyệt Nguyệt là đang ghen, quan tâm hắn và nữ nhân khác ở chung một chỗ.

"Cô nương, tiểu thư của chúng tôi mời", một nha hoàn nói với Hàn Nguyệt Nguyệt, "Dẫn đường đi", đúng lúc nàng cũng muốn xem xem cô nương Minh Nhi kia có âm mưu gì.

"Tiểu thư, người tới rồi ạ", Hàn Nguyệt Nguyệt bị đưa dến trước một cái đình treo đầy rèm xung quanh, không thấy được người ở bên trong, nghe tiếng nha hoàn, bên trong truyền ra âm thanh của một cô gái, "Lui ra đi".

Sau khi nha hoàn kia đi, Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm đi vào, chỉ thấy một nữ tử áo trắng ngồi bên cầm, cũng không chút để ý tới Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhận ra, khúc nhạc này chính là khúc nhạc dẫn Mạnh Dịch Vân ra tối hôm qua, cô nương này hẹn nàng ra không phải chỉ là để cho nàng nghe đánh đàn thôi chứ.

https://thuviensach.vn

“Hàn tiểu thư cảm thấy khúc nhạc này như thế nào?”, xong một khúc, Thái Minh Nhi đến ngồi đối diện Hàn Nguyệt Nguyệt, cầm lấy bình trà rót cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Rất hay, chỉ là còn chưa sánh được tướng mạo xinh đẹp của Minh Nhi cô nương”, quả thật, Thái Minh Nhi rất đẹp, như tiên tử lạc vào hồng trần, nàng nhìn thấy cũng phải ngẩn người.

Nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Thái Minh Nhi khẽ mỉm cười, “Hàn tiểu thư quá khen.”

“Không biết Minh Nhi cô nương hẹn ta đến có chuyện gì?” khoe khoang với nàng, cố tình cho nàng biết nàng không đẹp bằng nàng ta, sẽ không bắt mình so tài đánh đàn với nàng ta chứ?

“Ta và vương gia biết nhau từ năm năm trước, khi đó vương gia xuôi nam, ta ở nhờ nhà thân thích, vốn nhàm chán đánh đánh giết thời gian, không ngờ vương gia nghe được, khi đó hắn cũng khen ngợi như vậy”, nói đến đây, Thái Minh Nhi nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt cười một tiếng.

“Hắn nói tiếng đàn của ta có cho người ta cảm giác thật yên bình, có thể làm hắn quên đi phiền não, khó gặp được tri âm, ngày đó hắn yêu cầu ta đàn tiếp một bài, không ngờ hắn lại nghe hết một buổi chiều, cho nên từ đó về sau, mỗi lần gặp mặt hắn cũng sẽ bắt ta đàn mấy khúc liền”, Thái Minh Nhi một vẻ hoài niệm, lúc ấy bọn họ cũng không có nói gì, không làm gì, chỉ cần hắn lẳng lặng nghe nàng đánh đàn, nàng đã cảm thấy rất hạnh phúc rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, đây là cái gì? Khoe khoang với nàng sao? Khoe khoang hai người lúc ấy ngọt ngào cỡ nào sao?

“Minh Nhi cô nương làm cái gì vậy? Mặc kệ ban đầu quan hệ của hai người tốt như thế nào, nhưng bây giờ thê tử của chàng là ta không phải sao? Ở trước mặt người ta kể về quá khứ của trượng phu người ta và mình,

https://thuviensach.vn

ngươi đang khoe khoang sao?”, dù quá khứ như thế nào đi nữa, chỉ cần hiện tại trong lòng Mạnh Dịch Vân có nàng là đủ rồi.

“Hàn tiểu thư không cần khích động, ta chỉ là muốn tìm người tâm sự một chút mà thôi” nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Thái Minh Nhi lập tức cười nói.

“Minh Nhi cô nương muốn nói gì với ta? Chẳng lẽ Minh Nhi cô nương không cảm thấy nên tôn xưng ta một tiếng Vân vương phi sao?” biết rõ nàng đã thành thân, còn cố tình gọi nàng là Hàn tiểu thư, chẳng lẽ nàng ta không thừa nhận, thì nàng không phải là thê tử Mạnh Dịch Vân sao?

Thái Minh Nhi từ trong ống tay áo móc ra một mảnh ngọc bội thả trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt liếc mắt nhìn, không nói gì.

“Hàn tiểu thư biết mảnh ngọc bội này chứ?”, nàng sao lại không biết, đây là ngọc bội Mạnh Dịch Thiên đeo hàng ngày, nhưng tại sao lại ở trong tay Thái Minh Nhi? Chẳng lẽ là Mạnh Dịch Vân đưa cho nàng ta tối qua?

Hàn Nguyệt Nguyệt ngăn lại lửa giận trong lòng, tự nói mình phải tỉnh táo, không cần so đo với nữ nhân này làm gì, nàng mới là thê tử chính thức, nàng ta cùng lắm chỉ là kẻ thứ ba mà thôi.

“Cái này à, tất nhiên là biết rồi, Hắc Ưng và Tần Minh đều có một mảnh, không ngờ Minh Nhi cô nương cũng có một mảnh giống vậy”, Hàn Nguyệt Nguyệt cầm ngọc bội lên nhìn một cái, sau đó để xuống, cười nói.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nổi giận, còn làm dáng vẻ nhẹ nhàng, Thái Minh Nhi có chút hoài nghi, chẳng lẽ người báo tin sai rồi? Không thể nào, mảnh ngọc bội này đúng là mảnh ngọc bội của Mạnh Dịch Vân mà, nàng đã thấy qua.

https://thuviensach.vn

Thấy Thái Minh Nhi không nói gì thêm, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Nếu như Minh Nhi cô nương không còn chuyện gì nữa, vậy bản vương phi cáo từ”, rồi xem nàng xử lý tên Mạnh Dịch Vân kia thế nào, dám tặng đồ cho nữ nhân khác.

“Chờ đã” thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, Thái Minh Nhi lập tức nói, “Minh Nhi cô nương còn chuyện gì?” Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước.

“Ngươi không quan tâm chút nào quan hệ của ta và vương gia sao?”, nghe thấy lời Thái Minh Nhi, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Ta là thê tử của chàng, sao có thể không quan tâm, nếu như ngày nào đó hai người thật sự có chuyện gì, khi đó mới là lúc ta nên đau lòng, nhưng bây giờ, cái đó không cần thiết”, tính tình Mạnh Dịch Vân nàng có thể không hiểu sao, hai người quen nhau từ trước, nếu như Mạnh Dịch Vân thật thích Thái Minh Nhi, sao còn có thể thành thân cùng nàng chứ.

“Hàn tiểu thư thật là sáng suốt, nếu Hàn tiểu thư không tin, vậy Minh Nhi cũng chỉ có thể để cho Hàn tiểu thư nhìn thấy tận mắt”, nói xong, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy toàn thân cứng ngắc không nhúc nhích được, nữ nhân này thật là to gan, dám điểm huyệt nàng.

“Người đâu, dẫn Hàn tiểu thư đi, chiêu đãi cho thật tốt”, trong đình xuất hiện mấy nha hoàn, nâng Hàn Nguyệt Nguyệt lên, đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn xung quanh, hi vọng có thể nhớ được đường đi, có cơ hội sẽ chạy trốn.

Hàn Nguyệt Nguyệt bị đưa đến một gian phòng, thả trên giường, trong lòng khẽ thả lỏng, may mắn không phải phòng tối, mấy nha hoàn để Hàn Nguyệt Nguyệt xuống liền đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt quan sát xung quanh, mặc dù không thể quay đầu, nhưng nàng vẫn có thể biết được đây là phòng của một nử tử.

https://thuviensach.vn

Không biết qua bao lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt mông mông lung lung nghe được tiếng nói, cố gắng mở mắt.

Nghiêm túc nghe giọng nói bên ngoài, hình như là một nam một nữ, nhưng lại cảm thấy không phải, có thể do khoảng cách quá xa, nàng không nghe rõ được.

Hiện tại là giờ nào rồi? Mạnh Dịch Vân sao còn chưa tới cứu nàng? Nam nhân đều giống nhau, chẳng lẽ có người tình cũ, liền ném chính thê là nàng ra sau đầu rồi sao?

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Ép Buộc

Nghe được tiếng cửa mở, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức nhắm mắt lại giả bộ ngủ, tiếng bước chân càng ngày càng gần, cảm thấy người nọ đến bên giường, nhưng lại không làm gì tiếp, chờ một lát, Hàn Nguyệt Nguyệt đã chuẩn bị tốt, nhưng người nọ lại đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt thở phào nhẹ nhõm.

Lén lút mở mắt ra, liếc một cái, chỉ thấy cách đây không xa buông rèm thật nhiều, ngăn gian phòng thành hai nửa, người nọ ở phía bên kia rèm, cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt không thấy rõ hình dáng.

Tiếng đàn từ từ vang lên, Hàn Nguyệt Nguyệt mới xác định được, người đó là Thái Minh Nhi, Hàn Nguyệt Nguyệt không hiểu tại sao nàng ta lại bắt nhốt nàng trong phòng của nàng ta.

“Ngồi xuống đi, nghe ta đàn một khúc nữa”, sau khi hết một khúc, nghe được tiếng của Minh Nhi, Hàn Nguyệt Nguyệt từ trong mơ hồ tỉnh táo lại, ngoại trừ nàng còn có người khác sao? Không thì Thái Minh Nhi đang nói chuyện với ai?

Một lát sau, tiếng đàn dừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt vễnh tai chú ý động tĩnh bên ngoài.

“Vương gia đến tìm Minh Nhi có chuyện gì sao?”, Mạnh Dịch Vân? Nghe thấy lời Thái Minh Nhi, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức nổi giận, nàng đã biến mất lâu như vậy, Mạnh Dịch Vân không lo đi tìm, lại chạy tới nơi này ước hẹn với người tình cũ.

https://thuviensach.vn

“Quấy rầy Minh Nhi cô nương đánh đàn rồi, bổn vương chỉ là muốn hỏi thăm Minh Nhi cô nương có thấy thê tử ta ở đâu không?”, nghe thấy lời Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt liếc mắt, coi như chàng có lương tâm.

“Vương gia đến đây chính là vì chuyện này sao?”, Thái Minh Nhi nhìn Mạnh DịchVân.

Mạnh Dịch Vân gật đầu, “Kính xin Minh Nhi cô nương chỉ cho”, xế chiều hôm nay Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra ngoài, hắn cho là sẽ về liền, giờ trời đã sắp tối rồi mà không thấy bóng người, trong lòng có chút lo lắng.

“Nếu như ta nói nàng đã đi rồi thì sao?”, Thái Minh Nhi nói, Mạnh Dịch Vận không hiểu ý Thái Minh Nhi, Nguyệt Nguyệt đã đi đâu.

Thái Minh Nhi thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì, đưa ngọc bội trong tay đến trước mặt Mạnh Dịch Vân, nhìn chằm chằm Mạnh Dịch Vân, để có thể thấy rõ sự biến đối vẻ mặt của hắn.

“Cô nương sao lại có mảnh ngọc bội này?”, không cầm lấy, thấy mảnh ngọc bội này giống mảnh ngọc bội của mình như đúc, Mạnh Dịch Vân khó hiểu hỏi, từ mấy năm trước hắn cũng không nhớ đã làm mất mảnh ngọc bội này ở đâu, về sau vì nhiều nguyên nhân, lại có được một mảnh ngọc bội giống như đúc mảnh cũ, chính là mảnh đang đeo trên người.

Thái Minh Nhi khẽ mỉm cười, “Vương gia thật là mau quên, chính vương gia tự tay đưa cho Minh Nhi mảnh ngọc bội này mà, vương gia đã quên sao? Cái đêm bốn năm trước ở Từ Châu?”, nàng vĩnh viễn cũng không quên ngày đó, cùng những lời Mạnh Dịch Vân đã nói với nàng ngày đó.

Mạnh Dịch Vân không nhớ, “Minh Nhi cô nương có thể nói rõ ràng một chút được không?”, Từ Châu? Chính là cái đêm mình uống say kia sao? Nhưng mà buổi sáng lúc tỉnh dậy hắn chẳng có ấn tượng gì về đêm đó cả.

https://thuviensach.vn

Thấy Mạnh Dịch Vân không nhớ ra, Thái Minh Nhi cảm thấy hơi mất mác, “Thì ra là chỉ có một mình Minh Nhi nhớ mà thôi, vương gia đã sớm quên rồi”, đêm đó hắn nắm tay nàng nói, trên đời này nàng là người duy nhất hiểu hắn, cũng là nữ nhân duy nhất ở gần hắn, nhưng vì sao sáng hôm sau hắn không chào từ biệt đã ra đi, mấy lần gặp sau, hắn càng ngày càng xa lánh nàng, lúc đó hắn đã quen biết nàng kia hay sao?

Mạnh Dịch Vân xụ mặt xuống, bọn họ mặc dù hợp ý, nhưng cũng không phải loại quan hệ đó, chỉ là do lúc đó tình huống quá mức hỗn loạn, hắn cần người tâm sự mà thôi, không ngờ lại làm cho nàng hiểu lầm, còn mảnh ngọc bội, hắn đưa cho nàng lúc nào chứ, không có một chút ấn tương nào cả.

Thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì, Thái Minh Nhi nói tiếp, “Ta biết ngươi đã thành thân, mảnh ngọc bội này không nên giữ lại nữa, nên muốn đưa nó cho Hàn tiểu thư, nhưng Hàn tiểu thư hiểu lầm ý ta, không nói lời nào đã bỏ đi, ta tưởng rằng nàng đi tìm ngươi, thật xin lỗi, ta không biết mảnh ngọc bội này lại làm nàng sốc đến vậy”, Thái Minh Nhi cúi đầu, nước mắt sắp rơi xuống.

Mạnh Dịch Vân cau mày, nha đầu kia nhất định là hiểu lầm rồi, hắn làm sao có thể đưa lung tung vật tùy thân cho những cô nương khác.

“Minh Nhi cô nương không nên tự trách, xung quanh nơi này không có nhà dân, Nguyệt Nguyệt chắc không đi xa đâu, xin cáo từ”, Manh Dịch Vân xoay người muốn đi, Thái Minh Nhi thấy Mạnh Dịch Vân không để ý đến mình, cắn mạnh môi dưới, ngẩng đầu lên, vẻ mặt đau thương nhìn Mạnh Dịch Vân, “Vương gia chẳng lẽ chưa từng để ý đến Minh Nhi chút nào sao? Chúng ta quen biết đã năm năm, mà hai người mới ở cùng nhau chỉ một năm mà thôi”, về tướng mạo, tài hoa nàng có điểm nào thua nữ nhân kia chứ, vì sao Mạnh Dịch Vân lại chọn nàng ta mà không chọn nàng.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân dừng bước, ngoại trừ Hàn Nguyệt Nguyệt, hắn lần đầu tiên đối mặt với một cô nương khóc thế này không biết phải làm sao, "Bọn ta là phu thê, trong lòng ta chỉ có một mình nàng ấy mà thôi, Minh Nhi cô nương quá tốt, bổn vương thật không xứng", nếu không nhờ lần này gặp lại, hắn cũng đã quên mất sự tồn tại của nàng ta rồi.

Nhìn Mạnh Dịch Vân biến mất sau cánh cửa, Thái Minh Nhi hung hăng nắm chặt tay thành quả đấm, móng tay đâm sâu vào trong thịt, chảy cả máu, đau thương trong mắt đã biến mất ngay lúc Mạnh Dịch Vân xoay người bước đi, thay vào đó là tức giận, ghen tỵ, và căm hận.

Giao tình mấy năm lại không bằng mấy tháng ở cùng nữ nhân kia, trong lòng nàng không cam tâm và phẫn nộ: ngươi quan tâm nàng như vậy, vậy thì xem xem tình nghĩa phu thê của hai người nhiều đến mức nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt sững sờ giương mắt nhìn nóc phòng, lúc này trong lòng không biết là nên cảm động vì câu nói kia của Mạnh Dịch Vân hay nên lo lắng vì quá khứ của hắn và nữ nhân khác, nếu như nàng không xuất hiện, có phải Mạnh Dịch Vân sẽ cùng Thái Minh Nhi thành thân? Nếu không phải vô tình biết được, vậy không phải là cả đời nàng cũng sẽ không biết Mạnh Dịch Vân còn có hồng nhan tri kỷ, ông trời bày ra tất cả những chuyện này, chẳng lẽ chỉ là vì để cho nàng biết những việc này sao?

Thái Minh Nhi đến bên giường, thấy dáng vẻ mất hồn của Hàn Nguyệt Nguyệt, giải á huyệt cho Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại tinh thần, nhìn Thái Minh Nhi, mỹ nhân khuynh thành như vậy, Mạnh Dịch Vân sao lại không yêu chứ? Chẳng lẽ là do bọn họ thành thân rồi, hắn bị trói buộc bởi trách nhiệm, vậy nếu như bọn họ chưa thành thân, hôm nay Thái Minh Nhi tỏ tình hắn sẽ đồng ý sao?

"Nghe hết rồi đúng không? Chắc là trong lòng rất không vui hả?" Thái Minh Nhi nhìn chằm chằm mặt Hàn Nguyệt Nguyệt.

https://thuviensach.vn

“Tại sao lại không vui, ngươi đã bị cự tuyệt không phải sao? Mặc kệ trước kia hai người như thế nào, nhưng bây giờ trong lòng chàng chỉ có mình ta, ta phải cảm thấy vui mừng mới đúng chứ?”, không thể để cho nàng ta được như ý, nếu như tức giận, vậy chẳng phải đúng ý nữ nhân này rồi sao.

Thái Minh Nhi cười lạnh một tiếng, “Ngươi thật là đại lượng, người ta nói con gái nhà quan đều được dạy dỗ rất tốt, hôm nay mới thấy quả đúng thế thật, trong mắt các ngươi nam nhân tam thê tứ thiếp là việc hiển nhiên, vậy ta với ngươi giao dịch thế nào?”

“Ta và cô nương không quen biết, không biết cô nương muốn giao dịch gì với bổn vương phi ta?”

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không yếu thế, Thái Minh Nhi cũng không tức giận, chậm rãi nói, “Ta muốn gả vào vương phủ, ta không tranh vị trí chánh phi với ngươi, thế nào?”, chỉ cần gả cho Mạnh Dịch Vân rồi, nàng còn sợ sẽ không đạp được Hàn Nguyệt Nguyệt xuống sao?

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Thái Minh Nhi, cười ha hả, “Minh Nhi cô nương thật là hào phóng, chỉ là ngươi tìm lộn người rồi, ngươi muốn gả vào vương phủ thì phải đi tìm vương gia chứ, vương gia trước giờ làm việc luôn quyết đoán sẽ không nghe theo ý kiến của ta”, cướp trượng phu người ta, mà còn dùng lời lẽ hùng hồn như vậy, Thái Minh Nhi này đúng là cá biệt trong thời đại này.

“Ngươi ~, đừng không biết tốt xấu, vương gia là một người có tình có nghĩa, nếu không phải tại ngươi, hắn sao lại không cưới ta chứ? Chẳng qua vì nể mặt thân phận đại tiểu thư Tướng phủ của ngươi mới hỏi ngươi thôi, ngươi tự đề cao mình quá rồi.”, nếu Hàn Nguyệt Nguyệt không có thân phận như vậy thì Mạnh Dịch Vân sao lại phải cưới nàng, chỉ là vì thánh chỉ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt một bộ không lo gì, Thái Minh Nhi hiển nhiên cực kỳ tức giận, nàng vốn chờ Mạnh Dịch Vân đến cửa cầu hồn, kết quả đợi tới đợi lui, lại là thành chỉ ban hôn hắn và người khác.

Thấy bộ dáng Thái Minh Nhi phẫn hận, Hàn Nguyệt Nguyệt cuối cùng cũng cảm thấy thắng được một ván rồi, vừa rồi Mạnh Dịch Vân đã cự tuyệt, nàng không tin Thái Minh Nhi còn dám đi nói nữa, với tính khí của Mạnh Dịch Vân, nếu nhắc lại chuyện đó lần nữa, nhất định sẽ tức giận, Thái Minh Nhi hiểu rõ Mạnh Dịch Vân, nên mới không dám nhắc lại chuyện đó nữa, muốn xuống tay từ chỗ nàng, không có cửa đâu.

“Ta không có mị lực, Minh Nhi cô nương nếu tự tin như vậy, sao không tự mình đi nói với vương gia, nếu như vương gia đồng ý, ta chỉ là một nữ nhân nào dám lên tiếng phản đối chứ?”, hừ hắn cũng không dám cưới tiểu thiếp đâu.

Thái Minh Nhi bị Hàn Nguyệt Nguyệt nói trúng điểm yếu, lập tức điểm á huyệt của Hàn Nguyệt Nguyệt, tức giận sập cửa mà đi, Hàn Nguyệt Nguyệt liếc mắt nhìn theo, nghe được tiếng bước chân đã đi xa, lén cười thầm trong lòng.

Nữ nhân này thật thông minh, giấu nàng trong phòng của nàng ta, cứ cho là bọn Mạnh Dịch Vân phát hiện nàng bị Thái Minh Nhi bắt đi, cũng sẽ không lục soát chỗ này, ai ~ Mạnh Dịch Vân là đồ đại trư ngốc, không có việc gì làm lại đi giăng tình khắp làm gì, trêu hoa nghẹo nguyệt, cuối cùng người chịu khổ luôn là nàng.

“Vương gia, đã tìm khắp nơi trong trang mấy lần rồi mà cũng không tìm thấy vương phi”, Hắc Ưng đứng sau lưng Mạnh Dịch Vân nói, mấy dặm xung quanh đây hoang tàn vắng vẻ, vương phi có thể đi đâu chứ?

“Tiểu thư đi đâu rồi? Có phải đã gặp nguy hiểm gì rồi, không được, chúng ta tiếp tục tìm thôi”, Như Ngọc nóng nảy nói, sớm biết thế này, nàng

https://thuviensach.vn

đã không đi theo Tiểu Tinh, giờ không thấy tiểu thư, lòng nàng vô cùng lo lắng, núi hoang đồng vắng, tiểu thư có thể đi đâu được?

“Như Ngọc, đừng nóng, ta và Hắc Ưng ra ngoài trang tìm, có lẽ vương phi đã ra ngoài giải sầu, ngươi ở lại trong trang tìm thử đi”, nghe thấy lời Trương Tiểu Tinh, Như Ngọc gật đầu, “Được, ta đi kiếm ngay bây giờ”, để lâu nữa, trời càng tối thêm, được Mạnh Dịch Vân cho phép, mấy người lập tức hành động.

Mạnh Dịch Vân ngồi xuống, nghĩ lại những lời Thái Minh Nhi đã nói, chẳng lẽ Nguyệt Nguyệt giận mình nên bỏ đi rồi? Nhưng lại cảm thấy không đúng, với tình tình của Nguyệt Nguyệt, sẽ cầm mảnh ngọc bội kia đi tìm hắn tính sổ mới đúng, như vậy chỉ có một khả năng, là Nguyệt Nguyệt đã gặp chuyện.

Nơi này là trang viên của Thái Minh Nhi, chẳng lẽ nàng ta bắt Nguyệt Nguyệt? Mạnh Dịch Vân từ từ hồi tưởng lại lời Thái Minh Nhi, càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng, nếu như vậy, không thể đánh cỏ động rắn được, nếu như bị phát hiện, bọn họ sẽ đem người giấu nơi khác.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Rơi Xuống Vực 1

“Minh Nhi, ngươi thế này là sao?”, Thái Minh Nhi xoay người, “Phụ thân, con không xuống tay được, van cầu người, đừng ép con”, người ngươi ngày nhớ đêm mong, khó khắn lắm mới gặp lại được, bảo ngươi làm sao xuống tay được đây.

“Minh Nhi, bây giờ không phải là lúc nói chuyện tình cảm, ngươi phải lấy đại cục làm trọng, bỏ qua cơ hội lần này, về sau sẽ ra rất khó ra tay”, nhiều sát thủ như vậy cũng không giết đươc hắn, hiện tại hắn tự chui đầu vào lưới, đây đúng là cơ hội trời cho.

“Con hiểu rồi, cho con thêm chút thời gian, con nhất định sẽ cho phụ thân một kết quả như mong muốn”, chỉ có một cơ hội, nếu như Mạnh Dịch Vân đã không quý trọng, thì đừng trách nàng vô tình.

“Được, nhất định phải ra tay trước khi hắn rời khỏi nơi này, hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng”, đám người đi rồi, Thái Minh Nhi còn sững sờ đứng trong phòng mình, nhìn hai bàn tay của mình, từ lúc mười tuổi, nó bắt đầu dính máu tươi, bao nhiêu người đã chết dưới đôi tay này.

Nếu như được chọn lựa, nàng cũng muốn được làm một tiểu thư khuê các thực sự, đôi tay này là đôi tay đánh đàn, chứ không phải là đôi tay giết người, nàng không cam tâm, nàng muốn chạy trốn, nhưng lại không có cách nào.

“Vương gia”, nghe tiếng gõ cửa, Mạnh Dịch Vân lấy lại tinh thần, “Vào đi”, giờ Thái Minh Nguyệt đến tìm hắn không biết là có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Thái Minh Nhi vào trong phòng, hai nha hoàn theo sau, bưng món ăn để lên bàn, “Vương gia chắc là đói bụng rồi, Minh Nhi đặc biệt bảo đầu bếp làm mấy món này, nếm thử một chút nha?”.

“Cám ơn Minh Nhi cô nương, chỉ là hiện tại bổn vương không có tâm tình ăn uống”, giờ hắn đang lo lắng an nguy của Hàn Nguyệt Nguyệt, đâu còn tâm tư mà ăn cái gì.

Thấy Mạnh Dịch Vân không động, Thái Minh Nhi ngồi đối diện Mạnh Dịch Vân, “Minh Nhi biết vương gia lo lắng cho vương phi, nhưng vương gia cũng không thể để bụng đói a, có lẽ vương phi chỉ là ra ngoài giải sầu mà thôi, hết rồi sẽ trở lại thôi.”

Thấy Thái Minh Nhi không có gì khác thường, Mạnh Dịch Vân không tìm ra đầu mối, không thể làm gì khác hơn là cầm đũa lên, “Phiền Minh Nhi cô nương quan tâm rồi”.

“Khó có dịp thế này, vương gia có thể cùng Minh Nhi uống rượu không?”, nha hoàn sau lưng tiến lên rót rượu, Mạnh Dịch Vân thấy ánh mắt kì vọng của nàng, gật đầu.

“Vương gia từ xa đến, Minh Nhhi kính vương gia một ly”, Thái Minh Nhi cầm ly rượu lên, ngửa đầu uống cạn, Mạnh Dịch Vân thấy thế, đành cầm ly rượu lên, “Đa tạ Minh Nhi cô nương đã tiếp đãi”.

Uống xong mấy ly, Thái Minh Nhi giới thiệu cho Mạnh Dịch Vân biết mấy món ăn trên bàn, trò chuyện câu có câu không, Mạnh Dịch Vân thật đoán không ra Thái Minh Nhi có âm mưu gì.

“Các ngươi lui xuống đi”, Thái Minh Nhi vung tay lên, hai nha hoàn xoay người lui ra ngoài.

“Vương gia có còn nhớ lần đầu tiên gặp mặt của chúng ta không?”, Thái Minh Nhi cười cười, nhìn Mạnh Dịch Vân, tiếp tục nói, “Nháy mắt đã

https://thuviensach.vn

qua vài năm, nhưng Minh Nhi luôn cảm thấy như mới chỉ hôm qua", nhớ rất rõ ràng, từng ánh mắt, từng động tác, nàng đều ghi tạc trong lòng.

"Năm nay hội hoa Mẫu Đơn ở Từ Châu náo nhiệt hơn trước rất nhiều, đáng tiếc vương gia không đi xem", nàng vì chờ ngày đó mà không biết bao đêm trằn trọc không ngủ, đáng tiếc ngày đó hắn lại không tới.

Thái Minh Nhi nói rất nhiều, đáng tiếc Mạnh Dịch Vân không chút để ý, xong bữa cơm, Thái Minh Nhi phát hiện chỉ có một mình mình độc thoại mà thôi.

"Đã khuya lắm rồi, Minh Nhi cô nương nên trở về nghỉ ngơi đi", trời đã tối, cô nam quả nữ ở chung một phòng có chút không ổn.

Thấy Mạnh Dịch Vân muốn tiễn khách, Thái Minh Nhi mượn rượu làm loạn, giả bộ say, nằm sấp xuống bàn, không để ý lời Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân thấy Thái Minh Nhi không có phản ứng, lay lay "Minh Nhi cô nương? Minh Nhi cô nương?" đáng tiếc không có một chút phản ứng nào, đứng dậy định ra ngoài kêu nha hoàn tới đỡ Thái Minh Nhi về.

Không ngờ vừa mới bước đi, bên hông xuất hiện một đôi tay, nhất thời sửng sốt, "Minh Nhi cô nương nếu tỉnh, trở về nghỉ ngơi đi, uống nhiều rượu hại thân".

Thái Minh Nhi dán mặt vào sau lưng Mạnh Dịch Vân, "Đừng động, một lát thôi, là được rồi", nàng đã bao ngày ảo tưởng được hắn ôm vào lòng, nhắm mắt lại, Thái Minh Nhi khẽ mỉm cười.

"Vương gia", ngoài cửa truyền đến tiếng của Hắc Ưng, Mạnh Dịch Vân lập tức gỡ tay Thái Minh Nhi ra, "Minh Nhi cô nương xin tự trọng".

https://thuviensach.vn

Thái Minh Nhi đột nhiên bị Mạnh Dịch Vân đẩy ra, lùi mấy bước mới đứng vững lại được, nhìn chằm chằm Mạnh Dịch Vân, trong nháy mắt rơi hai hàng lệ, “Trong mắt chàng, ta là như vậy sao? Ta không quan tâm chàng đã thành thân, ta cũng không quan tâm trong lòng chàng có nàng ta, ta chỉ hi vọng, chàng có thể để cho ta được ở lại bên cạnh chàng, dù là làm nha hoàn ta cũng không có ý kiến, có được hay không?”.

Thấy dáng vẻ Thái Minh Nhi, Mạnh Dịch Vân đen mặt, cô nương này sao lại trắng trợn như vậy, “Vương gia? Có chuyện gì sao ạ?”, ngoài cửa lại truyền tới tiếng của Hắc Ưng.

“Đa tạ Minh Nhi cô nương đã ưu ái, đáng tiếc trong lòng bổn vương đã có người, cô nương quá tốt đẹp, bổn vương không cách nào tiếp nhận được, cô nương nên trở về nghỉ ngơi cho sớm đi”, đời này thể tử của hắn chỉ có thể là Hàn Nguyệt Nguyệt mà thôi.

“Mạnh Dịch Vân, ngươi vô tình như thế, vậy đừng trách ta không khách khí”, nói xong, Thái Minh Nhi liền đánh tới Mạnh Dịch Vân, hắn không ngờ một cô nương bình thường nhìn nhu nhược thế kia, ra chiêu lại hung ác như vậy

Nghe trong phòng truyền tới tiếng đánh nhau, Hắc Ưng lập tức xông vào, Trương Tiểu Tinh theo sau, Như Ngọc đã sớm trốn ở góc phòng, hi vọng mình không liên lụy bọn họ.

Hắc Ưng và Tiểu Tinh cũng coi như là cao thủ, nhưng đối với Thái Minh Nhi mà mà nói, bọn họ vẫn còn kém xa, không ngờ cô nương nhìn nhu nhược thế kia, võ công lại cao như vậy, giang hồ thật là ngọa hổ tang long a.

“Đừng đuổi theo, chúng ta nhanh đi tìm Nguyệt Nguyệt”, thấy Thái Minh Nhi chạy trốn, Mạnh DịchVân lập tức ngăn hai ngươi đuổi theo lại,

https://thuviensach.vn

hiện tại quan trọng nhất là tìm được Nguyệt Nguyệt, bây giờ đuổi theo Thái Minh Nhi, Nguyệt Nguyệt gặp nguy hiểm.

Hắc Ưng và Trương Tiểu Tinh dừng bước, tới bên cạnh Mạnh Dịch Vân, "Vậy giờ chúng ta phải làm sao?", bọn họ đã tìm suốt một ngày cũng không thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, xem ra bọn chúng đã dự mưu từ lâu rồi.

"Như Ngọc đến trước cổng đợi, chú ý xem bọn chúng có đem người đi nơi khác không, có tin tức lập tức thông báo, hai người các ngươi tiếp tục tìm trong trang, xem có chỗ nào khả nghi không, ta đi theo dõi Thái Minh Nhi".

Nghe xong lời Mạnh Dịch Vân phân phó, mấy người lập tức hành động, Như Ngọc không có võ công, nhưng nếu gặp nguy hiểm, vẫn có thể chạy trốn được.

Trong trang vẫn yên tĩnh như trước kia, như không có gì xảy ra, Hắc Ưng và Trương Tiểu Tinh lặng lẽ thị sát xung quanh.

"Các ngươi yêu nhau sao? Vậy ta xem các ngươi có thể yêu nhau bao lâu, nam nhân luôn không chịu nổi tịch mịch, chỉ cần ngươi biến mất, chắc chắn chỉ mấy tháng sau, hắn sẽ quên mất ngươi thôi", Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chằm chằm Thái Minh Nhi, nữ nhân này tự nhiên nổi điên cái gì không biết, vốn là khuôn mặt đẹp đẽ động lòng người, giờ đột nhiên trở nên ác độc như thế.

"Mang nàng ta vào Vạn Nguyên Cốc", Vạn Nguyên Cốc chính là vực sâu vạn trượng trong sơn cốc, chỉ cần rớt xuống đó, dù võ công cao cỡ nào đi nữa cũng sẽ mất mạng.

Hàn Nguyệt Nguyệt muốn giãy giụa, đáng tiếc toàn thân không nhúc nhích được, muốn mắng, lại không phát ra âm thanh, nếu nàng thoát được, nhất định phải đem con hồ ly tinh này chặt làm trăm mảnh, Mạnh Dịch Vân không biết ở đâu rồi, chẳng lẽ nàng thật phải chết trong tay nữ nhân này

https://thuviensach.vn

sao? Kẻ thứ ba mưu sá tchính thê, đoạt trượng phu, vào giờ phút này, trong đầu Hàn Nguyệt Nguyệt toàn là hình ảnh Mạnh Dịch Vân và đồ hồ ly tinh này ân ái với nhau, nếu sau khi nàng chết đi, hai người bọn họ thật như vậy, nàng dù có thành quỷ cũng nhất định không cho hai người họ sống thoải mái.

Hàn Nguyệt Nguyệt bị một đại hán vác trên vai, bụng bị xương vai cứng rắn của hắn cạ đau.

Hiện tại trời đã tối mịt, không thấy được đường đi, Hàn Nguyệt Nguyệt cố gắng mở to mắt, nhìn lại thời đại này một chút, biến đâu khi nàng chết đi sẽ đến một thời không khác.

“Đáng tiếc bây giờ trời quá tối, không thấy được vực sâu phía dưới, không có cảm giác khinh khủng, coi như tiện nghi cho ngươi”, một đại hán kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt, Thái Minh Nhi giải á huyệt cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức hắng giọng, nhìn chằm chằm Thái Minh Nhi, “Ngươi cho rằng ta chết rồi Mạnh Dịch Vân sẽ cưới ngươi sao? Mơ đi, cứ cho là ngươi đeo bám hắn không tha, nhưng đến già trong lòng hắn cũng chỉ có mình ta mà thôi, thế nào? Có phải không phục không?”, cho dù chết, cũng phải khiến nàng ta tức chết.

Nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, sắc mặt Thái Minh Nhi lập tức biến đổi, “Tại sao? Ngươi không đẹp bằng ta, không có tài hoa như ta, tại sao chàng lại chọn ngươi, nhất định là do ngươi quyến rũ hắn, dùng bùa mê với chàng, nhất định là như vậy, ngươi chết rồi , chàng sẽ từ từ quên, chàng là của ta, chỉ có thể là của một mình ta”.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh, “Hả? Vậy a, đáng tiếc bùa mê ta cho hắn dùng không có cách giải, sợ là làm ngươi thất vọng rồi”.

https://thuviensach.vn

“Ngươi cứ mạnh miệng đi, người đâu, ném nàng ta xuống, xem nàng còn nói được nữa không”, đại hán kia kéo Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên cạnh vách đá, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, không dám nhìn xuống, từ nơi này rơi xuống, nhất định là thịt nát xương tan.

“Tiểu thư, ả tiện nhân này, mau thả tiểu thư nhà ta ra”, Như Ngọc đột nhiên vọt tới trước mặt Thái Minh Nhi.

“Con nha đầu này rất trung thành nha, chẳng qua ta khuyên ngươi nên nói lời từ biệt với tiểu thư nhà ngươi đi, không biết khi nào thì nàng ta sẽ rơi xuống đâu.”

Nghe được lời Thái Minh Nhi, Như Ngọc dừng bước.

“Ngươi mau thả tiểu thư nhà ta ra, nếu không ngươi sẽ chết rất thảm”, vương gia sao còn chưa tới, nếu chậm chút, tiểu thư sẽ mất mạng a.

“Hả? vậy ta muốn xem ngươi có bản lãnh gì để làm ta chết rất thảm, ném nàng ta xuống đi”, nha đầu này nếu có thể tìm tới nơi này, Mạnh Dịch Vân chắc cũng sắp đến rồi.

“Như Ngọc, chạy đi, không cần lo cho ta”, mặc dù nàng rất sợ chết, nhưng cũng không muốn liên lụy người khác.

“Tiểu thư, ta liều mạng với ngươi” Như Ngọc xoay người đánh về phía sau Thái Minh Nhi, đáng tiếc, nha hoàn của Thái Minh Nhi lập tức tiếp chiêu, “Khinh công thật tốt a”, thấy Như Ngọc có thể né được, Thái Minh Nhi nói, một nha hoàn nho nhỏ đã có khinh công cao thế này, phải chăng khinh công của Hàn Nguyệt Nguyệt còn cao hơn rất nhiều?

“Ngươi rốt cuộc cũng tới rồi”, đại hán ngã xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt mới nhìn thấy bản mặt yêu nghiệt của Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

“Không sao rồi, đừng sợ”, Mạnh Dịch Vân ôm Hàn Nguyệt Nguyệt, lần đầu tiên hắn cảm thấy sợ như vậy, sợ mất đi nàng.

“Hừ, một đôi phu thê ân ái, ha ha, sợ là các ngươi phải gặp Diêm Vương để nối lại tiền duyên rồi, các người lên”, trong rừng cây lập tức xuất hiện một đoàn người áo đen, xem ra là đã chuẩn bị từ sớm, chỉ chờ Mạnh Dịch Vân tự chui đầu vào lưới.

“Mau giải huyệt cho ta”, Hàn Nguyệt Nguyệt nóng nảy nói, thân thể rốt cuộc được tự do, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức bay tới chỗ Thái Minh Nhi, nàng phải cho nữ nhân này biết tay.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Rơi Xuống Vực 2

Lúc Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng chạy đến, đang đánh nhau rất loạn bên vách núi, hai người lập tức rút kiếm xông vào.

Như Ngọc bị trúng một chưởng, Hàn Nguyệt Nguyệt bay qua chắn trước mặt Như Ngọc tiếp chiêu của Thái Minh Nhi, "Như Ngọc, chạy nhanh đi", nhiều người như vậy, không biết có ứng phó nổi không, chạy được người nào hay người ấy.

"Tiểu thư, không sao mà", nàng sao có thể bỏ lại tiểu thư mà chạy trốn một mình chứ.

"Các ngươi đúng là chủ tớ tình thâm", Thái Minh Nhi cười nói, Hàn Nguyệt Nguyệt càng gai mắt nàng ta, đúng là hồ ly tinh.

"Tất nhiên, tốt hơn rất nhiều so với những kẻ có chết cũng không ai để ý", nghe được lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Thái Minh Nhi lập tức đại biến, Mạnh Dịch Vân biết Hàn Nguyệt Nguyệt không phải là đối thủ của Thái Minh Nhi, thấy hai người đánh nhau, lập tức bay đến chắn trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Mang Như Ngọc đi trước đi, bọn họ đông quá", bọn áo đen hết lớp này đến lớp khác xông ra, đánh không hết được, Hàn Nguyệt Nguyệt nắm tay Như Ngọc, hai người bị dồn đến sát bên vách núi.

Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng thấy thế, lập tức chạy đến gần ba người, năm người bị bọn áo đen vây bên trong không một kẽ hở, "Làm sao

https://thuviensach.vn

bây giờ?”, Hàn Nguyệt Nguyệt gấp gáp hỏi, rơi xuống đó thì chỉ có chết mà thôi.

“Nhảy xuống”, tiến lên trước cũng chết, lui về sau cũng chết, không bằng cứ nhảy xuống, có lẽ còn có cơ may sống sót, còn hơn rơi vào trong tay bọn này, thì chỉ có một đường chết.

“Như Ngocj~”, một người đánh tới Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Ngọc chắn trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, chưa kịp phản ứng, Như Ngọc đã rơi xuống đáy vực.

Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, gật đầu với Hắc Ưng một cái, ôm ngang hông Hàn Nguyệt Nguyệt, bốn người cùng nhau nhảy xuống, đầu óc Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang dừng lại ngay lúc Như Ngọc rớt xuống vách núi, khi tỉnh táo lại chỉ thấy thân thể đang rơi xuống không ngừng, ngẩng đầu lên, thấy Mạnh Dịch Vân vẫn đang nhìn nàng.

Nước mắt bất giác rơi xuống, “Thật xin lỗi, thật xin lỗi”, nếu không vì nàng, Như Ngọc cũng sẽ không chết, nếu không vì nàng, bọn họ cũng không cần nhảy xuống.

Mạnh Dịch Vân ôm chặt người trong ngực, “Ngốc quá, xin lỗi gì chứ”, nếu nàng không còn, hắn sống còn có ý nghĩa gì nữa.

Không biết qua bao lâu, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cảm thấy toàn thân mệt mỏi, cố gắng cách mấy, cũng không mở mắt nổi, suy nghĩ từ từ biến mất, chỉ còn trống rỗng.

Đến khi tỉnh lại lần nữa, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, ánh sáng mặt trời quá chói, nàng lập tức nhắm mắt lại, điều chỉnh tốt, khó nhọc đưa tay lên che bớt ánh sáng chiếu vào mắt.

Một tay còn lại chống đất ngồi dậy, lắc đầu một cái, nhìn xung quanh, phát hiện nãy giờ hơn phân nửa thân người mình ngâm trong nước.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân đâu? Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức thanh tỉnh, bọn họ nhảy xuống cùng nhau, vậy Mạnh Dịch Vân đâu rồi? Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, nhìn xung quanh, không thấy Mạnh Dịch Vân đâu cả.

Khó nhọc lê bước, đi tới bờ sông, nếu nàng có thể sống sót nhờ rơi vào trong nước, thì chắc Mạnh Dịch Vân cũng không có việc gì, sông lớn như vậy, chắc là bị nước cuốn trôi đi rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt đi dọc theo bờ sông để tìm kiếm.

Đi được một chút lại dừng lại nghỉ, rốt cuộc cũng thấy một người đang nằm trong nước, nàng cực kỳ kích động, vội chạy tới.

Gian nan kéo thân thể cao lớn của Mạnh Dịch Vân lên bờ, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay lau mồ hôi trên trán, mỉm cười, may mắn là Mạnh Dịch Vân còn sống.

Ngồi xổm xuống bắt mạch cho Mạnh Dịch Vân, chỉ là bị ngất do va đập quá mạnh mà thôi, không nguyy hiểm tánh mạng, đại nạn không chết tất được phúc về sau, Hàn Nguyệt Nguyệt dùng ống tay áo lau nước trên mặt Mạnh Dịch Vân.

Lúc rơi xuống , Mạnh Dịch Vân vẫn ôm chặt nàng vào ngực, đã cản hết lực va đập giùm nàng, nên nàng mới tỉnh lại nhanh như vậy được, Hàn Nguyệt Nguyệt úp mặt vào ngực Mạnh Dịch Vân, người nam nhân này vào những thời khắc nguy hiểm nhất đã luôn bảo vệ nàng rất hoàn hảo.

Tháng chín, tuy nắng không gắt bằng tháng bảy tháng tám, nhưng vẫn làm Hàn Nguyệt Nguyệt choáng váng cả đầu, đứng dậy kéo Mạnh Dịch Vân đi vào rừng cây.

Lúc bọn họ rớt xuống là trời tối, bây giờ nắng chói chang thế này, chắc là đã qua ngày thứ hai rồi, không biết Hắc Ưng và Tiểu Tinh rơi xuống chỗ nào, còn cả Như Ngọc, nha đầu này sao lại ngốc vậy chứ, ai~ mấy người

https://thuviensach.vn

kia giờ không biết sống chết thế nào, nhìn Mạnh Dịch Vân, thật tốt quá chàng vẫn ở đây.

Bụng Hàn Nguyệt Nguyệt kêu vang, nhìn xung quanh một chút, không có gì ăn được cả, không cách nào khác là chạy đến bờ sông, hi vọng có cá, luyện ám khí nhiều năm như vậy, giờ lại dùng để bắt cá!!

Châm trên người đã rơi hết rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt nhặt những hòn đá nhỏ, lẳng lặng chờ, chờ cá xuất hiện là phóng tới ngay.

Sau khi bắt được ba con cá lớn cỡ bàn tay thì Hàn Nguyệt Nguyệt lại phát hiện: không có lửa!! làm sao nấu cá a.

Chạy đến bên Mạnh Dịch Vân, hết móc trái rồi móc phải, rốt cuộc móc ra được một ống trúc và một thanh chủy thủ phòng thân của Mạnh Dịch Vân.

Hàn Nguyệt Nguyệt mở ống trúc ra, thật may không bị thấm nước, mồi hỏa bên trong vẫn còn tốt.

Hàn Nguyệt Nguyệt ăn no rồi, lau miệng, nghiêng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân, mình thì ăn no rồi, nhưng Mạnh Dịch Vân phải làm sao? Không biết khi nào người này mới tỉnh lại, muốn đi vào rừng tìm chút thảo dược, nhưng để Mạnh Dịch Vân một mình lại sợ nguy hiểm.

Hàn Nguyệt Nguyệt xé vạt áo mình, giặt cho sạch sẽ, rồi múc nước cho Mạnh Dịch Vân uống…., nhưng nước cứ chảy ra ngoài không vào miệng được, Hàn Nguyệt Nguyệt đành cạy miệng Mạnh Dịch Vân đổ nước vào, đến khi thấy môi Mạnh Dịch Vân không còn khô khốc nữa mới dừng lại. Hàn Nguyệt Nguyệt cởi y phục trên người mình ra, trải ra đất, để Mạnh Dịch Vân nằm lên, rồi lấy y phục Mạnh Dịch Vân đi giặt sạch, treo lên cây hong khô.

https://thuviensach.vn

Trong rừng muỗi rất nhiều, hong khô y phục xong, mặc y phục trở về, thấy Mạnh Dịch Vân đang bị rất nhiều muỗi tấn công, Hàn Nguyệt Nguyệt cười ra tiếng, từ lúc biết Mạnh Dịch Vân tới nay, đây là lần đầu tiên thấy hắn chật vật như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới, cởi y phục trên người mình ra, nằm sấp trên người Mạnh Dịch Vân, lấy y phục che cho hai người.

Mạnh Dịch Vân mở mắt, thấy mình đang nằm trên mặt đất, không thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức đứng dậy, y phục trên người tuột xuống, nhìn thân mình, lại nhìn y phục dưới đất, là y phục của Hàn Nguyệt Nguyệt, rốt cuộc thả lỏng, nha đầu này không có việc gì rồi, nếu không sao có thể đắp y phục lên người hắn.

“Chàng tỉnh rồi sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân lập tức chạy tới, “A~”, nghe tiếng rên của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đè lại, “Chàng đừng động đậy, trên người có thương tích mà”, không biết vết thương này là do lúc rơi xuống bị hay là lúc bị mình kéo lê vào đây thì bị, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không dám nói.

“Không sao đâu”, Mạnh Dịch Vân thấy không có gì đáng ngại, cười nói, “Giờ, giúp ta bôi thuốc đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt lấy mảnh vải thấm ướt, cẩn thận lau vết thương sau lưng và trên tay cho Mạnh Dịch Vân, sau đó bôi thảo dược đã nghiền nát từ lúc nãy lên.

“Đau không?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Mạnh Dịch Vân lắc đầu, “Không sao”, vết thương thế này hắn chịu được.

Hàn Nguyệt Nguyệt giúp Mạnh Dịch Vân băng bó kỹ vết thương, thuốc dư còn lại thì cất đi, “Ta đỡ chàng qua bên kia nhé”, đỡ Mạnh Dịch Vân đến ngồi bên gốc cây xong, lấy y phục qua, “Nhanh bận thêm vào, trong rừng nhiều muỗi lắm”.

“Chàng đói bụng không?” Hàn Nguyệt Nguyệt lại hỏi, Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Thế nào? Mặt ta dính bẩn a?”, nàng mới

https://thuviensach.vn

vừa tắm xong mà, không phải lại dính bẩn nữa chứ, lấy ống tay áo lau lau.

Thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, Mạnh Dịch Vân kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt lại, “Không bẩn, rất đẹp mà”, nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt dỗi, “Phải là rất xấu mới đúng, chàng còn chọc ghẹo ta”, y phục rách rưới, tóc tai tán loạn, đẹp chỗ nào chứ.

Mạnh Dịch Vân vén sợi tóc trước trán Hàn Nguyệt Nguyệt ra sau vành tai, “Thật mà”, Mạnh Dịch Vân đột nhiên nói vậy làm Hàn Nguyệt Nguyệt không biết làm sao, mặt hơi đỏ, đẩy tay Mạnh Dịch Vân ra, “Xạo quá, ngồi yên ở đây nha, ta kiếm đồ cho chàng ăn”, nói xong, chạy đi, Mạnh Dịch Vân nhìn theo bóng lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, khóe miệng bất giác giương lên.

“Nguyệt Nguyệt, sao vậy?”, Hàn Nguyệt Nguyệt dùng nội lực trị thương cho Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân xoay người, thấy mặt Hàn Nguyệt Nguyệt tái nhợt, lo lắng hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc lắc đầu, “Ta không sao, nghỉ ngơi một lát là khỏe thôi”, hao phí nội lực quá nhiều, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy mí mắt nặng nề, cười cười với Mạnh Dịch Vân, rồi nhắm mắt lại ngủ.

Mạnh Dịch Vân mặc quần áo tử tế, ôm Hàn Nguyệt Nguyệt vào trong ngực, hai ngươi dựa vào gốc cây, vết thương của hắn sợ là phải nghỉ ngơi thêm mấy ngày nữa mới khôi phục được.

Nhờ trời, hai người ở trong rừng không bị mưa, mỗi ngày bắt cá ăn cũng no bụng, mặc dù cá rất ngon nhưng không có muối rất khó ăn, Hàn Nguyệt Nguyệt vừa ăn vừa cau mày, Mạnh Dịch Vân thấy nhiều riết quen, cũng không nói gì, yên lặng ăn xong rồi nghỉ ngơi.

Ngoại thương căn bản đã lành, chỉ là nội lực chưa khôi phục hoàn toàn, hai người đi xuôi theo bờ sông hai ngày, cũng không thấy một bóng người, Hàn Nguyệt Nguyệt vẻ mặt đau khổ, nhưng lại không dám oán

https://thuviensach.vn

trách, dù sao Mạnh Dịch Vân cũng không khá hơn, không cách nào khác là tiếp tục lê bước theo sau Mạnh Dịch Vân.

“Chúng ta còn phải đi bao lâu nữa mới có thể ra ngoài a?”, Hàn Nguyệt Nguyệt bất đắc dĩ hỏi, nắng quá gắt, trên người ra đầy mồ hôi.

“Sắp rồi”, Mạnh Dịch Vân dừng bước, ngồi xổm xuống, “Chàng làm gì vậy?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

“Lên đi, ta cõng nàng”, thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt nhu nhược thế kia, đi xa như vậy, bàn chân chắc đã phồng lên rồi, thế mà không nghe nàng than lấy một tiếng, Mạnh Dịch Vân không thể không bội phục nàng, mặc dù tính tình hơi nóng nảy một chút, nhưng sẽ không cố tình gây sự, bá đạo, nhưng lại làm người ta thương yêu.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Không cần đâu, ta có thể đi được mà”, Mạnh Dịch Vân đang bị thương, nàng sao nhẫn tâm làm khổ hắn thêm chứ.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, Mạnh Dịch Vân trực tiếp kéo Hàn Nguyệt Nguyệt nằm sấp trên lưng mình, rồi đột ngột đứng dậy, Hàn Nguyệt Nguyệt còn chưa kịp phản ứng, thân thể nghiêng đi, sợ mình bị rớt xuống, lập tức ôm lấy cổ Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Mang Thai

"Thả ta xuống", Hàn Nguyệt Nguyệt sau khi ổn định thân thể liền quát, nếu làm vết thương nứt ra lại thì biết làm sao.

"Đừng động mà", Mạnh Dịch Vân vẫn tiếp tục đi, nếu ngay cả nàng mà hắn cõng cũng không nổi, để cho người ngoài biết được không bị cười nhạo mới là lạ đó.

Nghe thấy lời Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt đành ngậm miệng, nàng lo lắng cho vết thương của hắn, mà hắn không chịu, vậy thì thôi, tựa vào lưng hắn, làm nàng thấy thật an tâm, dù có khó khăn gì đi nữa cũng không sợ hãi.

"Nàng sao vậy?", không thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói gì, Mạnh Dịch Vân cho là nàng đã ngủ, để Hàn Nguyệt Nguyệt xuống, lại thấy mặt nàng tái nhợt, Mạnh Dịch Vân lập tức lo lắng hỏi.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, "Không sao đâu, chỉ là đau bụng mà thôi, nghỉ ngơi một lát là ổn rồi", không phải là tới kỳ kinh chứ, kinh nguyệt của nàng trước giờ đều rất đúng ngày, không biết sao giờ bụng lại đau thế này.

Mạnh Dịch Vân ôm Hàn Nguyệt Nguyệt đến một chỗ mát ngồi xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt cắn môi dưới, chịu đựng từng cơn đau, trước giờ mỗi lần tới kỳ kinh đều rất nhẹ nhàng sao giờ lại đau thế này chứ.

"Nguyệt Nguyệt?", Mạnh Dịch Vân thấy vạt áo màu xanh nhạt của nàng có vệt đỏ, lập tức cởi áo khoác của mình ra khoác lên người Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt, mặc dù là vợ chồng, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt cũng rất xấu hổ, cúi đầu, “Chắc là tới kỳ đó mà…”

Mạnh Dịch Vân không suy nghĩ gì nữa, lập tức ôm Hàn Nguyệt Nguyệt bay nhanh ra ngoài, kỳ kinh của Nguyệt Nguyệt đáng lẽ đã qua rồi, sao bây giờ lại có, lo lắng trong lòng càng ngày càng tăng.

Hàn Nguyệt Nguyệt mặc cho Mạnh Dịch Vân ôm, chỉ hi vọng nhanh tìm được người, đau đớn làm nàng mất đi ý thức, chỉ biết là bụng càng ngày càng đau.

“Đại phu, mau khám xem nương tử của ta bị sao thế này?”, Mạnh Dịch Vân chạy nhanh vào một tiệm thuốc, khuôn mặt kinh hoảng, lúc này Hàn Nguyệt Nguyệt đã ngất đi, khuôn mặt tái nhợt kinh khủng, hạ thân đã nhiễm đỏ một mảnh.

Đại phu đang bốc thuốc khoảng chừng sáu mươi tuổi, nghe thấy tiếng từ từ ngẩng đầu lên, chỉ thấy một nam tử vẻ mặt kinh hoảng đang ôm một nữ tử vẻ mặt tái nhợt.

“Đặt nàng lên kia đi”, đại phu chỉ vào cái giường nhỏ ở góc tường nói, Mạnh Dịch Vân không dám chậm trễ, lập tức đặt Hàn Nguyệt Nguyệt nằm lên giường, đại phu thấy Mạnh Dịch Vân một thân sát khí, là một người không dễ chọc, lập tức buông thuốc trong tay, đi tới bắt mạch cho Hàn Nguyệt Nguyệt,.

“Nương tử ta thế nào?”, thấy lão đại phu híp mắt vuốt râu, Mạnh Dịch Vân gấp gáp hỏi, lão đại phu buông tay Hàn Nguyệt Nguyệt ra, nói với Mạnh Dịch, “Ai~ người trẻ thật không biết chú ý, nương tử ngươi mang thai đã được hơn một tháng, ngươi còn để nàng bôn ba như vậy, ra máu quá nhiều, đứa bé sợ là không giữ được”, lão đại phu lắc đầu một cái, người trẻ thích xung động, làm mất đi một sinh mệnh bé nhỏ, thật đáng tiếc a.

https://thuviensach.vn

Lời lão đại phu làm cho Mạnh Dịch Vân không kịp phản ứng: có thai? Nguyệt Nguyệt có thai, vốn nên vui mừng, lại bị lão đại phu tạt cho một chậu nước lạnh, đứa bé không giữ được, đứa con đầu tiên của Mạnh Dịch Vân hắn cứ như vậy mất đi? Ông trời sao lại tàn nhẫn như vậy.

“Còn đứng ngơ ra đó làm gì, mau ôm nương tử ngươi vào bên trong đi, ta sắc thuốc cho nàng, phải mau tống bào thai trong bụng ra ngoài, để lâu tánh mạng người mẹ sẽ nguy hiểm, ai bảo xúc động như vậy làm gì, giờ muốn hối hận cũng không kịp rồi.”, thấy Mạnh Dịch Vân đứng bất động, lão đại phu vội giục, nếu không nhanh xử lý, người mẹ sẽ bị nguy hiểm.

Mạnh Dịch Vân lấy lại tinh thần, ôm Hàn Nguyệt Nguyệt đi vào bên trong, lão đại phu thương tiếc bọn họ mất con trong lòng chắc đau khổ lắm, gọi con dâu mình tìm quần áo sạch sẽ thay cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Hai ngươi còn trẻ, sau này sẽ có lại, hiện tại người mẹ mới là quan trọng nhất, hãy nén đau thương”, lão đại phu thấy Mạnh Dịch Vân vẫn còn ngơ ngác, không đành lòng, an ủi một tiếng.

Mạnh Dịch Vân gật đầu, nếu hắn cẩn thận hơn, thì đứa bé đã không có việc gì rồi, Mạnh Dịch Vân đấm vào tường để phát tiết.

“Hừ, ngươi mau tỉnh táo lại đi, lo mà chăm sóc nương tử của ngươi, an ủi nàng, đừng cho nàng nghĩ quẩn”, con dâu lão đại phu thấy Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, vội đi gọi Mạnh Dịch Vân.

“Nguyệt Nguyệt, sao rồi? còn đau không?”, Mạnh Dịch Vân ngồi xổm cạnh giường, nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt lo lắng hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, nhìn Mạnh Dịch Vân, “Ta bị sao vậy?”, không phải là do kinh nguyệt rồi, lần này rất nghiêm trọng.

Mạnh Dịch Vân lắc đầu nói, “Không có gì, nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai là khỏe lại thôi”, thấy ánh mắt đau thương của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày.

https://thuviensach.vn

“Ta mang thai phải không?”, nàng nên sớm đoán ra mới đúng, tháng này đã trễ mất mười ngày, do mải lên đường, nên nàng quên mất chuyện quan trọng như vậy, kể từ lúc mợ cho nàng phương thuốc, nàng vẫn không ngừa thai, sao lại sơ sót như vậy chứ.

Sợ Hàn Nguyệt Nguyệt kích động, Mạnh Dịch Vân vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, cười nói, “Không sao mà, về sau chúng ta sẽ lại có, giờ quan trọng nhất là nàng phải điều dưỡng thân thể cho tốt đã”.

Hàn Nguyệt Nguyệt giật mình, chẳng lẽ đứa bé đã không còn? Trừng to mắt nhìn Mạnh Dịch Vân, “Đai phu đâu? Kêu lão vào đây đi”, đây là đứa con đầu tiên trong hai thế của nàng, sao có thể để mất dễ dàng như vậy được, không đâu, đại phu kia đúng là lang băm mà.

“Được, được, để ta đi gọi đại phu vào, nàng đừng kích động”, thấy bộ dáng Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, Mạnh Dich Vân lập tức trấn an, đi ra ngoài gọi lão đại phu vào, y thuật của Nguyệt Nguyệt nhà mình cao minh như vậy, có lẽ còn có thể cứu được đứa bé không chừng.

Lão đại phu cho là Hàn Nguyệt Nguyệt gọi lão để hỏi về tình trạng đứa bé mà thôi, nhưng không ngờ sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi xong, lại đọc một toa thuốc nhờ lão đi bốc, lão đại phu nhìn phương thuốc, kích động không thôi, trời ạ, không ngờ cô nương này tuổi còn trẻ mà y thuật lại cao như vậy, lão thật bội phục, không dám chậm trễ một giây nào, tự mình chạy đi bốc thuốc.

“Mở đai lưng của ta ra, lấy hương bên trong đốt lên, chắc chỉ tối mai là sư huynh và sư tỷ sẽ tới đây thôi”, thầy thuốc không thể tự cứu được mình, phương thuốc của nàng chỉ có thể giữ được đứa bé tạm thời mà thôi, còn lại phải chờ sư huynh hoặc sư tỷ tới mới có thể xác định được, chỉ cần có còn một chút hi vọng, nàng sẽ không từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Nghe lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân mở đai lưng của nàng ra, quả nhiên có hai cây hương, Mạnh Dịch Vân ngửi thử, thì ra là Thiên lý hương (hương truyền được ngàn dặm), chỉ cần đốt lên, mùi thơm sẽ tản ra cực nhanh, mùi rất nhẹ, nên chỉ những người có nội lực thâm hậu mới gửi thấy được.

Buổi chiều ngày hôm sau, một nữ tử cưỡi bạch hổ chạy tới tiệm thuốc, vẻ mặt mệt mỏi, chưa kịp gì, đã kéo áo lão đại phu hỏi, “Nàng ở đâu?”, lão đại phu bị dọa hết hồn, méo mặt nói, “Cô nương, ngươi buông lão phu ra trước đã”.

Y Huyên biết mình lỗ mãng, lập tức buông tay, “Ta nóng nảy quá, thật xin lỗi ông lão a”, sau khi đốt Thiên lý hương, Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm dặn, nếu có một cô nương cực kỳ xinh đẹp, hoặc một nam tử cực kỳ cổ quái tìm đến, thì mau dẫn tới gặp nàng.

Lão đại phu đi ra, bị con bạch hổ kia dọa hết hồn, cọp ăn thịt người, sao cô nương xinh đẹp thế này lại mang theo một con vật hung mãnh như vậy chứ.

Y Huyên vỗ nhè nhẹ đầu bạch hổ nói, “Nó không cắn người đâu”, Tiểu Bạch rất hiền mà.

Y Huyên thấy khuôn mặt taí nhợt của Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đến bên giường, “Nguyệt Nguyệt, sao lại như vậy?”, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt ra, nhìn thấy Y Huyên, liền vui mừng kêu lên, “Sư tỷ, rốt cuộc tỷ đã tới rồi”.

Thấy dáng vẻ tội nghiệp của Hàn Nguyệt Nguyệt, Y Huyên vỗ vỗ mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, “Không sao nữa rồi, không khóc, có sư tỷ ở đây”, khi còn bé mỗi lần Hàn Nguyệt Nguyệt bị bệnh cũng sẽ một bộ muốn khóc mà không khóc được thế này mà quấn lấy nàng.

https://thuviensach.vn

“Lão đại phu, ngươi cứ ra ngoài đi, nàng là sư tỷ của ta”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói với lão đại phu ở phía sau Y Huyên, lão đại phu gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

Y Huyên ngồi bên mép giường, Tiểu Bạch an tĩnh nằm bên cạnh chân nàng, giống như bất mãn sao Y Huyên đối với người khác tốt như vậy, mà cọ cọ mặt vào chân chủ nhân.

Y Huyên bắt mạch cho Hàn Nguyệt Nguyệt, mặt lập tức lạnh đi, “Đứa bé là của ai?”, đó là tên nam nhân xấu xa nào, nếu để nàng biết được, nhất định chặt hắn ra trăm mảnh.

“Sư tỷ, cứu con muội, muội không muốn mất nó”, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Y Huyên kích động nói, Y Huyên nhìn chằm chằm Hàn Nguyệt Nguyệt, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép được.

“Hắn đâu rồi?”, làm chuyện xấu xong chẳng lẽ còn không dám thừa nhận mà bỏ trốn sao?, Y Huyên cực kỳ tức giận, Nguyệt Nguyệt còn nhỏ như vậy, tên nam nhân nào độc ác như vậy chứ.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Y Huyên tức giận, hơi sợ, nhỏ giọng nói, “Hắn có chuyện, phải đi ra ngoài, sẽ về sớm thôi”, mới vừa rồi Mạnh Dịch Vân còn ở đây, chỉ là vừa khéo khi Y Huyên tới thì hắn có việc phải đi ra ngoài, nếu không với sự tức giận hiện giờ của Y Huyên, nàng không lột da hắn mới là lạ.

“Phải phá thai”, hiện tại thân thể Hàn Nguyệt Nguyệt rất yếu, giữ lại đứa bé sẽ rất nguy hiểm, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Sư tỷ, ta đã thành thân rồi, đây là đứa con đầu tiên của ta và phu quân, ta muốn sinh nó”, Hàn Nguyệt Nguyệt thận trọng nhìn sắc mặt của Y Huyên.

“Cái gì? Muội thành thân rồi hả? Sao ta lại không biết”, Nguyệt Nguyệt thành thân khi nào, vì sao không báo cho nàng biết một tiếng, nha

https://thuviensach.vn

đầu này càng ngày càng càn rỡ, chuyện lớn như vậy cũng không báo cho bọn họ biết.

“Chuyện rất dài dòng, về sau có thời gian ta sẽ từ từ kể cho tỷ nghe, ta thật sự rất muốn giữ đứa bé, van cầu tỷ mà?”, thấy Y Huyên tức giận, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo ống tay áo Y Huyên làm nũng.

“Ai~ sợ muội rồi đó, nằm xuống đi”, thật ra nàng cũng rất thích đứa bé, Dược cốc vắng vẻ như vậy, nếu có thêm trẻ con nhất định là rất náo nhiệt.

“Muội biết sư tỷ là tốt nhất mà”, Hàn Nguyệt Nguyệt vui vẻ cười nói, chỉ cần sư tỷ rat ay, đứa bé sẽ không sao nữa.

Lúc Mạnh Dịch Vân về tới, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt yên lặng ngủ trên giường, sắc mặt đã hồng hào hơn, hắn quăng cho Y Huyên một ánh mắt cảm tạ.

Y Huyên thật không ngờ Nguyệt Nguyệt lại được gả cho Mạnh Dịch Vân, hơi kinh hãi, không ngờ gu của Nguyệt Nguyệt lại cao như vậy, sợ quấy rầy Nguyệt Nguyệt, hai người ra khỏi phòng.

Mặc dù Y Huyên rất giận Hàn Nguyệt Nguyệt vì đã không báo chuyện thành thân cho bọn họ biết, nhưng hôm nay gạo đã nấu thành cơm, mà cơm cũng đã chín luôn rồi, không còn cách nào khác là phải chấp nhận thực tế, dù sao trở về sư phụ sẽ xử lý chuyện này.

Nghỉ ngơi hết một tháng, Hàn Nguyệt Nguyệt đã khôi phục lại hoàn toàn, đứa bé được hơn hai tháng, nhưng vẫn chưa nhìn thấy bụng nhô lên, cũng chưa thấy hiện tượng ốm nghén.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Dược Cốc

“Chúng ta lên đường đi, thân thể ta đã tốt hơn rồi, nếu còn không đi thì tuyết sẽ che lấp đường lên núi không đi được nữa đâu”, Hàn Nguyệt Nguyệt đề nghị, Mạnh Dịch Vân lập tức phản bác “Không được, giờ nàng đang mang thai không thể bôn ba được, chờ thêm một thời gian nữa hãy tính tiếp”, thật ra thì hắn còn muốn chờ đến khi nào Hàn Nguyệt Nguyệt sinh xong mới đi cơ, lần trước hắn đã bị dọa gần gần chết rồi, hắn không thể để cho Hàn Nguyệt Nguyệt bị nguy hiểm nữa.

“Sư tỷ cũng đã nói không sao rồi, không cần lo lắng, chúng ta đi từ từ là được mà”, nếu đợi nữa tuyết lấp hết đường, vậy phải đến sang năm mới đi được, nàng không muốn tí nào, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt lại không biết ý Mạnh Dịch Vân chính là như vậy a.

“Không được, thân thể nàng vừa mới khôi phục, nghỉ ngơi trước sau đó lại tính tiếp”, Mạnh Dịch Vân trả lời kiên quyết, Hàn Nguyệt Nguyệt buông chén xuống, mở to hai mắt, “Mạnh Dịch Vân, ngươi đã hứa với ta là năm nay nhất định sẽ đi mà”, Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận nói.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận, Mạnh Dịch Vân lập tức mềm giọng, “Ta cũng là lo lắng cho thân thể nàng mà, đừng nóng, ảnh hưởng đến con”, đại phu đã dặn dò phụ nữ có thai không được tức giận.

“Hừ ~ nam tử hán, nói một là một hai là hai, sao chàng có thể đổi ý chứ”, Mạnh Dịch Vân im lặng, mặc kệ nam tử hán gì gì đó, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn là quan trọng nhất, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy đi ra cửa, Mạnh Dịch Vân thấy nàng đi nhanh, sợ nàng té, lập tức đi theo phía sau.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới trước cửa phòng Y Huyên thì dừng bước, kể từ khi Hàn Nguyệt Nguyệt mang thai, Mạnh Dịch liền xem nàng như thủy tinh mong manh dễ vỡ.

Y Huyên mở cửa ra, thì thấy, Mạnh Dịch Vân đang ôm Hàn Nguyệt Nguyệt, còn Hàn Nguyệt Nguyệt thì cố sức giãy giụa muốn thoát ra. Y Huyên lắc đầu một cái, "Nàng chỉ là mang thai, không phải bị gãy tay gãy chân, động một chút là sảy thai, nàng đã dùng thuốc an thai của ta thì dù có nhảy lên nóc nhà cũng là chuyện nhỏ, một đại nam nhân dài dòng như vậy làm gì, mau thu dọn đồ đạc, lập tức lên đường", Y Huyên nói xong thì đóng cửa cái rầm.

Hàn Nguyệt Nguyệt len lén ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân, nàng không ngờ sư tỷ lại độc mồm như vậy, thấy Mạnh Dịch Vân đơ ra, Hàn Nguyệt Nguyệt giật nhẹ cánh tay Mạnh Dịch Vân.

"Đi thôi, về phòng thu dọn đồ đạc", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt vẻ mặt vô tội nhìn mình, Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ lắc đầu, thì ra tính khí cổ quái của Hàn Nguyệt Nguyệt không phải là độc nhất vô nhị.

Trong xe ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm dài thoải mái đầu gối trên chân Mạnh Dịch Vân, Y Huyên tiếp tục cỡi Tiểu Bạch của nàng, một đại mỹ nữ cới một một cọp trắng, nhìn thật oách a.

Vốn là từ trấn nhỏ này đến Tuyết Sơn chỉ cần bốn năm ngày là tới, nhưng bị Mạnh Dịch Vân cố tình kéo dài, ba người đi mất nửa tháng mới tới nơi.

Mạnh Dịch Vân bị nội thương, được Y Huyên cho uống mấy viên thuốc xong, nội lực không chỉ khôi phục mà còn tăng lên một thành, Hàn Nguyệt Nguyệt tự thẹn mình không bằng, mấy năm nay nàng lo kiếm tiền, y thuật bị tụt hậu rồi.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ đang là mùa nào, chỉ cần tới Tuyết Sơn là sẽ cảm thấy một luồng khí lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt đang mang thai, bị Mạnh Dịch Vân tròng liền mấy cái áo ấm lên người.

Hàn Nguyệt Nguyệt vùi mình trong ngực Mạnh Dịch Vân, đi lên Tuyết Sơn.

"Vân thúc", Hàn Nguyệt Nguyệt thấy người mở cửa đá vẫn là Vân thúc, lập tức nhảy khỏi người Mạnh Dịch Vân, chạy tới ôm.

"Nguyệt Nguyệt, Nguyệt Nguyệt đã trở lại rồi, Vân thúc đã già, xém chút nữa là không nhận ra con rồi", Vân thúc cười híp mắt, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, "Đã lớn đến vậy rồi sao", lúc ra đi vẫn còn là đứa bé, giờ đã lớn thế này rồi, đúng là năm tháng không buông tha người a.

"Vân thúc, người có khỏe không, sự phụ có còn khi dễ người nữa hay không a?", sư phụ chuyện gì cũng bắt Vân thúc làm, không biết thông cảm cho người khác chút nào.

"Tốt mà, đều tốt cả, bà vú ngày nào cũng nhớ tới con, đúng là nha đầu không có lương tâm, cũng không biết đường trở về thăm", Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, lôi kéo cánh tay Vân thúc.

"Không phải đã trở về rồi sao, Vân thúc sao lại thích lải nhải giống bà vú rồi", Y Huyên kéo Tiểu Bạch lướt qua hai người đang lảm nhảm, đi vào trong viện, Mạnh Dịch Vân đứng ở phía sau, chỉ biết lắc đầu.

"Sư phụ" Y Huyên đi tới phòng khách, Y Phẩm Đường thấy Y Huyên đã trở lại, lập tức ngẩng đầu lên, "Sư muội con đâu?", cũng đã mấy năm không về rồi.

"Ở phía sau ạ, lần này con lập công lớn rồi, tìm một được hai, quá lời rồi", Y Huyên ưỡn ngực ngẩng đầu nói.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Vân thúc đi ở phía sau Mạnh Dịch Vân nghe được câu này, sửng sốt một chút, Y Phẩm Đường thấy Hàn Nguyệt Nguyệt vào, lập tức nghiêm mặt lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy tình huống không ổn, lập tức cúi đầu, "Ta đi nói cho bà vú con biết", Vân thúc vốn đang rất vui mừng, nhìn thấy sắc mặt Y Phẩm Đường lập tức chạy mất dép.

"Sư phụ, đồ nhi bất hiếu, khiến ngài lo lắng", Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Mạnh Dịch Vân cùng quỳ xuống, Y Phẩm Đường thấy Mạnh Dịch Vân cùng tới liền đoán được chín phần mười rồi.

"Còn biết đường trở về à?" vốn tưởng rằng nàng ham chơi, ra ngoài chừng nửa năm đến một năm sẽ trở lại, ai ngờ đã bốn năm rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, Mạnh Dịch Vân thấy thế, lập tức nói, "Đáng lẽ đã trở về từ sớm rồi, chỉ là gặp nhiều chuyện làm trễ thời gian, kính xin Cốc chủ tha lỗi", Y Phẩm Đường cũng không thèm để ý đến Mạnh DịchVân.

"Đường đường một vương gia mà lại quỳ trước mặt lão đây, thật làm ta ngại quá, vương gia xin mau mau đứng lên đi", không có cách trừng phạt Mạnh Dịch Vân thì Y Phẩm Đường cũng không cho Mạnh Dịch Vân mặt mũi đâu.

Bắt cóc đồ đệ của người ta, Mạnh Dịch Vân tự biết đuối lý, không dám phản bác, "Cốc chủ là sư phụ của Nguyệt Nguyệt, theo lý bổn vương nên cúi đầu", cho dù là Hàn lão Thừa tướng hắn cũng chưa quỳ bao giờ, Mạnh Dịch Vân hành lễ lớn như vậy hoàn toàn là vì kính trọng Y Phẩm Đường đã nuôi lớn Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Làm vú lo muốn chết rồi, sao đi lâu vậy mà không trở về", Thẩm Thục Kiều vừa vào cửa liền hét lên, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt và một nam tử quỳ trên mặt đất, lập tức nhìn Y Phẩm Đường.

https://thuviensach.vn

“Vú à”, Hàn Nguyệt Nguyệt vui mừng ngẩng đầu lên, hoàn toàn quên mất Y Phẩm Đường còn đang tức giận.

Thẩm Thục Kiều thấy Hàn Nguyệt Nguyệt trở về với một nam tử, là hiểu rồi, đi tới bàn rót hai chén trà, sau đó đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân, “Mau kính trà sư phụ con đi, xin người bớt giận, bỏ đi nhiều năm như vậy không về, nên phạt”.

Hàn Nguyệt Nguyệt biế bà vú đang nói đỡ cho nàng, lập tức nhận lấy, đến bên Y Phẩm Đường, “Sư phụ, là đồ nhi bất hiếu, người đừng vì một đồ đệ không lương tâm mà tức giận hại đến thân thể a, như vậy rất không đáng”, Y Phẩm Đường trợn mắt nhìn Hàn Nguyệt một cái, vốn chỉ muốn dọa nàng một chút mà thôi, hiện tại vừa khéo có cớ để tha thứ, nhận lấy trà, uống một hớp.

Hàn Nguyệt Nguyệt len lén cười cười, vội vàng nhận lấy ly trà để xuống, “Sư phụ, hắn là con rể của ngài đó, ngài xem, về sau vương gia uy phong nhất Đại Khánh cũng phải nghe lời ngài, có phải rất oách hay không a?” Hàn Nguyệt Ngyệt cười nói.

Mọi người nghe thấy lời của Hàn Nguyệt Nguyệt, chỉ biết lắc đầu, lớn vậy rôì mà vẫn không chín chắn a.

“Vương gia xin đứng lên đi, Nguyệt Nguyệt rất tinh quái, chắc là mang lại cho ngươi không ít phiền toái rồi.”, nghe thấy lời Y Phẩm Đường, Mạnh Dịch Vân đứng dậy, dâng trà cho Y Phẩm Đường.

Y Phẩm Đường uống trà, xem như là bỏ qua cho hai người, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo Thẩm Thục Kiều thì thầm nói chuyện phiếm, Y Huyên thấy chán, liền cỡi Tiểu Bạch về phòng.

Thẩm Thục Kiều sợ Hàn Nguyệt Nguyệt vừa mới trở về mệt mỏi, kéo Hàn Nguyệt Nguyệt về phòng, “Từ lúc con đi, không biết khi nào thì về, nên mỗi ngày vú đều giúp con dọn dẹp sạch sẽ”, Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy

https://thuviensach.vn

cửa vào, đồ đạc trong phòng vẫn như bốn năm trước đây, không thay đổi chút nào, mắt có chút ướt.

"Vú là tốt nhất!", chỉ có ở bên Thẩm Thục Kiều nàng mới cảm nhận được tình mẹ ấm áp.

"Đã lớn rồi, còn khóc gì chứ, nhanh ngồi xuống đi, ta đi chuẩn bị đồ ăn cho con để tẩy trần", Thẩm Thục Kiều ấn Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống ghế, rồi hấp tấp chạy đi, Hàn Nguyệt Nguyệt Nhìn theo bóng lưng Thẩm Thục Kiều, cảm động không nói nên lời.

Mạnh Dịch Vân bị Y Phẩm Đường lôi đi hỏi chuyện, không dám phản bác, chỉ biết lưu luyến nhìn theo bóng lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng đang mang thai, sao lại đi nhanh như vậy làm gì chứ.

Bữa tối coi như bữa cơm đoàn viên, Y Phẩm Đường rất vui vẻ, lôi Mạnh Dịch Vân uống rượu cùng, đã sớm quên mất sự tức giận lúc xế chiều.

Đoán bọn họ còn lâu mới tan, Thẩm Thục Kiều kéo Hàn Nguyệt Nguyệt trở về phòng, trong mắt tràn đầy ý cười, "Kể cho vú nghe chuyện cô gia(con rể) đi", vị cô gia này thoạt nhìn là người làm chuyện lớn, chững chạc, kiệm lời, không biết tình cảm của hai người thế nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Thẩm Thục Kiều, gối đầu trên vai bà, "Chàng là đầu gỗ, bình thường đều trưng ra khuôn mặt lạnh tanh, ai thấy cũng sợ, nhưng mà chàng đối với con rất tốt, vú đừng cần lo lắng mà", Thẩm Thục Kiều vỗ nhè nhẹ lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, "Chỉ cần nó đối tốt với con là được rồi", đời này bà không mong gì ngoài việc thấy được Hàn Nguyệt Nguyệt thành thân, sống hạnh phúc vậy là đủ rồi.

Chuyện thành thân này nọ, Hàn Nguyệt Nguyệt đều kể hết cho Thẩm Thục Kiều nghe, chỉ có một số chuyện tỷ như hai người chưa thành thân đã nằm ngủ cùng nhau, hay những chuyện xảy ra trong tướng phủ là không kể, sợ kể ra chỉ khiến bà thêm lo mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Không ngờ vương gia đối với con tốt vậy, con được gả cho người tốt, vú cũng yên tâm, giờ đã lập gia đình, tính khí phải thay đổi đi, không cần để ý những chuyện nhỏ nhặt, hai người sống với nhau sẽ có những xung đột va chạm, cần phải kiên nhẫn một chút…”, Hàn Nguyệt Nguyệt lắng lặng nghe bà dặn dò.

“Nguyệt Nguyệt ~” nghe tiếng Vân thúc ở bên ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức đi tới cửa, thấy Mạnh Dịch Vân và Vân thúc, Vân thúc đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào Mạnh Dịch Vân nói, “Cốc chủ hiếm khi vui vẻ như vậy, bắt vương gia uống cùng không ít, con nhanh dìu nó vào nghỉ ngơi đi”.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Chia Lìa

Nghe thấy lời Vân thúc, Thẩm Thục Kiều cũng đi ra, “Còn đứng đó làm gì, nhanh dìu cô gia vào đi”, bà đẩy Hàn Nguyệt Nguyệt một cái, Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới bên cạnh Mạnh Dịch Vân.

“Chàng không sao chứ?”, Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Không sao đâu”, nếu không nhờ Vân thúc lôi Mạnh Dịch Vân về, sợ là Y Phẩm Đường còn chưa chịu tha cho, Y Phẩm Đường tính tình lạnh lùng, không thích nói chuyện, khó khăn lắm mới tìm được người hợp ý cùng uống rượu là Mạnh Dịch Vân, sao chịu bỏ qua.

“Vậy ta đi đây, Cốc chủ cũng uống không ít đâu”, Vân thúc nói, Hàn Nguyệt Nguyệt đỡ Mạnh Dịch Vân đến ghế ngồi, Thẩm Thục Kiều thấy mặt Mạnh Dịch Vân đỏ bừng, bèn nói với Hàn Nguyệt Nguyệt, “Ta đi lấy một chậu nước sạch tới cho cô gia rửa mặt”, “Làm phiền vú rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói với Thẩm Thục Kiều.

“Có chỗ nào khó chịu không?”, đây là lần đầu tiên nàng thấy Mạnh Dịch Vân uống nhiều rượu như vậy, trước giờ Mạnh Dịch Vân làm việc luôn có chừng mực, lần này sợ là do nể Y Phẩm Đường là sư phụ nàng, nên mới không từ chối.

Thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì, tựa đầu trên vai mình, nàng nói, “Ta đỡ chàng lên giường nghỉ nha”, hắn cao lớn như vậy, nếu ngủ thiếp đi, nàng cũng không biết đỡ lên giường thế nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt đỡ Mạnh Dịch Vân lên giường, cởi giầy ra, lấy khăn ướt lau mặt cho hắn, sau đó là tay, mùi rượu quá nồng, Hàn Nguyệt

https://thuviensach.vn

Nguyệt cau mày, đi lấy viên giải rượu cho Mạnh Dịch Vân uống.

“Nguyệt Nguyệt, không ngờ lúc còn nhỏ nàng lại nghịch ngợm như vậy”, Mạnh Dịch Vân híp mắt, kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

Thấy bộ dạng Mạnh Dịch Vân như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt rút tay về, sư phụ nói với hắn chuyện này làm gì không biết, “Được rồi, nhanh đứng dậy thay y phục đi, thối quá à”, mùi rượu nồng như vậy, thật là khó ngửi.

Mạnh Dịch Vân khẽ mỉm cười, mặc cho Hàn Nguyệt Nguyệt cởi y phục của hắn, hắn mặc dù uống không ít, nhưng không đến mức say như chết, cộng thêm viên giải rượu của Hàn Nguyệt Nguyệt, hiện tại Mạnh Dịch Vân đã tỉnh chín phần rồi, chỉ là trên mặt vẫn còn đỏ mà thôi.

“A ~ chàng làm gì đó, nhanh buông ra”, Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên bị Mạnh Dịch Vân ôm, lập tức giùng giằng, “Nói nhỏ một chút”, Mạnh Dịch Vân không biết sát vách có người hay không, vội vàng nhắc nhở.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhéo mạnh tay Mạnh Dịch Vân, “Hôi quá, nhanh buông ra”, Mạnh Dịch Vân cười ha ha, “Ghét bỏ ta? Rượu này mùi rất thơm, bên ngoài không có, cho nên uống thêm mấy chén, không tin nàng ngửi thử mà xem”, Mạnh Dịch Vân nói xong liền hôn lên môi Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt trợn mắt, người này lại giở trò lưu manh, đánh Mạnh Dịch Vân vài cái.

“Được rồi, không đùa nữa, nhanh ngủ thôi”, giờ Hàn Nguyệt Nguyệt đang có thai, Mạnh Dịch Vân thấy nàng không chịu nằm yên, vội vàng buông ra, kéo Hàn Nguyệt Nguyệt cùng nằm.

Sáng sớm hôm sau, Thẩm Thục Kiều cứ đi tới đi lui bên ngoài cửa phòng Hàn Nguyệt Nguyệt , muốn gõ cửa, sợ quấy rầy vợ chồng son nghỉ

https://thuviensach.vn

ngơi, không gõ, lại lo lắng.

Đợi đến lúc Mạnh Dịch Vân đi ra, Thẩm Thục Kiều vội vàng vào phòng kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Con bé này, có thai sao không nói với vú, để ta chuẩn bị phòng khác cho cô gia”, sáng nay bà nghe Huyên Nhi nói Nguyệt Nguyệt đang mang thai, liền lo lắng không yên.

Nữ nhân có thai, phu thê không thể cùng phòng, trong nhà Mạnh Dịch Vân không có người lớn chỉ bảo, khó trách hai người không biết.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Thẩm Thục Kiều vội vàng tới chỉ để nói chuyện này, cười trộm, nói “Vú à, chúng con biết mà, vú cứ yên tâm đi”, chỉ là thuần khiết ngủ một giấc mà thôi, chẳng làm gì khác cả.

Thẩm Thục Kiều liếc Hàn Nguyệt Nguyệt, “Chuyện này không thể làm càn được, cứ nghe lời vú không sai đâu, bây giờ ta đi dọn phòng khác cho cô gia”, nói xong nhìn bụng Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Được mấy tháng rồi? sao tối hôm qua không nói với ta, nữ nhân có bầu không thể mệt nhọc, mau ngồi xuống, ta đi hầm đồ bổ cho con”, nói đến đứa bé, Thẩm Thục Kiều liền nở nụ cười.

“Vú à, con là đại phu, mấy việc đó con biết mà, vú chỉ cần chờ ôm cháu là được a”, bên cạnh nàng có mấy đại phu rất giỏi, nàng sợ gì chứ.

Thẩm Thục Kiều thấy Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, lập tức xụ mặt, “Đại phu thì sao, vú là người từng trải, phải nghe vú, nhanh nằm xuống nghỉ ngơi đi, hôm qua đi đường cả ngày, nhất định là mệt mỏi, ta đi phòng bếp làm ít đồ bổ đây”, thấy Thẩm Thục Kiều kiên trì, Hàn Nguyệt Nguyệt không còn cách nào khác phải thỏa hiệp, cởi giày, nằm lên giường, Thẩm Thục Kiều giúp dém chăn, cười hì hì đi ra. Còn suy nghĩ nên hầm con gà mái già ở nhà, hay là con Vân thúc mới mua về đây.

https://thuviensach.vn

“Vào đi, lén lén lút lút làm gì, sợ ai thấy chứ?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói lớn, Y Huyên nghó nghiêng thấy bên ngoài không có ai, lập tức vọt vào, đóng cửa lại.

“Mặt trời đã lên cao bằng ngọn sào rồi, sao muội còn chưa dậy?”, Y Huyên đi tới bàn ngồi xuống.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi dậy, kê gối đầu vào sau lưng để dựa, nhìn Y Huyên, “Là tỷ nói cho vú biết muội có thai, muốn muội phải nằm cả ngày, để muội chán chết phải không?”

Y Huyên chỉ lo uống trà, không thèm để ý lời Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Nói xem lúc nãy tỷ trốn ai vậy?”, thấy Y Huyên không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt bèn giả bộ kinh ngạc nói, “Không phải là trốn sư huynh đấy chứ? Chẳng lẽ hai người…..” Hàn Nguyệt Nguyệt cố ý dừng lại không nói tiếp.

Y Huyên quay đầu nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Nói nhăng nói cuội gì đó, sư phụ biết được muội có thai, mừng muốn chết, mới sáng sớm đã lôi ta và sư huynh ra càm ràm cả buổi”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Cũng đúng mà, sư tỷ và sư huynh đã lớn rồi, cũng nên sớm thành thân rồi sinh cho sư phụ mấy đứa bé cho vui nhà vui cửa.” lại cười nói, “Nói không chừng chúng ta còn có thể kết thông gia, đã thân càng thêm thân thật tốt a”.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, Y Huyên làm mặt lạnh, “Muội chỉ cần tự lo cho mình là tốt rồi, bớt lo chuyện người khác đi”, đối với nàng mà nói thành thân là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Thấy Y Huyên không nghe lời khuyên, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo chăn che mặt, “Bây giờ muội là nữ nhân có thai, dưỡng thai rất quan trọng, không chịu nổi mặt lạnh, không còn gì nữa thì mau mau ra ngoài, muội

https://thuviensach.vn

muốn nghỉ ngơi", một Mạnh Dịch Vân mặt lạnh đã đủ lắm rồi, giờ còn thêm cả sư tỷ, nếu cả ngày cứ nhìn mặt mấy người này, sợ là đứa bé sinh ra sẽ là một khối băng, nàng không muốn chút nào.

Nghe thấy tiếng cửa mở, Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ chăn ra, Y Huyên đã đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt thở dài một tiếng, "Đã nhiều năm như vậy, sao sư huynh chẳng tiến bộ chút nào chứ".

May nhờ nàng năm đó cực kỳ thông minh, sau nhiều lần thử dò xét, mới phát hiện ra sư huynh có ý với sư tỷ, nhưng tính tình sư huynh cổ quái như vậy, sư tỷ lại như thế này, vốn tưởng rằng khi lớn lên hai người tự nhiên sẽ hiểu ra, không ngờ đã nhiều năm như vậy, quan hệ của hai người vẫn như cũ không tiến triển, ai ~ phải tìm cơ hội nói cho sư phụ biết, trực tiếp bắt hai người thành thân luôn cho rồi.

"Nơi này rất đẹp, đúng không ?" Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn cảnh sắc trước mặt hỏi, Mạnh Dịch Vân gật đầu, " Đúng là rất đẹp", đáng tiếc trên đời này chẳng có mấy nơi có được cảnh đẹp như vậy.

"Ta thích nhất là chỗ này, hồi trước thường lén ra đây chơi, đáng tiếc đều bị sư tỷ bắt trở về", nàng chỉ là muốn làm biếng một chút thôi, nhưng mỗi lần đều bị Y Huyên phát hiện.

Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn Mạnh Dịch Vân tham quan một vòng Dược Cốc, đây là nơi nàng lớn lên, nàng hi vọng Mạnh Dịch Vân cùng chia sẻ với mình những chuyện vui cũng như chuyện buồn.

"Cảnh nơi này rất đẹp, rất thích hợp để ẩn cư, chẳng trách Cốc chủ ở nơi này mấy chục nằm rồi mà cũng không muốn ra ngòai", đến khi hai người họ già rồi, cũng muốn ẩn cư ở đây.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Nếu thích chỗ này như vậy, vậy chúng ta bỏ hết tất cả ở lại đây được không?", nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân nói, "Được, đến khi chúng ta già rồi, sẽ tới nơi

https://thuviensach.vn

này ẩn cư, chỉ là hiện tại….”, hiện tại có quá nhiều chuyện chờ hắn trở về xử lý.

Thấy Mạnh Dịch Vân như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Hiện giờ mạng của ta rất có giá, thật vất vả kiếm được nhiều tiền sao có thể cho không người ta, tất nhiên là muốn hưởng thụ mấy năm rồi, đi ngao du khắp nơi bên ngoài, đến khi mệt mỏi, đi không nổi nữa, chúng ta sẽ về đây sống”, đã biết Mạnh Dịch Vân không thể vứt bỏ được trách nhiệm , nàng vốn chỉ muốn thử một tí mà thôi.

Mạnh Dịch Vân vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, “Được, đến khi chúng ta già sẽ tới nơi này ẩn cư”, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm hông Mạnh Dịch Vân, dán mặt vào ngực hắn, “Thật ra chỉ cần chúng ta ở cạnh nhau, thì nơi nào cũng tốt hết”, chỉ cần được ở bên người yêu, dù là ở đâu cũng hạnh phúc.

Hàn Nguyệt Nguyệt dần dần có những biểu hiện của thai kỳ, ốm nghén, ăn không ngon, chỉ qua mấy ngày, người đã gầy mất một vòng.

Mạnh Dịch Vân yêu thương Hàn Nguyệt Nguyệt, mỗi ngày đều ở bên cạnh một tấc cũng không rời, giám sát Hàn Nguyệt Nguyệt ăn cơm, còn Thẩm Thục Kiều thì đổi món liên tục để nàng ăn ngon miệng.

Chớp mắt đã đến tháng mười hai, hai người đến Dược Cốc đã hơn hai tháng, Hàn Nguyệt Nguyệt mang thai hơn bốn tháng, bụng đã hơi nhô lên.

Vốn định trở về kinh thành đón năm mới, nhưng nhiều chuyện xảy ra làm trễ thời gian, Hàn Nguyệt Nguyệt có chút boăn khoăn, Mạnh Dịch Vân bận rộn như vậy nàng còn liên lụy hắn, nói Mạnh Dịch Vân cứ về trước, qua một thời gian ngắn nữa nàng về sau, nhưng Mạnh Dịch Vân lại không yên tâm, không còn cách nào khác hai người đành ở lại Dược Cốc đón năm mới.

https://thuviensach.vn

Hai tháng ở Dược Cốc là khoảng thời gian Mạnh Dịch Vân cảm thấy thoải mái nhất từ trước tới giờ, không có tính toán, không có tranh đấu, thật yên bình, bình dị, đáng tiếc thời gian qua thật nhanh, chớp mắt đã đến đầu xuân, Mạnh Dịch Vân không muốn đi cũng phải đi.

Bọn họ lên đường từ tháng chín, tính ra đã hơn bốn tháng chưa về kinh thành, không biết tình hình ở kinh thành thế nào, kể từ lúc rơi xuống vực, hắn phái Tần Minh về báo tin bình an, tới nay cũng chưa liên lạc lại thêm lần nào.

Thấy Mạnh Dịch Vân đêm ngủ không yên, Hàn Nguyệt Nguyệt thương tâm, nói với Y Phẩm Đường phải về kinh, nhưng lại không cho, nói Hàn Nguyệt Nguyệt đang mang thai không thể bôn ba, chờ sinh xong mới được trở về.

Nhưng Mạnh Dịch Vân lại cần trở về gấp để xử lý mọi chuyện, không cưỡng lại đượclời khuyên của mọi người, cuối cùng Hàn Nguyệt Nguyệt đành phải ở lại, còn Mạnh Dịch Vân thì về trước, đến khi nàng sinh xong , sẽ trở lại đón nàng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Trưởng Công Chúa

"Trên đường phải cẩn thận, trời còn đang lạnh, nhớ bận nhiều y phục một chút", Hàn Nguyệt Nguyệt vừa giúp Mạnh Dịch Vân thu xếp hành lý, vừa dặn dò không ngừng.

Lần này chia tay, sợ là phải lâu sau mới gặp lại, chờ sinh xong, ít nhất cũng là tháng bảy tháng tám gì đó, Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, rất không muốn đi.

Mạnh Dịch Vân ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt từ phía sau, "Ta không phải là con nít, sẽ tự chăm sóc tốt bản thân, ta chỉ lo cho nàng, nàng phải chăm sóc con chúng ta thật tốt, khi có thời gian ta liền trở lại đón nàng và con", Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người ôm Mạnh Dịch Vân, "Không có ta bên cạnh, chàng không được trêu hoa ghẹo nguyệt, nếu để ta nghe thấy chàng lại có hồng nhan tri kỉ nào nữa, đừng trách ta không khách khí, nhìn thấy mĩ nữ phải đi đường vòng, không cho phép cười với các nàng, nếu bọn họ sáp tới chàng phải chạy cho nhanh, nếu người ta có tặng cho mỹ nữ cũng không được lưu lại, đừng để đến lúc ta trở về, lại thấy chàng đã nuôi một đống tiểu thiếp, ta xây Trúc Viên không phải để cho người khác ở".

Phu thê nhà khác lúc ly biệt đều nói lời yêu thương, sao nhà mình lại khác thế này, Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, "Nàng yên tâm, ta nhất định ghi tạc lời dặn dò của ái phi, tối rồi, nghỉ ngơi sớm chút đi, còn gì nữa thì mai dọn tiếp", chỉ có mấy bộ y phục mà thôi.

Thấy đôi tay sau lưng mình lại giở trò lưu manh, Hàn Nguyệt Nguyệt không đẩy ra, còn nhiệt tình nghênh đón, phải xa nhau lâu như vậy, Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt cũng rất không muốn.

Nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt đang có thai, không thể làm quá, Mạnh Dịch Vân cuối cùng cũng hiểu nỗi khổ chỉ được ôm mà không được làm gì khác, nhiều lần Mạnh Dịch Vân thiếu chút không nhịn được.

Sau khi Mạnh Dịch Vân đi, Hàn Nguyệt Nguyệt ở trong Dược Cốc rất nhàn hạ, vì mang thai không thể chịu được mùi thuốc quá nồng, Hàn Nguyệt Nguyệt tuy rất ngứa tay, nhưng vì con cũng ráng nhịn, không đi bào chế thuốc, quá nhàm chán liền theo bà vú học may quần áo cho trẻ con.

“Vương gia, kinh thành có chút biến động, từ lúc vương gia rơi xuống vực, có kẻ đồn đãi rằng vương gia và vương phi gặp nạn đã bỏ mạng, lại thêm vương gia không trở về kinh một thời gian dài, một bộ phận quan viên do Thái Uyên cầm đầu, bắt đầu lôi kéo bè phái, nhưng cũng chưa dám manh động, kính xin vương gia sớm hồi kinh xử lý”, Tử Minh báo cáo.

Sau khi nhận được tin Mạnh Dịch Vân đang ở trong Dược Cốc, hắn liền chạy tới chờ dưới chân Tuyết Sơn, cũng đã mấy tháng trôi qua mới thấy Mạnh Dịch Vân xuống núi, Tần Minh vội vàng báo cáo lại tình hình ở kinh thành.

Mạnh Dịch Vân đứng bên cửa sổ, nhìn ra bên ngoài, “Đừng để lộ tin tức, chúng ta lập tức về kinh”, đuôi hồ ly rốt cuộc lộ ra rồi, khóe miệng Mạnh Dịch Vân giương lên, mới mấy tháng không có tin tức của hắn, những người này liền rục rịch không yên rồi.

“Vâng, gia, thuộc hạ chuẩn bị ngay”, Tần Minh cung kính nói, Mạnh Dịch Vân xoay người, “Có tin tức gì của Hắc Ưng chưa?”, ngày đó năm người cùng nhảy xuống vực, hắn và Nguyệt Nguyệt sống sót, không biết ba người còn lại thế nào rồi.

“Đang ở kinh thành ạ, sau khi biết tin vương gia và vương phi vào Dược Cốc, thuộc hạ đã báo tin cho Hắc Ưng và Trương Tiểu Tinh, nhưng

https://thuviensach.vn

còn Như Ngọc cô nương thì đến nay vẫn chưa có tin tức", năm người họ cùng rơi xuống vực đáng lý phải cùng rơi vào sông mới đúng, nhưng bọn họ đã đi tìm dọc theo bờ sông hơn một tháng cũng chỉ tìm được Hắc Ưng và Trương Tiểu Tinh, lại không thấy bóng dáng của Như Ngọc.

"Được rồi, ngươi lui xuống đi, phái người tiếp tục tìm kiếm Như Ngọc", nghe thấy lời Mạnh Dịch Vân, Tần Minh lui xuống, Mạnh Dịch Vân lại xoay người tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ, không biết đang tính toán cái gì.

"Hồi bẩm đại nhân, căn cứ vào hồi báo của thám tử, phát hiện tung tích của Vân vương ở Tuyết Sơn ạ", nghe đến chữ Vân vương, Thái Uyên lập tức ngẩng đầu lên, "Lúc nào?", Mạnh Dịch Vân mất tích mấy tháng, rốt cuộc đã xuất hiện.

"Năm ngày trước", truyền tin nhanh nhất cũng phải mất năm ngày, Thái Uyên tính toán trong lòng, ánh mắt hung ác nói "Phái người đi Từ Châu theo dõi, nếu phát hiện tung tích Vân vương, lập tức động thủ".

"Vâng, đại nhân, thuộc hạ đi làm ngay".

Người của Vô Hoa Các cũng không giết được Mạnh Dịch Vân, xem ra sát thủ bình thường không được rồi, mặt lão híp lại, nhìn về phía trước: mặc kệ phải trả bao nhiêu tiền, cũng phải giết cho bằng được Mạnh Dịch Vân.

Về phần Mạnh Dịch Vân, thì hắn đã về đến kinh thành, tin tức kia là hắn cố ý tung ra, để đánh lại hướng bọn chúng.

"Tham kiến hoàng thượng", Mạnh Dịch Hiên đang phê duyệt tấu chương ở Ngự Thư Phòng, nghe thấy tiếng Mạnh Dịch Vân, lập tức ngẩng đầu lên.

"Rốt cuộc cũng chịu trở lại?", mấy tháng nay hắn cùng nương tử tiêu diêu bên ngoài thật sung sướng, còn mình bị những người đó làm cho phiền

https://thuviensach.vn

chết được.

“Đứng lên đi, đệ muội không trở về với ngươi sao?” Mạnh Dịch Hiên đặt bút xuống, nhìn Mạnh Dịch Vân nói.

Mạnh Dịch Vân đứng dậy, “Thân thể Nguyệt Nguyệt không khỏe, không thể bôn ba, qua một thời gian nữa sẽ đón về sau”, Mạnh Dịch Hiên cười nói, “Cũng tốt, hiện tại có biến, chắc ngươi cũng biết tin rồi, có tính toán gì không?”

Sau khi gặp Mạnh Dịch Hiên, Mạnh Dịch Vân trở về vương phủ, không ngờ những người này làm việc nhanh lẹ như vậy, chỉ mới hơn ba tháng đã khống chế được thế cục.

Tin Mạnh Dịch Vân hồi kinh gây nhốn nháo trong triều, vốn được tin Vân vương đã chết, nay lại xuất hiện, bọn người do Thái Uyên cầm đầu, yên lặng đứng một bên, không bất ngờ.

Còn những quan viên trung lập, thì vẫn còn do dự, Vân vương mặc dù đã trở lại, nhưng mà mấy tháng nay, lực lượng của Thái Uyên đã lớn mạnh cũng không thể khinh thường.

Mạnh Dịch Vân nhìn tư liệu Hắc Ưng vừa mới giao để trên thư án, tay chống trán, trong lòng thiên biến vạn hóa, lần này hắn biết mất lâu như vậy không biết là đã làm đúng hay sai, lúc hắn không ở đây bọn người kia rốt cuộc đã lộ ra đầu mối, nhưng ngàn tính vạn tính lại không ngờ là người đó, mặc dù chứng cớ không đủ, nhưng theo trực giác, buộc lòng phải hoài nghi.

Suốt cả một ngày, Mạnh Dịch Vân ở trong thư phòng không ra, không ai dám quấy rầy, Trương Tiểu Tinh đi tới đi lui trước cửa, chờ hoài cũng không thấy Mạnh Dịch Vân ra, từ sau lần lạc nhau lúc rơi xuống vực, nàng không biết tin tức của tiểu thư, vốn tưởng tiểu thư sẽ về cùng với vương gia, nhưng đã qua mấy ngày, cũng không thấy tiểu thư xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay, Mạnh Dịch Vân vội vội vàng vàng, nàng không dám hỏi, may hôm nay Mạnh Dịch Vân không phải ra ngoài, muốn đến hỏi thăm, nhưng cả ngày nay Mạnh Dịch Vân lại ở trong đó không ra, tiểu thư thì không có tin tức, Như Ngọc lại không biết sống chết thế nào, Trương Tiểu Tinh cứ tự trách mãi.

"Có chuyện gì sao?" Hắc Ưng nhận lệnh Mạnh Dịch Vân ra ngoài làm việc, trở về thấy Trương Tiểu Tinh vẫn còn đang chờ trước cửa thư phòng, đến bên cạnh Trương Tinh hỏi.

Trương Tiểu Tinh nhìn thấy Hắc Ưng lập tức hỏi, "Vương gia khi nào mới đi ra?", thấy dáng vẻ nóng nảy của Trương Tiểu Tinh, Hắc Ưng cũng chỉ có thể lắc đầu, "Không biết, cô tìm vương gia có chuyện gì không?", tâm tư của vương gia ai đoán được chứ, lần này vương gia gặp chuyện khó giải quyết, có thể còn phải mất thêm vài ngày nữa mới nghĩ thông suốt được.

"Ta muốn hỏi về tình hình của vương phi", mấy người bị nước cuốn trôi, lạc nhau, nàng được một ngư dân cứu, mấy ngày sau, Hắc Ưng cả người thương tích xuất hiện, hai người ở nhà người ngư dân đó dưỡng thương hết nửa tháng mới khá hơn một chút, sau vốn muốn đi tìm vương gia và tiểu thư, bỗng nhiên nhận được tin từ Tần Minh, nói vương gia và tiểu thư đã đến Dược Cốc, kêu bọn họ hồi kinh.

"Yên tâm đi, vương phi không có việc gì đâu, bây giờ nghỉ dưỡng ở Dược Cốc, qua một thời gian nữa sẽ gặp lại thôi,cô nên chú ý chuyện Như Ngọc kìa", hiện giờ chỉ còn mỗi Như Ngọc là chưa có tin tức gì.

Trương Tiểu Tinh gật đầu, "Được, vậy ta đi đây", Hắc Ưng nhìn chằm chằm theo bóng lưng Trương Tiểu Tinh ngẩn người, Tần Minh thấy Hắc Ưng kỳ quái, dòm theo hướng nhìn của Hắc Ưng, không thấy gì cả, quơ quơ tay trước mặt Hắc Ưng, Hắc Ưng đẩy tay hắn ra, bước đi. Tần Minh

https://thuviensach.vn

khó hiểu, sờ sờ cái ót, tiểu tử này hôm nay là lạ thế nào ấy, nhún nhún vai, bỏ đi.

"Bẩm vương gia, trưởng công chúa bái kiến", nghe thấy lời quản gia, Mạnh Dịch Vân lấy lại tinh thần, nói "Ta tới liền", trưởng công chúa Mạnh Hinh là cô của hắn, công chúa duy nhất của Đại Khánh, năm đó rất được ông nội Mạnh Dịch Vân là Mạnh Hạo thương yêu, hạ chỉ cho nàng tự chọn phò mã, sau đó Mạnh Hinh được gả cho Vương Doãn con trưởng của Vương tướng quân, thành thân xong liền định cư ở Giang Nam, chỉ trở về một lần duy nhất lúc tiên đế băng hà, lần này đột nhiên trở lại không biết vì chuyện gì.

"Để cô cô đợi lâu rồi", Mạnh Dịch Vân vào đại sảnh, thấy một nữ nhân duyên dáng quý phái khoảng bốn mươi mấy tuổi đang ngồi uống trà, lập tức hành lễ, thấy Mạnh Dịch Vân đến, Mạnh Hinh đặt ly trà xuống, tươi cười nhìn Mạnh Dịch Vân, "Con là người bận rộn, cô cô chờ một chút cũng không sao, mau tới đây cho cô cô nhìn một chút, đã nhiều năm không gặp rồi, cô cô xém chút không nhận ra".

Mạnh Dịch Vân ngồi xuống bên cạnh Mạnh Hinh, tươi cười nói, "Cô cô hồi kinh lẽ ra con nên tới thăm mới phải, nay lại phiền cô cô tới thăm, con rất áy náy", nghe thấy lời Mạnh Dịch Vân, Mạnh Hinh ôn hòa cười, kéo tay Mạnh Dịch Vân.

"Mấy con đứa nào cũng bận, chỉ có bà lão ta đây là nhàn rỗi không có việc gì làm, nên đến thăm mà", lần gặp trước là lúc tiên đế băng hà, cũng đã hơn mười năm rồi, thiếu niên năm nào nay đã là nam nhân đầu đội trời chân đạp đất rồi.

"Lần này hồi kinh cô cô dự định ở lại bao lâu? Cô phụ (dượng) không về cùng sao?", Mạnh Dịch Vân hỏi, Mạnh Hinh vẫn cười hòa ái như cũ,nói "Đã lâu không trở lại, người già liền trở nên thích hoài niệm, cho nên lần này chắc là ở lại lâu một chút, mấy người biểu đệ trong tộc của Cô phụ

https://thuviensach.vn

ngươi không chịu tu tâm dưỡng tính, ông ấy phải lo xử lý chuyện trong tộc, không đi được.”

Mạnh Dịch Vân không nói gì nữa, an tĩnh ngồi ở bên cạnh, Mạnh Hinh quay đầu lai, nhìn Mạnh Dịch Vân nói, “Con thành thân ta không tham dự được, nghe nói là đại tiểu thư của Hàn tướng gia, là do Hiên nhi ban hôn, cô nương kia nhất đinh là rất xuất sắc, hôm nay cô cô tới cũng không xuất hiện, chẳng lẽ sợ cô cô khi dễ hay sao?” Mạnh Hinh có chút bất mãn nói.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Dưỡng Thai

"Cô cô đừng tức giận, Nguyệt Nguyệt không được khỏe, hiện giờ không ở trong phủ, nên không thể thỉnh an cô cô, chờ khi Nguyệt Nguyệt trở lại, con nhất định dẫn Nguyệt Nguyệt tới nhà cô cô thỉnh an", Mạnh Dịch Vân nói.

Mạnh Hinh nghe được lời Mạnh Dịch Vân, chớp mắt một cái, "Ta vừa vào kinh liền nghe nói thê tử con có thai, hiện cũng đã được sáu bảy tháng rồi, sao con không đón nàng về cùng? Ở bên ngoài sao bằng ở nhà được".

Mạnh Dịch Vân khẽ mỉm cười, "Phiền cô cô lo lắng rồi, Nguyệt Nguyệt vốn định về cùng con, đáng tiếc thân thể mỏi mệt, nên ở lại biệt viện nghỉ ngơi, đợi sức khỏe tốt hơn mới trở về".

Mạnh Hinh than một tiếng, nhìn ngoài cửa, "Tùy con thôi".

"Hôm nay gió hơi lớn, mau mặc thêm y phục, đừng để cảm lạnh", Thẩm Thục Kiều thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đứng bên cửa sổ, vội cầm một cái áo khoác khoác cho Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt khép cổ áo lại, xoay người, "Vú à, vú lại hầm cái gì vậy, con nghe mùi mà đã muốn nôn rồi nè", Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chén canh trên bàn oán trách nói, những thứ bổ thế này, lâu lâu uống còn được, chứ ngày nào cũng uống thì……ai!!

"Con bé này, nói cái gì thế, con đang mang thai, tất nhiên phải ăn nhiều thứ bổ, thân thể khỏe mạnh, đến lúc sinh mới có sức chứ", Thẩm Thục Kiều đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống ghế, thận trọng hầu hạ.

https://thuviensach.vn

Hiện tại thai đã được tám tháng, bụng rất to, đi lại cũng khó khăn.

“Lần nào vú cũng nói như vậy hết, đồ bổ mà ngày nào cũng ăn thì cũng sẽ thấy ngán thôi, vú phải nghỉ ngơi đi, con không sao, chúng ta mỗi người một nửa”, Hàn Nguyệt Nguyệt xớt ra một nửa cho Thẩm Thục Kiều.

“Con thật nhiều lý do”, Thẩm Thục Kiều cười nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt ở Dược Cốc rất nhàn nhã, nhìn bụng mình càng ngày càng to, Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ kích động, Mạnh Dịch Vân đi đã hơn ba tháng rồi, Dược Cốc tách biệt với bên ngoài, không nghe được tin tức gì, Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi ngày chỉ có thể nhìn trời, tưởng tượng ra Mạnh Dịch Vân đang làm gì mà thôi.

Y Thường Thanh thường không ở trong cốc, còn Y Huyên thấy cái bụng to của Hàn Nguyệt Nguyệt thì rất tò mò, mỗi lần đều chăm chú nhìn thật lâu, mặc dù nàng là một đại phu, nhưng dù sao đây cũng là lần đầu tiên chính mắt nhìn thấy nữ nhân mang thai, rất hứng thú đợi đứa bé ra đời.

“Nguyệt Nguyệt, tháng sau là muội sinh rồi, có khẩn trương không?”, Y Huyên vuốt ve bụng Hàn Nguyệt Nguyệt, thỉnh thoảng lại dán lỗ tai vào, chỉ cần đứa bé động một cái, nàng liền cực kỳ kích động quơ tay múa chân.

“Khẩn trương cái gì, dù có sợ thì vẫn phải sinh a, tỷ này nếu thích em bé như vậy thì tự mình sinh một đứa đi, lấy tay ra”, Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt nói, nàng bất bình giùm sư huynh đấy.

Lần trước sư huynh đi Tây Vực một chuyến, mang theo mấy thứ đồ kỳ lạ trở về, nàng đeo theo thật lâu còn phải lấy đứa con trong bụng ra làm cớ xin xỏ, sư huynh mới cho một khối ngọc thạch hiếm, sư huynh rất quý những thứ này, Hàn Nguyệt Nguyệt hí hửng vội đem đi khoe với sư tỷ, ai ngờ sư tỷ lại có rất nhiều khối thế này, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy uất ức a, cũng là sư muội, nhưng sao mình thì phải xin xỏ gãy cả lưỡi mới được một khối, còn sư tỷ không phải xin xỏ gì cũng được một đống.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Y Huyên còn nói, nàng không thích mấy thứ này, tiện tay đưa cho Vân thúc và bà vú, lúc ấy Hàn Nguyệt Nguyệt dường như nghe được tiếng cõi lòng sư huynh tan nát.

Đại tiểu thư à chẳng lẽ tỷ không biết ngọc thạch ở bên ngoài rất là quý hiếm sao? Tại sao có thể tùy tiện nói không thích rồi đưa cho người khác, hơn nữa tại sao lại không phải là đưa cho nàng chứ, Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang tính toàn mấy khối này có thể bán được bao nhiêu tiền.

“Có gì hiếm lạ chứ, tại sao ta phải tự mình sinh”, Y Huyên miễn cưỡng bỏ tay ra khỏi bụng Hàn Nguyệt Nguyệt, lạnh lùng nói.

“Đáng tiếc cho gương mặt đẹp như vậy a, nếu tỷ ra ngoài một chuyến nhất định sẽ làm mê đắm ngàn vạn nam nhân, sư tỷ à, thật ra thì thành thân không phiền phức như tỷ nghĩ đâu, chỉ là hai người yên nhau sống cùng nhau mà thôi, sẽ không ảnh hưởng đến tự do của tỷ chút nào”, sống trong Dược Cốc quá lâu, sư tỷ quá đơn thuần, không biết đến thế giới bên ngoài, nếu không chắc chắn sẽ không như vậy.

“Ghen tỵ sao? Dù sao nam nhân của muội ta nhìn không vừa mắt, muội không phải lo lắng”, nghe được lời Y Huyên, Hàn Nguyệt Nguyệt trợn to mắt, “Vậy tỷ vừa mắt ai vậy?”

Y Huyên chống cằm, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Cũng không hẳn là để ý, chỉ là cảm thấy hắn có chút thú vị mà thôi”, đáng tiếc giữa chừng đã bị sư huynh bắt trở về, cũng chưa gặp lại.

“Là ai? Hình dáng thế nào, mau nói cho muội nghe đi?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hai mắt tỏa sáng, chẳng lẽ trong lòng sư tỷ có người rồi sao?

“Không biết, lo dưỡng thai cho tốt đi, hỏi nhiều làm gì?” bỏ mặt Hàn Nguyệt Nguyệt đang tò mò muốn chết, Y Huyên bỏ ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt nói thầm, nàng chỉ là quan tâm hạnh phúc của sư huynh mà thôi, đẹp trai ngời ngời thế kia, vậy mà Y Huyên lại không nhận ra.

https://thuviensach.vn

Sắp tới ngày sinh, Hàn Nguyệt Nguyệt chờ mòn mỏi cũng không thấy Mạnh Dịch Vân đến, cực kỳ mất mác, đã lâu như vậy không đến thăm nàng, bận dữ vậy sao?

Hàn Nguyệt Nguyệt tuy chưa từng sinh con nhưng cũng biết nữ nhân có thai cần vận động thích hợp, đến lúc sinh mới dễ, hơn nữa ba tháng cuối thai kỳ không được bổ nhiều quá, nếu không em bé sẽ quá lớn, lúc sinh sẽ khó ra.

Mỗi lần nghĩ đến việc sinh con, Hàn Nguyệt Nguyệt lại nhớ tới trước kia nghe người ta nói, nữ nhân sinh con là một lần đến Quỷ Môn Quan, nên có chút hoảng hốt, hơn nữa nghe nói gãy tay gãy chân chỉ là đau cấp năm cấp sáu còn sinh con là đau đến cấp mười hai lận.

Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày, nhưng vừa nghĩ tới đứa con của mình và Mạnh Dịch Vân sắp ra đời, lòng cũng rất mong đợi, không biết nó sẽ giống ai đây.

“Sao lại ra đây, mau vào nhà đi, sắp làm mẹ rồi còn không biết cẩn thận một chút”, Thẩm Thục Kiều thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi lại trong sân vội chạy ra đỡ.

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, “Không sao mà, vận động thế này rất có lợi đó vú à, hơn nữa, bên cạnh con có mấy vị thần y lận, không cần lo lắng”, mỗi ngày đều nằm đến mức người sắp nhũn ra luôn rồi.

Thẩm Thục Kiều lắc đầu, thật là không có biện pháp mà, bụng Nguyệt Nguyệt lớn hơn so với những nữ nhân mang thai khác, mỗi lần nàng đi là lảo đảo như người say, làm người khác sợ toát mồ hôi.

“Nguyệt Nguyệt chúng ta nên vào thôi”, Y Huyên nhìn bụng của Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng cũng hơi sợ.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Được, đỡ muội vào”, hiện tại nàng mập hơn, bụng lại rất lớn, đi bộ khó khăn, mỗi lần đi đâu đều phải có người khác giúp mới được.

“Vương gia, đã tìm được nơi ở của Lục Phi Hổ rồi”, Hắc Ưng nói, “Tốt, không cần kinh động, tiếp tục quan sát”, Lục Phi Hồ chỉ là con tốt mà thôi, cái hắn muốn là kẻ chủ mưu đằng sau kìa, giờ nếu động thủ sẽ bứt dây động rừng.

“Vâng”, Hắc Ưng cung kính nói, thấy Mạnh Dịch Vân không có mệnh lệnh khác, liền lui ra ngoài, Trương Tiểu Tinh chờ ở ngoài cửa, thấy Hắc Ưng ra, lập tức đi tới, gật đầu với Hắc Ưng, xem như là chào hỏi.

“Vào đi”, tiếng Mạnh Dịch Vân truyền ra từ bên trong, Trương Tiểu Tinh đẩy cửa vào.

“Tham kiến vương gia”, thấy Mạnh Dịch Vân ngồi sau thư án, Trương Tiểu Tinh quỳ xuống hành lễ.

“Đứng lên đi, có chuyện gì?”, Trương Tiểu Tinh đứng dậy cúi đầu, không dám nhìn mặt Mạnh Dịch Vân, “vương gia, nô tỳ muốn xin đi Dược Cốc một chuyến”, nàng nghe Tần Minh nói tiểu thư thật sự có bầu, giờ đã sắp sinh rồi, nên nàng muốn tới.

Mạnh Dịch Vân nhìn Trương Tiểu Tinh, suy nghĩ trong chốc lát rồi nói, “Cũng được, dẫn theo hai bà vú, để Hắc Ưng hộ tống các ngươi đi”, vốn muốn tới Dược Cốc một chuyến, thế nhưng không có thời gian, Nguyệt Nguyệt lại sắp sinh rồi, để Tiểu Tinh đi cũng tốt.

“Vâng, vương gia”, Trương Tiểu Tinh cực kỳ vui mừng, thật ra thì nàng cũng không phải là nha hoàn của Mạnh Dịch Vân, không cần Mạnh Dịch Vân cho phép, nhưng nàng chưa từng tới Dược Cốc, không biết đường vào, cho nên tới tìm Mạnh Dịch Vân thử, không ngờ Mạnh Dịch Vân lại đồng ý.

https://thuviensach.vn

“Vương gia, An quận chúa cầu kiến”, tiếng của Sắc Âm từ bên ngoài vọng vào, Mạnh Dịch Vân nhíu mày, “Nô tỳ xin lui trước”, nghe thấy lời Trương Tiểu Tinh, Mạnh Dịch Vân lấy lại tinh thần, nói “Đừng nói chuyện này với vương phi”.

“Vâng”, Trương Tiểu Tinh ra ngoài, thấy An quận chúa đang đứng cách đây không xa, Sắc Âm đang ngăn nàng ta lại không cho vào, thấy Trương Tiểu Tinh ra, An quận chúa cười một tiếng, “Tiểu Tinh cô nương đã đi ra, chứng tỏ vương gia đã xong việc, Sắc Âm cô nương còn muốn ngăn bản quận chúa sao?”.

Trong lòng Sắc Âm nguyền rủa vị An quận chúa này không biết bao nhiêu lần, nhưng nàng chỉ là một nha hoàn, không dám mạo phạm, không thể làm gì khác là tránh đường cho nàng ta đi.

“Quận chúa xin mời”, An quận chúa cười nhìn Sắc Âm một cái, không nói gì, dẫn theo nha hoàn sau lưng đi đến thư phòng của Mạnh Dịch Vân.

“An An tham kiến vương gia”, An quận chúa cúi chào, Mạnh Dịch Vân cũng không ngẩng đầu lên, chỉ nói “Đứng lên đi”.

An quận chúa đứng dậy, xoay người cầm lấy cái khay trên tay nha hoàn phía sau, đi tới trước mặt Mạnh Dịch Vân, đặt chén cháo trên bàn, “Vương gia lao lực suốt một ngày rồi, nghỉ ngơi chút đi, đây là cháo An An tự tay nấu, vương gia nếm thử xem”.

“Làm phiền quận chúa rồi, không còn chuyện gì nữa thì lui xuống đi”, Mạnh Dịch Vân không nhìn An quận chúa lấy một cái, chỉ cảm thấy rất phiền.

Nụ cười trên mặt An quận chúa nhất thời cứng ngắc, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường, “Quấy rầy vương gia rồi, vậy An An xin lui xuống, vương gia nhớ ăn cháo nha”, Mạnh Dịch Vân gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

Thấy Mạnh Dịch Vân vẫn là bộ dạng lạnh như băng, An quận chúa về phòng đùng đùng nổi giận, đập nát hết tất cả đồ đạc trong phòng.

“Quận chúa bớt giận, bình thường vương gia đều như vậy cả, quận chúa cần gì phải tức giận”, nha hoàn đi theo An quận chúa nói.

An quận chúa buông đồ trong tay ra, ngồi xuống nói “Hắn không thèm nhìn ta lấy một cái, ngươi nói xem ta sao có thể không tức giận chứ”, mặc kệ nàng làm gì, Mạnh Dịch Vân cũng ngó lơ.

“Quận chúa hãy nghĩ thoáng một chút, có lẽ chỉ là do vương gia lo lắng cho vương phi nên vậy thôi, với tính cách của vương gia, bất kỳ nữ nhân nào đến gần đều không cho, thế nhưng vương gia ngầm cho phép quận chúa ở đây, không phải chứng minh vị trí quận chúa trong lòng vương gia khác những kẻ khác sao? Dù sao hiện giờ vương phi không có ở đây, quận chúa cứ kiên nhẫn một chút, thế nào cũng có ngày vương gia phát hiện ra quận chúa tốt”, nghe nha hoàn nói như vậy, An quận chúa liền thoải mái hơn rất nhiều.

“Đúng vậy, mới rồi giận quá nên hồ đồ rồi, nhanh dọn dẹp đi, đừng để cho người khác nhìn thấy”, hiện giờ đang ở vương phủ, cẩn thận vẫn hơn.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Sinh Con

“Thuộc hạ tham kiến vương phi”, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trên ghế trong viện, thấy Hắc Ưng và Trương TiểuTinh đến thì rất vui mừng, “Đứng lên đi, sao hai ngươi lại tới?”, chỉ có Hắc Ưng, còn Mạnh DịchVân đâu?

“Vương phi, cẩn thận”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt chống tay vào hai bên thành ghế chuẩn bị đứng dậy, Trương TiểuTinh nhanh chóng chạy lại đỡ, “Ta không yếu ớt như vậy đâu”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười một tiếng.

“Bẩm vương phi, vương gia bận… công việc quá nhiều không thể bỏ được, cho nên lệnh Hắc Ưng dẫn người tới đây cho vương phi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn lướt qua hai người nữ nhân phía sau Hắc Ưng, hai người đang cúi đầu nên không thể nhìn rõ mặc, nhưng quần áo cũng sạch sẽ chỉnh tề.

Nghe thấy Hắc Ưng nói Mạnh Dịch Vân không đến, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy lòng trống rỗng: thật sự bận dữ vậy sao? Đến nỗi không có thời gian đến thăm nàng, cũng sắp đến ngày sinh rồi.

“Phiền Hắc thị vệ rồi.”, Hắc Ưng đi, Trương Tiểu Tinh và hai bà đỡ ở lại, có thể phái Hắc Ưng đến Dược Cốc, vậy sao trước giờ không phái người đưa tin cho nàng biết, Hàn Nguyệt Nguyệt có chút mất mác.

“Tiểu thư, hiện tại thế cục triều đình có biến, ngày nào vương gia cũng bận tối mặt, vương gia chỉ muốn tiểu thư không lo lắng mà thôi, tiểu thư chỉ cần giữ gìn sức khỏe cho tốt, sinh một em bé mập mạp là được rồi, vương gia còn gửi hai bà đỡ đến này”, thấy vẻ mặt mất mác của Hàn Nguyệt Nguyệt, Trương Tiểu Tinh an ủi.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ cười, “Biết rồi, mới ở cùng vương gia không bao lâu, giờ đã nói giúp chàng, không biết chàng cho các ngươi lợi lộc gì”, mấy nha hoàn của nàng sao lại nghe lời Mạnh Dịch Vân thế chứ, nàng mới chính là chủ tử của các nàng mà.

“Như Ngọc sao rồi?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng đều bình an, lại không thấy Như Ngọc, Trương Tiểu Tinh nói, “Mọi người đã đi dọc theo con sông tìm mấy tháng rồi cũng không thấy bóng dáng Như Ngọc, nhưng mà tiểu thư yên tâm, không tìm thấy thi thể nghĩa là vẫn còn hi vọng, mọi người sẽ không bỏ cuộc đâu”, hiện giờ Như Ngọc chưa rõ sống chết, Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ đau lòng, nếu không phải Như Ngọc đỡ cho nàng một chưởng kia, Như Ngọc cũng sẽ không như bây giờ.

“Ừ, dù chỉ còn một chút hi vọng cũng không thể từ bỏ, Như Ngọc nhất định sẽ không có chuyện gì đâu”, Hàn Nguyệt Nguyệt tự an ủi, Trương Tiểu Tinh ngồi bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, nắm chặt hai tay Hàn Nguyệt Nguyệt: tiểu thư nhất định là rất đau khổ, ai ~ chuyện kia vẫn là nghe lời vương gia, tạm thời không nói thì tốt hơn, tiểu thư giờ đang mang thai, tâm tình không vui không tốt cho thai nhi chút nào.

“Nguyệt Nguyệt, sao rồi, có chỗ nào không thoải mái sao?”, sáng sớm Thẩm Thục Kiều tới phòng Hàn Nguyệt Nguyệt, chuẩn bị đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt rời giường, tới giường, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đầu đầy mồ hôi, mặt khổ sở, nên gấp gáp hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy âm thanh, mở mắt ra thấy là Thẩm Thục Kiều, nói “Vú ơi, bụng con đau quá”, bình thường thỉnh thoảng cũng có đau bụng, nhưng hôm nay không giống, đau hoài không hết.

“Chẳng lẽ sắp sinh sao? Con chờ chút, vú đi gọi người đến, ráng chịu một chút nha”, vốn nghĩ là đau bụng bình thường mà thôi, nhưng nghe được lời của Thẩm Thục Kiều nói là sắp sinh, nàng lập tức kinh hoảng : ngày sinh dự tính không phải là cuối tháng sao? Hôm nay mới là ngày

https://thuviensach.vn

mười thôi, đột ngột thế này, nàng còn chưa chuẩn bị tâm lý mà, đứa bé, đứa bé, Hàn Nguyệt Nguyệt không còn sức để nghĩ tiếp, đau bụng quá, cả khuôn mặt nàng trắng bệch, hai tay nắm chặt chăn.

"Sao rồi, sao rồi", Y Huyên vừa vào cửa liền chạy đến bên giường, thấy mặt mũi Hàn Nguyệt Nguyệt tái nhợt, lập tức bắt mạch cho Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng nghe thấy bà vú nói Hàn Nguyệt Nguyệt sắp sinh vội chạy như bay đến.

"Đứa bé vẫn ổn, Nguyệt Nguyệt, ráng chịu một chút nha, nghe nói sinh con rất đau, có muốn ta cho muội dùng thuốc tê không?", Y Huyên vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt nói, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt khổ sở như vậy.

"Ai ~ cô nương này sao lại nói như vậy, nữ nhân sinh con đều như vậy cả, không đáng sợ lắm đâu, ráng một chút là xong thôi, nếu dùng thuốc tê, sẽ chẳng còn sức mà rặn nữa, cô nương nhanh ra ngoài đi, đừng ở đây quầy rối nữa", bà đỡ đến sau, nghe thấy lời Y Huyên lập tức phản bác, cô nương này thật buồn cười, sinh con sao có thể không đau chứ.

"Sư tỷ, tỷ cứ ra ngoài đi", Hàn Nguyệt Nguyệt khó khăn nói với Y Huyên, lúc này nàng không thể phân tâm, đứa bé mới là quan trọng nhất, Y Huyên nhíu mày, "Được rồi, Nguyệt Nguyệt, ta ra ngoài chờ, sư phụ và sư huynh cũng tới rồi, yên tâm đi", Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu.

Khi bớt đau bụng, Hàn Nguyệt Nguyệt thở phào, bên ngoài truyền đến tiếng của bà đỡ, hình như là phân phó gì đó, một bà đỡ khác đến bên giường, cười nói, "Vương phi yên tâm, lát nữa, vương phi cứ làm theo lời lão nô là được, nữ nhân nào cũng sẽ có ngày này, mặc dù gian nan, nhưng rồi sẽ qua, hãy nghĩ đến đứa bé", nghe thấy lời bà đỡ, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, "Cám ơn", dù gặp phải khó khăn gì, ý chí của một người là quan trọng nhất, Hàn Nguyệt Nguyệt không thể không bội phục Mạnh Dịch Vân đã tìm được bà đỡ rất giỏi.

https://thuviensach.vn

“Ăn một chút đi, lát nữa mới có sức mà rặn”, Thẩm Thục Kiều bưng một chén canh nóng hổi đến, hiện tại Hàn Nguyệt Nguyệt chẳng còn tâm tư đâu mà ăn uống, nhưng nghĩ đến đứa bé, vẫn gắng ăn hết nửa chén.

Bên ngoài, Y Thường Thanh đang ung dung ngồi uống trà, giống như tất cả những việc này chả liên quan gì với hắn hết, nếu không phải do Y Huyên lôi kéo hắn, hắn cũng chẳng thèm đến đây đâu, chỉ là sinh em bé mà thôi, có gì to tát chứ.

Y Phẩm Đường ngồi đối diện với Y Thường Thanh, sắc mặt không có gì thay đổi, nhưng trong lòng thì đang rất rối rắm, đây là cháu ngoại đầu tiên của lão, sao không lo lắng cho được, Y Huyên thì đi tới đi lui trong viện, thỉnh thoảng nhìn về phía căn phòng: sao lâu vậy rồi còn không thấy động tĩnh gì hết, gấp chết người rồi.

Mặc dù y thuật cao minh, nhưng bây giờ ba người họ cũng chỉ như những người bình thường khác đang chờ đợi đứa bé ra đời, tình huống này nếu để người khác nhìn thấy, sẽ không biết phải nói gì, có ba vị thần y ở đây, mẫu tử họ có thể có chuyện gì chứ.

“Huyên Nhi, mau đi lấy mấy miếng Nhân sâm tới đây”, Y Phẩm Đường nói, “Vâng ạ”, Y Huyên lập tức chạy tới phòng thuốc.

“A, a” trong phòng truyền ra tiếng kêu khổ sở của Hàn Nguyệt Nguyệt, mấy người bên ngoài nắm tay thành quả đấm, “Rặn đi, ráng lên một chút, đứa bé sắp ra rồi”, nghe thấy lời của bà đỡ, tay Hàn Nguyệt Nguyệt nắm chặt thành giường, mệt chết đi được, chỉ muốn nhắm mắt lại ngủ, nhưng lại bị đau đớn làm cho tỉnh lại, toàn thân đau đớn như muốn nát ra.

Thấy Trương Tiểu Tinh và Thẩm Thục Kiều cứ ra ra vào vào, trong tay bưng những chậu nước bị nhiễm đỏ, mấy người bên ngoài cực kỳ lo

https://thuviensach.vn

lắng, “Sao còn chưa ra a, gấp chết người rồi”, Y Huyên nóng nảy nói, nghe thấy tiếng kêu khổ sở của Hàn Nguyệt Nguyệt nàng phát lạnh cả người.

Hàn Nguyệt Nguyệt chưa bao giờ cảm thấy mệt mỏi như vậy, thật chỉ muốn ngủ một giấc, mi mắt nặng nề, nhưng đau đớn nhắc nhở nàng, không thể ngủ, không thể ngủ.

“Tiểu thư, ráng lên, vương gia đang rất mong tiểu vương gia và tiểu quận chúa đó, vương gia nói chờ khi ngài hết bận sẽ đến đón vương phi và các con trở về, tiểu thư, tiểu thư, không đươc ngủ a”, Trương Tiểu Tinh vội vàng nói.

Mạnh Dịch Vân, Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy tên Mạnh Dịch Vân, cảm thấy ấm áp, “Vương phi, rặn đi, thấy đầu đứa bé rồi, mau dùng sức rặn đi, nếu không đứa bé không ra được sẽ gặp nguy hiểm”, bà đỡ nóng nảy nói, nếu vương phi không may xảy ra chuyện, cả nhà bọn họ cũng phải chôn cùng.

Nghe bà đỡ nói đứa bé sẽ gặp nguy hiểm, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức dùng hết sức mà rặn, đứa bé không thể có chuyện gì được, nhất định không thể có chuyện, “A ~~~~”, sau tiếng kêu đau đớn của Hàn Nguyệt Nguyệt là “Oa~ Oa~”, tiếng khóc của đứa trẻ, mấy người bên ngoài lập tức chạy đến cửa phòng, Y Huyên lập tức vọt vào, “Ra rồi sao, cho ta nhìn một chút,đứa bé đâu rồi?”, nam nhân không thể vào phòng sinh, Y Phẩm Đường nóng nảy ngó vào bên trong.

Nghe thấy tiếng trẻ con khóc, Hàn Nguyệt Nguyệt vui mừng mỉm cười, nàng chưa kịp nói gì, bụng lại đau, Hàn Nguyệt Nguyệt cắn môi, “A~”, nghe thấy tiếng kêu của Hàn Nguyệt Nguyệt, bà đỡ lập tức chạy đến nóng nảy nói “Còn một đứa nữa, nhanh lên”.

Hàn Nguyệt Nguyệt thầm kêu khổ, còn một đứa nữa a, “Vương phi, mau dùng sức rặn đi”, bà đỡ vội nhắc, nhưng hiện tại Hàn Nguyệt Nguyệt

https://thuviensach.vn

cảm thấy toàn thân vô lực, chẳng còn sức mà rặn, Y Huyên lập tức nhét Nhân sâm vào miệng Hàn Nguyệt Nguyệt "Ngậm đi, lập tức có sức liền, đứa bé quan trọng", Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ gật đầu.

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy mệt lả, đau đớn trong nháy mắt ập tới, Hàn Nguyệt Nguyệt nắm chặt tay Y Huyên, "A ~~~", "A~~~~~", trong phòng truyền ra hai tiếng kêu khổ sở, một tiếng dĩ nhiên là của Hàn Nguyệt Nguyêt, tiếng còn lại chính là của Y Huyên, tay của nàng bị Hàn Nguyệt Nguyệt nắm chặt đến mức xương cốt cũng muốn nát vụn luôn rồi.

"Oa ~ oa ~~ oa" ,tiếng khóc của hai đứa trẻ vang lên, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy tiếng khóc, rốt cuộc an tâm ngất đi, ý niệm cuối cùng trong đầu là: không sao rồi.

"Chúc mừng, chúc mừng, là hai tiểu vương gia", bà đỡ nói, Thẩm Thục Kiều bế một đứa bé, tươi cười, còn lại một đứa bà đỡ ôm, đi tới cửa, Y Phẩm Đường lập tức vọt tới, "Cho ta nhìn một chút, cho ta nhìn một chút", nhận lấy đứa bé từ tay bà đỡ, tươi cười "Hai đứa bé này ngày sau nhất định có phúc khí", Y Phẩm Đường hắn rốt cuộc có cháu ngoại rồi.

Y Huyên quên mất cái tay bị Hàn Nguyệt Nguyệt bóp đau, chạy tới bên cạnh Y Phẩm Đường, nhìn hai đứa bé, nhíu mày, "Sao lại xấu như vậy?" đỏ hỏn, nhăn nhíu.

Bà đỡ cười, Y Phẩm Đường trợn mắt nhìn Y Huyên, "Lúc con mới sinh ra cũng như thế này đấy", Y Huyên im lặng, nàng chỉ thuận miệng nói thôi mà, sư phụ thiệt là.

Thẩm Thục Quyên cười, "Huyên Nhi, đứa trẻ mới sinh nào cũng như vậy hết, chờ lớn lên một chút là xinh liền", sinh liền hai đứa con trai, Nguyệt Nguyệt thật là tốt số.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Ở Cữ

"Tỉnh rồi à, có đói bụng không,vú bưng cháo tới cho con nhé", Thẩm Thục Kiều thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh, vội buông bộ y phục nhỏ trong tay ra, vui vẻ chạy đi lấy cháo, lúc ở cử ăn cái này là tốt nhất.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn thấy hai con nằm bên cạnh, liền chống tay ngồi dậy, ôm lấy chúng, mặt tràn đầy hạnh phúc, đây là con của nàng, là con của nàng và Mạnh Dịch Vân, không biết khi Mạnh Dịch Vân nhìn thấy chúng sẽ có biểu tình gì.

"Con đang mệt, cứ để hai đứa bé xuống đi, ăn cháo trước đã", Thẩm Thục Kiều bưng cháo vào, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang ôm con thì cười nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt để đứa bé xuống, cầm chén cháo, Thẩm Thục Kiều nói "Là hai tiểu vương gia, ngày sau không cần sợ gì nữa rồi", nữ nhân được cưng chiều cách mấy cũng không bằng có một đứa con để dựa vào, mẫu bằng tử quý (mẹ quý nhờ con), sau này Nguyệt Nguyệt có thể giữ vững địa vị trong vương phủ rồi.

"Không ngờ là sinh đôi", nàng không quan tâm là con trai hay con gái nên nói Y Huyên không cần nói trước, chờ đến ngày sinh sẽ biết luôn, không ngờ Y Huyên cũng quá thật thà rồi, ít nhất cũng phải nhắc nhở nàng biết là sinh đôi chứ, hại nàng không có chút chuẩn bị nào cả, thường nói thầy thuốc không tự chẩn bệnh cho mình được, thật đúng, nàng không biết gì cả.

https://thuviensach.vn

Thẩm Thục Kiều cười, “Sinh đôi thật tốt a, thế này gọi là có phúc khí, lần sinh đầu tiên đã sinh được hai con trai, người khác cầu còn không được đó”. Hàn Nguyệt Nguyệt không nói, ăn xong, đưa chén cho Thẩm Thục Kiều, quay qua chơi đùa với con, hiện tại còn quá nhỏ, không biết khi lớn sẽ giống mình hay giống Mạnh Dịch Vân hơn đây.

“Đây là gì vậy?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chất lỏng đen thùi lùi trong cái chén trên tay Thẩm Thục Kiều, khó hiểu hỏi, “Mau uống hết đi, uống xong mới có sữa mà cho con bú”, vì con, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt, bịt mũi, uống một hơi cho hết, Thẩm Thục Kiều lắc đầu, “Hai đứa lận, chắc là con không đủ sữa rồi, giờ mà tìm bà vú cũng phải tốn mấy ngày”.

Nghe nói đứa con từ nhỏ được bú sữa của mẹ, lớn lên sẽ thân thiết với mẹ, Hàn Nguyệt Nguyệt mặc dù rất muốn như vậy, nhưng chắc không được rồi, mấy ngày đầu còn được, chứ về sau chắc chắn là không đủ sữa cho cả hai đứa, phải tìm bà vú thôi.

“Không vội, từ từ tìm cũng được”, Thẩm Thục Kiều gật đầu, vốn đã nói tìm bà vú từ trước khi sinh kìa, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt lại kiên trì muốn tự cho bé bú, không ngờ lại sinh đôi, nên giờ trở tay không kịp.

Ở thời này, lúc nữ nhân ở cử nam nhân không được vào, nhưng Y Phẩm Đường thích hai đứa bé quá, thế nên mỗi ngày Thẩm Thục Kiều đều phải ẵm chúng đến phòng cách vách cho ông lão nhìn một lát.

Trừ Thẩm Thục Kiều, còn có hai bà đỡ phụ chăm sóc nên mọi chuyện cũng suôn sẽ. Hàn Nguyệt Nguyệt cho hai con bú, lúc đầu còn nhỏ, một ngày bú hai ba lần là được rồi, nhưng đến khi được nửa tháng tuổi, mỗi ngày phải bú đến bảy tám lần, một mình nàng không đủ sữa cho cả hai, hai đứa bú không no, cứ khóc suốt, không còn cách nào, Trương Tiểu Tinh phải đi tìm bà vú, nhưng đi đã ba ngày rồi, cũng chưa thấy trở lại.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy con khóc thì rất đau lòng, mỗi ngày đều gắng uống nhiều canh bổ, hi vọng có thêm sữa.

“Nguyệt Nguyệt, nếu không thì cho chúng ăn cháo đỡ vậy?”, Y Huyên đề nghị, Hàn Nguyệt Nguyệt liếc, “Sư tỷ, đứa bé nhỏ như vậy sao ăn cháo được”, Y Huyên nhăn mặt, nàng cũng vì lo cho chúng thôi mà, hai đứa cứ khóc hoài, “Tại ta lo cho chúng mà”.

“Sư tỷ, cầu tỷ chuyện này, chuyện này chỉ có mình tỷ làm được mà thôi”, Hàn Nguyệt Nguyệt làm vẻ đáng thương, Y Huyên nói, “Chuyện gì, nói đi” lúc Hàn Nguyệt Nguyệt muốn cầu xin chuyện gì đều làm vẻ mặt như vậy.

“Núi phía sau không phải có rất nhiều động vật ư, tỷ nói sư huynh giúp muội bắt một con nai mẹ về được không, không có nai thì con khác cũng được, nhưng nhất thiết phải là con mẹ”, sữa động vật cũng rất tốt.

“Muội muốn cho bọn chúng bú sữa động vật à?”, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Không còn cách nào khác”, gần Tuyết Sơn chỉ có một trấn nhỏ, tìm một bà vú tốt thật không dễ dàng, sư huynh lại chỉ nghe lời sư tỷ thôi, nhờ Y Huyên nói sư huynh làm là thích hợp nhất.

“Được rồi, ta đi đây”, Y Huyên đưa đứa trẻ cho bà đỡ, vội vàng chạy ra ngoài.

Dưới sự công kích mãnh liệt của Y Huyên, Y Thường Thanh cực kỳ uất ức đi bắt về một con nai mẹ, mới đầu, hái đứa trẻ không quen, không chịu uống, Hàn Nguyệt Nguyệt bí quá liền lấy sữa của mình trộn với sữa nai cho hai đứa uống.

Ở cử không được gội đầu, cũng không được tắm, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy ngứa ngáy toàn thân, hận không thể chà rửa từ đầu đến chân một lần, nhưng lần nào cũng bị bà vú ngăn cản, chỉ có thể dùng khăn ướt lau sơ,

https://thuviensach.vn

phòng lại không thông gió, nên có mùi rất nặng,Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ còn biết đếm ngược thời gian mong tới ngày được ra ngoài.

“Nguyệt Nguyệt, không thể cứ gọi là bảo bảo a, phải đặt nhũ danh cho hai đứa đi, đại danh thì để trở về rồi vương gia sẽ đặt”, Thẩm Thục Kiều ôm đứa bé nói, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy cũng phải, “Vậy nhờ sư phụ đặt đi”, sư phụ là trưởng bối, nhờ sư phụ là thích hợp nhất.

“Đã nói rồi, nhưng cốc chủ bảo cháu ngoại lão không thể dùng tên tầm thường được, cho nên bảo con tự nghĩ đi, nhưng vú nghĩ nhũ danh chỉ là để gọi cho dễ thôi mà”, Thẩm Thục Kiều nói.

“Vậy thì gọi Đoàn Đoàn và Viên Viên đi, vú xem bọn chúng tròn tròn phúng phính, thật đáng yêu”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Thẩm Thục Kiều gật đầu, “Ừ, vậy gọi là Đoàn Đoàn và Viên Viên đi, ngụ ý tốt”, hiện tại hai đứa đã bú no rồi, đang ngủ say sưa, nhìn cực kỳ đáng yêu, lúc mới sinh đỏ đỏ nhăn nhăn, giờ đã trắng trắng mịn mịn rồi, Y Huyên mỗi lần tới đều nói, bọn chúng biến đổi thật nhanh, đúng là trẻ con mỗi ngày mỗi lớn.

Đoàn Đoàn chỉ ra sớm hơn Viên Viên thời gian nửa nén nhang, hai đứa cực kỳ giống nhau, đến nỗi có lúc Hàn Nguyệt Nguyệt cũng nhận không ra, đứa nào là đứa nào, chứ đừng nói chi người khác, để dễ phân biệt Thẩm Thục Kiều cho mỗi đứa bận tã màu khác nhau, Đoàn Đoàn màu đỏ, còn Viên Viên màu vàng, chờ lớn hơn sẽ dễ phân biệt hơn.

Trương Tiểu Tinh tìm được hai bà vú, đều là người ở trấn dưới núi, trong cốc chưa bao giờ nhiều người như vậy, cực kỳ náo nhiệt, Y Thường Thanh ngại ồn, mỗi ngày đều núp ở sân sau, còn Y Huyên và Y Phẩm Đường thì lại ngày ngày chạy đến bên này.

Lúc hết ở cử, Hàn Nguyệt Nguyệt tắm từ đầu đến chân đến ba lần, mới cảm thấy trên người không còn mùi, Thẩm Thục Kiều thông cảm, con bé

https://thuviensach.vn

này từ nhỏ đã có thói quen sạch sẽ, giờ hơn một tháng không được tắm, thật đúng là quá khổ rồi.

“Để ông ngoại nhìn bảo bảo nào”, Hàn Nguyệt Nguyệt ẵm một đứa, Thẩm Thục Kiều ẵm một đứa, hai người vừa bước vào phòng ăn, Y Phẩm Đường đã la lớn, trong cốc trước giờ yên tĩnh, đột nhiên có hai đứa bé, náo nhiệt hơn rất nhiều, Thẩm Thục Kiều đưa đứa bé cho Y Phẩm Đường.

“Đoàn Đoàn, ông ngoại ẵm con, con đừng tè lên người ông nha”, Y Phẩm Đường nhận lấy đứa bé, mọi người nghe thấy lời Thẩm Thục Kiều đều cười ha ha, “Điều này cho thấy tiểu thiếu gia rất thích ngài a, lão nô ôm lâu như vậy, cũng chưa bao giờ tè lên người lão nô mà”, bà vú của Đoàn Đoàn nói.

Mọi người đều gật đầu, “Hai đứa bé này nhìn là biết rất thông minh, nhất định còn có tiền đồ hơn cha nó nữa”, Y Phẩm Đường chơi đùa với Đoàn Đoàn nói, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm nói, hơn Mạnh Dịch Vân, không phải chỉ có hoàng thượng sao?

“Nguyệt Nguyệt, cho ta ôm một lúc đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Viên Viên ngồi vào bên cạnh Y Huyên, Y Huyên vội nói.

“Cẩn thậnchút”, Hàn Nguyệt nhịn không được nhắc nhở, lần trước lúc nàng ở cử ngày thứ mười Y Huyên cũng ẵm đứa bé, đứa bé quá nhỏ, không cẩn thận xém chút rớt xuống đất, ai cũng sợ hết hồn, từ sau lần đó không ai dám để nàng ẵm nữa.

“Hôm nay là ngày đầy tháng của hai đứa nhỏ, mọi người ngồi xuống, cùng ăn mừng nào”, Y Phẩm Đường nói, mấy người đứng sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt sửng sốt, một bà đỡ nói “Chủ tớ khác biệt, bọn nô tỳ ăn ở phòng bếp là được rồi ạ”, đây đường đường là Vân vương phi và thế tử, bọn họ sao dám mạo phạm.

https://thuviensach.vn

“Khó có được ngày vui như hôm nay, như vầ y đi, bày thêm một bàn nữa là được” Thẩm Thục Kiều đề nghị, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Bà đỡ và bà vú khổ cực rồi, cũng không phải người ngoài, làm như vậy đi”, thân phận những người khác không nói, chủ yếu là Hàn Nguyệt Nguyệt và hai đứa bé, nếu vương phi đã lên tiếng, mọi người liền gật đầu, “Vâng phu nhân”.

Hai bà vú Trương Tiểu Tinh tìm về không biết thân phận của Hàn Nguyệt Nguyệt, lúc ấy bọn họ đồng ý là vì thấy nhà này cho nhiều tiền, mặc dù không biết đây là nơi nào, nhưng thấy những người ở đây cũng không phải là hung thần ác sát gì, hơn nữa còn hứa nửa năm sao là bọn họ có thể về, nên cũng yên lòng, thấy hai bà đỡ kia kính trọng vị phu nhân này như vậy, hai người họ cũng không dám làm càn.

“Sư phụ, mấy ngày nữa ta muốn về kinh”, đã hơn nửa năm không có tin tức của Mạnh Dịch Vân, nàng rất lo lắng, nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, mấy người trên bàn đều dừng đũa nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt “Nhanh vậy sao? Bọn trẻ còn quá nhỏ, sợ là chịu không nổi”, Thẩm Thục Kiều vội nói, vừa mới đầy tháng, sao đãvội đi.

“Đã gần một năm rồi”, tháng chín năm ngoái nàng bắt đầu rời vương phủ, giờ cũng gần tới tháng chín lại rồi, dù gặp phải nhiều chuyện, nhưng nàng cũng cảm thấy thật may mắn là hai đứa bé đã được sinh ra an toàn ở Dược Cốc, nếu như là ở sinh ở kinh thành, không biết lại rước lấy bao nhiêu chuyện phiền phức.

Y Phẩm Đường nói, “Muốn về cũng phải đợi thêm hai tháng nữa, cho hai đứa bé lớn hơn một chút, giờ mới tháng tám, đến cuối năm về là vừa”, vừa nghĩ đến chuyện phải xa hai đứa nhỏ, Y Phẩm Đường không muốn tý nào, cuộc sống vừa mới náo nhiệt được một tí, lại phải trở về buồn tẻ rồi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Vô Tình Gặp Lại Cố Nhân 1

"Vú à, không cần nhiều đồ như vậy đâu, con mang không hết được, hơn nữa, vương phủ cái gì mà chẳng có", Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Thẩm Thục Kiều bận rộn thu xếp hành lý nói.

"Vương phủ tất nhiên là cái gì cũng có, nhưng đi đường xa, giờ sắp tới mùa đông rồi, trời lạnh, mang theo những thứ này không thừa đâu", những thứ này đều là do tự bà khâu, những đồ kia làm sao so được.

"Con đã báo cho cô gia tới đón con chưa?", Thẩm Thục Kiều đột nhiên nhớ ra hỏi, "Vâng, gần đây chàng rất bận, không tự đến được, sẽ phái người đến đón", nàng không muốn nói cho Mạnh Dịch Vân, nhưng lại sợ bà vú lo, đành nói dối.

"Cô gia là vương gia, công vụ bề bộn, con cũng đừng giận nó", Thẩm Thục Kiều thấy Hàn Nguyệt Nguyệt có vẻ buồn, bèn an ủi, dặn dò vợ chồng phải biết bao dung lẫn nhau, tính Hàn Nguyệt Nguyệt nóng nảy, Thẩm Thục Kiều vẫn có chút không yên lòng.

"Oa ~ oa ~", tiếng khóc của trẻ con cắt đứt cuộc nói chuyện của hai người, Thẩm Thục Kiều lập tức buông y phục trong tay ra, chạy tới bên giường, ôm lấy Viên Viên mà dỗ, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn y phục trong tay ngẩn người.

Đứa bé mới được ba tháng tuổi, không thể bôn ba, mà ở đây cách kinh thành rất xa, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn muốn nói Thẩm Thục Kiều cùng về, nhưng người quen sống ở nơi thanh tịnh thế này đến kinh thành nhộn nhịp

https://thuviensach.vn

chắc không chịu nổi, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không muốn miễn cưỡng bà.

Giữa tháng mười, Hàn Nguyệt Nguyệt lên đường, còn có Trương Tiểu Tinh, hai bà đỡ, hai bà vú, Y Phẩm Đường sợ Hàn Nguyệt Nguyệt vất vả, lại phái Y Huyên đi theo.

“Tiểu thư, thế này được không, có cần báo trước cho vương gia một tiếng không?”, lỡ như trên đường có chuyện gì xảy ra, nàng biết ăn nói thế nào với vương gia a.

“Không cần, ngươi đi hỏi hai bà vú, có muốn đi cùng chúng ta không, nếu không muốn, chúng ta sẽ tìm người khác”, hai đứa bé đang ngủ say, Hàn Nguyệt Nguyệt nhẹ nhàng vỗ về.

“Vâng, tiểu thư”, Trương Tiểu Tinh ra ngoài, tiểu thư là chủ nhân của nàng, tiểu thư không muốn báo cho vương gia biết, nàng cũng không dám tự chủ trương.

Nghỉ ngơi trong trấn nhỏ một đêm, sớm mai đoàn người xuất phát tiến về kinh.

Thuê hai chiếc xe ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt và hai bà đỡ ngồi một chiếc, hai bà vú, Đoàn Đoàn, Viên Viên, và Trương Tiểu Tinh ngồi một chiếc, Y Huyên tiếp tục cưỡi Tiểu Bạch của nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt cắn răng chịu đựng một ngày, sau khi tới thành liền cho phu xe đi, tiếp tục ngồi xe ngựa nữa, dù cho hai đứa nhỏ không có việc gì, thì nàng cũng chỉ còn nửa cái mạng.

“Tiểu Tinh, đi mướn một chiếc thuyền lớn, chúng ta đi đường thủy hồi kinh”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, đi đường thủy có vẻ dễ chịu hơn.

“Vâng, tiểu thư”, Hàn Nguyệt Nguyệt nghỉ ngơi một lát, cảm thấy hơi khỏe rồi, mới đi tìm hai đứa con, nàng thật không hoàn thành trách nhiệm

https://thuviensach.vn

của một người mẹ, Hàn Nguyệt Nguyệt rất tự trách, không biết hai đứa thế nào rồi.

"Phu nhân", nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, hai bà vú lập tức đứng lên hành lễ, "Hai đứa nhỏ thế nào rồi?", đến bên giường, Hàn Nguyệt Nguyệt vuốt ve mặt hai con.

"Bẩm phu nhân, chắc là do đi đường mệt nhọc, hai tiểu thiếu gia ngủ say rồi", đây là hai bà vú mới, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt còn trẻ như vậy, mang theo hai đứa con trai về kinh, mấy người đi theo lại rất có quy củ, nghĩ thầm đây nhất định là thiếu phu nhân một gia đình quyền quý nào đó rồi, thế nên không dám vô lễ.

Trương Tiểu Tinh mướn thuyền xong, lại cùng hai bà đỡ lo chuẩn bị thêm một ít vật dụng, nghỉ lại trong thành thêm một ngày nữa, ngày thứ ba mới lên thuyền.

Trên thuyền có bốn gian phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt rất muốn ở với hai con, nhưng vì hai con, không cách nào khác là cho hai bà vú ở một gian, Hàn Nguyệt Nguyệt ở sát vách, hai bà đỡ ở đối diện, như vậy có thể thay phiên chăm sóc hai bé.

Y Huyên thích thanh tĩnh, tất nhiên là ở một mình một gian, vì vậy Hàn Nguyệt Nguyệt ở cùng Trương Tiểu Tinh.

Lúc còn ở vương phủ, mặc dù nha hoàn rất nhiều, có người hầu hạ mặc y phục, dùng cơm, nhưng trước đó, bên người nàng cũng chỉ có một mình Như Ngọc mà thôi, nhiều người phiền phức, cho nên Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chỉ giữ lại Trương Tiểu Tinh.

Ngồi thuyền thoải mái hơn rất nhiều, buổi tối cũng không cần đi tìm khách điếm, Y Huyên thấy chán, mấy lần muốn bỏ trốn, nhưng ngại mệnh lệnh của sư phụ, không cách nào khác hơn là mỗi ngày đều ngồi ở mũi thuyền nhìn trời, Tiểu Bạch thì nằm bên cạnh.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, sắp tới trấn rồi, có muốn dừng lại lên bờ không ạ?”, một bà đỡ nói, trấn này nổi danh là giàu có, nhộn nhịp.

Hàn Nguyệt Nguyệt đang thấy chán, ở trên thuyền mấy ngày rồi, giờ lên bờ dạo một lát cũng tốt, “Được, chuẩn bị đi, chúng ta lên bờ dạo một lát”.

Gọi nhà thuyền dừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn thấy trên trấn đông đúc, mang theo hai con sợ là không ổn, nhưng để hai con ở lại thuyền nàng lại không yên lòng, mặc dù trên đường đi bọn họ cũng đã cố che dấu tung tích, nhưng cũng không chắc là không bị phát hiện, chuyện lần trước nàng vẫn còn nhớ rõ, lần này không có Mạnh Dịch Vân bên cạnh, càng phải cẩn thận hơn nữa.

Đột nhiên xuất hiện một thiếu phụ xinh đẹp, cộng thêm Y Huyên vốn là mỹ nhân khuynh thành mà bên cạnh nàng lại có một con hổ trắng không khỏi làm mọi người chú ý.

“Ông chủ, cho một bình trà”, mấy người đi vào một quán trá, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm lấy Viên Viên, Viên Viên mở to mắt nhìn khắp nơi, có thể là do nhiều người quá, nên thấy lạ.

“Trấn này thật náo nhiệt!”, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm con vào lòng, nhìn xuống đường phố dưới cửa sổ, “Đúng vậy a, trấn này nổi tiếng là nhộn nhịp, nếu phu nhân thích, chúng ta đến đầu kia xem một chút, bên này là nơi dân chúng bình thường mua bán, bên kia phồn hoa hơn nhiều”, một bà đỡ nói, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi “Bà đã từng đến đây sao?”, người Mạnh Dịch Vân phái tới hẳn là người kinh thành, sao lại biết rõ một trấn nhỏ thế này.

Bà đỡ cười cười trả lời, “Không giấu gì phu nhân, đây là quê của lão thân, sau lấy chồng ở kinh thành, không có cơ hội trở về nữa, đã mấy chục

https://thuviensach.vn

năm, không ngờ giờ lại có cơ hội trở về một lần, nơi này cũng vẫn như xưa không có gì thay đổi".

Khó trách lại muốn dừng thuyền ở đây, thì ra là quê nhà, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, "Thì ra là vậy, người nhà còn ai không? Có muốn về thăm nhà một lát không?", mấy chục năm không trở lại, chắc phải nhớ nhà lắm, cũng không gấp, coi như làm việc thiện.

"Ý tốt của phu nhân lão thân xin nhận, nhưng có thể về lại cố hương thế này lão thân cũng đã thỏa mãn rồi", nghe bà đỡ nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không hỏi thêm, nghỉ ngơi một chút, mấy người lại qua bên kia cầu, quả nhiên thấy rất nhiều cửa hiệu, mặc dù không đông đúc như bên này cầu, nhưng nhìn những cửa hiệu này là biết dành cho người có tiền.

Đi dạo phố là sở thích của nữ nhân, Hàn Nguyệt Nguyệt giao con trai cho bà vú, hăng hái lôi kéo Y Huyên chạy vòa, mấy người phía sau đành vội chạy theo.

"Phu nhân muốn mua gì ạ?", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt vào, ông chủ liền đứng dậy chào, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo Y Huyên đến quầy, có rất nhiều đồ trang sức.

"Cô nương, đây là thượng phẩm của cửa hàng chúng tôi, cô nhìn xem?", ông chủ này tinh mắt, thấy Y Huyên không lựa gì, biết nàng không thích những thứ bình thường trên quầy, lập tức lấy ra những món khác trong hộc tủ, đặt trước mặt Y Huyên.

Y Huyên mặc dù tính hơi lãnh đạm, nhưng đối với những vật trang sức của nữ nhi vẫn rất thích thú, bắt đầu chọn, người làm thấy có mấy phụ nhân theo sau, hơn nữa còn ôm theo hai đứa bé, cũng biết đây là người có tiền, lập tức nịnh nọt kéo ghế mời mấy người ngồi, lại bưng trà thượng hạng lên tiếp đãi.

https://thuviensach.vn

“Ông chủ, còn cái nào khác không….?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn qua những thứ kia, không thích, hỏi ông chủ. “ Có, có, phu nhân chờ một lát, tôi đem ra liền”, thật ra thì những thứ này cũng là hàng tốt rồi, chỉ là những thứ Hàn Nguyệt Nguyệt dùng xưa giờ đều là từ trong cung, tất nhiên thấy những thứ này chẳng là gì.

“Phu nhân mời xem”, ông chủ bưng ra một cái mâm, bên trong đều là vật trang sức….. Ngọc, vàng, bạc đều đủ cả.

“Ông chủ, cái này bán thế nào?”, nàng đưa ra hai thứ hỏi ông chủ, ông chủ nhìn nhìn rồi nói, “Phu nhân, thứ ta nói thẳng, hai chiếc nhẫn này mặc dù chất lượng tốt, nhưng đeo tay thì hơi nhỏ, đeo trên cổ thì lại hơi lớn, nếu như phu nhân muốn vật trang sức, miếng ngọc bội này vẫn tốt hơn”, lão bản chỉ vào một miếng ngọc nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn, nàng không rành về ngọc, chỉ nghe nói ngọc tốt thì màu rất trong suốt, nhìn màu miếng ngọc này, hẳn là ngọc tốt, “Tốt thì tốt, đáng tiếc hơi nhỏ một chút”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

“Nam tử mang thì nhỏ, nhưng nữ tử mang thì rất hợp”, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy không tệ, “Vậy miếng ngọc này bán thế nào?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, thật ra thì nàng rất thích miếng ngọc này, nhưng sợ ông chủ biết sẽ tăng giá nên mới giả bộ nói vậy mà thôi, “Không mắc đâu, 50 lượng thôi”, ông chủ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt mặc dù không phải rất sang trọng, nhưng cũng không phải người bình thường, thêm nữa có nhiều người hầu như vậy, nên nói giá cao một chút.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhăn mi, “Miếng ngọc nhỏ vậy mà 50 lượng? ông thật biết buôn bán a”, giá cắt cổ.

“Phu nhân nhìn xem, ngọc này tuy nhỏ, nhưng chất lượng tốt, nếu như phu nhân thật muốn mua, vậy lão phu lấy giá 45 thế nào?” mặc kệ cổ đại

https://thuviensach.vn

hay hiện đại, buôn bán đúng là chỉ có một kiểu, lúc đầu nâng giá cao, sau đó lại giảm giá.

“20 lượng thì ta lấy, hai chiếc nhẫn này, 12, cộng thêm hai cái trâm này nữa, tổng cộng 50 lượng, thế nào?”, ông chủ nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Phu nhân, có thể thêm chút không?”, giảm giá hơn phân nửa luôn a.

Hàn Nguyệt Nguyệt không bị đả động, tới bên cạnh Y Huyên lựa thêm năm cái thoa, “Tổng cộng 100 lượng”, dù gì nàng cũng là người làm ăn, chút thủ đoạn này có là gì chứ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Vô Tình Gặp Lại Cố Nhân 2

Chương 81: Vô tình gặp lại cố nhân 2

Ông chủ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thả một đống đồ trước mặt mình, suy nghĩ một chút, mặc dù giá không cao, nhưng mua số lượng nhiều, cũng coi như lời nhiều, lập tức cười với Hàn Nguyệt Nguyệt, “Phu nhân thật là có mắt nhìn hàng, lão phu gói lại cho người.”

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Muội mua nhiều như vậy làm gì? Tướng công muội không phải là vương gia sao? Thiếu gì những thứ này?” Y Huyên nói.

“Chàng là chàng, muội là muội mà”, nàng thích những thứ mới lạ.

“Phu nhân, người xem thử cái này?” ông chủ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ra tay hào phóng, nên đem đến một đôi khóa bạc, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn thử, cũng không tệ, có thể cho Đoàn Đoàn và Viên Viên mang chơi, “Ba mươi lượng, gói lại luôn đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt mặc dù mua giá không cao lắm, nhưng cũng không quá kỳ kèo, để cho ông chủ có lời, nên ông chủ không kèo nài gì, vui vẻ cầm đi gói lại, Hàn Nguyệt Nguyệt chọn đồ xong, Trương Tiểu Tinh tới trả tiền.

“Đây là cái gì?”, Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới một gian hàng hỏi, ông chủ thấy có khách, lập tức đon đả nói, “Phu nhân có muốn nếm thử một chút không? Tiệm Lý gia chúng tôi tuy cũ, nhưng mùi vị này những chỗ khác không có đâu”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn, thấy màu sắc khá hấp dẫn, bánh bao có chút vàng, làm người ta rất muốn ăn.

https://thuviensach.vn

“Ông chủ, cho mười cái”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, ông chủ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt mua nhiều, lập tức buông đồ trong tay xuống, nhanh nhẹn gói bánh lại cho nàng, “Phu nhân, người mua nhiều ,cho thêm người một cái, thấy ngon, lần sau lại tới nhé”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói cảm ơn, nhóm người lại tiếp tục đi về phía trước.

“Sư tỷ, sao vậy?” Hàn Nguyệt Nguyệt mua đồ xong, nhìn lại không thấy Y Huyên đâu, lập tức đi tìm, trước mặt có một nhóm người tụ tập, hình như xảy ra chuyện gì, Hàn Nguyệt Nguyệt liền đi tới, thấy Y Huyên đứng ở giữa, xung quanh là mấy nam tử xa lạ.

“Ô, lại thêm một mỹ nhân nữa, bản thiếu gia hôm nay thật có diễm phúc a”, nam tử cầm đầu thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tới, cười ha hả nói, mặc dù đây là một thiếu phụ, diện mạo cũng không xuất sắc bằng cô nương kia, nhưng dáng dấp linh động, hắn không ngừng quan sát nàng từ trên xuống dưới.

“Nguyệt Nguyệt, chúng ta đi”, Y Huyên thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đến, kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt chuẩn bị đi, nàng cũng không có thời gian để lãng phí với bọn người này.

“Tiểu cô nương, muốn đi à? Có muốn bản thiếu gia dùng kiệu đưa nàng đi không, đừng khách khí, bản thiếu gia luôn rất rộng rãi với mỹ nữ”, thấy hai nàng muốn đi, mấy tên này lập tức chặn đường.

Hàn Nguyệt Nguyệt bực mình, loại du côn này chắc chắn là bọn thiếu gia nhà quyền thế, nếu không cũng không dám càn rỡ như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười với tên cầm đầu, “Ta mới tới nơi này, còn chưa hiểu rõ, không biết là công tử nhà nào?”

Tên thiếu gia du côn này thấy dáng vẻ mỉm cười của Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức nhộn nhạo, “Thì ra tiểu nương tử là từ nơi khác tới, khó trách trông lạ mặt, không biết cũng không sao, bản công tử là đại thiếu gia

https://thuviensach.vn

nhà viên ngoại, nàng cứ gọi ta Tăng công tử là được, bản công tử rất quen thuộc vùng này, có muốn bản công tử dẫn nàng và vị cô nương này đi tham quan một phen không?”

Thì ra là nhà giàu mới nổi, Hàn Nguyệt Nguyệt đảo mắt một cái, nhìn Y Huyên, than thở, “Ý tốt của Tăng công tử, ta xin nhận, chỉ là sư tỷ ta tính tình rất bướng bỉnh, không thích người lạ, sợ là cô phụ ý tốt của Tăng công tử rồi”.

“Không sao, trước lạ sao quen ấy mà, nàng nói phải không tiểu mỹ nhân?”, họ Tăng nghĩ Hàn Nguyệt Nguyệt là một thiếu phụ không có thế lực gì, mà người mấy dặm quanh đây không ai không biết đại danh của hắn, nên không sợ hãi gì mà chọc ghẹo, người qua đường rối rít lắc đầu: không biết cô nương nhà ai xui xẻo như vậy, đụng phải tên ác bá này.

“Cút xa một chút”, Y Huyên không nhịn được nói, Tăng thiếu gia sửng sốt một chút, sau phản ứng lại, cũng không tức giận, ngược lại vui mừng nói “Có cá tính, bản công tử thích”, nói xong liền sáp tới, định đưa tay ôm hông nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh một tiếng: tên này đúng là không muốn sống nữa rồi.

Tên ác bá chưa kịp đụng vào vạt áo của Y Huyên, đã ngã chỏng vó trên mặt đất, bất tỉnh, mấy tên đồng bọn thấy thế vội chạy lại, kêu lên, “Thiếu gia, người làm sao vậy? Tỉnh a, thiếu gia, thiếu gia?”, thế nhưng hắn không có phản ứng gì, Y Huyên không thèm nhìn lấy một cái, kéo Hàn Nguyệt Nguyệt đi.

“Đứng lại, ngươi đã làm gì thiếu gia nhà chúng ta? Nói mau, nếu không đừng mơ rời đi”, Y Huyên dừng bước, “Không chết được, một lúc sẽ tỉnh”, chỉ là sau khi tỉnh lại thì có trở lại bình thường không nàng cũng không bảo đảm a.

https://thuviensach.vn

Y Huyên lôi Hàn Nguyệt Nguyệt đi thật xa, mới dừng lại, “Đoàn Đoàn và Viên Viên đâu?”, sao lại không thấy, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn quanh, “Chắc là trở lại thuyền rồi, tỷ muốn đi dạo nữa không?”, vừa rồi lộn xộn như vậy, chắc là Tiểu Tinh dẫn mọi người về thuyền rồi.

“Đi dạo gì nữa, về thôi” gặp phải tên kia làm hỏng cả tâm trạng.

Hàn Nguyệt Nguyệt ừ một tiếng, hai người trở về thuyền.

“Nguyệt Nguyệt”, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe như có người gọi mình, liền kéo Y Huyên dừng lại, quay đầu nhìn, thấy một nam tử bận y phục màu xanh đứng cách mình không xa, “Đông Phương Trí?”, không ngờ lại gặp hắn ở chỗ này, Hàn Nguyệt Nguyệt có chút vui mừng, sau đại hội võ lâm lần trước, cũng đã hai năm không gặp rồi.

“Thật sự là nàng, ta còn tưởng nhìn lầm chứ”, Đông Phương Trí tới trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, vừa rồi hắn ngồi trên lầu thấy một dáng người rất giống Hàn Nguyệt Nguyệt, nghĩ mặc kệ có phải hay không, cũng đi xem thử, không ngờ thật là nàng, hai năm không gặp, nay nàng đã là thê tử người khác, bộ dáng thay đổi rất nhiều.

Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, hỏi “Sao huynh lại ở đây? Một mình sao?”

“Còn có mấy vị bằng hữu nữa, ra ngoài làm việc vừa đúng lúc đi ngang qua đây, không ngờ gặp được, tìm một chỗ ngồi nói chuyện một chút đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Được”, nghĩ lại, nhìn Y Huyên một cái, giới thiệu với Đông Phương Trí, “Đây là sư tỷ ta, Y Huyên, sư tỷ, đây là bằng hữu muội, Đông Phương Trí”, nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Đông Phương Trí mới nhìn sang, thấy một cô gái cực đẹp đang đứng bên cạnh.

“Chào cô nương, tại hạ Đông Phương Trí”, Y Huyên “Ừ” một tiếng biểu thị mình biết rồi, Đông Phương Trí hơi sửng sốt, không ngờ cô nương

https://thuviensach.vn

này lại có phản ứng như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế, vội nói "Tính tình sư tỷ ta hơi lãnh đạm, huynh đừng để ý."

Đông Phương Trí cười cười, "Không sao, chúng ta tới quán trà bên kia đi, bằng hữu của ta vẫn còn trong đó", mới vừa rồi hắn vội vàng chạy theo, bọn họ vẫn còn đợi trong đó.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, kéo vạt áo Y Huyên, ý bảo cùng đi, dù gì Đông Phương Trí cũng coi như một mỹ nam, sư tỷ sao lại không nể mặt chút nào.

"Đây là đường muội ta, Đông Phương Tĩnh, Thiếu chủ Tàng Kiếm Sơn Trang, Diệp Kỳ Phong", Đông Phương Trí chỉ vào một nam một nữ đang ngồi nói.

"Cô nương là trang chủ Mai Hoa Trang phải không?" Diệp Kỳ Phong nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, "Thiếu trang chủ trí nhớ thật tốt", nàng không quen Diệp Kỳ Phong, chỉ là ở đại hội võ lâm hai năm trước có thấy qua mà thôi, khi đó nàng còn mang khăn che mặt, không ngờ hắn có thể nhận ra, xem ra đã thu thập không ít tư liệu về nàng.

"Không ngờ Diệp huynh biết, đây là, Hàn Nguyệt Nguyệt, Y Huyên cô nương", Đương Phương Trí giới thiệu, Diệp Kỳ Phong quan sát hai nữ tử trước mặt, một người khuynh quốc khuynh thành, một người như thủy phù dung, thật khiến người ta sinh lòng tò mò.

"Cô chính là Vân vương phi?", Đông Phương Tĩnh bỗng nhiên hỏi, Đông Phương Trí không vui nói, "Tĩnh nhi, không được vô lễ", nghe Đông Phương Trí nói, Đông Phương Tĩnh le lưỡi, cười xin lỗi, "Thất lễ, mời ngồi, mời ngồi", nàng chỉ là kinh ngạc thôi mà, hai năm trước trên giang hồ đồn đãi trang chủ Mai Hoa Trang Hàn Nguyệt Nguyệt và Vân vương mặt lạnh quan hệ thân mật, không ngờ nàng ấy là vị tiểu thư lưu lạc của tướng

https://thuviensach.vn

phủ, hôm nay lại là vương phi nương nương cao cao tại thượng, nghe đồn đã lâu nay được gặp người thật, nên có chút kích động.

Hàn Nguyệt Nguyệt và Y Huyên ngồi xuống, đối với cái nhìn chằm chằm lộ liễu của Diệp Kỳ Phong Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ coi như không thấy, "Tĩnh nhi cô nương cứ gọi ta Nguyệt Nguyệt là được rồi, ta với Đông Phương công tử là bằng hữu, lẽ dĩ nhiên chúng ta cũng là bằng hữu", Hàn Nguyệt Nguyệt nói với Đông Phương Tĩnh.

Đông Phương Tĩnh nghe vậy, cười toe toét, "Thật sao, vậy ta gọi cô nương là Nguyệt Nguyệt, từ đây về sau chúng ta là bằng hữu nhé", có thể làm bằng hữu với Vân vương phi, là chuyện đáng khoe khoang cỡ nào a.

"Tất nhiên", thật là một cô nương đơn thuần, Hàn Nguyệt Nguyệt cười với Đông Phương Tĩnh, "Hàn cô nương và Y cô nương thuộc môn phái nào vậy?", Diệp Kỳ Phong hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nói "Sư phụ thích yên tĩnh, đã sớm ẩn cư lánh đời, nói ra chỉ sợ Diệp Thiếu chủ cũng không biết", Diệp Kỳ Phong này sợ không phải là nhân vật đơn giản.

"Thì ra là như vậy, khó trách nhìn hai vị không giống người môn phái nào, ra là đệ tử của thế ngoại cao nhân", mặc dù trên giang hồ biết Hàn Nguyệt Nguyệt là tiểu thư lưu lạc của tướng phủ nhưng trong những năm lưu lạc này nàng bái sư người nào, ở đâu, đến nay vẫn là bí mật, hơn nữa cô nương đi cùng kia càng làm hắn hiếu kỳ hơn.

Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười, "Không biết mấy vị muốn đi đâu?", Hàn Nguyệt Nguyệt chuyển đề tài.

"Từ Châu, Nguyệt Nguyệt về kinh phải không?" Đông Phương Trí nói, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, "Đúng vậy, đi xe ngựa xóc nảy quá, nên chọn đường thủy, không ngờ lại có duyên gặp ở đây".

Nghe đồn Vân vương và vương phi một năm trước bị đuổi giết gặp nạn mất tích, vốn cho là hai người đã chết, không ngờ , vài tháng sau Vân

https://thuviensach.vn

vương bỗng nhiên khỏe mạnh xuất hiện ở kinh thành, đáng tiếc vẫn không có tin tức của vương phi, hắn đã hỏi thăm khắp nơi, nhưng vẫn không có manh mối.

Hàn huyên một lát, Y Huyên rất kiệm lời, người ta hỏi một câu nàng đáp một câu, nếu không ai hỏi thì im lặng ngồi một bên, ngược lại Hàn Nguyệt Nguyệt trò chuyện với Đông Phương Tĩnh và Đông Phương Trí rất vui vẻ.

“Nguyệt Nguyệt, nhi tử muội chắc đói bụng rồi đó”, Y Huyên đột nhiên nói, ba người nghe vậy đều nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt hơi sửng sốt, nói “Thôi, nói chuyện vui quá ta quên mất, các vị, Nguyệt Nguyệt xin cáo từ, nếu có dịp đến kinh thành, ta nhất định nhiệt tình tiếp đón”.

Nhìn hai người đi xa, Đông Phương Tĩnh đưa tay chọc chọc tay Đông Phương Trí, “Đừng nhìn nữa, nàng ấy đi xa rồi, chính là cô nương đó sao?” hai năm qua, trong nhà an bài cho đường ca nhiều mối, nhưng hắn một mực không để ý, nàng sớm đoán ra trong lòng hắn đã có người thích, nhưng không ngờ người ta không chỉ đã có trượng phu mà ngay cả nhi tử cũng có luôn rồi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Hồi Kinh

"Tiểu thư, trên bến, hình như là Vương quản gia và Sắc Âm cô nương", Trương Tiểu Tinh nói với Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm cửa lên nhìn, quả thật là họ, hơn một tháng này nàng cố gắng ẩn giấu tung tích, không ngờ là Mạnh Dịch Vân vẫn biết được.

Buông rèm xuống, nàng ôm Đoàn Đoàn lên, "Bảo nhà thuyền cặp bờ đi", nếu đã tới đón thì cùng về thôi, Hàn Nguyệt Nguyệt chơi đùa với nhi tử, trong lòng vô cùng thỏa mãn, mỗi ngày nàng đều ôm chúng cùng chơi đùa, chỉ khi chúng đói bụng mới gọi bà vú tới cho bú.

"Tham kiến vương phi nương nương", Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới mũi thuyền, Vương quản gia và Sắc Âm cùng quỳ xuống hành lễ, Trương Tiểu Tinh đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt lên bờ, "Đứng lên đi, làm phiền Vương quản gia rồi", Vương quản gia khom người, "Vương phi khách khí", Sắc Âm chạy tới bên Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, "Vương phi rốt cuộc người cũng trở về rồi, tiểu vương gia đâu ạ?", thấy trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt không có đứa bé nào, Sắc Âm vội hỏi, biết vương phi sắp về, nàng và Vương quản gia đợi ở đây mấy ngày rồi.

"Vẫn còn ở trên thuyền, Tiểu Tinh, kêu bà vú ẵm chúng lên bờ đi", Trương Tiểu Tinh gật đầu, Sắc Âm đứng bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt nôn nóng nhìn xuống thuyền.

"Bọn Trúc Thanh vẫn ổn chứ?", Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Sắc Âm trả lời, "Bẩm vương phi, ba người họ rất tốt, đều đang đợi ở trong phủ", mấy ngày nay các nàng đã quét dọn từ trong ra ngoài viện rất nhiều lần.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, trong lòng có chút mất mác, đã lâu vậy mà chưa có tin tức của Như Ngọc, không biết lành dữ thế nào.

Về đến vương phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt đi thẳng về Trúc Viện, vừa rồi nàng hỏi Sắc Âm, biết Trúc Viện đã chuẩn bị ổn thỏa.

Trúc Thanh, Ngân Nguyệt, và Kim Thu đã sớm chuẩn bị xong tất cả, việc đầu tiên Hàn Nguyệt Nguyệt làm khi về tới nơi là tắm nước nóng, mặc dù trời không nóng, nhưng trên thuyền dù sao điều kiện cũng có hạn, đã nhiều ngày không được tắm rửa thoải mái rồi.

“Tô ma ma, dẫn các bà đỡ và bà vú đi nghỉ ngơi đi, cực khổ mấy ngày nay rồi, Tiểu Tinh ngươi cũng nghỉ ngơi đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Tô ma ma dẫn mấy người ra ngoài, Trúc Thanh đến bên cạnh giúp Hàn Nguyệt Nguyệt cởi áo ra, “Vương phi, người trở lại rồi, chúng nô tỳ cứ mong người mãi”, Trúc Thanh cười hì hì nói, “Các ngươi đều ổn cả chứ?”. Không ai dám gây phiền toái cho các nàng, huống chi còn có Sắc Âm ở đây.

Trúc Thanh gật đầu, “Ổn cả ạ, chỉ là lúc vương phi không có ở đây, không có ai trò chuyện chúng nô tỳ buồn muốn chết a”, Trúc Thanh oán trách nói.

“Vương phi, làm sao biết đâu là đại thế tử đâu là tiểu thế tử ạ?”, Kim Thu nhìn nhìn hai đứa bé trên giường, nhìn mãi vẫn không phân biệt được, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Tã đỏ là Đoàn Đoàn, tã màu vàng là Viên Viên”.

“Giống nhau như đúc ấy”, Kim Thu hứng thú nói, Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, đi vào gian trong tắm rửa.

“Sắc Âm, nói với Vương quản gia, trước khi vương gia về, mặc kệ ai tới cũng không tiếp”, hiện tại trong triều thế cục rối ren, Mạnh Dịch Vân lại không có ở đây, tốt nhất là tránh được thì tránh.

https://thuviensach.vn

“Dạ, vương phi”, Hàn Nguyệt Nguyệt ngâm mình trong nước, trong đầu đều là nội dung của mấy phong thơ, khó trách Mạnh Dịch Vân lại bận như vậy, thì ra là gặp phải vấn đề khó khăn, nàng nhắm mắt tựa lưng vào thùng gỗ, chuyện này cứ để cho chàng giải quyết thì hơn.

Y Huyên đưa Hàn Nguyệt Nguyệt đến kinh thành xong liền nhanh chóng chạy trốn, Hàn Nguyệt Nguyệt nói mỏi cả mồm cũng không giữ người được, ai ~ sư tỷ cũng thiệt là, có cơ hội tới kinh thành mà không chịu đi tham quan một chuyến.

Bôn ba nhiều ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt ngủ một giấc tỉnh lại cảm thấy toàn thân thư thái hẳn, nhìn ra bên ngoài, trời cũng đã tối, đứng dậy khoác một cái áo choàng đi ra ngoài.

Trúc Viên này là tự tay nàng thiết kế, nội viện hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng trước cửa nhìn vườn trúc trước mặt, gió nhẹ thổi qua mang theo mùi thơm của trúc, nàng theo lối mòn đi vào bên trong vườn, vườn không lớn lắm, đi một xíu là hết rồi, bỗng nàng thấy một gốc mai, trong lòng kích động vạn phần, cây mai này không có trong dự kiến của nàng, nhất định là Mạnh Dịch Vân len lén trồng thêm vào.

Mặc dù hiện giờ chỉ toàn là lá, không có hoa, nhưng nàng vẫn rất vui, hi vọng vào trận tuyết đầu tiên của năm nay, sẽ có hoa, Hàn Nguyệt Nguyệt bỗng nhớ lại lúc còn ở Mai Hoa Trang, cùng với mấy nha đầu kia thưởng mai, thưởng tuyết, thật là khiến người ta hoài niệm.

“Ngươi là ai? Sao lại ở đây?”, âm thanh từ sau lưng truyền đến cắt đứt dòng suy nghĩ của Hàn Nguyệt Nguyệt, từ từ xoay người, thấy một cô nương còn trẻ, Hàn Nguyệt Nguyệt khó hiểu, vương phủ có người mới sao, sao nàng không biết?

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không trả lời, nàng kia bước lại, “Hỏi ngươi đó, tại sao ở đây?”, âm điệu cao hơn lúc đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu

https://thuviensach.vn

mày, trên dưới vương phủ không ai không biết nàng, cô nương này rốt cuộc là người phương nào, tại sao vào được Trúc Viên, trên người Hàn Nguyệt Nguyệt bây giờ chỉ có một trường bào màu trắng, mái tóc hơi rối, làm gì có bộ dáng của một vương phi cao quý, khó trách An quận chúa nhận không ra.

“Sao cô nương vào được đây? Không phải vương phi đã hạ lệnh không cho bất cứ kẻ nào vào đây sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, nàng đã hạ lệnh không cho bất kỳ kẻ nào bước vào Trúc Viên rồi, vì sao không có ai ngăn lại, nhìn quần áo sang quý của cô nương này, Hàn Nguyệt Nguyệt đoán thân phận chắc cũng không đơn giản.

“Ai dám cản ta chứ, ngươi vẫn chưa trả lời ta, ngươi là ai? Vì sao ở đây?”, nữ tử này quá bình tĩnh, làm nàng không đoán được, không phải có lời đồn Vân vương phi là một đố phụ (người vợ hay ghen) sao? Sao có thể lưu lại một cô nương xinh tươi như thế này trong phủ được, An quận chúa nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, không ngừng phỏng đoán.

“Tô An?”, trời tối, chờ nàng kia đến gần, Hàn Nguyệt Nguyệt mới thấy rõ được diện mạo của nàng ta, đây chẳng phải là Tô An mà nàng đã gặp ở Ngọc Thành hai năm trước sao? Sao nàng ta lại ở đây? Còn Tô Tống đâu?

“Sao ngươi biết ta là Tô An?”, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt kêu tên mình, An quận chúa ngạc nhiên, cái tên này rất ít người biết, từ sau khi nàng làm quận chúa, mọi người đều chỉ gọi nàng là An quận chúa.

“Tô Tống vẫn khỏe chứ?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, từ biệt ngày đó, đến này mới gặp lại, Tô Tống là người tốt, không biết giờ sao rồi.

“Ngươi là, Hàn công tử?”, An quận chúa thử hỏi, nhìn kỹ lại, thật đúng là rất giống vị Hàn công tử hai năm trước, nhưng đây là một cô nương mà? An quận chúa không hiểu.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Ngày đó lén ra ngoài, không thể lộ thân phận, nên không nói cho các ngươi biết, không ngờ chúng ta còn có duyên gặp lại”, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt thừa nhận, trong lòng An quận chúa cực kỳ phức tạp, Hàn công tử lại là nữ nhân? Vì muốn báo đáp ân cứu mạng, nàng đã dò tìm thật lâu cũng không có tin tức của vị Hàn công tử kia, thì ra là nữ nhân, hèn chi.

Hai người đứng dưới gốc mai nói chuyện thật lâu, cũng rất vui vẻ, nghe được tin Tô Tống chết rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy tiếc hận, hai người trò chuyện quên cả thời gian, cho đến khi Trúc Thanh tìm đến, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt và An quận chúa ở chung một chỗ, hoảng sợ, chạy nhanh tới.

“Tham kiến vương phi nương nương, An quận chúa”, An quận chúa nghe nha hoàn gọi Hàn Nguyệt Nguyệt là vương phi, lập tức quay đầu nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Ngươi là chính là Vân vương phi?”, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Vừa rồi mải trò chuyện quên nói mất, cô nương đừng để ý, không ngờ bây giờ cô nương đã là quận chúa rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

“Có chuyện gì?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Trúc Thanh, Trúc Thanh đứng dậy, không dám ngẩng đầu, “Hai vị tiểu vương gia đã tỉnh, đang khóc, bà đỡ và bà vú dỗ cũng không được, cho nên nô tỳ tới tìm vương phi ạ”, hai tiểu tử này mà khóc, ai cũng không dỗ được, chỉ có nàng là dỗ được, nàng biết hai tiểu tổ tông khó đối phó, quay đầu lại nói với An quận chúa, “Vậy ta đi trước, khi khác có thời gian chúng ta tán gẫu tiếp”.

Hàn Nguyệt Nguyệt đã đi xa, An quận chúa vẫn đứng sững sờ, nàng rất loạn, rất loạn, ân nhân cứu mạng ngày trước lại là nữ tử, hơn nữa còn là Vân vương phi, người mà Vân vương ngày ngày nhớ nhung chính là nàng ta.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư”, Hàn Nguyệt Nguyệt đang dỗ Viên Viên, nghe thấy tiếng Trương Tiểu Tinh, quay đầu lại, “Có chuyện gì sao?”, Trương Tiểu Tinh cúi đầu, “Tiểu thư, nô tỳ không nên giấu diếm tiểu thư”, vương gia bảo nàng tạm thời không nói, nàng cũng vì muốn tốt cho tiểu thư nên mới không đề cập tới, không ngờ tiểu thư đã gặp nàng ta.

Hàn Nguyệt Nguyệt đang bận dỗ nhi tử, không có thời gian so đo những việc này, “Ta hiểu ý tứ của vương gia, ngươi lui xuống trước đi, chỉ là phải nhớ kỹ, ta mới chính là chủ tử của ngươi là được”, thủ đoạn thu mua lòng người của Mạnh Dịch Vân đúng là cao siêu, ngay cả Trương Tiểu Tinh mà cũng nghe lời hắn, nàng mới là chủ tử chân chính mà cũng bị gạt.

“Dạ, tiểu thư”, Trương Tiểu Tinh lui ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt dỗ xong Viên Viên, nhẹ nhàng đặt vào nôi, lại nghĩ thấy tức, rất muốn tự vả miệng mình, thế mà lại trò chuyện vui vẻ với tình địch như vậy.

Về phòng, nàng hỏi lại Sắc Âm, Trúc Thanh và mấy nha hoàn khác lần nữa mới biết, Tô An giờ là nghĩa nữ của trưởng công chúa, một năm trước hồi kinh với trưởng công chúa, không biết là trưởng công chúa cố tình gán ghép Mạnh Dịch Vân với Tô An, hay là tự Tô An thích Mạnh Dịch Vân, nhưng đã vào vương phủ ở từ nửa năm trước, Hàn Nguyệt Nguyệt rất tức giận, rốt cuộc Mạnh Dịch Vân có ý gì, lại để cho nàng ta ở lại vương phủ lâu như vậy.

Trưởng công chúa cũng đã mấy chục năm chưa từng đặt chân đến kinh thành, nhưng lần này lại ở lâu như vậy, không biết là vì cái gì? Trưởng công chúa là cô ruột của Mạnh Dịch Vân và Mạnh Dịch Hiên, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ thân là vãn bối nếu đã hồi kinh rồi, cũng nên đi vấn an bà, dù sao cũng là trưởng bối duy nhất của Mạnh Dịch Vân.

Hôm sau, Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn theo Sắc Âm và Kim Thu đi tới phủ công chúa vấn an trưởng công chúa Mạnh Hinh, nói là Vân vương phi

https://thuviensach.vn

bái kiến, người hầu lập tức chạy vào thông báo, Hàn Nguyệt Nguyệt đợi một lát, thì có một ma ma ra nghênh tiếp.

"Chất tức (cháu dâu) vấn an cô cô", Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo ma ma vào trong đại sảnh, thấy một phụ nhân duyên dáng sang trọng ngồi ở phía trên, lập tức tiến lên hành lễ, nghĩ thầm đây chắc là trưởng công chúa rồi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nói Ra Chân Tướng

Mạnh Hinh quan sát Hàn Nguyệt Nguyệt mấy lần, "Đứng lên đi", không vui mừng cũng không lạnh nhạt, Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm đoán sẽ là dạng này, cũng không so đo, nháy mắt với Sắc Âm sau lưng, cười nói, "Đây là chất tức hiếu kính cô cô, hi vọng cô cô thích", mới sáng sớm Hàn Nguyệt Nguyệt đã kêu Trúc Thanh đi hiệu may Thiên Hương Lâu mua hai bộ y phục tốt, còn đem theo một lọ Dưỡng Nhan Hoàn do chính mình bào chế.

"Con thật có lòng, nghe nói hôm qua con mới về đến kinh thành, sao không nghỉ ngơi cho khỏe đi,vội vàng làm gì", Mạnh Hinh liếc qua, biết là tơ tằm thượng đẳng, có thêm hảo cảm vơí Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Bái kiến trưởng bối là việc quan trọng trước tiên, lúc trước chất tức không có ở kinh thành, giờ trở về mới vội vã tới cửa xin tội với cô cô, kính xin cô cô đừng trách", nghe thấy lời Hàn Nguyệt Nguyệt, sắc mặt Mạnh Hinh đã dễ chịu hơn nhiều, ít nhất không giống như lời đồn là cái loại dã man.

"Cô cô, đây là trên đường hồi kinh chất tức có duyên gặp được thần y Y Huyên cô nương, nàng ấy tặng chất tức một chai Dưỡng Nhan Hoàn, chất tức cảm thấy không tệ, hôm nay đặc biệt đưa tới cho cô cô dùng thử", Hàn Nguyệt Nguyệt móc ra một cái lọ màu trắng từ trong ống tay áo, một ma ma nhận lấy, đưa cho Mạnh Hinh.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi một lát, lấy cớ nói con nhỏ ở nhà không yên lòng, xin cáo từ, trưởng công chúa không cố ý làm khó, thật ngoài dự liệu

https://thuviensach.vn

của nàng.

Cả kinh thành đều chú ý động tĩnh của Vân vương phủ, ai cũng biết Vân vương và vương phi quan hệ thắm thiết, giờ trưởng công chúa cố tình đưa quận chúa vaò, mọi người đều đang suy đoán ý tứ của trưởng công chúa, Hàn Nguyệt Nguyệt là thiên kim tướng phủ, do hoàng thượng ban hôn, nhưng An quận chúa nói thế nào cũng là quận chúa, không thể nào hạ mình làm thiếp, lại có trưởng công chúa làm chỗ dựa.

Sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt vào cửa, bao nhiêu kẻ muốn đưa người vào vương phủ, đều bị cự tuyệt, cái danh đố phụ của Hàn Nguyệt Nguyệt là từ đó mà ra, An quận chúa ở vương phủ đã hơn nửa năm cũng không thấy Vân vương có động tĩnh gì, giờ Vân vương phi đã trở lại, mọi người đều mở to mắt chờ xem rốt cuộc Hàn Nguyệt Nguyệt ứng phó thế nào.

Nửa đêm, Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngủ, bị một đôi tay hữu lực vòng quanh hông, nháy mắt rơi vào một vòng ôm ấm áp, Hàn Nguyệt Nguyệt ghét nhất là khi ngủ bị người khác quấy rầy, bất mãn dùng chân đạp đạp mấy cái, Mạnh Dịch Vân biết thừa phản ứng của nàng, lập tức dùng hai chân ngăn đôi chân không an phận kia lại, Hàn Nguyệt Nguyệt không nhúc nhích được, tức giận, phải mở mắt, thấy gương mặt phóng đại của Mạnh Dịch Vân, tức giận trong lòng nhất thời bị nhớ nhung bao phủ.

“Rốt cuộc chàng cũng về rồi”, thấy bộ dáng uất ức của Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân không thương không được, liền đưa tay vuốt ve gương mặt mong nhớ đã lâu, “Ta về rồi, không sao”, hai người chia xa đã một năm, gặp lại cả hai đều rất vui mừng.

Hàn Nguyệt Nguyệt bật cười, vuốt cằm Mạnh Dịch Vân , “Sao lại râu ria lởm chởm thế này”, bình thường không phải chàng rất chú ý đến hình tượng của mình sao?

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân cọ cọ cằm lên trán Hàn Nguyệt Nguyệt, “Còn không phải là vì chạy gấp về gặp nàng sao”, hai tháng trước hắn chạy đến Dược Cốc để đón nàng trở về, khi đến nơi mới biết, nha đầu này đã hồi kinh rồi, thế mà lại giấu hắn, nàng mang theo con, Mạnh Dịch Vân rất sợ sẽ gặp phải nguy hiểm gì, phái người dò la khắp nơi, kết quả nhận được tin nàng đã sắp đến kinh thành, hắn lập tức đưa tin cho Vương quản gia đi đón.

“Đau quá, chàng tránh ra đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn đẩy cằm Mạnh Dịch Vân ra.

“Dám ghét bỏ ta? Đúng là nha đầu độc ác”, Mạnh Dịch Vân bất mãn, nằm đè lên người nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn chỉ chọc hắn mà thôi, cười ha ha, thuận tay ôm cổ Mạnh Dịch Vân, nhẹ nhàng ngẩng đầu lên hôn: nàng sao lại ghét bỏ, yêu còn không kịp ấy chứ.

Nhớ nhung cuối cùng trở thành kích tình, hai người chẳng biết lúc nào đã cởi hết y phục của đối phương ra, chẳng biết gối đầu đã rớt xuống giường từ lúc nào, tóm lại cả đêm điên cuồng, đêm đó Hàn Nguyệt Nguyệt không biết là mệt mỏi quá ngủ mất hay là ngất đi, khi nàng tỉnh lại đã là sáng hôm sau rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, nhìn người gần trong gang tấc, khóe miệng khẽ mỉm cười,thật may là người còn đây, nếu không nàng còn tưởng rằng tối qua chỉ là giấc mơ đấy.

Có lẽ là quá mệt mỏi, cũng có thể là lâu rồi không được an tâm ngủ như vậy, Mạnh Dịch Vân vẫn còn ngủ say, Hàn Nguyệt Nguyệt không đành lòng đánh thức hắn, lặng lẽ đứng dậy, nhặt y phục trên đất mặc lại.

“Vương phi”, mở cửa ra, thấy Sắc Âm và Trúc Thanh đứng bên ngoài, chắc là chờ rất lâu rồi, mặt Hàn Nguyệt Nguyệt đỏ lên, “Nhỏ giọng một chút, vương gia còn đang ngủ, nhanh đi chuẩn bị nước nóng tới đây”, Sắc

https://thuviensach.vn

Âm hiểu ý, lập tức chạy đi, Trúc Thanh theo Hàn Nguyệt Nguyệt vào dọn dẹp phòng.

“Đã tỉnh rồi à?”, Hàn Nguyệt Nguyệt đang chơi đùa với Đoàn Đoàn và Viên Viên, nghe tiếng bước chân quen thuộc biết là Mạnh Dịch Vân, “Ừ, con trai chúng ta đây sao?”, Mạnh Dịch Vân đứng sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, khom lưng nhìn hai con, vẻ mặt ôn hòa.

“Mau chơi với chúng, bồi đắp tình cảm đi, chúng rất sợ người lạ.”, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo Mạnh Dịch Vân ngồi xuống, vui mừng nói, lúc vừa trở về, Sắc Âm dụ dỗ cách mấy chúng cũng không cho bế.

Mạnh Dịch Vân nghe vậy hừ lạnh một tiếng, “Ta là phụ thân chúng, sao lại là người lạ”, Hàn Nguyệt Nguyệt le lưỡi, biết mình nói sai, vội chuyển sang chuyện khác, “Chàng đoán thử xem đứa nào là Đoàn Đoàn, đứa nào là Viên Viên”.

Mạnh Dịch Vân nhíu mày, liếc Hàn Nguyệt Nguyệt, “Đoàn Đoàn, Viên Viên gì chứ”, nhi tử của hắn sao có thể gọi như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt gạt cái tay đang mút của Đoàn Đoàn nói, “Đoàn Đoàn là ca ca, Viên Viên là đệ đệ, ta đặt nhũ danh cho chúng, chàng là phụ thân, chàng đặt đại danh cho chúng đi”, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân mặc dù không thích nhi tử của mình gọi là Đoàn Đoàn Viên Viên gì đó, nhưng vẫn rất vui mừng, tự nhiên có được hai nhi tử, hắn có thể không vui sao.

“Vốn tưởng chỉ có một, cho nên chỉ nghĩ một cái tên, giờ phải nghĩ thêm đã”, nhi tử của Mạnh Dịch Vân hắn, không thể qua loa được.

"Vốn tưởng rằng chỉ có một, cho nên cũng chỉ suy nghĩ một cái tên, hiện tại phải ngẫm lại" , Mạnh Dịch vân nói thật, hắn Mạnh Dịch vân con trai của, không thể qua loa được.

https://thuviensach.vn

“Chúng giống nhau như đúc, nàng sao phân biệt được?”, Mạnh Dịch Vân nhìn nhìn hai nhi tử, không hiểu hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt liếc Mạnh Dịch Vân một cái, “Nhi tử mình cũng không phân biệt được, chàng cho ta là mẹ kế à”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn, Mạnh Dịch Vân cười cười, “Tất nhiên nàng là mẫu thân của chúng rồi”.

“Chàng xem, lão đại lỗ mũi cao hơn, môi mỏng hơn, lão nhị thì vành tai nhỏ hơn lão đại một chút”, Mạnh Dịch Vân nghe vậy, cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt rất tỉ mỉ, những chi tiết nhỏ như vậy cũng nhìn ra được, trong mắt hắn, hai như tử đều tròn tròn phúng phính như nhau, nhất thời cảm thấy nhũ nhanh Hàn Nguyệt Nguyệt đặt cho chúng rất hợp.

Hai người dỗ con ngủ xong, giao cho bà vú, Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt đến thư phòng đặt tên cho hai con, trải qua thảo luận kịch liệt, rốt cuộc quyết định, đứa lớn đặt là Mạnh Giang Thụy, đứa nhỏ là Mạnh Trạch Thụy.

Qua mấy ngày, Mạnh Dịch Vân và Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không bước chân ra khỏi Trúc Viên, mỗi ngày đều chơi đùa với hai nhi tử, sau đó tản bộ trong vườn trúc, ai tới cũng không gặp, từ sau lần trước, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không gặp lại An quận chúa, lúc Mạnh Dịch Vân ở Trúc Viên, An quận chúa cũng có tới cầu kiến, nhưng lời chưa kịp truyền đến tai Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân đã sai người đuổi đi, khó có được lúc vui vẻ thế này, hắn không muốn bị kẻ khác tới phá.

“Cho chàng”, Hàn Nguyệt Nguyệt móc ra một khối lệnh bài đưa tới trước mặt Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân nhìn, “Còn có chuyện gì mà ta không biết không?”, nữ nhân này dám gạt hắn lâu như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, “Không có”, đây là con bài cuối cùng của nàng, nếu không phải hiện tại thế cục bất lợi với Mạnh Dịch Vân, nàng cũng sẽ không lấy ra, mấy người thân cận như Tiểu Tinh cũng không hề biết về nó.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, “Nói đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, thấy sắc mặc cũng coi như tốt, mới đi tới bên cạnh ngồi xuống.

“Hạ lệnh tất cả các hiệu thuốc Tụ Sinh Đường, dựng lều chữa bệnh từ thiện một tháng, không thu tiền, lấy danh nghĩa là Vân vương phủ, bọn hắn giờ đang bí mật tuyển binh, lại tung ra tinh tức bất lợi cho triều đình, để ngừa dân chúng bị mê hoặc, chúng ta phải làm một số việc để lấy lòng dân chúng, hiện giờ thế cục bất ổn, triều đình ra mặt không tiện, dù sao chàng cũng là con cháu Mạnh gia, lấy danh nghĩa chàng làm những việc này, dân chúng sẽ ghi nhớ công ơn của Mạnh gia, vừa tránh được phiền toái, lại thu được lòng dân, một công đôi việc”, Hàn Nguyệt Nguyệt chậm rãi nói.

Mạnh Dịch Vân hết sức kinh ngạc, hắn biết Hàn Nguyệt Nguyệt thông minh, nhưng không ngờ nàng lại nghĩ được biện pháp hay như vậy, hiệu thuốc Tụ Sinh Đường trải khắp cả Đại Khánh còn cả ở các nước nhỏ khác, có cả hàng trăm tiệm, hắn khổ công điều tra ông chủ giấu mặt cả năm trời cũng không ra, không ngờ lại là người bên gối, không biết nên khiếp sợ hay là vui mừng.

Thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt uất ức nhìn Mạnh Dịch Vân, “Ta không cố ý mà, vốn là muốn tìm một cơ hội thích hợp nói với chàng, nhưng xảy ra nhiều chuyện nên quên mất mà thôi”, thật ra một năm nay có nhiều việc hắn cũng không nói cho nàng, nên để cho hắn tìm ông chủ giấu mặt của Tụ Sinh Đường coi như trừng phạt nhẹ nhàng vậy.

“Khó trách trong rương trang sức giấu nhiều sổ sách như vậy”, Mạnh Dịch Vân chỉ là vô tình nhìn thử, nhưng càng nhìn càng thấy cái rương quá mức cổ quái, bình thường nàng mang mấy món trang sức đâu, sao lại có nguyên một rương thế này, mở ra xem, thì ra phía dưới đều là sổ sách, nhưng việc này cũng chưa phải là kỳ lạ, chủ yếu là những sổ sách này hắn xem không hiểu, dùng những ký tự kỳ quái, lượn sóng.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt trợn to mắt, “Chàng biết rồi à?”, nàng còn tưởng mình giấu rất kỹ, không ngờ vẫn bị phát hiện rồi, để ở bên ngoài nàng cảm thấy không an toàn, nhưng để bên mình lại sợ Mạnh Dịch Vân phát hiện, nghĩ tới nghĩ lui hình như chỉ có rương đồ trang sức của mình là Mạnh Dịch Vân sẽ không đụng tới, không ngờ vẫn không thoát được.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Tìm Cách Giải Quyết

Mạnh Dịch Vân nghi hoặc hỏi, “Nàng học phương pháp ghi sổ ở đâu? Sao lại cổ quái như vậy?”, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, sổ sách kia nàng sử dụng ký tự và chữ số hiện đại để ghi, đương nhiên hắn xem không hiểu, nhưng nhìn qua mà biết đó là sổ sách, Mạnh Dịch Vân đã rất lợi hại rồi.

“Lúc trước ta được một người ngoại quốc, tóc vàng mắt xanh dạy, ta cũng không biết hắn là ai, sau khi dạy ta xong thì hắn cũng biến mất không thấy tăm hơi” thật khó xử, nếu không nói xạo, nàng thật không biết làm sao để giải thích những thứ này.

Mạnh Dịch Vân cũng không chú ý lắm, nghe được là người tóc vàng, mắt lập tức sáng lên, “Chẳng lẽ là người từ bên kia đại dương?”, hắn cũng đã nghe nói qua người bên kia đại dương là tóc vàng mắt xanh, nhưng chưa thấy tận mắt.

Hàn Nguyệt Nguyệt vội vàng gật đầu, “Đúng vậy a, nhưng mà làm sao chàng biết đó là sổ sách?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói ra nghi vấn trong lòng.

“Những con số thì ta biết, chỉ là không hiểu những ký tự kia có nghĩa là gì thôi”, cả Đại Khánh số người biết những con số rất ít, không ngờ Nguyệt Nguyệt lại biết, lúc trước vì hắn muốn làm sổ sách dễ dàng hơn,nghe người ta nói có một loại con số có thể thay thế, hơn nữa lại đơn giản, đã tìm thật lâu mới thấy.

Khó trách, thì ra là hắn biết những con số, Hàn Nguyệt Nguyệt không thể không bội phục Mạnh Dịch Vân, ở thời cổ đại này, mà hắn lại biết về con số.

https://thuviensach.vn

“Đó là tiếng nước ngoài, cách viết chữ khác chúng ta”, những thứ này đúng là từ phương tây truyền đến, cũng không tính là nàng nói láo.

Đã bị phát hiện rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không giấu nữa, lôi hết sổ sách ra, Mạnh Dịch Vân rất tò mò, nên Hàn Nguyệt Nguyệt cầm từng cuốn giải giảng cho hắn nghe.

Thời gian trôi qua rất nhanh, mỗi ngày Mạnh Dịch Vân bận rộn công vụ, Hàn Nguyệt ở nhà trông con, nhưng dù bận thế nào, buổi tối Mạnh Dịch Vân cũng sẽ về nhà ăn cơm với mẫu tử ba người, Hàn Nguyệt Nguyệt lén đi gặp Lục Tư Tư và Tống Thanh, biết một năm nay Thiên Hương Lâu làm ăn rất phát đạt đã mở thêm năm chi nhánh nữa, Như Song hiện giờ bận đến nỗi không thấy bóng dáng.

Qua một khoảng thời gian, cả Đại Khánh trên dưới, từ già đến trẻ luôn bàn về Vân vương phủ, Tụ Sinh Đường là hiệu thuốc hàng đầu Đại Khánh, mấy trăm tiệm thuốc trong cả nước đều khám chữa bệnh miễn phí, tiền thuốc do Vân vương phủ chi, trong lòng dân chúng, người nào làm vua cũng không có gì khác nhau, quan trọng là có thể làm cho họ ăn no mặc ấm là được, Vân vương phủ lấy lý do cầu phúc cho hai tiểu vương gia, chữa bệnh từ thiện một tháng, hiện tại trong mắt người dân Đại Khánh Vân vương phủ chính là miếu bồ tát sống.

Lần này Vân vương phủ tự mình chi tiền, triều đình không phải chi một đồng, những kẻ kia muốn ngăn cản quấy rối cũng không có cớ, một số đại thần lại liên tục thượng tấu, Vân vương giống trống khua chiêng chữa bệnh từ thiện lớn như vậy, khó tránh khỏi làm cho người ta nghĩ là có dụng ý khác, từ xưa hoàng đế nào mà không đa nghi, nếu làm không tốt sẽ rước lấy tội mưu phản.

Mạnh Dịch Hiên dung túng cho Mạnh Dịch Vân làm vậy, rất nhiều quan viên nhận ra, rối rít mượn cơ hội này tặng lễ vật cho vương phủ, chúc mừng Vân vương có con.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Hiên không có con, cho dù đa nghi thế nào, so với việc để ngôi vị hoàng đế rơi vào tay kẻ khác, không bằng cứ gửi gắm cho Mạnh Dịch Vân, hiện tại Mạnh Dịch Vân đã có hai nhi tử, Mạnh gia đã có người thừa kế, Mạnh Dịch Hiên hiển nhiên là vui mừng khôn xiết.

Sắp sang năm mới, Hàn Nguyệt Nguyệt lần đầu tiên gặp trường hợp này, rất loạn, người ta đưa lễ thì phải đáp lễ, Thôi ma ma và Tô ma ma là lão nhân, rất có kinh nghiệm xử lý những việc này, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chỉ coi qua danh mục quà tặng, còn lại cho Trúc Thanh đi kiểm tra.

Hàn Nguyệt Nguyệt thừa dịp cuối năm, mang theo Đoàn Đoàn và Viên Viên đi biệt viện của tướng phủ thăm ông nội một lần, ông lão rất thích bọn nhỏ, tặng cho rất nhiều đồ chơi, Hàn Nguyệt Nguyệt biết là tấm lòng, nên nhận, dù sao ở tướng phủ, ông nội coi như là người thân nhất với nàng.

Đêm tiểu niên (ngày cúng ông Táo), trong cung có tiệc, Hàn Nguyệt Nguyệt dù không muốn đi cũng không được, huống chi Mạnh Dịch Hiên muốn gặp hai chất tử (cháu), Hàn Nguyệt Nguyệt không cách nào khác là chọn mấy nha hoàn và ma ma cùng đi.

“Mau, ẵm tới cho trẫm nhìn một chút”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân đến, Mạnh Dịch Hiên liền nói, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, ma ma trong phủ mới giao đứa bé cho ma ma trong cung ẵm lên cho Mạnh Dịch Hiên và hoàng hậu.

“Thật dễ thương, Vân vương thật có phúc”, hoàng hậu ẵm hai đứa nhỏ đặt trên gối, hiện tại cũng được năm tháng tuổi rồi, luôn nói y y nha nha, rất đáng yêu, Mạnh Dịch Hiên cũng nhịn không được đưa tay trêu chọc.

“Hai nhóc này rất nghịch ngợm, giờ nhìn chúng thấy ngoan ngoãn vậy đấy, chớ khi nháo lên thật khiến người ta đau đầu”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, trong lòng thầm khấn ngàn vạn lần đừng tiểu lên người hoàng hậu nha.

https://thuviensach.vn

“Trẻ con phải ầm ĩ như vậy mới đúng, cho bá bá (bác) ôm một cái nào”, Mạnh Dịch Hiên nói, ma ma giao Viên Viên cho Mạnh Dịch Hiên, đứa bé giống như nghe hiểu, mở to đôi mắt tròn phúng phính nhìn Mạnh Dịch Hiên, thỉnh thoảng còn vui vẻ nhễu nước miếng, hai tay không ngừng quơ loạn.

“Xin để cho ma ma ẵm đi ạ, hai nhóc này rất nghịch ngợm, sợ là làm bẩn y phục của hoàng thượng và hoàng hậu”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, hoàng hậu nghe vậy cũng sợ ngộ nhỡ chúng tè trên người thì bẩn lắm, lập tức giao cho ma ma, Mạnh Dịch Hiên lại quá yêu thích, vẫn ôm Viên Viên không ngừng chơi đùa.

Hoàng hậu thấy thế, đáy mắt thoáng qua một tia hung ác, nhưng rất nhanh đã biết mất, Hàn Nguyệt Nguyệt còn tưởng là mình nhìn lầm rồi, nhìn kỹ lại, hoàng hậu vẫn là một bộ hiền lành dịu dàng cười.

Trở về, Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân mỗi người ôm một đứa lên xe ngựa, ma ma và nha hoàn ngồi ở một chiếc khác, buông rèm xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng bắt mạch cho hai đứa, lại kiểm tra khắp người chúng một lần, không thấy gì bất ổn, mới thả lỏng, vừa rồi trong cung, nàng luôn căng thẳng, cứ sợ có người nhân cơ hội xuống tay với chúng.

“Không sao chứ?”, Mạnh Dịch Vân hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Không sao, chỉ là ngủ thiếp đi thôi”.

Vừa rồi lúc trưởng công chúa Mạnh Hinh ôm hai nhóc, không buông, Hàn Nguyệt Nguyệt rất lo lắng, nhưng cũng không làm gì được, sau này phải tìm cách tránh tình huống thế này thôi.

Sáng sớm hôm sau, Sắc Âm tới báo, “Vương phi, An quận chúa cầu kiến”, mấy ngày nay vội lo chuyện Tụ Sinh Đường, Hàn Nguyệt Nguyệt quên mất chuyện Tô An.

https://thuviensach.vn

“Cho nàng vào đi”, dù sao Mạnh Dịch Vân không có ở đây, muốn thừa dịp gặp Mạnh Dịch Vân cũng không được.

“An quận chúa, mời ngồi”, thấy Tô An vào cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt nhiệt tình nói.

“Quấy rầy vương phi, hai tiểu vương gia ổn chứ? Vẫn chưa có cơ hội nhìn, hôm nay đặc biệt tới thăm”, Tô An nói, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Chúng rất nghịch ngợm, dỗ thật lâu mới chịu ngủ”, nghe vậy, sắc mặt Tô An có chút không vui, Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, rõ ràng là không muốn cho nàng xem đứa bé.

“Vậy ta tới thật không đúng lúc”, Hàn Nguyệt Nguyệt không tiếp lời, chỉ cười, nàng chính là không muốn cho nàng ta thấy bọn nhóc đấy thì sao, Hàn Nguyệt Nguyệt đã phái người điều tra chuyện của Tô An trong hai năm qua, Tô An bây giờ đã không còn là cô nương đơn thuần sống nương tựa với ca ca năm đó nữa rồi.

“Vương phi đã trở về lâu vậy, có tới tướng phủ chưa?”, Tô An nói, Hàn Nguyệt Nguyệt để ly trà xuống, “Cứ bận chăm hai đứa nhỏ, hiện tại lại sắp qua năm mới, bên tướng phủ cũng rất bận, chờ qua năm mới rồi về thăm luôn”, Tô An có ý gì chứ, Tô An và tướng phủ hình như không có quan hệ gì a.

“Ta cũng chỉ tùy tiện hỏi vậy thôi, lần trước hồi phủ công chúa có gặp Hàn phu nhân, phu nhân nói rất muốn gặp cháu đó”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh một tiếng, thì ra là tiếp cận nhau rồi, đại phu nhân muốn gặp cháu? Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết là không thể.

“Là do ta sơ sót, phải tìm thời gian về đó thôi, mấy ngày nữa là tất niên rồi, quận chúa có thiếu gì cứ nói với Thôi ma ma”, nói vòng vo như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt thật bội phục Tô An có kiên nhẫn, cũng không

https://thuviensach.vn

biết trưởng công chúa có ý gì, để Tô An ở đây không sợ tổn hại danh tiếng của nàng ta sao?

"Vương gia đã bảo Vương gia quản gia sắp xếp tốt rồi, không thiếu gì cả, phiền vương phi bận tâm rồi", đây là khoe khoang sao? Nói đi nói lại vẫn lôi Mạnh Dịch Vân ra, mặc dù trong lòng không thoải mái, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn giữ nụ cười trên mặt.

"Quận chúa đã có hôn phối chưa?", Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Tô An lắc đầu, "Chưa, mẫu thân nói không gấp", không phải là không gấp, mà ý mẫu thân là nàng phải gả cho Mạnh Dịch Vân.

Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, "Năm nay quận chúa cũng 16 rồi, không biết đã có người trong lòng chưa?", Tô An lắc đầu, "Hôn sự do mẫu thân làm chủ".

"Cô cô thương quận chúa như con ruột, đương nhiên sẽ chọn một vị hôn phu tốt", Tô An muốn nói gì đó, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, lời nói vừa tới miệng đành nuốt xuống, lúng túng cười một tiếng, nếu là trưởng công chúa thật yêu thương nàng, tại sao đến giờ còn không đem nàng gả cho Mạnh Dịch Vân, ngược lại bắt nàng tự đi tranh thủ.

"Có tin tức gì sao?", Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trong ngực Mạnh Dịch Vân hỏi, chuyện mưu phản nếu không có chứng cứ xác thực, không chừng sẽ bị cắn ngược lại.

Mạnh Dịch Vân cọ cọ cằm lên trán Hàn Nguyệt Nguyệt, nhắm mắt lại, "Không nhiều lắm", muốn diệt trừ bọn chúng thật không dễ.

Hàn Nguyệt Nguyệt biết dù chuyện có nghiêm trọng hơn nữa Mạnh Dịch Vân cũng sẽ chỉ nói với nàng là rất dễ, ngẩng đầu lên, "Nếu như không được nữa thì dụ bọn chúng ra đi", nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Mạnh Dịch Vân mở mắt ra.

https://thuviensach.vn

“Nàng lại có chủ ý gì, nói thử xem?”, nàng đều nghĩ ra những biện pháp mà người khác không nghĩ tới được.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhúc nhích để nằm cho thoải mái chút, “Dòm ngó Đại Khánh như hổ đói rình mồi nhất là nước nào?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

“Nam Tĩnh, còn có Tây Lương” Mạnh Dịch Vân đáp.

“Nước nào có dã tâm nhất”, Hàn Nguyệt Nguyệt lại hỏi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Lễ Mừng Năm Mới

"Nam Tĩnh", nếu lần trước không phải là hắn đốt sạch kho lương của Nam Tĩnh, sợ là bây giờ đã đánh nhau rồi, Tây Lương tuy có dã tâm, cũng không dám tấn công Đại Khánh.

"Đúng rồi, Tây Lương mặc dù muốn ăn cũng nuốt không nổi a, chỉ có Nam Tĩnh là có đủ thực lực, nếu như kẻ nọ muốn mưu phản, nhất định sẽ cấu kết với một trong hai nước này, nếu là chàng, chàng sẽ chọn nước nào?", phút chốc Mạnh Dịch Vân liền hiểu ra, đúng vậy a, nếu không có đủ binh lực, bọn họ làm sao làm ra bao nhiêu chuyện lớn như vậy, chắc chắn là đã sớm chuẩn bị xong, giờ chỉ chờ cơ hội để khởi binh mà thôi.

"Bọn họ có thể mượn sức từ bên ngoài, chúng ta cũng có thể a, nếu hiện tại có nước khác tấn công Đại Khánh, bọn họ nhất định sẽ mượn cơ hội này bức vua thoái vị, đến lúc đó thù trong giặc ngoài, dù cho lợi hại cỡ nào cũng bại thôi", Hàn Nguyệt Nguyệt dừng một chút, thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì.

Lại tiếp tục nói, "Chúng ta có thể giao dịch với nước khác, kêu bọn hắn tấn công Đại Khánh, như vậy, Nam Tĩnh hoặc Tây Lương nhất định sẽ nhân cơ hội này xuất binh, chúng ta cứ giấu binh lực ở gần kinh thành, chờ bọn mưu phản tự chui đầu vào lưới, mà lúc này trong nước Nam Tĩnh hoặc Tây Lương nhất định là phòng bị rất lỏng, chỉ cần nước hợp tác với chúng ta nhân cơ hội này tấn công ngược lại. Mặc dù lúc đầu có thể phải mất vài thành trì, nhưng chờ sau khi chúng ta bắt được bọn mưu phản xong sẽ đánh chiếm lại là được, khi đó mặc kệ là Nam Tĩnh hay Tây Lương, nhất định là mặc trước mặt sau đều bị đánh. Đến khi kết thúc, chúng ta có thể đòi một

https://thuviensach.vn

nửa lãnh thổ Nam Tĩnh hoặc Tây Lương làm chiến lợi phẩm, còn bọn hắn có được sự trợ giúp của Đại Khánh mà dễ dàng chiếm được một nửa lãnh thổ, chắc chắn ai cũng sẽ sẵn sàng tiếp nhận miếng mồi béo từ trên trời rơi xuống này", Hàn Nguyệt Nguyệt nói một hơi xong, thấy Mạnh Dịch Vân không có động tĩnh gì, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên hỏi "Sao?".

Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, hung hăng hôn một cái, "Nếu nàng không phải là nữ tử, chắc chắn sẽ là đối thủ lớn nhất của ta", nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cười khanh khác nói, "Ta sao có thể so sánh với Vân vương vĩ đại chứ, ta chỉ là có ý tưởng, còn tiến hành thì ta làm không nổi đâu, chỉ có chàng thôi", nói thì dễ, nhưng làm được mới là khó.

Mạnh Dịch Vân ôm chặt Hàn Nguyệt Nguyệt, "Cái người này sao trong đầu lại có thể có nhiều ý tưởng cổ quái hay ho như vậy chứ?", Mạnh Dịch Vân dùng sức cọ cọ cằm lên trán Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn co người lại, "Quan trọng là dù có giỏi hơn nữa vẫn là nương tử của chàng mà", là mẫu thân của các nhi tử.

Ba mươi, sáng sớm Hàn Nguyệt Nguyệt đã thay quần áo mới cho Đoàn Đoàn và Viên Viên, hai đứa mở đôi mắt thật to nhìn nàng, không khóc cũng không nháo, rất đáng yêu, Hàn Nguyệt Nguyệt hôn một đứa một cái, chọc cho chúng cười khanh khách.

Buổi tối, Hàn Nguyệt Nguyệt tự mình xuống bếp làm một bàn ăn, cho nha hoàn lui ra, chỉ một nhà bốn người cùng ăn, hai đứa nhỏ mặc dù không thể tự cầm đũa ăn uống như cha mẹ, nhưng vẫn rất nhiệt tình y y nha nha ầm ĩ, đặc biệt Hàn Nguyệt Nguyệt có chưng canh trứng gà, thấy hai nhóc ầm ĩ quá, không cách nào khác là chờ canh nguội múc một chén nhỏ cho chúng.

"Chàng đút cho Đoàn Đoàn ăn trước đi", Hàn Nguyệt vừa ôm lấy Viên Viên, vừa nói, Mạnh Dịch Vân đang ăn rất vui vẻ, khó được cơ hội nương

https://thuviensach.vn

tử đích thân xuống bếp, đáng ra phải từ từ mà hưởng thụ, thế mà phải hầu hạ hai tiểu quỷ này, miễn cưỡng để đũa xuống, trợn mắt nhìn Đoàn Đoàn, Viên Viên đang được Hàn Nguyệt Nguyệt ẵm, y y nha nha, Đoàn Đoàn chu môi, vô tội nhìn phụ thân không biết đạo lý, lại không dám khóc.

Mạnh Dịch Vân thấy bộ dáng nhóc như vậy, cũng bị chọc cười, ẵm nhi tử lên, hôn cái chóc lên mặt, Đoàn Đoàn uất ức xoay mặt nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, thể hiện sự bất mãn. Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, thấy Đoàn Đoàn đưa tay về phía mình, mặt đầy vẻ ủy khuất, nàng liếc Mạnh Dịch Vân, "Mau cho con ăn a, nếu không con khóc chàng tự mà dỗ đó", chỉ biết chọc cho nhi tử khóc, khóc rồi cũng không chịu dỗ, còn làm bộ dáng nghiêm chỉnh giảng đạo cho hai nhi tử, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm than, đứa bé còn nhỏ vậy nghe hiểu được sao?

"Nam tử hán đại trượng phu thì phải có bộ dáng nam tử hán chứ, động một chút là khóc, không được, không thể quá nuông chiều chúng", Mạnh Dịch Vân bất mãn nói, mặc dù có nhi tử thì rất vui, nhưng Mạnh Dịch Vân phát hiện ra, hiện tại trong lòng Nguyệt Nguyệt đã không còn một mình hắn nữa rồi, nhiều lúc chỉ biết quan tâm đến nhi tử.

"Chẳng lẽ bây giờ chàng bắt bọn nó luyện võ à?", Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn nói, đứa nhỏ chưa được một tuổi, nói cái gì mà nam tử hán đại trượng phu chứ.

Mạnh Dịch Vân đuối lý, không nói gì nữa, bất mãn nhét đồ ăn vào miệng Đoàn Đoàn, nhưng Đoàn Đoàn cũng không nể mặt chút nào, nhét vào lại phun ra, Mạnh Dịch Vân thấy thế, càng bất mãn, lại đút vào một muỗng, Đoàn Đoàn uất ức, "Oa ~", khóc lên, Hàn Nguyệt Nguyệt vội thả Viên Viên vào nôi, ẵm Đoàn Đoàn mà dỗ, bữa cơm đang ngon lành bị hai tiểu quỷ nháo làm mất cả ngon.

Mùng một, hiếm có một bữa Mạnh Dịch Vân được nghỉ ngơi không phải lo công vụ, ăn xong điểm tâm Hàn Nguyệt Nguyệt phát bao lì xì cho

https://thuviensach.vn

người làm trong phủ, xong mới đánh thức Đoàn Đoàn và Viên Viên, rồi kéo Mạnh Dịch Vân đến miếu ngoài thành dâng hương, mặc dù nàng không tin quỷ thần lắm, Mạnh Dịch Vân cũng vậy, nhưng dù gì nàng cũng là xuyên không tới đây, chuyện như thế thà tin còn hơn không, có kiêng có lành mà.

Hôm nay Đoàn Đoàn và Viên Viên đều mặc áo bông đỏ chót, Hàn Nguyệt Nguyệt lại cho mỗi đứa đội một chiếc mũ đỏ, hai đứa tròn tròn phúng phính, giống nhau như đúc, đặc biệt đáng yêu.

Giao nhi tử cho bà vú, Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân lên một chiếc xe ngựa, đoàn người lên đường, rất nhiều người vì muốn cầu may mắn cho năm mới, đã đến miếu từ sáng sớm, đoàn Hàn Nguyệt Nguyệt có thể nói là đi trễ lúc tới nơi, trong miếu chỉ còn thưa thớt mấy người.

Tiểu hòa thượng trông cửa thấy khách quý tới, lập tức chạy vào trong báo cho chủ trì ra đón Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân vào, dâng hương xong, Hàn Nguyệt Nguyệt quyên một số lớn tiền nhang đèn.

“Vương gia, vương phi, trời rất lạnh, không bằng vào phòng uống một ly trà nóng rồi hẵng trở về”, quả thật trời rất lạnh, Mạnh Dịch Vân gật đầu, “Quấy rầy đại sư”, theo chủ trì đến hậu viện, nơi này rất thanh tĩnh, hẳn là nơi chuyên đón tiếp lữ khách, mấy người đi vào phòng, ấm hơn bên ngoài rất nhiều.

Trong phòng chỉ có một cái bàn vơi bốn băng ghế, và một cái giường lò nhỏ (giường có lò sưởi), Hàn Nguyệt Nguyệt thấy vậy nói, “Để tiểu vương gia lên giường, rồi các người cũng tới phòng sát vách ngồi cho ấm đi”, bà vú nghe vậy, ẵm Đoàn Đoàn và Viên Viên tới giường, rồi lui ra với các ma ma và nha hoàn, bên ngoài có chú tiểu sắp xếp cho.

“Nghe nói đại sư có tài bói rất đặc biệt, bổn vương phi nghe danh đã lâu nhưng chưa có cơ hội, khó có dịp hôm nay, đại sư có thể bói cho một quẻ được không?”, thấy Đoàn Đoàn và Viên Viên nằm an tĩnh trên giường,

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt tới bên cạnh Mạnh Dịch Vân ngồi xuống, nàng đã sớm nghe nói Tịnh Không đại sư bói đặc biệt chính xác, rất nhiều người nghe danh mà đến, hương khói cũng rất nhiều.

Tịnh Không đại sư này đã hơn 60 tuổi, là trụ trì, người bình thường rất khó gặp được, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng muốn thử một chút xem lời đồn kia có phải thật không, mặc dù nàng không tin số mệnh, nhưng chuyện kỳ lạ như vậy cũng đã xảy ra trên người nàng, không muốn tin cũng không được.

Tịnh Không nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, híp mắt cười nói, "Vương phi khách khí rồi, chỉ là lời đồn thổi lên thôi, không tin được, nếu vương phi muốn, lão nạp sẽ xem cho, tin hay không là tùy người."

Hàn Nguyệt Nguyệt cười, "Vậy phiền đại sư", Tịnh Không nhìn Mạnh Dịch Vân, thấy Mạnh Dịch Vân không có ý kiến gì, mới nói với Hàn Nguyệt Nguyệt "Vương phi có thể đưa tay phải cho lão nạp xem một chút không?", Hàn Nguyệt Nguyệt duỗi tay ra.

Tịnh Không chăm chú nhìn một lúc, lập tức cau mày, hoảng sợ, Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân nhìn nhau, không hiểu, "Đại sư, có gì không ổn sao?", Hàn Nguyệt Nguyệt lo lắng hỏi, không phải là nhìn ra nàng là một cô hồn chứ? Thân xác này quả thật không phải của nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự đã bị người ta hại chết vào mười năm trước rồi.

Tịnh Không ngẩng đầu nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, dáng vẻ do do dự dự, trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt bắt đầu hốt hoảng, sớm biết đã không bói làm gì, nếu là tốt thì không sao, nếu không tốt, đây chẳng phải là tự mình làm khổ mình sao.

"Lão nạp đã xem quẻ cho nhiều người, nhưng chưa từng thấy ai có số mệnh kỳ quái như vương phi", Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày: lão nhân này chẳng lẽ thật đã nhìn ra? Không thể nào, thần kỳ vậy sao?

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân cũng lo lắng, tuy hắn không tin vào ma quỷ gì đó, nhưng Tịnh Không đại sư nổi tiếng là xem chuẩn.

“Đại sư cứ nói đừng ngại”, Mạnh Dịch Vân nói, Tịnh Không vuốt vuốt chòm râu, “Thật ra thì lão nạp cũng không nhìn rõ được số mệnh của vương phi, mơ mơ hồ hồ, nhưng theo như chỉ tay của vương phi, hắn đã sớm…..”, đã sớm chết rồi, theo như chỉ tay này, thì hắn đã chết từ lâu, sao giờ vẫn còn sống.

Hàn Nguyệt Nguyệt biết ý của Tịnh Không, vội vàng ngắt lời, “Thật ra thì ta có nghe bà vú nói, mấy tháng sau khi sinh ta đã bị một trận bệnh nặng, cả nhà cứ tưởng không sống nổi, gia gia (ông nội) không tin, mang ta đi tìm thần y, may gặp được cao nhân, không biết làm thế nào lại chữa hết, cao nhân kia nói trước khi trưởng thành không được nuôi trong nhà, nếu không cứu lần này rồi cũng không sống tiếp được, cho nên gia gia mới đem ta phó thác cho bằng hữu nuôi lớn, mấy năm trước mới về phủ lại” Hàn Nguyệt Nguyệt nhanh chóng bịa ra một câu chuyện, nhưng phần lớn cũng là sự thật.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, Tịnh Không gật đầu, “Khó trách, thì ra là có cao nhân cải mệnh, lão nạp mặc cảm”, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân không nghi ngờ gì, mới yên lòng.

“Sau này sẽ ổn cả chứ?”, Mạnh Dịch Vân hỏi, Tịnh Không nhìn Mạnh Dịch Vân khẽ mỉm cười, “Vương gia không cần lo lắng, mặc dù lão nạp không thấy rõ được tương lai của vương phi, nhưng vương phi chính là nữ tử thế gian hiếm có, mặc kệ gặp khó khăn gì, chỉ cần an tâm tùy duyên, tất cả đều sẽ được hóa giải”, cao nhân có thể cải tử hồi sinh đây là lần đầu tiên lão thấy.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Tức Giận

“Làm phiền đại sư rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt cám ơn, Tịnh Không đại sư lại tặng hai lá bùa binh an cho Đoàn Đoàn và Viên Viên, nghỉ ngơi một lúc, đoàn người mới trở về phủ.

“Sao vậy?”, Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào lòng Mạnh Dịch Vân nhắm mắt lại, tay được Mạnh Dịch Vân nắm lấy, bị hắn nắm có chút đau, ngẩng đầu hỏi, “Lúc còn nhỏ nàng thật gặp được cao nhân cải mệnh sao?”, hắn vẫn cảm thấy kỳ quái, từ nhỏ Nguyệt Nguyệt đã được đưa tới Dược Cốc, chẳng lẽ cao nhân ấy là Y Phẩm Đường?

Hàn Nguyệt Nguyệt cọ cọ, “Ta nào biết, cũng chỉ là nghe bà vú kể lại vậy thôi, mẫu thân sau khi sinh ta xong, thân thể rất suy yếu, lúc ta được hai tháng tuổi liền qua đời, nếu như gia gia không đưa ta đi, có lẽ giờ ta đã không ngồi ở đây được”, mẹ chồng và tiểu thiếp liên thủ hại chết chính thê, bọn họ thì chuyện gì mà không dám làm chứ.

“Nàng hận bọn họ sao?”, chuyện này hắn cũng có nghe qua, chỉ là lúc trước có điều tra nhưng không thu được chứng cứ gì.

“Hận sao, cũng không nói rõ được, đối với ta bọn họ cũng chỉ là quen hơn những người khác mà thôi, không có tình thân hay gì khác, chỉ là mẫu thân chết quá oan…”, mặc dù không phải là mẫu thân của nàng, nàng cũng chưa từng thấy mặt, nhưng mà nếu đã chiếm thân thể này, nàng cũng phải có nghĩa vụ.

“Cho nên nàng hù dọa họ?” Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt chu chu môi, “Chàng cũng biết à”, nếu không vì nể mặt gia gia, nàng cũng

https://thuviensach.vn

sẽ không từ bỏ ý đồ.

Về đến vương phủ đã là giữa trưa, ngủ một giấc, buổi chiều còn phải đi phủ công chúa chúc tết cô cô Mạnh Dịch Vân, đối với việc cô cô cố tình đưa người tới Hàn Nguyệt Nguyệt rất không hài lòng, là cô thì sao, ỷ là trưởng bối thì có thể ép người khác sao, cũng không phải cha mẹ ruột mà, nhưng dù không thích, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn chuẩn bị một phần lễ thật lớn.

Lần này đi còn có cả Mạnh Dịch Vân và hai nhi tử.

“Tới là vui rồi, mau ngồi, ẵm cháu tới cho ta nhìn một chút nào”, sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân hành lễ xong, Mạnh Hinh vui vẻ nói, so với lần trước nàng tới, thái độ thật đúng là khác nhau 180 độ, bà vú nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, thấy nàng đồng ý, mới ôm tới trước mặt Mạnh Hinh.

“Vân nhi thật là có phúc, hai đứa giống nhau như đúc, thật đáng yêu, đã đặt tên chưa?”, Mạnh Hinh nhìn hai đứa nhỏ, mắt cũng ánh lên ý cười, dáng vẻ hiền lành.

“Rồi ạ, đứa lớn là Mạnh Giang Thụy, đứa nhỏ là Mạnh Trạch Thụy”, Hàn Nguyệt Nguyệt giành nói trước, Mạnh Hinh không phản ứng, nhìn Mạnh Dịch Vân nói “Đứa nào lớn, đứa nào nhỏ, giống nhau quá ta nhìn không ra”, Đoàn Đoàn và Viên Viên chỉ cần ăn no ngủ đủ, sẽ không nháo, lúc này an tĩnh cho bà vú bế, mắt kỳ quái nhìn quý phụ trước mặt.

“Bên trái là đứa lớn, bên phải là nhỏ, đừng nói là cô cô, ngay cả con cũng có lúc nhìn nhầm đấy ạ”, Hàn Nguyệt Nguyệt lại nói, Mạnh Dịch Vân ngồi yên uống trà không mở miệng.

“Cũng không có đồ gì tốt, chỉ có hai cái khóa trường mệnh này, xem như là quà năm mới cho chúng”, nghe Mạnh Hinh nói vậy, ma ma sau lưng bà lập tức lấy ra một đôi khóa trường mệnh đeo lên cổ hai đứa nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn cô cô”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, những điều cần làm cũng làm xong rồi, nàng chỉ muốn nhanh đi về thôi, chỗ này nán lại phút nào là thấy nguy hiểm phút ấy.

“An An sao không cùng về?”, trưởng công chúa hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, không biết phải trả lời thế nào, mặc kệ nàng đáp thế nào, chắc chắn Mạnh Hinh cũng không hài lòng, không còn cách nào khác đành cầu cứu Mạnh Dịch Vân, không phải nàng sợ, chỉ là dù sao cũng là cô ruột của Mạnh Dịch Vân, nên cố gắng hòa hảo.

“Quận chúa còn chưa về sao?”, Mạnh Dịch Vân hỏi ngược lại, lễ mừng năm mới là cả nhà đoàn tụ, hắn còn tưởng An quận chúa đã về rồi, nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, sắc mặt Mạnh Hinh nháy mắt trở nên khó coi, Hàn Nguyệt Nguyệt bị ánh mắt đó nhìn đến cảm thấy không được tự nhiên, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, làm bộ như không thấy.

“Tính tình An An hướng nội, có chuyện gì đều giấu trong lòng không nói ra, sao ngươi lại không chịu quan tâm đến nó? Nó đã về hay chưa cũng không biết là sao?”, Mạnh Hinh nặng giọng, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu: là nàng ta tự mình ở lại, có ai bắt đâu, giờ nàng có về hay không liên quan gì đến bọn họ chứ.

“Cô cô quá lời rồi, từ trước tới giờ ta đối đãi quận chúa như muội muội, Nguyệt Nguyệt quản lý mọi việc trong nhà, trước giờ đều quan tâm chăm sóc nàng, sao cô cô lại nói như vậy?”, không đuổi nàng đi đã là khoan dung lắm rồi.

Nghe Mạnh Dịch Vân nói coi An An như muội muội, mặt Mạnh Hinh lại lạnh đi mấy phần, ý tứ của bà rõ như vậy, không lý nào Mạnh Dịch Vân không hiểu, chẳng lẽ cố ý giả bộ ngu? Tính tình Mạnh Dịch Vân bà biết, hắn đã quyết định chuyện gì, dù người khác nói gì cũng không quan tâm, Mạnh Hinh đành chuyển hướng sang Hàn Nguyệt Nguyệt.

https://thuviensach.vn

“An An tuy là nghĩa nữ, nhưng ta luôn xem nó như con ruột, tuyệt không để nó bị người khinh khi, vương phi ngươi nói xem, tại sao An An không về cùng các ngươi?”, Hàn Nguyệt Nguyệt không thể giả ngu nữa, ngẩng đầu lên, “An An là nữ nhi của cô cô, tức chất sao dám lơ là, lễ mừng năm mới là dịp đoàn viên, vương gia và tức chất đều cho rằng quận chúa đã sớm trở về rồi”

“Hồ đồ, nó có trở về hay không các ngươi cũng không biết, như vậy chắc chắn lúc còn ở trong phủ nhất định bị các ngươi coi thường, ngươi đường đường là vương phi, tại sao không biết khoan dung như vậy”, Mạnh Hinh chỉ tay vào Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Hàn Nguyệt Nguyệt im lặng, ở nhờ nhà người ta, người ta còn chưa nói, ngược lại đi chỉ trích người ta là chiêu đãi không chu đáo.

“Cô cô có ý gì? Từ khi chất tức trở về tới nay, tự thấy không có lúc nào lơ là quận chúa, quận chúa là một cô nương chưa có gia đình, rất nhiều chuyện không tiện, nhưng chất tức luôn luôn chú ý lễ tiết, nếu như cô cô lo lắng quận chúa ở vương phủ bị người khi dễ, sao không kêu quận chúa về, dù sao trong vương phủ cũng không có trưởng bối, quận chúa ở lâu sợ không ổn”, Hàn Nguyệt Nguyệt trả lời.

Mạnh Dịch Vân bà không quản được, vốn định gây áp lực với Hàn Nguyệt Nguyệt, không ngờ Hàn Nguyệt Nguyệt lại phản bác như vậy, bà bực mình đập bàn, “Là một tiểu bối, mà ngươi dám nói chuyện với trưởng bối như vậy? tướng phủ cũng là nơi lễ giáo nghiêm ngặt, sao lại dạy ra một đứa đố phụ như ngươi, hôm nay ta liền làm chủ, để An An gả cho Mạnh Dịch Vân”, lòng vòng một hồi chính là muốn gả Tô An vào vương phủ.

Mạnh Dịch Vân lập tức biến sắc, Hàn Nguyệt Nguyệt phản ứng nhanh hơn, nhìn Mạnh Hinh đang phát uy, “Người là cô cô của vương gia, chất tức kính người là vì nể mặt vương gia, chứ ta và vương gia là chính hoàng thượng ban hôn, chẳng lẽ chỉ dựa vào lời cô cô là có thể không tuân theo thánh chỉ, bắt vương gia phải bỏ chất tức?”, Hàn Nguyệt Nguyệt vốn tưởng

https://thuviensach.vn

rằng Mạnh Hinh chỉ muốn cho Tô An làm trắc phi gì đó, không ngờ là muốn thay thế vị trí của nàng.

“Hừ, ngươi là nha đầu dẻo miệng, ngày mai bổn cung liền vào cung kêu hoàng thượng hạ chỉ”, vừa rồi quýnh lên, bà quên mất hai người là do hoàng thượng ban hôn, Mạnh Dịch Vân nói, “Chuyện của chất nhi không phiền cô cô phải phí tâm, giờ tốt nhất cô cô nên dẫn quận chúa về đi, một cô nương chưa có hôn phối ở lâu bên ngoài không tốt cho thanh danh, mặc dù quận chúa không phải là huyết mạch hoàng gia, nhưng cũng là nghĩa nữ của cô cô, dính tới thể diện của hoàng gia, cô cô nên cẩn thận thì hơn”, bà vú thấy tình hình không ổn, đã sớm lặng lẽ ẵm hai đứa nhỏ về đứng sau lưng Mạnh Dịch Vân và Hàn Nguyệt Nguyệt, hai đứa nhỏ hình như cũng biết không khí không tốt, nhất thời khóc to lên, Hàn Nguyệt Nguyệt đang lo không có cớ, Đoàn Đoàn và Viên Viên khóc thật đúng lúc.

“Bọn nhóc còn nhỏ không hiểu quy củ, chất tức xin đưa chúng về phủ, sẽ tới thăm cô cô sau”, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm lấy Viên Viên, đi nhanh ra cửa, Mạnh Hinh không ngờ Mạnh Dịch Vân cũng không phản đối, đang suy nghĩ đối sách, chờ khi phản ứng lại, thì Hàn Nguyệt Nguyệt đã đi mất, Mạnh Dịch Vân thấy thế biết là Nguyệt Nguyệt tức giận, cũng liền cáo từ Mạnh Hinh, đuổi theo.

“Vương phi, có chờ vương gia không ạ?”, Sắc Âm nhỏ giọng nói, nàng cũng biết tình hình căng thẳng, nhưng vương gia còn chưa ra, cứ đi như vậy sợ không ổn, Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm lên nói, “Không cần, chúng ta về trước, vương gia còn có việc”, tức chết nàng mà, nữ nhân cổ đại sao đều giống nhau như vậy, không thích trượng phu mình có vợ bé, nhưng lại cứ ép nhà người khác phải có, làm gia đình người ta lục đục.

Biết Hàn Nguyệt Nguyệt đang tức giận, Sắc Âm cũng không dám nhiều lời, không thể làm gì khác hơn là kêu người đánh xe về phủ, vừa rồi nàng nghe thấy trưởng công chúa nói vậy cũng rất bất bình, tình cảm của vương gia và vương phi tốt như vậy, hơn nữa còn là hoàng thượng ban hôn,

https://thuviensach.vn

hiện tại cũng đã có hai tiểu vương gia, gia đình đang êm ấm, trưởng công chúa lại cứ bắt vương gia bỏ vương phi cưới An quận chúa, thật là chọc cho người ta tức điên mà, vừa nhìn là biết cái cô An quận chúa đó không phải người tốt lành gì rồi, hèn gì phủ công chúa không ở cứ chạy đến vương phủ bám víu, quả nhiên là rắp tâm bất lương.

Về tới Trúc Viên, hai bà vú biết tâm tình Hàn Nguyệt Nguyệt không tốt, tự giác ẵm hai đứa bé đi ngủ, Hàn Nguyệt Nguyệt về phòng, đóng cửa lại, nhào lên giường, đập gối đập mền một hồi, Sắc Âm và Trúc Thanh ở ngoài cửa nhìn nhau không biết có nên vào hay không, cho đến lúc nghe tiếng động từ bên trong truyền ra, hai người lập tức đứng ngay ngắn lại, thầm nghĩ: vương phi đang giận, chờ qua cơn đã.

Hai người hầu hạ Hàn Nguyệt Nguyệt lâu như vậy, chưa từng thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cáu kỉnh vô cớ với người làm, hơn nữa nổi giận như thế này cũng là lần đầu tiên, xem ra phải chờ vương gia trở lại mới được.

Hàn Nguyệt Nguyệt phát tiết xong, vô lực ngã xuống giường, thật là khinh người quá đáng mà, bình thường hiền quá mới làm cho bọn họ tưởng mình mềm yếu dễ bắt nạt, Hàn Nguyệt Nguyệt tiện tay quăng mền gối xuống giường, nhắm mắt lại, nghĩ dùng biện pháp gì đuổi Tô An đi.

Mạnh Dịch Vân mở cửa đi vào, thấy chăn mền quần áo vương vãi dưới đất, Hàn Nguyệt Nguyệt thì đang nằm trên giường, lặng lẽ đi tới, kéo Hàn Nguyệt Nguyệt, “Trời lạnh, nằm như thế này sẽ lạnh đó”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhịn không được, kéo tay Mạnh Dịch Vân lại cắn lên, Mạnh Dịch Vân cũng không giật ra, cứ để cho nàng cắn.

Qua một hồi, Hàn Nguyệt Nguyệt dừng lại, ngẩng đầu nhìn Mạnh Dịch Vân, thấy hắn vẫn bình tĩnh, nàng cũng tự biết mình cố tình gây sự, nhụt chí cúi đầu.

https://thuviensach.vn

“Hả giận rồi à?”, Hàn Nguyệt Nguyệt đạp Mạnh Dịch Vân xuống, đứng dậy gọi Sắc Âm vào dọn dẹp tàn cuộc, thật ra thì nàng cũng cảm thấy lạnh, Sắc Âm và Trúc Thanh vào cũng không dám nói lời nào, lẳng lặng dọn sạch, lại đem một bộ chăn bông tới, trải ra đàng hoàng rồi lui ra ngoài.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Cầu Hôn

"Nàng tìm gì vậy?", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cứ tới đi lui tìm cái gì đó, Mạnh Dịch Vân hỏi, "Thu dọn đồ đạc, ngộ nhỡ hoàng thượng hạ chỉ thật", Hàn Nguyệt Nguyệt thuận miệng đáp, không thấy Mạnh Dịch Vân đen mặt.

"Làm gì, đừng rộn", Hàn Nguyệt Nguyệt bị Mạnh Dịch Vân ôm, lập tức phản kháng nói, "Giận cũng giận xong rồi, còn nháo cái gì nữa", biết rõ hắn sẽ không nghe theo Mạnh Hinh mà vẫn nói như vậy, nữ nhân này đúng là cố ý khiêu chiến hắn mà.

Thấy Mạnh Dịch Vân giận, Hàn Nguyệt Nguyệt biết là mình sai rồi, đầu năm đầu tháng cáu kỉnh không tốt, dù sao mặc cho người ta nói thế nào, bọn họ không quan tâm, chỉ cần Mạnh Dịch Vân kiên định là được không phải sao? Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay vuốt đôi mày đang nhíu lại của Mạnh Dịch Vân, "Cứ cau mày hoài, sẽ mau già đó", Mạnh Dịch Vân bất lực, rõ ràng là hắn khuyên nàng không tức giận, sao giờ lại là nàng an ủi hắn chứ.

"Được rồi, thả ta xuống, ta muốn tìm đồ", Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân nói, "Tìm đồ gì mà gấp như vậy, kêu bọn Sắc Âm tìm là được", nàng cứ lục tung lên như vậy, nha hoàn lại phải dọn dẹp nữa.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Quà cho chàng, mau thả ta xuống", Mạnh Dịch Vân thả nàng xuống, hỏi "Quà gì?", Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục lục những cái gương trước mặt, "Không nói trước được, nói trước không vui".

https://thuviensach.vn

“Có phải cái này không?”, Mạnh Dịch Vân lấy ra hai chiếc nhẫn, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức chạy tới, “Sao chàng lại có?”, tìm hoài không thấy thì ra ở chỗ Mạnh Dịch Vân.

“Nhặt được”, nàng ném đồ loạn xạ, cái này là rớt ra từ người nàng ngày đó, Hàn Nguyệt Nguyệt cầm lấy, mặc dù hai chiếc nhẫn này không có khảm bảo thạch, nhưng cũng rất đẹp, tuy không có đám cưới, không có chụp hình cưới, cũng không có màn cầu hôn lãng mạn, nhưng có đôi nhẫn bạc này cũng coi như là nhẫn cưới.

Hàn Nguyệt Nguyệt đưa một chiếc cho Mạnh Dịch Vân, “Chàng đeo cho ta đi”, thấy dáng vẻ hưng phấn của Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch Vân khó hiểu, nhỏ như vậy sao mang được?

“Nhanh lên a”, thấy Mạnh Dịch Vân đứng im, Hàn Nguyệt Nguyệt vội thúc giục, “Phải làm sao?”, Mạnh Dịch Vân hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Chàng đeo nó vào ngón áp út của ta, rồi nói, gả cho ta nhé?”, bắt hắn đường đường một vương gia mà quỳ xuống có chút không ổn, thôi thì đứng cũng được.

“Hả?”, thấy Mạnh Dịch Vân vẫn không hiểu, Hàn Nguyệt Nguyệt giải thích, “Ta đọc trong một quyển tạp ký, người phương tây lúc thành thân sẽ đeo nhẫn, cái này coi như là minh chứng, hơn nữa nam nhân còn phải cầu hôn, tức là cầm chiếc nhẫn quỳ xuống nói với nữ nhân, gả cho ta nhé?, nếu nữ nhân đồng ý sẽ đeo lên, nếu không chịu đeo tức là cự tuyệt lời cầu hôn, lúc đám cưới, hai bên sẽ đeo nhẫn cho nhau, tiếp nhận chúc phúc của bằng hữu, ta thấy rất lãng mạn, vừa hay tìm được cặp nhẫn này, chàng phối hợp chút đi mà”, Hàn Nguyệt Nguyệt khẩn cầu.

Mạnh Dịch Vân hơi mơ hồ, sao hắn chưa bao giờ nghe nói về điều này chứ, nhưng thấy bộ dạng mong đợi của nàng, không đành lòng cự tuyệt, “Giờ mới cầu hôn, có phải đã trễ rồi không?”, con cũng đã có luôn rồi, Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt trừng mắt, “Để ta có thể cảm nhận được cái loại cảm giác đó mà, nhanh lên đi, nhanh lên đi”.

Quỳ xuống là không thể nào, Mạnh Dịch Vân đành cầm nhẫn, nói “Nguyệt Nguyệt, gả cho ta nhé?”, giờ phút này Hàn Nguyệt Nguyệt cảm tưởng như mình đang được cầu hôn, hạnh phúc mỉm cười, “Ta đồng ý”, Mạnh Dịch liền đeo nhẫn lên ngón áp út của nàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn tay mình, cười cười, đeo chiếc nhẫn còn lại cho Mạnh Dịch Vân, “Từ nay về sao, chàng là của ta, người phương tây là một phu một thê, không cho phép cưới thiếp, đây là minh chứng”, Hàn Nguyệt Nguyệt quơ quơ bàn tay đeo nhẫn trước mặt Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, mới biết nàng có ý gì, nhưng dù cho không có cái này, đời này hắn cũng chỉ có mình nàng mà thôi.

“Buổi lễ kết thúc rồi, vậy kế tiếp là động phòng phải không?”, Mạnh Dịch Vân ôm Hàn Nguyệt Nguyệt lên giường, Hàn Nguyệt Nguyệt không phản kháng, đưa tay ôm cổ Mạnh Dịch Vân.

Mùng hai là ngày phụ mẫu, Hàn Nguyệt Nguyệt chuẩn bị một đống lễ vật, về tướng phủ với tướng công và nhi tử, đến cửa, đã có người đứng chờ từ sớm, Mạnh Dịch Vân xuống xe, sau đó đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt xuống, hai bà vú ôm Đoàn Đoàn và Viên Viên theo sau.

Nhị phu nhân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân đến, liền tiến lên đón, “Ta cứ mong mãi, rốt cuộc hai người cũng tới rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt không có gì bất mãn với Nhị phu nhân, người ta nhiệt tình, nàng cũng tươi cười lại, “Làm phiền nhị phu nhân rồi, phụ thân và đại phu nhân có nhà không”.

Dù gì Mạnh Dịch Vân cũng là vương gia, sao lại không nể mặt như vậy, chỉ phái nhị phu nhân ra đón, chẳng lẽ không muốn mình tới? Cũng

https://thuviensach.vn

đúng, đại phu nhân thì ước gì mình vĩnh viễn không về, Hàn Diệu Văn thì không thân thiết gì.

"Nhị tiểu thư vừa trở về, lão gia và đại phu nhân đang nói chuyện với bọn họ, mau mau vào đi, trời rất lạnh, đừng để hai đứa nhỏ cảm lạnh", thì ra là Hàn Thanh Tư tới, khó trách, trong lòng Hàn Diệu Văn, dù mình có hiếu thuận thế nào đi nữa cũng mãi mãi không thể bằng nữ nhi bảo bối kia.

"Đi thôi", Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không vui, liền nói, nhị phu nhân cảm kích nhìn Mạnh Dịch Vân, đại phu nhân và lão gia cũng thiệt là, đại tiểu thư giờ đã là vương phi rồi, nhị tiểu thư dù gì cũng chỉ là phu nhân nhà quan thôi, ai nặng ai nhẹ cũng không phân rõ, lại đẩy mình ra làm bia đỡ.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đầu, Mạnh Dịch Vân và nhị phu nhân theo sau, vừa vào trong, đã nghe tiếng nói cười truyền ra, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh: đúng là gia đình ấm áp a.

Nhị phu nhân thấy không ổn, lập tức tiến lên trước, cao giọng nói, "Đại tiểu thư và vương gia tới, lão thái gia cứ nhắc mãi, giờ tới rồi đây", nghe thấy tiếng nhị phu nhân, tiếng cười nói bên trong dừng lại, rối rít nhìn ra ngoài.

Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân bước vào, Hàn lão tướng gia và Hàn lão phu nhân ngồi ở ghế trên, tiếp theo là Hàn Diệu Văn, trượng phu Hàn Thanh Tư, đại phu nhân, rồi Hàn Thanh Tư, hai mẹ con đang nắm tay nhau không biết tán gẫu cái gì, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân vào, Hàn Diệu Văn và trượng phu Hàn Thanh Tư còn cả Hàn lão tướng gia đứng lên, "Tham kiến vương gia, vương phi nương nương", đại phu nhân thấy thế, mặc dù không tình nguyện, nhưng vì cấp bậc, cũng không thể làm gì khác hơn là đứng dậy hành lễ.

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân cậy già lên mặt, không muốn đứng dậy hành lễ với một tiểu bối, lại là một tiểu bối bà không ưa, Hàn lão tướng gia trừng mắt, lão phu nhân sợ hãi, đành chậm rãi đứng dậy, nếu đắc tội vương gia coi như xong.

"Đứng lên hết đi, hôm nay bổn vương bồi vương phi về phủ, không nên đa lễ", Hàn Nguyệt Nguyệt thân nhất với Hàn lão tướng gia, đi tới đỡ lão dậy, "Gia gia xin đứng lên đi, làm con tổn thọ mất", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đỡ Hàn lão tướng gia mà không đỡ mình, lão phu nhân "Hừ" một tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không thèm để ý.

"Con giờ là vương phi, lễ không thể bỏ, vương gia, mời ngồi", Mạnh Dịch Vân cũng không từ chối, ngồi xuống bên cạnh lão, "Mau ôm hai chắt tới cho ta nhìn chút nào", nghe vậy hai bà vú ẵm Đoàn Đoàn và Viên Viên tới, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi bên cạnh Mạnh Dịch Vân, không ai hỏi, nàng cũng lười nói.

"Đại tiểu thư thật là có phúc, hai tiểu vương gia thật ngoan khiến người thích", nhị phu nhân nói, nhận được ánh mắt bất mãn của đại phu nhân, đành ngậm miệng.

"Gia gia, hai đứa rất huyên náo, để cho bà vú ôm đi", Hàn lão tướng gia vui vẻ nói, "Khó khăn lắm mới có được hai đứa chắt này, sao có thể không ẵm chứ, không sao đâu, bộ xương gia này vẫn chịu được mà", bà vú nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, tháy nàng không phản đối, liền giao Đoàn Đoàn cho lão.

"Đứa nào là lão đại vậy?", Hàn lão tướng gia vừa chơi đùa với Đoàn Đoàn, mắt vẫn không quên nhìn Viên Viên, hai đứa thật giống nhau.

Đại phu nhân vẫn làm mặt lạnh, khinh thường nhìn, chỉ là ăn may mà thôi, có gì đặc biệt hơn người đâu, còn chẳng biết lúc nào thì bị bỏ kìa.

Hàn Thanh Tư vẫn mỉm cười.

https://thuviensach.vn

“Gia gia đang ôm lão đại đó, gọi là Giang Thụy, trong tay bà vú là lão nhị Trạch Thụy, bình thường rất quậy, không biết sao được gia gia ẵm lại ngoan ngoãn như vậy”, Đoàn Đoàn thấy mình bị một người lạ ôm, cha mẹ ngồi đó không để ý tới mình, rất uất ức chu chu môi, ngược lại Viên Viên thì đang mở to mắt nhìn khắp nói, có vẻ rất hưng phấn.

“Trẻ con thì phải nghịch ngợm mới đúng mà”, Hàn Diệu Văn khó được một lần mở miệng vàng, Hàn lão tướng gia hài lòng cười, đại phu nhân bất mãn liếc một cái.

Lão phu nhân nhìn đứa bé trong tay Hàn lão tướng gia, càng nhìn càng cảm thấy đáng hận, “Đưa bà vú ẵm đi, lão già khọm rồi, ngộ nhỡ làm rớt thì sao?”, lão phu nhân nói, mọi người im tiếng, Mạnh Dịch Vân rất không hài lòng, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Cũng được, gia gia để bà vú ẵm đi, Trúc Thanh, dâng lễ vật lên”.

“Những thứ này là vương gia mang về từ vùng khác, không biết các vị phu nhân và muội muội có thích hay không?”, nhị phu nhân và tam phu nhân được nhận một tấm vải lụa thượng hạng, đại phu nhân là một vòng trân châu, Hàn Thanh Tư, Hàn Thanh Diệp, và Hàn Thanh Vân mỗi người một bộ trang sức thượng hạng, Hàn Nguyệt Nguyệt không biết lão phu nhân trở lại, nên không chuẩn bị quà, bèn lấy ra một cái lọ nhỏ từ ống tay áo, nói “Không biết lão phu nhân trở lại, cho nên không chuẩn bị, hi vọng lão phu nhân không để bụng, đây là Dưỡng Sinh Hoàn quý hiếm, ba ngày ăn một viên, rất tốt cho sức khỏe”, Sắc Âm đặt cái lọ trước mặt lão phu nhân.

Lão phu nhân liếc nhìn, “Chỉ là một lọ thuốc bổ mà thôi, có gì quý hiếm chứ”, người ta đều là trân châu, tơ tằm thượng hạn, tại sao mình lại là một lọ thuốc bé xíu, rõ ràng là khinh thường mình mà.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Giả Bệnh

"Được rồi, khó có dịp Nguyệt Nguyệt và Thanh Tư đều về, Bác Nhân và Bác Dương đâu rồi?", lão tướng gia mặt lạnh hỏi, đại phu nhân thấy nhi tử không tới, vội cười nói, "Đã phái người đi kêu rồi, lập tức tới ngay ạ", lão phu nhân không dám nói lời nào, ra hiệu cho ma ma sau lưng đem lọ thuốc cất đi.

"Đây là muội phu (em rể) con, công tử nhà Lý thái phó, Lý Cách", Hàn tướng gia chỉ vào nam tử ngồi kế bên noí, nam tử kia đứng lên, "Bái kiến vương gia vương phi nương nương", Hàn Nguyệt Nguyệt nói, "Thì ra là muội phu a, thật là thất lễ, hai người thành thân ta cũng không kịp về, đều là người một nhà, không cần đa lễ", lại quay đầu nhìn Hàn Thanh Tư nói, "Muội muội xuất giá, tỷ tỷ không thể tới, thật ngại quá, mong muội bỏ qua cho", Hàn Thanh Tư lập gia đình lúc nào nàng không hề hay biết gì cả.

Lúc ở Dược Cốc, không biết tin tức bên ngoài, cũng không ai nói cho nàng biết, trước khi nàng đi Hàn Thanh Tư còn đang một lòng muốn quyến rũ Mạnh Dịch Vân, không ngờ mới hơn một năm, đã lập gia đình, chắc là đại phu nhân căm hận lắm đây, vì dù Lý Cách có xuất sắc thế nào đi nữa cũng chỉ là nhi tử của một đại thần mà thôi, làm sao có thể so sánh được với Mạnh Dịch Vân là vương gia, nếu không phải có lão tướng gia ở đây, chắc chắn đại phu nhân đã nổi điên lên rồi.

"Tỷ tỷ khách khí rồi, tỷ tỷ đi một cái là mất hơn cả năm, làm cho cả nhà lo lắng gần chết", thật đúng là mạng lớn, rơi xuống vực sâu vạn trượng mà vẫn còn sống, hơn nữa lại sinh được hai nhi tử.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, nhìn Mạnh Dịch Vân, “Cũng tại vương gia lo lắng cho hai nhi tử, không cho ta về cùng”, Hàn Thanh Tư vặn xoắn khăn tay, đại phu nhân liếc Hàn Nguyệt Nguyệt, trong lòng rất không thoải mái.

“Vương gia thật thương yêu vương phi”, tam phu nhân nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Thanh Diệp muội muội năm nay cũng 15 rồi, đã định hôn ước chưa?”, Hàn Thanh Diệp không dám ngẩng đầu, nhị phu nhân thấy vậy, vội nói “Chưa có, dù sao nó vẫn còn chưa hiểu chuyện lắm, còn cần dạy bảo thêm”, nhị phu nhân vẫn sợ đại phu nhân, còn đại phu nhân ở đây, hôn sự của Thanh Diệp chắc chắn là không đến phiên mình làm chủ rồi, giờ Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi vậy, chẳng khác gì phan cho một đao.

Tam phu nhân bất mãn liếc nhị phu nhân một cái, rõ ràng là mình mở miệng khen, sao lại hỏi hôn sự của Hàn Thanh Diệp mà không hỏi nữ nhi Thanh Vân của bà, cũng đã 13 rồi.

“Ngươi hận ta sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng sau lưng Hàn Thanh Tư, nhìn tuyết rơi, “Không dám, Thanh Tư nào dám hận vương phi nương nương chứ”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười, “Ta biết ngươi hận ta, nhưng cho dù ngươi hận cỡ nào đi nữa, cũng không thay đổi được hiện thực, cho nên ta cũng chẳng quan tâm ngươi cảm thấy thế nào”, vừa rồi ở trong đại sảnh, người khác có thể không biết, nhưng nàng thấy rất rõ, ánh mắt Hàn Thanh Tư nhìn Mạnh Dịch Vân vẫn giống hệt như trước, lớn mật như vậy, chẳng lẽ không sợ trượng phu nàng ta thấy hay sao?

“Đúng thì sao? Ta hận ngươi, hận ngươi cướp đi tất cả của ta, nếu như không có ngươi, mọi thứ hôm nay đều là của ta”, Hàn Thanh Tư xoay người, nhìn chằm chằm Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không sợ, tiến lên vài bước đối mặt với Hàn Thanh Tư.

https://thuviensach.vn

“Thì ra trong lòng ngươi và mẫu thân ngươi hận ta như vậy, nhưng đáng tiếc a, ngươi cho rằng trong mắt mình chứa đầy kỳ vọng và đáng thương thì vương gia sẽ đồng tình với ngươi? Sẽ cưới ngươi sao? Ta thật thấy bi ai cho Lý công tử”, trước kia chưa có gia đình thì không nói, nhưng giờ đã gả cho người ta còn dám ở trước mặt trượng phu mình quyến rũ chồng người khác, thật quá đáng mà.

“Ngươi….”, Hàn Thanh Tư bị nói trúng tim đen, không biết phản bác làm sao, quả thật nàng ta còn thích Mạnh Dịch Vân, hôn sự với Lý Cách là do phụ mẫu định đoạt, nàng ta không thể phản kháng được.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh, “Mặc kệ thế nào, dù gì ngươi cũng là muội muội của ta, ta không thể thấy chết mà không cứu, nhắc nhở ngươi một câu, chớ để ghen tuông làm mờ mắt, làm ra chuyện không thể cứu vãn được, đến lúc đó không chỉ mình ngươi gặp nạn, mà còn kéo theo cả Lý phủ và Tướng phủ”, thấy Hàn Thanh Tư không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người đi vào đại sảnh.

Những gì nên nói nàng đã nói rồi, nếu Hàn Thanh Tư cứ cố chấp không chịu tỉnh ngộ, vậy cũng không thể trách nàng thấy chết mà không cứu.

Người đến vương phủ chúc tết rất nhiều, mỗi ngày Hàn Nguyệt Nguyệt đều phải tiếp đãi phu nhân của các quan lại trong triều, lễ lớn quá không thể nhận, đáp lễ lại không thể qua loa, Hàn Nguyệt Nguyệt thương lượng với Vương quản gia, hiện tại kẻ nhòm ngó Vân vương phủ không chỉ có một, nếu có nhược điểm bị người bắt được, cứ cho là Mạnh Dịch Hiên không tin, cũng không thoát được miệng lưỡi thế gian.

“Vương gia, đã tìm được vị trí chính xác của căn cứ Lục Phi Hổ”, Hắc Ưng nói, Mạnh Dịch Vân suy nghĩ trong chốc lát, “Hiện tại Lục Phi Hổ có khoảng bao nhiêu binh khí?”, những binh khí đã thấy mấy năm trước tại

https://thuviensach.vn

cấm địa ở Minh Nguyệt Sơn Trang thì ra do bọn họ đúc để chuẩn bị mưu phản, thời gian lâu như vậy chắc đã đúc được không ít rồi.

"Lúc trước nhận được tin tức, Lục Phi Hổ vận chuyển đi ba lần, một lần đến Ly Thành, hai lần đến Từ Châu", mỗi lần đều không dưới một vạn, đây đúng là một con số khổng lồ.

"Trước tiên cứ phá hủy căn cứ của bọn chúng, hơn nữa phải phái người điều tra xem ngoài vận chuyển binh khí đến hai nơi này còn có nơi nào khác nữa không", nghỉ ngơi dưỡng sức nhiều năm rồi, không thể kéo dài thêm nữa, sẽ gây ra hậu quả khó lường.

"Vâng, vương gia", Hắc Ưng đi ra, Mạnh Dịch Vân đi tới kệ sách, mở chốt cơ quan, sau giá sách xuất hiện một cánh cửa, Mạnh Dịch Vân đi vào, giá sách lại khôi phục nguyên trạng.

Hàn Nguyệt Nguyệt bưng một chén cháo vào thư phòng, không thấy bóng dáng Mạnh Dịch Vân, xoay người đi ra ngoài, rõ ráng noí ở thư phòng, sao không thấy bóng người, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chén cháo trong tay: hầm cả canh giờ, rất thơm ngon, đành phải tự mình xử thôi, chỉ có thể trách Mạnh Dịch Vân không có số hưởng.

"Vương phi, An quận chúa cầu kiến", Hàn Nguyệt Nguyệt nghe Trúc Thanh thông báo, noí "Mời vào đi", tránh mặt mãi cũng không phải là biện pháp.

"Quận chúa, mời ngồi", Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, Tô An bước tới "Quầy rầy vương phi rồi", mấy lần trước tới cầu kiến, đều nói vương gia không có ở đây, nhưng trong phủ ai mà không biết từ khi Hàn Nguyệt Nguyệt trở về vương gia luôn ở trong Trúc Viên chứ.

"Quận chúa khách khí rồi, quận chúa là khách, ta phải chiêu đãi chu đáo mới đúng, đáng tiếc thời gian này vội chuẩn bị cho năm mới, nên nếu có chỗ nào không chu đáo, mong quận chúa bỏ qua cho", không biết những

https://thuviensach.vn

lời ngày đó là Mạnh Hinh hù dọa nàng hay do Mạnh Dịch Vân không đồng ý, mà mấy ngày qua vẫn không thấy thánh chỉ gì cả.

"Là An An quấy rầy mới đúng", kể từ khi biết thân phận của đối phương thì quan hệ giữa hai người lạnh nhạt hẳn, không còn như trước được.

"Sao lễ mừng năm mới mà quận chúa không về phủ công chúa thăm cô cô, hôm trước ta và vương gia đến chúc tết cô cô, cô cô hỏi đó", lễ tết mà không về nhà, thật không biết nói sao.

Tô An cười một tiếng, "Vốn định về, đáng tiếc mấy đêm trước đó bị cảm lạnh, sợ mang bệnh về nhà, nên không về nữa, chờ khỏe lại mới đi", Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, bệnh? Thật là cái cớ hay, nếu để trưởng công chúa biết không biết sẽ gây sự với nàng thế nào đây.

Hàn Nguyệt Nguyệt giả vờ kinh ngạc, "Quận chúa bị bệnh sao không ai tới báo cho ta một tiếng, bọn nô tài này đúng là lá gan càng ngày càng lớn, giờ đã đỡ hơn chưa? Đã kêu ngự y tới khám chưa? Không thể qua loa được, càng để lâu càng nguy hiểm, Sắc Âm? Đi mời Công Tôn thái y tới khám cho quận chúa", Hàn Nguyệt Nguyệt làm vẻ mặt lo lắng nhìn Tô An, ngã bệnh? Nàng là ai chứ, nhìn một cái là biết có bệnh hay không liền, e là do nàng ta biết hôm nay Mạnh Dịch Vân có ở đây nên mới tới thôi.

"Vâng, vương phi", Sắc Âm vội đi, Tô An thấy thế, liền nói "Không cần, không cần đâu, ta đã khám đại phu lấy thuốc rồi, giờ đã tốt hơn nhiều", Hàn Nguyệt Nguyệt làm bộ nghiêm túc nói, "Như vậy sao được, bệnh nhẹ không lo chữa cho tốt sẽ thành bệnh nặng đó, đại phu bình thường sao có thể so với thái y chứ, nên khám lại cho chắc ăn", Sắc Âm thấy ánh mắt ra hiệu của Hàn Nguyệt Nguyệt, không để ý tới Tô An vội chạy ra ngoài.

Tô An nhìn Sắc Âm chạy đi, nụ cười trở nên cứng ngắc, "Làm phiền vương phi rồi", nàng chỉ thuận miệng nói mà thôi, không ngờ Hàn Nguyệt

https://thuviensach.vn

Nguyệt làm y như thật.

Trước khi Hàn Nguyệt Nguyệt trở về, cả vương phủ không ai dám đắc tội với nàng, giờ Hàn Nguyệt Nguyệt đã về, những hạ nhân kia cũng bắt đầu làm trái ý nàng, vào Trúc Viên còn phải thông báo, trong lòng rất không phục, nàng đường đường làm một quận chúa, muốn đi đâu còn phải xin phép sao, rõ ràng là xem thường nàng mà.

“Công Tôn thái y, quận chúa có sao không?”, thấy Công Tôn thái y khám xong, Hàn Nguyệt Nguyệt liền hỏi, Công Tôn thái y nói, “Vương phi yên tâm, bệnh của quận chúa không đáng ngại, gần đây trời lạnh, cần phải chú ý, lão phu kê phương, uống mấy ngày thì hàn trong người quận chúa sẽ tán hết thôi”, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Làm phiền Công Tôn thái y rồi”, Công Tôn thái y viết xong, Hàn Nguyệt Nguyệt kêu Trúc Thanh đi lấythuốc.

Trúc Thanh sắc thuốc xong, bưng chén thuốc đến, Tô An thấy tránh không khỏi, đành nhắm mắt uống cho xong, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, không phải là bị bệnh sao? Vậy phải uống thuốc mới được.

Đã muộn, thấy Tô An còn không chịu về, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, “Tối rồi, quận chúa ở lại dùng cơm luôn nhé?”, Tô An lắc đầu, “Thôi khỏi, ta về viện dùng, hôm nay quấy rầy vương phi rồi, An An cáo từ”, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không giữ lại, kêu Trúc Thanh tiễn.

Cứ như vậy cũng không tốt, sớm muộn cũng sẽ có chuyện, mặc dù nàng rất tin tưởng Mạnh Dịch Vân, nhưng vì phòng ngừa ngộ nhỡ có kẻ thừa cơ ra tay, vẫn nên nghĩ biện pháp đuổi nàng ta ra khỏi vương phủ thì hơn, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ra ngoài cửa sổ, đã trễ thế này, không biết Mạnh Dịch Vân đi đâu rồi, rõ ràng nói hôm nay ở nhà, nhưng cả ngày không thấy bóng dáng, trong thư phòng cũng không có, Hàn Nguyệt Nguyệt thở dài một tiếng, thôi chân ở trên người chàng, chàng muốn đi đâu thì đi vậy.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Hội Đèn Lồng

Hàn Nguyệt Nguyệt chuẩn bị này nọ, Mạnh Vân thì lo an bài ám vệ, hôm nay là Tết Nguyên Tiêu có hội đèn lồng, Hàn Nguyệt Nguyệt vừa năn nỉ vừa làm nũng, Mạnh Dịch Vân không chịu nổi, đành thỏa hiệp, cả nhà bốn người sẽ đi Thiên Hương Lâu, xem hội đèn lồng.

Sợ gặp phải nguy hiểm, Mạnh Dịch Vân an bài rất nhiều ám vệ, nếu chỉ có hắn và nàng thì không cần, nhưng giờ còn có thêm hai nhi tử chưa đầy năm, phải cẩn thận hơn.

“Chưa xong à?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nôn nóng hỏi, không phải chỉ là đi chơi một chút thôi sao? Làm gì mà cứ như dọn nhà thế kia, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn bóng dáng bận rộn của Trúc Thanh và Kim Thu, oán thầm.

“Sắp xong rồi ạ”, Đoàn Đoàn bị bọc kín như cái bánh chưng, tay chân đều được bao lại cẩn thận, không nhúc nhích gì được, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hai nhi tử bất mãn bĩu môi, cười thầm, hai đứa bình thường cứ hay táy máy tay chân, biết vậy nên bọc lại từ sớm rồi.

Ngồi trong xe ngựa lớn, Hàn Nguyệt Nguyệt ẵm Viên Viên, đang cười vui vẻ, Đoàn Đoàn bị bỏ nằm dưới chăn bông, ủy khuất nhìn nàng.

“Sao chàng không ôm con?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân nói, hắn thật nhẫn tâm a.

Ẵm con nít đúng là không phải sở trường của hắn, lần nào cũng kinh hồn táng đởm, hai tiểu quỷ thích động, hắn lại không dám dùng sức, ngộ

https://thuviensach.vn

nhỡ làm chúng bị thương, không dùng sức lại sợ chúng quậy quọ mà rớt xuống, thật là khó khăn mà.

“Nam tử hán phải học tự lập, không thể động một chút liền dỗ, sẽ làm hư chúng”, Mạnh Dịch Vân mặt không đổi sắc nói, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, “Nhi tử ta, ta cứ cưng chiều đấy thế nào?”, Hàn Nguyệt Nguyệt không phục nói, muốn tự lập cũng không thể sớm như vậy chứ, nhìn dáng vẻ uất ức của chúng, nàng không đành lòng được, dù sao cũng là nàng mang nặng đẻ đau mà.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhét Viên Viên vào tay Mạnh Dịch Vân, còn mình thì ẵm Đoàn Đoàn, nhẹ nhàng dỗ, Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ nhìn nhi tử trong tay, kể từ khi có nhi tử, địa vị của hắn trong lòng Nguyệt Nguyệt đã không còn được như trước nữa.

Đến Thiên Hương Lâu, Lục Tư Tư và Tống Thanh chỉ lo chiêu đãi một nhà họ, mặc cho những khách khác bất mãn, nhưng cũng không có cách nào, ai bảo người ta là quan lớn chứ.

“Tiểu thư, rốt cuộc người đã tới” Hàn Nguyệt Nguyệt vừa vào cửa, Như Họa, Như Tuyết và Như Song ba người lập tức chạy tới đón, đã hơn một năm không gặp rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt, “Đã lớn rồi, còn lỗ mãng như vậy, coi chừng hù tiểu vương gia đó”, Như Họa le lưỡi, ngượng ngùng cười, “Tại bọn nô tỳ vui quá đó mà, tiểu vương gia đâu? Bảo bảo đâu?”, nghe đồn tiểu thư sinh đôi nhưng chưa được nhìn thấy tận mắt.

“Tham kiến vương gia, vương phi nương nương”, Tống Thanh và Lục Tư Tư hành lễ với Mạnh Dịch Vân và Hàn Nguyệt Nguyệt, Như Song kéo kéo vạt áo Như Tuyết, giờ ba người mới phát hiện là vương gia cũng ở đây.

“Đều đứng lên đi, không cần đa lễ”, Tống Thanh đứng dậy, cười nói, “Vương gia, lúc trước thảo dân đi ngao du khắp nơi, ngẫu nhiên có được

https://thuviensach.vn

một vài thứ cũng cho là quý hiếm, vương gia có thể mặt thảo dân mà xem một chút không ạ?", Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm chạy đi nói chuyện phiếm với mấy nha hoàn kia, Mạnh Dịch Vân cảm thấy nhàm chán, bèn gật đầu, theo Tống Thanh lên lầu.

"Hai vú đưa tiểu vương gia cho Tư Tư ôm rồi đi nghỉ ngơi một chút đi", hai bà vú giao lại cho Hàn Nguyệt Nguyệt và Lục Tư Tư rồi lui xuống với tiểu nhị.

"Tiểu thư, hai đứa thật giống nhau nha, so với nô tỳ và Như Họa còn giống hơn", Như Tuyết nghiên cứu cả nữa ngày, mới phán một câu như vậy, Lục Tư Tư cười nói, "Giờ còn nhỏ, dĩ nhiên không thấy khác nhau rồi, lớn lên sẽ phân biệt dễ hơn, lần đầu nhìn thấy người và Như Họa ta cũng không phân biệt được mà", khi đó Như Họa và Như Tuyết mới có 12 tuổi.

Như Tuyết cười cười, "Cũng phải, nhưng mà không biết hai tiểu vương gia giống tiểu thư hay vương gia hơn đây", tiểu thư thật đẹp, vương gia lại cao lớn ánh tuấn, mặc kệ giống ai, lớn lên nhất định là mỹ nam tử.

"Chắc chắn là giống vương gia hơn rồi", Như Song nói, mấy người đều nhìn nàng, "Nhi tử (con trai) đương nhiên là giống phụ thân rồi", mọi người đều liếc nàng, đây là lý luận gì a, nam nhân lớn lên giống mẫu thân cũng có rất nhiều mà.

"Không biết Như Ngọc sao rồi", nghe thấy lời Như Họa, mọi người trầm mặc, giờ chỉ thiếu mỗi Như Ngọc, không biết sống chết thế nào.

"Như Ngọc mạng lớn, nhất định không có chuyện gì đâu", Lục Tư Tư an ủi nói.

Ai cũng biết xác suất Như Ngọc còn sống là không lớn, nhưng đều tình nguyện tin là nàng còn sống ở một nơi nào đó, cũng không muốn tin là nàng đã chết.

https://thuviensach.vn

Tống Thanh quỳ xuống "Chủ nhân", Hàn Nguyệt Nguyệt không biết Tống Thanh xin gặp riêng nàng có chuyện gì, "Có chuyện gì cứ nói, đừng như vậy", tự nhiên làm lễ lớn như vậy làm gì chứ, mặc dù từ sau khi gả cho Mạnh Dịch Vân, thường có người hành lễ với nàng, nhưng trong quan niệm của nàng vẫn là người với người bình đẳng, cho nên với việc quỳ lạy này vẫn là khó tiếp thu.

"Chủ nhân, van ngài ban ân, gả Lục Tư Tư cho nô tài", nghe thấy lời Tống Thanh, Hàn Nguyệt Nguyệt sửng sốt, Tống Thanh và Tư Tư? Nàng trợn to mắt, "Chuyện này Tư Tư biết chứ ?", chỉ cần Tư Tư muốn nàng sẽ không ngăn cản.

"Biết ạ", thì ra là vậy, nếu nàng không đồng ý, chẳng phải là chia rẽ uyên ương ư? Tống Thanh đã từng có thê tử, Tư Tư không để ý, nàng kia cũng không có quyền gì ngăn cản, nhưng mà Tống Thanh còn có đứa con trai 13 tuổi, đứa bé còn nhỏ thì dễ, nhưng đã lớn thế này rồi, có suy nghĩ riêng của mình, làm mẹ kế thật không dễ dàng.

"Nếu hai người các ngươi đã quyết ta sẽ không ngăn cản, chỉ cần Tư Tư thích là được rồi, hai ngươi cứ định ngày rồi báo cho ta biết một tiếng là được", Tống Thanh vui vẻ cười, dập đầu nói, "Cảm ơn chủ nhân thành toàn".

"Đứng lên đi, gọi Tư Tư vào đây một chút", Tống Thanh ra ngoài, lát sau Lục Tư Tư cuí đầu đi vào.

"Tống Thanh nói với ta, ngươi đã đồng ý, là thật sao? Dù sao hắn đã từng có thê tử", với điều kiện của Tư Tư, có thể tìm được người tốt hơn Tống Thanh nhiều.

Lục Tư Tư gật đầu, "Nếu tiểu thư không đồng ý, Tư Tư sẽ nghe người", thì ra là sợ mình không đồng ý, Hàn Nguyệt Nguyệt bất đắc dĩ cười, "Chỉ cần hai ngươi thật tâm yêu nhau, ta sẽ không ngăn cản, chỉ là

https://thuviensach.vn

hắn còn có một đứa con trai, từ xưa đến nay làm mẹ kế là rất khó khăn, ngươi không sợ sao?", vấn đề này nàng cũng đã nghĩ tới rồi, nàng đã gặp con trai của Tống Thanh mấy lần, đứa bé rất hiểu chuyện, lại nói, chỉ cần Tông Thanh yêu thương trân trọng nàng, những chuyện khác không quan trọng.

"Nô tỳ đã gặp Tống Ngọc vài lần, nó là đứa nhỏ hiểu chuyện", xem ra đã chuẩn bị tốt rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt cười, "Đã vậy, hai ngươi cứ theo ý mình đi, đó là chuyện quan trong cả đời, Tống Thanh giờ cũng là nhân vật có tiếng tăm, làm náo nhiệt một chút, tình hình bây giờ, ta không tiện ra mặt, nhưng sẽ chuẩn bị cho người một phần của hồi môn, coi như là tâm ý của ta", lúc trước nàng cũng đã nói rồi, các nha hoàn khác cũng sẽ như vậy.

"Tạ ơn tiểu thư", Hàn Nguyệt Nguyệt kéo Lục Tư Tư qua, "Khóc cái gì mà khóc, đây là chuyện tốt, mặc dù thành thân, nhưng sau này phu thê các ngươi cũng phải tận tâm giúp ta quản tốt Thiên Hương Lâu đó", Lục Tư Tư nín khóc mỉm cười, ngẩng đầu lên, "Tất nhiên rồi ạ, cả đời này Tư Tư sẽ giúp tiểu thư quản lý tốtThiên Hương Lâu".

Mấy nha hoàn khác biết được, rất cao hứng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Trương Tiểu Tinh, trong lòng có chút phức tạp.

Trên đường trở về, bà vú ẵm Đoàn Đoàn và Viên Viên ngồi trên chiếc xe ngựa phía sau, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi dựa trong lòng Mạnh Dịch Vân, nhắm mắt lại, Mạnh Dịch Vân ôm hông nàng.

"Không vui sao?", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, Mạnh Dịch Vân hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, "Tư Tư và Tiểu Tinh lớn hơn ta hai ba tuổi, để bọn họ sắp thành bà cô già rồi, ta rất áy náy, giờ Tư Tư sắp thành thân, cũng coi như xong, nhưng còn Tiểu Tinh, ai~"

"Ta còn tưởng nàng không nỡ để bọn họ thành thân chứ, việc này không gấp được, từ từ đi", rồi sẽ gặp được người tâm đầu ý hợp thôi.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt xoắn lọn tóc trong tay, “Hắc Ưng cũng là người lạnh lùng, chàng nói xem, hai người họ mà thành một đôi thì sẽ như thế nào?”, có khi nào cả ngày không nói với nhau tiếng nào không?

Mạnh Dịch Vân không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt tưởng tượng cảnh hai người họ ở chung, khóe miệng bất giác hếch lên, thật ra thì Hắc Ưng cũng không tồi, ít nhất sẽ không lăng nhăng.

“Sao vậy?”, xe ngựa đột nhiên dừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Mạnh Dịch Vân cũng không hiểu, “Vương gia, có thích khách”, nghe vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức lao ra khỏi xe, Mạnh Dịch Vân theo sát phía sau.

Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm xe ngựa phía sau lên, hai bà vú bị dọa, ngồi co lại một cục, Hàn Nguyệt Nguyệt lên xe, “Tiểu Tinh, đi mau”, mặc kệ bọn áo đen này vì sao mà đến, nàng cũng sẽ không để nhi tử xảy ra chuyện.

Trương Tiểu Tinh đánh xe, Mạnh Dịch Vân ngồi phía trước, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn hai bà vú run lẩy bẩy, nhíu mày, “Đừng ôm chặt tiểu vương gia như vậy”, hai bà vú nghe vậy vội buông lỏng ra.

Hắc Ưng và ám vệ giữ chân bọn áo đen lại, Trương Tiểu Tinh đánh xe chạy về vương phủ chỉ cần vào trong thành, bọn áo đen này sẽ không dám đuổi theo nữa.

Mấy kẻ áo đen đuổi kịp, chặt vào xe ngựa, xe ngựa đổ xuống, Mạnh Dịch Vân vọt vào trong xe, cùng Hàn Nguyệt Nguyệt ôm hai nhi tử nhảy xuống.

“Tiểu Tinh, dẫn hai bà vú đi trước đi”, Trương Tiểu Tinh rất không muốn, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt cương quyết, nàng đành dẫn hai bà vú đi trước, mục tiêu của bọn áo đen không phải họ, đương nhiên không đuổi theo.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Đến Nơi Hẹn

Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân mỗi người ôm một nhi tử, đánh nhau với bọn áo đen, Mạnh Dịch Vân sợ Hàn Nguyệt Nguyệt và nhi tử bị thương, chắn trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, kéo dài một lát, chờ Trương Tiểu Tinh dẫn hai bà vú đi xa, hai ngươì bắt đầu vừa đánh vừa lui.

Trong nháy mắt Hàn Nguyệt Nguyệt phóng ra mười mấy hồng châm, bọn áo đen phải tản ra, lúc định thần lại, Mạnh Dịch Vân và Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm biến mất.

“Không cần đuổi theo”, một nam tử che mặt nhảy từ trên tường xuống ngăn bọn áo đen lại, “Vâng chủ nhân”, nam tử bịt mặt nhìn theo hướng Mạnh Dịch Vân và Hàn Nguyệt Nguyệt biến mất, cười lạnh, những người khác có thể không chú ý, nhưng vừa nãy từ trên cao hắn nhìn thấy rất rõ ràng, võ công Mạnh Dịch Vân cao hắn đã biết, nhưng Vân Vương phi, bình thường nhìn như một cô nương nhu nhược, không ngờ khinh công lại cao như vậy, so với Mạnh Dịch Vân cũng không kém.

“Nàng không sao chứ?”, hai người dừng lại, Mạnh Dịch Vân hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Không sao”, những người này còn chưa đủ khả năng gây thương tổn nàng đâu, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Viên Viên, nhóc chẳng sợ gì cả, mở to mắt nhìn xung quanh.

“Đoàn Đoàn không sao chứ?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Đoàn Đoàn, nhóc cũng giống Viên Viên, khiến nàng cảm thấy buồn cười, đánh nhau như vậy mà hai tiểu quỷ này chẳng sợ gì cả, lá gan thật lớn mà.

https://thuviensach.vn

Trương Tiểu Tinh đưa hai bà vú về đến phủ, lại định chạy đi, còn vương gia, tiểu thư và hai tiểu vương gia nữa, bọn áo đen đông như vậy, sợ là lành ít dữ nhiều.

Hắc Ưng thấy vậy, vội nói "Đi đâu?", Trương Tiểu Tinh thấy Hắc Ưng đã về vội hỏi, "Ngươi đã về? Vương gia bảo ta dẫn hai bà vú đi trước, vương gia và vương phi vẫn còn ở phố tây", dám tập kích ở kinh thành, xem ra lai lịch không nhỏ, sợ là vì hai tiểu vương gia mà đến.

"Ta không dám đuổi theo bọn chúng, sợ mắc bẫy nên rút lui trước, khinh công của vương gia và vương phi cao hơn bọn chúng, nếu đã bảo ngươi đi trước, chắc là sẽ tìm được cơ hội thoát thân, cứ chờ một lát xem sao", vương gia không bao giờ làm chuyện mình không nắm chắc, huống chi còn có vương phi bên cạnh, võ công của bọn áo đen tuy cao nhưng nếu muốn trốn, vẫn dư sức.

Về tới vương phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt để Đoàn Đoàn và Viên viên ở phòng mình, tối nay, hai bà vú đã bị dọa sợ, Hàn Nguyệt Nguyệt không yên lòng, gọi Ngân Nguyệt nấu canh an thần cho hai người.

Rửa mặt xong, Hàn Nguyệt Nguyệt để hai nhi tử nằm giữa nàng và Mạnh Dịch Vân, đề phòng bọn chúng rớt xuống giường, hai nhóc ngủ rất hay cựa quậy.

"Vương phi, trong cung truyền lời nói hoàng hậu nương nương nhớ hai tiểu vương gia, lệnh chúng ta mang hai tiểu vương gia vào cung" Trúc Thanh nói, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm nghĩ, hoàng hậu nhớ nhi tử của nàng? Hừ, không biết lại có bẫy gì đây, nhưng lại không thể không đi, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn hai nhi tử ngẩn người, đây là nơi mưu toan tranh quyền đoạt lợi để sinh tồn, dù mình cẩn thận thế nào, sợ là cũng sẽ có chỗ sơ hở, tỷ như hôm nay, hoàng hậu nói một câu muốn nàng đem nhi tử tiến cung, nàng cũng không thể kháng chỉ.

https://thuviensach.vn

“Vương phi?” thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩn người không nói, Trúc Thanh gọi thử, người trong cung còn đang đợi nàng trả lời mà.

Hàn Nguyệt Nguyệt định thần lại, “Chuyển lời cho họ, ta lập tức mang theo hai tiểu vương gia vào cung”, là phúc hay họa, muốn tránh cũng không tránh được.

Xe ngựa trong cung đang chờ ở bên ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, phái luôn cả xe ngựa tới, không cho phép mình cự tuyệt rồi.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên Hàn Nguyệt Nguyệt vào cung, nhưng vẫn không quen nổi không khí nơi này, cảm giác đè nén, làm người ta mờ mịt, tựa như có người đang bóp cổ mình, làm mình thở không nổi, có lẽ là do mình có cảm giác bài xích thôi, nếu không sao lại có nhiều người tranh nhau để được vào cung như vậy.

“Vương phi, đến rồi”, một thái giám nhắc nhở Hàn Nguyệt Nguyệt, xe ngựa được phép đi thẳng đến Phượng Nghi cung của hoàng hậu, xuống xe, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn cửa chính của Phượng Nghi cung, đây là nơi ở của nữ nhân có quyền lực lớn nhất của mỗi triều đại.

“Tham kiến hoàng hậu nương nương”, thấy hoàng hậu Tăng Nhu đang tựa vào nệm, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức tiến lên hành lễ, hoàng hậu mở mắt, trên mặt xuất hiện ý cười dịu dàng, ra hiệu cho cung nữ bên cạnh đỡ dậy, “Vương phi tới rồi à, mau ngồi đi, đã lâu không thấy hai tiểu vương gia, ai da rất nhớ, cho nên hôm nay mới cho người truyền lời gọi vương phi ẵm vào cung cho ai da nhìn một chút”, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, nhìn thấy trong phòng còn hai vị mỹ nữ, đều là phi tần của Mạnh Dịch Hiên, nhưng nàng chưa gặp bao giờ.

“Được hoàng hậu thương yêu là phúc khí của chúng, chỉ là trẻ con khó tránh khỏi nghịch ngợm, sợ làm phiền hoàng hậu, nên mới không dám mang vào cung thường xuyên ạ”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, diễn trò ai

https://thuviensach.vn

mà không biết a, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn lướt qua hai mỹ nữ kia một cái, hoàng hậu nhìn thấy, khẽ mỉm cười, “Nhìn xem, ta vui quá quên mất giới thiệu, đây là Thục phi và Ngọc thục viện (một chức thấp hơn phi) chắc vương phi chưa gặp bao giờ”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Tham kiến Thục phi, thục viện nương nương”, mặc kệ là chức cao hay thấp, đều là phi tử của Mạnh Dịch Hiên, không thể đắc tội được.

“Vương phi xin đứng lên, không cần đa lễ”, Vân vương phi này hẳn là rất được Vân vương sủng ái, gả vào đã hơn một năm, mà Vân vương vẫn không có người khác.

“Hai tiểu vương gia thật đáng yêu”, Thục phi nhìn đứa bé trong tay hoàng hậu nói, nhưng lại không dám nói muốn ẵm, đây là nhi tử của Vân vương, nếu có gì sơ suất, sẽ rước họa vào thân, Ngọc thục viện thì ngược lại, ngồi yên lặng một bên không mở miệng. Giả sử Mạnh Dịch Vân có nhiều thiếp thế này, không biết mình sẽ khó chịu thế nào, mặc dù ngoài mặt hoàng hậu rất nhiệt tình, nhưng trong lòng nhất định là hận chết những vị phi tần này đi, ai lại nguyện ý chia sẻ trượng phu của mình chứ, hơn nữa những kẻ đó lại trẻ đẹp hơn mình nhiều.

“Đúng vậy, thật dễ thương, mấy ngày nay hoàng thượng cứ nhắc chúng mãi, Toàn công công, ngươi đi bẩm với hoàng thượng, nói hai tiểu vương gia vào cung, tối nay lưu lại dùng cơm”, Hàn Nguyệt Nguyệt muốn cự tuyệt, nhưng hoàng hậu đã hạ lệnh, Mạnh Dịch Vân lại không có ở đây, không ai nói lại, Hàn Nguyệt Nguyệt hơi lo, sáng sớm nay Mạnh Dịch Vân đã ra ngoài, không biết tối có về không.

Đến giờ cơm, Thục phi và Ngọc thục viện cáo từ, một lát sau Mạnh Dịch Hiên tới, thấy Đoàn Đoàn và Viên Viên, lập tức ôm lấy, vui vẻ cười.

Sau khi ăn cơm xong, trời ngày càng tối, vẫn chưa thấy Mạnh Dịch Vân tới đón, Hàn Nguyệt Nguyệt nóng nảy trong lòng, nhưng Mạnh Dịch

https://thuviensach.vn

Hiên đang ẵm một đứa, hoàng hậu ẵm một đứa, nàng không biết phải mở miệng thế nào.

“Hoàng thượng, Vân vương gia tới”, nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, thấy Mạnh Dịch Vân, thở phào nhẹ nhõm, lộ ra nụ cười.

“Tham kiến hoàng thượng, hoàng hậu nương nương”, “Vân vương tới rồi ạ, trẫm còn đang định lưu hai tiểu vương gia ở lại một đêm đấy, không ngờ vương gia đã tới đón rồi”, Mạnh Dịch Vân cười, “Tạ hoàng thượng quan tâm”, vào cung cũng không cho người báo hắn một tiếng, hại hắn vừa về tới phủ, nghe tin, liền chạy vào đây, y phục cũng chưa kịp thay nữa.

“Cũng tối rồi, nếu vương gia đã tới, thì hai người về đi, có thời gian vương phi hãy thường mang hai nhóc vào cung, ai gia rất thích chúng” Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới bên cạnh Mạnh Dịch Vân, bà vú ẵm hai đứa nhỏ, cáo từ Mạnh Dịch Hiên và hoàng hậu , rồi xuất cung, lúc đi Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xe ngựa trong cung, bây giờ về không có xe nữa, đành đi theo Mạnh Dịch Vân.

Qua vài ngày, bỗng nhiên Hàn Nguyệt Nguyệt nhận được một phong thơ không có tên, hẹn nàng gặp mặt, nàng suy nghĩ nát óc vẫn không đoán ra được là người nào, đọc xong, Hàn Nguyệt Nguyệt thiêu hủy phong thơ, giấu Mạnh Dịch Vân một mình đến nơi hẹn.

“Ngươi là ai?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn nam tử che mặt hỏi, nam tử kia thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đến, xoay người lại, quan sát nàng.

“Nghe đồn, Vân vương rất sủng ái Vân vương phi, tại hạ chỉ muốn nhìn thử đó là cô nương như thế nào thôi mà”, nghe giọng của hắn, nàng không đoán được là ai hết.

“Đừng nói ngươi tốn bao công sức hẹn ta ra đây chỉ để nhìn xem ta trông như thế nào thôi, ta còn có nhi tử đang chờ ở nhà, có gì mau nói”,

https://thuviensach.vn

nghe vậy, nam tử kia cười một tiếng, “Tình tình quả nhiên khác người, vương phi không cần gấp, tại hạ không có ác ý, chỉ là muốn trao đổi với vương phi mà thôi”.

Muốn giao dịch với nàng, hừ, con không biết có đủ tư cách hay không đây, “Công tử tìm lộn người rồi, dù có là vương phi đi chăng nữa, ta cũng chỉ là một phụ nhân mà thôi, trừ việc giúp tướng công dạy con, những chuyện khác bổn vương phi không có hứng thú, cáo từ”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt định đi, nam tử kia nói, “Vương phi không cần vội, hãy nghe đề nghị của tại hạ trước rồi đi cũng không muộn.”

Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước, “Vậy phải xem điều kiện của công tử có gì hấp dẫn rồi”, thương nhân không làm chuyện lỗ vốn, mặc dù nàng rất muốn biết người này giao dịch cái gì, nhưng không thể quá nôn nóng, để đối phương biết được.

“Ông chủ giấu mặt của Thiên Hương lâu, đồ đệ của thần y Y Phẩm Đường, thân phận của vương phi thật làm người ta giật mình”, Hàn Nguyệt Nguyệt noí “Vậy thì sao?”, điều tra được thế này, kẻ này đúng là không đơn giản, chuyện nàng sống trong Dược Cốc, không có mấy người biết.

“Tại hạ chỉ là tò mò ý trung nhân của Vân vương có gì khác người, nên mới chú ý hỏi thăm mà thôi, không ngờ vương phi có nhiều thân phận như vậy”, từ nhỏ một mình lưu lạc bên ngoài, 13 tuổi xông pha giang hồ, lập ra Mai Hoa Trang, trong vòng 3 năm, phát triển Thiên Hương Lâu khắp đại giang nam bắc, y thuật siêu quần, làm cho người ta vô cùng tò mò về nàng.

“Chỉ là ngứa tay, làm chơi mà thôi, nếu công tử biết, bổn vương phi cũng không ngại”, điều tra ra thì sao, cũng chỉ là thêm chút phiền phức mà thôi, dù sao còn có Mạnh Dịch Vân mà.

https://thuviensach.vn

“Vương phi xin dừng bước, nếu tại hạ đoán không sai, thì hiện tại vương gia đang điều tra chuyện Thái Uyên cùng thế lực bên ngoài cấu kết đúng không?”, đây là việc ngoài suy đoán của nàng, “Vậy thì sao?”, chuyện bí mật như vậy cũng tra ra được, kẻ này rốt cuộc là ai, tại sao chưa nghe nói đến bao giờ?

“Đây là thư tín của Thái Uyên, vương phi có thể xem một chút”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy phong thư, liếc nhìn, “Ta làm sao tin ngươi được, hôm nay ngươi hẹn ta đến, ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ”, Hàn Nguyệt Nguyệt xé phong thư trong tay, thiên hạ làm gì có cái cho không, tin tứcgiá trị như vậy sao có thể tặng không cho nàng.

“Phong thư này là món quà nho nhỏ mà thôi, nếu vương phi không tin tại hạ, vậy cũng không có cách nào”, thấy hắn làm bộ không sao, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Lễ vật lớn như vậy, bổn vương phi rất cảm ơn”, nhìn theo Hàn Nguyệt Nguyệt biến mất trong rừng cây, Diệp Kỳ Phong lấy khăn che mặt xuống, cười cười “Thật là một cô nương thú vị”.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Chúc Thọ

Sau khi trở về, Hàn Nguyệt Nguyệt kể cho Mạnh Dịch Vân nghe, thấy vẻ mặt âm trầm của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, nàng chỉ là không muốn cho hắn lo lắng thôi mà, mặc dù võ công không cao, nhưng chạy trốn thì nàng rất giỏi a.

"Tin tức đó là kẻ bịt mặt cho nàng xem sao?", Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu "Ta chưa từng thấy chữ viết của Thái Uyên, không dám kết luận là thật hay giả, không biết đưa tin tức cho ta có mục đích gì, hắn chưa nói yêu cầu gì cả", không đề cập điều kiện trao đổi, dễ dàng như vậy, làm cho người ta rất nghi ngờ, nhưng lại không thể hoàn toàn không tin.

"Nói như vậy là Thái Uyên muốn liên thủ với Nam Tĩnh", điều này hắn cũng đoán được, nhưng theo như nội dung trong phong thơ đó thì hình như Nam Tĩnh vẫn chưa đồng ý.

"Mặc kệ là đúng hay không, dã tâm của Nam Tĩnh rất lớn, Thái Uyên đề nghị, bọn họ không có lý do không đáp ứng, ý định của vua Nam Tĩnh, sợ là chờ Thái Uyên thành công rồi, thế cục còn chưa ổn định, tương kế tựu kế, lấy giả làm thật đó", Hàn Nguyệt Nguyệt nói, đến lúc đó nhất định sẽ có nhiều đại thần không phục, Thái Uyên còn chưa đứng vững, Nam Tĩnh đã tiến quân đến kinh thành.

"Lần sau những việc như thế này phải nói trước với ta", Hàn Nguyệt Nguyệt vội gật đầu, "Vâng, vương gia, lần sau nếu có người yêu cầu gặp mặt thiếp thân, thiếp thân nhất định báo trước cho vương gia", Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân

https://thuviensach.vn

cười, biết là đã được tha rồi, lần sau có người hẹn, nói với hắn, nàng được đi mới là lạ đó.

Mười bảy tháng ba là đại thọ 60 của Hoàng lão thái gia, Hoàng phu nhân tự mình tới đưa thiệp, Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp đón ân cần, hai người hàn huyên cả buổi chiều, Hoàng phu nhân vừa chơi đùavới hai nhóc, vừa nói cho Hàn Nguyệt Nguyệt một đống kinh nghiệm dạy con, Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm túc lắng nghe, quả thật có nhiều chuyện nàng không biết, dạy con quả là một việc khó khăn.

“Tặng cái gì mới được đây?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn đống đồ xung quanh, không biết phải chọn cái nào, Hoàng lão thái gia là ngoại công (ông ngoại) của nàng, lúc nàng trở về, cả nhà bọn họ đối xử với nàng rất tốt, Mạnh Dịch Vân đi tới, cầm lấy ngọc như ý trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Những thứ này chắc chắn có rất nhiều người tặng, quà tặng không quan trọng đắt tiền hay không, mà quý ở tấm lòng”, ngày hôm đó chắc chắn sẽ có rất nhiều kẻ nịnh bợ, tặng những thứ đắt tiền.

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng đã nghĩ tới, “Vậy phải làm sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt mở ra bức Thiên Thọ Đồ, đây là nàng bảo Tô Nương và Thu Chi thêu mấy đêm liền mới xong, mỗi quả đào thọ là do một chữ Thọ tạo thành, một bàn đào mừng thọ vừa đủ 1000 chữ Thọ, lão thái gia làm quan lâu như vậy, đồ quý gì mà chưa thấy qua, chắc sẽ không quan tâm những thứ hư lễ kia.

“Được đấy, Hoàng thái gia nhất định sẽ thích món quà này của nàng”, nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt thỏa mãn cười một tiếng, xếp bức họa lại, “Chọn cái này, những thứ khác cất vào kho đi”, Sắc Âm lập tức thu dọn, trước giờ kho là do nàng quản.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt lôi bàn tính ra, lách cách lách cách, Mạnh Dịch Vân đang đọc sách không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn nàng, cau mày bất mãn nói, “Các cô nương khác đều thích thêu thùa gì đó, sao nàng

https://thuviensach.vn

lại thích tính toán sổ sách chứ?", nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không thèm ngẩng đầu lên, tiếp tục tính , "Ta khác những cô nương khác a, những cô nương tầm thường kia sao có thể so sánh với ta, nếu không Vân vương gia mắt cao hơn đầu chàng đây làm sao lại chọn ta chứ?".

Đếm tiền đếm tới mức tay bị chuột rút là chuyện vui vẻ nhất trên đời, ai lại không yêu tiền chứ, cứ lấy tiền ra đếm rồi đếm, bảo đảm bao nhiêu muộn phiền trong lòng đều bay đi hết.

Đến ngày mười bảy tháng ba, Hàn Nguyệt Nguyệt thức dậy từ sớm, chuẩn bị xong liền đi Hoàng phủ, Mạnh Dịch Vân bận rộn không có thời gian, Hàn Nguyệt Nguyệt đành dẫn hai nhi tử đi trước, sợ gặp phải chuyện như lần trước, Hàn Nguyệt Nguyệt dặn đi dặn lại Tiểu Tinh phải trông chừng Đoàn Đoàn và Viên Viên, ở Hoàng phủ khách khứa đông đúc, sợ là có sơ suất.

"Vân vương phi đến", Hàn Nguyệt Nguyệt vừa vào cửa, Hoàng phu nhân đã lập tức chạy ra đón, Hàn Nguyệt Nguyệt vui vẻ nói, "Hôm nay khách khứa đông đúc, cửu mẫu (mợ) không cần khách khí, là người nhà cả mà, cữu mẫu cứ lo tiếp khách đi", Hoàng phu nhân cười nói, "Khách quan trọng cỡ nào cũng không bằng vương phi, mau vào đi, lão thái gia và lão phu nhân mong mãi đấy, hồi kinh lâu vậy cũng không mang hai tiểu vương gia đến chơi".

"Không phải hôm nay tới rồi sao, là không muốn làm phiền cữu mẫu mà", mấy vị phu nhân quan lại thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đến, vội chạy tới thăm hỏi, qua một lúc Hàn Nguyệt Nguyệt mới cùng Hoàng phu nhân vào tới đại sảnh.

Chào hỏi xong, Hoàng lão phu nhân liền kéo Hàn Nguyệt Nguyệt tới, cứ hỏi thăm mãi, Hàn Nguyệt Nguyệt vui vẻ kiên nhẫn trả lời, Hàn Nguyệt Nguyệt tặng hộp quà cho Hoàng lão thái gia, "Nguyệt Nguyệt không có

https://thuviensach.vn

vàng bạc bảo vật quý giá gì, chỉ có món quà mọn này, mong ngoại công không chê", Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói.

Mọi người đều nhìn cái hộp trong tay nàng, rướn cổ lên, muốn xem bên trong có cái gì, Hoàng lão thái gia nhận lấy, cười cười vuốt chòm râu, "Có lòng là tốt rồi, có lòng là tốt rồi, ẫm chắt ngoại tới cho ta nhìn một chút nào", hai bà vú vội ẫm tới.

Ai lại không biết Vân vương phi sinh đôi, nhưng chưa có cơ hội thấy tận mắt, hôm nay là lần đầu tiên lộ diện trước nhiều người như vậy, hai đứa bé đang được hai bà vú ẫm, quần áo giống nhau như đúc, khuôn mặt nhỏ nhắn, rất dễ thương.

Hôm nay phần lớn người tới ở đây là đến vì Hàn Nguyệt Nguyệt, ai cũng biết cháu ngoại Hoàng lão thái gia là Vân vương phi, thận phận Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, dĩ nhiên là trở thành tâm điểm rồi.

Hoàng lão thái gia và Hoàng lão phu nhân khen nức nở Đoàn Đoàn và Viên Viên, lưu luyến không buông nhìn hai bà vú ôm đứa bé đi, nếu không phải do hôm này khách nhiều, sợ là hai người sẽ ôm riết không thả luôn.

"Vương phi chính là cháu ngoại Hoàng thái gia, quà tất nhiên không phải thứ tầm thường, lão thái gia có thể mở ra cho tại hạ mở rộng tầm mắt được không?", không biết ai đó nói, những người khác nhau nhau hùa theo, muốn xem quà của Hàn Nguyệt Nguyệt, hôm nay lão thái gia vui vẻ nên cũng không trách, đưa cái hộp cho cháu trưởng của mình là Hoàng Dận.

Tính Hoàng Hạo vốn thích náo nhiệt, thấy đại ca mở hộp ra, lập tức chạy đến, hai huynh đệ mỗi người một bên, bung mảnh vải trong hộp ra, là một mảnh vải trắng dài khoảng ba mét, rộng một mét, thêu một mâm đào lớn, trông rất sống động, mọi người không khỏi cảm thấy kinh ngạc, người đứng gần một chút nhìn kỹ, thì thấy mỗi quả đào đều là do một chữ Thọ tạo thành, không hỏi hít sâu một hơi.

https://thuviensach.vn

“Tuyệt vời, bức họa tinh tế, châm pháp nhất tuyệt”, mọi người nghe thấy, nhìn kỹ, không thể không bội phục bức tranh thêu này.

“Chỉ là một bức tranh thêu mà thôi, hi vọng ngoại công thích”, Hoàng lão thái gia vui vẻ cười, đời này vàng bạc châu báo gì mà lão chưa thấy qua, già rồi, không để ý tiền tài nữa, mà là sức khỏe, và cả nhà được đoàn tụ, món quà này thật đúng ý lão.

“Vương phi thật có lòng, kiểu này là nghiên mực Dận nhi tặng không được lão thái gia để vào mắt rồi”, Hoàng phu nhân cười nói, mọi người thấy quà của Hàn Nguyệt Nguyệt rồi, không khỏi thêm mấy phần hâm mộ với Hoàng gia.

“Mệt không, hôm nay nhiều người nên hơi ồn ào, mang hai nhóc đi nghỉ ngơi một lát đi”, Hoàng phu nhân dẫn Hàn Nguyệt Nguyệt đến một gian phòng cho khách, Hàn Nguyệt Nguyệt không khỏi cảm thấy Hoàng phu nhân thật chu đáo, “Cảm ơn cữu mẫu, đúng là ồn ào làm con đau đầu quá”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, nàng không thích nơi đông người, đặc biệt là mấy kẻ miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo kia.

An bài tốt cho Hàn Nguyệt Nguyệt xong, Hoàng phu nhân lại đi đãi khách, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống ghế, “Bà vú, để tiểu vương gia lên giường đi, ẵm mãi mỏi tay đó”, Trúc Thanh đến sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, “Vương phi, nô tỳ đấm bóp cho người”, Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, lấy tay chống đầu, để cho Trúc Thanh đấm bóp.

“Cô nương đừng đi theo ta nữa, ta nói bao nhiêu lần rồi, để người ta nhìn thấy không hay”, một giọng nam truyền tới, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, “Nô tỳ đuổi đi nhé?”, Trúc Thanh hỏi, không biết trong này có người đang nghỉ ngơi sao? Còn xông tới, là kẻ nào không quy củ như vậy?

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Không cần”, chắc chỉ là đi ngang qua thôi, nơi này không phải vương phủ, lại nhiều người, thêm một chuyện

https://thuviensach.vn

không bằng bớt một chuyện.

“Ta nói cô nương không nghe thấy sao? Đừng đi theo ta nữa”, nam tử kia cao giọng lên, như rất bất mãn, “Tại sao, tại sao chứ, ta có gì không tốt, nàng ta không thèm cười với ngươi, ta có gì thua kém nàng ta?”, tiếng một cô nương, Hàn Nguyệt Nguyệt giờ mới biết thì ra là một nam một nữ, hơn nữa nam tử lại không thích nữ tử này.

“Ngươi không được nói lung tung, Trần Tú Mỹ, ta nói cho ngươi biết, đây là chuyện của ta, không tới phiên ngươi quản”, nam tử tức giận nói, “Ta cứ thích quản đó, ta không muốn hai ngươi ở cùng nhau”, cô nương tên Trần Tú Mỹ không cam lòng nói, Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày: Trần Tú Mỹ? nghe quen quen à? Suy nghĩ một lúc nàng mới nhớ ra thì ra là bằng hữu của Hàn Thanh Tư, hèn chi to gan như vậy, đúng là vật họp theo loài, người phân thành bầy.

“Không thèm nói với ngươi nữa”, nam tử kia bỏ đi, tiếng bước chân ngày càng xa, Trúc Thanh mới mở miệng, “Không biết là công tử và tiểu thư nhà nào, to gan như vậy”, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, tính tình này thật giống Hàn Thanh Tư, chỉ là Hàn Thanh Tư giỏi che giấu hơn nàng ta mà thôi.

“Trúc Thanh, hỏi thử xem người Trần tiểu thư thích là công tử nhà nào, còn nữa, cô nương được nhắc tới là ai?” nếu như nàng nhớ không lầm thì Trần Tú Mỹ đã đính hôn với công tử nhà họ Trương, chẳng lẽ nam tử đó là Trương công tử?

“Vâng, tiểu thư”, Trúc Thanh trước vốn là nha hoàn Hoàng phủ, đối với nơi này rất quen thuộc, có giao tình với nhiều nha hoàn ở đây, chỉ chốc lát đã hỏi rõ được thân phận hai người kia.

“Vừa rồi là Trương công tử, cô nương được nhắc đến là Bạch Tích, biểu muội Lương đại nhân, gia cảnh không tốt, mới đến ở nhà Lương đại

https://thuviensach.vn

nhân không lâu”, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, bộ dạng Trần Tú Mỹ tuy không phải tuyệt sắc nhưng cũng là mỹ nữ, gia thế không tồi, Trương công tử lại chướng mắt, vậy chỉ có thể là do Bạch Tích rất xuất sắc.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Ngầm Điều Tra

Bắt đầu vào hạ, thời tiết từ từ nóng lên, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm bên cửa sổ khép hờ mắt, thỉnh thoảng có cơn gió nhẹ thổi qua, trước phòng là một vườn trúc, cho nên nắng chiếu không tới, coi như đã tốt hơn nhiều nơi khác rồi, Đoàn Đoàn và Viên Viên lớn lên từng ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm nhận sâu sắc trách nhiệm của một người mẫu thân.

Gần đây hai nhóc mọc răng, thời tiết lại nóng nực, lúc mọc cái răng đầu tiên Đoàn Đoàn sốt cao, đang đêm Hàn Nguyệt Nguyệt bị tiếng khóc của nhi tử đánh thức, đau lòng không chịu được, lập tức chạy tới xem, bà vú dỗ thế nào cũng không hết khóc.

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng chỉ có thể kê một ít thuốc cho Đoàn Đoàn uống, Tô ma ma nói, đứa bé nào mọc răng cũng vậy cả, không cần lo lắng, mặc dù y thuật cao minh, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng biết sẽ không có chuyện gì, nhưng nghe thấy Đoàn Đoàn khóc, nàng cực kỳ đau lòng.

Đúng là sinh đôi có tâm linh tương thông, mặc dù được ẵm tới phòng khác, nhưng chỉ cần Đoàn Đoàn khóc là mười lần thì có đến bảy lần Viên Viên cũng khóc theo, Hàn Nguyệt Nguyệt phải lo cho cả hai, ngày đêm canh giữ, qua mấy ngày, hai đứa mọc răng xong, Hàn Nguyệt Nguyệt đã gầy đi trông thấy, Mạnh Dịch Vân hung hăng mắng nhi tử một trận, dám làm cho nương tử hắn khổ cực như vậy.

“Vương phi, người xem, đại thế tử lại làm rách một cái nữa rồi”, Sắc Âm cầm núm vú cao su dòm dòm, đây là da rất mềm mại, không ngờ hai cái răng cửa nho nhỏ lại lợi hại như vậy, đây là cái thứ ba rồi.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Đổi cái khác là được”, đứa bé nào mới mọc răng đều như vậy, bắt được cái gì cũng muốn cắn, nếu không có cái gì liền mút tay, trên tay nhiều vi khuẩn như vậy, ngộ nhỡ ngã bệnh thì biết làm sao, lúc bú, hai bà vú cũng cau mày, dù rất đau, nhưng không dám nói, Hàn Nguyệt Nguyệt liền nghĩ đến núm vú cao su, ở hiện đại không phải đứa bé nào cũng ngậm nó sao? Mềm mại không sợ bị thương miệng, Hàn Nguyệt Nguyệt liền nói Mạnh Dịch Vân tìm một miếng da dê thiệt mềm, cho người làm theo hình dạng nàng vẽ.

Mới đầu bọn nha hoàn rất tò mò, hai bà vú và mấy ma ma đều cười Hàn Nguyệt Nguyệt, đứa trẻ mới mọc răng nào mà không thích cắn như vậy, vương phi lại cho làm cái này, thật mắc cỡ, Mạnh Dịch Vân mới đầu cũng rất tò mò, thấy hai nhi tử cứ ngậm cái gì đó trong miệng, xem thử, bất đắc dĩ cười, trợn mắt nhìn hai nhi tử không có tiền đồ, ngày nào cũng ngậm cái này, ra thể thống gì chứ.

“Vương phi, đây là?”, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa y phục cho Trúc Thanh, Trúc Thanh nhìn thứ be bé trong tay, đây là y phục sao? Sao lại kỳ quái như vậy, chưa thấy qua bao giờ.

Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Thay cho Đoàn Đoàn, cứ xỏ đầu vào là được, còn nữa, đây là yếm quàng cổ”, trời nóng như vậy, cho chúng mặc dày như thế, không bị nổi rôm mới là lạ đó, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chiếc T shirt nhỏ mình khâu cảm thấy rất hài lòng, mặc dù không được đẹp lắm, nhưng dù gì đây cũng là tình cảm của nàng a.

Thấy vẻ mặt đau khổ của Trúc Thanh, Hàn Nguyệt Nguyệt bất đắc dĩ cầm lấy y phục, tự mình thay cho Đoàn Đoàn, mặc luôn chiếc quần ngắn, nàng nhìn nhìn nhi tử, rất hài lòng, hơi rộng một chút nhưng so với đống y phục dầy cộm kia thì thoải mái hơn rất nhiều, Đoàn Đoàn không hiểu lắm, chỉ cảm thấy không còn nóng như lúc nãy nữa, tay chân hoạt động thoải mái, vui vẻ quơ tay cười với nàng.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Đoàn Đoàn nhễu nước miếng vội lấy yếm lau, người nhỏ như vậy, mà nước miếng ở đâu nhiều thế không biết, Hàn Nguyệt Nguyệt bẹo má Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn bất mãn quay đầu đi.

Trúc Thanh không dám nhiều lời, đành đi kêu Tô ma ma đến, Tô ma ma vừa vào cửa, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi bên giường, Đoàn Đoàn và Viên Viên đang bò loạn trên giường, trên người mặc y phục kỳ lạ, vừa ngắn vừa mỏng, Hàn Nguyệt Nguyệt còn cười không ngừng, Tô ma ma lập tức chạy đến.

“Vương phi, trẻ nhỏ không giống người lớn, không thể mặc ít như vậy được”, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu cười, “Không sao đâu, trời nóng, mặc nhiều quá, sẽ dễ mọc sẩy”.

“Vậy bỏ khối băng đi, trẻ nhỏ không như người lớn, coi chừng cảm lạnh”, Tô ma ma nói, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Để lại một chậu thôi, nếu không sẽ bức bối lắm”, không dám phản bác lời Hàn Nguyệt Nguyệt, Tô ma ma gọi nha hoàn đem băng đi.

Mạnh Dịch Vân về, thấy hai nhi tử đang bò loạn trên giường, Trúc Thanh và Kim Thu đứng canh một bên, Hàn Nguyệt Nguyệt thì đang chăm chú may vá gì đó, thấy Mạnh Dịch Vân về, Hàn Nguyệt Nguyệt buông đồi trong tay xuống, “Chàng đã về? Sao hôm nay sớm vậy?” bình thường không phải sắp tối mới về sao, hình như hôm nay hơi sớm.

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy giúp Mạnh Dịch Vân cởi áo khoác ra, Trúc Thanh bưng một chậu nước tới cho Mạnh Dịch Vân rửa tay, rồi lui ra với Kim Cầu. Mạnh Dịch Vân tới bên giường, thấy y phục kỳ quái của nhi tử, ẵm Viên Viên lên, “Là nàng khâu sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe vậy, quay đầu lại, thấy Mạnh Dịch Vân đang ẵm Viên Viên.

“Đúng a, sao, đẹp chứ, tốt hơn những y phục rườm ra kia nhiều”, Hàn Nguyệt Nguyệt tự hào nói, Mạnh Dịch Vân không nói gì, chỉ là nhíu mày

https://thuviensach.vn

lại.

“Vương phi, dọn cơm lên được chưa ạ?”, Ngân Nguyệt hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ một chút nói, “Ừ, dọn lên đi”, ăn sớm một chút cũng tốt, ăn xong trời cũng vừa tối.

“Nàng làm gì vậy?”, Mạnh Dịch Vân rửa mặt xong, vào phòng, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngồi trước gương, đã tới giờ ngủ rồi mà còn buộc tóc lên, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn tiếp tục buộc tóc , “Ta có việc ra ngoài một chút”, lâu lắm rồi chưa đi ra ngoài, hôm nay nhận được thư của Tống Thanh nói là hàng từ quan ngoại về, nàng phải đi xem thử.

“Khuya lắm rồi, để ngày mai hẵng đi”, Mạnh Dịch Vân bất mãn nói, ban ngày bận rộn, buổi tối vất vả lắm mới có thời gian bên nhau, nàng lại muốn đi.

Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục thay quần áo, không để ý đến Mạnh Dịch Vân: ban ngày đi được sao? Vừa ra khỏi cửa đã có một đám người theo sau, rêu rao như vậy, không gây chú ý với kẻ địch mới là lạ đó.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt sắp đi, Mạnh Dịch Vân vội kéo tay nàng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu “Sẽ về ngay mà, không lâu đâu, chàng nghỉ ngơi trước đi”, với khinh công của nàng, sẽ không có nguy hiểm.

“Nửa canh giờ”, Mạnh Dịch Vân nghiêm mặt nói, Hàn Nguyệt Nguyệt vội gật đầu, “Vâng, vương gia”, nàng khẽ mỉm cười, dắt Mạnh Dịch Vân đến giường, “Chàng bận rộn cả ngày rồi, nghỉ ngơi trước đi, ngoan”, Hàn Nguyệt Nguyệt ép Mạnh Dịch Vân xuống giường, đắp chăn lên, vỗ vỗ mặt Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân vẫn nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt không buông, “Không nghe lời, ta liền dẹp những cửa tiệm kia của nàng”, Mạnh Dịch Vân tức giận nói, chẳng lẽ đường đường một vương gia như hắn còn không nuôi nổi nàng sao, sao còn muốn đi buôn bán nữa.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Mạnh Dịch Vân tức giận lập tức lấy lòng, khom lưng hôn lên mặt Mạnh Dịch Vân một cái, làm vẻ uất ức nói, “Ta tuy là thê tử của chàng, nhưng ta cũng có quyền tự do a, chàng không thể tước đoạt niềm vui của ta được”, nếu mỗi ngày không làm gì cả, chỉ ở nhà trông nhi tử, chờ tướng công trở về, như vậy thật nhàm chán.

“Vậy ta sẽ để cho nàng trông coi tiền trang (ngân hàng), không cần làm gì cả, mỗi ngày chỉ cần ngồi đếm tiền là được”, hắn chưa thấy nữ nhân nào yêu tiền như nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, “Cũng được, nhưng mà bây giờ ta có việc phải ra ngoài, không đi sẽ trễ mất, ta đảm bảo trong vòng một canh giờ sẽ trở lại”, có ngân hàng tư nhân của Mạnh Dịch Vân, sẽ dễ dàng hơn nhiều, phải bàn bạc với Tống Thanh, mở thêm vài chi nhánh, thêm nhiều lĩnh vực khác mới được.

“Tiểu thư”, đến Thiên Hương Lâu, Lục Tư Tư ra đón, “Người đâu rồi?”, không phải nói có ngươ đem hàng đến sao? Chẳng lẽ mình tới chậm, đều do Mạnh Dịch Vân cả.

“Đang ở lầu dưới với Tống Thanh”, Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Đi, xem thử”, để xem lần này là hàng gì đây.

“Ngươi là ai? Tại sao đi theo ta?”, Hàn Nguyệt Nguyệt dừng lại trên nóc nhà, từ lúc ra khỏi Thiên Hương Lâu người này vẫn luôn đi theo nàng, người nào mà to gan như vậy.

“Vương phi thật là mau quên, mới mấy ngày thôi mà”, bóng đen kia đứng cách không xa Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng nhíu mày, “Có chuyện gì? Bổn vương phi bận rộn, không có thời gian nói chuyện tào lao với ngươi”.

“Chuyện lần trước vương phi tính tới đâu rồi? Tại hạ vẫn luôn chờ tin của vương phi”, trong đêm tối, Hàn Nguyệt Nguyệt không thấy rõ mặt hắn.

“Ngươi cứ giấu giấu diếm diếm như vậy, thật không có thành ý, bổn vương phi không bao giờ buôn bán không rõ ràng”, ai biết hắn là ai chứ.

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ lá thư đó vẫn không đủ chứng minh thành ý của tại hạ?” người áo đen nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, “Nếu ngươi không muốn nói ra thân phận, vậy không còn gì để nói nữa”, làm ăn quan trọng nhất là chữ tín, nếu không biết rõ đối phương, một ngày nào đó bị phản lại cũng không biết, mặc dù nàng rất muốn biết kẻ đó là ai, mà lại có được mật thư của Thái Uyên, nhưng cũng không thể lơ là được.

“Đợi chút”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt định đi, người áo đen vội nói, Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước.

“Còn chuyện gì nữa?”, thời gian của nàng rất quý giá.

“Nếu không có sự hỗ trợ của ta, ngươi cho rằng chỉ mình Vân vương là có thể đánh bại Thái Uyên sao, sau lưng lão còn có hậu thuẫn”, nghe vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt vội ngăn kích động trong lòng.

“Vậy thì sao?”, chỉ cần Mạnh Dịch Vân muốn, nàng sẽ nghĩ mọi cách giúp hắn, không phải chỉ là ngôi vị hoàng đế thôi sao? Nếu nhiều người mơ ước như vậy, nàng cũng muốn xem, rốt cuộc ai là người có năng lực.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ đi, người này vội ra chiêu, nàng lách người tránh thoát, người này không nói gì, lại tiếp tục động thủ, làm nàng rất bực mình.

Người này thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tránh thoát, không buông tha, tiếp tục đánh, ngân châm nàng phóng ra cũng vô dụng, bỗng nhiên có một người xông ra, chắn trước mặt nàng.

“Đi”, nghe được thanh âm trầm thấp, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, ôm chặt eo người nọ, trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng hai người. Thấy hai người đã biến mất, Diệp Kỳ Phong kéo khăn che mặt xuống, khóe miệng giương lên: sẽ có ngày chúng ta hợp tác thôi, hắn chờ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Ôn Tuyền 1

"Còn không chịu buông ra?", giọng nam trầm trầm nói, Hàn Nguyệt cọ cọ đầu vào ngực người nọ, "Không buông, cả đời cũng không buông", người này không phải đang ngủ sao? Sao lại đi theo chứ.

Mạnh Dịch Vân kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt ra, sắc mặt xám xịt, "Không phải nói rất giỏi chạy trốn sao, sao còn bị người ta chận lại?", người kia võ công không thấp, nữ nhân này còn không chạy mau, cố tình chờ người ta đuổi theo.

Hàn Nguyệt Nguyệt bĩu môi, "Ta muốn nhìn xem rốt cuộc hắn là ai mà thôi, ai mà lợi hại như vậy, tài sản ngầm của ta cũng điều tra được", không vào hang cọp sao bắt được cọp con, hơn nữa hắn muốn hợp tác với nàng, sẽ không giết nàng, nếu tìm tới nàng, vậy chứng minh nàng có giá trị lợi dụng với hắn.

Mạnh Dịch Vân hất tay áo đi vào, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế, nịnh nọt đuổi theo, cười nói, "Hôm nay chắc chàng mệt lắm đúng không? Ta mới vừa học được mát xa từ ma ma, có muốn thử một chút không?"

Thấy Mạnh Dịch Vân không nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt lại tiếp tục dụ dỗ, "Thử một chút đi mà, xem tay nghề ta thế nào, đừng ngủ mà, để ta giúp chàng cởi áo nhé.....", Hàn Nguyệt Nguyệt cứ lảm nhảm, Mạnh Dịch Vân không cách nào ngủ được, vung tay lên, túm Hàn Nguyệt Nguyệt đè xuống, chặn cái miệng nhỏ nhắn lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt híp mắt, nhìn bộ mặt say mê của Mạnh Dịch Vân, len lén cười, rõ ràng là lo lắng cho nàng, sao phải giả bộ lạnh lùng làm gì

https://thuviensach.vn

chứ, nàng cũng không phải người ngoài, thật là thiếu tự nhiên mà.

“Vương phi, xong rồi ạ”, Sắc Âm bỏ quần áo vào trong một cái rương, kiểm tra xong, nói.

“Sao nhiều vậy? Mang theo hai bộ là được rồi, những thứ khác lấy ra bớt đi, mang nhiều đồ như vậy chả giống đi chơi gì cả”, có mấy ngày thôi mà, lâu gì đâu, Hàn Nguyệt Nguyệt mở rương, quăng bớt y phục ra ngoài.

“Vương gia bận, không đi được, không cần chuẩn bị đồ cho chàng, ngươi xem thử bà vú xong chưa, đi cho sớm, để tới biệt trang trước buổi trưa”, trời nóng thế này, ra ngoài chính là chịu tội.

Thấy Sắc Âm đi ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt len lén giấu bọc đồ vào đáy rương, lấy y phục khác phủ lên trên, “Vương phi, còn chưa ổn ạ?”, Trúc Thanh vào cửa, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang lục trong rương y phục, hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt vội đóng rương lại.

Lắc đầu, “Ổn rồi, ta kiểm tra xem có sót gì không ấy mà, kêu người đem rương ra đi”, Trúc Thanh ra ngoài gọi mấy gia đinh tới vác rương lên xe ngựa.

Đã sớm nói sẽ cùng tới biệt trang nghỉ nghè, nhưng Mạnh Dịch Vân tạm thời có chuyện không đi được, Hàn Nguyệt Nguyệt không muốn bỏ qua cơ hội đi chơi, đành tự đi với nhi tử, biệt trang này ở trên núi, được xây từ lúc hai người vừa mới thành thân, cách thành đông không xa, quan trọng nhất là nơi này có ôn tuyền (suối nước nóng).

Ba chiếc xe ngựa, Hàn Nguyệt Nguyệt hai bà vú và Trúc Thanh ngồi chiếc lớn nhất, Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng đánh xe, bốn người thêm hai đứa trẻ, vẫn còn rộng rãi, xe ở giữa là cho nha hoàn và ma ma, cuối cùng là xe chứa đồ và mấy hộ vệ, còn ám vệ Mạnh Dịch Vân phái theo thì nàng cũng không rõ có bao nhiêu người.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, người nhìn kìa, đó không phải là nhị tiểu thư sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm lên, thấy Hàn Thanh Tư đang đứng trước một quán trà, phía sau có thêm một nha hoàn, hình như đang chờ ai đó, chỉ đứng trước cửa không đi vào, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt lại không biết, nha hoàn này không phải là nha hoàn thân cận của Hàn Thanh Tư.

“Đúng rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt buông rèm xuống, chỉ cần Hàn Thanh Tư không đụng đến nàng, nàng cũng chẳng quan tâm. Xe ngựa chạy chậm rãi, cũng thoải mái.

Trúc Thanh kéo ống tay áo Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ra bên ngoài, thấy Hàn Thanh Tư theo một nam tử vào quán trà, nam tử kia lại không phải là trượng phu của Hàn Thanh Tư, “Nhàn rỗi quá không có việc gì làm phải không? Ra ngoài giúp Tiểu Tinh đánh xe đi”, Hàn Thanh Tư dù sao cũng là tiểu thư của Tướng phủ, sao có thể cùng nam tử xa lạ đi dạo phố, nói cười thế kia.

Trúc Thanh bị Hàn Nguyệt Nguyệt nói cúi đầu, không dám nói lời nào nữa: chuyện của chủ tử nàng không dám lắm mồm, nhưng nàng thấy nhị tiểu thư đi cùng nam tử xa lạ như vậy không ổn, mới nhắc mà thôi, bên ngoài Tiểu Tinh và Hắc Ưng đang đánh xe, nàng ra đó chỉ tổ làm gì kì đà cản mũi, không muốn a.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên bóng lưng của nam tử kia, nàng không nhận ra.

“Phu nhân, đến rồi ạ”, Tiểu Tinh nói, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, “Các ngươi ôm tiểu vương gia xuống trước đi”, hai bà vú nghe vậy, ôm tiểu vương gia xuống, Trúc Thanh giúp Hàn Nguyệt Nguyệt sửa sang lại tóc áo.

“Tham kiến phu nhân”, một nữ quản gia vui cười hành lễ, “Phu nhân, đây là Trương tẩu, là quản gia trong trang”, Lý quản sự giải thích, Vương

https://thuviensach.vn

quản gia không thể rời vương phủ, đành phái trợ thủ của lão là Lý quản sự đi theo.

“Trương tẩu, đứng lên đi”, ma ma này chừng bốn mươi mấy tuổi, nhìn dáng vẻ là một người rất tháo vát, nếu không Vương quản gia cũng sẽ không phái một ma ma trong nom cả trang này.

“Nghe nói phu nhân và thiếu gia muốn tới, lão nô đã kêu người quét dọn sạch sẽ từ trên xuống dưới rồi, phu nhân tới lần đầu, chắc không biết, bây giờ là đầu hạ, sen trong hồ đã bắt đầu nở, hai ngày nữa là nở hết, đúng lúc có thể xem...”, kể từ lúc bà tới đây làm, chưa gặp chủ nhà lần nào, thật vất vả mới gặp được, nhất định phải biểu hiện tốt một phen, vị phu nhân này còn trẻ vậy, chắc chắn không thích những thứ nhìn quá già dặn, may mà mình đã sớm đã sớm chuẩn bị, đổi rèm trong phòng thành màu nhạt hơn, nhìn cho thanh nhã.

“Được rồi, ngươi đi chuẩn bị cơm trưa đi, phu nhân đi đường mệt nhọc, phải nghỉ ngơi trước đã”, Tô ma ma thấy người này chẳng biết thức thời gì cả, mặt trời chói chang như vậy, còn đứng nói những chuyện tào lao.

“Vâng, vâng, lão nô đi ngay đây, phu nhân mau vào trong ạ, nắng gắt quá chừng”, bị người ngắt lời, Trương tẩu có chút không vui, nhưng người ta là người bên cạnh phu nhân, bà cũng không dám đắc tội, đành cười làm lành nói.

“Trương tẩu vất vả rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, đi vào bên trong, Trương tẩu thấy chủ tử khách khí như vậy, oán khí vừa rồi liền trở thành hư không.

“Phu nhân quá lời rồi, đâylà bổn phận của lão nô mà”, càng quyết tâm mấy ngày tới phải biểu hiện thật tốt, lưu lại ấn tượng tốt cho chủ nhân.

Nơi này mặc dù cách kinh thành không xa, nhưng hai bên trang viện đều là rừng cây, mát hơn trong thành rất nhiều, hơn nữa không khí trong

https://thuviensach.vn

lành, tâm tình Hàn Nguyệt Nguyệt vô cùng tốt, thoải mái ngủ trưa một giấc, khi tỉnh lại trời đã tối, đến bên bàn rót một ly trà, thấy không có người đi vào hầu, không khỏi có chút bất mãn.

Nàng thức dậy, tiếng động lớn như vậy cũng không ai phát hiện, chẳng lẽ Trúc Thanh không có ngoài cửa? Mở cửa sổ, bên ngoài, đúng như Trương tẩu nói, bên trong hồ hoa sen đã nở rộ, lộ ra nhụy ở bên trong.

“Phu nhân, người dậy rồi ạ”, Trúc Thanh bước vào thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang đứng bên cửa sổ, hơi run một chút, vừa rồi nàng chỉ lo đi xem cá lớn Trương tẩu chỉ, không ngờ Hàn Nguyệt Nguyệt đã thức dậy.

“Ừ, hai tiểu vương gia có khóc nháo không?” tới nơi lạ, không biết hai tiểu quỷ có làm ầm ĩ hay không, Trúc Thanh tới rương chọn y phục giúp Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Không ạ, hôm nay hai tiểu vương gia rất ngoan, phu nhân, đây là?”, Trúc Thanh lấy ra một bọc y phục, cái này không phải nàng chuẩn bị a?

Hàn Nguyệt Nguyệt vội chạy tới lấy lại bọc y phục, thật may là chưa bị mở ra, “Tiện tay đem theo thôi, ở ngoài không cần quá gò bó”, Trúc Thanh nhìn nhìn bọc y phục, lại không dám hỏi, đành gật đầu, lấy ra một bộ váy xanh nhạt cho Hàn Nguyệt Nguyệt thay.

“Phu nhân, người muốn đi đâu ạ?”, Trúc Thanh theo sau Hàn Nguyệt Nguyệt, vừa ăn cơm xong, chẳng biết vương phi định đi đâu, tới trước cánh rừng, Hàn Nguyệt Nguyệt dừng lại.

“Ngươi ở đây trông chừng, không cho bất luận kẻ nào tới gần”, đây là khu rừng bên trong trang, ở trong có ôn tuyền, nàng phải đi ngâm ôn tuyền mới được.

“Vâng phu nhân, nhưng nơi này vắng vẻ quá, nô tỳ đi gọi người đến coi chừng, để nô tỳ đi với người”

https://thuviensach.vn

“Không cần, ngươi canh ở đây là được rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt không thèm để ý lời Trúc Thanh, cầm bọc y phục, đi vào bên trong, mặc dù trời sắp tối, rừng sâu hoang vắng đúng là có hơi sợ, nhưng nghĩ đến có ôn tuyền đang đợi mình, Hàn Nguyệt Nguyệt không do dự tiến vào.

“Thì ra còn có phòng?”, sao Mạnh Dịch Vân không nói với nàng chứ, sớm biết đã tới nơi này ở luôn rồi, khỏi phải phí công, Hàn Nguyệt Nguyệt vào phòng, thay đồ bơi do nàng tự khâu, mặc dù không đẹp lắm, nhưng mặc vào nhìn cũng được.

Kể từ khi xuyên tới đây, nàng đã không được đi bơi lần nào, giờ có cơ hội, nhiều năm không bơi rồi, có vài phần xa lạ, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nhảy vào trong ao, nước không sâu, vừa đến bả vai, Hàn Nguyệt Nguyệt kích động bơi mấy vòng, mới tìm lại được cảm giác bơi lội ngày trước.

Nàng tựa vào một tảng đá, hai chân không ngừng quẫy nước, nếu có người xoa bóp giúp thì tốt rồi, kiếm tiền nhiều như vậy, nên hảo hảo hưởng thụ một phen, sao trước giờ nàng lại không nghĩ đến việc xây một hồ nước nóng chứ, cũng may còn có Mạnh Dịch Vân nghĩ ra.

“Ai?”, nghe tiếng bước chân, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức chạy về căn phòng cạnh ao, nhưng còn chưa bước lên bờ, đã bị người bắt được, nàng cau mày, đá ngược một cái, người nọ nhanh chóng tránh được, Hàn Nguyệt đá mạnh quá, trọng tâm không vững, cả người ngã ngửa ra sau.

Người nọ kéo Hàn Nguyệt Nguyệt lại, đáng tiếc nàng chỉ bận đồ bơi, không nắm được y phục, Hàn Nguyệt Nguyệt trượt chân, hai người đều ngã vào trong hồ.

“Ai kêu chàng chọc ta, ai cho chàng chọc ta, hù chết ta rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy tay chân đá loạn trên người Mạnh Dịch Vân, tới cũng không nói một tiếng, còn hù nàng, nếu là một nam tử xa lạ, thì đã có chuyện rồi.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, được rồi mà, là lỗi của ta”, Mạnh Dịch Vân ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng không nhúc nhích được, tức giận cắn lên vai Mạnh Dịch Vân.

“Đau răng không?”, Mạnh Dịch Vân hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt đã trút được giận, nhả ra, “Đúng là đau răng thật”, sao lại cứng thế chứ.

“Buông ra, ta sắp ngộp thở rồi” Hàn Nguyệt Nguyệt dùng dằng muốn thoát ra, hung tợn nhìn Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Ôn Tuyền 2

Mạnh Dịch Vân nhìn y phục trên người Hàn Nguyệt Nguyệt không chớp mắt, nhướng mày, "Đổi y phục đi", ở đâu ra y phục dở dở ương ương thế này, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, "Không đổi", đây là đồ bơi a, không mặc không lẽ muốn nàng trần như nhộng mà bơi sao.

Đêm động phòng, thấy áo lót lạ lùng của nàng là hắn mở rộng tầm mắt rồi, giờ lại tới cái này, thật không biết sao mà nàng có nhiều thứ đồ cổ quái như vậy, hắn chưa thấy bao giờ.

Hàn Nguyệt Nguyệt định bơi qua bờ bên kia, bị Mạnh Dịch Vân bắt chân lại, nàng bất mãn trợn mắt, bị lôi trở lại, "Nơi này không có ai, ta cũng đâu có thường mặc như vầy, không phải tốt lắm sao? Chẳng lẽ chàng muốn ta không bận gì mà bơi à?", Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn nói.

Mạnh Dịch Vân ép người Hàn Nguyệt Nguyệt lên bờ ao, "Chàng muốn làm gì?", Hàn Nguyệt Nguyệt vòng tay ôm ngực.

Mạnh Dịch Vân tiến sát mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, cắn vành tai hồng hồng của nàng, "Nàng biết ta muốn gì mà, rõ ràng là nàng cố tình quyến rũ ta", nghe vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy Mạnh Dịch Vân ra, "Sắc lang", ai quyến rũ hắn chứ, rõ ràng là hắn tự xông vào mà, giờ còn đổ thừa nàng? Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận quay đầu qua hướng khác.

Nhưng sức nàng sao bằng hắn, "Chàng đứng xé a", nam nhân dã man này, không bao giờ chịu cởi cứ trực tiếp xé thôi, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm thân, tránh tay Mạnh Dịch Vân.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên ở nơi hoang dã, hết sức cuồng nhiệt, Mạnh Dịch Vân giày vò Hàn Nguyệt Nguyệt hết lần này tới lần khác, đến khi nàng khóc cầu tha mới thôi.

“Sao chàng lại tới đây?”, nghỉ ngơi một lúc, Hàn Nguyệt Nguyệt khôi phục chút sức lực, tựa vào tay Mạnh Dịch Vân, hai người tiếp tục ngâm mình trong ao.

“Không yên tâm, tới xem thử”, vốn đã nói sẽ đi nghỉ hè cùng nhau mấy ngày, nhưng lại có chuyện không đi được, Mạnh Dịch Vân rất áy náy, “Chút nữa lại đi sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

Mạnh Dịch Vân hôn nhẹ trán Hàn Nguyệt Nguyệt, “Ừ”, giục ngựa không ngừng chạy tới, chỉ vì muốn thấy nàng một chút.

Hàn Nguyệt Nguyệt buồn bã cúi đầu, “Lại có chuyện gì sao? Chàng nói với ta thử xem, cứ cho là ta không thể giúp chàng giải quyết được, thì cũng góp ý được mà?” chuyện gì cũng giấu, phu thê mà như vậy sao? Cứ tự mình gánh vác mọi chuyện.

“Không có gì, chỉ là Từ Châu có chút biến, ta phải đi mấy ngày, nàng cứ ở lại đây nghỉ ngơi, xong việc, ta sẽ trở lại đón nàng”, nữ nhân của Mạnh Dịch Vân hắn chỉ cần sống khỏe mạnh vui vẻ là được rồi, trời có sập xuống cũng có hắn chống đỡ.

Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn nhéo hông Mạnh Dịch Vân một cái, Mạnh Dịch Vân lập tức bắt lấy bàn tay quấy rối kia, “Ngoan, chỉ mấy ngày thôi mà”, xung quanh đây có rất nhiều ám vệ, có thể bảo đảm an toàn được.

“Ta là thê tử của chàng, phải cùng chia sẻ khó khăn hoạn nạn, ta không muốn núp dưới bóng của chàng mà sống an nhàn, dù cho ta không giúp được gì, thì chàng nói ra trong lòng cũng sẽ dễ chịu hơn mà, để một mình chàng gánh vác hết, chàng buồn lo, lòng ta cũng rất đau” tại sao chuyện gì cũng không nói.

https://thuviensach.vn

“Nhiệm vụ của nàng là tự chăm sóc tốt cho mình, cho nhi tử của chúng ta, để ta an tâm xử lý những chuyện khác, vậy là giúp đỡ lớn nhất rồi, đừng nghĩ nhiều, tất cả đã có ta, ta sẽ không để nàng và nhi tử có chuyện”, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm hông Mạnh Dịch Vân thật chặt.

“Làm hết sức là được rồi, nếu không được nữa, chúng ta cứ trực tiếp giết Thái Uyên và đồng bọn của lão, sau đó dẫn nhi tử đi ẩn cư, bọn họ sẽ không tìm được đâu”.

Mạnh Dịch Vân gật đầu, “Được, nếu bất đắc dĩ phải giết bọn chúng, cả nhà chúng ta sẽ đi ẩn cư”, sống cuộc sống thần tiên.

“Ta nói thật đó, nếu bức ta, ta độc chết cả nhà lão”, thấy Mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt biết hắn trả lời cho có mà thôi.

“Ta biết, ta nghiêm túc mà”, lần nào cũng nói như vậy, nhưng đến lúc đó, khẳng định nàng sẽ lại mềm lòng không xuống tay được.

Lúc tỉnh lại, Hàn Nguyệt Nguyệt đã thấy mình đang nằm trong phòng, y phục trên người đã được thay mới, trời đã tối, trong phòng có mấy ngọn đèn dầu mờ mờ, không thấy Mạnh Dịch Vân, chắc là đã đi rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt gọi, “Trúc Thanh”, nghe tiếng, Trúc Thanh lập tức chạy vào.

“Phu nhân, người đói bụng chưa? Nô tỳ dọn cơm lên nhé?”.

“Vương gia đi rồi sao?”, nàng ngủ quên lúc nào không biết, còn bộ đồ bơi? Không biết có bị Mạnh Dịch Vân hủy không.

“Vâng ạ, đưa phu nhân về xong là vương gia đi liền”, thấy vương gia ôm vương phi đi ra, nàng giật mình, rõ ràng lúc vào chỉ có một mình vương phi, sau lúc đi ra lại là hai người.

https://thuviensach.vn

“Dọn cơm lên đi”, bụng đói xẹp lép luôn rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi vào bàn, uống ly trà cho ấm bụng.

Ở lại mấy ngày, còn chưa thấy Mạnh Dịch Vân trở lại, Hàn Nguyệt có chút lo, lần này đi hắn chỉ mang theo Tần Minh, để Hắc Ưng ở lại, Hàn Nguyệt Nguyệt gọi Hắc Ưng đến hỏi, cũng chẳng thu được gì, nhàm chán ngồi bên cửa sổ ngắm sen.

“Phu nhân, Vương quản gia cầu kiến”, Vương quản gia? Hàn Nguyệt Nguyệt khó hiểu, Vương quản gia không phải đang ở vương phủ sao? Không lẽ trong phủ xảy ra chuyện?

“Cho vào đi”, Trúc Thanh ra ngoài, lát sau dẫn theo Vương quản gia vào.

“Tham kiến vương phi nương nương”, Vương quản gia hành lễ.

“Vương quản gia, xin đứng lên, có phải trong phủ có chuyện gì không?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Vương quản gia đứng dậy, không dám ngẩng đầu.

“Trong phủ ổn cả, lão nô đến là vì chuyện Tướng phủ, sáng sớm hôm nay Tướng gia phái người đến mời vương phi, lão nô đã cả gan đáp lời cho người về trước, giờ mới chạy lại đây báo cho vương phi”, Tướng phủ là nhà mẹ đẻ của vương phi, cho người đến mời, phải chăng là đã có chuyện gì.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, “Quản gia vất vả rồi, có biết là vì chuyện gì không?”, nếu không có việc cầu cạnh, thì đã chẳng nhớ tới có một nữ nhi là nàng đây.

“Lão nô cũng không rõ lắm, chỉ là mấy ngày nay, nghe đồn nói nhị tiểu thư và nhà chồng náo loạn gì đó”, Lý công tử muốn bỏ thê tử, làm cả kinh thành xôn xao.

https://thuviensach.vn

“Biết rồi, Trúc Thanh thu dọn đồ đạc, chúng ta về”, Hàn Thanh Tư? Mà cũng đúng, chỉ có chuyện của nàng ta, Hàn Diệu Văn mới lo sốt vó như vậy, dù gì, nàng cũng phải về xem thử có chuyện gì, đã lập gia đình rồi, còn gây ra chuyện chê cười gì nữa đây.

“Hay là ăn cơm trước hẵng đi ạ, giờ cũng đã trưa rồi”, Trúc Thanh nói, nếu không ăn, chỉ sợ về đến kinh thành đã là buổi chiều rồi.

“Cũng được, quản gia đi nghỉ ngơi một lát đi, cơm nước xong sẽ lên đường”, dù sao cũng là bọn họ có chuyện cầu mình, trễ một chút cũng tốt, đỡ cho phải dính vào cục diện rối rắm.

“Về vương phủ trước”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, dù sao nàng cũng không vội.

Hàn Nguyệt Nguyệt về tới vương phủ, vệ sinh chỉnh trang lại xong, mới dẫn theo Sắc Âm tới Tướng phủ, nhìn cửa chính của Tướng phủ, nàng thầm cười lạnh.

“Tham kiến vương phi nương nương”, người giữ cửa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, lập tức hành lễ, “Nhanh đi báo, vương phi tới”, nghe Sắc Âm nói, một gia đinh liền chạy vào trong báo.

Nghe gia đinh báo lại, Hàn Diệu Văn vội ra đón, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng đã đi tới cửa đại sảnh.

“Tham kiến vương phi nương nương”, mọi người nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt rối rít hành lễ, chỉ có Hàn Diệu Văn vẻ mặt buồn bã nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, đại phu nhân nắm tay Hàn Thanh Tư, hai mẹ con vừa nói chuyện vừa dùng khăn tay lau nước mắt.

“Tổ phụ vẫn khỏe ạ? Sao không thấy người, chẳng lẽ lại đi biệt trang rồi sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống, nói.

https://thuviensach.vn

Hàn Diệu Văn nói, “Tổ phụ ngươi gần đây phiền lòng, dọn đi rồi, ngươi có thời gian thì đi thăm người một chút”, vốn muốn lưu người lại, nhưng lão phu nhân ba ngày nháo một trận nhỏ, năm ngày nháo một trận lớn, ai mà không phiền chứ, dọn ra ngoài cũng tốt, cho thanh tĩnh bớt.

“Vậy a, nhi nữ có đem vài lọ thuốc bổ cho người, xem ra phải chạy tới biệt trang một chuyến rồi”, nha hoàn dâng trà cho Hàn Nguyệt Nguyệt xong, nàng cúi đầu nhìn ly trà, không hỏi thăm đại phu nhân và Hàn Thanh Tư.

“Trà này thật thơm, phụ thân mua ở đâu vậy? Có thể mua giùm nữ nhi một ít không, Vương gia cũng thích uống trà, đáng tiếc không tìm được trà ngon”, Hàn Nguyệt Nguyệt đặt chén trà xuống, cười nói.

Hàn Diệu Văn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không hỏi, đành nói, “Được, lần sau mang cho ngươi một ít, lần này gọi ngươi tới là vì chyện của Thanh Tư, chắc ngươi đã nghe nói rồi chứ”, bình thường cưng chiều quá, mới dạy ra một nữ nhi bất hiếu như vậy.

Hàn Nguyệt Nguyệt làm bộ khó hiểu, “Muội muội có chyện gì? Mấy ngày nay nhi nữ ở biệt trang nghỉ hè, hôm nay quản gia chạy tới nói phụ thân cho mời, nữ nhi mới chạy về, chưa kịp ăn cơm tối đã vội tới rồi”.

Hàn Diệu Văn trợn mắt nhìn Hàn Thanh Tư, Hàn Thanh Tư cúi đầu, đại phu nhân bất mãn, “Vương phi nương nương địa vị cao, mời một chuyến thật là không dễ dàng”, rõ ràng sáng sớm đã kêu người đi mời, cố tình đến tối mới tới, không phải là không nể tình thì là gì.

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không tức giận, giả bộ không hiểu, “Mẫu thân khách khí rồi, địa vị có cao hơn nữa, vẫn là nữ nhi của phụ thân mà, mấy ngày nay trời nóng quá vương gia sợ hai đứa nhỏ sinh bệnh, mới đưa mẫu tử đi nghỉ hè, nghe quản gia báo lại, nữ nhi không phải đã giục ngựa không ngừng chạy tới sao?”, tới đã là nể mặt bà lắm rồi.

https://thuviensach.vn

“Bớt cãi nhau đi”, Hàn Diệu Văn quát lớn, đại phu nhân liếc Hàn Nguyệt Nguyệt một cái, không dám cãi lời Hàn Diệu Văn, đành im miệng.

“Mẫu thân ngươi là do quá sốt ruột thôi, ngươi đừng để bụng”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười một tiếng, “Không ạ, mẫu thân nói gì cũng đúng hết, nữ nhi nào dám không nghe ạ”.

Biết Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn đại phu nhân, Hàn Diệu Văn cũng không có cách nào, đành nhìn chằm chằm đại phu nhân: đến lúc này rồi, còn không biết thời thế, dám chọc giận người ta.

“Muội phu ngươi muốn thôi Thanh Tư, phu thê cãi nhau là chuyện thường, quậy lớn chuyện chỉ tổ mất mặt cả hai thôi, đại ca ngươi đã đi khuyên rồi, nhưng muội phu ngươi rất kiên quyết, cho nên mới gọi ngươi về nghĩ biện pháp, phu thê vốn là đầu giường cãi nhau cuối giường hòa, có chuyện gì thì đóng cửa bảo nhau, lại cố tình làm ầm lên cho mọi người đều biết, mặt mũi ta cũng bị mất hết rồi”, Hàn Diệu Văn cắn răng nói.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Sóng Gió Bỏ Vợ

Thành thân chưa tới một năm đã bị bỏ, hơn nữa là do có quan hệ bất chính với nam nhân khác, bảo lão làm sao còn mặt mũi nhìn người, làm sao ngẩng đầu trước các bá quan văn võ khác chứ.

“Muội muội đã làm sai chuyện gì mà nghiêm trọng như vậy, dù gì chúng ta đường đường là tướng phủ, hắn chỉ là công tử nhà thượng thư, quá lớn lối rồi, thê tử há có thể nói bỏ là được”, Hàn Thanh Tư không phải rất thông minh sao? Vụng trộm thế nào lại để trượng phu bắt được chứ, ai bảo, ban ngày ban mặt mà dám cùng nam tử khác cười cười nói nói trên phố, không bị lộ cũng lạ.

Chẳng lẽ nàng ta cho rằng, với thân phận nhị tiểu thư tướng phủ, không ai dám nói gì nàng ta sao, quá đề cao mình rồi, nam nhân nào lại chịu được thê tử ngoại tình chứ.

“Nữ nhi chỉ là uống trà với thế tử mà thôi, chính hắn nhỏ mọn trách nữ nhi sao được, hơn nữa, người ta là thế tử, nữ nhi cũng không dám cự tuyệt a”, gặp nhau trên đường cùng uống chén trà mà thôi, thế mà làm ầm lên, nhất định là do hồ ly tinh đó giở trò, từ lúc gả vào tới giờ luôn đối nghịch với nàng, nếu không phải vì nàng ta là đại tẩu của Lý Cách, nàng đã sớm cho nàng ta một bài học rồi.

“Làm càn, ngươi còn cãi, nếu không phải ngươi trêu chọc người ta, người ta đường đường là thế tử, làm sao biết ngươi, đã là thê tử người rồi, còn làm ra chuyện như vậy, lúc trước cho ngươi ăn học, đạo đức bị cẩu gặm hết rồi à?”, Hàn Diệu Văn đập bàn, Hàn Thanh Tư lập tức ngậm miệng.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh: Hàn Thanh Tư sao không biết chứ, rõ ràng là cố ý mà, là chê địa vị Lý gia không cao sao? Để xem, bị người bỏ rồi, còn ai dám rước nàng về nhà.

“Phụ thân không nên tức giận, muội muội nhất thời hồ đồ mà thôi”, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay áo Hàn Diệu Văn, nàng chạy tới đây cũng không phải để xem tiết mục dạy con của lão.

“Phụ thân, Lý gia đúng là khinh người quá đáng mà, ta đã nói lẽ thiệt hơn, bọn họ vẫn kiên quyết không nghe” Hàn Bác Nhân vừa vào cửa đã hét lên, hắn đường đường là đại công tử tướng gia, thế mà bọn họ dám không nể mặt.

“Được rồi, ngồi xuống trước đi”, Hàn Diệu Văn cắt ngang lời Hàn Bác Nhân, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Ngươi có biện pháp gì không, nói gì các ngươi cũng là tỷ muội, chuyện này mà ầm ĩ lên đối với ngươi cũng bất lợi”, nhất thời Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy máu nóng như xông lên tận đầu.

Hàn Thanh Tư làm ra chuyện không dám gặp người lại bắt nàng muối mặt đi cầu người ta? “Phụ thân đây là ý gì, chuyện này nữ nhi cũng không tiện ra mặt”, cứ coi như cầu được Lý gia không bỏ Hàn Thanh Tư nữa, thì cuộc sống sau này của nàng ta chắc chắn cũng không dễ chịu gì, còn không bằng bị bỏ.

Hàn Diệu Văn cúi đầu, Hàn Bác Nhân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không chịu giúp, tức giận nói, “Ngươi và Thanh Tư đều là tiểu thư tướng phủ, chuyện này sao không chịu giúp một tay chứ, tuy nói nữ nhi gả rồi như bát nước hất đi, nhưng dù gì tướng phủ cũng là gốc của ngươi, thể diện tướng phủ không còn, thì vương phi ngươi cũng đừng mong thoát được”.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Hàn Bác Nhân, “Đại ca là trách muội không xem trọng thể diện của tướng phủ?”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh, nàng

https://thuviensach.vn

không muốn giúp đấy thì thế nào? Không phải vì nể gia gia, nàng cũng lười bước vào tướng phủ nửa bước.

"Đều là tiểu thư tướng phủ, ta không xem trọng thể diện của tướng phủ, vậy muội muội thì sao? Lúc nàng ta hành động như vậy có nghĩ đến sẽ liên lụy tướng phủ? Hai người hỏi nàng thử xem, nàng có muốn trở về Lý gia không, nếu muốn, vậy về sau nếu gây ra chuyện gì nữa, cũng đừng trách ta không nể mặt", thật vất vả mới câu được thế tử, Hàn Thanh Tư sao dễ dàng buông tay được?

"Bác Nhân, ngồi xuống, ai cho ngươi nói chuyện với vương phi như vậy", Hàn Bác Nhân không phục ngồi xuống, nhìn chằm chằm Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng cũng chẳng thèm để ý.

"Phụ thân, nữ nhi không muốn trở về Lý gia đâu, Lý Cách không thường ở trong phủ, đại tẩu lại không phải là người đơn giản, nữ nhi không muốn sống một cuộc sống phải dè trước ngó sau như vậy, hơn nữa mẫu thân hắn còn muốn hắn nạp thiếp đó", Hàn Thanh Tư nói.

Hàn Diệu Văn đập bàn, "Làm càn, đây chính là đạo làm thê mà ngươi học được à? Lời như vậy mà cũng dám nói, ngươi không muốn về cũng phải về, nếu không ta làm sao nhìn người".

Ra khỏi tướng phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào thành kiệu, Hàn Thanh Tư không muốn về lại Lý gia, nàng cứ không cho đấy, để xem nàng ta làm thế nào, cho là câu được thế tử, là có thể ngồi ngang hàng với nàng sao, thiếp thì vẫn mãi là thiếp thôi, không thể so với chính được.

"Sao vậy?", thấy kiệu bỗng dưng ngừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

"Có người cản đường, để nô tỳ đi xem thử ạ", Trúc Thanh đi tới, thấy mấy người đứng giữa đường, y phục không tầm thường, Trúc Thanh không dám tùy tiện đắc tội, đành nói, "Mấy vị công tử, xin nhường đường cho kiệu nhà chúng ta đi qua".

https://thuviensach.vn

Mấy người đó thấy chỉ là một nha hoàn, bèn nói "Đường lớn như vậy, sao cứ bắt bản công tử phải nhường đường".

Đường lớn nhưng, bọn chúng lại chiếm hơn phân nửa, làm sao đi qua chứ, lại không thể đi đường vòng, Trúc Thanh thấy những người này cố tình làm khó, bèn nói, "Các vị công tử nên nhanh tránh đường thì hơn".

"Sốt ruột? Ha ha, nha hoàn nhà nào mà miệng mồm sắc bén như vậy, các ngươi có thể đi vòng mà, bản công tử đang đau chân giờ không đi được", mấy công tử phía sau hùa nhau cười ầm lên, "Thế tử đừng làm khó tiểu nha hoàn người ta nha".

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trong kiệu, nghe vậy rất bực mình, hôm nay đúng là ra cửa không xem ngày mà, đụng toàn những chuyện gì đâu, nghe thấy hai từ 'thế tử', Hàn Nguyệt Nguyệt vén một góc rèm lên nhìn, thấy nam tử cầm đầu chỉ khoảng 18 19 tuổi, thì ra đây là tên gian phu với Hàn Thanh Tư.

"Trúc Thanh, hỏi thăm là công tử nhà nào" nhân phẩm kém như vậy, mà Hàn Thanh Tư cũng thích được.

"Vâng, vương phi", Trúc Thanh nói, "Vương phi hỏi mấy vị là công tử phủ nào?", nghe được hai chữ 'vương phi', mấy người kia chột dạ nhìn nhau, kinh thành chỉ có một vị vương phi, đó là Vân vương phi, sẽ không xui xẻo như vậy chứ.

"Vương Đào không biết là kiệu của biểu tẩu, đắc tội rồi, còn không mau tránh ra", mấy người phía sau rối rít nhường đường, Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh, ỷ vào địa vị mà làm bậy đây mà.

"Giờ vương gia không ở trong phủ, không biết biểu đệ vào kinh, khi nào vương gia về, mời biểu đệ đến phủ một chuyến", Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Vương Đào khẽ mỉm cười, "Nhất định rồi, biểu tẩu mời", thấy cỗ kiệu

https://thuviensach.vn

đã đi xa, Vương Đào mới quay đầu lại, nghe nói Vân vương phi đẹp như thiên tiên, không thấy được mặt, thật đáng tiếc.

“Làm ta sợ muốn chết, may mà có thể tử ở đây, nếu không chúng ta không xong rồi”, mấy công tử kia thở phào nhẹ nhõm.

“Sao? Chỉ là vương phi mà thôi? Các ngươi lại sợ như vậy?”, Vương Đào bất mãn nói, có Vương Đào hắn ở đây, sợ cái gì.

“Thế tử không biết rồi, Vân vương rất sủng ái vị vương phi này, đắc tội vương phi chẳng khác nào đắc tội vương gia đâu”, trong kinh ai mà không biết vương gia xem vương phi như trân bảo, cứ như tướng phủ đắc tội vương phi, vương gia cũng không thèm nể mặt, trong triều trực tiếp bác thừa tướng, từ khi vương phi xuất giá, chỉ về nhà mẹ đẻ có mấy lần.

“Hừ, dù gì cũng chỉ là nữ nhân mà thôi, đi, đi uống rượu”, Vân vương dù lạnh lùng, chắc cũng sẽ không vì một nữ nhân mà bất hòa với hắn đâu, hắn càng muốn xem Vân vương phi đẹp đến thế nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt ra mặt, Lý phủ bị buộc không được bỏ Hàn Thanh Tư, chỉ là từ đó, phu thê hai người cứ như hai kẻ xa lạ, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng mặc kệ, miễn không gây ra chuyện gì nữa là được rồi.

“Phu nhân, người thấy vòng tay này thế nào? Màu sắc và chất lượng đều rất tốt đó”, Hàn Thanh Tư lấy đeo lên tay thử, nhìn một chút, cũng không vừa ý lắm.

“Còn đồ gì khác không?”, vòng tay này tuy tốt nhưng nàng lại muốn mua bông tai.

“Phu nhân đợi một chút, lão đi lấy liền”, thấy khách hàng lớn, ông chủ vội đi lấy những đồ trang sức thượng hạng tới, hi vọng có thể bán được nhiều.

https://thuviensach.vn

“Bông tai này ta thích, ông chủ, gói lại đi”, Hàn Thanh Tư chuẩn bị cầm lên xem, thì bị đoạt mất, rõ ràng là nàng nhìn thấy trước, Hàn Thanh Tư bất mãn nói, “Mua đồ cũng có trước sau, bông tai này ta thấy trước”.

Ông chủ khó xử nhìn hai người, “Bông tai này bổn tiệm chỉ có một đội mà thôi....”, vị tiểu thư này y phục sang trọng, chắc cũng là tiểu thư nhà quyền quý nào đó, không thể đắc tội được.

“Thì ra là Lý phu nhân, thật ngại quá, muội vừa thấy bông tai này đã thích ngay, nên mới lấy”, Thái Tĩnh Nhi làm bộ ngạc nhiên nói.

“Thái Tiểu Thư, dù thích thế nào, cũng không thể đoạt đồ của người khác được, đây là ta nói ông chủ đem ra mà”, Hàn Thanh Tư nói, chỉ là nữ nhi của một thái phó nho nhỏ mà thôi, dám tranh đồ với nàng.

Thái Tĩnh Nhi nói, “Thật ngại quá, muội thấy bông tai này màu hơi sáng, phu nhân đeo sợ là không hợp lắm”, nghe vậy Hàn Thanh Tư nổi trận lôi đình, nàng ta chỉ nhỏ hơn mình một tuổi mà thôi, nói gì mà mình đeo không hợp chứ.

“Ta thấy rất thích hợp, không cần Thái tiểu thư lo giùm, ông chủ, bông tai này ta lấy, Phương nhi, tính tiền”, ông chủ thấy hai người đấu qua đấu lại, không biết bán cho ai.

“Bổn tiệm còn có một đôi khác, chất lượng tốt hơn, nhưng kiểu dáng không giống lắm, lão đi lấy ngay đây, hai vị chờ chút”.

Ông chủ lập tức chạy đi lấy đôi bông tai đẹp nhất tiệm đến, đúng là tốt hơn đôi ban đầu.

“Sao rồi? Tiểu thư tính sao?”, ông chủ hỏi, Thái Tĩnh Nhi vốn chỉ là muốn chọc tức Hàn Thanh Tư mà thôi, không thích đôi bông tai trước lắm, sợ Hàn Thanh Tư đổi ý, vội cười nói “Nếu Lý phu nhân thích, vậy muội không giành nữa, ông chủ, gói đôi đó cho Lý phu nhân đi”.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi tiệm trang sức, Hàn Thanh Tư hung hăng giẫm mấy cái: nói thế nào nàng cũng là nhị tiểu thư tướng phủ, lại dám tranh đồ với nàng, hừ.

Tất cả là tại Hàn Nguyệt Nguyệt hết: nếu không do Vân vương và Thái thái phó đối địch, nàng sao phải chịu cảnh này, thân phận thấp, nhất định bị người ta dẫm dưới chân, chỉ là một Lý phu nhân nho nhỏ, bảo nàng ngày sau làm sao ngẩng đầu trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt đây, nếu không phải do Hàn Nuyệt Nguyệt nhiều chuyện, nàng sao phải trở lại Lý gia chứ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Sảy Thai

"Vương phi, trong cung truyền lời lệnh người mang hai tiểu vương gia tiến cung", Trúc Thanh nói, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, "Đáp lời nói, ta đi liền", rốt cuộc hoàng hậu có ý gì đây, cứ cách hai ngày lại lệnh nàng vào cung một lần, nói là nhớ hai đứa nhỏ, nhưng đánh chết nàng cũng không tin.

Chuẩn bị một ít đồ, để giấy nhắn lại cho Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt mang Đoàn Đoàn và Viên Viên lên xe ngựa vào cung.

Vừa bước vào Phượng Nghi Cung, đã ngửi thấy một mùi hoa rất nồng, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ nhăn mặt, hoa mặc dù thơm, nhưng mùi nồng quá.

"Vương phi đã tới rồi à, mau tới đây, đây là loài hoa người trồng hoa trong cung mới gây giống được, đúng lúc hoa nở, ai gia gọi vương phi vào để cùng thưởng thức", Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới bên chậu hoa.

"Thật khéo tay, hoa rất đẹp", nghe vậy, hoàng hậu khẽ mỉm cười.

"Nếu vương phi thích, vậy mang về mấy chậu đi", Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, "Vậy sao được, không cần đâu ạ", nhìn thì đẹp đấy, nhưng mùi này ngửi nhiều không có lợi cho thân thể, đặc biệt là với nữ nhân.

Lúc ra về trời đã tối, Hàn Nguyệt Nguyệt về tới phủ, cũng chưa thấy Mạnh Dịch Vân về, bị hương hoa trong cung hun cả một buổi chiều, toàn thân đều nhiễm mùi.

https://thuviensach.vn

“Kim thu, chuẩn bị nước nóng”, Kim Thu lui ra, Sắc Âm đi vào, nói : “ Vương phi, mới rồi, nha hoàn của An quận chúa tới báo là An quận chúa bệnh nặng, xin người qua xem sao”.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, “Khi nào?”, thời gian này không thấy Tô An có hành động gì, giờ lại nói là bệnh, nhất định có vấn đề, Sắc Âm cúi đầu, “Một nén nhang trước”, ngày hôm qua còn khỏe, hôm nay bệnh gì chứ.

“Đi, đi xem thử, bảo Trúc Thanh đi mời Công Tôn thái y tới”, Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra, Sắc Âm theo sau, đến viện của An quận chúa, còn chưa vào cửa, đã nghe thấy tiếng khóc từ bên trong vọng ra, Hàn Nguyệt Nguyệt vội bước vào.

“Quận chúa thế nào?”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đến, nha hoàn kia lập tức quỳ xuống, vừa dập đầu vừa khóc nói, “Cầu vương phi cứu quận chúa, quận chúa sắp không xong rồi”.

Thấy nha hoàn này không hiểu quy củ như vậy, Sắc Âm lạnh mặt nói, “Quận chúa bệnh, sao không mời thái y đến khám? Nếu quận chúa có chuyện, ngươi đừng mơ thoát được”, nha hoàn kia ngừng khóc nói, “Xế chiều hôm nay, quận chúa đã bắt đầu thấy không khỏe, nô tỳ cũng muốn đi mời thái y, nhưng nô tỳ đến Trúc Viên, không gặp được vương phi, cho nên, cho nên.....”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, “Được rồi, đi nấu một chậu nước nóng mang tới đây”.

Thấy nha hoàn kia đã ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức tới bắt mạch cho Tô An, may là tới kịp, nếu trễ chút nữa, thì nguy rồi.

“Trúc Thanh, về phòng ta lấy rương thuốc tới đây, quận chúa bị nhiễm lạnh nên sốt cao”, nghe vậy, Sắc Âm lập tức chạy về Trúc Viên lấy rương thuốc.

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng chân đã xa, Hàn Nguyệt Nguyệt thở phào một hơi, lấy ngân châm trong ống tay áo ra châm vào các huyệt vị trên người Tô An, độc này vào máu cực nhanh, trong vòng tám canh giờ mà không cứu kịp, người trúng độc sẽ chết, Tô An đã bị trúng bốn canh giờ rồi, may mắn là đã phát hiện kịp, nếu Tô An có việc gì, nàng và Mạnh Dịch Vân cũng không khỏi bị liên lụy.

“Vương phi, thuốc đây ạ”, Hàn Nguyệt Nguyệt vừa rút châm xong, Sắc Âm liền đẩy cửa vào, thấy bên giường có một vũng máu đen, lập tức đóng cửa lại, đi tới.

“Vương phi, người sao vậy?”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đầu đầy mồ hôi, sắc mặt tái nhợt, Sắc Âm lo lắng hỏi, đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi lên ghế.

“Không sao, mau xử lý vết máu sạch sẽ đi”, để người khác thấy không tốt.

Thấy dáng vẻ Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, Sắc Âm biết chuyện chắc chắn không đơn giản, không hỏi nhiều, lập tức lấy một bộ y phục trong ngăn tủ ra lau vết máu, lại dùng nước trà rửa lại.

“Vương phi, nước nóng đây ạ”, tiếng một nha hoàn truyền vào từ ngoài cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt cố chống đỡ, “Vào đi, mau giúp quận chúa lau người, thay y phục” Sắc Âm vội đem y phục dính máu nhét vào trong rương thuốc.

“Vương phi, người sao vậy, vương phi?”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nằm xỉu trên bàn, Sắc Âm lo sợ lay gọi, vừa mới đến, nghe thấy tiếng của Sắc Âm, Trúc Thanh vội bước nhanh vào.

“Vương phi sao rồi?”, Sắc Âm lắc đầu, Công Tôn thái y bước vào sau, Trúc Thanh quay đầu nói “Thái y, mau bắt mạch cho vương phi thử xem,

https://thuviensach.vn

rốt cuộc là bị làm sao?" vừa rồi còn khỏe mạnh, sao mới một lát đã thành thế này, Sắc Âm nháy mắt, lắc đầu một cái.

"Thái y, hay là ngài khám cho quận chúa trước đi, Trúc Thanh, mau đỡ vương phi về Trúc Viên", vương phi bị như vậy nhất định có liên quan với vũng máu vừa rồi, Trúc Thanh gật đầu, vội đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt về Trúc Viên.

"Quận chúa không sao chứ?", Sắc Âm hỏi, Công Tôn thái y vuốt râu, nói "Không sao, thân thể hư nhược, nghỉ ngơi cho tốt là được rồi", nghe vậy Sắc Âm thở phào nhẹ nhõm.

"Vậy làm phiền thái y đến khám cho vương phi thử xem", Công Tôn thái y gật đầu, viết một toa thuốc, Sẵc Âm nhận lấy, đưa cho nha hoàn sau lưng, "Nhanh đi bốc thuốc đi, nếu quận chúa có mệnh hệ gì, cẩn thận đầu ngươi không còn", Sắc Âm lạnh lùng nói.

Nha hoàn kia nhận toa thuốc, "Vâng ạ, nô tỳ nhất dịnh sẽ chăm sóc cho quận chúa thật tốt", Sắc Âm dẫn Công Tôn thái y đến Trúc Viên, giữa đường thấy Tô ma ma đi tới. "Ma ma, quận chúa bị bệnh, mấy nha hoàn kia lại tay chân vụng về, làm phiền ma ma lại đó xem sao", Tô ma ma đang lo lắng cho Hàn Nguyệt Nguyệt, nhưng thấy ám hiệu của Sắc Âm, liền nói, "Ta đi xem thử".

Đuổi hết nha hoàn trong phòng ra, chỉ còn lại Trúc Thanh và Sắc Âm, Công Tôn thái y bắt mạch cho Hàn Nguyệt Nguyệt, mày nhíu lại.

"Sao rồi?" Trúc Thanh lo lắng hỏi.

"Vương gia đã về chưa?" Sắc Âm lắc đầu, "Bình thường giờ này vương gia đã về rồi, nhưng hôm nay vẫn chưa thấy, thái y, rốt cuộc vương phi bị sao vậy?"

https://thuviensach.vn

“Vương phi động thai, thai nhi quá nhỏ, sợ là không giữ được, phải xem ý vương gia thế nào”, đây là con cháu hoàng gia, vương gia không đồng ý, lão cũng không dám làm bừa.

Trúc Thanh và Sắc Âm đều rất ngạc nhiên, vương phi có thai? Chuyện lớn như vậy chắc chắn không thể gạt vương gia được, “Ta đi hỏi Tần thị vệ thử”, Sắc Âm nói, “Nhanh chút, càng để lâu, vương phi càng nguy hiểm”, Sắc Âm gật đầu rồi chạy đi.

Sắc Âm kiếm khắp nơi trong phủ, cũng không thấy bóng dáng Tần Minh và Hắc Ưng, đành đi tìm Vương quản gia, Vương quản gia nghe xong, vội vàng chạy đến Trúc Viên.

“Vương gia không có tin tức, Hắc Ưng và Tần Minh cũng không thấy”, Sắc Âm nói, Trương Tiểu Tinh nghe xong, nói “Vương phi quan trọng hơn”, mấy người đều đồng ý, không biết Vương quản gia nói gì với Công Tôn thái y, lão kêu người chuẩn bị đồ, sắc thuốc.

Trúc Thanh bưng thuốc tới, Sắc Âm đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt dậy, “Vương phi, uống thuốc đi, thuốc này hai canh giờ sau mới có tác dụng, có thể sẽ rất đau, vương phi hãy cố chịu”, nghe vậy Hàn Nguyệt Nguyệt cố mở mắt ra, nói “Làm phiền thái y rồi”.

Cái thai bây giờ còn chưa tới một tháng, nàng không dám chắc, vốn định chờ mấy ngày nữa chắc chắn mới nói cho Mạnh Dịch Vân biết, giờ sợ là không còn cơ hội nữa rồi, giữa Tô An và đứa bé, nàng chỉ có thể chọn một, cái thai còn nhỏ, hơn nữa sau này còn có thể có lại, nhưng nếu Tô An có gì bất trắc, cả nhà sẽ gặp nạn.

Thật ra vừa bước vào phòng Tô An, nàng đã phát hiện không ổn, mặc dù mùi rất nhạt, nhưng nàng vẫn ngửi thấy được, mùi này bình thường không có hại gì, nhưng nếu trộn lẫn với mùi hoa trong cung lúc chiều, phụ nữ có thai ngửi được chắc chắn sẽ bị sảy thai.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt uống thuốc xong, lẳng lặng nằm trên giường, chờ thuốc phát huy tác dụng, nước mắt bất giác rơi xuống, nàng không xứng làm mẫu thân, đứa bé còn chưa ra đời, nàng cũng không bảo vệ được, y thuật dù có cao hơn nữa, cũng không cứu được.

“Tiểu thư, đừng quá thương tâm, đứa bé cũng không thể sống lại được, người và vương gia còn trẻ, vẫn còn cơ hội mà, hãy giữ gìn sức khỏe”, Trương Tiểu Tinh thấy Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy rất đau lòng.

Bọn họ sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm như vậy, nàng chưa từng thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đau lòng như thế này bao giờ.

“Tiểu Tinh, ngươi nói chàng có trách ta không?”, là do nàng vô dụng, nếu chú ý một chút đã không ra nông nỗi này.

Trương Tiểu Tinh nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Không đâu mà, vương gia thương tiểu thư như vậy, hơn nữa, không phải còn có hai tiểu vương gia sao?”, là chủ tớ nhưng hai người tình như tỷ muội.

Hôm sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh lại, đã là buổi trưa, ngơ ngác nhìn nóc nhà, chuyện tối qua cứ như giấc mộng, Hàn Nguyệt Nguyệt đặt tay lên bụng, lòng nhói đau.

Sắc Âm đi vào, thấy nàng đã tỉnh, nói “Vương phi, ăn chút cháo đi ạ”, hiện giờ nàng giống như đang ở cử, không thể qua loa được, nếu không lưu lại bệnh sẽ không tốt.

“Vương gia về chưa?”, Sắc Âm đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào đầu giường, “Vẫn chưa ạ, đêm qua vương gia không về, nhưng vương phi đừng lo lắng, Tần thị vệ đã nhắn lại vương gia có việc gấp phải ra khỏi thành một chuyến, vài ngày nữa mới về được”, Sắc Âm lén nhìn mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, thấy nàng không nghi ngờ gì, mới an tâm một chút.

https://thuviensach.vn

Thật ra thì cả vương gia, Hắc thị vệ và Tần thị vệ đều mất liên lạc, hiện tại sức khỏe vương phi là quan trọng nhất, không thể sầu lo quá mức, nên nàng và quản gia mới thống nhất giấu vương phi, chờ vương gia trở lại mới tính tiếp.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Nghĩ Thông Suốt

Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trên giường mấy ngày, kỳ thật tự nàng viết phương thuốc điều dưỡng thân thể còn tốt hơn Công Tôn thái y.

Chỉ là hiện tại, nàng chẳng muốn làm gì cả, chỉ muốn nằm như vậy, để đầu óc thảnh thơi một chút. Nếu mình ích kỷ một chút, độc ác một chút thì đã tốt rồi.

Mạnh Dịch Vân chưa từng qua đêm bên ngoài bao giờ, dù có việc gấp cách mấy cũng báo cho nàng biết trước, nàng không phải là một nữ nhân độ lượng, chỉ là một nữ nhân bình thường, là thê tử của hắn mà thôi, nàng chỉ hi vọng một nhà bọn họ có thể yên bình sống chung. Nàng chẳng quan tâm địa vị gì cả, nếu như hai người họ chỉ là phu thê bình thường, thì vào lúc này, sẽ có trượng phu canh giữ bên giường mình, chứ không giống bây giờ, không hề có một chút tin tức gì.

Sắc Âm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt siết chặt nệm giường, ánh mắt có chút hung ác, không biết là đang nghĩ cái gì, hơi sợ, nhỏ giọng nói, “Vương phi, người nằm xuống nghỉ ngơi đi, hôm nay hai tiểu vương gia rất bướng, người phải nhanh chóng khỏe lại mới được” Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại tinh thần, nhìn Sắc Âm, không nói gì.

Nàng đã khỏe lại rồi, chỉ là mấy ngày nay tâm tình không tốt, nên mới quên mất hai nhi tử, giờ nghe được tiếng khóc của Viên Viên, thấy mình thật là không xứng làm mẫu thân, vội vàng kêu bà vù ẵm hai đứa tới.

Vài ngày không gặp, hai đứa nhớ mẫu thân lắm rồi, vừa nhìn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, Đoàn Đoàn và Viên Viên đã uất ức méo miệng, giơ tay đòi

https://thuviensach.vn

nàng ẵm.

Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Viên Viên, hôn liền mấy phát, mỉm cười, mấy nha hoàn thấy vậy, thở phào một hơi, “Để tiểu vương gia lên giường đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, không ẵm một lúc hai đứa được, thấy dáng vẻ uất ức của Đoàn Đoàn, nàng đau lòng, vội bảo bà vú để lên giường.

“Vương phi, Hoàng phu nhân tới”, Tô ma ma tới báo, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Mau mời vào”, trừ bà vú, chỉ có Hoàng phu nhân là quan tâm nàng, không như Hàn phủ, biết nàng sinh non, chỉ phái hạ nhân đưa thuốc bổ tới chứ không thấy ai tới thăm.

“Con còn yếu lắm, ngồi dậy làm gì, mau mau nằm xuống, đứa bé để ma ma ẵm là được rồi, đừng để lưu lại bệnh sau này”, Hoàng phu nhân vừa vào cửa, lễ cũng chưa làm đã càm ràm không ngừng, Sắc Âm có chút bất mãn, dù là cữu mẫu của vương phi thì cũng phải hành lễ chứ, sao không tuân theo quy củ vậy được.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngược lại không để ý chút nào, thấy Hoàng phu nhân như vậy, nàng lại cảm động vô cùng, ít nhân Hoàng phu nhân không xem nàng là người ngoài. Nàng đứng lên, mỉm cười nói, “Cữu mẫu tới ạ, hôm nay nắng gắt lắm, người mau ngồi, không còn việc gì nữa, các ngươi lui ra đi”.

Tô ma ma trước vốn là người Hoàng phủ, rất kính trọng Hoàng phu nhân, biết hai người có chuyện muốn nói riêng, bèn dẫn đám nha hoàn lui ra.

“Con đừng đứng, mau nằm xuống, đã khỏe rồi chưa?” hai người ngồi xuống giường, Đoàn Đoàn và Viên Viên không biết hai người đang nói gì, y y nha nha bò loạn trên giường.

“Phiền cữu mẫu quan tâm, con đã khỏe rồi, không sao nữa.” Hàn Nguyệt Nguyệt miễn cưỡng cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

Hoàng phu nhân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, mặt lộ đau thương, “Đã mang thai một lần rồi, sao không cẩn thận gì hết, ngày đó ta nghe được sợ gần chết, cũng không dám nói với ngoại tổ mẫu con, biết con buồn, nên ta chờ con nghĩ thông chút mới đến, vẫn còn vương gia, đừng để ngài phiền lòng”.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Ngoại tổ mẫu đã già, giờ là lúc nên hưởng phúc, nói những chuyện này chỉ khiến bà mệt thêm thôi, như vậy con rất áy náy, chuyện đã thế này, lúc đầu con có chút khó chịu, nhưng giờ đã nghĩ thông rồi, dù sao Đoàn Đoàn và Viên Viên còn nhỏ, sinh thêm chỉ sợ chăm sóc không xuể”.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, Hoàng phu nhân vui mừng nói, “Nghĩ thông là tốt rồi, con và vương gia còn trẻ, không vội, ngày sau lại có, nghe nói mấy hôm nay vương gia không ở nhà? Vương gia đã biết chưa?”, Vân vương nên quan tâm chăm sóc, để phu thê có khoảng cách không tốt.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười khổ, quay đầu nhìn nhi tử, “Cái thai còn quá nhỏ, chàng không biết, ngày đó đúng lúc chàng có việc phải rời kinh, con chưa kịp nói”, đi đâu không nói trước với nàng, cả một câu nhắn lại cũng không có.

Hoàng phu nhân biết Hàn Nguyệt Nguyệt khổ tâm, nhưng cũng không biết phải an ủi sao, để tự nàng nghĩ thông thôi, “Chờ vương gia trở lại thì nói chuyện nhẹ nhàng, đừng cáu kỉnh, chuyện hơi phức tạp, chú ý một chút,đừng để kẻ khác thừa cơ”.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Cám ơn cữu mẫu đã nhắc nhở, con biết ạ”, nhiều kẻ đang săm soi nàng, nàng sao không biết chứ?

Hàn Nguyệt Nguyệt ở cử trong phòng hơn một tháng mới ra, sinh non phải cẩn thận mới được, lưu lại bệnh sau này, chịu khổ vẫn là nàng thôi.

https://thuviensach.vn

Tô An có tới hai lần, nhưng đều bị Hàn Nguyệt Nguyệt không cho vào, mặc kệ chuyện này Tô An có biết hay không, nàng cũng không cách nào tha thứ cho nàng ta được.

Hơn một tháng, Mạnh Dịch Vân giống như đã mất tích, không ai biết hắn đi đâu, cả Tần Minh và Hắc Ưng cũng không thấy bóng dáng, Hàn Nguyệt Nguyệt đã nhiều lần tra hỏi tung tích Mạnh Dịch Vân từ những ám vệ hắn để lại bảo vệ nàng, nhưng chẳng hỏi được gì, nếu hắn đã không muốn nàng biết, nàng cũng lười hỏi nữa.

“Tiểu thư, về thôi, chạng vạng rồi, gió rất lớn”, Trương Tiểu Tinh nhắc nhở, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn những lá mai héo khô, không biết đang nghĩ gì.

“Tiểu Tinh, ngươi nói mai ở đây và mai ở Mai Viên chỗ nào nhiều hơn, ta chưa đếm thử bao giờ, nên không biết”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

“Dĩ nhiên là ở đây rồi, Mai Viên nhiều lắm chỉ khoảng mười mấy cây mà thôi, còn ở đây, chắc phải mấy chục cây ấy chứ, nô tỳ cũng chưa đếm thử”, vương gia tốn rất nhiều tiền của để vận chuyển mai từ các nơi về, lúc ấy nàng rất mừng cho tiểu thư, nếu có nam nhân đối với nàng tốt như vậy, không cần toàn bộ, chỉ cần có thể bằng một phần mười vương gia đối với vương phi là nàng đã thỏa mãn rồi.

“Nhưng còn chưa thấy thời khắc xinh đẹp nhất của nó, trong lòng ta, nó vẫn không bằng mai ở Mai Viên, ngươi nói, có phải là do những thứ trong ký ức lúc nào cũng cảm thấy tốt hơn những thứ trước mắt nhiều?” nếu không sao nàng lại trở nên tham lam như vậy, còn chưa thấy đủ.

“Nếu tiểu thư muốn về Mai Hoa Trang, chúng ta đi vài ngày là được mà, kêu bọn Tư Tư đi cùng luôn”, khoảng thời gian ở Mai Hoa Trang là khoảng thời gian nàng thấy vui vẻ nhất.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Sẽ về”, nhưng không phải là hiện tại.

Trương Tiểu Tinh không hiểu lắm, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi, đành bước theo, tháng bảy mặc dù trời nóng, nhưng buổi tối gió rất lớn, tiểu thư vừa mới khỏe lại, cẩn thận vẫn hơn.

Dù gì cũng là con cháu của Mạnh gia, Mạnh Dịch Hiên biết Hàn Nguyệt Nguyệt sảy thai, lệnh điều tra chuyện này, biết ngày đó hoàng hậu triệu Vân vương phi vào cung, nhưng không có chứng cớ gì, Vân vương sinh non là ở nhà, nhưng hắn cũng tra được đêm hôm đó An quận chúa bệnh tình nguy kịch, Hàn Nguyệt Nguyệt vào thăm một lúc, rốt cuộc An quận chúa không sao, nàng lại bị sảy thai. Đành tuyên bố với bên ngoài là vương phi chẳng may bị vấp té sảy thai.

Hàn Nguyệt Nguyệt y thuật cao siêu, không thể nào không biết mình có thai, nhưng vẫn cứu người, suy nghĩ thật khác người, khó trách Vân vương yêu thương như vậy.

Hoàng hậu biết Hàn Nguyệt Nguyệt sinh non, thì an tĩnh rất nhiều, không lệnh nàng vào cung nữa, phái người tới an ủi mấy câu, lại ban thưởng rất nhiều thứ, Hàn Nguyệt Nguyệt không thể cự tuyệt đành nhận, nhưng đều cho Sắc Âm tống tất cả vào nhà kho.

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy trùng hợp một cách kỳ lạ, không biết là do trùng hợp hay là âm mưu từ trước. Hoàng hậu là trưởng nữ Tằng gia, đáng ra không có quan hệ gì với Tô An mới phải, nhưng tại sao đầu tiên là hoàng hậu gọi nàng vào ngắm hoa, Tô An lại trúng độc đúng lúc đó, trừ phi là có âm mưu từ trước. Nếu Tô An chết trong vương phủ, trưởng công chúa nhất định không buông tha Vân vương phủ, may mắn nàng biết y thuật cứu được nàng ta, nhưng lại mất đi đứa bé.

https://thuviensach.vn

Chuyện có thai nàng chưa nói với bất kỳ ai mà, cộng thêm chuyện chén tổ yến ở Lý gia lần trước, nội gián chắc chắn là người bên cạnh nàng, Đoàn Đoàn và Viên Viên phải chăng cũng đang gặp nguy hiểm? Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ hoảng hốt, hiện nay vương phủ không an toàn chút nào, vẫn là tránh đi tốt hơn, nàng không thể đánh cuộc tính mạng cuả hai nhi tử được.

"Sắc Âm, đi gọi Tiểu Tinh tới đây đi", nàng phải nghĩ biện pháp đưa hai đứa bé đi, người nọ có lẽ sẽ nhân lúc Mạnh Dịch Vân không ở đây mà ra tay cũng không chừng.

Sắc Âm đi kêu, Trương Tiểu Tinh liền đến, "Tiểu thư", nghe tiếng Trương Tiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên nói, "Lúc trước ta có mua cho ngươi một cây trâm, nhưng thời gian này nhiều chuyện quá, quên mất, ngươi tới đây, ta cài giúp ngươi xem thử hợp không?" Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, Trương Tiểu Tinh khó hiểu: sao đột nhiên tiểu thư lại cho nàng trâm đỏ?

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không có gì không ổn, Trương Tiểu Tinh đến bên cạnh nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Trương Tiểu Tinh đến trước bàn trang điểm, "Ngươi ngồi xuống đi, ta cài cho".

Hàn Nguyệt Nguyệt mở hộp trang sức ra, lấy một cây trâm cài lên đầu Trương Tiểu Tinh. Mấy nha hoàn thấy vậy, hâm mộ nói, "Vương phi thật tốt với Tiểu Tinh tỷ, cây trâm này để trong hộp trang sức lâu rồi, nhưng không thấy vương phi cài, thì ra là cho Tiểu Tinh tỷ".

"Đúng vậy, rất đẹp, hợp với tính tình của Tiểu Tinh tỷ, không rườm rà, lại rất tinh xảo", Sắc Âm nói, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ cười, "Mua trên đường hồi kinh đó, các ngươi không cần hâm mộ, mấy ngày nữa ta cho các ngươi mỗi người một cái".

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Tô An

“Thật ạ? Tạ ơn vương phi” mấy nha hoàn vừa cười vừa nói, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Trương Tiểu Tinh trong gương, vỗ vỗ bả vai, “Nữ nhân thì nên sửa soạn cho ra dáng, đừng nên suốt ngày đều đánh đánh giết giết”.

“Tiểu thư, nô tỳ.....” Hàn Nguyệt Nguyệt cắt ngang lời Trương Tiểu Tinh, “Đừng tụ tập ở đây nữa, đi làm việc đi”, mấy nha hoàn vâng một tiếng, đi ra ngoài.

“Vương phi, trời nóng nực, nô tỳ vừa mới nấu xong chè đậu xanh, vương phi có muốn ăn liền không ạ?”, Ngân Nguyệt hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Mang lên đi, Sắc Âm, Trúc Thanh, hai ngươi giúp Ngân Nguyệt bưng, mỗi người một chén”.

“Tạ ơn vương phi”, Trúc Thanh kéo Ngân Nguyệt đi, Sắc Âm theo sau.

“Vương phi, nô tỳ đi xem thử tiểu vương gia đã ngủ dậy chưa ạ”, Hàn Nguyệt Nguyệt khoát tay, “Đi đi”.

Trong phòng chỉ còn lại Trương Tiểu Tinh và Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Nguyệt Nguyệt sờ sờ cây trâm kia, “Tư Tư sắp thành thân rồi, ngươi thay ta mang ít thứ đến cho Tu Tư”.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra một cái hộp, bên trong đều là đồ trang sức, “Tiểu thư, nhiều quá, người giữ lại bớt đi”, Trương Tiểu Tinh nói, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Chỉ là chút đồ trang sức, dù sao ta cũng dùng

https://thuviensach.vn

không hết, hai ngươi trước giờ thân thiết, ở lại chơi với Tư Tư mấy ngày đi".

"Tiểu thư, vậy người thì sao?", hiện tại vương gia không có ở đây, rất nguy hiểm.

"Đừng lo, ta đã sắp xếp xong xuôi, ngươi cứ thoải mái đi đi", ở lại đây cũng vô ích, Hàn Nguyệt Nguyệt nhét cái hộp vào tay Trương Tiểu Tinh.

"A? Tiểu Tinh tỷ đâu rồi ạ?" Trúc Thanh bưng chè vào chỉ thấy một mình Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi bên cửa sổ, khó hiểu hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, "Tiểu Tinh có việc phải ra ngoài, các ngươi cứ ăn trước đi".

"Tiểu Tinh sao ngươi lại tới đây?" Lục Tư Tư thấy Trương Tiểu Tinh vào cửa, kinh ngạc hỏi. Trương Tiểu Tinh đưa hộp trang sức cho Lục Tư Tư, "Đây là đồ cưới tiểu thư cho ngươi, bảo ta mang tới".

Lục Tư Tư cười cười, nhìn cái hộp, "Tiểu thư có khỏe không?", xảy ra chuyện như vậy, vương gia lại không có ở đây, nàng lo muốn chết, nhưng lại không đi thăm được.

"Mấy ngày trước không tốt chút nào, nhưng giờ nghĩ thông rồi, đã bình thường lại", chỉ là không biết vì sao lại tặng trâm cho nàng. Lục Tư Tư kéo tay Trương Tiểu Tinh, "Đi, đến phòng ta, xem thử tiểu thư cho ta cái gì".

Lục Tư Tư gọi người người trông cửa hàng, hai người đi tới phòng Lục Tư Tư.

"Sao nhiều vậy?" Lục Tư Tư nhìn những thứ trong hộp, hai người khó hiểu nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

Lục Tư Tư lấy từng thứ ra xem, bỗng nhiên hai người trợn to mắt, “Rốt cuộc là sao?”, đây chính là lệnh bài của Thiên Hương Lâu, có nó đồng nghĩa với việc có được toàn bộ Thiên Hương Lâu, những đồ trang sức kia thì còn dễ hiểu, nhưng lệnh bài này thì sao?

“Chờ chút”, Trương Tiểu Tinh lấy cây trâm Hàn Nguyệt Nguyệt tặng ra, “Đây là tiểu thư tặng ta hôm nay”, Lục Tư Tư cầm lấy, quan sát, kéo ra thử, quả nhiên là rỗng bên trong.

Có một tờ giấy, Lục Tư Tư xem xong, đưa cho Trương Tiểu Tinh, hai người nhìn nhau, không biết làm sao mới được.

“Vương phi, trưởng công chúa đến thăm An quận chúa ạ.” Sắc Âm nói, trưởng công chúa tới vương phủ, không thông báo chủ nhân một tiếng, đã trực tiếp dẫn người tới viện của Tô An rồi.

“Biết rồi, ta tới liền đây”, Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn theo Trúc Thanh và Sắc Âm tới viện của Tô An, vừa vào tới, đã nghe thấy tiếng của trưởng công chúa, giọng điệu này thật giống như mẫu thân hết mực thương con, không biết việc Tô An trúng độc có liên quan gì với bà không.

“Cô cô tới sao không thông báo một tiếng để tức phụ nghênh đón ạ”, Hàn Nguyệt Nguyệt vào phòng. Trưởng công chúa khó chịu ra mặt, “Ta tới thăm An An, không phiền vương phi phải lo.”

Thăm Tô An? Đây là nhà ai à? Tới cũng không thèm nói một tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt không quan tâm, tiếp tục nói, “Sao cô cô lại nói vậy, cô cô đến, tức phụ phải nghênh đón mới phải, nếu không là thất lễ rồi”. Nghe vậy, trưởng công chúa cũng không thèm đáp lại, quay đầu, tiếp tục nói chuyện với Tô An.

Tô An tựa vào đầu giường, sắc mặt đã tốt hơn mấy hôm trước nhiều, Hàn Nguyệt Nguyệt rất bội phục, rõ ràng không có việc gì, cố tình làm ra vẻ bệnh tật, cho ai xem chứ.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không nói nữa, ngồi xuống ghế.

“Bệnh lâu như vậy, có mời thái y đến khám chưa?” thấy sắc mặt Tô An tái nhợt, trưởng công chúa lo lắng hỏi, “Quận chúa bị tâm bệnh, Công Tôn thái y cứ ba ngày thì có đến hai bữa chạy qua khám, thuốc đã uống rất nhiều nhưng vẫn không khỏe lên được, sợ là do môi trường xung quanh không tốt”, Hàn Nguyệt lập tức nói.

Tô An nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt một cái, cúi đầu, trưởng công chúa liếc Hàn Nguyệt Nguyệt, nói “Viện này đúng là hơi ngột ngạt, đổi lớn một chút sẽ tốt hơn, An An à, chớ suy nghĩ nhiều, lo dưỡng bệnh cho tốt là được”

Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì. Ở vương phủ, viện lớn nhất là Trúc Viên, tiếp đến là viện của Mạnh Dịch Vân, đổi cho Tô An viện lớn hơn, vậy không phải là đến Trúc Viên hoặc chỗ của Mạnh Dịch Vân sao? Đến lúc nào rồi, mà trưởng công chúa vẫn còn ý định này.

“Không cần, ở đây là tốt lắm rồi”, Tô An nói, nàng không muốn ở đây nữa, mất mạng lúc nào không hay, cho dù nàng có thích Mạnh Dịch Vân thế nào đi nữa, thì cũng không quan trọng bằng tánh mạng của mình.

Tiễn trưởng công chúa về xong, nha hoàn của Tô An ngăn Hàn Nguyệt Nguyệt lại, “Vương phi, quận chúa mời người tới”. Sắc Âm nói, “Thấy vương phi cũng không hành lễ, sao lại không có quy củ như vậy”, dám cản đường chủ nhân, gan lớn quá rồi.

“Nô tỳ biết sai, lần sau không dám nữa”, nha hoàn kia quỳ xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt cau mày, “Đứng lên đi, quận chúa có chuyện gì?”. Nha hoàn kia lắc đầu, “Nô tỳ không biết”, nàng chỉ phụ trách truyền lời thôi, làm sao biết được chủ tử nghĩ gì.

“Các ngươi cũng lui ra đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, mấy nha hoàn lui ra. Hàn Nguyệt Nguyệt tới bên giường Tô An, bắt mạch cho nàng ta.

https://thuviensach.vn

“Đừng nghĩ nhiều, nghỉ ngơi mấy ngày là ổn thôi”. Tô An nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, lúc nào cũng lo sợ mất mạng, làm sao ngủ yên được, “Ngươi để ta đi được không?”, cứ tiếp tục như vậy, sẽ chết mất.

Hàn Nguyệt Nguyệt thả tay Tô An ra, “Đi đâu? Ngươi bây giờ là quận chúa, nếu ngươi đi mất, trưởng công chúa tha ta được sao? Được rồi, đừng nghĩ nhiều như vậy.”

Tô An nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt khẩn cầu, “Van cầu ngươi, để ta đi đi, đi đâu cũng được, nếu tiếp tục ở lại đây, ta sẽ mất mạng mất, mà nếu ta chết rồi, trưởng công chúa cũng không bỏ qua cho ngươi đâu.”

Hàn Nguyệt Nguyệt gỡ tay Tô An ra, “Ngươi uy hiếp ta?”, nếu không do ngươi, con ta sẽ mất sao? Tô An bị Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn, cúi đầu, nước mắt rơi không ngừng.

“Thật xin lỗi, ta không phải cố ý”, rõ ràng người nọ nói là thuốc này không nguy hiểm tánh mạng, tại sao, tại sao nàng lại suýt chút mất mạng, còn hại Hàn Nguyệt Nguyệt sảy thai, nàng là tội nhân, không nên bị quyền lực làm mờ mất.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Tô An, không nói gì, cố nén lửa giận trong lòng. “Chỉ cần ngươi đưa ta đến nơi an toàn, ta sẽ nói cho ngươi biết người đó là ai”. “Không cần, ngươi không nói ta cũng tự biết, tự lo cho mình đi”. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi, Tô An cắn môi, tay nắm chặt chăn, khóc không ngừng.

Tại sao, tại sao ông trời lại bất công với nàng như vậy, nhiều lần cứu sống nàng có phải là để hành hạ nàng thêm, nàng còn chưa thành thân đã bị cướp đi quyền làm mẹ. Nếu như trách nàng tham lam, vậy sao không cho nàng rời khỏi chỗ này đi, nàng muốn về nhà, muốn sống với ca ca, hai người nương tựa lẫn nhau, cuộc sống không giàu có gì, nhưng rất vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc, tất cả không trở về như lúc đầu được nữa rồi, không thể nào, ca ca chết rồi, trên đời này không còn ai đối xử tốt với nàng nữa.

Không được, nhất định phải tìm cách bỏ trốn thôi, không thể để người lợi dụng nữa, Tô An quyết định, không thể nổi giận, chỉ cần còn sống, một ngày nào đó sẽ trốn được.

“Quận chúa, ăn chút đi ạ”, nha hoàn bưng thức ăn lên, nhìn Tô An. Mấy ngày nay, quận chúa không chịu ăn gì hết, tiếp tục như vậy sao được.

Tô An ngẩng đầu lên, “Ngươi ra ngoài đi, để đồ ăn lại đó, chút nữa ta tự ăn”. Nghe vậy, nha hoàn kia vui vẻ đi ra ngoài.

Tô An đứng dậy, từ từ đến cạnh bàn, ngồi xuống, cầm chén cơm lên, và từng miếng lớn vào miệng, nước mắt không ngừng rơi, không ngừng tự nhủ: không được, nhất định phải khỏe lại, nhất dịnh phải trốn đi.

Từ sau khi Tô Tống chết, nàng được trưởng công chúa nhận làm nghĩa nữ, mỗi ngày ăn ngon mặc đẹp, nàng cảm kích trưởng công chúa từ đáy lòng. Ai ngờ, sao mình ngu quá, trên đời làm gì có chuyện dễ dàng như vậy, thì ra mình chỉ là con cờ cho người ta lợi dụng thôi, tình mẫu tử gì, đều là xảo trá hết.

“Vương phi, tối rồi, về thôi” Trúc Thanh nói. Vương phi cứ nhìn cây mai khô héo mà ngẩn người hơn một canh giờ rồi, chẳng hề nói một câu, làm nàng rất lo lắng.

“Ngươi theo ta ba được ba năm rồi chứ?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, Trúc Thanh gật đầu “Được ba năm rồi ạ”.

“Ta đối đãi với các ngươi tốt không?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

Trúc Thanh khó hiểu, “Tất nhiên là tốt ạ”, không có tính khí tiểu thư, không đánh mắng người vô cớ, quan tâm hạ nhân, có được chủ tử như vậy

https://thuviensach.vn

chính là phúc của các nàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt gượng cười, “Trong nhà ngươi còn những ai?”

“Bẩm vương phi, nô tỳ được bán vào Hoàng phủ từ nhỏ, nhiều năm qua, chẳng biết tung tích người thân nữa rồi” thất lạc phụ mẫu, bị bán qua tay nhiều người, giờ chẳng còn biết người thân ở đâu nữa.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Chuyển Đi

"Ngươi về lại Hoàng phủ đi, ta nói với cữu mẫu rồi, cữu mẫu sẽ đối xử với ngươi tử tế" nghe vậy, Trúc Thanh lập tức quỳ xuống, "Nô tỳ đã làm sai chuyện gì ạ? Vương phi cứ việc đánh mắng, nhưng xin đừng đuổi nô tỳ đi mà", nàng không làm sai chuyện gì, tại sao lại đuổi nàng đi.

Hàn Nguyệt Nguyệt nói, "Đứng lên đi, ngươi không làm sai gì hết, để Tô ma ma tiễn ngươi đi", Hàn Nguyệt Nguyệt không quay đầu lại, đi thẳng. Trúc Thanh mặt đầy nước mắt, đứng dậy đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Chuẩn bị xong hết chưa?" Lục Tư Tư hỏi, Trương Tiểu Tinh gật đầu, "Tống Thanh để lẫn trong đồ cưới, không có vấn đề". Lục Tư Tư vẫn rất lo lắng, đang yên đang lành, sao đột nhiên lại muốn chyển đi.

"Đừng lo lắng, chờ ngày mai, lúc Tống Thanh tới đón dâu, ngươi cứ đi với hắn, Mai Hoa Trang là nơi an toàn, chỉ là sau khi các ngươi thành thân, hãy nói với Tống Thanh, bán Thiên Hương Lâu đi", hiện tại có người biết lai lịch của bọn họ, không thể để tiểu thư gặp nguy hiểm, mặc dù không nỡ, nhưng hết cách rồi, bảo vệ tính mạng quan trọng hơn, tiểu thư mềm lòng, nếu có người lấy Thiên Hương Lâu uy hiếp, tiểu thư nhất định sẽ quản.

"Ta biết rồi, giờ mà Như Song vẫn chưa trở lại, có phải trên đường gặp nguy hiểm rồi không?" theo tính toán, đáng lẽ phải đến kinh thành từ ngày hôm qua, nhưng đến giờ vẫn không thấy bóng dáng, nếu thật có người theo dõi bọn họ, sợ là Như Song gặp nguy hiểm rồi.

"Cứ bình tĩnh, chờ thêm chút nữa, có lẽ hôm nay đến cũng nên, nhất định phải để Như Họa và Như Tuyết đi theo bên cạnh ngươi, trên đường

https://thuviensach.vn

nếu gặp nguy hiểm, chạy trốn quan trọng hơn, ta làm xong việc sẽ chờ các người ở dưới Tuyết Sơn" nàng cũng không biết là chuyện gì, đột nhiên tiểu thư muốn bán Thiên Hương Lâu, đưa hết bọn họ vào Dược Cốc.

Lục Tư Tư gật đầu, "Ta biết rồi", nàng rời đi, còn Tống Thanh, ai~

"Tiểu thư ~" Trương Tiểu Tinh buồn bã nói.

"Đừng nói gì hết, bây giờ ngươi phải đi ngay lập tức, nhanh lên một chút, chớ để bị phát hiện" nếu nàng đoán không sai, bên người nàng có nhân vật rất nguy hiểm.

"Vậy nô tỳ lập tức mang hai tiểu vương gia đi, tránh bọn họ ra tay với hai tiểu vương gia" Trương Tiểu Tinh đề nghị, mang hai tiểu vương gia đi, tiểu thư không có gì bó buộc, nếu gặp nguy hiểm, cũng chạy nhanh hơn.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, "Không được, nếu mang theo Đoàn Đoàn và Viên Viên, nhất định sẽ bị phát hiện."

Đầu tháng bảy Lục Tư Tư xuất giá, Tống Thanh từ Tứ Phương Thành tới đón dâu, từ kinh thành đến Tứ Phương Thành mất khoảng 1 tháng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn ra ngoài cửa sổ: mình không thể đi đưa dâu rồi, hi vọng mấy nha đầu này đều ổn cả.

"Vương phi, tiểu vương gia sốt cao, bà vú dỗ thế nào cũng không chịu uống thuốc", Sắc Âm nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt vội tới phòng Đoàn Đoàn và Viên Viên, trên hành lang, đã nghe thấy tiếng khóc, "Các ngươi chăm sóc thế nào mà tiểu vương gia ngã bệnh cũng không biết?", Hàn Nguyệt Nguyệt tới bên bà vú, ẵm lấy Viên Viên, nhìn thuốc trên bàn, liền bốc hỏa, đây là thuốc lần trước còn dư.

"Vương phi tha mạng, vừa rồi còn khỏe mạnh, bỗng nhiên sốt cao", chưa tới một canh giờ, nên bọn họ chưa đi mời thái y.

https://thuviensach.vn

“Vương phi, trước tiên mời Công Tôn thái y tới khám cho hai tiểu vương gia đã, có gì nói sau ạ”, Sắc Âm nói.

“Được, ngươi mau đi đi, càng nhanh càng tốt”, Sắc Âm gật đầu một cái, chạy đi. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy hai bà vú quỳ trên mặt đất, cũng không biết phải trách mắng làm sao, rõ ràng là có người cố ý mà thôi.

“Đứng lên đi, đi mời Tô ma ma tới đây”, hai bà vú nghe lệnh, lui ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt dỗ dành Viên Viên, thấy Viên Viên khóc đỏ bừng cả mặt, lòng rất đau, lại nhìn xem Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn cũng khóc đến thở không ra hơi.

Hàn Nguyệt Nguyệt để Đoàn Đoàn lên giường, lấy một viên thuốc bẻ làm hai, cho vào ly nước, thuốc liền tan ra.

“Được rồi, Viên Viên, uống thuốc nào, uống xong sẽ khỏe ngay thôi, không khóc nha”, thấy hai nhi tử khóc đến như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt đau lòng, lại thấy rất uất ức, lúc này cũng không có người để dựa vào.

Nghĩ, Mạnh Dịch Vân đã hơn hai tháng không có tin tức rồi, nàng rất lo lắng, không biết chuyện quan trọng gì mà ném ba mẫu tử nàng ở nơi này.

“Vương phi, Phúc công công tới” sau khi Trúc Thanh đi, Hàn Nguyệt Nguyệt cho Kim Thu hầu bên cạnh, nghe vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Được rồi, ta tới liền”.

“Sao khóc dữ vậy, có phải bị bệnh không?” Hàn Nguyệt Nguyệt còn chưa kịp ra, Phúc công công đã vào tới, Hàn Nguyệt Nguyệt vội đứng dậy, nói “Chúng khó chịu trong người, chẳng hay công công tới có việc gì không? Xin mời ngồi” Phúc công công là tâm phúc của Mạnh Dịch Hiên, Hàn Nguyệt Nguyệt rất khiêm nhường.

“Hoàng thượng nghe nói hai tiểu vương gia sốt cao, cho nên bảo lão nô đến đón hai tiểu vương gia vào cung, trong cung có thái y, sẽ chăm sóc

https://thuviensach.vn

tốt hơn” mới đó Mạnh Dịch Hiên đã biết, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, tin tức truyền đi nhanh quá.

“Này ~ chỉ là sốt một chút mà thôi, không có gì đáng ngại, mang vào cung sợ là không ổn”, Hàn Nguyệt Nguyệt tỏ vẻ khó xử, ai biết Mạnh Dịch Hiên có ý gì chứ.

“Đây là hoàng thượng lo nghĩ cho hai tiểu vương gia, vương phi đừng từ chối nữa, mau kêu người thu dọn đồ đạc đi thôi” Phúc công công nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy tránh không khỏi, lập tức tươi cười nói, “Vậy phiền công công chờ một lát, ta lấy một vài thứ” đứa nhỏ không thể xa mẫu thân, nàng đi theo, Mạnh Dịch Hiên chẳng có lý do gì để không cho.

Hàn Nguyệt bị đưa đến một căn phòng, cách chính cung rất xa. Phúc công công dẫn nàng đến đây, để lại mấy cung nữ hầu hạ, liền đi mất. Nàng biết Mạnh Dịch Hiên nói đón hai tiểu vương gia vào cung chữa bệnh là lấy cớ, Mạnh Dịch Hiên biết nàng là người Dược Cốc, bệnh của hai đứa nhỏ thì sao làm khó được nàng. Mạnh Dịch Hiên là cố tình làm cho Đoàn Đoàn và Viên Viên ngã bệnh, để có cớ đem nàng vào cung.

Một nha hoàn cũng không mang theo, Hàn Nguyệt Nguyệt đành tự mình chăm sóc, những cung nữ này không tin được, thật may là bình thường nàng vẫn kiên trì cho hai đứa nhỏ bú sữa, nhưng Đoàn Đoàn và Viên Viên đã một tuổi rồi, khẳng định là bú sữa không đủ no, xem ra phải uống nước cơm thay thế rồi.

Đoàn Đoàn và Viên Viên đã uống thuốc, hiện tại đang ngủ, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi một bên quạt cho chúng. Đến tối, Mạnh Dịch Hiên không xuất hiện, hoàng hậu cũng không thấy. Nàng hoàn toàn giống như bị giam lỏng, cắt đứt liên lạc với bên ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh, nếu nàng muốn đi, tường rào này có thể cản được sao?

https://thuviensach.vn

“Ngươi ở đó làm gì?” Hàn Nguyệt Nguyệt ra khỏi phòng, thấy một cung nữ rụt rè núp sau cây cột, gọi vào. Nghe vậy, cung nữ kia lập tức sợ hãi ngã quỵ xuống đất.

“Vương phi tha mạng, nô tỳ không định làm gì cả, vương phi tha mạng”, thấy cung nữ kia nhát gan như vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, “Đứng lên đi, trời tối rồi, còn không mau vào đốt đèn”.

Nghe vậy, cung nữ kia đứng dậy, thắp đèn lên, trong phòng sáng hơn rất nhiều, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trên giường nhìn cung nữ kia: nàng rất đáng sợ sao? Sao cung nữ này lại phát run toàn thân như vậy.

“Chỉ có một mình ngươi? Những người khác đâu, bổn vương phi đói bụng”, không ăn gì cả ngày rồi, đói muốn chết, chuyện lớn gì thì cũng phải ăn no rồi mới tính tiếp.

“Bẩm vương phi, còn có Châu Nhi và Tống ma ma, bọn họ đang bận, nô tỳ sẽ dọn cơm lên”, thấy cung nữ kia đi, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Nấu thêm hai chén nước cơm mang tới đây”

“Vâng, nô tỳ làm ngay ạ”, nhìn cung nữ lui ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, tính tình thế này mà sao vẫn tồn tại trong cung được chứ.

Chỉ chốc lát sau, có một cung nữ khác mang một hộp thức ăn tới, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ: đây chắc là Châu Nhi.

“Ngươi ra ngoài đi, có việc ta sẽ gọi”, Châu Nhi để hộp thức ăn lên bàn, “Vâng, vương phi”, lui ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới mở hộp ra, thức ăn bên trong vẫn còn nóng, trông cũng không tệ, chỉ là không có nước cơm, có cháo loãng.

Lúc ở vương phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng thử cho Đoàn Đoàn và Viên Viên ăn cơm nhão, nhưng hai đứa không chịu ăn, không biết có chịu ăn chén cháo này không.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt ẵm Đoàn Đoàn dụ thật lâu, mới ăn được nửa chén, lại cho Viên Viên ăn nửa chén còn lại, cháo có thể no lâu hơn sữa, nửa đêm bú thêm nữa là có thể chống đỡ được đến mai. Bữa sau phải kêu đem thêm một chén mới được.

Cho hai nhi tử ăn xong, Hàn Nguyệt Nguyệt mới ăn phần của mình, mùi vị cũng không tệ lắm.

Ăn xong, Hàn Nguyệt Nguyệt gọi Châu Nhi vào dọn, cung nữ nhát gan lúc nãy bưng chậu nước nóng vào, Hàn Nguyệt Nguyệt rửa mặt, rồi lên giường nằm với nhi tử.

Véo véo khuôn mặt nhỏ nhỏ của Đoàn Đoàn và Viên Viên: khổ cực sinh ra hai đứa, khuôn mặt này, lỗ mũi này, cái trán... Chỗ nào cũng thấy giống Mạnh Dịch Vân, có chỗ nào giống mình đâu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Hận

"Vương phi, nước cơm đây ạ", sáng sớm, sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt thức dậy, cung nữ liền bưng vào.

"Để trên bàn đi, ngươi tên là gì?" Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, chỉ biết nàng ta nhát gan, không biết tên gì, sao lại bị phân tới nơi này, chắc không dễ chịu gì rồi.

"Bẩm vương phi, nô tỳ tên là Tiểu Đào", Tiểu Đào cúi đầu, không dám nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt. "Ngươi không phải sợ, chỉ cần không làm gì sai, ta sẽ không làm khó ngươi, được rồi, lui xuống đi", nghe vậy, Tiểu Đào đi ra ngoài.

Hàn Nguyệt Nguyệt cho Đoàn Đoàn và Viên Viên uống nước cơm, nhìn hai nhi tử, Hàn Nguyệt Nguyệt bực mình: tại sao giam lỏng ba mẫu tử họ? Chẳng lẽ là sợ Mạnh Dịch Vân làm phản? Hay là giả bộ giam lỏng để bảo vệ, trong cung, những thích khách kia quả thật khó xông vào.

"Châu Nhi tỷ tỷ" nhìn thấy người phía trước, Tiểu Đào rụt rè đi tới. Châu Nhi thấy Tiểu Đào, bực mình nói, "Đã nói với ngươi bao nhiêu lần, đừng nhát gan như vậy, làm việc phải nhanh nhẹn thông minh một chút, chẳng lẽ ngươi muốn ở lại nơi này cả đời à?".

Tiểu Đào cúi đầu, "Vâng, Tiểu Đào biết rồi", Châu Nhi tức đến dậm chân, "Thôi, ngươi thích thế nào thì cứ thế đi, dù sao cũng không liên quan đến ta, ta muốn đi ngủ, ni cô trông nhà đi, có việc gì thì gọi ta", Tiểu Đào gật đầu. Châu Nhi xoay người đi, khóe miệng có ý cười, đi về phòng mình:

https://thuviensach.vn

nếu không phải nơi này vắng vẻ, không ai thèm quan tâm, lại có một người nhát gan như Tiểu Đào, thì sao mình có thể lười biếng được.

“Nàng ta lại lười biếng rồi.” Tống ma ma đứng sau lưng Tiểu Đào. Tiểu Đào nghe vậy, lập tức xoay người lại, “Ma ma”, Tống ma ma thấy Tiểu Đào cúi đầu, phì cười.

“Nàng ta khi dễ ngươi, ngươi lại nhát gan không dám cáo trạng”. Tiểu Đào lắc đầu, “Không phải vậy đâu, Châu Nhi tỷ tỷ rất tốt, tỷ ấy chỉ là quá mệt mỏi thôi, Tiểu Đào vô dụng, chuyện gì cũng phải để Châu Nhi tỷ tỷ làm.”

Tống ma ma thấy vậy, khoát khoát tay, “Được rồi, đi làm việc thôi”, chỉ cần không gây chuyện lớn gì, bà cũng lười quản.

Qua ba ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt muốn phát điên luôn rồi, mẫu tử ba người cứ mắt to trừng mắt nhỏ, muốn ra ngoài đi dạo một chút, lại không ai trông hai nhóc. Hàn Nguyệt Nguyệt đang suy nghĩ có nên dẫn con đi không, ở chỗ này rất nguy hiểm, nhưng nếu mang theo hai đứa nhỏ chưa đầy năm, sợ là trốn không thoát.

“Tham kiến hoàng thượng”, nghe tiếng bước chân, Hàn Nguyệt Nguyệt cho là cung nữ, nên không để ý, ngẩng đầu lên, thấy Mạnh Dịch Hiên đứng ở cửa,vội vành hành lễ.

“Đứng lên đi, trẫm đến thăm hai tiểu vương gia”. Phúc công công đi theo sau Mạnh Dịch Vân, thấy không có ai hầu hạ, tức giận nói, “Người đâu, đến đây.”

Nghe vậy, Tống ma ma và Tiểu Đào vội vàng chạy tới, thấy là Phúc công công, lập tức quỳ xuống, “Bảo các ngươi đến hầu hạ vương phi, sao một bóng cũng không thấy, không ai quản các ngươi liền lười biếng.” Vân vương phi mặc dù được an bài nơi này, nhưng thân phận tôn quý, bình thường thấy bọn họ thật thà mới phái tới, ai ngờ lại làm biếng quá.

https://thuviensach.vn

“Công công bớt giận, công công tha mạng”, Tiểu Đào ở sau lưng Tống ma ma, run lẩy bẩy, Tống ma ma thì không ngừng cầu xin tha thứ, nếu đắc tội Phúc công công, ngày sau đừng mong được sống tốt.

“Chỉ có hai ngươi?”, Phúc công công hỏi.

Châu Nhi bưng một chén nước cơm tới, thấy Phúc công công, lập tức quỳ xuống, “Phúc công công, nô tỳ đi bừng nước cơm cho vương phi, nên mới tới chậm, kính xin công công tha tội”. Nghe vậy, Tống ma ma thầm mắng Châu Nhi không biết bao nhiêu lần, rõ ràng là ngủ trong phòng, lại nói là đi bưng đồ.

“Ừ, đứng lên đi, nhanh bưng vào, đừng để vương phi chờ lâu”, Châu Nhi tạ ơn, vào phòng, thấy một nam tử y phục sang quý, nhưng không biết là ai, không biết phải xưng hô thế nào, nếu gọi sai thì phiền phức lớn.

“Để xuống đi, Phúc công công, bảo bọn chúng đi đi, đừng ở đây cãi nhau, dọa tiểu vương gia”, Mạnh Dịch Hiên nói. “Vâng, hoàng thượng”. Nghe vậy, Châu Nhi sợ hết hồn: sao mình ngốc quá, Phúc công công ở đây, vậy người kia chắc chắn là hoàng thượng rồi.

“Hoàng thượng tha tội, nô tỳ, nô tỳ....”. Phúc công công không thấy người ra, vào xem thử, nhìn Châu Nhi đang quỳ trên mặt đất, không có ý định đi, cau mày, “Còn không mau ra ngoài, làm chủ tử sợ một cái đầu của người cũng không đủ đền tội”, Châu Nhi sợ hết hồn, vội vàng lui ra ngoài.

“Ở chỗ này quen chưa?” Mạnh Dịch Vân vừa ẵm Đoàn Đoàn vừa nói. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Rồi ạ” có thể nói không quen sao? Sắp nổi mốc luôn rồi.

“Quen là tốt rồi. Chờ Vân vương trở lại sẽ đón các ngươi ra, thời gian này bên ngoài rất loạn, cho nên trẫm mới cho các ngươi vào cung.” con cháu Mạnh gia không thể có việc ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng suy tính thật chu đáo, chỉ là.....” Rốt cuộc thì khi nào Mạnh Dịch Vân mới về, chàng đi Tây Lương sao, nếu chưa đàm phán xong mà Nam Tĩnh đã ra tay trước thì làm sao bây giờ?

“Đừng lo lắng, nơi này rất an toàn, chung quanh đều có ám vệ, ngươi cứ an tâm đi”, Mạnh Dịch Hiên cho là Hàn Nguyệt Nguyệt lo sẽ gặp nguy hiểm, lập tức nói. Hàn Nguyệt Nguyệt bất đắc dĩ cười một tiếng, không nói tiếp: nàng chỉ là một phụ nhân, nếu ở trước mặt Mạnh Dịch Hiền bàn về việc nước, chắc chắn hắn sẽ rất chán ghét.

“Tham kiến hoàng hậu nương nương”, Phúc công công thấy hoàng hậu tới vội hành lễ. Mấy ma ma cung nữ kinh sợ: hôm nay là ngày gì, mà hoàng thượng và hoàng hậu đều tới thế này, bọn họ ở trong cung bao năm, chưa thấy mặt lần nào, giờ bỗng nhiên thấy được cả hai.

“Đứng lên đi, hoàng thượng cũng tới?”, hoàng hậu hỏi. “Bẩm nương nương, hoàng thượng đang ở trong phòng chơi với tiểu vương gia”, hoàng thượng hạ lệnh, bất cứ ai cũng không được đến gần Huyên Nghi cung, hoàng thượng vừa tới, hoàng hậu đã đến, tin tức thật là nhanh.

“Các ngươi ở đây, ai gia vào xem thử!”, hoàng hậu nói với cung nữ sau lưng, rồi đi vào trong. Mấy lần trước hoàng hậu tới, đều bị ngăn bên ngoài, hôm nay vừa nhận được tin hoàng thượng đến Huyên Nghi cung, lập tức chạy tới.

Hoàng hậu đến trước cửa phòng, không vội vã đi vào, đứng nghe một hồi, nghe thấy tiếng cười vui vẻ từ bên trong truyền ra, lòng như bị đâm một dao, móng tay cắm thật sau vào lòng bàn tay: đã thật lâu không thấy Mạnh Dịch Hiên cười vui vẻ như vậy, ba năm? Còn lâu hơn nữa kìa, trước kia chàng cũng từng cười vui vẻ như vậy với mình.

Điều chỉnh lại tâm tình, hoàng hậu bước vào, trên mặt tươi cười, “Chuyện gì mà hoàng thượng vui vẻ dữ vậy? Ai gia đã lâu không nhìn thấy

https://thuviensach.vn

hai tiểu vương gia rồi, nhớ vô cùng.”

Thấy hoàng hậu, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Viên Viên quỳ xuống, “Tham kiến hoàng hậu nương nương”, nữ nhân này tới làm gì không biết, chuyện lần trước còn chưa tìm nàng ta tính sổ đấy.

Hoàng hậu tới trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, đưa tay ôm lấy Viên Viên, “Đứng lên đi, không có người ngoài mà”, Hàn Nguyệt Nguyệt không thể không buông Viên Viên ra, có Mạnh Dịch Hiên ở đây, chắc sẽ không có chuyện gì.

“Hoàng hậu tới có việc gì không?” Mạnh Dịch Hiên hỏi. Hoàng hậu ngồi xuống ghế, vừa sửa sang lại y phục cho Viên Viên, vừa trả lời, “Thiếp có đến mấy lần, thị vệ đều không cho vào, hôm nay đúng lúc nghe được hoàng thượng đến, lập tức theo tới, lâu rồi không thấy hai tiểu vương gia, rất nhớ”. Nghe vậy, tức là Mạnh Dịch Hiên không cho nàng ta tới rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm cười lạnh.

“Hoàng hậu có rảnh thì đến nói chuyện với vương phi nhiều chút, tránh để nàng thấy chán”, nghe vậy, vẻ mặt hoàng hậu dịu dàng, không còn chút dấu vết nào của bộ mặt độc ác lúc nãy.

“Vương phi ở đây có quen không? Lúc mới vào ta thấy rất vắng vẻ, có cần phái thêm vài người tới không?”, nghe hoàng hậu nói, Hàn Nguyệt Nguyệt cười, “Tạ hoàng hậu quan tâm, thật ra an tĩnh một chút cũng tốt”, lời này chính là muốn nói với Mạnh Dịch Hiên, không nên để kẻ xấu lẫn vào.

“Chuyện này hoàng hậu không cần lo lắng, mọi việc đã có Phúc Yên sắp xếp”, Mạnh Dịch Hiên nói. Hoàng hậu cũng không miễn cưỡng, chỉ thuận miệng nói, không chịu thì thôi.

“Trẫm còn có chuyện phải về trước, hoàng hậu ở lại nói chuyện với vương phi đi”, Mạnh Dịch Hiên để Đoàn Đoàn lên giường, Hàn Nguyệt

https://thuviensach.vn

Nguyệt vội ôm lấy. Trong phòng chỉ còn lại hai người, Hàn Nguyệt Nguyệt chẳng biết phải nói gì.

"Vương phi còn trách ai gia chuyện lần trước?". Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, "Không dám, hoàng hậu nghĩ nhiều rồi." ngươi là hoàng hậu ở trên cao, ai dám trách ngươi chứ.

"Đứa nhỏ này càng ngày càng giống Vân vương, sau này chắc chắn là một công tử anh tuấn". Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười, "Nhi tử giống cha là phải", tại sao không giống nàng chút nào chứ.

Hai người nói chuyện câu có câu không, đều là hoàng hậu hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt đáp, thật vất vả mới tiễn được hoàng hậu đi, Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trên giường suy nghĩ: đôi phu thê này muốn làm cái trò gì.

"Vương phi, dọn cơm lên không ạ?" Châu Nhi vào hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, "Dọn lên đi", sáng sớm tinh mơ phải đối phó hai người kia, cũng đói bụng rồi.

Có lẽ hoàng thượng và hoàng hậu tới, chứng minh Vân vương phi không phải là bị giam lỏng, Tống ma ma và Châu Nhi không dám lười biếng nữa, còn Tiểu Đào thì càng sợ hãi hơn trước.

"Ngươi trước kia làm việc ở đâu?" Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Châu Nhi nghe vậy, đáp "Nô tỳ trước kia hầu hạ Mai mỹ nhân", từ khi Mai mỹ nhân thất sủng, liền bị điều tới phòng giặt, mấy ngày trước lại được điều đến đây.

"Còn Tiểu Đào thì sao?" Mai mỹ nhân? Không biết.

"Tiểu Đào vừa vào cung không lâu, liền bị phái tới đây", thì ra là vừa vào cung, khó trách nhát gan như vậy, nếu lăn lộn ở đây mấy năm, có lẽ sẽ lanh lợi hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

“Ngươi ra ngoài trước đi, một chút vào dọn dẹp sau” Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Vâng, vương phi” thấy Châu Nhi đi ra, Hàn Nguyệt Nguyệt tùy tiện ăn vài miếng rồi thôi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Cháy 1

“Đây là y phục từ Châm Tuyến Phòng đưa tới. Xin vương phi xem thử” Tống ma ma cầm mấy bộ y phục tới. Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Để xuống đi”. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì nữa, Tống ma ma đặt y phục lên bàn, lui ra ngoài.

Giữa đêm Hàn Nguyệt Nguyệt thức giấc, nhìn thấy một bóng người đi tới đi lui trước cửa phòng, nàng lẳng lặng tới bên cửa sổ, trời rất nóng, thật may là ban đêm không mở cửa sổ, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn qua khe hở, thấy đó là Tiểu Đào đang đứng suy tư không biết nghĩ gì.

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy nha đầu này rất kỳ lạ, bình thường một bộ vâng vâng dạ dạ, nhưng lúc không có người, nàng ta liền có bộ dáng suy tư, nàng đã thấy mấy lần.

Hàn Nguyệt Nguyệt lại nhẹ nhàng trở về giường tiếp tục ngủ, chỉ cần không chọc tới nàng là được, kéo chăn mỏng đắp cho hai nhi tử, cầm quạt quạt cho chúng.

“Tiểu Đào đâu?” sáng sớm thấy Châu Nhi tới hầu hạ, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Bình thường không phải là Tiểu Đào sao? Châu Nhi có chút không vui, rõ ràng mình thông minh hơn Tiểu Đào, tại sao lần nào vương phi cũng chỉ hỏi Tiểu Đào, nhưng vẫn cười nói, “Đêm qua Tiểu Đào gác đêm, nên sáng nay nghỉ bù”

Qua mấy ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt thật sự cảm thấy không chờ nổi nữa, buổi tối, cho Đoàn Đoàn và Viên Viên uống thuốc an thần, nàng ra ngoài xem tình huống thế nào.

https://thuviensach.vn

Ở đây quả thật có rất nhiều ám vệ, nhưng khinh công Hàn Nguyệt Nguyệt cao siêu, dễ dàng tránh được, ra khỏi Huyên Nghi cung liền chạy tới Phượng Nghi cung, trừ hoàng hậu, nàng thật không biết còn ai có bản lĩnh ra tay với Mạnh Dịch Hiên.

Hàn Nguyệt Nguyệt đã tới mấy lần, nên biết cung của hoàng hậu ở đâu, lặng lẽ vào phòng, đã trễ thế này mà trên giường không có người. Hoàng hậu không ngủ còn đi đâu? Nàng đang định đi, ngoài cửa liền truyền tới tiếng bước chân, vội nhảy lên xà nhà, ngưng thở.

“Các ngươi ra ngoài hết đi” hoàng hậu nói, cung nữ trong phòng lui ra hết, chỉ còn lại một cung nữ tâm phúc bên cạnh hoàng hậu.

“Tức chết ta” hoàng hậu cầm bình hoa trên bàn ném xuống, cung nữ này liền tiến lên tiếp được, “Nương nương chớ tức giận, bên ngoài còn có người đó”. Nghe vậy, hoàng hậu ngồi xuống, hung hăng đấm lên mặt bàn.

“Ngươi nói làm sao bây giờ? Hắn không chịu đến chỗ ta, đều do bọn hồ ly tinh kia.”

Cung nữ rót cho hoàng hậu một ly trà, “Nương nương chớ giận hại thân, mục đích của chúng ta cũng không phải là lấy lòng Mạnh Dịch Hiên”. Hoàng hậu liếc cung nữ một cái “Cần ngươi nhắc nhở bổn cung sao?”, nha đầu này ngày càng quá đáng, dám chỉ dạy mình.

“Nương nương nên sớm diệt trừ hai nhi tử của Vân vương mới phải, chủ nhân đã ra lệnh, không thể để bọn họ còn sống tới khi Vân vương hồi kinh”, cung nữ này chẳng có chút nào là sợ hoàng hậu cả.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy tay bụm miệng lại, thì ra mục tiêu của bọn họ đúng là Đoàn Đoàn và Viên Viên, không được, nhất định phải nghĩ cách trốn đi, nhưng mà không phải Tăng Nhu và Mạnh Dịch Hiên yêu nhau sao? Sao Tăng Nhu lại muốn đối phó với hắn.

https://thuviensach.vn

“Nào có dễ dàng như vậy, Mạnh Dịch Hiên phái không biết bao nhiêu ám vệ đến đó, đi vào còn khó khăn nói chi là ra tay, đều tại chính hắn không có bản lĩnh giết được Mạnh Dịch Vân”, nếu giết được Mạnh Dịch Vân rồi, thì Mạnh Dịch Hiên còn gì đáng sợ nữa.

“Đây là ý của chủ nhân, nô tỳ chỉ phụ trách truyền lời thôi, nương nương còn phải cẩn thận, ngày nào chưa giết Tăng Nhu, thân phận của người đều có thể bị phát hiện”. Hoàng hậu hiện tại không phải Tăng Nhu, đúng là tin động trời, nếu không phải Tăng Nhu, vậy nàng ta là ai? Với y thuật của nàng, nếu như hoàng hậu dịch dung, nàng đã sớm phát hiện rồi. Trừ phi gương mặt đó là thật, nhưng Mạnh Dịch Hiên và Tăng Nhu yêu nhau, không lý nào không phát hiện thê tử mình bị đổi?

“Ta tự biết, không cần ngươi phải nhắc nhở”, không thể để nàng ta chết được, nhất định phải từ từ hành hạ, cho nàng ta sống không bằng chết.

“Ai đó?” Nghe tiếng động, hai người lập tức đuổi theo, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm chạy xa.

“Đừng đuổi theo” cung nữ này ngăn hoàng hậu lại, “Vừa rồi có thể người kia đã nghe thấy hết chuyện chúng ta nói, không diệt trừ sao được?” hoàng hậu tức giận nói.

Cung nữ này đóng cửa lại, nói “Võ công người nọ cao hơn chúng ta, đuổi theo cũng không chắc sẽ giết được, dù sao đã vậy, không bằng chúng ta sớm hành động đi thôi, trước khi người đó kịp báo tin.”

Hoàng hậu nghĩ nghĩ, thấy cũng có lý, “Được, vậy tối nay ra tay luôn đi, cung nữ kia được không? Chúng ta chỉ có một cơ hội duy nhất”, mất đi cơ hội này, ngày sau Mạnh Dịch Hiên nhất định sẽ hoài nghi.

“Yên tâm, nàng ta là người chủ nhân tự mình đưa tới, sẽ không có sai sót” hoàng hậu gật đầu, thuận tiện giết luôn Hàn Nguyệt Nguyệt là tốt nhất, cứ nghĩ đến ngày đó trong Huyên Nghi cung, Mạnh Dịch Vân và Hàn

https://thuviensach.vn

Nguyệt Nguyệt cười nói vui vẻ, là trong lòng lại hận cực kỳ. Lúc mình mới vào cung thay Tăng Nhu, Mạnh Dịch Hiên cũng dịu dàng cười với mình như vậy, nhưng bây giờ thì chỉ qua loa cho có lệ.

Hàn Nguyệt Nguyệt trở lại Huyên Nghi cung, lập tức ôm Đoàn Đoàn và Viên Viên vào ngực, một mình nàng làm sao ôm được hai đứa đây, gấp chết mất, còn không đi, hoàng hậu sẽ phái người tới giết người diệt khẩu.

“Vương phi, người sao vậy?” nghe tiếng động trong phòng, Tiểu Đào gõ cửa hỏi.

Nghe thấy tiếng Tiểu Đào, Hàn Nguyệt Nguyệt trấn tĩnh lại, “Không có gì, tiểu vương gia không thoải mái chút thôi”. Nghe vậy, Tiểu Đào đẩy cửa vào, thắp đèn lên, đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Có phải đói bụng không ạ? Nô tỳ nấu cháo bưng đến nhé” thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang ôm tiểu vương gia ngồi trên giường, Tiểu Đào nói, trẻ con thường là do đói mới thức giấc nửa đêm.

“Không cần đâu, ngươi cứ đi nghỉ ngơi đi, ngày nào cũng gác đêm vất vả lắm”. Chờ Tiểu Đào ra ngoài rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới rương lấy ra hai cái áo khoác.

Cột Đoàn Đoàn lên lưng, rồi ôm lấy Viên Viên, thổi tắt đèn, lặng lẽ nhìn tình huống bên ngoài, Tiểu Đào không có ở đây, Hàn Nguyệt Nguyệt ném ngọn đèn lên giường, dầu lập tức bắn đầy ra ngoài.

Nàng ra khỏi phòng, bay ra ngoài cung, muốn giết nàng, hừ, ta làm kế ve sầu thoát xác, giúp các ngươi ra tay trước.

Lửa bắt đầu lan ra, từ giường đến rèm rồi đến tường.

Tiểu Đào về phòng, chuẩn bị ngủ, Châu Nhi mở mắt, cười nhạo “Không phải ngươi gác đêm sao? Sao ở đây? Thấy vương phi ngủ thì lười

https://thuviensach.vn

biếng à, bình thường thấy ngươi khúm núm, cứ tưởng ngươi rất trung thành chứ".

Tiểu Đào cúi đầu, "Là vương phi bảo muội trở về nghỉ ngơi", không phải tại mình làm biếng, dù sao ban đêm cũng chẳng có chuyện gì đâu.

Châu Nhi cười lạnh, xoay người đưa lưng về phía Tiểu Đào "Chủ tử bảo ngươi về ngủ, ngươi liền về ngủ à, hạ nhân phải ra dáng hạ nhân, nếu không ngày nào đó bị bắt tội thì thảm."

Nghe vậy, Tiểu Đào đành phải đi: đúng vậy, mặc kệ chủ tử nói gì, mình phải hoàn thành bổn phận của mình.

Tiểu Đào đi tới, thấy trong phòng sáng trưng, khuya rồi, vương phi không ngủ thắp nhiều đèn như thế làm gì, Tiểu Đào gõ cửa không thấy trả lời, bèn ngồi xuống bậc thang.

Lát sau gõ cửa tiếp cũng không thấy trả lời, Tiểu Đào đang lo lắng không biết có nên vào xem thử hay không thì thấy khói đen bay ra từ cửa sổ, bây giờ mới biết là trong phòng cháy rồi.

Tiểu Đào đẩy cửa xem, trong phòng là một biển lửa, không thể vào được, lập tức chạy về phòng mình, "Châu Nhi tỷ tỷ, Châu Nhi tỷ tỷ, không xong rồi, cháy rồi!" Châu Nhi còn đang ngủ, Tiểu Đào lập tức chạy đến bên giường lay Châu Nhi dậy.

"Cái gì? Để yên cho người ta ngủ", Châu Nhi mở mắt trừng Tiểu Đào.

"Trời ơi, Châu Nhi tỷ tỷ, phòng vương phi cháy rồi, mau đi xem thử", vương phi và tiểu vương gia vẫn còn bên trong, nếu có chuyện gì, không thoát khỏi tội chết đâu.

"Cái gì?" nghe vậy, Châu Nhi lập tức tỉnh táo, "Ngươi nói thật?" Tiểu Đào vội vàng gật đầu, "Nhanh đi dập lửa a, vương phi vẫn còn ở bên trong

https://thuviensach.vn

đó”.

Châu Nhi lập tức bung chăn ra, xỏ giày vào, y phục cũng không mặc thêm, liền chạy ra ngoài, Tiểu Đào theo sau, hai người chạy đến thì cửa phòng cũng bị thiêu trụi rồi.

“Đã cháy hết rồi”, nghe tiếng bước chân vội vã từ bên ngoài truyền tới, Châu Nhi kéo Tiểu Đào chạy ra ngoài, “Châu Nhi tỷ tỷ, đi đâu vậy, tìm người dập lửa à?”

Châu Nhi kéo Tiểu Đào trốn sau gốc cây, “Ngươi đần à, nếu chúng ta ở lại, nhất định chỉ có đường chết, còn không nhân cơ hội mà chạy trốn”, cháy lớn như vậy, chắc người bên trong cũng thành tro luôn rồi, trở về chỉ có chết mà thôi.

“Vậy làm sao bây giờ?” Tiểu Đào lo sợ hỏi, trốn, trốn thế nào đây.

“Im miệng, còn cãi nữa ta bỏ ngươi lại bây giờ” bị Châu Nhi hù dọa, Tiểu Đào ngậm miệng, làm bộ đáng thương nhìn Châu Nhi.

“Thừa dịp hỗn loạn, chúng ta chạy ra ngoài, sẽ không ai chú ý tới đâu, chạy ra khỏi đây rồi nói sau”, Tiểu Đào gật đầu.

Huyên Nghi cung cháy, rất nhiều người ra ngoài xem náo nhiệt, người ra ra vào vào, không ai chú ý tới hai tiểu cung nữ. Đến khi Mạnh Dịch Hiên nhận được tin tức chạy đến, thì Huyên Nghi cung đã cháy sạch toàn bộ rồi.

“Các ngươi canh chừng thế nào mà cháy cũng không biết” nhìn bọn người đang quỳ dưới đất, Mạnh Dịch Hiên quát, nếu Vân vương phi và hai nhóc có chuyện gì, những kẻ này cũng đừng mong sống nữa.

“Hoàng thượng tha mạng, hoàng thượng tha mạng” thị vệ không ngừng dập đầu. Hoàng hậu nghe tin chạy tới, thấy Mạnh Dịch Hiên đang

https://thuviensach.vn

nổi giận, nói “Vương phi và tiểu vương gia không sao chứ?” mình còn chưa ra tay, đã cháy rồi, đúng là trời giúp mình mà.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Cháy 2

“Lúc ấy, lúc ấy, lửa lớn quá, thuộc hạ, thuộc hạ không vào được, vương phi và tiểu vương gia vẫn còn, vẫn còn trong đó, nhưng dập được lửa rồi, thuộc hạ lập tức đi vào, không, không thấy thi thể”, lúc phát hiện lửa đã lan đến những phòng khác, phòng chính lửa lớn quá, không cách nào vào được.

“Nuôi bọn ngu ngốc các người làm gì, người đâu lôi ra chém đầu cho trẫm”, lửa lớn như vậy, chờ hết lửa mới đi vào, thi thể không bị thiêu thành tro bụi mới là lạ.

“Hoàng thượng bớt giận, hiện giờ việc quan trọng nhất là điều tra sự việc cho rõ đã, rồi phạt sau”, hoàng hậu nói xong, thấy Mạnh Dịch Hiên không nói gì, liền hướng về phía thị vệ nói, “Rốt cuộc chuyện này là sao? Nói cho rõ ràng, đang yên đang lành sao lại bốc cháy, cung nữ và ma ma ở cung này đâu? Không ai gác đêm à? Làm sao cháy mà cũng không biết?”

“Hồi bẩm hoàng hậu nương nương, thuộc hạ không biết, thuộc hạ phát hiện cháy thì lập tức dẫn người đến, lửa là từ phòng của vương phi lan ra, cho nên, lúc đến phòng vương phi đã cháy hết rồi, không nhìn thấy những người khác”, thị vệ kia cúi đầu, toàn thân run rẩy.

“Đi, dẫn cung nữ và ma ma của Huyên Nghi cung tới”, không thấy thi thể, hơn nữa còn là lửa từ phòng Hàn Nguyệt Nguyệt lan ra, chẳng lẽ là người nọ làm? Hành động cũng quá nhanh đi.

“Tham kiến hoàng, hoàng thượng, hoàng hậu nương nương”, Tống ma ma run rẩy quỳ trên mặt đất, đầu cũng không dám ngẩng lên.

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói xem, xảy ra chuyện gì? Những người khác đâu? Sao chỉ có một mình ngươi?”

Nghe hoàng hậu nói, Tống ma ma dập đầu, “Hoàng hậu tha mạng, hoàng hậu tha mạng, nô tỳ không biết gì hết, không biết gì hết, xin hoàng hậu tha cho nô tỳ”, Tống ma ma đang say giấc nghe thấy tiếng ồn mới thức dậy.

“Hỏi ngươi những người khác đâu, ngươi nói cái này làm gì? Mau nói đi”, Phúc công công tiến lên nói, những người này là do lão chọn, xảy ra chuyện, lão cũng không thoát khỏi trách nhiệm.

“Phúc công công, ngài cứu nô tỳ đi, van ngài, ngày sau bắt nô tỳ làm trâu làm ngựa đều được”, Phúc công công cau mày, lòng Mạnh Dịch Hiên đang rất loạn, “Kéo xuống đánh”, kêu gào ầm ĩ, còn ra thể thống gì nữa.

“Hoàng thượng, hoàng thượng, nô tỳ nói, nô tỳ nói, là Tiểu Đào gác đêm, nhưng lúc cháy không thấy Tiểu Đào và Châu Nhi, nhất định là hai người họ đốt xong bỏ trốn, nhất định là vậy”, gặp chuyện không may mà lâu vậy không thấy bóng dáng hai người này, nhất định là sợ tội bỏ trốn trước rồi.

“Lập tức phái người đi tìm, nhất định phải tìm được hai cung nữ đó”, Mạnh Dịch Hiên nói, thị vệ kia lập tức đứng dậy, “Vâng, hoàng thượng, thuộc hạ đi ngay.”

“Hoàng thượng, ban đêm gió lớn, hãy về trước đi, chờ có tin tức bọn chúng sẽ báo”, hoàng hậu nói. Mạnh Dịch Hiên trầm mặt, “Hoàng hậu về trước đi, trẫm ở lại một lát”, xảy ra chuyện này, hắn còn tâm tư đâu mà nghỉ ngơi.

Mạnh Dịch Hiên nhìn đống tro tàn trước mắt, phiền não vô cùng, rõ ràng nhiều thị vệ như vậy, vẫn để lọt lưới, Vân vương phi và tiểu vương gia không biết thế nào, Vân vương trở về hắn phải ăn nói thế nào đây, ai ~

https://thuviensach.vn

“Nương nương, sao rồi?” hoàng hậu bước vào, cung nữ lúc nãy lập tức hỏi. “Cung nữ các ngươi sắp đặt đâu rồi?” Có phải là một trong hai cung nữ ở Huyên Nghi cung không?

“Thị vệ nhiều quá, không vào được”, chỗ nào cũng có người, rất khó đến gần.

“Lửa này không phải do người của chúng ta đốt sao? Vậy có phải kẻ nghe lén vừa rồi làm không?” Hoàng hậu nói. Cung nữ này suy nghĩ một lát rồi nói, “Người nọ võ công tuy cao, nhưng Huyên Nghi cũng chỗ nào cũng có thị vệ, kẻ đó đi vào phải bị phát hiện mới đúng.”

“Mặc kệ thế nào, chỉ cần tiện nhân kia và hai nhi tử của nàng ta biến mất là được, không tìm được thi thể, ta còn không yên lòng, ngươi phái người đi điều tra xem, nhìn thấy lập tức giết người diệt khẩu, nếu chạy trốn, chắc hiện tại còn chưa ra khỏi kinh thành đâu”, hoàng hậu nhìn ngọn nến lung lay, lạnh lùng nói.

“Vâng, nô tỳ đi làm ngay.” Chờ cung nữ này lui ra ngoài, hoàng hậu đi tới giường, vén chăn nệm lên, giữa giường xuất hiện một cái lỗ, vừa đủ một người đi vào.

“Sao rồi, hiện giờ Mạnh gia đã tuyệt hậu, ngươi vui không?”, hoàng hậu đến bên cạnh một nữ tử, cười nói. Bất quá, nữ tử kia không thèm để ý đến hoàng hậu, tiếp tục thêu, sắc mặt tái nhợt, có thể là do thời gian dài không tiếp xúc ánh sáng mặt trời, trong mật thất có một ngọn đèn, cũng còn sáng.

Cắt sợi chỉ sắp hết, lại lấy một sợi khác, qua nhiều năm như vậy, nàng đã sớm không còn phản ứng với những lời như vậy nữa rồi.

Thấy người đang thêu không nói gì, hoàng hậu đi tới, giật lấy chiếc khăn tay trên tay nàng kia, “Đừng nghĩ là ta không biết, ngươi đau lòng, còn giả bộ không để ý gì chứ, ngươi không nghe thấy sao? Mạnh gia tuyệt

https://thuviensach.vn

tử tuyệt tôn rồi, ha ha, ha ha, không ngờ đúng không, ngay cả ông trời cũng giúp ta".

Nghe vậy, nàng kia ngẩng đâu lên, "Chỉ cần ngươi biết mình đang làm gì là được, trong lòng ta thế nào ngươi không cần để ý, sao này đừng hối hận là được". Nàng biết nói thế nào đây, ban đầu còn giãy giụa, phản kháng, nhưng có ích gì, không phải nàng ta muốn nhìn bộ dạng khổ sở của mình sao, không, chỉ cần mình còn sống, sẽ không để nàng ta nhìn thấy.

"Hối hận? Ta đã sớm không biết từ hối hận viết thế nào rồi, từ nhỏ ngươi lúc nào cũng một bộ cái gì cũng không để ý, không tranh, không cướp, nhưng ta thấy rất rõ, trong lòng ngươi rất hận, đúng không? Ngươi hận ta cướp đi vị trí của ngươi, phá hủy mặt ngươi", hoàng hậu đưa tay vuốt hai vết sẹo trên mặt nữ tử.

"Ngươi hận ta đúng không? Hận sao không giết được ta đúng không? Ha ha, thật ra ngươi không biết, từ nhỏ ta đã bắt đầu, mỗi ngày đều mơ làm sao giết ngươi, làm sao lấy lại được vị trí của ta", dù đều là vật hi sinh của gia tộc, nhưng tại sao nàng ta có thể quanh minh chính đại mà sống, còn mình lại phải trốn trốn tránh tránh, không ai biết tới.

"Tiểu Vũ, ta thật xin lỗi ngươi, nhưng ngươi cũng không thể tự hành hạ mình như vậy. Ngươi muốn gì cứ nói, nếu làm được ta nhất định sẽ đáp ứng hết, ngươi thế này là đang tự đẩy mình vào đường cùng đó biết không, người kia không tốt lành gì đâu, lợi dụng xong sẽ giết người diệt khẩu thôi." nàng kia nói.

Hoàng hậu cười, "Hừ ~ đáp ứng hết, ngươi biết ta muốn gì sao? Ta muốn được quang minh chính đại mà sống, quang minh chính đại xuất hiện trên đời, ngươi không hiểu đâu, ngươi vĩnh viễn không hiểu được, họ xem ta là thế thân của ngươi, giống như hiện tại, 30 năm trước bọn họ đã lên kế hoạch hết rồi." Mình chỉ ra đời sau nửa nén hương thôi, rõ ràng đều là con

https://thuviensach.vn

cháu Tăng gia, tại sao Tăng Nhu được người nâng niu trong tay, còn mình lại phải sống trong bóng tối, mình không cam lòng.

Bọn họ là sinh đôi, vừa ra đời đã bị tách ra, Tăng Nhu làm đại tiểu thư của Tăng gia, nàng lại được đưa đến biệt viện để nuôi dưỡng, không thể gặp người, trừ một bà vú, và thị vệ canh chừng, lúc đầu nàng cũng không cảm thấy gì, nhưng có một ngày, nàng nhìn thấy một bé gái giống mình như đúc, bà vú nói, đó là tỷ tỷ nàng, Tăng Nhu, từ đó trở đi, nàng liền bắt đầu hận, hận tỷ tỷ Tăng Nhu, hận cả Tăng gia.

Nhiều lần bỏ trốn nhưng đều bị bắt lại, cho đến năm nàng 17 tuổi, Tăng Nhu gả cho hoàng thượng làm hoàng hậu, ngày đó, nàng nhìn gương mặt mình trong gương đến hơn 4 canh giờ, trừ ra đời muộn hơn một chút, nàng và Tăng Nhu chẳng khác gì nhau, tại sao số phận lại khác nhau như vậy.

Hận hơn 20 năm, mỗi giờ mỗi khắc đều hận, vào năm 25 tuổi, đột nhiên người kia cho nàng vào cung, thay thế Tăng Nhu, lúc ấy nàng thầm cười lạnh, ha ha, ha ha, rốt cuộc cũng chờ được ngày này. Tăng Nhu yêu Mạnh Dịch Hiên, làm người kia lo lắng, nên mới cho mình đi thay thế, mặc dù chỉ có thể sống với thân phận của Tăng Nhu, nhưng ít ra có thể xuất hiện trước mặt mọi người không phải sao?

Cho nên sau khi vào cung, nàng không giết Tăng Nhu, mà phá hủy mặt nàng ta, rồi giam lỏng, cho nàng ta nếm thử cảm giác sống trong bóng tối.

“Ngươi ra ngoài đi, đừng quấy rầy ta”, Tăng Nhu lấy lại khăn tay, tiếp tục thêu, nhưng đôi ta cứ run run không sao đâm kim vào được.

Sau khi hoàng hậu đi khỏi, Tăng Nhu nằm lên bàn, tay trái nện lên ngực, lòng rất buồn bực, thật khó chịu, nếu năm đó mình không do dự, nói cho Mạnh Dịch Hiên biết, thì giờ có lẽ sẽ không như thế này, ròng rã 5

https://thuviensach.vn

năm, 5 năm rồi, chẳng lẽ Mạnh Dịch Hiên vẫn chưa phát hiện ra sao? Mặc dù hình dáng bên ngoài giống như trái tim luôn khác biệt, chẳng lẽ hắn nói yêu nàng, đều là lừa gạt? Nếu như yêu, tại sao lâu vậy mà vẫn không phát hiện người đó không phải nàng.

"Hoàng thượng, không thấy hai cung nữ kia", lật tung cả hoàng cung rồi cũng không thấy, hoàng cung canh giữ nghiêm ngặt vậy, hai cung nữ kia có thể trốn đi đâu.

"Tiếp tục tìm."

"Vâng, hoàng thượng", thị vệ lại lui xuống, Mạnh Dịch Hiên mở mắt ra, nhìn mật thư trên bàn, Vân vương sắp trở về, chuyện này chắc chắn không giấu được, hắn thật không biết phải mở miệng thế nào, Hàn Nguyệt Nguyệt là nữ nhân đệ đệ hắn yêu nhất.

Ba người, hắn nợ Mạnh Dịch Vân, sợ là đời này trả cũng không đủ.

"Hoàng thượng, đã khuya, hay là ngài nghỉ ngơi một lúc đi, sớm mai còn phải vào triều nữa", Phúc công công thận trọng nói, trời sắp sáng rồi.

"Ngươi lui ra đi, để trâm yên tĩnh một lát", Mạnh Dịch Hiên nói. Phúc công công biết tâm tình Mạnh Dịch Hiên không tốt, không dám nói nữa, đành lặng lẽ lui ra ngoài, ra tới ngoài cửa, lấy tay áo lau mồ hôi trên trán: nguy hiểm quá!

"Công công, công công", một tiểu thái giám đứng ngoài cửa, vừa thấy Phúc công công ra ngoài, lập tức chạy tới. Phúc công công quay đầu, "Suỵt ~ nhỏ tiếng một chút, hoàng thượng đang nghỉ ngơi, vội vàng vậy làm gì, muốn mất đầu à?"

Nghe vậy, tiểu thái giám này cúi đầu, "Tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân đáng chết". Phúc công công than một tiếng, "Đi, qua bên kia rồi nói", hiện giờ đang rất nguy hiểm, không thể vuốt râu rồng được.

https://thuviensach.vn

Hai người đi đến một góc, Phúc công công hỏi, “Nói đi, chuyện gì mà gấp gáp vậy?’. Tiểu thái giám ngẩng đầu lên, “Công công, nô tài và và Châu Nhi từ nhỏ lớn lên cùng nhau, nàng nhất định là bị người bắt đi, công công, ngài nhất định phải cứu Châu Nhi”. Phúc công công cau mày, gõ đầu tiểu thái giám này, “Đều tại ngươi hết, nếu không phải thấy ngươi và Châu Nhi thân nhau, ta sao có thể cho nàng đến Huyên Nghi cung hầu hạ? Giờ xảy ra chuyện, lại mất tích rồi, ngươi muốn hại chết bản công công à, đi, nhanh đi tìm đi, ngươi và Châu Nhi thân như vậy, xem thử Châu Nhi có thể trốn ở đâu được”, đây đúng là muốn lấy cái mạng già của lão mà.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Mạnh Dịch Vân Trở Về

Lúc Mạnh Dịch Vân đến Trúc Viên, chỉ cảm thấy trống rỗng, tiếng cười đùa ngày xưa, và nữ nhân vừa thấy hắn vào cửa đã nhào tới không còn nữa rồi.

Hắn không muốn tin, những điều Mạnh Dịch Hiên nói đều là giả, khinh công Nguyệt Nguyệt cao như vậy, sao lại trốn không thoát, nhất định là nàng đã mang hai đứa nhỏ đi. Nàng đang giận, giận hắn biến mất mà không báo trước, giận hắn vào thời khắc nguy hiểm không có bên cạnh nàng, còn đứa bé chưa ra đời nữa. Là hắn không xứng làm trượng phu mới để nàng chịu nhiều khổ sở như vậy.

Biết vương phi gặp chuyện mọi người cực kỳ đau lòng, thấy Vân vương trở lại, cũng không dám tiến lên mạo phạm, lặng lẽ đi vòng, trong lòng vương gia nhất định không dễ chịu.

Sắc Âm đến sau lưng Mạnh Dịch Vân, cúi đầu, “Vương gia, ngài đã về”. Mạnh Dịch Vân quay đầu lại, “Vương phi có dặn dò gì không?”, Nguyệt Nguyệt nhất định biết vào cũng sẽ gặp nguy hiểm, chắc chắn sẽ lưu lại vài lời.

Sắc Âm lắc đầu, “Vương phi đi rất gấp, không có thời gian dặn dò gì hết ạ”, lúc ấy tiểu vương gia đang phát sốt, rất loạn, trong cung lại phái người tới đưa đi.

“Những người khác đâu?” Mạnh Dịch Vân hỏi. Sắc Âm không dám giấu giếm, kể lại hết tình hình mấy ngày đó, “Không biết tại sao, vương phi đột nhiên cho Trúc Thanh về lại Hoàng phủ, Tiểu Tinh tỷ cũng không thấy

https://thuviensach.vn

đâu nữa.” Sắc Âm đột nhiên nhớ ra, hình như là sau khi vương phi tặng trâm cho Tiểu Tinh, thì không thấy Tiểu Tinh đâu nữa.

“Tiểu Tinh biến mất là trước hay sau khi vương phi vào cung?”, Mạnh Dịch Vân hỏi. “Là trước khi vương phi vào cung ạ, mấy ngày đó vương phi rất kỳ lạ, ngày nào cũng nhìn những gốc mai đến ngẩn người, cứ vậy hơn một canh giờ”.

“Ta biết rồi, ngươi lui xuống đi”, Mạnh Dịch Vân nói, hắn chạy gấp về đây, mấy đêm rồi chưa ngủ, vì lo lắng cho an toàn của nàng, đáng tiếc vẫn chậm, nếu trở về sớm hơn một chút, có lẽ đã không có trận lửa kia rồi.

Mạnh Dịch Vân nằm xuống giường, nhắm mắt lại: vẫn còn mùi hương quen thuộc, tất cả đều không đổi, chỉ có người là không còn nữa rồi.

Lúc Tần Minh đi vào, thấy Mạnh Dịch Vân đang ngủ, lặng lẽ lui ra ngoài, đứng canh ở cửa: vương gia không ngủ mấy ngày rồi, khó khăn lắm mới ngủ được, không thể để người khác quấy rầy, vương phi rất tinh quái, nói bị chết cháy, hắn không tin chút nào, người khác có thể không biết, nhưng hắn đã tận mắt nhìn thấy, khinh công của vương phi, cho dù là mấy trăm ám vệ, cũng có thể bỏ rơi được, chỉ là hiện giờ vương gia trong lòng rất loạn, nhất thời không phản ứng kịp mà thôi.

“Tần thị vệ, vương gia ở bên trong sao?” Ngân Nguyệt bưng mấy món ăn tới. Tần Minh thấy Ngân Nguyệt thì cười cười, “Ở trong, nhưng giờ vương gia đang ngủ, để lát nữa hãy bưng lại đi.”

Ngân Nguyệt gật đầu, “Được, lát nữa vậy”, nhìn Ngân Nguyệt biến mất ở cuối hành lang, Tần Minh thầm nghĩ: không biết sao vương gia huấn luyện được những nha hoàn tốt thế này, nếu có người cũng quan tâm hắn như vậy thì tốt rồi.

“Ấy ~ ấy, ngươi làm gì đó, đứng lại”, thấy Hắc Ưng định vào trong, Tần Minh vội vàng ngăn lại, “Vương gia đang ngủ, chớ quầy rầy”, vương

https://thuviensach.vn

gia thật đáng thương mà, chỉ có vương phi không lương tâm mới có thể hành hạ vương gia như vậy.

“Tránh ra”, Hắc Ưng lạnh lùng nói. Tần Minh kéo Hắc Ưng lại, khuyên nhủ, “Có chuyện gì chờ vương gia tỉnh lại rồi nói đi, ngươi cũng không phải không biết, vương gia hiện đang rất đau khổ mà”

Nghe vậy, Hắc Ưng không vùng vẫy nữa, Tần Minh buông tay ra, khinh thường nói, “Là chuyện tiểu tình nhân của ngươi chứ gì? Nàng là tỷ muội tốt của vương phi, khẳng định là đi với vương phi rồi”. Trong mắt Tần Minh, Trương Tiểu Tinh chính là tiểu tình nhân của Hắc Ưng, mặc dù Hắn Ưng không chịu thừa nhận, nhưng hắn tin tưởng ánh mắt của mình, lúc trước hai người còn trải qua hoạn nạn có nhau mà.

Hắc Ưng không lên tiếng, Tần Minh xem như là chấp nhận, liếc mắt, “Tiểu tử ngươi bình thường nhìn lạnh lùng, không ngờ còn có thể thích cô nương?” Tần Minh chọt chọt vào ngực Hắc Ưng.

“Bớt lo chuyện người khác đi”, Hắc Ưng nói xong xoay người. Nghe Tần Minh nói, hắn không phản bác, thật ra chính hắn cũng không biết mình đang nghĩ gì, chỉ là khi trở về nghe vương phi bị lửa thiêu, Trương Tiểu Tinh mất tích, lòng hắn thật không dễ chịu.

“Cái gì mà chuyện người khác chứ, ta và ngươi là huynh đệ, chuyện của huynh đệ chính là chuyện của ta, ai ~ ta đã nói với ngươi, nhất định là vương phi dẫn tiểu tình nhân của ngươi đi rồi, chỉ là lúc trở lại, ngươi phải chủ động lên, nhờ vương gia nói với vương phi, vương phi mà đồng ý, còn sợ nha đầu kia không đồng ý sao? Chuyện này cứ im lặng là không được, không thể để cho kẻ khác chiếm thời cơ, nếu không ngươi bí mật thổ lộ với nha đầu kia cũng được, bất quá nhìn bộ dạng ngươi thế này, thôi cứ để vương gia ra tay cho chắc.”

https://thuviensach.vn

Nhìn Hắc Ưng đi xa, Tần Minh cười trộm: mình có ý tốt, không chịu nghe thì thôi, nếu ngày nào đó có người khác nhanh chân đến trước, xem tiểu tử ngươi làm thế nào.

“Chủ nhân”, một nha hoàn đứng sau lưng bóng đen nói. “Sao rồi?”, bóng đen hỏi, nha hoàn kia cúi đầu, “Chưa kịp động thủ, bọn họ cẩn thận quá, không đến gần được.”

Nghe vậy, bóng đen hừ một tiếng, “Ngươi còn thời gian hai ngày, nếu Mạnh DịchVân không chết, thì hai ngày sau sẽ là ngày giỗ của ngươi, tự mình giải quyết cho tốt đi”, nói xong, bóng đen biến mất trong đêm tối, nha hoàn kia nhìn theo, cắn môi, trong mắt tràn đầy lửa hận.

“Vương gia, thuộc hạ xin đến Tứ Phương Thành một chuyến”, bóng đen nói. Mạnh Dịch Vân đáp, “Đi đi, bảo vệ nàng thật tốt, chờ chuyện bên này lắng xuống, ta liền đón nàng về”, không ở đây cũng tốt, tránh để kẻ khác thừa cơ, nhân cơ hội này thoát đi, những kẻ đó cũng không mượn cớ.

“Vâng, vương gia, nhưng mà nơi này.....”, Thái Uyên đang triệu tập các đại thần mưu đồ bí mật, sợ là muốn động thủ rồi.

Mạnh Dịch Vân nói, “Không sao, nơi này có Tần Minh là được, gặp được vương phi, thì nói nàng dẫn tiểu vương gia đến Dược Cốc, những người này sợ là sẽ không dễ dàng buông tha đâu”, chỉ có Dược Cốc mới an toàn.

“Vâng, vương gia”, Hắc Ưng lui ra ngoài, Mạnh Dịch Vân nắm cây bút trong tay, trên bàn là bức họa mỹ nhân rất sống động, mỹ nhân đứng trong tuyết, mỹ lệ, tinh khiết, làm cho không ai dám mạo phạm nàng.

“Nương nương, đã lục soát khắp cả kinh thành, cũng không phát hiện tung tích Vân vương phi”, canh mấy ngày, đều không thấy Vân vương phi ra khỏi thành, trong thành thì lục soát hết mọi ngóc ngách mấy lần rồi, vẫn không tìm thấy.

https://thuviensach.vn

“Ừ, Vân vương đã trở về, nếu làm ầm ĩ, sớm muộn gì cũng bị phát hiện, cứ rút người về trước, mấy ngày rồi, có lẽ đã ra khỏi thành, ngươi lập tức truyền tin, chỉ cần thấy vương phi và hai tiểu vương gia, lập tức giết”. Vân vương nghe tin vương phi và hai nhi tử vùi thân trong biển lửa, mà lại quá mức bình tĩnh, làm nàng ngày càng lo lắng.

Mạnh Dịch Vân yêu Hàn Nguyệt Nguyệt như vậy, nhất định không thể bình tĩnh như bây giờ, chỉ có một khả năng, đó là hắn biết Hàn Nguyệt Nguyệt không chết, hơn nữa còn biết nàng ta đang ở đâu.

“Vâng, nương nương, nô tỳ đi làm ngay”, hiện tại có người biết hoàng hậu là giả, mình phải báo chủ nhân ra tay sớm, tránh đêm dài lắm mộng.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trong xe ngựa, Trương Tiểu Tinh đánh xe chạy như điên. Hàn Nguyệt Nguyệt sợ nhi tử đụng vào thành xe, dùng chăn bông thật dầy chèn lại, ôm vào lòng, chỉ cần qua một đoạn nữa, sẽ an toàn.

Trương Tiểu Tinh sợ gặp nguy hiểm, cảnh giác mãi, từ sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt ra cung, hai người cứ nhằm hướng tây mà chạy, cũng không đến Tứ Phương Thành, trên đường, không biết đã đổi mấy lần xe ngựa.

“Chắc bọn họ không đuổi kịp đâu, chậm lại đi, ruột muốn lộn tùng phèo luôn rồi.” Thật may là Đoàn Đoàn và Viên Viên rất ngoan, chỉ cần ăn no sẽ không khóc.

Nghe vậy, Trương Tiểu Tinh dừng xe lại, “Tiểu thư, hay là chúng ta dừng lại nghỉ một chút đi”, thật ra nàng chẳng sợ người đuổi kịp, chỉ là tiểu thư, làm gì mà người của vương gia cũng muốn bỏ lại.

“Cũng được, ngươi đi tìm nước đi”, sắp chết khát rồi, Hàn Nguyệt Nguyệt để Đoàn Đoàn và Viên Viên xuống. Hai đứa gần được 1 tuổi, vịn thành xe có thể đứng được một lúc.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt ẵm Đoàn Đoàn và Viên Viên xuống xe, cho hai nhi tử đi đại tiểu tiện, trên đường không biết hai đứa đã tiểu ướt bao nhiêu cái chăn, cứ đến mỗi chỗ là phải mua hai cái mới.

Lúc sinh, Mạnh Dịch Vân không có mặt, đầy tháng không có mặt, đến lúc hai đứa tròn 1 tuổi chắc chắn cũng không có mặt. Sau này lúc chúng nói câu đầu tiên, lúc bắt đầu biết đi, Mạnh Dịch Vân nhất định không có phúc thấy được, quá trình trưởng thành của nhi tử, người làm phụ thân lại không có bên cạnh, cho hắn hối hận chết luôn.

Mặc kệ, lần này tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ, mang theo nhi tử biến mất, xem Mạnh Dịch Vân gấp không, hừ ~ Mạnh Dịch Hiên là hoàng thượng, sao tự hắn không bảo vệ tốt giang sơn của mình, suốt ngày cứ bắt một vương gia lo hết cái này tới lo cái khác, nếu vậy sao không để Mạnh Dịch Vân làm hoàng thượng luôn đi, vừa muốn được ngồi trên cao, muốn bảo vệ giang sơn, mà lại không muốn tự làm gì hết, khó trách nhiều người muốn lật đổ hắn, chính nàng cũng thấy hắn chẳng có bản lĩnh đó.

Ban đầu nghe Mạnh Dịch Vân nói Mạnh Dịch Hiên và Tăng Nhu thật lòng yêu nhau, còn thấy cảm động muốn chết, một đế vương chung tình với một nữ tử, hơn nữa hai người có thể ở bên nhau, là chuyện khó khăn cỡ nào, mặc dù có nhiều phi tần, nhưng dù sao Tăng Nhu mới là chính thê của hắn không phải sao? Không ngờ, phu thê bao năm, thê tử bị người ta đổi cũng không biết, thật thấy bi ai thay Tăng Nhu, nam nhân luôn miệng nói yêu mình, ngày ngày ôm nữ nhân khác ngủ, trong miệng còn kêu tên mình.

Ai ~ nghe nói từ xưa đế vương đã là vô tình quả đúng thật, hiện tại không biết Tăng Nhu bị hoàng hậu giả đó giấu ở đâu? Theo như lời hoàng hậu và cung nữ kia nói, thì đã tráo người nhiều năm rồi, chuyện lâm li như vậy mà cũng có thật.

Không biết có cần nói cho Mạnh Dịch Vân không đây? Hàn Nguyệt Nguyệt thật rối rắm, không nói sợ hoàng hậu giả đó hại Mạnh Dịch Hiên và

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân, nhưng giờ mình còn chưa tha thứ cho Mạnh Dịch Vân, để cho hắn chịu khổ cũng tốt, ai bảo lúc nào cũng tự cho là đúng, chuyện gì cũng gánh.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Trên Đường 1

"Tiểu thư, người uống nước đi, để nô tỳ ẵm tiểu vương gia", Trương Tiểu Tinh đặt bình nước lên xe, nhận lấy đứa bé trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt đổ nước rửa tay xong uống liền mấy hớp.

"Tiểu Tinh, ngươi nói chúng ta cứ tiếp tục đi về phía tây thì sẽ tới đâu nhỉ?", nàng chưa từng ra khỏi Đại Khánh, thừa dịp này có thể đến nước khác thăm quan.

"Tiểu thư, nô tỳ thấy hay là chúng ta đi Dược Cốc đi, tiểu vương gia còn nhỏ, không thể bôn ba quá", nàng thật không hiểu tiểu thư nghĩ gì, kêu Tư Tư và Tống Thanh bán Thiên Hương Lâu, rồi đến Dược Cốc, còn tiểu thư lại đi hướng này, cứ tiếp tục như vậy, mấy ngày nữa là tới biên giới Đại Khánh rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt duỗi người, thoải mái nhắm mắt lại, "Về Dược Cốc làm gì? Yên tâm, ta đã truyền tin cho sư tỷ rồi, nàng sẽ sắp xếp cho bọn Tư Tư, nhân dịp này đi khắp nơi thăm thú một chút, ta chưa ra khỏi Đại Khánh bao giờ mà", mang theo nhi tử đi du lịch, thật tốt.

Trương Tiểu Tinh không nói gì nữa, để Đoàn Đoàn lên xe ngựa, lại ẵm Viên Viên ra, hai đứa bé đáng thương, nhỏ như vậy đã bị tiểu thư hành hạ, nếu có vương gia ở đây, nhất định khuyên được, trên đời này cũng chỉ có vương gia nói được tiểu thư thôi.

"Đừng nghĩ truyền tin cho Mạnh Dịch Vân, nếu để ta biết, ta sẽ không cho ngươi đi theo nữa" Hàn Nguyệt Nguyệt uy hiếp, vốn muốn tránh Mạnh

https://thuviensach.vn

Dịch Vân, nếu mang theo nội gián bên người, vậy không phải phí sức rồi sao.

"Vâng, tiểu thư" nghe vậy, Trương Tiểu Tinh lập tức từ bỏ ý định, cứ đi theo trước, rồi tìm cơ hội khuyên tiểu thư sao vậy, giờ nếu tiểu thư bỏ nàng lại, mang theo tiểu vương gia đi một mình, nàng trở về cũng không biết phải ăn nói thế nào.

"Đi thôi, chậm một chút", Hàn Nguyệt tiếp tục lên xe, nhận lấy Viên Viên từ Trương Tiểu Tinh, nói "Nhi tử, giờ nương mang hai con đi vòng quanh thế giới". Trương Tiểu Tinh bất đắc dĩ lắc đầu, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục đánh xe về phía trước.

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trong xe ngựa, thay phiên ôm Đoàn Đoàn và Viên Viên lên, "Đoàn Đoàn, gọi nương đi, Đoàn Đoàn, ngoan, gọi nương, nương cho con ăn ngon", Hàn Nguyệt tiếp tục dụ dỗ, nhưng Đoàn Đoàn không hề nể mặt ngoặt đầu về phía Viên Viên đang nằm trên chăn, y y nha nha, không biết đang nói gì.

"Tiểu quỷ không có lương tâm, ngày ngày cho con ăn ngon uống ngon, thế nhưng một chút thể diện cũng không cho, thật là cha nào con nấy, đang làm gì, không thèm để ý nương à?" Hàn Nguyệt Nguyệt kéo đầu Đoàn Đoàn lại. Cuối cùng, Đoàn Đoàn uất ức, "Oa" một tiếng, khóc lên.

"Ngoan, đừng khóc, đừng khóc mà, nương sai rồi, Đoàn Đoàn là ca ca nhất định phải kiên cường" Hàn Nguyệt Nguyệt cuống quýt dỗ. Trương Tiểu Tinh nghe vậy, bất đắc dĩ cười: có mẫu thân nào như tiểu thư chứ, chọc cho khóc đã rồi dỗ.

"Tiểu thư, sắp tối rồi, phía trước có mấy ngôi nhà, chúng ta xin tá túc hay là tiếp tục chạy vào thành ạ", Trương Tiểu Tinh hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm lên nhìn thử, "Xin tá túc một đêm đi, nơi này hoang vu

https://thuviensach.vn

như vậy, mà đến thành còn rất xa", nếu trời tối mà vẫn chưa đến được, vậy phải ngủ ngoài đồng, không bằng bây ở lại đây, mai hẵng đi.

"Vâng.", Trương Tiểu Tinh cho xe chạy đến trước cửa một ngôi nhà, nhảy xuống xe, gõ cửa.

"Ai đó?" bên trong truyền ra một giọng nữ. Trương Tiểu Tinh đáp, "Chúng tôi là người qua đường, trời sắp tối nên xin tá túc một đêm", nghe tiếng bước chân đến gần cửa, Trương Tiểu Tinh lùi về sau mấy bước.

Cửa gỗ mở ra, một phụ nhân chừng 30 tuổi, mặc quần áo giản dị, thò đầu ra, thấy Trương Tiểu Tinh thì hỏi, "Các vị là người ở đâu? Sao lại đến đây?" dân ở đây rất thưa thớt.

Trương Tiểu Tinh tươi cười đáp, "Phu nhân tôi dẫn tiểu thiếu già về nhà mẹ đẻ, ở trong thành đằng trước, đi ngang qua đây, muốn xin ngủ nhờ một đêm", nàng chẳng biết cái thành kia tên gì, mà hiện tại đang ở đâu nàng cũng không biết nốt.

Phụ nhân kia suy nghĩ một chút, "Hai người lớn và đứa bé à". Trương Tiểu Tinh gật đầu, "Có tôi, phu nhân và tiểu công tử"

"Ta đi mở cửa sau, cô nương đánh xe vào đi, để bên ngoài nguy hiểm", Trương Tiểu Tinh gật đầu, "Vâng, phiền tẩu rồi"

Vào bên trong, Hàn Nguyệt Nguyệt mới ôm hai nhóc xuống xe, viện rất lớn, nhưng hơi cũ. Phụ nhân vừa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt là biết người có tiền, đóng cửa xong liền đi tới nói, "Phu nhân, sinh đôi à? Thật là có phúc", Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Cảm ơn"

Trong nhà, đồ đạc có chút cũ, nhưng nhìn rất sạch sẽ, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống ghế. "Uống chén nước đi, nơi này hoang vắng, cũng không có đồ gì chiêu đãi" phụ nhân kia rót cho hai người chén nước,cười nói.

https://thuviensach.vn

“Không sao, đại tẩu, có thể xin một chén nước cơm không?” Trương Tiểu Tinh nói, móc bạc từ trong tay áo ra để lên bàn. “Không cần, không cần, mau cất đi” phu nhận kia không nhận.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy phụ nhân này không phải loại người chua ngoa, cười nói, “Đại tẩu cứ nhận đi, đây là đương nhiên mà, nếu chúng tôi đi ở trọ còn tốn nhiều hơn ấy chứ.”

Nghe vậy, phụ nhân kia nhận, “Hai đứa nhất lận định không đủ sữa, nuôi con rất mệt, hai người chờ chút tôi sẽ đi nấu nước cơm”, nhiều bạc như vậy, nàng chưa thấy qua bao giờ.

“Tiểu thư, nô tỳ đã xem xét chung quanh, không thấy có gì khả nghi”, Trương Tiểu Tinh vào phòng, đóng cửa lại nói. Nhà này không nhiều phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không thể không biết xấu hổ xin hai phòng, liền ở chung một phòng với Tiểu Tinh, nửa đêm cũng dễ chăm sóc hai nhi tử.

Nghe vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Bọn họ không đuổi kịp đâu, không sao, chúng ta đổi nhiều xe ngựa như vậy, có lẽ căn bản bọn họ không biết chúng ta đi hướng nào, nghỉ ngơi thật tốt đi, chạy cả ngày rồi”.

Trương Tiểu Tinh đi đến bàn ngồi xống, “Không sao đâu, tiểu thư nghỉ ngơi trước đi, nô tỳ canh chừng”, ở nơi xa lạ thế này nàng sao dám buông lỏng cảnh giác.

Một lát sau, trong viện truyền đến một giọng nam, Trương Tiểu Tinh đến bên cửa sổ, len lén nhìn ra ngoài, một nam nhân trung niên thân hình cao lớn đang đứng trong sân, trên tay có một con thỏ hoang và hai gà rừng, chắc là trượng phu của phụ nhân kia.

“Nhỏ tiếng một chút, đang có khách, Đại Tráng sao còn chưa về?”, Đại Tráng là nhi tử của hai người, phụ nhân kia thấy tiếng trượng phu mình quá lớn, bèn nói.

https://thuviensach.vn

“Hắn đang ở nhà tam thúc, khách nào vậy?”, ở đây khắp nơi đều là núi, lấy đâu ra khách.

Phụ nhân kia kéo trượng phu đến phòng bếp, nhận lấy thỏ hoang, “Là một vị phu nhân dẫn theo hai nhi tử và nha hoàn tới tá túc, ta thấy trời sắp tối, nên cho họ ở lại.”

“Đã vậy, mau nấu gà và thỏ này đi, chớ để người ta đợi lâu”, nam nhân kia nói. Phụ nhân đáp, “Còn chờ chàng nói sao, ta thấy phu nhân kia là người có tiền đó, y phục nhìn cũng được”

“Nếu người ta cho thì cứ lấy, tránh để người ta không an lòng.”, nam nhân nói xong đi ra ngoài. Phụ nhân đốt lửa lên, cho nước vào nồi, bắt đầu nấu nướng.

“Để đứa bé lên giường đi, chúng ta ăn trước”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt và Trương Tiểu Tinh mỗi người ôm một đứa, như vậy không thể nào ăn cơm được, nên phụ nhân đề nghị, trong nhà có giường sưởi, nhưng giờ là mùa hè chỉ lót nệm lên.

Hàn Nguyệt Nguyệt và Trương Tiểu Tinh để Đoàn Đoàn và Viên Viên lên giường, dù sao bàn ăn cũng ngay bên cạnh.

“Đây là trượng phu của ta, họ Mã, cứ gọi lão Mã là được, trong thôn đều gọi như vậy, còn đây là con ta Đại Tráng”, phụ nhân giới thiệu. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy, lão Mã quả thật rất cường tráng, nhưng đứa con tên Đại Tráng mà người gầy nhỏ quá.

“Mã đại ca, làm phiền rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Lão Mã cười ha ha, “Không có gì, phu nhân, nhà nông không có nhiều quy củ, ngồi xuống, ngồi xuống ăn cơm đi”, lần đầu tiên hắn thấy một vị phu nhân nho nhã như vậy, không biết phải nói gì.

https://thuviensach.vn

“Đại Tráng năm nay mấy tuổi rồi?” Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống hỏi, đứa bé kia xấu hổ cúi đầu, Mã đại tẩu thấy thế, cười nói, “Đứa nhỏ này hay mắc cỡ, phu nhân đừng để ý, qua tết năm nay là Đại Tráng được 14 rồi, thân thể nó yếu ớt, rất hay mắc bệnh, vóc dáng nhỏ hơn mấy đứa cùng tuổi nhiều”

14? Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn đứa trẻ, còn tưởng chỉ mới 10 tuổi chứ, Hàn Nguyệt Nguyệt đành an ủi, “Chờ lớn lên chút là sẽ cao lớn thôi”.

“Vâng.” Mã đại tẩu cười nói, đứa nhỏ này cứ dăm ba bữa lại bệnh một lần, thuốc nào cũng uống, đại phu nào cũng đã khám qua, nhưng vẫn cứ vậy.

“Mau ăn cơm đi, nói nhiều vậy làm gì”, lão Mã nói.

Ăn cơm xong, Trương Tiểu Tinh giúp Mã đại tẩu dọn bàn, Hàn Nguyệt Nguyệt trò chuyện với lão Mã, đều là chuyện săn thú này nọ, Hàn Nguyệt Nguyệt rất hứng thú, lão Mã thấy vậy cũng nhiệt tình giải giảng.

“Mã đại ca, lúc nhỏ ta cũng hay bệnh tật, nên phụ mẫu có cho đi học y, mặc dù không phải rất xuất sắc, nhưng biết ít nhiều, ta bắt mạch cho Đại Tráng thử xem sao, đại ca thấy được không?” Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Theo như quan sát của nàng, đứa bé này hình như không phải bệnh nặng, cụ thể phải khám mới chắc được.

Lão Mã vui mừng nói, “Phu nhân biết y thuật?”. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Bệnh lâu ngày liền thành đại phu, ta cũng không tự tin lắm, coi như thử một chút”.

Lão Mã vội vàng đồng ý, kêu Đại Tráng tới. Hàn Nguyệt Nguyệt bắt mạch cho Đại Tráng, là bẩm sinh không đủ, không thể trị tận gốc, chỉ có thể dựa vào điều dưỡng, Hàn Nguyệt Nguyệt thả tay ra. Lão Mã lập tức hỏi, “Sao rồi, có thể trị được không?”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Trên Đường 2

Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào thành xe, nhìn nhi tử đang ngủ say, “Qua cửa khẩu là đến nước nào vậy?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Trương Tiểu Tinh thầm nghĩ, tiểu thư cái gì cũng tốt, chỉ là nói chuyện không để tâm bao giờ, nói mấy lần rồi cũng không nhớ.

“Tây Lương ạ”, Trương Tiểu Tinh đáp. Hàn Nguyệt Nguyệt vỗ nhè nhẹ lên người Viên Viên, “Đi đổi một ít bạc đi”, không biết ngân phiếu của Đại Khánh có thể dùng ở quốc gia khác hay không, đổi cho yên tâm.

“Tiểu thư thật sự muốn đi Tây Lương à?” Trương Tiểu Tinh kinh ngạc nói, như vậy sao được, Tây Lương là man tộc, không nói đạo lý, đi nơi đó làm gì, lại hoang vu, nào có náo nhiệt như Đại Khánh.

“Đi đi, mua thêm ít thức ăn nữa”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Trương Tiểu Tinh miễn cưỡng đi, đến một tiền trang, đổi ngân phiếu.

“Đúng rồi, nếu giờ đổi bạc, vương gia nhất định điều tra được”, nghĩ tới đây, Trương Tiểu Tinh hưng phấn không thôi, là vương gia thông minh điều tra được, chứ không phải nàng tiết lộ tung tích, ha ha, Trương Tiểu Tinh lấy thêm mấy tấm ngân phiếu nữa, đưa cho ông chủ.

“Cô nương muốn lấy nhiều như vậy?”, Trương Tiểu Tinh gật đầu một cái, “Đúng vậy”, trấn này nhỏ, bạc cũng không nhiều, nàng lấy nhiều vậy là để cho ông chủ thêm ấn tượng.

Cầm một đống bạc ra khỏi tiền trang, Trương Tiểu Tinh than thở: thật là tự tìm khổ mà, một bao bạc lớn như vậy không bị người ta nhìn chằm

https://thuviensach.vn

chằm mới là lạ, trốn trốn tránh tránh một hồi, Trương Tiểu Tinh nhanh chóng lẫn vào dòng người.

“Vương gia, có tin tức!”, Hắc Ưng vội vội vàng vàng chạy vào thư phòng báo cáo, Mạnh Dịch Vân để quyển sách trong tay xuống, ngẩng đầu lên, “Ở đâu?”. Lúc Hắc Ưng đến Tứ Phương Thành, tìm được Mai Hoa Trang, nhưng Lục Tư Tư nói Trương Tiểu Tinh và vương phi không tới, hai người tựa như biến mất rồi.

Căn cứ miêu tả của ông chủ tiền trang, người lấy bạc là Trương Tiểu Tinh, nhưng qua lâu như vậy, không biết người đã đi hướng nào, nếu vương phi cố tình tránh, kỳ thật cũng không nhất định đi qua cửa khẩu.

Triệu tập người, chia làm hai hướng, Hắc Ưng dẫn đầu một đội, chạy thẳng tới Tây Lương, hi vọng trực giác của hắn không sai.

“Tiểu Tinh, chúng ta tạm thời dừng ở đây được không?” Hàn Nguyệt Nguyệt đề nghị, tuy chỉ là một trấn nhỏ, nhưng phong cảnh không tệ. Mấy ngày này ngồi mãi trên xe ngựa, xương cốt muốn rã rời rồi, hơn nữa, không tốt cho sự phát triển của trẻ nhỏ.

“Tiểu thư, người nơi này dã man như vậy, sao được? Hay là chúng ta về lại Đại Khánh đi?” Trương Tiểu Tinh nói. Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người ôm lấy Viên Viên, “Mới vừa đi, sao đã vội trở về, thưởng thức một chút phong cảnh nước khác, thật tốt.” Người ở đây tuy nói lớn tiếng một chút, động tác thô lỗ, nhưng cực kỳ thẳng thắn, nói chuyện không giống Đại Khánh, có vẻ nho nhã.

Hàn Nguyệt Nguyệt thuê một gian nhà, dù sao cũng không ở lại bao lâu, mua rất lãng phí. Trương Tiểu Tinh đi mua quần áo vào đồ dùng hằng ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt ở nhà trông hai nhi tử, thuận tiện quét dọn một chút.

https://thuviensach.vn

“Mạnh phu nhân, đây là trứng gà nhà ta mới đẻ, cho phu nhân một ít, đứa bé ăn rất tốt”, một phụ nhân trung niên bưng rổ tới, Hàn Nguyệt Nguyệt mở cửa, “Ngại quá, làm phiền tẩu rồi.” Hàn Nguyệt Nguyệt ngượng ngùng nói.

Gian nhà này là mướn của Cổ đại tẩu, ở cách vách, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt một mình dẫn theo hai đứa nhỏ, rất nhiệt tình giúp đỡ.

“Có đáng gì đâu, nha hoàn nhà phu nhân đi đâu rồi sao?” thấy HànNguyệt Nguyệt xắn tay áo, trên tay còn cầm khăn lau, Cổ đại tẩu hỏi. Người có tiền, trong nhà đều thuê nha hoàn, lẽ ra đây là việc của nha hoàn, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt tự mình làm, tò mò hỏi.

“Nàng ra ngoài mua đồ rồi, Cổ đại tẩu vào chơi đi, một mình ta rất chán”, Hàn Nguyệt Nguyệt rót trà cho Cổ đại tẩu, thời tiết Tây Lương lạnh hơn Đại Khánh nhiều, ban ngày còn được, buổi tối phải có lò sưởi.

“Đừng bày vẽ làm gì, ngồi xuống đi, những chuyện này sao có thể tự mình làm, chờ nha hoàn kia về thì bảo nàng làm”, Cổ đại tẩu nói, mặc dù nhà mình không có nha hoàn, nhưng những nhà giàu trong trấn đều có, những vị tiểu thư, phu nhân kia làm gì biết làm những chuyện này.

Hàn Nguyệt Nguyệt xoa xoa tay, ngồi xuống ghế, “Ra bên ngoài sao còn chú ý nhiều như vậy, hai người làm nhanh hơn mà”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, không phải chỉ là lau bàn, quét sân một chút thôi sao, có gì mà làm không được.

“Phu nhân lấy rổ đến đựng trứng gà đi, ta còn phải về”, Cổ đại tẩu nói. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không từ chối, cầm rổ đến lấy bảy tám quả.

“Cổ đại tẩu, buổi tối mời cả nhà qua ăn bữa cơm, coi như đón nhà mới, náo nhiệt một chút”, Hàn Nguyệt Nguyệt tiễn Cổ đại tẩu ra cửa, nói.

https://thuviensach.vn

“Sao vậy được”, Cổ đại tẩu nói. Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Sau này chúng ta là hàng xóm, còn nhờ đại tẩu giúp đỡ nhiều mà”, ở đây không quen ai, nếu đắc tội hàng xóm, ngày sau đừng mong được an lành, mặc dù không định sống lâu dài, nhưng vẫn nên làm thân.

“Được, vậy chút nữa ta tới giúp phu nhân một tay”, Cổ đại tẩu nói. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, đóng cửa, vào nhà, tới bên giường, đắp kín mềm cho hai nhi tử, trời có chút lạnh, không thể bị cảm, không biết Tiểu Tinh có mua được than không.

“Đây là?”, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Trương Tiểu Tinh xách theo bao lớn bao nhỏ vào cửa, phía sau còn có một đứa trẻ chừng hơn 10 tuổi đi theo, khó hiểu hỏi.

Trương Tiểu Tinh để đồ xuống bàn, đứa bé kia theo sát Trương Tiểu Tinh, cúi đầu, rất sợ bị Hàn Nguyệt Nguyệt đuổi đi.

“Tiểu thư, trên đường nô tỳ gặp nó đang bị người ta đuổi theo, giúp một phen, ai ngờ sau đó nó cứ đi theo, nô tỳ thấy tội nghiệp liền dẫn về”. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn đứa bé mấy lần, chắc là một đứa bé ăn xin. Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới, dùng giọng rất ôn hòa hỏi, “Đệ tên là gì?”

Đứa bé kia nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, cúi đầu, “Bọn họ đều gọi đệ là Hao Tử”, mấy người ăn xin kia đều gọi nó như vậy, chắc là tên của nó rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt thương cảm, nhưng vẫn kiên trì hỏi tiếp, “Vậy nhà đệ ở đâu? Trong nhà còn ai?”, đưa nó về nhà coi như làm một chuyện tốt.

“Đệ không có nhà, trước giờ vẫn đi với lão Ngưu, nhưng ông ấy chết rồi, chỉ còn lại một mình đệ”, hai người đều nghĩ: thật đáng thương, phải ăn xin từ nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Tinh, ngươi đi nấu nước cho nó tắm trước đi, tìm một bộ quần áo cho nó mặc”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, mặt đứa bé bẩn đến mức chẳng thấy rõ diện mạo nữa. Hiện giờ thái bình mà còn nhiều người ăn xin như vậy, nếu chiến tranh nổ ra, chẳng phải là càng thêm nhiều người không có nhà, trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt cực kỳ mất mác.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Thu Lưu

Chiến tranh không chỉ là tranh đoạt về lãnh thổ, mà còn dính dáng đến cả nền kinh tế của một đất nước. Chiến tranh nổ ra, tổn thất không biết bao nhiêu mạng người, nhà cửa tài nguyên bị phá hủy, muốn khôi phục lại phải mất 8 đến 10 năm là ít, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ đến Đại Khánh sắp tới sẽ có thù trong giặc ngoài thì trong lòng liền không dễ chịu.

Lĩnh quân nhất định là Mạnh Dịch Vân, mặc dù chàng là người có tài, nhưng khó đảm bảo là sẽ không có việc ngoài ý muốn, tim Hàn Nguyệt Nguyệt như bị đâm một đao, rất đau, rất đau.

Không tìm được y phục thích hợp, Trương Tiểu Tinh đành lấy y phục của mình cho Hao Tử mặc, rộng thùng thình, cậu bé quá gầy. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn nụ cười trên khuôn mặt tái nhợt đó, cực kỳ thương xót.

Tắm rửa sạch sẽ, nhìn rõ gương mặt rất sáng sủa, Hàng Nguyệt Nguyệt nói, “Tới đây, ta giúp đệ xắn tay áo lên bớt”, Hao Tử dè dặt đi tới, Hàn Nguyệt Nguyệt xắn ống tay áo lên, rồi tới ống quần.

“Hao Tử chắc không phải tên thật của đệ, đổi một cái tên khác nhé?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Hao Tử gật đầu một cái, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Tiểu Tinh cho nó theo họ ngươi đi”.

“Được ạ” Trương Tiểu Tinh vui vẻ nói.

“Vậy về sau đệ kêu Tiểu Nghiêm đi, Nghiêm trong nghiêm túc, tỷ tỷ dạy đệ biết chữ được không?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Hạo Tử lại gật đầu, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy đứa nhỏ này hơi nhát gan chút.

https://thuviensach.vn

“Mạnh phu nhân, ai đây?’ Cổ đại tẩu thấy bỗng nhiên xuất hiện thêm một đứa bé hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Là đệ đệ của Tiểu Tinh, mới vừa đoàn tụ”, nếu biết nàng nhặt tên ăn mày về, người chung quanh nhất định sẽ xa lánh nàng.

“Đứa nhỏ dáng dấp rất anh tuấn, nhưng hơi gầy”, Cổ đại tẩu nhìn nhìn rồi đánh giá. “Vâng, đứa nhỏ này chịu không ít khổ, thật đáng thương.”

Buổi tối, Cổ đại tẩu, và trượng phu, nhi tử, nhi nữ đều qua đây, Hàn Nguyệt Nguyệt làm một bàn ăn, Cổ đại tẩu khen nức nở, bảo có thể mở tiệm được, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười trừ. Nàng không tính mở quán ăn.

Trương Nghiêm sợ mình làm sai chuyện gì, cứ cúi đầu ăn cơm, nhi tử nhà Cổ đại tẩu năm nay cũng mới 10 tuổi, còn rất ham chơi, thấy Trương Nghiêm thì rất nhiệt tình, vừa ăn vừa nói chuyện, Trương Nghiêm cũng thỉnh thoảng đáp lại vài câu.

Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ đứa nhỏ này chắc là tự ti, xem ra sau này phải tốn nhiều công sức mới được, bồi dưỡng thật tốt, về sau chắc chắn có tiền đồ.

Hôm sau, mới sáng sớm, Hàn Nguyệt Nguyệt đã nghe Trương Tiểu Tinh vọng vào phòng, phủ thêm áo khoác, đi ra ngoài thì thấy Trương Nghiêm đang đứng trung bình tấn ở góc tường.

“Tiểu Tinh, sao vậy?”, sao mới sáng sớm đã hành hạ người thế này. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, Trương Tiểu Tinh thu kiếm lại, đi tới, “Nô tỳ đang luyện kiếm, ai biết tiểu Nghiêm cũng dậy rất sớm, đứng ở một bên nhìn không chớp mắt, nô tỳ thấy nó có hứng thú luyện võ, quyết định sẽ dạy, giờ luyện cơ bản trước.”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Trương Nghiêm, rõ ràng chân đã phát run, nhưng vẫn cắn môi kiên trì. Nàng thấy luyện võ cũng rất tốt, “Ừ, luyện cho

https://thuviensach.vn

thân thể khỏe mạnh, ăn xong bữa sáng, ngươi đi mua cho nó mấy bộ y phục mới đi", Trương Tiểu Tinh gật đầu một cái.

Mấy ngày nữa là Đoàn Đoàn và Viên Viên được một tuổi chẵn, Hàn Nguyệt Nguyệt bảo Trương Tiểu Tinh mua về rất nhiều thứ, để nhi tử chọn vật đoán tương lai, mời cả nhà Cổ đại tẩu đến.

"Hai đứa bé này nhìn trắng trắng tròn tròn, thật đáng yêu", Cổ đại tẩu ôm Đoàn Đoàn, cười khen. Cổ Xuân Lệ, đại nữ nhi của Cổ đại tẩu, nhìn thấy nói, "Nương, cho con ẵm với". Cổ đại tẩu đẩy tay ra, "Ẵm cái gì mà ẵm, vụng về, sẽ làm đứa bé sợ đó", Cổ Xuân Lệ chu miệng, không dám phản bác.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế cười nói, "Xuân Lệ, đến đây, ẵm Viên Viên này". Nghe vậy, Cổ Xuân Lệ lập tức đi qua, bất chấp ánh mắt của mẫu thân mình.

Cổ Xuân Lệ năm nay 14 tuổi, đã đến tuổi lấy chồng rồi, mấy ngày nay Hàn Nguyệt Nguyệt nghe Cổ đại tẩu nói, vẫn chưa tìm được mối nào thích hợp, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy dáng dấp Cổ Lệ Xuân không giống Cổ đại tẩu lắm, có phần đẹp hơn.

Nhi tử Cổ đại tẩu biết Trương Nghiêm đang luyện võ, rất bội phục, lớn lên cũng muốn làm đại hiệp, cho nên mỗi sáng sớm đều chạy tới tập với Trương Nghiêm. Trương Tiểu Tinh thấy dạy một đứa cũng là dạy, dạy hai đứa cũng là dạy, coi như thuận tiện thu nhận thêm một đồ đệ nữa.

"Mấy ngày nay đứa nhỏ Xuân Mẫn này học được chút quyền cước, rất vui vẻ, đi khoe với bạn bè suốt", Cổ đại tẩu nói. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, "Tiểu Tinh dạy cũng không phải võ công cao siêu gì, chỉ là thấy thân thể Trương Nghiêm yếu ớt, cho nó rèn luyện chút thôi, Xuân Mẫn thật thông minh, dạy một lần đã biết."

https://thuviensach.vn

Nghe người khác khen nhi tử mình thông minh, trong lòng Cổ đại tẩu rất vui vẻ, nhưng ngoài miệng vẫn khiêm tốn nói, “Thông minh gì đâu, là do nha hoàn phu nhân giỏi dạy thôi, ai ~ ta nghe Lăng đại thẩm nói, năm nay có thể than sẽ tăng giá, phu nhân sớm mua nhiều một chút để giành đi, dù sao thứ này không sợ để lâu không dùng được,” Cổ đại tẩu nói, Hàn Nguyệt Nguyệt gật gật đầu.

Mùa đông chắc chắn than sẽ tăng giá, nàng đã sớm kêu Tiểu Tinh mua vài bao dự trữ, hắn là dùng đủ, nhưng vẫn thật vui mừng vì Cổ đại tẩu quan tâm nhắc một tiếng.

Ăn cơm tối xong, Hàn Nguyệt Nguyệt để rất nhiều thứ lên giường, chờ nhi tử chọn. Cổ đại tẩu thấy thế, cực kỳ hâm mộ, thật đúng là nhà có tiền có khác, chọn vật cũng có nhiều thứ như vậy, đâu như đứa bé nhà nghèo, chỉ có một cái bàn tính, một thanh đao nhỏ, mấy miếng vải rách, và một ít bánh ngọt là được rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Viên Viên cầm hộp phấn, tim muốn nhảy lên tới cổ họng: tiểu tử này ngày sau sẽ không phải làm một hái hoa tặc chứ? Nhiều đồ như vậy không cầm, lại cầm một hộp phấn, nàng và Mạnh Dịch Vân đều không có ham mê này a, bình thường nàng cũng không thích trang điểm.

Viên Viên nhìn hộp phấn trong tay mấy lần rồi ném xuống giường, Hàn Nguyệt Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, thật là may, may mắn không phải phấn, nếu không công việc giáo dục ngày sau hết sức gian nan rồi.

Đoàn Đoàn chọn một lát, cầm lên một con dấu, yêu thích không buông, vui vẻ cười ha ha, không giống Viên Viên, cứ cầm lên rồi vứt, mãi chẳng chọn được cái gì ưng ý.

“Mạnh phu nhân, đứa bé bắt được con dấu, ngày sau có thể sẽ là một quản sự không?” Cổ đại tẩu hỏi, Hàn Nguyệt Nguyệt bất đắc dĩ cười, “Có

https://thuviensach.vn

lẽ đi!”

“Thế nhưng con dấu lớn thế này, hẳn không phải chỉ là một quản sự, phu nhân có phúc hưởng rồi, hai nhi tử, một đứa làm quản sự, một đứa là quản phòng thu chi, chắc chắn có tiền đồ, không như Xuân Mẫn, lúc trước chọn một thanh đao nhỏ, làm cha nó tức muốn chết, đời này nhất định là một nôngdân rồi”. Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, “Có lẽ vậy!”, chọn đao biết đâu sau này là một đại hiệp đấy.

Nhi tử của nàng, ngày sau nhất định phải có một đứa theo nghiệp buôn bán, nếu không sản nghiệp của nàng ai thừa kế, mặc dù đã bán Thiên Hương Lâu, nhưng còn Tụ Sinh Đường mà?

Tiễn cả nhà Cổ đại tẩu về xong, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi bên giường, nhéo nhéo mặt Đoàn Đoàn, “Có phải muốn có nhiều thê thiếp không hả? Làm hoàng thượng có gì tốt chứ, nam nhân đều là thế này”. Đoàn Đoàn uất ức mím môi, “Oa~” một tiếng khóc lên.

Trương Tiểu Tinh thấy vậy nói, “Tiểu thư, sao lại ngược đãi trẻ con”, ôm lấy Đoàn Đoàn cách xa Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Ta có phải kế mẫu đâu mà ngược đãi, uổng công nuôi lớn như vậy, tính tình lại giống y chang phụ thân nó”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Trương Tiểu Tinh bật cười, “Tiểu thư, đây là nhi tử của vương gia, dĩ nhiên là giống vương gia rồi, vương gia ưu tú như vậy, giống vương gia thật tốt.”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm mặt, “Có gì tốt?”, vì đại sự, không quan tâm thê tử và nhi tử, nàng không muốn nhi tử nàng cũng như vậy, nàng dâu quả thật rất đáng thương.

Trương Tiểu Tinh dỗ Đoàn Đoàn, không nói gì, trong lòng lại trộm nghĩ: tiểu thư người thật có phúc mà không biết, vương gia tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

“Viên Viên à, sau này con đừng bao giờ học theo phụ thân không lương tâm và ca ca vong ân phụ nghĩa của con nha!” Trương Tiêu Tinh không biết phải nói gì, vương gia bị bôi nhọ coi như xong, nhưng tiểu vương gia nhỏ như vậy, tiểu thư đã bắt đầu truyền thụ nhưng tư tưởng không đúng, xem ra phải dạy riêng Viên Viên, chớ để bị lừa.

Đoàn Đoàn khóc mệt nên ngủ, Viên Viên vẫn còn nằm sấp chơi với bàn tính, vui không biết mệt. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy vậy, dỗ thật lâu mới chịu buông ra.

Mãn 1 tuổi là đứa bé bắt đầu biết đi, ở cổ đại không có xe tập đi, mỗi ngày đành dắt đi vài bước, hai nhóc rất khỏe, sau khi buông tay, cũng có thể tự đi hai bước, Hàn Nguyệt Nguyệt rất tự hào, nhi tử mình thật giỏi mà.

Trương Nghiêm mỗi ngày đều dậy rất sớm, luyện võ với Trương Tiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy đứa bé đang tuổi lớn, mỗi ngày đều nấu những món dược thiện khác nhau để Trương Nghiêm bổ thân thể, qua một thời gian, đã khỏe mạnh hơn nhiều, không còn gương mặt tái nhợt lúc đầu.

“Tiểu Nghiêm, đệ ở nhà trông hai nhóc, ta sang nhà Cổ đại tẩu một lúc”, Hàn Nguyệt Nguyệt hô. Trương Nghiêm nghe được, lập tức chạy vào nhà trông chừng, Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, Đoàn Đoàn và Viên Viên rất thích Trương Nghiêm.

Trương Tiểu Tinh đã đi mua thức ăn, Hàn Nguyệt xách cái thùng nhỏ, đi nhanh về phía nhà Cổ đại tẩu, sợ một mình Trương Nghiêm trông không xuể hai nhóc.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Ái Nhân

"Mạnh phu nhân, lại đi nhà Cổ đại tẩu vắt sữa bò à?" Tường tẩu thấy Hàn Nguyệt Nguyệt xách theo thùng, hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu một cái, "Vâng, Tưởng tẩu đi đâu vậy?"

Tường tẩu tới bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào cái rổ trong tay, "Cầm trứng gà ra chợ bán lấy ít tiền", nhà nông trừ trồng trọt, còn lại là nhờ những thứ này sống qua ngày.

Trong nhà Cổ đại tẩu nuôi vài con bò, mỗi ngày Hàn Nguyệt Nguyệt đều tới vắt sữa, hiện giờ mọi người ngại sữa tươi mùi nặng quá, không thích uống, Hàn Nguyệt Nguyệt lại như nhắt được bảo vật, mỗi ngày đều đi vắt một chút, Cổ đại tẩu khuyên nàng mấy lần, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười, nói hai đứa nhỏ thích uống.

Cổ đại tẩu thấy vậy, cũng tùy nàng, dù sao cũng chẳng phải thứ gì quý hiếm. Hàn Nguyệt Nguyệt mỗi lần vắt gần nửa thùng, nấu lên, mỗi sáng sớm, mỗi người uống một chén, còn dư lại để rửa mặt.

Hiện giờ mọi người không biết cách chế biến sữa tươi, chỉ mỗi mình nàng biết, đây chính là con đường phát tài nha, nàng làm bánh thêm sữa tươi, mặc dù mùi vị không ngon như ở hiện đại, nhưng như vậy là không tệ rồi, Cổ đại tẩu sau khi ăn xong, nói chính mình chưa từng ăn bánh ngọt nào ngon như vậy bao giờ.

Mỗi lần làm xong, Hàn Nguyệt Nguyệt đều phân cho hàng xóm chung quanh một ít, mọi người đều biết tay nghề nàng tốt, lúc rảnh rỗi đều tới xin học, mặc kệ là nấu ăn hay làm bánh ngọt, nàng đều không chút keo kiệt dạy

https://thuviensach.vn

cho mọi người, nên ở đây, khi nói tới Mạnh phu nhân, mọi người đều nhao nhao khen ngợi, bất quá cũng có mấy người thấy ngứa mắt, không nói đâu xa, tỷ như Tần quả phụ, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt là hếch mặt lên, làm bộ cao cao tại thượng.

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không thèm chấp, một quả phụ, suốt ngày trang điểm ăn mặc xinh đẹp giống thiếu nữ, ra thể thống gì nữa.

Bất quá về sau, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe Tường tẩu nói, mới biết vì sao Tần quả phụ căm thù mình như vậy. Nguyên lai, trượng phu Tần thị mất sớm, còn quá trẻ mà phải ở góa, lại có đứa con trai đã mấy tuổi, nên khó tái giá, cuối cùng chịu không nổi cô đơn, gian díu với mấy nam nhân trong thôn, vốn những kẻ đó thấy bộ dáng nàng ta không tệ, vóc người đẫy đà, lúc nào cũng giành giật nhau.

Nhưng kể từ khi Hàn Nguyệt Nguyệt đến, hai nữ nhân mang theo hai đứa bé, trong nhà không có nam nhân, dáng dấp xinh đẹp, còn là từ trong thành tới, mấy kẻ đó động lòng. Nhưng biết nha hoàn nhà nàng có võ công, thì hơi kiêng kỵ một chút, cho đến một lần, có một kẻ kẻ gan mò tới, sau đó mặt mũi xanh tím bị Trương Tiểu Tinh ném ra ngoài, thì mới từ bỏ ý định.

Những kẻ đó vốn ham sắc đẹp, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt mỹ miều như vậy lúc ẩn lúc hiện, dĩ nhiên là bắt đầu chê Tần quả phụ, cho nên trong mắt Tần quả phụ Hàn Nguyệt Nguyệt chính là kẻ thù.

Hàn Nguyệt Nguyệt nói với mọi người là trượng phu mình cưới tiểu thiếp, lạnh nhạt với nàng, mắt không thấy tâm không phiền, nên mang theo nhi tử chạy đi. Mọi người rất đồng tình Hàn Nguyệt Nguyệt, mắng mỏ vị Mạnh phu quân đó không ra gì, Trương Tiểu Tinh nhìn tiểu thư trợn mắt nói lời bịa đặt, cũng bất lực.

Hắc Ưng đuổi theo, thật vất vả mới hỏi thăm được có một phụ nhân mang theo hai nhi tử đến đây, cho những ám vệ kia tản ra, tự mình đi tìm.

https://thuviensach.vn

Vào trong thôn, Hắc Ưng thấy bên bờ sông có mấy phụ nhân đang giặt quần áo, tiến lên hỏi, “Chào đại tẩu, cho hỏi, ở đây có phải vừa có một phu nhân khoảng 20 tuổi, dẫn theo hai nhi tử và một nha hoàn đến không?”

Tường tẩu nghe vậy, biết ngay là tìm Hàn Nguyệt Nguyệt, nhìn Hắc Ưng hỏi, “Ngươi là ai?”, chẳng lẽ là kẻ bạc tình kia?

Hắc Ưng biết là đúng rồi, lập tức nói, “Ta là.....” còn chưa dứt lời, Tường tẩu liền khẳng định nam nhân trước mắt chính là kẻ bạc tình, lập tức đứng lên.

“Thì ra ngươi chính là kẻ thay lòng đổi dạ đó, không phải cưới mỹ thiếp rồi sao? Sao lại tìm tới đây”, Hắc Ưng chẳng hiểu gì cả, “Đại tẩu hiểu lầm rồi.”

Cưới mỹ thiếp? Chuyện gì thế này?

“Hiểu lầm cái gì? Nam nhân các người đều là đứng núi này trông núi nọ, gặp phải hồ ly tinh quyến rũ là mê tới thần hồn điên đảo”, mấy phụ nhân còn lại rối rít đồng ý.

“Đúng vậy, chẳng có người nào tốt.”

Hắc Ưng bình thường giao tiếp với người khác đều dùng nấm đấm, hiện tại đối mặt với một đám phụ nhân trách cứ, hắn thật không biết phải đối phó thế nào, không thể làm gì khác hơn là tự mình đi vào trong thôn, hi vọng gặp được người hiểu chuyện hơn để hỏi.

Tường tẩu bình thường được Hàn Nguyệt Nguyệt đối xử rất tốt, thấy kẻ phụ bạc bỏ đi, nhất định là đến ở giành nhi tử rồi, không nói hai lời, mặc kệ y phục còn chưa giặt xong, bỏ đó, theo một đường tắt chạy vào thôn, sớm báo cho Hàn Nguyệt Nguyệt, giấu đứa nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Mạnh phu nhân, Mạnh phu nhân, không xong, nhanh lên một chút, giấu đứa nhỏ đi, kẻ phụ bạc đã tìm tới cửa rồi”. Thấy Tường tẩu hùng hùng hổ hổ chạy vào, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy đón.

“Có gì mà gấp vậy?” Tường tẩu kéo Hàn Nguyệt Nguyệt vào nhà, “Phu nhân ôm nhi tử tránh đi một lát, nhanh lên, không kịp rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt ngơ ra: ai tới mà khủng bố như vậy?

Nghe tiếng gõ cửa, Trương Tiểu Tinh chạy ra mở, thấy người ngoài cửa, sửng sốt hồi lâu mới phản ứng được, “Sao ngươi tìm được đây?” không ngờ địa phương hẻo lánh thế này, Hắc Ưng cũng có thể tìm được.

Hắc Ưng thấy Trương Tiểu Tinh, nhẹ nhõm hẳn, “Vương phi và tiểu vương gia ở đây đúng không?”. Trương Tiểu Tinh nói, “Vào rồi hãy nói.”

Tường tẩu còn đang kể lại chuyện ở bờ sông, Trương Tiểu Tinh đã dẫn Hắc Ưng vào. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn thấy Hắc Ưng cũng không có gì bất ngờ.

Trương tẩu thấy mình nói xấu sau lưng bị bắt được, lúng túng cười, Hàn Nguyệt Nguyệt biết người Tường tẩu gặp ở bờ sông là Hắc Ưng thì cười giới thiệu, “Tường tẩu lầm rồi, đây không phải là trượng phu của ta, là ái nhân của Tiểu Tinh, lúc đi ta không thông báo, cứ thể bỏ đi, nên hiện giờ người ta tìm tới cửa nè”, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói vậy, vẻ mặt ba người không hề giống nhau.

Hắc Ưng chưa kịp phản ứng lại lời của Hàn Nguyệt Nguyệt, cả người cứng ngắc, Trương Tiểu Tinh thì kinh ngạc nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt: công phu bịa chuyện của tiểu thư đúng là ngày càng lợi hại.

Tường tẩu nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, cười cười xin lỗi, “Thì ra vị đây là ái nhân của nha hoàn nhà phu nhân, nhìn rất tuấn tú, Tiểu Tinh dáng dấp không tồi, hai người đúng là một đôi, ta thấy rất có tướng phu thê. Các ngươi vừa nhìn đã biết không phải người bình thường, trong thành tới quả

https://thuviensach.vn

thật có khác". Hàn Nguyệt Nguyệt cười theo, Tường tẩu nhình nhìn hai người, kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt nói, "Lúc nào thì có rượu mừng đây? Lâu rồi không có náo nhiệt, đến lúc đó phải phát cho ta một tấm thiệp mừng đó". Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, "Nhất định, nhất định, đều là láng giếng mà, nhất định sẽ thông báo cho mọi người, ha ha".

"Vậy ta đi trước, y phục còn chưa giặt xong đâu", tiễn Tường tẩu ra cửa, Hàn Nguyệt Nguyệt đóng cửa lại, tựa vào cửa thở một hơi: Tường tẩu thật là nhanh nhảu, làm nàng muốn mở miệng cũng không được.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng còn đứng, đi tới rót ly trà nhuận họng, "Hắn phái ngươi tới?", thật sự bận rộn như vậy? Thê tử dẫn theo nhi tử bỏ đi mà chỉ phái người tới không tự mình đuổi theo.

Trương Tiểu Tinh lặng lẽ lui ra, đưa tay vỗ vỗ ngực, sao tiểu thư lại nói với người khác như vậy chứ, ngày sau hai người gặp mặt xấu hổ chết mất.

"Vâng, vương gia phái thuộc hạ đến đón vương phi hồi kinh", hắn tìm đã hơn ba tháng, nữ tử xứng với vương gia quả không tầm thường, khả năng tránh người thật lợi hại, Hắc Ưng bội phục Hàn Nguyệt Nguyệt từ đáy lòng.

"Hắn ở đâu?", Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

"Vương gia đang ở kinh thành, gần đây có chút biến động", cách chiến tranh không còn xa.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, "Vậy hắn có bảo ngươi truyền lời gì không?". Hắc Ưng sửng sốt một chút, lắc đầu, "Không có ạ", vương gia chỉ dặn đón vương phi hồi kinh, không nói gì khác.

Trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt rất mất mác, "Thái Uyên có động tĩnh?" vẫn là lo lắng an nguy của hắn, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm tự khinh

https://thuviensach.vn

thường mình, người ta không quan tâm gì mình, mình lại luôn lo lắng cho hắn làm gì.

“Vâng, có thể tháng sau Nam Tĩnh sẽ xuất binh”, đây là tin tức vừa nhận được.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy bút viết một phong thư, đưa cho Hắc Ưng, “Ta biết ngươi có biện pháp truyền tin về, ngươi gửi tờ giấy này cho vương gia, càng nhanh càng tốt”, nàng viết bằng tiếng Anh, nói cho Mạnh Dịch Vân biết hoàng hậu hiện giờ là giả, để hắn chú ý đề phòng.

Nàng đã dạy tiếng Anh cho Mạnh Dịch Vân, với đầu óc hồ ly kia, nhìn thấy chắc chắc sẽ hiểu.

Hắc Ưng không nói gì nữa, cầm tờ giấy đi ra ngoài, TrươngTiểu Tinh đứng trong sân, thấy Hắc Ưng đi, trong lòng có chút mất mác, vào phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngồi ngẩn người.

“Tiểu thư, để Hắc Ưng đi sao?” Hàn Nguyệt Nguyệt hình như đang suy nghĩ chuyện gì, nghe vậy, lấy lại tinh thần, “Hắn có chuyện phải làm”.

Không phải tới đón tiểu thư hồi kinh sao? Sao lại đi rồi, Trương Tiểu Tinh thầm mắng Hắc Ưng một trận, đúng là đầu gỗ mà, xa xôi tìm đến cũng không biết nói giùm vương gia vài lời tốt đẹp, cứ nói vương gia thảm một chút, tiểu thư nhất định sẽ mềm lòng, thế là xong rồi.

Trương Tiểu Tinh than thở một tiếng, xuống bếp nấu cơm. Trời sắp tối rồi, phải nhanh nấu xong mới được, tay nàng từ nhỏ luyện kiếm, bây giờ phải cầm vá, không thuận tí nào, nhưng tay nghề của nàng là do chính tiểu thư dạy, tuy không ngon bằng tiểu thư, vẫn không đến nỗi nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt nấu ăn là tùy hứng, lúc nhiệt huyết dâng cao thì làm một đống lớn, mới háng xóm tới ăn, lúc lười thì để Trương Tiểu Tinh nấu, chỉ cần ăn được là được.

https://thuviensach.vn

Hiện tại mỗi ngày Đoàn Đoàn và Viên Viên đều uống sữa tươi, không phải bú sữa mẹ nữa, dù sao hương vị sữa tươi cũng ngon hơn, đói bụng thì nàng đút cho vài hớp, dinh dưỡng đầy đủ, qua một tuổi, hai đứa cao hơn không ít, ít nhất có thể đứng mười mấy giây không ngã rồi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Chiến Tranh

“Sao ngươi trở lại rồi?” Trương Tiểu Tinh mở cửa, thấy Hắc Ưng đứng bên ngoài, kinh ngạc hỏi, không phải đã đi rồi sao?

Hắc Ưng sửng sốt một chút, hắn có nói là đi đâu, “Vừa rồi ta đi làm ít việc”, tin tức cứ để ám vệ truyền về là được, hiện giờ nhiệm vụ quan trọng nhất của hắn là bảo vệ vương phi và tiểu vương gia an toàn.

Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm đoán được Hắc Ưng sẽ trở lại, nhìn Hắc Ưng vào cửa cũng không có ý kiến gì, chỉ vào đống củi ở góc tường, “Đi bổ đống củi kia đi”, có nam nhân làm những việc nặng, chứ bắt Tiểu Tinh làm những việc này hoài đúng là quá cực rồi.

Nhà không nhiều phòng lắm, Hàn Nguyệt Nguyệt và Đoàn Đoàn, Viên Viên ở một gian, còn lại hai gian, một cho Tiểu Tinh, một Trương Nghiêm đang ở, đành để Hắc Ưng ở chung với Trương Nghiêm vậy.

Trương Tiểu Tinh đem thêm chăn nệm vào, Trương Nghiêm từ ngoài về, thấy trong nhà có thêm một nam nhân, thận trọng đi vào, không dám nói lời nào, không thể trách Trương Nghiêm nhát gan, chẳng qua là do nhìn Hắc Ưng chẳng khác nào hung thần giữ cửa, đứa bé nào thấy mà chả sợ.

Chạng vạng, Trương đại tẩu nghe chuyện hấp tấp chạy tới, vừa vào cửa, thấy Hắc Ưng lập tức đoán được đây chính là người mà Tường tẩu nói, lập tức cười nói, “Là ái nhân của Tiểu Tinh à, anh tuấn quá, Tiểu Tinh cô nương thật có phúc”. Hắc Ưng vẫn tiếp tục bổ củi, không phản ứng, Hàn Nguyệt Nguyệt nghe tiếng Cổ đại tẩu, ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

“Hắn vốn ít nói, đại tẩu đừng để bụng”. Cổ đại tẩu cười cười, “Ít nói càng tốt, đàng hoàng, tin cậy được, không giống những kẻ thích nói lời ngon tiếng ngọt, rảnh rỗi là lại đi trêu chọc hồ ly tinh”. Hàn Nguyệt Nguyệt lúng túng cười một tiếng, vội vàng kéo Cổ đại tẩu vào phòng.

Lúc ăn cơm tối, Hàn Nguyệt Nguyệt mạnh mẽ bức bách, Hắc Ưng mới chịu ngồi xuống ăn cùng. Từ lúc ngồi vào bàn, Trương Nghiêm cứ cúi đầu và cơm.

“Tiểu Nghiêm, đây là Hắc Ưng đại ca, võ công rất cao cường, ngày sau đệ có thể theo học một ít”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Trương Nghiêm ngẩng đầu lên, len lén liếc người đối diện, không nói lời nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy Hắc Ưng quá kiệm lời, nếu gả Tiểu Tinh cho hắn, chẳng phải là chán chết sao, một người để nói chuyện cũng khôngcó.

Đầu tháng mười, Tây Lương tấn công Đại Khánh, dân chúng nhao nhao nghị luận, Đại Khánh là cường quốc, Tây Lương tấn công Đại Khánh không phải là lấy trứng chọi đá sao? Nhưng việc trong triều, dân chúng làm sao hiểu được, Hàn Nguyệt ở trong thôn nhỏ, mặc dù không nhiều, nhưng thỉnh thoảng vẫn nghe được một ít tin tức.

Tây Lương đã xuất binh, bên Nam Tĩnh thế nào? Còn Thái Uyên nữa, không biết hiện tại Mạnh Dịch Vân đang làm gì, không có Hắc Ưng bên cạnh, xem như mất một trợ thủ đắc lực, Hàn Nguyệt Nguyệt đề cập với Hắc Ưng mấy lần, nhưng Hắc Ưng đều không chịu nghe, tiếp tục làm việc của mình.

Mấy ngày nay, Hàn Nguyệt Nguyệt thường giật mình tỉnh giấc lúc nửa đêm, vì mơ thấy ác mộng, trong mơ Mạnh Dịch Vân máu me đầy người, nhìn rất khủng khiếp, mỗi lần như vậy đều không ngủ lại được, ngồi nhìn

https://thuviensach.vn

hai nhi tử ngẩn người, nếu không phải mình quá tùy hứng, nếu hiện tại mình ở bên cạnh chàng, ít nhất có thể giúp chàng nghĩ kế.

Qua mấy ngày, Hàn Nguyệt Nguyệt đã gầy thấy rõ, Trương Tiểu Tinh rất lo lắng, thường thường sắc chút thuốc bổ có Hàn Nguyệt Nguyệt uống, lại sợ hai tiểu vương gia ban đêm không ngủ sẽ ầm ĩ, nên nghĩ hết biện pháp không cho hai nhóc ngủ trưa.

“Hắc Ưng, kinh thành thế nào rồi?”, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Hắc Ưng đáp, “Nam Tĩnh vẫn chưa xuất binh, Thái Uyên không có động tĩnh, Tây Lương đã chiếm được hai thành trì, trong triều có ý cho Tào tướng quân dẫn binh đánh Tây Lương”.

Hàn Nguyệt Nguyệt vỗ bàn, “Vậy sao được, Tây Lương chỉ là mồi nhử, Nam Tĩnh mới là chính, nếu phái Tào tướng quân đối phó với Tây Lương, vậy đến lúc Nam Tĩnh tấn công, chẳng phải là.....” đúng là đề xuất bỏ đi, Tào tướng quân là đại tướng, sao có thể dùng dao mổ trâu để giết gà.

“Hẳn là Thái Uyên nhúng tay vào, vương gia đã tận lực kéo dài thời gian, nhưng bên Nam Tĩnh vẫn chưa thấy gì”, chẳng lẽ kế hoạch của họ bị lộ? Hàn Nguyệt Nguyệt không dám nghĩ, nếu đúng như vậy, chẳng phải Mạnh Dịch Vân đang rất nguy hiểm.

“Chúng ta về ngay bây giờ”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, ở chỗ này lo lắng suông, không bằng về xem thế nào, có lẽ có thể giúp được gì.

“Phu nhân, vương gia nói người tạm thời đừng trở lại kinh thành”, Hàn Nguyệt Nguyệt yêu cầu Hắc Ưng gọi là ‘phu nhân’, nếu cứ gọi vương phi, không lộ thân phận mới lạ.

“Cũng được, hiện giờ Đại Khánh không yên ổn, dẫn hai đứa về ta cũng không yên tâm, ngươi và Tiểu Tinh ở lại đây chăm sóc tiểu vương gia, tự ta trở về”, việc lớn nàng không làm được, nhưng cho Thái Uyên thêm ít

https://thuviensach.vn

phiền phức thì dư sức, mặc kệ thế nào, nàng muốn trở về ngay bây giờ, ở bên cạnh hắn.

"Phu nhân, vương gia tự có tính toán, Tần Minh đã đến Nam Tĩnh, chờ thêm mấy ngày nữa, có tin tức rồi tính tiếp", nếu không phải vương gia ra tử lệnh, muốn hắn bảo vệ vương phi và tiểu vương gia, hiện tại hắn đã chẳng ở đây, hận sao không lập tức bay về được.

"Mạnh phu nhân, trượng phu ta muốn lên phố mua ít lương thực, phu nhân có muốn gửi gì không?" Cổ đại tẩu đứng ngoài cổng hô, Hắc Ưng lui ra, Hàn Nguyệt Nguyệt ra mở cửa, cười cười nói, "Không phải mấy ngày trước mới vừa mua sao?"

Cổ đại tẩu tiến tới nói nhỏ bên tai Hàn Nguyệt Nguyệt, "Nghe nói có đánh nhau, cứ mua nhiều lương thực để dành, qua một thời gian ngắn nữa sợ là lương thực sẽ tăng giá".

Đánh nhau, chịu khổ chính là dân đen bọn họ, mấy năm nay thật vất vả mới ăn no mặc ấm được một chút, lại muốn đánh nhau, đúng là gây nghiệp chướng mà.

"Không phải là tấn công Đại Khánh sao? Cũng chẳng phải Đại Khánh đánh tới, chắc không có chuyện gì đâu!" Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Cổ đại tẩu lắc đầu, "Quan lại đúng là ăn no không có việc gì làm, cả ngày chỉ biết đánh đánh giết giết, làm gì chú ý đến sống chết của dân đen chúng ta, mấy năm trước vừa mới đánh xong, mới tốt được một chút, lại muốn đánh tiếp, cứ nghe ta không sai đâu". Hàn Nguyệt Nguyệt có chút áy náy, nếu nàng không đề nghị Mạnh Dịch Vân hợp tác với Tây Lương, cũng sẽ không liên lụy đến những người này.

"Vậy tẩu mua giúp ta một túi gạo đi", Cổ đại tẩu gật đầu một cái, "Được", Hàn Nguyệt Nguyệt vào nhà lấy túi, đưa bạc. "Một túi gạo không

https://thuviensach.vn

cần nhiều bạc như vậy, còn chưa tăng giá mà", thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đưa hai thỏi bạc, Cổ đại tẩu nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Nhà ta không có phòng để chứa, tẩu xem bạc này có thể mua được bao nhiêu thì cứ mua hết, rồi cất ở nhà tẩu giùm" Cổ đại tẩu thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nói cũng đúng, gật đầu một cái, "Cũng được, bất quá chỉ có trượng phu ta và Xuân Mẫn sợ không đủ sức", Cổ đại tẩu khó xử nói, gạo cũng nặng đó.

Hàn Nguyệt Nguyệt kêu Hắc Ưng ra, nói, "Để Hắc Ưng đi theo đi, sức hắn lớn", Cổ đại tẩu cười cười, "Được, ái nhân của Tiểu Tinh, nhanh lên một chút, xe đang đợi ngoài cửa", Hắc Ưng đã chẳng còn hới sức đâu mà chỉnh lại cách gọi của mấy người trong thôn nữa.

Hàn Nguyệt Nguyệt tiễn Cổ đại tẩu đi, tự nhủ: hi vọng số gạo này đủ cho nhà Cổ đại tẩu chống đỡ được tới lúc chiến tranh chấm dứt, hiện giờ đây là việc duy nhất nàng có thể làm.

Tần quả phụ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đứng ở cửa ngẩn người, đi tới, "Mạnh phu nhân, nhìn gì vậy?" Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại tinh thần, thấy Tần quả phụ, lười giả bộ thân thiện, "Không có gì", đi vào chuẩn bị đóng cửa.

Tần quả phụ vội chạy tới, chặn cửa lại. "Làm gì?", Hàn Nguyệt Nguyệt lạnh mặt hỏi. Tần quả phụ nhìn quét qua một lần, không thấy người muốn gặp, trong lòng có chút mất mác, "Không có gì, chỉ nhìn chút thôi".

Thấy vậy, tất nhiên Hàn Nguyệt Nguyệt biết nàng ta nghĩ gì, đừng tưởng nàng không biết, từ sau khi Hắc Ưng đến, Tần quả phụ liền ném đi thâm cừu đại hận với nàng, mỗi lần gặp đều trưng ra vẻ mặt tươi cười.

"Không có gì thì mời về, ta rất bận, không có thời gian tiếp đãi", nói xong, không đợi Tần quả phụ rút tay về, đã kéo cửa lại, nghe được tiếng

https://thuviensach.vn

“Ai u” của Tần quả phụ, Hàn Nguyệt Nguyệt bật cười: thật đúng là mặt dày, tới tận cửa nhà người ta tìm nam nhân.

Tần quả phụ thổi thổi ngón tay bị cửa kẹp, đá đá mấy phát vào cánh cửa đã đóng chặt, không thấy tay mình đang còn trên cửa sao? Thật là đau muốn chết, trên đường về, vừa đi vừa mắng Hàn Nguyệt Nguyệt, Tường tẩu thấy vậy, cười trêu, “Tần quả phụ, lại bị đuổi về à?”

Tần quả phụ nhìn Tường tẩu, “Gì mà bị đuổi về chứ, đừng nói lung tung”, nói xong vội vàng bước nhanh về nhà. Tường tẩu nhìn theo bóng lưng Tần quả phụ, “Xì” mấy tiếng: cũng không tự nhìn xem bản thân là bộ dáng gì, còn dám tới tận cửa quyến rũ người ta, Tiểu Tinh cô nương mặc dù là nha hoàn, nhưng dầu gì cũng là thiếu nữ, dung mạo lại xinh đẹp, chẳng lẽ Hắc Ưng lại đi bỏ mẫu đơn để nhặt cỏ đuôi chó vừa già vừa xấu.

Thật ra, Tần quả phụ cũng mới hơn 20 tuổi mà thôi, nhưng đã có một nhi tử 5,6 tuổi, lại thêm trượng phu đã mất, nên mọi người mới cố ý nói như là rất già. Nếu nàng ta đàng hoàng một chút, chịu an phận, thì thấy hoàn cảnh nàng ta như vậy, mọi người cũng sẽ quan tâm giúp đỡ nhiều chút, lại cố tình thích quyến rũ nam nhân, không bị mọi người ghét bỏ mới là lạ, ai cũng lo giữ trượng phu mình cho tốt, tránh bị nàng ta quyến rũ.

Tường tẩu xách rổ tới nhà Hàn Nguyệt Nguyệt. Từ sau khi trượng phu mình ăn đồ ăn Mạnh phu nhân làm, liền bắt đầu chê tay nghề mình, lúc thì mùi không đúng, lúc lại quá mặn, khi thì quá nhạt. Chọc mình tức giận, nhưng không có cách nào, đành ngày ngày dành chút thời gian qua nhà Mạnh phu nhân học cách nấu nướng. Qua mấy ngày, mùi vị quả nhiên đã khá hơn nhiều, nhưng vẫn còn kém xa Mạnh phu nhân.

Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy đều là hàng xóm, có lúc làm xong, liền cho họ đem về nhà luôn, dù sao mình cũng không thiếu, coi như để đền đáp mọi người.

https://thuviensach.vn

Vậy nên, chỉ cần Hàn Nguyệt Nguyệt có chuyện, tất cả mọi người đều sẵn sàng hỗ trợ, tỷ như chuyện Tần quả phụ, sau khi biết, ai cũng rối rít bày tỏ đứng về phía nàng. Cũng không có gì to tát, chỉ là mỗi lần thấy Tần quả phụ sẽ châm chọc nàng ta mấy câu. Khiến cho Tần quả phụ giờ như chuột thấy mèo, dù da mặt nàng ta có dầy hơn nữa,cũng không dám ra cửa.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Biến Cố

Chiến tranh kéo dài đến khoảng giữa tháng mười, trời rất lạnh, tình hình chiến trận vẫn rất gay cấn, vào lúc Tây Lương chiếm được thành trì thứ 5 của Đại Khánh, Nam Tĩnh xuất quân, Tào tướng quân thống lĩnh 30 vạn đại quân chống Nam Tĩnh, nhưng binh sĩ Nam Tĩnh tựa như được uống thuốc kích thích, tàn sát một mạch, khiến Tào tướng quân thiếu chút nữa không ngăn được.

Nam Tĩnh và Đại Khánh đánh nhau một tháng, Tây Lương cũng không theo kế hoạch quay lại đánh Nam Tĩnh, mà tiếp tục tấn công Đại Khánh. Hai mặt đều bị đánh, Đại Khánh thất bại liên tiếp, khí thế của binh lính bắt đầu giảm xuống.

Hàn Nguyệt Nguyệt ăn ngủ không yên, ở thôn quê tin tức tương đối ít, bất quá chỉ nghe những tin do Hắc Ứng nói lại, nàng cũng đã không chịu nổi, mấy lần định quay về, đều bị Hắc Ưng ngăn lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt càng ngày càng hao mòn, Cổ đại tẩu rất lo lắng, đem nhiều phương thuốc cổ truyền tới, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ cười cười cảm ơn. Trương Tiểu Tinh lén bàn với Hắc Ưng mấy lần, đều bị cự tuyệt, nàng không muốn thấy tiểu thư mạo hiểm trở về, nhưng nhìn tiểu thư như vậy, lòng nàng cũng không chịu nổi.

Cuối tháng mười một, chiến trường báo về, Tào tướng quân chết trận, quân Đại Khánh bị đả kích nghiêm trọng, trong triều, các đại thần nhao nhao tấu lên, trừ Tào tướng quân, có thể ngăn được Nam Tĩnh cũng chỉ có

https://thuviensach.vn

Vân vương mà thôi. Mạnh Dịch Hiên biết tình hình nghiêm trọng, nhưng không còn cách nào, đành hạ chỉ lệnh Vân vương thay Tào tướng quân.

Mạnh Dịch Vân tất nhiên biết đây là kế điệu hổ ly sơn, hắn vừa bước ra khỏi kinh thành, Thái Uyên sẽ lập tức ra tay, nhưng lệnh vua không thể cãi, Mạnh Dịch Vân đành dẫn binh tiến về biên cương.

“Hắc Ưng, Tiểu Tinh, hai tiểu vương gia giao cho các ngươi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, nàng không thể tiếp tục chờ đợi như vậy nữa, giờ Tây Lương lật lọng, Mạnh Dịch Vân nhất định đang gặp khó khăn.

“Tiểu thư, nô tỳ đi với tiểu thư”, Trương Tiểu Tinh nói. Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Không được, tiểu vương gia quan trọng, các ngươi tiếp tục ở đây một thời gian nữa, nếu có chuyện, liền lập tức dẫn hai đứa đi”, nàng không thể để hai nhi tử đi mạo hiểm.

“Nhưng.....”, Trương Tiểu Tinh còn muốn nói, đã bị Hắc Ưng ngăn lại.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra một cây hương đưa cho Trương Tiểu Tinh, “Đây là Thiên Lý Truyền Hương, nếu có nguy hiểm, lập tức đốt, sẽ có người đến tiếp ứng các ngươi”, nơi này cách Dược Cốc quá xa, không biết sư huynh và sư tỷ có thể nhận được không.

“Nếu có thể, hai ngươi mang hai tiểu vương gia đến Dược Cốc đi, chỉ có nơi đó mới an toàn”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, chỉ có Dược Cốc là nơi bọn chúng không tìm được.

“Vâng, mấy ngày nữa thuộc hạ sẽ lên đường”, Hắc Ưng đáp. Mấy hôm nay hắn ra ngoài truyền tin, hình như đã bị người theo dõi, nơi này không còn an toàn nữa, đi sớm một chút cho yên tâm.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên trán Đoàn Đoàn và Viên Viên: mâu thân sẽ nhanh chóng trở lại, các con phải ngoan ngoãn nghe lời, đợi mẹ dẫn phụ thân về.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt quyết tâm quay đầu, ra khỏi phòng, “Chăm sóc tiểu vương gia thật tốt”. Trương Tiểu Tinh gật đầu, “Tiểu thư, đi đường cẩn thận”. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Vào đi”.

Chờ Hàn Nguyệt Nguyệt biến mất trong đêm tối, Trương Tiểu Tinh mới đi vào, hi vọng mọi chuyện sớm được giải quyết, để cả nhà tiểu thư có thể đoàn tụ.

“Vương gia, Thái Uyên đã bắt đầu điều binh bao vây kinh thành”, Tần Minh nói. Mạnh Dịch Vân ngẩng đầu lên, “Giờ ngươi đi ngay, chặn bọn chúng lại, cố gắng hết sức kéo thêm chút thời gian”.

Tần Minh lui ra, Mạnh Dịch Vân tựa vào ghế: làm thế nào để giải quyết Nam Tĩnh như sói ăn mãi không no này đây.

Hàn Nguyệt Nguyệt vốn muốn đi tìm Mạnh Dịch Vân, nhưng nghĩ lại nàng đến cũng không giúp được gì, vấn đề lớn nhất hiện nay là chuyện Tây Lương, nên quyết định chạy tới hoàng cung Tây Lương, lãnh thổ Tây Lương không lớn, với khinh công của nàng, từ đây chỉ ba bốn ngày là tới.

Đến ngày thứ ba, Hàn Nguyệt Nguyệt tới hoàng cung Tây Lương. Nàng từng nghe Mạnh Dịch Vân nói qua, vua Tây Lương là một lão hồ ly, đã sớm dòm ngó Đại Khánh, tiếc là binh lực không đủ.

Cả hoàng cung yên tĩnh, Hàn Nguyệt Nguyệt ở trên nóc nhà quan sát mấy lần, bay đến chỗ có nhiều thị vệ, chắc chắn là tẩm cung của vua Tây Lương rồi. Nàng nằm trên nóc nhà, gỡ một mảnh ngói ra, bên trong, một nam tử vạm vỡ đang ngồi dựa trên ghế, chừng 50 tuổi, đây là vua Tây Lương?

Cứ lo chạy tới, nàng lại quên mất chuyện quan trọng nhất: chạy tới để làm gì? Giết, uy hiếp, hay giam lỏng, bất quá với thân hình vạm vỡ đó, e là một mình nàng không làm được việc vĩ đại như vậy.

https://thuviensach.vn

Nếu vua Tây Lương chết, nhất định Tây Lương sẽ lui binh, nhưng lúc đó ai sẽ giúp nàng đối phó với Nam Tĩnh, để Mạnh Dịch Vân có thời gian đi giải quyết Thái Uyên và hoàng hậu giả? Trừ Nam Tĩnh và Tây Lương là hai quốc gia có chút thực lực, còn lại đều là những nước nhỏ.

"Lâu không gặp, sở thích của vương phi đã thay đổi?", sau lưng truyền đến một giọng nam, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng lên, quay đầu lại.

"Sao ngươi ở đây?", đúng là âm hồn bất tán mà.

"Dĩ nhiên là chờ vương phi đến rồi." Hắn ở đây ôm cây đợi thỏ đã lâu, rốt cuộc nàng cũng xuất hiện, nói nàng bị lửa thiêu, ai tin chứ, bất quá nữ nhân này đúng là không tầm thường, có thể mang theo hai đứa bé thoát khỏi hoàng cung, hơn nữa còn mất tích lâu như vậy.

"Ngươi rảnh quá không có việc gì làm sao, bổn vương phi đang rất bận, không có thời gian nói chuyện phiếm với ngươi, cáo từ", Hàn Nguyệt Nguyệt hừ lạnh một tiếng.

Người áo đen bay lên trước, cản đường nàng. "Ta có thể giúp Mạnh Dịch Vân đánh lui Nam Tĩnh."

Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước, "Tại sao ta phải tin ngươi?" Vô duyên vô cớ đòi giúp nàng, đã không phải lần đầu tiên, không thể không khiến nàng lo lắng, người này có âm mưu gì.

"Nơi này nói chuyện không ổn, đến nơi khác đi, vương phi chạy một mạch tới đây chắc còn chưa ăn cơm, để tại hạ mời một bữa vậy?" Hàn Nguyệt Nguyệt không phản đối, hai người bay khỏi hoàng cung Tây Lương, đến một tòa nhà.

"Ngươi là người Tây Lương?", Hàn Nguyệt Nguyệt vào nhà, bài trí bên trong rất tao nhã, hẳn là ở lâu dài, nàng quan sát một phen, không tệ, là một người có tiền.

https://thuviensach.vn

Người áo đen cười một tiếng, “Vương phi ăn gì? Mặc dù không ngon bằng Thiên Hương Lâu, nhưng cũng coi là không tệ”. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, “Nói chính sự trước, nếu không ăn cũng không an tâm”, nàng lặn lội đến đây không phải để ăn.

“Không vội, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện”, mấy nha hoàn bưng đồ ăn lên. Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không khách sáo, ngồi xuống, quả thật đói bụng, chạy một mạch nàng chưa ăn gì cả.

“Để ta kể chuyện cũ cho vương phi nghe”, Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, cầm đũa lên bắt đầu ăn, người này biết thân phận nàng, chắc không dám hạ độc, cứ cho là có, cũng không gạt được nàng.

“Từ xưa, anh hùng khó qua ải mỹ nhân, giang sơn, mỹ nhân chỉ được chọn một. Hơn 20 năm trước, lúc đó Tây Lương còn là một nước nhỏ, vua Tây Lương rất anh tuấn.....”. Hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, mặc người áo đen kể. Thật ra cũng không phải một câu chuyện tình yêu say đắm đẫm nước mắt gì, chỉ là năm đó vua Tây Lương vừa ý nữ nhi của một thủ lĩnh bộ lạc, vị thủ lĩnh này không có nhi tử, chỉ có một nữ nhi, muốn tìm người ở rể, khổ nỗi cô nương này lại thích vua Tây Lương, người ta là vua một nước, sao có thể ở rể. Thế là liền có tiết mục bỏ trốn theo tình lang, thủ lĩnh chẳng biết làm sao, mà lúc này cũng có rất nhiều kẻ đang nhòm ngó vị trí của lão.

Cuối cùng thủ lĩnh đồng ý, tình nguyện dâng lãnh thổ của mình làm của hồi môn cho nữ nhi, cũng không muốn nó rơi vào tay kẻ khác, cho nên vua Tây Lương vừa được giang sơn lại được mỹ nhân. Đáng tiếc tiệc vui chóng tàn, cô nương này không sinh được hoàng tử, quốc vương bị người hại chết, ngôi vị hoàng đế rơi vào tay Thân vương.

Thân vương đã sớm vừa ý sắc đẹp của cô nương này, sau khi lên chiếm được ngôi vị hoàng đế rồi, muốn cưỡng ép nàng, nhưng nàng chung

https://thuviensach.vn

thủy với trượng phu, lấy cái chết uy hiếp, Thân vương đành nhốt nàng ở hậu cung.

Khi đó tiểu công chúa mới hơn 1 tuổi, còn thơ dại, nàng mỗi ngày lấy lệ rửa mặt, lý do duy nhất để tiếp tục sống là nữ nhi này. Hai tháng sau, nàng vô tình nghe được cuộc nói chuyện của Thân vương, mới biết tất cả đều là do Thân vương sắp đặt, trở về phòng, trái lo phải nghĩ, không biết làm sao để đưa nữ nhi ra khỏi nơi nguy hiểm này.

Vẫn còn mấy người trung thành với vị vua trước, hoàng hậu nghĩ cách liên lạc với họ để đưa nữ nhi nàng ra ngoài cung, còn nàng vốn định liều mạng nhưng bỗng phát hiện mình đang mang thai nhi tử. Cung nữ bên cạnh giả làm nàng, nàng trốn ra ngoài, cố gắng chạy, sau vài tháng trốn trốn tránh tránh, rốt cuộc sinh ra đứa bé, nhưng nàng lại chết.

“Sao? Chuyện cũ này tạm được chứ?” người áo đen hỏi Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn không ngẩng đầu, tiếp tục ăn cơm, bất quá hỏi ngược lại một câu, “Ngươi chính là vị hoàng tử còn sống sót đó?”. Chuyện cổ tích đều là như vậy mà, 20 năm sau, hoàng tử trở lại báo thù, chính tay đâm chết kẻ thù.

Người áo đen ngẩn ra. Hàn Nguyệt Nguyệt rót ly trà, “Kỳ thật không phải ta không tin ngươi,chẳng qua là ngươi cứ che mặt làm ta lo lắng”, nếu xảy ra chuyện gì còn biết dựa theo diện mạo mà tìm người chứ.

Người áo đen bỏ khăn che mặt ra, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, “Thì ra là ngươi? Giả bộ bí hiểm gì chứ!”, Hàn Nguyệt từng gặp qua Diệp Kỳ Phong một lần, lúc đó nàng đã cảm thấy người này không hề đơn giản, thì ra đúng là hoàng tử gặp nạn.

Nhưng sao lại trở thành thiếu trang chủ của Tàng Kiếm Sơn Trang?

Diệp Kỳ Phong thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không lộ vẻ kinh ngạc, khó hiểu hỏi, “Vương phi đã sớm đoán được ta là ai?”. Hàn Nguyệt Nguyệt lắc

https://thuviensach.vn

đầu, “Không, chẳng qua là cảm thấy ngươi không đơn giản mà thôi.”

“Ngươi tìm ta là muốn ta giúp ngươi đoạt lại vương vị?” Diệp Kỳ Phong không ngờ Hàn Nguyệt Nguyệt thẳng thắn như vậy, gật đầu “Đúng vậy, chỉ có hợp tác với ta, các ngươi mới thắng được” nếu không Đại Khánh coi như xong.

“Vậy sao ngươi không trực tiếp tìm vương gia?” Quyết định vẫn là Mạnh Dịch Vân mà.

Diệp Kỳ phong nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Bởi vì Vân vương chỉ nghe lời Vân vương phi”, Vân vương là người lạnh lùng tàn nhẫn, không muốn bị người nắm mũi dắt đi, nếu trực tiếp tìm Vân vương, nhất định không được, thế nên hắn mới chuyển mục tiêu sang nàng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Hoàng Tử Và Công Chúa Thất Lạc

“Ngươi có độ tin cậy rất thấp, không bảo đảm, hợp tác với ngươi tính nguy hiểm lớn, vì sao ta phải đồng ý? Cứ cho là không có ngươi giúp một tay, ta có thể trực tiếp giết vua Tây Lương, sau đó giết luôn vua Nam Tĩnh, vậy là xong”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Cái gì mà, không có hắn bọn họ không thể thành công chứ, chỉ là vấn đề thời gian dài hay ngắn mà thôi.

Diệp Kỳ Phong cũng không giận, đứng dậy đi tới bàn sách lấy một bức họa để trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, “Đây là cái gì?”, Hàn Nguyệt Nguyệt để đũa xuống, cầm lên.

“Đây là bức họa mẫu hậu ta, vương phi nhìn sẽ biết”, Hàn Nguyệt Nguyệt khó hiểu, mẫu hậu hắn và nàng thì có liên quan gì chứ, chẳng lẽ là tỷ tỷ thất lạc nhiều năm của hắn.

Hàn Nguyệt Nguyệt mở bức họa ra, một nữ tử tuyệt sắc đang đứng bên bờ sông, tươi cười rạng rỡ, chắc là lén vẽ, rất tự nhiên, bất quá gương mặt này, nhìn quen quá.

“Mẫu hậu ngươi thật đẹp”, hèn chi Thân vương thích nàng đến vậy, không màn đến lễ giáo. Diệp Kỳ Phong không biết phải nói gì, nữ nhân này không phải rất thông mình sao? Sao vào lúc này lại ngốc như vậy?

“Vương phi không cảm thấy nhìn rất quen sao?” Diệp Kỳ Phong hỏi. Hàn NguyệtNguyệt gật đầu, “Đúng vậy, tựa như đã gặp qua đâu đó”.

Bức họa này vẽ nghiêng, không thấy rõ khuôn mặt được, Hàn Nguyệt Nguyệt trả lại cho Diệp Kỳ Phong. “Ta dẫn vương phi đi xem những bức

https://thuviensach.vn

khác” Diệp Kỳ Phong bước đi, Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo, không biết chốt mở ở đây, chỉ thấy trên tường xuất hiện một cánh cửa.

Trong mật thất, một viên dạ minh châu lớn như trứng ngỗng đặt ở giữa phòng, chung quanh rất sáng, trên tường trên nhất nhiều tranh, đều vẽ một nữ tử, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn mấy tấm, hỏi “Sao giống sư tỷ ta quá vậy?”, nữ tử trong tranh và Y Huyên rất giống nhau.

Diệp Kỳ Phong nhìn nữ tử trên tường, cười nói, “Đúng vậy, lần đầu tiên gặp sư tỷ vương phi ta cũng hết hồn, sao hai người lại giống đến thế”, tìm hơn 20 năm, thì ra là được Dược Cốc thu dưỡng, đáng tiếc hắn vẫn không tìm được lối vào Dược Cốc.

“Ngươi nói sư tỷ ta chính là vị tiểu công chúa năm đó?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Diệp Kỳ Phong gật đầu một cái, “Ta cũng chỉ biết diện mạo mẫu thân qua những bức họa mà thôi, bất qua cô nương ấy thật rất giống, ta cũng không dám xác định, đáng tiếc vẫn chưa có cơ hội gặp lại”, nếu không hắn nhất định đã hỏi cho rõ ràng.

Hàn Nguyệt Nguyệt tới trước một bức họa, “Bức này cựckỳ giống”, bởi vì lúc sư tỷ múa bên bụi hoa, nàng đã từng thấy, nụ cười của hai người gần như giống nhau như đúc.

“Không ngờ là vậy, nếu ngươi nói sớm, ta đã chẳng nghi ngờ ngươi, nói không chừng giờ đã là bằng hữu tốt rồi đấy”, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người lại, sờ sờ viên dạ minh châu to đùng trên tường, viên này bự hơn mấy viên Mạnh Dịch Vân cho rất nhiều, không biết Diệp Kỳ Phong làm sao có được, cảm giác không tệ ha ha.

“Cho nên mới cần vương phi giúp một tay, chỉ cần vương phi có thể giúp ta, ta lập tức xuất binh giúp vương gia”, Hàn Nguyệt Nguyệt rút tay lại, nhìn Diệp Kỳ Phong, “Trong tay ngươi có binh, sao không tự đem ngôi vị hoàng đế đoạt lại trước đi?”

https://thuviensach.vn

“Mấy nhi tử của kẻ kia đều rất ngu ngốc, ngôi vị hoàng đế không bao lâu nữa sẽ về tay ta thôi”, kế hoạch này hắn lên từ lâu.

“Ngươi có xuất binh hay không cũng không sao, chỉ cần người rút quân Tây Lương về là được”, chỉ cần Tây Lương lui binh, thì nàng có biện pháp khiến Nam Tĩnh nội loạn, như vậy mới rảnh đối phó với Thái Uyên.

Diệp Kỳ Phong cười cười, “Thật không cần ta xuất binh?”, binh sĩ Nam Tĩnh rất dũng mãnh, cộng thêm Thái Uyên đang rục rịch, Vân vương làm sao đối phó đây.

Ra khỏi mật thất, bàn bạc cụ thể một số việc, mặc dù Hàn Nguyệt Nguyệt không hoàn toàn tín nhiệm Diệp Kỳ Phong, nhưng còn sư tỷ ở đây, tin tưởng hắn không dám lật lọng, ném chuyện Tây Lương cho hắn giải quyết, nghỉ ngơi nửa ngày rồi lập tức chạy tới chiến trường Nam Tĩnh và Đại Khánh.

Sau khi Hàn Nguyệt Nguyệt đi, Diệp Kỳ Phong bắt đầu triệu tập binh lực đi Tây Lương, chỉ cần binh quyền vào tay hắn, đại quân tấn công Đại Khánh nhất định sẽ lui về.

“Chủ nhân, ba ngày sau đại quân bắt đầu tiến vào biên giới Tây Lương”, một người áo đen đứng sau lưng Diệp Kỳ Phong, nói.

Diệp Kỳ Phong nhìn ngoài cửa sổ, “Điều ám vệ qua trước đi”, khống chế hoàng cung trước mới có thể đảm bảo Thân vương và bọn đại thần theo phe hắn trở tay không kịp.

“Vâng” sau khi người áo đen biến mất, Diệp Kỳ Phong cười khẽ: nữ nhân thông minh như thế, kiếp này nhất định vô duyên rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt trở về thôn nhỏ, thì Trương Tiểu Tinh và Hắc Ưng đã đi rồi, ở lại thôn nhỏ một đêm, sáng hôm sau, trời chưa sáng, nàng đã lênđường.

https://thuviensach.vn

“Ngươi là ai? Vì sao muốn giết ta?” Diệp Kỳ Phong cầm kiếm chỉa vào cổ vua Tây Lương, cười lạnh, “Ta là ai? Chờ lát nữa ngươi sẽ biết”, hắn đã đợi ngày này hơn 20 năm, rốt cuộc có thể giết kẻ hại hắn nhà tan cửa nát.

“Chuyện gì cũng có thể thương lượng được, ngươi muốn quyền lực hay vàng bạc châu báo, bổn vương đều có thể thỏa mãn ngươi”, Thân vương sợ hãi nói, lòng thầm mong cứu binh mau đến.

Diệp Kỳ Phong thu kiếm lại, nhìn kẻ đang ngã ngồi dưới đất, “Ta muốn ngôi vị hoàng đế, không cần thương lượng gì nữa”, ngôi vị này vốn là thuộc về hắn.

Thân vương nghe vậy, trừng mắt, “Ngươi.....” lâu vậy vệ binh còn chưa tới, đúng là bọn ăn hại mà.

Diệp Kỳ Phong đi lại ngai vàng, “Ngôi vị hoàng đến này vốn thuộc về ta, cho ngươi ngồi nhiều năm như vậy đã là tận tình tận nghĩa rồi.”

Thân vương thừa dịp Diệp Kỳ Phong đưa lưng về phía mình, vội vàng đứng dậy chạy ra cửa, Diệp Kỳ Phong cũng không kêu lại, vung tay, kiếm “Hưu” một tiếng, xẹt qua tai Thân vương cắm vào ván cửa. Thân vương dừng bước, nhìn kiếm trên cửa, tim cũng muốn rớt ra ngoài luôn rồi, sém chút nữa đầu hắn đã không còn trên thân.

“Không cần gấp, vệ binh của ngươi giờ đang ngủ, hiện tại cả hoàng cung đều là người của ta”, Diệp Kỳ Phong ngồi trên ngai vàng, tay khoác lên bên cạnh, dựa lưng vào ghế.

“Ngươi rất muốn biết ta là ai đúng không?” Diệp Kỳ Phong hỏi.

Thân vương quay người lại, muốn phản kháng,nhưng tay chân không còn chút sức nào, Diệp Kỳ Phong cười cười, chậm rãi nói, “Nói ra, ta còn phải gọi ngài một tiếng vương thúc đó, ha ha, không ngờ đúng không!”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy Thân vương trợn to hai mắt, “Không thể nào”, năm đó chỉ có một tiểu công chúa, hoàng hậu đã sớm chết, giờ sao lại xuất hiện một hoàng tử ở đây.

“Không cần gấp, năm đó phải cảm tạ ngài đã tha cho mẫu hậu ta một mạng, nếu không làm sao có ta? Không ngờ sao?”, nếu không nhờ Diệp gia cứu, mẫu tử họ đã chết từ lâu trong trời đông tuyết phủ rồi, giờ sao còn đứng ở đây.

“Chủ nhân, sắp xếp xong xuôi hết rồi”, trong phòng xuất hiện một người áo đen, Diệp Kỳ Phong nhìn khuôn mặt kinh ngạc của Thân vương, thầm cười lạnh: nếu không phải lão tham lam, sao mình phải lưu lạc như hôm nay.

“Đã biết, ngươi lui xuống đi”, nghe Diệp Kỳ Phong nói,người áo đen kia liền biến mất.

“Đừng mong chờ gì người của ngươi tới, bọn hắn giờ đã giao binh quyền ra, đang chờ ngươi thoái vị đó”, Diệp Kỳ Phong nói. Cái tên Tiêu Lâm chết tiệt kia, vẫn không chịu giao ra binh phù.

Ngày mùng 8 tháng 12, khắp Tây Lương tuyết phủ trắng xóa, Thân vương trị vì được 23 năm, tuyên bố thoái vị, truyền ngôi lại cho Đới Vân, hoàng tử của tiên đế, giao ra tất cả binh quyền.

Ngày 22 tháng 12, Đới Vân chính thức trở thành vua mới của Tây Lương, trên chiến trường Tiêu Lâm nhận được tin, gấp rút chạy về, trong tay lão có hơn phân nửa binh lực, vốn định chống lại tân vương, nhưng bốn đại tướng dưới trướng đã sớm bị thu mua, không cách nào điều động đại quân, Tiêu Lâm lấy cái chết kháng nghị.

Ngày 28 tháng 12, tin tức Đại tướng quân Tiêu Lâm hi sinh vì nước truyền ra, dân chúng vô cùng thương cảm, tuy nhiên không ai quan tâm đại tướng quân Tiêu Lâm chết như thế nào.

https://thuviensach.vn

Tân vương lên ngôi, đại quân tấn công Đại Khánh tất nhiên lui về, Đới Vân thống lĩnh đại quân, sau khi chỉnh đốn lại, Nguyên Tiêu 15 tháng 1, đại quân Tây Lương đạp lên đất tuyết, tấn công Nam Tĩnh. Quân Tây Lương rút đi, Đại Khánh tập trung binh lực tấn công Nam Tĩnh.

Đầu tháng 12, khi Đại Khánh đang chịu công kích từ hai phía Nam Tĩnh và Tây Lương, công chúa Mạnh Hinh cầm đầu, Thái Uyên và Vương gia, mang binh bao vây kinh thành, bức Mạnh Dịch Hiên thoái vị.

Nữ nhi gả ra ngoài như bát nước hất đi, trưởng công chúa Mạnh Hinh tuy là người Mạnh gia, nhưng đã gả có nhà họ Vương, giờ lại cướp đoạt vương vị của cháu mình, hơn nữa còn là giúp đỡ họ khác, dân chúng nhao nhao bình luận, nhưng chiến tranh đến hồi gây cấn, mọi người lo chạy trối chết, ai cũng không rảnh mà đi chỉ trích.

Đại tướng quân Tào Diễn chết trận, Vân vương Mạnh Dịch Vân thì đang ở biên cương xa xôi, văn võ bá quan rối rít quy thuận trưởng công chúa Mạnh Hinh. Hoàng phủ và tướng phủ quan hệ gần gũi với Vân vương phủ, Hàn tướng phủ bị chú ý đầu tiên.

Lão tướng gia kiên quyết chống cự, con cháu Hàn gia không dám hó hé, Hàn Huy Văn hạ tử lệnh, con cháu Hàn gia, ai dám theo địch, lập tức đuổi ra khỏi Hàn gia. Liêu gia đã sớm về phe Thái Uyên, đại phu nhân và lão phu nhân đều xuất thân Liêu gia, hai người bắt đầu thực hiện tẩy não muốn Hàn phủ quy thuận, Hàn lão tướng gia làm gắt lên mới an tĩnh một chút.

Nếu tướng phủ quy thuận, đối với trưởng công chúa mà nói, chẳng khácgì có thêm cánh tay đắc lực, cho nên không ngừng lôi kéo, đáng tiếc Hàn lão tướng gia và Hàn Huy Văn quá cố chấp, chậm chạp không chịu hàng, đành lấy Hoàng phủ trút giận.

https://thuviensach.vn

Hoàng cửu phụ nhận được thư của Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm bảo Hoàng Dận và Hoàng Hạo đi, giờ Hoàng phủ chỉ còn lại phu thê Hoàng cữu phụ và phu thê Hoàng lão, đến khi Hoàng Dận và Hoàng Hạo nghe được tin cả nhà bị tống vào ngục, thì kinh thành đã sớm bị phong tỏa, không vào được nữa.

Mạnh Dịch Hiên bị nhốt trong cung, Hàn Huy Văn không cách nào gặp mặt được, đành ngồi nhà chờ, kết cục của Hoàng gia chính là cảnh cáo bước đầu cho tướng phủ. Phu thê Hoàng lão tuổi cao, lay lắt trong ngục không được 10 ngày đã qua đời, nể tình Hoàng tổ phụ năm đó hầu hạ tiên hoàng, trưởng công chúa tặng cho hai chiếc quan tài, xem như an táng long trọng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Tranh Giành Quyền Vị

“Lão gia, kỳ thật.....” lão phu nhân đứng bên cạnh Hàn lão tướng gia, còn chưa nói hết, đã bị cắt ngang, “Không cần nói, bà tốt nhất an phận, những chuyện này không cần lo lắng, nếu bà thật muốn nịnh bợ trưởng công chúa, vậy liền dọn đồ trở về Liêu phủ ngay đi, Hàn gia chúng tôi gánh không nổi”, muốn đầu hàng vậy bước qua xác lão trước hẵng nói.

Thấy Hàn lão tướng gia cố chấp như vậy, lão phu nhân hung hăng trừng mắt, “Ông muốn trung thành mặc ông, nhưng không thể không quan tâm tánh mạng của con cháu Hàn gia, nếu Hàn gia tuyệt hậuvì ông, chẳng phải ông có tội với liệt tổ liệt tông sao?”

Lão già này, sao không biết tiến lùi gì hết, chỉ cần không đối nghịch với trưởng công chúa là được, ai bắt lão phải tham gia vào đâu, lão có thể không quan tâm con cháu Hàn gia, nhưng mình không thể không để ý con cháu của mình được.

“Đúng là suy nghĩ của nữ nhân, Hàn gia ta đời đời trung với hoàng thất, còn chưa tới phiên người ngoài như bà quơ tay múa chân”, năm đó tiên đế thương yêu trưởng công chúa như vậy, không ngờ là nuôi ong tay áo, giúp người ngoài cướp đoạt đồ nhà mình.

Lão phu nhân lại không cho là vậy, “Đều là do tiểu tiện nhân kia, nếu không phải nó gả vào vương phủ, tướng phủ ta chẳng phải chịu tội thế này, ông xem những phủ khác xem, đều đã quy thuận trưởng công chúa, giờ thật tốt, chỉ duy nhất Hoàng phủ và tướng phủ có chuyện”, nhất định là do trưởng công chúa không ưa gì tiểu tiện nhân Hàn Nguyệt Nguyệt kia nên

https://thuviensach.vn

mới trút giận lên Hàn gia, chết rồi còn chưa hết chuyện, hại bọn họ chịu tội, sớm biết năm đó dìm nó chết cho rồi.

"Nói bậy, Nguyệt Nguyệt là vương phi cao quý, có thể nào tùy tiện cho bà nhục mạ, đúng là càng già càng hồ đồ, từ bỏ ý định của bà đi, nếu để ta biết bà bí mật làm chuyện xấu, sẽ lập tức viết hưu thư cho bà về lại Liêu gia", Hàn lão tướng gia nói xong liền đùng đùng đi ra ngoài.

Lão phu nhân nghe được hai chữ hưu thư, nhất thời nổi trận lôi đình: mình hầu hạ cha mẹ chồng, sinh con dưỡng cái, muốn nói bỏ là bỏ sao.

Đại phu nhân lén đứng trong góc, thấy Hàn lão tướng gia đi rồi, lập tức chạy ra, "Nương, sao rồi, phụ thân đồng ý chưa?", đại phu nhân hỏi.

Lão phu nhân hung hăng ném ly trà xuống đất, đại phu nhân sợ hết hồn, lập tức né ra, "Lão già ngoan cố này, nói thế nào cũng không chịu", mặc dù tức giận nhưng lão phu nhân còn kiêng kỵ Hàn lão tướng gia nói viết hưu thư, Hàn lão tướng gia bình thường nói một là một hai là hai.

Đại phu nhân tới sau lưng lão phu nhân, rót ly trà, nói "Nương, đừng nóng giận, uống ly trà đã", vậy phải làm sao bây giờ, mình chỉ có một nhi tử là Bác Nhân, nếu có mệnh hệ gì, mình cũng không sống được.

Lão phu nhân uống trà xong lại nói, "Tạm thời đừng nói nữa, lão gia là lớn nhất". Nghe vậy, đại phu nhân sốt ruột nói, "Nương, sao có thể không nói nữa, liên quan tánh mạng cả Hàn gia đó, phụ thân sao lại cố chấp như thế, nhà ta đầu hàng trưởng công chúa không phải thật tốt sau? Hiện tại Liêu gia muốn gió được gió muốn mưa được mưa, chỉ có tướng phủ là âm u thôi."

Lão phu nhân nhắm mắt lại, không nói gì, đại phu nhân ngồi xổm xuống, đấm chân cho lão phu nhân, tiếp tục nói, "Thanh Tư nói rồi, trưởng công chúa rất có thành ý, chỉ cần tướng phủ quy thuận, chờ mọi chuyện kết thúc, Bác Nhân sẽ là một đại quan".

https://thuviensach.vn

Từ sau khi về lại Lý gia, phu thê không thể nào trở lại như lúc đầu, Hàn Thanh Tư càng nghĩ càng thấy tức, đều là tiểu thư tướng phủ,vì sao Hàn Nguyệt nguyệt được gả vào chỗ tốt như vậy, nàng ta không cam lòng, nghĩ tới nghĩ lui, trong tất cả những người nàng ta biết chỉ có tiểu thế tử của trưởng công chúa là thân phận cao nhất, lại nhớ đến ánh mắt thế tử nhìn mình ngày đó,nhất định là có ý với mình. Nên lén lút sau lưng Lý gia và tướng phủ, vụng trộm với Vương Đào. Vốn chưa từng trải phong lưu, Lý Cách lại là người ít nói, chưa từng được nam nhân theo đuổi, nghe Vương Đào lời ngon tiếng ngọt, liền xiêu lòng.

Lý Cách biết chuyện liền náo bỏ vợ lần nữa, bất kỳ người nam nhân nào cũng không chịu nổi bị thê tử cắm sừng.

Hàn Huy Văn ra mặt, nói thế nào, Lý gia cũng không đồngý, Hàn Thanh Tư cầm hưu thư rời khỏi Lý phủ, nhưng không trở về tướng phủ mà chạy thẳng đến chỗ Vương Đào, làm Hàn Huy Văn tức gần chết.

Hiện tại Hàn Thanh Tư ở chỗ Vương Đào, cũng coi như xong, Vương Đào chưa vợ, Hàn Thanh Tư một lòng muốn gả cho Vương Đào, đáng tiếc Vương Đào lần lữa không chịu cho câu trả lời chắc chắn, lấy cớ là tướng phủ còn chưa chịu đứng về phía hắn, sợ là trưởng công chúa sẽ không đồng ý, Hàn Thanh Tư nghe xong hung hăng mắng Hàn Nguyệt nguyệt không biết bao nhiêu lần, tiện nhân này chết rồi còn liên lụy mình.

Hàn Thanh Tư mới nhiều phen dụ dỗ đại phu nhân, khuyên Hàn Huy Văn quy thuận trưởng công chúa. Đáng tiếc, tiếng nói đại phu nhân không có trọng lượng, lại có Hàn lão tướng gia ở bên, không còn cách nào đành tìm lão phu nhân giúp một tay.

Vương Đào hứa hẹn, nếu có thể khuyên tướng phủ đứng về phe trưởng công chúa, không chỉ cưới Hàn Thanh Tư mà khi sự tình kết thúc, lập tức phong Hàn Bác Nhân làm quan to. Đại phu nhân thấy lời mình càng ngày càng không có phân lượng với Hàn Huy Văn, nửa đời sau của mình

https://thuviensach.vn

chỉ có thể trông cậy vào hai đứa con này, nếu trưởng công chúa lên ngôi, thế tử chính là hoàng tử, về sau sẽ là thái tử, tiếp đến là hoàng thượng, Hàn Thanh Tư gả cho hắn cho dù không được làm hoàng hậu, ngày sau là phi cũng không tệ, cộng thêm Bác Nhân làm quan, huynh muội liên thủ, cuộc sống mình còn gì phải lo nữa.

“Nương biết, nhưng lão gia không đồng ý, ta có thể làm gì, chỉ có thể xem số mệnh thôi”, thấy lão phu nhân ngủ, đại phu nhân lập tức trở về phòng mình, trong lòng chỉ suy nghĩ làm sao để truyền tin cho Hàn Thanh Tư.

“Nương, sao rồi?” thấy đại phu nhân trở lại, Hàn Bác Nhân lập tức đứng dậy hỏi.

“Con ngồi xuống trước đi, ta và đại công tử có chuyện cần bàn, không cho phép bất luận người nào đi vào.” Đại phu nhân nói, chờ nha hoàn lui ra ngoài hết, mới nói tiếp.

“Lão thái gia không đồng ý”, Hàn Bác Nhân nghe vậy xoay xoay ly trà trong tay.

“Con nghĩ cách truyền tin cho Thanh Tư, để nó nghĩ biện pháp đi” nếu tiếp tục như vậy, khẳng định bọn họ sẽ mất đầu hết, Hoàng phủ chính là ví dụ, mặc dù chưa bắt được Hoàng Dận và Hoàng Hạo, nhưng hiện giờ hai người đó đã là tội phạm truy nã.

“Nếu không chúng ta rời khỏi tướng phủ đi?” Hàn Bác Nhân nói, ở trong tướng phủ tựa như bị cầm tù, còn không bằng dọn ra, muốn làm gì thì làm, không cần quan tâm lão thái gia nữa , lão muốn trung thành cứ mặc lão, không thể lôi kéo cả nhà mình chôn cùng.

“Có được không? Lão phu nhân không cho nhắc lại chuyện này nữa, sợ là lão thái gia không đồng ý” đại phu nhân lo lắng nói, nếu có thể dọn ra là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Hàn Bác Nhân tràn đầy kinh thường, “Hiện giờ, tướng phủ đã thành như vậy, Tào tướng quân chết trận, Vân vương dù lợi hại cách mấy cũng không có ba đầu sáu tay, trái có Tây Lương, phải có Nam Tĩnh, làm gì còn thời giờ lo bên này, chỉ cần trưởng công chúa lên ngôi, gạo nấu thành cơm, Vân vương đại thắng trở về thì sao, không phải đã muộn?” Đến lúc đó đối nghịch trưởng công chúa có ích lợi gì, còn không bằng thừa dịp hiện tại làm chút chuyện, ngày sau sẽ được phong quan.

Đại phu nhân suy nghĩ một chút, cũng thấy phải, mẫu tử bắt đầu lên kế hoạch, ánh mắt Hàn Bác Nhân hung ác: Hàn Bác Nhân hắn nhất định không phải kẻ bình thường.

“Đại ca, làm sao bây giờ?” hai huynh đệ xen lẫn trong bọn lưu manh, nhìn cửa thành khép chặt, Hoàng Hạo nôn nóng hỏi, phụ mẫu bị tống vào ngục, bọn họ không lo lắng sao được.

“Đừng vội, cứ quan sát một lúc rồi tínhtiếp”, hiện giờ chỉ sợ bọn chúng đã giăng sẵn lưới chỉ chờ hai huyh đệ chui đầu vào, Hoàng Dận kéo Hoàng Hạo, lẫn vào đám người chạy vào rừng cây bên cạnh.

“Tổ phụ và tổ mẫu đều đã chết, đệ muốn về giết ả tiện nhân kia”, Hoàng Dận ngăn Hoàng Hạo lại, “Nhỏ giọng một chút, phụ thân vất vả lắm mới để chúng ta ra được, đệ hấp tấp như vậy chẳng những không cứu được,ngược lại còn bỏ mạng vô ích.”

Nghe Hoàng Dận nói, Hoàng Hạo ngừng lại, “Vậy giờ chúng ta làm sao?” khắp kinh thành đều là tai mắt của trưởng công chúa, những đại thần không chịu quy thuận cũng bị giam lỏng hết rồi.

“Nếu thật không còn cách nào nữa, chúng ta phải đi biên cương tìm Vân vương”, hiện tại chỉ có Vân vương mới đối phó được trưởng công chúa. Hoàng Dận ngồi dựa vào một gốc cây, lòng tự giận mình, bình

https://thuviensach.vn

thường không lo cố gắng, đến thời khắc mấu chốt, ngay cả nhà mình cũng không bảo vệ được, hung hăng đấm xuống mặt đất.

Hoàng Hạo ngồi xuống đối diện, lấy lương khô ra, chia làm hai nửa, đưa một nửa cho Hoàng Dận. Hiện tại kinh thành hỗn loạn, có bạc cũng không mua được gì, chỗ lương khô này mấy ngày trước vất vả lắm mới mua được.

“Không bằng bây giờ chúng ta lên đường đến biên cương, càng nhanh càng tốt, bây giờ Vân vương là người duy nhất giải quyết được cục diện này” nói thế nào Hoàng phủ và Vân vương cũng coi là người thân, đáng tiếc biểu muội đã chết, còn cả hai đứa cháu đáng yêu nữa.

Hiện giờ khẳng định Vân vương rất hận trưởng công chúa, bọn họ đến biêncương có thể giúp Vân vương một tay, chỉ cần đuổi được Nam Tĩnh đi, tiến quân về kinh thành, trưởng công chúa binh lực tuy nhiều, nhưng dù sau cũng không có kinh nghiệm chiếntrường, nhất định không chống nổi đại quân của Vân vương.

Hoàng Dận đồng ý, hai huynh đệ chạy về biên cương.

Sau khi Tào tướng quân chết trận, sĩ khí binh lính giảm, liên tiếp bại lui, Vân vương tiếp quản đại quân, trong vòng 1 tháng đoạt lại hai thành trì, binh lính được khích lệ, sĩ khí nâng cao trở lại.

Hiện tại trong tay Mạnh Dịch Hiên trừ 20 vạn đại quân còn lại của Tào tướng quân,cũng chỉ có mấy ngàn binh riêng, Hàn Đình lại không chịu chi viện, binh lính hận không thể một người phân thành hai để chiến đấu, phái Tần Minh cầm cự quân Thái Uyên, nhưng nhiều nhất cũng chỉ được 3 tháng mà thôi, Mạnh Dịch Vân ngày đêm nghiên cứu kế hoạch chiến đầu với thủ hạ.

Nhận được tin của Hắc Ưng, biết mẫu tử Nguyệt Nguyệt bình an, Mạnh Dịch Vân an tâm đối phó với Nam Tĩnh. Tướng Nam Tĩnh cũng là

https://thuviensach.vn

cao thủ đánh trận, hai người đánh bất phân thắng bại, Mạnh Dịch Vân thì mong mau đánh lui Nam Tĩnh để về kinh dẹp Thái Uyên, Nam Tĩnh lại tính toán muốn giải quyết xong Vân vương, rồi nhân lúc trưởng công chúa chưa đứng vững chiếm luôn Đại Khánh.

Hai phe cứ giằng co, mà trong kinh thành tin tức đã bị phong bế, Tần Minh không cách nào thăm dò được gì, đành dẫn quân về biên cương, ám vệ của bọn họ ở kinh thành đều bị diệt hết, có thể một lưới bắt gọn người của họ, xem ra bên trong có nội gián.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Việc Quân Tạm Hoãn

"Vương gia, sáng sớm nay, quân Nam Tĩnh đã lui 50 dặm", nghe binh lính báo, mấy người đang thảo luận an tĩnh lại, "Lui binh rồi sao?" Hoàng Dận khó hiểu hỏi, tối qua Nam Tĩnh còn một bộ không công được thành không bỏ qua, thế nào qua một đêm đã lui binh?

"Vâng, sáng nay thám tử báo lại, Nam Tĩnh thật đã lui binh 50 dặm", bọn họ cũng rất khó hiểu, vốn còn giao chiến, đang thương lượng đối sách, đột nhiên lui binh, có phải là để cho bọn họ buông lỏng cảnh giác, sau đó sẽ bất ngờ tấn công?

"Có phải là kế của bọn chúng không?", quân sư Lý Mậu nói. Mấy người đều nhìn Lý Mậu, Vương Dũng cười ha hả, "Nhất định là sợ rồi, Đại Khánh ta là đại quốc trăm năm, há để một tiểu bộ lạc như bọn chúng xâm phạm", hắn không để Nam Tĩnh trong mắt, chỉ là Tào tướng quân chết rồi, không ai khống chế cục diện, nên mới để bọn chúng thừa cơ, hiện tại có Vân vương tiếp quản, còn sợ không đánh lại một Nam Tĩnh nho nhỏ hay sao?

"Vương tướng quân, không thể chủ quan, đây rất có thể là....., để thuộc hạ phái người đi thăm dò lần nữa", Lý Mậu nói, tra rõ tình huống rồi nói sau, mặc kệ thế nào cũng không thể khinh địch, phải nhanh chóng giải quyết cho xong Nam Tĩnh để về kinh thành.

"Vương gia, ý ngài thế nào?" Lý Mậu hỏi, Mạnh Dịch Vân xoa xoa trán, "Theo lời Lý quân sư đi", hiện tại hắn cũng chẳng nghĩ ra biện pháp tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Sau khi binh sĩ rời đi, mấy người tiếp tục đề tài vừa rồi, hiện giờ không có viện binh, nếu cứ tiếp tục đánh, không tới 1 tháng, binh sĩ sẽ kiệt sức, đến lúc đó đừng nói là kinh thành, cả Nam Tĩnh cũng không giải quyết được.

"Báo, bẩm vương gia, ngoài thành có một nhóm người giang hồ muốn xin gặp, nói là người quen cũ của vương gia", bính lính nói. Mọi người nghe thấy đều thầm nghĩ: hôm nay là ngày gì mà nhiều chuyện quá vậy, trước là Nam Tĩnh lui binh, sau lại có anh hùng giang hồ xuất hiện, nếu nhóm người giang hồ này giúp một tay, vậy thì có thể giải quyết vấn đề trước mắt rồi.

"Người cầm đầu là ai?" Mạnh Dịch Vân hỏi. Binh lính kia cúi đầu "Thuộc hạ không biết, người đó nói là vương phi phái tới" hắn là một binh sĩ nho nhỏ, nào biết người kia là ai, chỉ nghe nói vương phi, liền không dám chậm trễ chạy vào thông báo.

Hoàng Hạo đứng lên, "Thật sao?", Vân vương phi không phải đã chết trong trận lửa ở hoàng cung rồi sao?

"Vương gia?" Trình Anh nhìn Mạnh Dịch Vân, mặc kệ những người này là ai, chỉ cần có thể ra sức cho họ là được rồi.

"Đi xem thử", Mạnh Dịch Vân nói, mấy người lập tức đi tới tường thành, nhìn đám người phía dưới, ít nhất chừng 100 người, Vương Dũng không nhịn được, hỏi lớn, "Phía dưới là ai? Vì sao tới đây?"

Người dẫn đầu đáp, "Thật là Vân vương? Tại hạ là Đông Phương Trí, đến giúp vương gia một tay".

Mạnh Dịch Vân nhìn người đó, đúng là Đông Phương Trí, người này là bằng hữu của Nguyệt Nguyệt, chẳng lẽ là nàng bảo bọn họ tới? Mạnh Dịch Vân nói "Mở cửa thành". Nghe lệnh, binh lính phía dưới lập tức mở cửa thành ra, nghênh đón đám người kia vào.

https://thuviensach.vn

“Tham kiến vương gia”, thấy Vân vương, nhóm người hành lễ. “Các vị anh hùng xin đứng lên, từ xa đến, cứ ngồi xuống trước, từ từ nói”, đám người đi theo Mạnh Dịch Vân vào phòng.

Vì quá đông, Mạnh Dịch Vân nói, “Trình tướng quân dẫn các vị anh hùng đi nghỉ ngơi trước đi”. Trình Anh dẫn đám người đi hậu viện, còn lại mấy người cầm đầu.

“Vương gia, lần này mọi người đến là do nhận được mật báo của vương phi, muốn chúng ta trong vòng 5 ngày chạy đến đây”, Đông Phương Trí nói, may là có ám hiệu để liên hệ, nếu không nhiều người như vậy, hắn không biết làm sao triệu tập cho kịp.

Mấy người trong phòng nghe Đông Phương Trí nói, cực kỳ khó hiểu, Vân vương phi không phải đã chết rồi sao? Chẳng lẽ là cố tình che giấu?

“Huynh nói là Vân vương phi mời các vị tới? Vậy hiện giờ Vân vương phi đang ở đâu?” Hoàng Dận hỏi, chẳng lẽ Nguyệt Nguyệt không chết? Vậy sao phải mất tích, chẳng lẽ biểu muội đã sớm đoán được trưởng công chúa sẽ mưu phản?

“Tại hạ không biết, chỉ nhận được lệnh bài hiệu triệu của vương phi mà thôi”, Đông Phương Trí nói,mấy người phía sau nhao nhao gật đầu, “Đúng vậy, chúng tôi nhận được lệnh bài của vương phi, vẫn còn một số đang chờ ở ngoài thành 40 dặm, chỉ cần vương gia lệnh một tiếng, chúng tôi sẽ muôn lần chết không từ”, bọn họ chờ đợi đã nhiều năm rồi, không ngờ chủ lệnh bài lại là Vân vương phi, rất bất ngờ.

“Có thể cho ta xem một chút được không?” Lý Mậu nói, hắn đã sớm đoán, Vân vương phi làm sao chết dễ dàng như vậy, nữ nhân này không tầm thường, đáng tiếc chưa có cơ hội gặp.

Người nọ lấy lệnh bài ra, để trên bàn, mấy người vây lại nhìn, càng khó hiểu hơn, chỉ có Lý Mậu cầm lên, khẽ cười, “Thì ra là vậy, khó trách”.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều nhìn Lý Mậu.

“Lão Lý, đừng giả bộ bí hiểm nữa, nói nhanh lên, lệnh bài kia có gì bí ẩn”, bọn họ cũng từng nghĩ lôi kéo người trong võ lâm, nhưng không biết làm sao, chỉ một lệnh bài của vương phi đã có thể làm được, thật khiến người khó hiểu.

Lý Mậu nhìn Vương Dũng nói, “Ngươi là kẻ thô kệch biết cái gì, đây chính là lệnh bài cứu mạng, giang hồ có đồn đãi, chỉ cần có khối Hoa Mai lệnh bài này, cho dù ngươi sắp chết, cũng sống lại được”, đây đúng là ngàn vàng khó cầu đó.

“Thần kỳ như vậy?” Vương Dũng cầm lệnh bài trong tay Lý Mậu nhìn thử, cũng không có gì đặc biệt mà, chỉ là một khối gỗ phía trên có khắc đóa hoa mai mà thôi.

“Thần kỳ không phải lệnh bài, mà là chủ nhân của lệnh bài kìa”, Lý Mậu nói xong, nhìn Mạnh Dịch Vân, “Vương gia được quý nhân giúp đỡ, chiến sự rất nhanh sẽ kết thúc, ha ha” Vân vương phi này quả nhiên không chỉ đơn giản là tiểu thư tướng phủ. Mấy năm trước, trên giang hồ đột nhiên xuất hiện một nữ tử, y thuật cao minh, nàng cứu người không thu một đồng nào, chỉ mong những người đó nhớ đã thiếu nàng một món nợ ân tình.

Trên giang hồ, người được nữ tử này cứu nhiều đếm không xuể, hơn nữa đều là nhân vật đứng đầu giang hồ, thì ra là vì hôm nay, khó trách Vân vương yêu chiều như vậy, ha ha, anh hùng khó qua ải mỹ nhân.

Mạnh Dịch Vân chỉ mỉm cười, thư Hắc Ưng đã đến, giờ người của nàng cũng đã đến, vậy chắc nàng cũng đang ở gần đây? Nghĩ đến người mình ngày đêm nhớ nhung, lòng Mạnh Dịch Vân liền ấm áp.

“Ta cũng muốn có một khối như vậy” Vương Dũng nghe Lý Mậu nói xong, cầm Hoa Mai lệnh bài không buông tay, người nào mà không phải

https://thuviensach.vn

mắc bệnh, có được cái ngày đồng nghĩa tánh mạng của ngươi được bảo đảm thêm.

Lý Mậu lấy lại lệnh bài trong tay Vương Dũng đưa cho người nọ, "Chờ đánh thắng rồi, còn sợ không được?", lệnh bài là của vương phi, chỉ cần vương gia giải quyết xong mọi chuyện, còn sợ vương phi không cho? Cùng lắm đến lúc đó không cần thăng chức gì hết, muốn hai khối lệnh bài là được, vinh hoa phú quý đều là mây bay, tính mạng mới là quan trọng nhất.

Hoàng Hạo và Hoàng Dận nghe Lý Mậu nói, sững sờ, không ngờ biểu muội nhìn yếu đuối lại lợi hại như vậy.

"Vương gia, huynh đệ của chúng tôi còn đợi ở ngoài thành, ngài xem?", một đại hán nói, lần này nhân vật quan trọng trong bang hắn đều tới, chính là để báo ân.

Mạnh Dịch Vân hỏi, "Các vị có bao nhiêu người?" , người giang hồ mặc dù võ công cao, nhưng dù sao cũng chưa được huấn luyện chính quy, nếu ra chiến trường, dễ dàng thua thiệt.

"Không nhiều, khoảng hơn 2 ngàn, người trong bang đến được đều đã đến hết, 1 địch 20 cũng không vấn đề gì", đại hán nói, một Nam Tĩnh nho nhỏ, bọn họ chẳng để vào mắt đâu.

"Các vị bôn ba đến đây, trước nghỉ ngơi một ngày, kế hoạch cụ thể cần bàn bạc thêm", Mạnh Dịch Vân nói, mọi người đều cho là phải. Lý Mậu dẫn mấy người Đông Phương Trí đi nghỉ ngơi, có đám người này, nhất định thời gian sẽ rút ngắn một nửa.

"Vương gia, Nguyệt Nguyệt bây giờ đang ở đâu?" Hoàng Hạo hỏi.

Hoàng Dận kéo vạt áo Hoàng Hạo, dù thế nào Nguyệt Nguyệt cũng là vương phi, sao gọi thẳng tên như vậy. Nhưng hiện tại Mạnh Dịch Vân đang

https://thuviensach.vn

vui vẻ, không có ý kiến gì, “Chắc sắp đến rồi, các ngươi cũng đi nghỉ ngơi đi”. Mấy người không dám hỏi nhiều, lập tức lui xuống.

“Ngươi kéo ta làm gì, buông tay, ta nói buông tay, có tin lão tử bổ ngươi một chưởng không” Lý Mậu kéo tay Vương Dũng. Vương Dũng muốn giãy ra nhưng lại không dám dùng lực, vị quân sư này là văn nhân yếu đuối nha, mạnh không được.

“Ngươi đúng là kẻ thô kệch, hiện giờ vương gia có chuyện cần suy nghĩ, không phải ngươi muốn Hoa Mai lệnh bài sao?” nghe thấy lệnh bài, VươngDũng mới yên lại, lệnh bài này là đồ tốt đó.

“Vương phi thật sự là thần y sao?” Vương Dũng hỏi, nếu vương phi là thần y, vậy không phải binh lính bị thương được cứu rồi sao?

Lý Mậu kéo Vương Dũng, “Đi, đây không phải là chỗ nói chuyện, vào viện ta nói tiếp, ta mới vừa được một vò rượu ngon còn chưa mở ra đâu, lợi cho ngươi rồi”.

Hàn Nguyệt Nguyệt đến biên cương, không lập tức đi tìm Mạnh Dịch Vân, mà lẻn vào nơi đóng quân của Nam Tĩnh, người xưa đã nói biết người biết ta trăm trận trăm thắng mà, Hàn Nguyệt Nguyệt giả thành một bính lính.

Vì nhỏ con ,nên bị phân đến phòng bếp, mặc dù không đến gần vua Nam Tĩnh được, nhưng là nơi rất tốt để hỏi thăm tin tức.

Chỉ cần đánh nhau, Mạnh Dịch Vân nhất định sẽ tổn thất rất nhiều binh lính, dưới tình thế cấp bách, Hàn Nguyệt Nguyệt châm lửa đốt sạch kho lương của Nam Tĩnh, không có lương thực, xem cái ngươi còn đánh gì nữa.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Trường Sinh Ca

Mùa đông, trời lạnh, Hàn Nguyệt Nguyệt chui rúc vào lòng Mạnh Dịch Vân tìm vị trí thoải mái nhất. Mạnh Dịch Vân ôm chặt Hàn Nguyệt Nguyệt vào lòng, dùng áo choàng bao lấy thân thể hai người, "Ban đêm trời lạnh, hay là về phòng đi", Mạnh Dịch Vân nói. Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, mệt chết nàng, mấy ngày rồi chưa được ngủ.

Một lúc lâu sau, không thấy người trong ngực nói gì, Mạnh Dịch Vân cúi đầu nhìn thử, thì ra là đã ngủ mất, bất đắc dĩ cười một tiếng, đành ôm nàng vào phòng, người này, đòi ngắm sao gì chứ, bầu trời đen kịt, có sao đâu mà ngắm.

Thả người xuống giường, giúp Hàn Nguyệt Nguyệt cởi giầy và áo ngoài, kéo chăn lên, Mạnh Dịch Vân cởi áo khoác, chui vào chăn, ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt, giờ phút này hắn cảm thấy như đang mơ.

Hàn Nguyệt Nguyệt cọ cọ vào ngực Mạnh Dịch Vân, cái ôm này nàng đã lâu không được hưởng, vẫn ấm áp như vậy. Nàng cười thầm, đưa tay vòng qua hông Mạnh Dịch Vân, ôm thật chặt.

Sáng hôm sau, Mạnh Dịch Vân thức dậy, thấy người trong lòng, khóe miệng giương lên, hôn nhẹ lên trán Hàn Nguyệt Nguyệt một cái. Hàn Nguyệt Nguyệt tránh tránh, chui vào trong chăn, "Đừng rộn, để ta ngủ tiếp một lát!", mấy ngày nay ở chung với một đám nam nhân thật không dễ chịu tí nào, không biết Hoa Mộc Lan làm sao chịu được hay thế.

Mạnh Dịch Vân kéo chăn ra, sợ nàng không thở được, khẽ mỉm cười, ôm nàng ngủ tiếp, hắn cũng thật lâu chưa được ngủ yên ổn như vậy.

https://thuviensach.vn

Trình Anh, Vương Dũng, và hai huynh đệ Hoàng gia ngồi chờ Mạnh Dịch Vân ra, nhưng đã qua hơn 1 canh giờ mà vẫn chưa thấy người đến, mấy gười lại không dám đi gọi.

Ngược lại Đông Phương Trí và mấy nhân sĩ võ lâm khác lại rất thong thả ngồi uống trà, bọn hắn giờ là người của Vân vương, tất cả nghe theo Vân vương.

“Lão Lý, hay là ngươi đi xem thử đi?” Vương Dũng nói, bình thường vương gia đều đến rất sớm, hôm nay sao lại trễ thế này. Lý Mậu nói “Chờ một chút đi”, trước giờ vương gia làm việc luôn có chừng mực, chắc là có chuyện quan trọng nên mới vậy.

Về phần Mạnh Dịch Vân hiện tại đang ôm mỹ nhân trong ngực, đã sớm quăng đám người kia ra sau đầu, tối hôm qua nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, hiện tại nhất định vua Nam Tĩnh đang lo trấn an lòng quân, và bổ sung lương thảo, giờ hắn có thể thừa dịp này nghỉ ngơi cho tốt một phen.

Lúc sau tỉnh lại, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngủ say, Mạnh Dịch Vân nhẹ nhàng ngồi dậy.

Đám người bị bỏ quên bên ngoài, thấy Mạnh Dịch Vân khoan thai đi đến, đều đứng lên hành lễ. “Để các vị đợi lâu”, Mạnh Dịch Vân nghiêm mặt, mấy người kia cũng không dám dị nghị, đành cười cười, “Vương gia bận trăm công nghìn việc, hạ quan sao bì được”. Mặt Mạnh Dịch Vân cương một chút, nhưng rất nhanh lại khôi phục tự nhiên.

“Đều ngồi xuống đi”, nghe Mạnh Dịch Vân nói, mấy người ngồi xuống. “Hiện tại vương gia đã có biện pháp xử lý Nam Tĩnh?”, thấy vẻ nhẹ nhõm không thể che giấu trên mặt Mạnh Dịch Vân, Lý Mậu hỏi. Hôm nay Vân vương đến trễ, hơn nữa khí sắc không tệ, nhất định là có tin tốt.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Mạnh Dịch Vân giương lên, “Đúng là không có chuyện gì gạt được Lý quân sư, hôm nay thật sự bổn vương có một tin tốt báo cho mọi người”. Nghe vậy, Lý Mậu toát mồ hôi trán, hắn nào có lợi hại như vậy, so với lão hồ ly ngài, hắn chỉ là thỏ nhỏ mà thôi, chỉ là hôm nay ngài quá mức kỳ lạ, nên hắn đoán đại.

“Hả? Tin tốt gì?” Vương Dũng hỏi, vương gia nói tin tốt, thì nhất định là cực tốt rồi.

“Kho lương của Nam Tĩnh bị thiêu, binh lính lại không hợp khí hậu Đại Khánh, trong thời gian ngắn sẽ không thể chiến đấu tiếp được”. Nghe vậy, mọi người đều vui mừng không thôi, không biết tin tức này là do vị cao nhân nào báo về.

“Ha ha, thật là trời cũng giúp ta, nếu vậy, để thuộc hạ dẫn binh tấn công bọn chúng, đảm bảo khiến bọn Nam Tĩnh kia chết không có chỗ chôn”, đây là thời cơ tốt, một lưới bắt gọn Nam Tĩnh.

“Cả ngày chỉ biết đánh, đánh, ngươi im lặng, nghe vương gia nói đã”, Trình An bất mãn nói. Mọi người đều nhìn Mạnh Dịch Vân, chờ nghe ý kiến của hắn.

“Hiện giờ Nam Tĩnh thế này, không bao lâu nữa sẽ lui binh”, Mạnh Dịch Vân nói.

Mọi người đều khó hiểu, sao chỉ qua một buổi tối, lại biến thành như vậy, Nam Tĩnh không phải còn đang hăng đánh sao? Sao lại lui binh?

“Vậy theo ý vương gia, tiếp theo chúng ta nên làm thế nào?” Lý Mậu hỏi. Mấy người võ lâm đều nhìn Mạnh Dịch Vân: bọn họ từ xa chạy tới, còn chưa bắt đầu đánh, Nam Tĩnh đã sắp lui binh, chuyện gì thế này?”

“Các vị anh hùng, hiện giờ, tình hình bên kinh thành đang rất rối ren, đại quân đi trước sẽ rêu rao quá mức, sợ là còn chưa tới kinh thành, Thái

https://thuviensach.vn

Uyên đã biết rồi, cho nên phiền mọi người đi tiên phong, nhờ Đông Phương công tử dẫn mọi người tiến về kinh thành trước, làm bọn chúng không kịp trở tay, sau đó Trình tướng quân sẽ dẫn 10 vạn quân theo sau". Nghe Mạnh Dịch Vân nói, mọi người đều biết, Vân vương là chuyển chiến trường tới kinh thành.

"Được, tất cả nghe theo sắp xếp của vương gia!", Đông Phương Trí nói. Lý Mậu gật đầu một cái, ý này không tệ, chỉ cần bọn họ đánh cho binh lính xung quanh kinh thành rối loạn, sau đó Trình An sẽ mang binh bao vây.

"Còn thuộc hạ thì sao?" Vương Dũng hỏi, để Trình Anh dẫn binh đi, vậy hắn làm gì?

Mạnh Dịch Vân nhìn Vương Dũng, "Nhiệm vụ của Vương tướng quân là dẫn dắt 10 vạn đại quân khác đuổi Nam Tĩnh ra khỏi biên giới Đại Khánh". Vương Dũng cười ha ha, "Vâng, thuộ chạ nhất định đuổi bọn Nam Tĩnh ra khỏi Đại Khánh, sẽ không phụ lòng tin của vương gia", mong muốn của hắn là đánh cho Nam Tĩnh tả tơi.

"Vậy bên này hoàn toàn dựa vào Vương tướng quân rồi", kỳ thật Vương Dũng không biết suy nghĩ của Mạnh Dịch Vân, để hắn lưu lại, chính là vị muốn có một tâm phúc trấn thủ biên cương, Nam Tĩnh không cần hắn đánh, không bao lâu nữa sẽ tự lui binh.

Mấy người thảo luận chi tiết một phen, sau hơn 1 canh giờ, Đông Phương Trí dẫn theo người võ lâm về báo tin cho những người đang đợi ở ngoài thành biết, sẽ về kinh thành.

Trình Anh khó hiểu nghĩ: người ta xa xôi đến đây, vương gia sao lại đuổi đi nhanh thế? Ngày hôm qua quá muộn không có thời gian, vậy thì hôm nay phải chiêu đãi người ta một phen đã chứ. Nhưng hắn nào biết tâm tư Mạnh Dịch Vân, Đông Phương Trí có ý với Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh

https://thuviensach.vn

Dịch Vân không muốn hai người gặp mặt, cho nên chỉ có thể sớm đuổi Đông Phương Trí đi.

"Tối nay mở tiệc, mọi người uống thoải mái một trận". Mấy người nhìn nhau cười, "Nhất định, xong sẽ về kinh thành chiến đấu". Nói xong, Mạnh Dịch Vân vội vàng chạy về phòng của mình, mấy người nhìn theo bóng lưng Mạnh Dịch Vân, đều khó hiểu: hôm nay vương gia sao gấp dữ vậy, bình thường không phải sẽ ở lại bàn bạc với Lý quân sư một hồi mới đi sao?

Lúc Mạnh Dịch Vân trở lại, Hàn Nguyệt Nguyệt đang tựa vào đầu giường, không biết nghĩ gì. Mạnh Dịch Vân đến bên giường ngồi xuống. Thấy Mạnh Dịch Vân trở lại, Hàn nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên. Mạnh Dịch Vân hỏi, "Đói bụng không?"

Mạnh Dịch Vân vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, cười cười, "Đi ăn cơm thôi", mấy tháng không gặp, nàng gầy, Mạnh Dịch Vân thương tiếc nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt đưa tay che kín mắt Mạnh Dịch Vân, "Nhìn gì chứ, lấy y phục giùm ta", Hàn Nguyệt nguyệt nói, kỳ thật nhìn ngọn lửa trong ánh mắt hắn, nếu còn không đi, chỉ sợ không được ăn cơm.

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ đứng dậy, cầm y phục tới. Hàn Nguyệt nguyệt nhanh chóng mặ vào. Thấy tóc Hàn Nguyệt nguyệt xõa dài, Mạnh Dịch cầm một cây trâm bạc tới, giúp nàng bới lên.

Hàn Nguyệt Nguyệt sờ cây trâm, nói "Ở đâu ra vậy?", nàng còn đang lo không có gì cố định tóc.

"Mua, vốn định trở về sẽ tặng cho nàng", đáng tiếc đã chậm một bước. Hàn Nguyệt nguyệt cười cười, "Đây là món quà đầu tiên chàng tặng ta đó". Mạnh Dịch Vân cau mày "Chẳng lẽ những thứ trong phủ không phải?", chỉ cần nàng thích, hắn đều nghĩ hết biện pháp tìm về.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt sụ mặt, “Mấy thứ đó không tính, tặng đồ là phải từ tâm”, những thứ kia đều là nàng nói hắn mới đưa, đâu phải tự hắn nghĩ ra chứ.

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, “Dù thế nào cũng là lần thứ hai”, nói như vậy, trước kia hắn đã từng tặng rồi.

Hàn Nguyệt Ngyệt khó hiểu, “Rõ ràng là lần đâu tiên”, nàng sao đếm sai được, huống chi còn chưa được mấy lần. Mạnh Dịch Vân sờ sờ bên hông Hàn Nguyệt Nguyệt, nàng đang định lui ra sau thì đã bị giữ lại.

Mạnh Dịch Vân móc ra một khối lệnh bài, “Cái này không tính sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn lệnh bài, “Không tính”, người này chẳng hiểu tình thú gì cả. Mạnh Dịch Vân cười cười, “Được, không tính thì khônng tính, sau này ta lại tặng nhiều thứ khác là được, giờ đi ăn cơm trước.”

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại lệnh bài treo bên hông, “Vậy chờ xem tấm lòng của chàng”. Hàn Nguyệt Nguyệt ra khoỉ phòng, đã gần trưa, trời hơi nắng, Mạnh Dịch Vân đi theo sau.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Vân Vương Phi Trong Lời Đồn

Hai người trong góc tường thấy phu thê Vân vương đã đi xa, đứng lên, vỗ vỗ y phục, "Đó chính là Vân vương phi?". Sao lại là một tiểu cô nương, nghe Lý Mậu khoa trương lên giống như người trời, hắn còn tưởng là một nữ nhân thành thục, thì ra là một con nhóc, thế này thì có hơi trâu già gặm cỏ non.

Lý Mậu gõ đầu Vương Dũng, "Không phải Vân vương phi, vậy ngươi cho là ai?" Mặc dù hắn cũng cảm thấy vương phi còn quá trẻ, chỉ như 15 16 tuổi, nhưng mà đi cùng vương gia từ một phòng ra, không thể không tin.

Vương Dũng sờ đầu một cái, cười ha ha, "Chỉ là cảm thấy hơi nhỏ chút". Hàn Nguyệt Nguyệt vốn 19 tuổi, thời điểm ở vương phủ, ăn mặc thành thục, nhìn cũng giống, nhưng hiện tại, mặc y phục trắng, trên đầu chỉ có một cây trâm, đổi thành trông rất ngây thơ.

Hàn Nguyệt Nguyệt nắm tay Mạnh Dịch Vân, "Hai người này là thuộc hạ của chàng?". Mạnh Dịch Vân cười nói, "Ừ". Vương Dũng nhìn trộm còn có thể hiểu, nhưng Lý Mậu sao cũng đi theo.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Có phải đã để bọn họ thất vọng rồi không?", bộ dáng nàng thế này chắc không giống một vương phi tý nào. Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, "Con cũng đã có, sao vẫn cứ như trẻ con thế", làm mình cứ có cảm giác lừa gạt thiếu nữ chưa trưởng thành.

Hàn Nguyệt Nguyệt phản bác, "Có con thì sao? Không được phép trẻ à?", cho dù 10 năm nữa, nàng có thể chắc chắn mình vẫn là bộ dáng này,

https://thuviensach.vn

những năm này nàng nghiên cứu thuật dưỡng nhan, trẻ mãi không già, so với người bình thường có ưu thế hơn, hiện giờ chưa rõ, chờ sau này sẽ thấy.

Hai người ăn cơm xong, Hàn Nguyệt Nguyệt liền lôi Mạnh Dịch Vân lên tường thành xem một chút, binh lính thấy Vân vương dẫn theo một thiếu nữ đến, nhao nhao thảo luận, đáng tiếc không ai dám đi hỏi rõ.

Hàn Nguyệt nguyệt đứng trên tường thành, tâm tình trầm xuống, nhìn khoảng đất trống trước cửa thành, trong khoảng thời gian này, không biết bao nhiêu người đã ngã xuống ở đó.

"Gió lớn, về thôi", Mạnh Dịch Vân đi tới sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, "Đứng ở chỗ này thật không dễ chịu", tận mắt nhìn bọn họ ngã xuống.

Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, "Đều đã qua rồi. Chúng ta về thôi". Vừa về tới cửa, Hoàng Dận và Hoàng Hạo đã đứng chờ ở đó, nhìn thấy hai người lập tức tiến lên.

"Nguyệt Nguyệt, thật sự là muội?" Hoàng Hạo cười nói. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, "Biểu ca, sao hai người ở đây?", Mạnh Dịch Vân không nói gì hết.

Hoàng Dận nhìn Mạnh Dịch Vân một cái, lại nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, "Chúng ta vào trong hẵng nói". Hàn Nguyệt nguyệt gật đầu, nhất thời quên mất Mạnh Dịch Vân, đi theo hai huynh đệ Hoàng gia vào trong. Mạnh Dịch Vân xụ mặt: biết ngay sẽ là thế này mà, thế nên hắn mới không nói.

"Ngoại tổ mẫu và ngoại tổ phụ đã qua đời?" Hàn Nguyệt nguyệt kinh ngạc hỏi, trưởng công chúa thật là đáng ghét, hai người già cũng không bỏ qua, ngoại tổ phụ còn là đại thần tiền triều mà.

https://thuviensach.vn

Hoàng Dận than một tiếng, “Chúng ta ra khỏi thành rồi mới biết, lúc đó cửa thành đã đóng, không vào được, không thể nhìn mặt lần cuối, thật là bất hiếu.”

“Vậy cửu phụ và cửu mẫu thì sao?” Hàn nguyệt Nguyệt hỏi. Hoàng Hạo tức giận đập bàn một cái, “Lúc chúng ta đi, vẫn còn ở trong lao, giờ không biết thế nào, không vào thành, nên không dò la được gì”.

Tin tức đã đứt thật lâu, không biết hiện giờ kinh thành đã thành cái dạng gì. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân, trưởng công chúa trút giận lên Hoàng phủ, vậy tướng phủ có bị gì không? Gia gia hiện giờ sao rồi, gia gia đã lớn tuổi, chắc cũng không chịu nổi.

Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Không có việc gì, lão tướng gia dù gì cũng là tể tướng 3 triều, hiện giờ bọn họ muốn lôi kéo người, nhất định sẽ không làm hại, đừng lo lắng”. Nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, cũng bởi vậy nên nàng mới càng thêm lo, với tính tính của gia gia nhất định sẽ không khuất phục, Mạnh Hinh nhất định sẽ nghĩ mọi biện pháp để bức bách.

“Đúng vậy, Nguyệt Nguyệt đừng lo lắng, chúng ta nhanh chóng về kinh, nhất định phải chặt Thái Uyên và trưởng công chúa thành trăm mảnh”, Hoàng Hạo nói. Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, “Không sao, chỉ là có chút lo lắng mà thôi”, thực ra là hận không thể lập tức bay về mới đúng.

Trưởng công chúa vẫn luôn muốn gả Tô An cho Mạnh Dịch Vân, là vì để khống chế được Mạnh Dịch Vân, nếu không có Mạnh Dịch Vân, hiện giờ Mạnh Hinh đã là nữ vương rồi, thì ra tất cả mọi chuyện là vì ham muốn của bản thân. Trong lòng Mạnh Dịch Vân nhất định không dễ chịu gì, cô cô ruột của mình, mà lại hợp tác với người ngoài cưỡng đoạt ngôi vị hoàng đế của cháu mình.

https://thuviensach.vn

“Tham kiến vương phi nương nương”, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, Lý Mậu và Vương Dũng, Trình Anh hành lễ. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Quân sư Lý Mậu và hai vị tướng quân xin mau đứng lên”, đây là những cánh tay đắc lực của mạnh Dịch Vân, đoạt lại ngôi vị hoàng đế phải nhờ bọn hắn rồi.

Vương Dũng cười ha ha, “Vương phi thật trẻ”, nói là nữ nhi của Vân vương hắn cũng tin. Nếu Mạnh Dịch Vân mà biết suy nghĩ trong lòng hắn, không bóp chết hắn mới là lạ, rõ ràng là thê tử của mình, trong mắt người khác lại tựa như nữ nhi, mình già dữ vậy sao?

“Vương tướng quân thật là nhanh mồm nhanh miệng”, Hàn nguyệt Nguyệt nhìn mặt Mạnh Dịch Vân một chút, lòng trở nên vui vẻ, Vương Dũng này hữu dũng vô mưu, là người thẳng thắn, đắc tội mạnh Dịch Vân mà còn chưa biết.

“Mọi người ngồi xuống đi” Mạnh Dịch Vân nói, thê tử hắn không cần người khác bình luận. Lý Mậu kéo Vương Dũng ngồi xuống, quan sát Hàn Nguyệt Nguyệt: nữ tử này ánh mắt thấu triệt, toàn thân tản ra linh khí, quả nhiên là một nữ tử kỳ tài hiếm có.

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy mọi người cứ quan sát mình, cầm đũa lên ăn cơm, thầm nghĩ, mình không giống Vân vương phi dữ vậy sao? Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn y phục trên người mình, mặc dù không ra dáng, nhưng nàng cũng không thể giả được, chẳng lẽ cho là Mạnh Dịch Vân mang theo tình nhân tới hay sao?

“Ly này, thuộc hạ chúc vương gia và vương phi trăm năm hạnh phúc”, Vương Dũng ha ha cười. Lý Mậu lại nâng ly lên, “Lần đầu tiên gặp vương phi, Lý Mậu kính vương phi một ly, chúc vương phi và vương gia sớm ngày thành đại sự”. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Ngày sau còn nhờ Lý quân sư chỉ giáo nhiều”.

https://thuviensach.vn

Thấy hai người kia kính rượu, Trình Anh cũng không chịu thua kém, cầm ly rượu lên, “Trình Anh là kẻ thô kệch, không biết nói gì, thôi thì chúc vương gia vương phỉ và tiểu vương gia khỏe mạnh”. Mặt Hàn Nguyệt Nguyệt hơi cứng một chút, nháy mắt lại nở nụ cười ấm áp “Đạ tạ Trình tướng quân”.

Một lát sau, Vương Dũng cầm ly lên, Mạnh Dịch Vân thấy thế, mặt lạnh nói “Vương tướng quân không thể ham rượu”. Vương Dũng lúng túng cười một tiếng, đành đặt ly xuống, quả nhiên, bên ngoài đều đồn vương gia rất yêu chiều vương phi, giờ tận mắt nhìn thấy, đúng thật, uống nhiều một chút cũng không cho.

“Vương tướng quân có chuyện gì sao? Cứ nói thẳng” Hàn nguyệt Nguyệt nói, mấy người nay thật là, có gì cứ nói, chẳng lẽ muốn chuốc say nàng và Mạnh Dịch Vân xong mới nói.

Lý Mậu chọc chọc Vương Dũng, Vương Dũng ngẩng đầu lên, “Danh tiếng của vương phi tiểu nhân đã nghe từ lâu, hiếm có dịp gặp, cho nên.....” Vương Dũng còn chưa nói xong, Lý Mậu đã cắt ngang, “Sớm nghe nói về y thuật của vương phi, hôm nay gặp mặt, hắn muốn xin vương phi hai cái bùa bình an”.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Mạnh Dịch Vân: nàng có thể phù hộ người khác bình an lúc nào chứ? Mạnh Dịch Vân liếc Vương Dũng một cái, dưới bàn nắm chặt tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Vương tướng quân là muốn xin nàng Hoa Mai lệnh bài”, chuyện nhỏ này mà cũng muốn qua mắt hắn.

Hàn Nguyệt Nguyệt bừng tỉnh, thì ra là vì lệnh bài, nàng cười cười nhìn Vương Dũng và Lý Mậu nói, “Vương tướng quân là trợ thủ đắc lực của vương gia, chỉ là một khối lệnh bài mà thôi, vương tướng quân cứ nói thẳng là được, nhưng mà bây giờ ta không mang lệnh bài bên người, nếu Vương tướng quân không vội, chờ thêm một thời gian ngắn nữa được không?”. Lệnh bài kia là Tiểu Tinh phát, trên người nàng không có.

https://thuviensach.vn

Vương dũng vui vẻ cười, “Vâng, vâng, chỉ cần có là được”. Nếu quả thật như Lý Mậu nói thì lệnh bài này còn tốt hơn nhiều những bùa cầu trong miếu kia.

“Nguyệt Nguyệt học y nơi nào? Sao trước kia không nghe muội nói?” Hoàng Dận tò mò hỏi, hắn chỉ biết Nguyệt Nguyệt bị đưa đi từ nhỏ, cụ thể là đi đâu thì hắn không biết, không ngờ lại học được y thuật.

“Biểu ca cũng muốn lệnh bài?” Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói, Tiểu Tinh một lúc phát nhiều lệnh bài như vậy, ngày sau sợ là nàng không thể yên ổn rồi, nha đầu đáng chết, cũng không thương lượng với nàng một tiếng.

Hoàng Dận cười, Hoàng Hạo cướp lời, “Lệnh bài làm cái gì, có người ở đây tốt hơn”, dù sao cũng nhiều người biết rồi, không cần thiết giấu giếm.

“Sư phụ ta ẩn cư nơi núi sâu, nói ra sợ là mọi người cũng không biết, bất quá Tà y Y Thường Thanh, chắc mọi người đã nghe qua, là sư huynh của ta”, danh tiếng của sư huynh còn vang hơn nàng nhiều, chỉ là tính tình cô độc, thích đi khắp nơi tìm thu thập những thứ cổ quái, tìm hắn rất khó.

“A ~ thì ra là đồ đệ của thần y Y Phẩm Đường, thất kính thất kinh” Lý Mậu kinh ngạc nói, thần y Y Phẩm Đường này ẩn cư nơi núi sâu, người có thể tìm tới Dược Cốc rất ít, Tà y Y Thường Thanh lại hành tung bí ấn, càng thêm khó tìm, không ngờ, vương phi lại là đồ đệ của thần y.

“Vậy vương phi thật đúng là Bồ Tát sống rồi, Trình mỗ đã sớm nghe danh Dược Cốc, nhưng vẫn chưa có cơ hội đến”. Lý Mậu nhìn Trình Anh, “Ngươi cho rằng có cơ hội là có thể đến à, những năm này, vô số người dẫm nát Tuyết Sơn nhưng vẫn không tìm được lối vào Dược Cốc đó.”

Hoàng Dận và Hoàng Hạo nghe vậy, liền hiểu, cái tên Dược Cốc này, trên giang hồ ai mà không biết, tuy nhiên cực ít người có thể tìm đến, thì ra

https://thuviensach.vn

mấy năm qua Nguyệt Nguyệt ở đây, hèn chi bọn họ tìm khắp Đại Khánh mà vẫn không thấy.

"Lời đồn lúc nào cũng thổi phồng quá lên, nào có lợi hại như vậy, sư phụ chỉ là thích nghiên cứu dược thảo, chữa bệnh thì có thể, nhưng cải tử hồi sinh là không thể nào, chớ nên bị gạt", cũng không phải là thần tiên mà.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Đại Quân Hồi Kinh

Trừ Mạnh Dịch Vân, những người đang ngồi ai mà chưa từng nghe qua y thuật của Dược cốc, mấy câu của Hàn Nguyệt Nguyệt không những không ảnh hưởng đến ấn tượng của bọn họ với Dược Cốc, mà còn cảm thấy Hàn Nguyệt Nguyệt quá khiêm tốn, chỉ cần người Dược Cốc ra tay, cho dù người bệnh sắp chết, tỷ lệ cứu sống cũng là 6 phần.

Lý Mậu cười cười, "Vương phi khiêm tốn quá, nghe nói cốc chủ có ba đồ đệ?" lúc trước hắn chỉ nghe nói về Y Huyên và Y Thường Thanh, không ngờ Vân vương phi cũng là người Dược Cốc.

"Đúng, sư tỷ ta tính hay thay đổi, không thích người lạ, nên rất ít ra khỏi cốc", mà dù có đi ra, không tới nửa tháng, mặc kệ sư huynh đang ở cái xó nào, nhất định cũng sẽ chạy tới tóm sư tỷ trở về.

Hai người này thật sự rất thú vị, sư huynh không nói, sư tỷ vô tâm, không biết đến lúc nào sư phụ mới được ẵm cháu.

Về phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt cuộn mình trong chăn, hiện giờ nhiều người biết như vậy, có lẽ sau này nàng phải đóng kín cửa không bước chân ra khỏi nhà mất.

Mạnh Dịch Vân cởi áo khoác, đi tới bên giường. "Sao vậy? Không thoải mái?", thấy vẻ mặt đau khổ của Hàn Nguyệt Nguyệt, Mạnh Dịch VÂn hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu một cái, chôn mặt trong chăn. Mạnh Dịch Vân đụng đụng nàng, "Thay y phục ra trước đi, khí lạnh trên người nhiều, coi chừng cảm lạnh".

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt để mặc Mạnh Dịch Vân cởi y phục của nàng, đến khi chỉ còn lại áo trong, vội vàng nắm tay Mạnh Dịch Vân, "Được rồi, ta phiền lắm", đẩy tay Mạnh Dịch Vân ra, đi rửa mặt xong, lại chui vào chăn, không để ý tới Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý tới mình, rửa mặt xong cũng chui vào chăn. Mùa đông, chân Hàn Nguyệt Nguyệt đặc biệt lạnh, ủ chăn mãi vẫn không ấm được, Mạnh Dịch Vân ủ chân Hàn Nguyệt Nguyệt trong bắp chân mình, tay ôm lấy eo nàng.

"Chớ phiền, có ta ở đây, những người đó còn dám tìm tới cửa!". Hàn Nguyệt Nguyệt cọ cọ mặt lên ngực Mạnh Dịch Vân, "Khó trách tại sao sư phụ lại muốn ở trong cốc, thanh tịnh hơn nhiều", người ta tìm tới cửa, không thể thấy chết mà không cứu, không biết thì không nói, nhưng thân là thầy thuốc, sao có thể để bệnh nhân chết trước mặt mình, cho dù hắn sắp chết, cũng phải cố hết sức mới được.

"Nếu nàng thích, đợi khi mọi chuyện kết thúc,chúng ta về Dược Cốc đi", Mạnh Dịch Vân nói. Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Mạnh Dịch Vân , "Không biết chuyện sẽ trở nên thế nào, chàng có thể bỏ hết tất cả đi cùng ta sao? Giờ nói những thứ này còn quá sớm, đến lúc đó hẵng nói", nàng không muốn làm hắn khó xử.

Hai người ôm chặt nhau, "Đoàn Đoàn và Viên Viên khỏe không?", Mạnh Dịch Vân hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt hunghăng nhéo hông Mạnh Dịch Vân một cái, bất mãn nói "Chàng đúng là người cha vô lương tâm, lâu vậy mới nhớ đến hỏi thăm nhi tử?".

Mạnh Dịch Vân bị đau, vội bắt tay Hàn Nguyệt Nguyệt lại, "Không phải là vì quá vui khi thấy nàng nên quên mất sao, dù là con ta, cũng không thể thay thế địa vị của nàng". Mặc dù Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn, nhưng nghe thấy lời Mạnh Dịch Vân, trong lòng vẫn ấm áp.

https://thuviensach.vn

“Bớt dẻo miệng, hai đứa đầy năm rồi, lớn rất mau, khi ta đi, chúng đã đi được vài bước, ta còn dạy chúng gọi chàng”, Hàn nguyệt Nguyệt vui vẻ nói, đây đều là công lao của nàng.

Mạnh Dịch Vân ôm chặt Hàn Nguyệt nguyệt, “Hai đứa trách ta không xứng làm cha đúng không?”, lúc sinh, lúc chúng biết đi, lúc đầy năm hắn đều không có mặt.

Hàn Nguyệt Nguyệt biết trong lòng Mạnh Dịch Vân không dễ chịu gì, ngẩng đầu lên hôn mặt hắn. “Thứa dịp hiện tại chúng còn chưa nhận thức, chàng lập tức bồi thường đi, nếu không ta không bảo đảm”. Mạnh Dịch Vân cười cười, “Ừ, chờ hồi kinh thì đón hai đứa về, bù đắp lại cho chúng”.

Mạnh Dịch Vân đặt tay lên bụng Hàn Nguyệt Nguyệt vuốt ve qua lại. Hàn Nguyệt Nguyệt bắt tay Mạnh Dịch Vân, “Ta còn chưa chắn chắc, nên không nói cho chàng biết, định chờ chàng trở về mới nói, ai ngờ.....”. Mạnh Dịch Vân hôn trán Hàn Nguyệt Nguyệt, “Thật xin lỗi, ta về trễ”. Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Đều qua rồi” , lúc ấy nàng rất đau đớn, thậm chí còn có hận, nhưng hận thì làm gì được, cũng không mang đứa bé về lại được.

“Nguyệt Nguyệt nàng trách ta không?”, Mạnh Dịch Vân nói, lúc nàng sảy thai hắn không có bên cạnh, lúc nàng gặp nạn hắn cũng không có, thật không xứng làm trượng phu.

Hàn Nguyệt Nguyệt vuốt ve mặt Mạnh Dịch Vân, “Trách, khi đó ta hận chàng chết đi được, người ta đều có trượng phu bên cạnh, ta không có, trong lòng rất khổ, nhưng lại không thể để bọn họ lo lắng”, mỗi đêm khuya, nàng vẫn lo lắng cho hắn ngủ không yên.

Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Sau này sẽ không như vậy nữa, Nguyệt Nguyệt, về sau lúc nào ta cũng sẽ bên cạnh nàng”. Hàn Nguyệt Nguyệt bật cười, “Cho dù về sau chàng muốn tránh ta cũng không

https://thuviensach.vn

được, chàng đi nơi nào ta theo nơi đó, ta sẽ không phải lo lắng nữa, chàng có chuyện gì cũng không được gạt ta".

"Được". Mạnh Dịch Vân dịu dàng hôn lên mắt nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, ôm cổ Mạnh Dịch Vân. Mạnh Dịch Vân thấy được đáp lại, lần lượt hôn lên mắt, mũi, môi nàng.

Quá nhiều nhớ nhung, tựa như sợ người bên dưới phút chốc tan biến, Mạnh Dịch Vân ôm chặt Hàn Nguyệt Nguyệt, khiến nàng không thở nổi, hung hăng cắn môi Mạnh Dịch Vân một cái. Mạnh Dịch Vân bị đau lập tức tỉnh lại, ngẩng đầu lên, Hàn Nguyệt Nguyệt tranh thủ thở gấp.

"Chàng muốn ta thiếu khí mà chết à". Mạnh Dịch Vân thấy thế, khóe miệng giương lên, dời mục tiêu, cắn vành tai nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thấy ngứa ngáy như bị kiến bò.

Từ tai đến cổ, rồi xương quai xanh, dần dần đi xuống, y phục Hàn Nguyệt Nguyệt dần rớt ra. Từ sau khi sanh con xong, vóc người nàng càng thêm đầy đặn, một đôi no tròn xuất hiện trước mắt Mạnh Dịch Vân.

"Nhẹ một chút", Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy đẩy người bên trên, người này chẳng dịu dàng chút nào, Hàn Nguyệt Nguyệt bị cắn một cái, bất mãn nói. Mạnh Dịch Vân nghe vậy cắn nhẹ lại.

Đêm khá dài, nhưng với hai người mà nói, quá ngắn ngủi, lúc Hàn nguyệt Nguyệt ngủ, trời đã sáng. Mạnh Dịch Vân thỏa mãn ôm người trong lòng ngủ.

Hôm sau, không ai dám tới quấy rầy hai người, Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh vì đói, mở mắt, phát hiện mình đang bị Mạnh Dịch Vân ôm chặt lấy, khó trách nằm mơ thấy toàn thân không nhúc nhích được, ngay cả hít thở cũng khó khăn. Hàn Nguyệt Nguyệt tránh ra, lăn vào bên trong.

https://thuviensach.vn

“A~~”, toàn thân đau nhức, vừa động, bên hông đau nhói. Mạnh Dịch Vân bị đánh thức, nghe tiếng rên của Hàn Nguyệt Nguyệt, mở mắt, gấp gáp hỏi “Sao rồi?”. Hàn Nguyệt Nguyệt trừng mắt, “Không sao, ta đói.”. Không biết đã lúc nào, trong phòng có chút tối, chẳng lẽ còn chưa sáng?

Mạnh Dịch Vân khẽ mỉm cười, lăn người qua, ôm Hàn nguyệt Nguyệt, “Ngủ nguyên một ngày quả thật là đói bụng”, hai thân thể trần trụi dính vào nhau, Hàn Nguyệt Nguyệt cố sức đẩy ra, đáng tiếc không thành công.

“Lúc nào rồi?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Vân đáp, “Sắp tối”, lúc hắn tỉnh lại là buổi trưa, hiện tại chắc là gần tối.

Hai người đến phòng ăn, mấy người Vương Dũng đều đã có mặt, một bộ không có chuyện gì, thấy hai người đến, Vương Dũng đứng dậy, “Vương gia và vương phi tới, mau dọn cơm lên, đói chết rồi!”, có thê tử thật tốt, chờ lúc rảnh rỗi, mình cũng phải đi kiếm một người.

Lý Mậu nhìn hai người cười cười, gọi người dọn cơm lên. Hàn Nguyệt Nguyệt đi sau lưng Mạnh Dịch Vân, cúi đầu: mắc cỡ chết người, hai người dây dưa cả đêm, người ta không biết mới là lạ.

“Vương gia, hôm qua Đông Phương Trí đã dẫn người võ lâm về kinh trước, khi nào chúng ta xuất phát?” Hắn đã ngồi không yên, muốn đánh một trận thống khoái.

“Ngày mai xuất phát, đi chậm chút, muộn hơn bọn họ mấy ngày là được”, chờ những người đó làm đại quân Thái Uyên loạn, hắn tấn công nữa là xong.

Lý Mậu cũng thấy hợp lý, “Vậy bên Tần thị vệ?”, mười vạn tân binh có phải cũng nên đi theo. Mạnh Dịch Vân đáp, “Bên đó, phiền huynh đệ Hoàng gia đi tiếp ứng, trực tiếp quay đầu hồi kinh”, ba mặc vây công, xem bọn chúng thoát thế nào.

https://thuviensach.vn

“Vâng, sáng sớm mai, huynh đệ ta sẽ lên đường” Hoàng Dận nói, rốt cuộc cũng trở lại kinh thành. Hai huynh đệ cực kỳ kích động.

“Vương gia và vương phi có về cùng không?” Trình Anh hỏi, có hai người, sĩ khí của binh lính nhất định tăng lên nhiều.

“Bổn vương tự có sắp xếp, Trình tướng quân cứ dẫn quân về trước”, tốc độ đại quân quá chậm, hai người họ về trước, thăm dò tình hình một chút, mới tính toán bước tiếp theo.

Sáng sớm hôm sau, Trình Anh và Lý Mẫu thống lĩnh 10 vạn đại quân lên đường hồi kinh. Hoàng Dận và Hoàng Hạo đi Từ Châu tiếp ứng tân binh. Nhìn đại quân lên đường, Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào ngực Mạnh Dịch Vân, “Khi nào chúng ta đi?”. Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Không vội, đợi thêm một ngày, hiện tại Tây Lương còn chưa xuất binh, đợi xem sao”, mặc dù Tây Lương đã đổi vua, nhưng có việc lần trước, hắn không thể không cẩn thận.

“Ừ”, dù Diệp Kỳ Phong đã đảm bảo với nàng, vả lại còn có Y Huyên, nhưng ai có thể chắc chắn hắn sẽ không giống như vua Tây Lương trước, lật lọng. Nếu Diệp Kỳ Phong đổi ý, Nam Tĩnh tiến công lần nữa, vậy bọn họ không thể chống nổi, hiện tại điều 20 vạn đại quân đi, chỉ còn 10 vạn thủ thành, nhất định Nam Tĩnh sẽ thừa cơ hành động.

“Hay là, ta lại đi náo một trận?”, mặc dù không giải quyết hết được, nhưng kéo dài thời gian là tốt rồi. Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn nguyệt Nguyệt “Trên chiến trường, đều dựa vào thực lực phân thắng bại, lần trước Nam Tĩnh bị nàng làm loạn, sợ là toàn bộ tính trên đầu ta”.

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe vậy cười nói “Nếu có thể thắng mà không cần hi sinh binh lính, quản nhiều như vậy làm gì, dù sao mặc kệ ta làm gì, đều có chàng đứng sau trông chừng mà”.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, “Nàng muốn làm gì thì làm, vậy được rồi chứ?” Hắn không quan tâm người khác nghĩ thế nào, chỉ cần nàng thấy vui là được rồi. Hai người nhìn đại quân dần đi xa, Hàn nguyệt Nguyệt nói, “Đi, giờ chúng ta đi, ta còn chưa biết mặt mũi vua Nam Tĩnh là thế nào đâu”, nấu cơm cho hắn mấy ngày mà vẫn chưa thấy mặt người.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Nghĩ Cách Cứu Viện

Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt lại, “Có gì cũng phải đợi đến tối mới đi”. Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, phải ha, mặt trời còn chưa lặn mà, hì hì cười nói “Vẫn là tướng công thông minh”.

Trời vừa tối, Hàn Nguyệt Nguyệt liền kéo Mạnh Dịch Vân đi đến doanh trại Nam Tĩnh, nàng rất quen thuộc đường, chỉ nghĩ đến những binh lính kia sẽ bị mệt lả, Hàn Nguyệt Nguyệt đã cảm thấy buồn cười.

“Lần này nàng định làm thế nào?”, Mạnh Dịch Vân hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt móc ra một bọc thuốc bột, “Dùng cái này”, bảo đảm bọn họ nửa tháng không cầm nổi đao.

“Thuốc xổ?”, Mạnh Dịch Vân nhìn bọc thuốc trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt liếc một cái, “Ta là loại thần y chỉ biết mỗi thuốc xổ thôi sao?” thiệt tình, lần trước là bất đắc dĩ mà.

“Đây là Nhuyễn Cốt Tán, chỉ cần trúng rồi, bảo đảm 10 ngày không xuống được giường, chỉ có thể nằm”, không đau đớn gì, bất quá không còn hơi sức mà thôi.

Hàn Nguyệt Nguyệt đổ nước đầy vạc, sau đó hòa bột thuốc vào, chung quanh, binh lính đều đã ngủ hết. Hàn nguyệt Nguyệt làm xong, kéo ống tay áo Mạnh Dịch Vân, “Chàng biết lều vua Nam Tĩnh là lều nào không?”, lần trước nàng giả bộ là một binh lính nho nhỏ, không thấy được mặt nhân vật lớn.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt, hai người đi qua mấy cái lều, đến một chỗ có mấy cái lều lớn, xung quanh có nhiều binh lính canh.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo Mạnh Dịch Vân quẹo trái quẹo phải, tránh mấy binh lính tuần đêm, hai người ra sau lều lớn, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chung quanh thấy không có binh lính, lặng lẽ vòng đến mặt trước, ban đêm gió lớn, thời điểm thuận lợi làm chuyện xấu.

"Công chúa, đã khuya, nghỉ sớm thôi", bên trong truyền ra giọng nữ, Hàn Nguyệt Nguyệt dừng bước, trong quân doanh sao lại có nữ nhân? Chẳng lẽ vua Nam Tĩnh không chịu nổi cô đơn, mang theo phi tử? Hàn Nguyệt Nguyệt tò mò, lấy dao nhỏ ra, rạch một đường trên vải lều.

Mạnh Dịch Vân thấy Hàn Nguyệt Nguyệt dừng lại, không biết là đang nhìn cái gì, lôi kéo y phục của nàng. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, "Suỵt ~ ta nhìn thử phi tử vua Nam Tĩnh dáng dấp thế nào?", không để ý tới Mạnh Dịch Vân, tiếp túc ghé mắt vào trong.

Chỉ thấy một nữ tử đưa lưng về phía nàng, không nhìn rõ mặt được, trước mặt nàng ta có một tiểu nha đầu, chắc là nha hoàn.....A, nữ tử kia mặc áo giáp.

"Còn dài dòng nữa, ngày mai ta liền cho ngươi về", nàng kia hung hăng nói, nha hoàn ngậm miệng lại. Nữ nhân man tộc thật là mạnh mẽ, Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể nói như vậy, nữ nhân có thể đi đánh giặc, hơn nữa còn mặc áo giáp.

"Châu Châu, ngươi nói ta có thể nhìn thấy chàng không?" Nữ tử nói, nha hoàn ngẩng đầu đáp, "Công chúa, chờ đánh bại Đại Khánh xong, bắt được người rồi, không phải là sẽ gặp sao?"

Hàn Nguyệt Nguyệt khinh bỉ, thật là ý nghĩ kỳ lạ, nàng ta cho là muốn bắt là bắt được à, ồ! Thì ra không phải phi tử, mà là công chúa, Hàn Nguyệt Nguyệt cảm thán, quả là không thua đấng mày râu, nữ tử này có can đảm.

https://thuviensach.vn

“Nhưng phụ vương không xuất binh, làm sao đánh bại bọn họ, chỉ cần 20 vạn quân, để ta thống lĩnh là có thể tiêu diệt bọn họ”. Thật ngông cuồng, Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ thầm.

“Công chúa chính là nữ anh hùng hiếm có của Nam Tĩnh, những người đó làm sao bằng”. Nghe vậy, công chúa vui vẻ, cười nói “Ngươi nói chàng còn nhớ rõ ta không? Nếu chàng rơi vào tay ta, ta nhất định bắt chàng bỏ nữ nhân kia, nữ tử bình thường như nàng ta sao có thể xứng với chàng.”

Hàn Nguyệt nguyệt quay đầu lại, ngắt tay Mạnh Dịch Vân, mắt đầy hung ác: đi đâu cũng trêu hoa ghẹo nguyệt, thật không để người ta an tâm được.

Mạnh Dịch Vân vẻ mặt vô tội nhìn nữ nhân đang phát uy trước mặt: hắn vô tội mà, những thứ ruồi bọ kia cứ muốn bu lại, hắn cũng không có biện pháp, nhưng hắn có thể thề dưới ánh trăng, hắn thật sự không cho bọn họ hy vọng gì hết.

Hàn Nguyệt Nguyệt ném trả một ánh mắt: lát trở về tính sổ chàng sao, rồi tiếp tục đi về phía trước, nữ nhân này thật lớn mật, nàng không xứng với Mạnh Dịch Vân, vậy nàng ta xứng sao, đúng là đồ tự kỷ.

Xem ra trở về phải giáo dục lại Mạnh Dịch Vân cách xa bọn ong bướm kia, cho dù những nữ nhân kia cố tình sáp lại, cũng nhất định phải nhanh chóng chạy xa.

Mạnh Dịch vân theo sao Hàn Nguyệt Nguyệt, những nữ nhân này thật phiền phức, hắn chẳng biết đã làm gì, lại cứ dính vào, còn bị thê tử thẩm vấn.

Hàn Nguyệt Nguyệt lén nhìn vua Nam Tĩnh, là một đại thúc hơn 50, cũng không phải mỹ nam tử gì, trong lòng mất hứng, về thành lại. Mạnh

https://thuviensach.vn

Dịch vân đành theo sau, không dám nói gì, mỗi lần vừa mở miệng liền bị nàng nhìn chằm chằm, không thể không ngậm miệng.

"Nói đi, có chuyện gì?" Về tới phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trên ghế, nhìn mạnh Dịch Vân đứng trước mặt, hoàn toàn giống như đang thẩm vấn phạm nhân.

"Ta không biết nữ nhân đó", Mạnh Dịch Vân nói, hắn còn không thấy mặt nàng ta, thì sao biết là ai.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, "Thắng thắn được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị!" lừa nàng à? Người ta chỉ mặt gọi lên luôn rồi, hắn còn nói không biết.

Mạnh DịchVân đi tới, vươn tay ra, bị Hàn Nguyệt Nguyệt đẩy đi, "Nghiêm túc!", làm gì? Nàng đang hỏi chuyện, muốn quyến rũ nàng? Không có cửa đâu.

"Là tiểu công chúa vua Nam Tĩnh thương yêu nhất, lần trước lúc đến viếng thăm ta chỉ gặp qua một lần mà thôi, thật!" Nghe mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng lên, đáng tiếc không cao bằng Mạnh Dịch Vân, nên khí thế không đủ.

"Nàng ta đã thổ lộ với chàng?" Mạnh Dịch Vân vội lắc đầu, "Không có. Ta còn chẳng biết nàng ta có ý đó, lúc ấy tình huống cấp bách, ta đốt ba kho lúa xong liền trở về, hơi sức đâu mà quan tâm này đó", lúc ấy Nam Tĩnh muốn xuất binh, hắn bất đắc dĩ phải làm.

Hàn Nguyệt Nguyệt nghe thấy Mạnh Dịch Vân đốt kho lương của Nam Tĩnh, hai mắt sáng lên, "Chàng cũng đã từng làm? Ta còn tưởng rằng chàng rất quang minh chính đại chứ!", không phải cũng giống nàng sao.

Mạnh Dịch Vân khẽ mỉm cười, "Chẳng phải là do bọn chúng muốn gây khó dễ cho ta sao?" nếu không hắn chẳng phải dùng tới hạ sách này.

https://thuviensach.vn

“Công chúa đó dáng dấp thế nào? Là đại mỹ nhân phải không?” Hàn Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Vân chăm chú nhìn khuôn mặt toát ra cảnh cáo của nữ nhân trước mặt, thành thật nói, “Lúc ấy trời tối quá, không thấy rõ”.

Hàn Nguyệt Nguyệt cầm tay mạnh Dịch vân lên, hung hăng cắn một phát, Mạnh Dịch Vân vỗ vỗ đầu Hàn Nguyệt Nguyệt, “Cẩn thận đau răng, đừng để mẻ”. Thịt hắn thật cứng, Hàn Nguyệt Nguyệt nhả ra.

“Hai người hẹn hò đêm khuya phải không?”. Mạnh Dịch Vân bất mãn, cúi đầu hôn lên cái miệng nhỏ không ngừng liến thoắng. Hàn Nguyệt Nguyệt muốn đẩy ra, đáng tiếc sức lực kém xa, người chẳng xê dịch được chút nào, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ cắn, nhất thời trong miệng tràn ngập mùi máu tươi.

Mạnh Dịch vân đành buông ra. Thấy đôi môi đang chảy máu, và vẻ mặt âm trầm của hắn, Hàn Nguyệt Nguyệt biết đã chọc giận người rồi, chột dạ nhìn người trước mặt, thấy Mạnh Dịch vân vẫn không nhúc nhích, chỉ có thể nhón người lên, liếm sạch vết máu trên môi hắn.

Mạnh Dịch Vân bắt lấy cơ hội, ôm đầu và eo Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt không dám lộn xộn. “ Vua Nam Tĩnh thiết yến, trong bữa tiệc thấy qua một lần, nàng ta hình dạng thế nào ta đã quên mất rồi, nàng không tin tưởng ta như vậy?”, Mạnh Dịch Vân buông Hàn Nguyệt Nguyệt ra nghiêm túc nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt cúi đầu, “Lòng ta không thoải mái”, ai kêu nàng kia to gan như vậy, nàng ghen, không thích nữ nhân khác có ý đồ với hắn.

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, “Vậy về sau ta chỉ nhìn nàng và Tròn Tròn Viên Viên thôi được không? Đã làm mẹ rồi, còn trẻ con như thế”, thật ra thấy nàng ghen, hắn rất vui sướng.

Hàn Nguyệt Nguyệt ôm hông Mạnh Dịch Vân, tựa đầu vào ngực hắn, “Làm mẹ thì thế nào, chàng là nam nhân của ta, người khác dòm ngó

https://thuviensach.vn

chàng, ta có thể vui mừng được sao?". Nàng là nữ nhân, cũng rất hẹp hòi, không chịu được nữ nhân khác để ý trượng phu nàng.

Mạnh Dịch Vân ôm nàng, "Kiếp này trong lòng ta chỉ có mình nàng, nếu có kiếp sau, lòng ta cũng chỉ có mình nàng". Hàn Nguyệt Nguyệt vui vẻ nói "Đây là chính chàng tự nói", nghe được lời tâm tình từ hắn thật không dễ dàng.

Sáng sớm hôm sau, thám tử báo về, quân Nam Tĩnh chẳng biết tại sao, đột nhiên 2/ 3 binh sĩ bị bệnh liệt giường, hỏi ý Mạnh Dịch Vân có muốn nhân cơ hội bắt bọn họ lại không, Mạnh Dịch Vân khoát tay, sẽ có người thay hắn giải quyết.

Hai người lên đường về kinh, Hàn Nguyệt Nguyệt dựa vào lòng Mạnh Dịch Vân. Mùa đông gió lớn, bay như vậy có chút lạnh, mặc dù khinh công của nàng hơn Mạnh Dịch Vân, nhưng vẫn để hắn chắn gió.

"Hay là ta truyền thụ bí quyết khinh công cho chàng?" Hàn Nguyệt Nguyệt đề nghị. Mạnh dịch Vân liếc nhìn, "Không phải nói không truyền ra ngoài sao?" Võ công Dược Cốc không thể truyền ra ngoài, ngay cả mấy nha hoàn thân cận của nàng đều học khinh công do nàng chế lại, chứ không phải chính tông.

Hàn Nguyệt Nguyệt ôm hông Mạnh Dịch Vân, "Chàng ta tướng công của ta, sao là người ngoài", chàng học xong, không phải ta cũng được lợi sao, ít nhất ra ngoài không cần hứng gió nữa, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm tính toán.

Mạnh Dịch Vân khẽ mỉm cười, "Thế này là nàng chê khinh công của ta quá tệ?", mặc dù không hơn nàng, nhưng cũng được coi là tuyệt đỉnh rồi.

Hàn Nguyệt Nguyệt cười ha ha, "Thiếp sao dám, tướng công chính là trời của thiếp, trong lòng thiếp tướng công là tất cả, là người lợi hại nhất".

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ lắc đầu, “Vậy vi phu phải cố gắng gấp bội, mới xứng kỳ vọng của nương tử rồi”

Qua 4 ngày đường, rốt cuộc hai người tới kinh thành. Hai người đi xem xét tình hình, Thái Uyên quả không đơn giản, cho quân mai phục quanh kinh thành đến khoảng 30 vạn, chờ bọn hắn đến còn không biết có thêm bao nhiêu quân tham gia vào cuộc chiến nữa. Hai người đi một vòng, nhưng vẫn không nhìn thấy người cầm đầu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Cuộc Chiến Ở Kinh Thành 1

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc lắc tay, “Có muốn ta cho bọn chúng Nhuyễn Cốt Tán luôn không?”, bảo đảm Thái Uyên khóc kêu cha gọi mẹ. Bọn Đông Phương Trí nhanh nhất phải ngày mai mới tới, đại quân Trình Anh đã lên đường 5 ngày, chắc trưởng công chúa đã nhận được tin tức.

Mạnh Dịch Vân nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Hiện tại đừng manh động, tránh bị Thái Uyên phát hiện, vào thành nói sau”, giờ quan trọng nhất là xem tình hình trong thành thế nào rồi mới tính tiếp.

Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Tất cả nghe theo chàng”. Mạnh Dịch không nói gì, nắm đôi tay lạnh lẽo của nàng, hai người bay vào trong thành. Người của Thái Uyên sao ngăn được hai người, mặc dù người Thái Uyên đều là cao thủ số một số hai trên giang hồ, Tần Minh và Hắc Ưng đều đánh không lại, nhưng hai người nhờ có khinh công cao.

“Đi tướng phủ trước đi”, Mạnh Dịch Vân nói. Thật ra Hàn Nguyệt Nguyệt muốn vào cung trước, nhưng nghe Mạnh Dịch Vân nói vậy, cảm thấy hay là về nhà nhìn gia gia một chút lại đi, an tâm hơn.

Hai người lẳng lặng đến viện lão tướng gia, đêm đã khuya, trong viện tối đen, Hàn Nguyệt Nguyệt đã tới hai lần nên quen đường, đi thẳng đến phòng lão tướng gia, Mạnh Dịch Vân đẩy cửa bước vào.

Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên giường, khẽ đẩy người trên đó, “Gia gia, gia gia, tỉnh”. Mạnh Dịch Vân đứng sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt, quanh đây nhất định có người theo dõi.

https://thuviensach.vn

Lão tướng gia mở mắt. “Gia gia?” Hàn nguyệt Nguyệt thử gọi, vội vàng đỡ dậy, dựa vào đầu giường, “Gia gia sao rồi, bọn họ có khó dễ gia gia không?”

Lão tướng gia nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, “Con không sao là tốt rồi, không sao là tốt rồi, đi mau, quanh đây có rất nhiều người, đừng để bị phát hiện, gia gia không sao, bọn họ không dám làm gì ta đâu”. Thì ra Hàn nguyệt Nguyệt không chết, Hàn lão tướng gia rốt cuộc nhẹ nhõm, chỉ cần Nguyệt Nguyệt còn sống, chờ Vân vương dẫn binh về kinh là mọi chuyện xem như được giải quyết, lão kiên trì thật không uổng.

“Không sao, những người đó không phát hiện ra đâu, vương gia cũng tới”. Ban đêm lão tướng gia chẳng thấy gì, nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, cố gắng căng mắt nhìn khắp phòng, đáng tiếc chỉ là một khoảng đen kịt.

“Không biết vương gia đến, đắc tội”. Mạnh Dịch Vân thấy người trên giường già hơn rất nhiều, đi tới bên cạnh, “Bổn vương phải gọi tướng gia một tiếng gia gia mới phải, tướng gia không cần đa lễ”.

Hai người ở lại khoảng một khắc, lão tướng gia kể lại tất cả nhữngchuyện xảy ra trong thời gian này, và thế cục bây giờ.

Ra khỏi tướng phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo Mạnh Dịch Vân đến một tòa viện, hiện tại trong cung canh giữ nghiêm ngặt, cho dù cứu được Mạnh Dịch Hiên ra cũng chẳng có tác dụng gì, không bằng nghĩ cách diệt trừ thủ hạ của trưởng công chúa trước.

“Sao nàng biết Lương thị lang?” từ Lương phủ đi ra, Mạnh Dịch Vân hỏi. Đây là trạng nguyên của năm trước, Nguyệt Nguyệt biết người này lúc nào.

Hàn Nguyệt nguyệt nói thầm vào tai MạnhDịch Vân mấy câu. Mạnh Dịch Vân im lặng, xem ra nàng nhìn người vô cùng chuẩn, chuẩn bị lâu dài,

https://thuviensach.vn

nên vào thời khắc mấu chốt luôn có người giúp nàng một tay, có người này thì dễ liên lạc với mấyquan viên trong kinh thành.

“Giờ chúng ta đi đâu?” Mệt quá, Hàn Nguyệt Nguyệt ngáp một cái, hiện tại trong kinh thành không có chỗ cho hai người dung thân rồi, vương phủ bị niêm phong, các viện khác thuộc danh nghĩa Vân vương cũng chung số phận.

“Chúng ta về Trúc Viên đi.” Chỗ nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, chắc chắn trưởng công chúa sẽ không ngờ, hai người lại trở về vương phủ. Hàn nguyệt Nguyệt gật đầu: Đúng vậy, Trúc Viên ở hậu viện vương phủ, hơn nữa là một viện đơn độc, cho dù bọn họ ở lại một thời gian những người đó cũng không biết.

Trong Trúc Viên, trúc chiếm hơn phân nửa diện tích, cộng thêm hoa mai. Hiện giờ là mùa đông khắc nghiệt, không biết mai có nở hay không, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo Mạnh Dịch Vân chạy về Trúc Viên.

“Về phòng trước đi, giờ hơn nửa đêm thưởng hoa gì nữa”, Mạnh Dịch Vân nói. Hàn Nguyệt nguyệt kéo tay Mạnh Dịch Vân “Hoa này là chàng trồng cho ta, đương nhiên ta muốn nhìn thử, nếu không không ngủ được”, dù không thấy được hoa nở, nhưng nàng vẫn rất vui.

Trong phòng không bị động tới, vẫn như trước, chỉ là không có người quét dọn nên có chút bụi. Hàn Nguyệt Nguyệt đốt đèn dầu trong phòng lên, không có người ở, lạnh lẽo.

“Đói bụng không?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, hai người vẫn chưa ăn gì. Mạnh Dịch Vân ôm sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt “Đói bụng?” hơn một tháng không có người ở rồi, hẳn là không có thức ăn.

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, “Vâng”, bụng xẹp lép luôn rồi.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, “Vậy nàng chờ ở đây, ta đi tìm thức ăn”. Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Mạnh Dịch Vân lại, cười cười, “Đã trễ thế này đi đâu tìm? Muốn mua cũng phải đợi ngày mai mới có”.

“Đi theo ta”, Hàn Nguyệt Nguyệt cầm đèn lồng, dẫn Mạnh Dịch Vân ra ngoài, ở phòng bếp có chỗ dự trữ thức ăn, hẳn là còn một ít.

Vào phòng bếp, Hàn Nguyệt Nguyệt mở cửa hầm dữ trự ra. Mạnh Dịch Vân thấy thứ gì đó, “Mùa đông mà vẫn còn những thứ này?” không bị đông hư sao?

Hàn Nguyệt Nguyệt cầm cải trắng lên, “Nơi này nhiệt độ cao hơn bên ngoài, chàng không cảm thấy sao?”. Nhà ai chẳng có tầng ngầm để dự trự đồ ăn trong mùa đông, chỉ có hắn là không biết, mỗi ngày chờ cơm tới thì há miệng.

Mạnh DịchVân nhìn chung quanh, trừ cửa vào còn lại đều kín gió, ấm hơn bên ngoài nhiều, khó trách những thứ căn này không bị đông hư.

Ra phòng chứa, để đồ ăn qua một bên, Hàn Nguyệt đốt lửa, làm chút sủi cảo.

Sức Hàn nguyệt Nguyệt không lớn, là Mạnh Dịch Vân nhào bột mì, nàng đứng bên cạnh chỉ huy, thấy bộ dáng Mạnh Dịch Vân như vậy, có chút buồn cười, đường đường một vương gia, đây là lần đầu tiên phải nhào bột mì.

“Hương vị thế nào?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Vân ăn một miếng, gật đầu nói “Không tệ”, tay nghề thê tử hắn thật tốt, chỉ một ít bột mì và cải trắng đã làm ra món ngón như vậy.

Hàn Nguyệt Nguyệt cũng ăn một miếng, gật đầu, “Đúng là đói bụng ăn cái gì cũng thấy ngon”, sủi cảo dù không đủ nguyên liệu mà vẫn thấy

https://thuviensach.vn

ngon quá chừng.

Hai người ăn no xong, Hàn Nguyệt Nguyệt dùng lửa còn dư nấu một nồi nước nóng, hai người rửa mặt rồi về phòng nghỉ ngơi, thay đồ dơ ném qua một bên.

“Vẫn là nhà mình tốt nhất”, Hàn Nguyệt Nguyệt tựa vào lòng Mạnh Dịch Vân, dù lạnh chút nhưng cảm thấy rất an tâm. “Nhà chúng ta sắp được đoàn tụ rồi” Mạnh Dịch Vân nói, Hàn nguyệt Nguyệt gật đầu.

Hàn Nguyệt Nguyệt đột nhiên hỏi “Chàng có định làm hoàng đế không?” đề tài này lần đầu tiên nàng nhắc tới, khi mọi chuyện kết thúc, nhất định những đại thần kia sẽ bắt hắn làm hoàng đế.

“Nàng không thích ta làm?” Mạnh Dịch Vân hỏi ngược lại. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Ta rất ích kỷ, không hi vọng chàng làm hoàng đế gì hết, chỉ muốn một nhà chúng ta sống vui vẻ bên nhau là được”. Làm hoàng đế, rất nhiều chuyện thân bất do kỷ, hắn sẽ càng ngày càng bận rộn, bọn quần thần dâng nữ nhân cũng càng ngày càng nhiều, nàng không thích, không thích chút nào.

“Vậy thì không làm”, nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt nguyệt rất vui. Mạnh Dịch Vân cười cười, “Ta chẳng hiếm lạ gì ngôi vị hoàng đế, chỉ cần nàng và nhi tử làm bạn với ta, ta đã thỏa mãn”. Thật ra hắn thích một cuộc sống yên tĩnh hơn, mỗi ngày chơi cờ với nàng, vui đùa với nhi tử, có thời gian, cả nhà đi thăm thú đó đây, những điều này hạnh phúc hơn làm hoàng đế nhiều.

Mặc dù lòng biết không thể nào, nhưng nghe mạnh Dịch Vân nói vậy, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn rất vui vẻ, mặc kệ cuối cùng hắn có tiếp nhận ngôi vị hoàng đế đó hay không, nàng cũng sẽ không vào cung, cho dù phải sống một mình, nàng cũng không muốn trở thành một trong những nữ nhân trong hậu cung.

https://thuviensach.vn

“Những điều này chàng có thể làm chủ được sao? Bây giờ nói còn quá sớm, ngủ đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, lòng vẫn đang nghĩ đến lúc đó mình sẽ làm gì, tiếp nhận hay là rời đi.

Tiếp nhận, nàng không muốn mình sống lay lắt trong thâm cung, rời đi, lòng lại biết không bỏ được. Vấn đề không phải là tin tưởng hay không tin tưởng, mà là nàng không thể tiếp nhận việc hắn dịu dàng với bất kỳ nữ nhân nào khác, dù là giả cũng không thể.

Mạnh Dịch Vân khẽ hôn trán Hàn Nguyệt Nguyệt, thật lâu, mới cảm thán một câu: thật ra ngôi vị hoàng đế chẳng có ý nghĩa gì với hắn cả, chỉ cần nàng là đủ rồi.

Sáng sớm hôm sau, Hàn Nguyệt Nguyệt mở mắt, thấy khuôn mặt phóng đại của Mạnh Dịch Vân bên cạnh, nàng mỉm cười, kỳ thật hạnh phúc không phải là có nhiều vàng bạc châu báu, không phải là quyền lực tối cao, mà là mỗi ngày thức giấc, có người mình yêu bên cạnh.Nàng đưa tay vuốt ve khuôn mặt quen thuộc.

Thật ra mạnh Dịch Vân đã sớm tỉnh chỉ là quyến luyến không khí ấm áp lúc này mà thôi, bị Hàn Nguyệt Nguyệt vuốt nhột, bất đắc dĩ mở mắt. Hàn Nguyệt Nguyệt giật mình, vội vàng thu tay về.

Mạnh Dịch Vân nhanh hơn một chút bắt được. “Buông ra”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, người này sao đột nhiên lại tỉnh.

“Nương tử rất thích bộ dáng của vị phu?” Nữ nhân này thường len lén nhìn mình ngẩn người, hắn không phải không biết, chỉ là không nói mà thôi. Hàn Nguyệt Nguyệt rút tay về, “Mặt đầy râu ria, xấu muốn chết”.

Mạnh Dịch Vân sờ sờ, quả thật có một ít râu, ở biên cương, một đám nam nhân, mỗi ngày đều nghĩ đánh trận thế nào, hơi đâu chú ý những thứ này.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân cố ý tiến lại trán Hàn Nguyệt Nguyệt cọ cọ mấy cái. Hàn Nguyệt Nguyệt trốn vào chăn, Mạnh Dịch Vân thấy thế, giật chăn ra, áp lên người nàng, thật ra phía dưới đang rất phấn chấn, Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ bừng mặt.

Mạnh Dịch Vân thấy nàng như vậy, lòng càng thêm ngứa ngáy. Hàn nguyệt Nguyệt ngăn miệng Mạnh Dịch Vân lại, “Làm gì, nặng quá.”

Mạnh Dịch Vân kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt ra, “Chẳng phải nương tử quyến rũ vi phu sao?” Hôm qua quá mệt mỏi, Mạnh Dịch Vân muốn bù lại. Hàn Nguyệt Nguyệt liếc, “Ai quyến rũ chàng? Tự mình háo sắc còn đổ oan ta”, đây chính là tội lớn.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Cuộc Chiến Ở Kinh Thành 2

Mạnh Dịch Vân cười cười, không nói tiếp, trực tiếp hành động, sức Hàn Nguyệt Nguyệt không lớn, y phục bị Mạnh Dịch Vân kéo hai ba cái đã rách hết, ném ra ngoài chăn.

"Nghiêm túc một chút", Hàn Nguyệt Nguyệt tránh đi, Mạnh Dịch Vân mấy lần không tìm được đường vào, vỗ vỗ cặp mông không thành thật của nàng, bắt lấy eo nhỏ không cho nhích tới nhích lui.

"Ư~ nhẹ một chút, đau", Hàn Nguyệt Nguyệt bất mãn nói, đột nhiên bị tiến vào làm nàng khó tiếp thu, nam nhân này luôn vội vàng như vậy, chưa chuẩn bị gì hết, cứ thế vọt vào, đau chết nàng.

Mạnh Dịch Vân cắn nhẹ vành tai Hàn Nguyệt Nguyệt, "Nghiêm túc một chút liền hết đau". Dưới sự nửa dụ dỗ nửa lừa gạt của Mạnh Dịch Vân, mỗi lần Hàn Nguyệt Nguyệt đều chỉ có thể buông vũ khí đầu hàng.

Trời bắt đầu sáng dần, trong phòng hai người vẫn còn đang đại chiến, không ai quấy rầy, Mạnh Dịch Vân càng vui sướng. Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ có thể mặc người bài bố, lúc sau ngay cả sức để ân ân a a cũng không còn, nàng nhắm mắt lại, chẳng biết qua bao lâu, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, miễn cưỡng mở mắt ra. Thấy Mạnh Dịch Vân đang ôm mình, giật giật muốn thoát ra nhưng tay Mạnh Dịch Vân càng ôm chặt, cả người rơi vào một lồng ngực ấm áp. Hàn nguyệt Nguyệt bất mãn hừ mấy tiếng, người này bình thường nhìn rất nghiêm túc, lên giường thì khác hoàn toàn, người ta nói quả không sai, nam nhân đều là sói đội lốt cừu.

https://thuviensach.vn

Lúc hai người tỉnh lại lần nữa, đã là giữa trữa, Hàn Nguyệt Nguyệt đá người bên cạnh một phát, Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ đứng dậy, mang nước tới cho hai người rửa mặt.

“Chúng ta đi đâu?” Hàn Nguyệt nguyệt hỏi. Có thể hôm nay Đông Phương Trí tới, nhưng đại quân Trình Anh thì phải ngày kia mới đến.

Mạnh Dịch Vân đưa khăn cho Hàn Nguyệt nguyệt, “Không đi đâu hết, chờ tin”. Đợi Đông Phương Trí ra tay, sau đó sẽ thêm dầu vào lửa, đại quân Trình Anh tiến vào thành, cộng thêm 10 vạn quân của Tần Minh, bao vây kinh thành, đến lúc đó, trưởng công chúa và Thái Uyên có chắp cánh cũng khó thoát.

“Vậy tối nay chúng ta vào cung đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, nàng muốn đi xem, hiện tại Mạnh Dịch Hiên bị giam chỗ nào, còn cả hoàng hậu giả kia. Nghĩ đến Tăng Nhu, nàng hỏi “Hoàng hậu sao rồi? Tìm được Tăng Nhu chưa?”

“Người đã bị đưa đi, không tra được, mấy năm nay chúng ta âm thầm điều tra nhưng không có kết quả” nữ nhân kia lòng dạ quá sâu, không tìm được chỗ nhốt Tăng Nhu.

“Thì ra hai người đã sớm biết” còn tưởng hắn chưa biết.

Đến tối, hai người vào hoàng cung, không biết Mạnh Dịch Hiên đang bị giam lỏng ở đâu, Hàn Nguyệt Nguyệt đi theo sau lưng Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân rất quen thuộc hoàng cung, chỉ chốc lát sau đến một chỗ vòng, hai người dừng lại, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn gian phòng tối thui: Mạnh Dịch Hiên ở đây?

Mạnh Dịch Vân nắm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, đẩy cửa vào. Trong đêm tối, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn không rõ bằng Mạnh Dịch Vân chỉ có thể

https://thuviensach.vn

theo sau. Vừa tới giữa phòng, Mạnh Dịch Vân kéo Hàn nguyệt Nguyệt chạy nhanh ra ngoài.

“Sao vậy?” ra khỏi phòng, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, nàng không cảm giác được nguy hiểm gì cả? Chẳng lẽ do võ công đối phương quá cao.

“Đi thôi, người bên trong không phải hoàng huynh”, nếu hắn không nhanh, hai người đã bị phát hiện rồi.

Rẽ bảy tám lần, rốt cuộc hai người dừng lại trước một căn phòng, “Ai?” Bên trong truyền ra giọng nam. “Hoàng huynh?” Mạnh Dịch Vân hỏi thử.

“Sao đệ lại tới đây?” Cửa phòng mở ra, người bên trong đúng là Mạnh Dịch Hiên. Hàn Nguyệt Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, thật may Mạnh Dịch Hiên không có việc gì.

“Vào trong hẵng nói”, ba người đi vào phòng, không dám đốt đèn, xung quanh có không ít người canh giữ. Mãi không thấy hai người kia nói gì, Hàn Nguyệt Nguyệt giật nhẹ vạt áo Mạnh Dịch Vân.

“Nam Tĩnh lui binh rồi?” Mạnh Dịch Hiên hỏi. Mạnh Dịch Vân trả lời “Vâng”.

“Hoàng đệ vất vả rồi”, Mạnh Dịch Hiên nói. Hàn Nguyệt Nguyệt đứng một bên gấp thay, hiện tại không phải là lúc nói chuyện trên trời dưới đất, “Chúng ta đi thôi, nếu không bị phát hiện thì nguy”, trưởng công chúa mà biết Mạnh Dịch Vân đã về kinh, nhất định tăng cường đề phòng, tấn công kinh thành sẽ khó hơn.

“Hai người đi đi” Mạnh Dịch Hiên nói. Không nhìn rõ mặt nhưng nghe giọng của hắn, Hàn nguyệt Nguyệt phát hiện Hạnh Dịch Hiên tiều tụy hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng ở lại đây rất nguy hiểm”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, đến lúc mấu chốt, nếu bọn Thái Uyên lấy Mạnh Dịch Hiên làm bia đỡ đạn thì sao? Mạnh Dịch Vân nhất định sẽ không trơ mắt nhìn.

“Đi”, Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt ra ngoài, nàng rất khó hiểu, sao lại để Mạnh Dịch Hiên lại trong cung.

“Sao không cứu hoàng thượng ra?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Vân đáp “Không tìm được hoàng hậu, hoàng huynh sẽ không đi”. Võ công Mạnh Dịch Hiên không kém hắn, muốn đi rất dễ dàng, chỉ là hoàng hậu chưa biết sống chết, không có được tin tức cuả nàng, hoàng huynh sẽ không từ bỏ.

“Hoàng thượng quả thật rất si tình”, nàng còn tưởng là mạnh Dịch Hiên đã sớm quên Tăng Nhu chứ.

Ngày hôm sau, Đông Phương Trí dẫn hơn 2000 người đến kinh thành. Trưởng công chúa không hề biết, chỉ trong một đêm đại quân xung quanh kinh thành đã bị tiêu diệt, lòng quân tan rã, đến lúc trưởng công chúa nhận được tin, 10 vạn đại quân của Trình Anh cũng đã đến.

Hai bên đánh nhau, quân của trưởng công chúa không có kinh nghiệm chiến đấu làm sao địch nổi đại quân đến từ biên cương. Quân trưởng công chúa bị dọa, Trình Anh bày kế nhỏ, trong vòng hai ngày, binh lính đầu hàng có hơn 3 vạn.

Trưởng công chúa tức hộc máu, không phải Thái Uyên đã nói Nam Tĩnh sẽ giúp giữ chân quân Vân vương sao? Hiện tại 100 vạn đại quân từ Từ Châu đến sao kịp? Thời khắc quan trọng Nam Tĩnh lại lui binh, không chiếm được kinh thành, kế hoạch mưu tính nhiều năm của trưởng công chúa liền thất bại rồi.

Thủ hạ của Thái Uyên cũng có người trong võ lâm, do Lục Phi Hổ cầm đầu, giữ ở kinh thành, đáng tiếc yếu không địch nổi mạnh, lại nói

https://thuviensach.vn

những bang phái lớn trên giang hồ đều giúp đỡ Vân vương, nếu đắc tội họ, về sau khó mà đi lại trên giang hồ. Sau khi Lục Phi Hổ chết nhóm người kia cũng tan rã.

Mạnh Dịch Vân ra thành lĩnh quân, Hàn Nguyệt Nguyệt ở lại Trúc Viên, mặc kệ bên ngoài thế nào, dù sao cũng sẽ không đánh tới đây. Hàng ngày ngắm hoa, tính ngày Mạnh Dịch Vân trở về, hai người cách nhau không xa, nhưng vẫn nhẫn nại không gặp mặt.

Gần cuối năm, tuyết rơi càng lớn, Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi trong phòng, nhìn ra ngoài cửa sổ, trong đầu hiện lên khuôn mặt tươi cười của hai nhi tử, không biết giờ chúng thế nào.

Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngẩn người thì xuất hiện một vị khách không ngờ. Thấy Mạnh Dịch Hiên, nàng sợ hết hồn, vội vàng mời vào cửa, phía sau Mạnh Dịch Hiên có một nữ tử, cúi đầu, không thấy được mặt.

“Đây là?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Hiên nhìn nàng kia, “Đây là Vân vương phi”.

Nàng kia ngẩng đầu lên, Hàn Nguyệt Nguyệt trợn to hai mắt, “Hoàng, hoàng hậu nương nương”, đây chẳng phải là hoàng hậu sao? Sao trên mặt lại có thêm hai vết đao.

Nàng kia thấy vẻ kinh ngạc của Hàn Nguyệt Nguyệt, lấy tay che kín vết sẹo trên má. Mạnh Dịch Hiên nói, “Hôm nay tới đây là muốn vương phi nhìn thử, xem vết sẹo trên mặt hoàng hậu có thể xóa được không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn còn đang bận nghĩ, đây là hoàng hậu thật hay giả?

Thấy hàn Nguyệt Nguyệt không nói gì, hoàng hậu cúi đầu, “Thật ra ta đã quen, không chữa được cũng không sao”, dù sao cũng đã nhiều năm.

https://thuviensach.vn

Khi Mạnh Dịch Hiên tìm thấy nàng, lòng nàng rất vui mừng, đáng tiếc mặt mình đã bị hủy, không xứng với hắn nữa, nếu hắn ghét bỏ mặt nàng, nàng cũng nhận.

“Phải thử mới biết, không dám chắc”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, chắc đây chính là Tăng Nhu thật, không ngờ Mạnh Dịch Hiên có thể tìm được nàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn Tăng Nhu vào phòng, lấy hòm thuốc ra, nhíu mày nhìn vết sẹo, đã quá lâu, không biết có hiệu quả không.

“Có phải sẽ không trị hết?” Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, hoàng hậu hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm túc nói, “Trên vết thương có độc, vết sẹo mới sâu như vậy, trước hết ta giúp hoàng hậu giải độc trước, muốn vết sẹo biến mất hoàn toàn là không thể nào, chẳng qua ta sẽ tận lực giúp hoàng hậu làm vết sẹo nhạt bớt”, trừ phi là đổi mặt, còn lại không thể xóa hết được.

Mạnh Dịch Hiên và Tăng Nhu ở lại Trúc Viên mấy ngày, vết sẹo trên mặt Tăng Nhu đã tróc ra bớt, hai người nói phải đi, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không cản. Trước khi đi, Mạnh Dịch Hiên đưa cho nàng một thánh chỉ, không nói gì. Bất quá nàng biết, Mạnh Dịch Hiên sẽ không trở lại hoàng cung nữa.

Quân trưởng công chúa xem như đã bại, Mạnh Dịch Vân dẫn quân tiến vào thành, chiếm lĩnh hoàng cung, thế lực Thái Uyên cũng bị lật đổ.

Trước tết, Hàn Nguyệt Nguyệt đến Dược Cốc, Hắc Ưng chạy về kinh giúp Mạnh Dịch Vân. Lục Tư Tư và Tống Thanh, Như Song còn ở Tứ Phương Thành, chỉ có Như Họa và Như Tuyết theo Trương Tiểu Tinh đến Dược Cốc.

Đoàn Đoàn và Viên Viên đã hơn 1 tuổi, bước đi lảo đảo, miệng bi bô nói gì đó, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, hai tiểu tử đều quay mặt nhìn nơi khác.

https://thuviensach.vn

“Dỗi à?” Hàn Nguyệt Nguyệt ôm lấy Đoàn Đoàn, hung hăng hôn một cái, Đoàn Đoàn vẫn không xoay mặt lại, Hàn Nguyệt Nguyệt thấy thế, cố ý nói “Đoàn Đoàn không cần mẫu thân nữa sao? Vậy mẫu thân đi nha?” nói xong, liền đặt Đoàn Đoàn xuống.

Đoàn Đoàn thấy thế, “Oa~” một tiếng khóc lên, hai tay ôm chặt bắp chân Hàn Nguyệt Nguyệt, Viên Viên nghe thấy cũng òa khóc, đưa tay hướng Hàn Nguyệt Nguyệt.

Thẩm Thục Kiều nghe tiếng khóc, vội vàng vào, “Vừa trở lại đã chọc hai đứa khóc, thật là, Đoàn Đoàn, tới ma ma ôm nào”.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Chặn Đường

Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xổm xuống, ôm lấy nhi tử, "Đoàn Đoàn đừng khóc, là mẫu thân không đúng, đừng khóc nha". Thấy thế Thẩm Thục Kiều lắc đầu, đau lòng nói "Hai đứa nhỏ mỗi ngày đều nhớ con, gọi mẹ suốt, con trở về lại làm chúng khóc".

Hàn Nguyệt Nguyệt cười ha ha, "Con chọc chúng xíu thôi mà!". Thẩm Thục Kiều ôm lấy Viên Viên, "Sao lại tới một mình, cô gia đâu?" Sắp hết năm rồi, còn không tới đón người về, tuy mình rất không nỡ, nhưng dù sao cũng là con cháu hoàng gia, không về bái tế sao được.

"Chàng rất bận, con sẽ ở lại cốc đón tết xong mới trở lại", hiện giờ kinh thành rối nùi. Trở về chỉ làm hắn thêm.

"Tiểu thư, tiểu thư, rốt cuộc người đã tới", Như Họa Như Tuyết chạy vào, thời gian này họ lo lắng muốn chết.

Mấy người ríu rít, Thẩm Thục Kiều không cách nào khác, đành đi ra ngoài. "Tiểu Tinh đâu?" không thấy Trương Tiểu Tinh, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Như Họa nhìn Như Tuyết một cái, khẽ mỉm cười, "Hắc Ưng đại ca đi một mình rất cô đơn, nên Tiểu Tinh tỷ về kinh thành cùng, không ngờ tiểu thư đến."

Qua tết, đảo mắt liền tới tháng 3, Hàn Nguyệt Nguyệt bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị dẫn nhi tử hồi kinh. Y Phẩm Đường rất không nỡ, ôm hai nhóc không buông.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt bất đắc dĩ, “Sư phụ, hay là để Viên Viên lại với sư phụ nha?”. Y Phẩm Đường cười cười, “Nói bậy gì đó, nhanh đi đi, vi sư đỡ phải phiền lòng”, đưa Viên Viên cho Như Họa.

Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Sư phụ, thừa dịp sư huynh đang ở trong cốc, ngài phải nắm chắc cơ hội nha”, nếu để người đi nữa, không biết lại phải đợi đến khi nào.

Y Phẩm Đường vuốt râu, “Không cần lo, ta tự có biện pháp”, chỉ là hai đứa nhóc, lão không tin lão không trị được.

Hàn Nguyệt Nguyệt chu miệng, “Vậy sang năm con trở lại, sư phụ đừng làm con thất vọng nha”. Với tính tình sư huynh, thật rất khó chế phục. Y Phẩm Đường sụ mặt: “Có lúc nào vi sư để con thất vọng chưa?”

Ba người mang theo hai đứa nhỏ ra khỏi Tuyết Sơn, chạy hướng kinh thành. Đoàn Đoàn và Viên Viên đã dứt sữa, trên đường dễ dàng rất nhiều, nếu không phải mang thêm hai bà vú chẳng biết khi nào mới đến nơi.

“Tiểu thư, chúng ta nghỉ lại đây một đêm chứ?” Như Họa hỏi, đã sắp tối, nếu đi nữa, sợ không đến được tòa thành tiếp theo. Như Tuyết nhìn ra bên ngoài, “Tại đây sao?” điều kiện không tốt chút nào, tiểu thư là vương phi, hơn nữa còn mang theo hai tiểu vương gia, sao có thể ở chỗ thế này.

“Nơi này cách thành Lý Hà còn mấy chục dặm, đến tối sợ là không kịp, chúng ta ở đây nghỉ một đêm thôi”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, nàng không muốn qua đêm bên ngoài, giờ trời có chút lạnh, người lớn thì không sao, chỉ e hai đứa nhỏ chịu không nổi.

“Khách quan, mời vào trong”, thấy 3 người xuống xe, tiểu nhị lập tức chạy lại đón, Như Họa giao xe ngựa cho tiểu nhị, cầm hai bọc hành lý đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt vào nhà trọ.

https://thuviensach.vn

“Cho chúng ta hai gian phòng hạng nhất đi” Như Hoọ tới trước quầy, móc bạc ra nói. Chưởng quỹ thấy thế, cười hì hì nhận lấy, “Được được, khách quan chờ chút”.

Nói xong, nghiêng đầu về phía tiểu nhị hô to, “Hai gian phòng hạng nhất”. Một tiểu nhi đến trước mặt 3 người “Khách quan, xin đi theo tiểu nhân”, Hàn nguyệt Nguyệt và Như Tuyết mỗi người ôm một đứa nhỏ, làm người khác đặc biệt chú ý, 3 nữ tử trẻ, mang theo hai đứa bé.

“Tiểu nhị ca, mang thức ăn vào phòng giúp ta nhé”, Như Họa để hai bọc hành lý lên bàn nói. Tiểu nhị gật đầu đi ra ngoài. Đoàn Đoàn và Viên Viên đã ngủ mất, Như Họa thả Đoàn Đoàn lên giường, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo chăn qua đắp kín cho hai đứa.

“Nơi này điều kiện thật kém, giá lại cắt cổ”, Như Họa nhìn căn phòng một lượt, oán giận. Hai gian phòng thế này mà cũng gọi là phòng hạng nhất, còn nửa lượng bạc một gian, quả thật là cướp của.

“Biết vậy, sáng nay lên đường sớm chút, có lẽ đã kịp vào thành, bên đó cũng có Thiên Hương Lâu”, Như Tuyết nói. Hàn nguyệt Nguyệt đặt ly trà xuống, “Tư Tư và Tống Thanh thế nào rồi?” vốn bảo hai gười bán Thiên Hương Lâu đi, ai biết Tư Tư chết cũng không chịu, thôi, dù sao Thiên Hương Lâu là tâm huyết bao năm của họ.

“Không biết ạ, còn chưa nhận được tin” Như Họa giận nói. Đã truyền tin mấy ngày, còn chưa thấy hồi âm, không biết bên kia thế nào, thật khiến người ta lo lắng.

“Nếu không chúng ta đi đường vòng, đến Tứ Phương Thành xem thử?” Như Tuyết nói, nàng muốn trở về xem thử, len lén nhìn phản ứng của Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Cũng được, mai đến Tứ Phương Thành trước đi” Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Nghe thấy tiếng gõ cửa, Như Họa hỏi, “Ai đó?”, bên ngoài truyền tới

https://thuviensach.vn

tiếng của tiểu nhị.

“Hai ngươi về phòng nghỉ đi, mai còn lên đường sớm”, rửa mặt xong, Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Như Họa và Như Tuyệt ở phòng cách vách, sẽ không có chuyện gì.

Hàn Nguyệt Nguyệt vắt khô khăn, lau mặt cho hai đứa con, ngủ say như vậy, sợ là nửa đêm sẽ tỉnh dậy náo loạn. Hàn nguyệt Nguyệt nằm xuống giường nghỉ ngơi, nửa đếm mới có sức trông bọn chúng.

“Sao vậy?” thấy xe ngựa đột nhiên dừng lại, Như Tuyết hỏi.

“Có người cản đường”, nghe Như Họa nói, Như Tuyết vén rèm lên, thấy phía trước có mấy người.

“Trên xe là Vân vương phi?” một nam tử hỏi. Như Tuyết cau mày, “Ngươi là ai? Vì sao cản đường?” không thấy họ đang chạy sao?

“Tại hạ là Liễu Thiếu Ly ở Ly Thành, mạo muội quấy rầy, mong cô nương thứ lỗi”. Thấy hắn nói chuyện lịch sự, Như Họa dịu xuống một chút, “Thì ra là Liễu thành chủ, thất lễ, không biết thiếu thành chủ có việc gì?”. Liễu Thiếu Ly là con trai Liễu Diệp Khuynh, thành chủ Ly Thành, mấy năm này hai tỷ muội đi khắp nơi, cũng có nghe nói qua, bất quá chưa từng gặp mặt, thật đúng là giống trong lời đồn, một công tử văn nhã.

“Tại hạ nghe nói vương phi y thuật cao minh, cho nên tới xin vương phi ra tay cứu gia phụ một mạng” nói cũng xem như thành khẩn. Lệnh bài phát ra, hiện tại sợ là cả giang hồ ai cũng biết lai lịch của nàng rồi, tránh được lần thứ nhất, chưa chắc đã tránh được lần thứ hai, Hàn Nguyệt Nguyệt có chút phiền lòng.

“Xin thiếu thành chủ xuất lệnh bài”, quy củ của tiểu thư, không có lệnh bài sẽ không cứu người. Nghe Như Tuyết nói, Liễu Thiếu Ly nhìn

https://thuviensach.vn

chằm chằm xe ngựa, trong xe có tiếng trẻ con, hẳn là hai tiểu vương gia, vậy Vân vương phi nhất định ở trong xe.

“Hoa mai lệnh bài rất trân quý, tại hạ không có may mắn, bất quá phụ thân thật sự bệnh rất nặng, mới dám làm phiền, kính xin cô nương giúp đỡ”, Hoa mai lệnh bài giống như bùa cứu mạng, thật sự khó tìm.

“Đó là quy định của tiểu thư, xin thiếu thành chủ kiếm được lệnh bài rồi hãy nói” Như Tuyết vung roi, xe ngựa lập tức chạy về phía trước. Mấy người kia không nghe, bay lên trước cản đường, trong nháy mắt có vài ngân châm bay ra từ trong xe ngựa, Liễu Thiếu Ly đành tránh ra, chỉ nghe được mấy chữ: 3 ngày sau, Mai Hoa Trang, xe ngựa đã cách mấy dặm.

“Công tử, có đuổi theo không?”, Liễu Thiếu Ly mỉm cười, “Không cần, trở về thành” 3 ngày không dài, phải nhanh mới được.

“Tiểu thư sao lại đồng ý, vạn nhất những kẻ khác cũng như thế, chẳng phải thêm nhiều phiền toái?” Như Tuyết khó hiểu hỏi, không có lệnh bài, còn dám cản đường bọn họ.

“Coi như tích phúc” còn chưa thấy người bệnh, nàng cũng không xácđịnh có cứu được không, xem trước rồi nói. Nếu không đồng ý, Liễu Thiếu Ly đuổi theo nữa thì làm thế nào, càng thêm phiền, không bằng đồng ý cho rồi, hơn nữa hắn cũng là người hiếu thuận. Trước kia nàng có nghe Mạnh Dịch Vân nói qua về Liễu thành chủ, là người tạm được, lần này lại không dính dáng đến phe trưởng công chúa.

Giữa trưa hôm sau, mấy người đến Mai Hoa Trang, Như Song rất kích động, ríu rít nói chuyện không ngừng, nhận lấy Đoàn Đoàn trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt, hôn một cái, “Sao tiểu thư không báo trước một tiếng, may là nô tỳ chưa đi, nếu không chẳng phải uổng công rồi.”

Như Song cười nói, dẫn mấy người vào phòng khách, Như Họa chỉ lo rót trà cuống, khát chết nàng.

https://thuviensach.vn

“Tư Tư đâu? Chẳng lẽ không ở đây?” Như Tuyết hỏi. Như Song đặt đứa bé xuống, rót trà cho Hàn Nguyệt Nguyệt, “Tư Tư và Tống Thanh ở Thiên Hương Lâu, đã báo cho hai người, tối mới về được.”

Viên Viên và Đoàn Đoàn đã đi chập chững, vừa thả xuống, hai tiểu tử liền lảo đảo đi tới ôm Hàn Nguyệt Nguyệt, nhễu nước miếng đầy cằm, Hàn Nguyệt lấy khăn ra vừa lau vừa hỏi, “Trong khoảng thời gian này không có việc gì chứ?”

Như Song đi lại, ôm lấy Viên Viên, “Không việc gì hết, tiểu thư yên tâm, vương gia đều đã an bài tốt, những người đó không động đến chúng ta được”. Năm trước có chút động tĩnh, bọn họ đóng cửa hàng, những kẻ đó cũng chẳng có biện pháp, thời gian trước, vương gia phái người đến giúp một tay, hiện tại đã khai trương lại.

“Vậy thì tốt, khổ cực các ngươi”. Như Song cười nói, “Tiểu thư, đây là việc chúng nô tỳ phải làm mà”. Ai động đến Thiên Hương Lâu, nàng sẽ liều mạng với hắn, mấy năm nay nàng chạy đông chạy tây, Thiên Hương Lâu tựa như con nàng.

“Tiểu Ngọc về rồi à? Mau vào chào tiểu thư đi” thấy một thiếu niên đứng ở cửa, mặc áo khoác xanh dương, Như Song nói. Hàn Nguyệt Nguyệt nhớ ra, đây chính là con trai của Tống Thanh, giờ hình như cũng 13 14 tuổi rồi.

Tống Ngọc cúi đầu, bước vào, Như Song kéo tay Tống Ngọc, “Đây là tiểu thư, chắc tiểu Ngọc chưa gặp qua”. Tống Ngọc ngẩng đầu lên, nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt một cái, “Bái kiến tiểu, tiểu thư”.

Hơi nhát gan, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Tống Ngọc à, ta gọi tiểu Ngọc nhé, kêu ta Hàn di là được”. Mặc dù không cách nhiều tuổi, nhưng theo bối phận, phải gọi nàng một tiếng dì mới đúng.

https://thuviensach.vn

“Bình thường đứa nhỏ này lanh lẹ lắm, chắc là do sợ người lạ”, Như Song nói. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy đứa nhỏ gầy yếu, nàng đã biểu hiện hòa ái dễ gần đến thế, sao nó vẫn sợ nàng.

“Đứa nhỏ mà, quen rồi sẽ khác, cái này cho Tiểu Ngọc, coi như lễ gặp mặt”, Hàn Nguyệt Nguyệt móc ra một khối ngọc bội đưa cho Tiểu Ngọc.

“Mau nhận đi” Như Song vỗ vai Tống Ngọc nói. Tống Ngọc nhận lấy ngọc bội, “Cám ơn Hàn di”. Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười. Như Họa ở một bên la to, “Chúng ta còn chưa ăn cơm, đói chết mất”, sáng nay chỉ ăn chút điểm tâm, đến giờ chẳng biết chúng đã sớm đi nơi nào rồi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Liễu Thành Chủ

"Ấy xem ta này, vui quá quên mất, đem đồ về phòng trước đi, ta đi phòng bếp xem thử", đồ ăn sáng nay mua hẳn là còn một ít.

Buổi tối, Lục Tư Tư và Tống Thanh trở về, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thì vui buồn lẫn lộn, Lục Tư Tư kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt, "Rốt cuộc tiểu thư đã trở lại rồi, chúng nô tỳ lo lắng chết mất", sau khi đến Tứ Phương Thành, tiểu thư và Tiểu Tinh bỗng nhiên biến mất không thấy tăm hơi, vương gia phái người tìm khắp nơi mà không thấy.

Nhìn trang phục và kiểu tóc của Lục Tư Tư, rất ra dáng thiếu phụ, xem ra Tống Thanh đối nàng không tệ. Tống Thanh đứng ở một bên cười nói "Chủ nhân đã trở lại rồi, vốn tính lên kinh, nhưng vương gia nói chủ nhân không ở, giờ thì tốt rồi."

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn Tống Thanh nói, "Ta mới từ Dược Cốc về, thuận đường ghé qua, thật may các ngươi đều ở đây, nếu không ta lại uổng công" nghe Như Song nói, hình như thời gian này bọn họ đang vội vàng chuyện mở chi nhánh.

"Đúng vậy, tiểu thư, trên đường chắc vất vả lắm, gầy nhiều, hai tiểu vương gia đầu rồi? Vẫn khỏe chứ?" Trẻ con không thể bôn ba quá, mà Tuyết Sơn cách nơi này rất xa.

"Có tiểu thư ở đây, khẳng định tiểu vương gia không có việc gì" Tống Thanh lắc đầu, tiểu thư là thần y đó.

https://thuviensach.vn

Khó được cơ hội tụ tập một chỗ, vui vui vẻ vẻ ăn xong bữa tối, Lục Tư Tư liền đem sổ sách đến thư phòng, Hàn NguyệtNguyệt cười nói, “Có phu thê ngươi ở đây, ta có thể an tâm rồi, hắn đối với ngươi tốt chứ? Tống Ngọc có gây khó dễ gì không?” trong thư phòng chỉ có hai người, Hàn Nguyệt Nguyệt mới hỏi,làm mẹ kế không dễ.

Lục Tư Tư để sổ sách lên bàn, cười cười, “Tống đại ca đối nô tỳ rất tốt. Tiểu thư yên tâm, tiểu Ngọc rất hiểu chuyện”, dù sao là mẹ kế không thân cũng phải, vả lại nàng chỉ hơn Tống Ngọc có 8 tuổi.

“Vậy thì tốt, ngồi xuống đi, ta bắt mạch cho”, Hàn Nguyệt Nguyệt dồn đồ trên bàn qua một bên. Lục Tư Tư đỏ mặt, đáng tiếc vì trời tối, dưới ngọn đèn dầu, Hàn Nguyệt Nguyệt không thấy, nàng quên mất, thời đại này với chuyện kia nữ nhân rất xấu hổ, chỉ có nàng là cho không có gì.

“Tiểu thư biết?” Lục Tư Tư ngồi xuống. Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Lục Tư Tư, “Ngươi quên tiểu thư nhà ngươi là ai sao? Chút chuyện này sao giấu được ta”. Cả tối Tống Thanh để ý như vậy, không phát hiện mới là lạ.

“Rất khỏe mạnh, chưa mãn 3 tháng, cẩn thận một chút, 3 tháng đầu và 3 tháng cuối đều rất quan trọng, có thể ăn nhiều đồ bổ, nhưng phải giới hạn số lượng vừa phải, đứa bé không thể quá lớn, lúc sinh sẽ khó. Mọi chuyện cứ để Như Song và Tống Thanh đi làm, ngươi bây giờ cần nghỉ ngơi nhiều.” Hàn Nguyệt Nguyệt dặn dò.

Lục Tư Tư kéo tay áo xuống, “Nào có nghiêm trọng như vậy”, người nhà nông hơn 5 tháng còn làm việc được mà, đâu có yếu ớt như vậy, hơn nữa đứa nhỏ cực kỳ ngoan, không quậy phá gì.

Hàn Nguyệt Nguyệt viết phương thuốc, “Uống theo đơn này vài ngày, bảo đảm đến lúc đó ngươi sẽ sinh một bảo bảo xinh xắn”. Lục Tư Tư nhận phương thuốc, “Tiểu thư cứ hay nói giỡn”.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt mở sổ sách ra, “Có gia đình rồi mà da mặt vẫn mỏng như thế, được rồi, về nghỉ ngơi đi, nếu không Tống đại ca của ngươi lại đến đòi người.”

“Tiểu thư~”, bị Hàn Nguyệt Nguyệt chọc, Lục Tư Tư đứng dậy đi, cười nhẹ, tất cả hôm nay, trước kia nằm mộng nàng cũng không dám nghĩ, đưa tay sờ sờ bụng.

“Sao vậy? Không thoải mái?” Tống Thanh thấy Lục Tư Tư đứng ngẩn người vuốt bụng, đi nhanh tới hỏi. Lục Tư Tư ngẩng đầu lên, “Không sao”. Tống Thanh đỡ tay Lục Tư Tư, “Không sao là tốt, về nghỉ ngơi đi, khuya lắm rồi”, nữ nhân mang thai cần nghỉ ngơi nhiều, không được vất vả.

“Tiểu thư, Liễu Thiếu Ly đến” Như Họa nói. Hàn nguyệt Nguyệt đặt quyển sách trên tay xuống, rất đúng hạn, hôm nay vừa lúc là ngày thứ ba, “Dẫn người đến hậu viện đi, ta tới liền.”

Lần này Liễu Thiếu Ly chỉ mang theo 4 thủ hạ đưa Liễu thành chủ vào, còn lại chờ ở bên ngoài, Như Họa dẫn người đến hậu viện, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, Liễu Thiếu Ly hành lễ, “Tham kiến vương phi”.

Hàn Nguyệt Nguyệt khoát tay, “Thiếu thành chủ đa lễ”. Liễu thành chủ sắc mặt tái nhợt, má hõm, tóc trắng phơ.

Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên giường bắt mạch, mở y phục Liễu thành chủ ra xem xét trên cổ và ngực có dấu hiệu gì không. Liễu thành chủ mới chừng 50, lại có bộ dáng này, cứ như là già hơn 20 tuổi, sợ là trúng là trúng độc đã lâu.

“Thiên dương hồng” Hàn Nguyệt Nguyệt nói ra ba chữ. Liễu Thiếu Ly nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt, “Vương phi nói không sai, phụ thân đúng là trúng Thiên dương hồng”. Trúng độc cách đây 1 năm, Liễu gia tìm khắp đại giang nam bắc vẫn không ra thuốc giải, tháng trước độc bắt đầu phát.

https://thuviensach.vn

“Đây là một loại độc ở tái ngoại, không có thuốc giải là không được, thiếu chủ nên biết”. Độc này rất phức tạp, hai loại thuốc dẫn trong đó sinh trưởng ở vùng tái ngoại, Trung Nguyên không có, cho nên độc này rất hiếm, hơn nữa muốn giải phải dùng đúng hai loại thuốc dẫn kia, dùng sai chỉ làm tăng tốc độ phát độc.

“Tại hạ đã cho người đi tìm, nhưng vẫn chưa có tin tức”, Liễu Thiếu Ly đứng một bên nhìn phụ thân trên giường, mới một tháng ngắn ngủi, đã nghiêm trọng đến mức này.

“Vậy sao thiếu chủ khẳng định ta có thuốc giải?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, đi tới bàn ngồi xuống, Như Họa rót cho nàng một chén trà.

Liễu Thiếu Ly quỳ gối xuống trước mặt nàng, “Cầu vương phi cứu gia phụ, chỉ cần giải được độc của phụ thân, tại hạ nguyện làm trâu làm ngựa cho vương phi”. Như Họa thấy thế, đi đến sau lưng Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt không ngờ Liễu Thiếu Ly sẽ dùng đến chiêu này, vội nói: “Thiếu trang chủ đứng lên đi, thật sự ta không có thuốc giải, Liễu trang chủ trúng độc đã lâu, ta chỉ có thể thử xem sao”.

Nghe Hàn Nguyệt Nguyệt nói, Liễu Thiếu Ly đứng dậy, “Đa tạ vương phi”, chỉ cần Vân vương phi ra tay, nhất định có thể cứu được. Hàn nguyệt Nguyệt đứng dậy, “Thiếu trang chủ ở tạm đây, chế thuốc cần chút thời gian, ta sẽ phái người đưa thuốc tới, tạm thời áp chế độc tính trong cơ thể Liễu trang chủ.”

“Làm phiền vương phi.” Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra ngoài, Như Họa theo sau, “Tiểu thư có thể giải độc sao?” Thiên dương hồng là một loại kịch độc, nàng đã nghe qua, nói là có thuốc giải, nhưng chưa ai thấy bao giờ, chỉ cần trúng Thiên dương hồng chắc chắn sẽ chết.

“Thử một chút xem sao, ta cũng không biết”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhún nhún vai, coi như khiêu chiến. Hàn Nguyệt Nguyệt về phòng, lấy ra

https://thuviensach.vn

một bình thuốc, “Đưa cho Liễu Thiếu Ly, mỗi ngày một viên.”

Như Họa nhận lấy, mở bình ra ngửi, “Thơm quá” thuốc của tiểu thư đều giống như kẹo, một chút mùi thuốc cũng không có, chua chua ngọt ngọt, ăn thật ngon.

Hàn Nguyệt Nguyệt thay y phục khác, đến hậu viện bắt đầu chế thuốc. Thật lâu không trở lại, cũng không ai động đến, Hàn Nguyệt Nguyệt mở ngăn tủ lấy ra vài dược liệu. Trước kia những việc này đều là do Như Ngọc làm, nghĩ đến Như Ngọc, Hàn nguyệt Nguyệt thở dài một hơi, đến nay vẫn không có tin tức, không biết rốt cuộc có còn sống không.

Tốn hai ngày trời, Hàn Nguyệt Nguyệt ra khỏi dược phòng, đi thẳng đến phòng Liễu thành chủ. Liễu Thiếu Ly có chút sốt ruột, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thì rất vui mừng, “Vương phi, đã chế thuốc xong rồi à?”. Sau khi ăn thuốc áp chế độc, Liễu thành chủ đã có chút tỉnh tảo, có lúc có thể nói được mấy câu.

“Ta đã bảo nha hoàn đi lấy châm, hai ngày nay Liễu thành chủ có chỗ nào không ổn không?” Liễu Thiếu Ly đáp, “Phụ thân có chút chuyển biến tốt, thuốc của vương phi thật công hiệu”.

Hàn Nguyệt Nguyệt bắt mạch cho Liễu thành chủ, “Chớ mừng vội, ta chưa gặp qua độc này bao giờ, có thể giải hay không cũng không chắc, nếu không giải được, chỉ có thể giúp Liễu thành chủ giữ nguyên tình trạng hiện giờ.”

Như Họa đem hòm thuốc qua, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa một bọc thuốc cho Như Họa, “Đi sắc đi, 4 chén nước cô thành một chén thuốc là được”, Như Họa nhận lấy thuốc, đi ra ngoài.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy châm ra, thấy Liễu Thiếu Ly còn đứng bên cạnh, nói “Liễu thiếu chủ ra ngoài cửa chờ đi” nàng không thích có người bên cạnh.

https://thuviensach.vn

“Làm phiền vương phi, tại hạ ở ngay ngoài cửa, có gì vương phi cứ kêu một tiếng”. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, Liễu Thiếu Ly lui ra ngoài. Nàng bỏ y phục Liễu thành chủ ra, thân gầy chỉ còn da bọc xương, cũng khó hạ châm. Nàng cầm châm mảnh như lông trâu, xác định huyệt vị, rồi cắm xuống.

Rất lâu không châm cứu, hình như là từ sau khi gả cho Mạnh Dịch Vân? Đã 3 năm rồi, nên có chút không quen tay, châm xong ba bộ châm, tốn mất 3 giờ, Hàn Nguyệt Nguyệt lau mồ hôi trên trán. Liễu Thiếu Ly và Như Họa đứng chờ ngoài cửa, trong phòng không chút tiếng động, làm hai người rất sốt ruột.

“Như Họa cô nương, phải mất bao lâu?” Liễu Thiếu Ly nhịn không được hỏi. Như Họa ngồi trên bậc thang, chống cằm, “Ta cũngkhông biết, trước kia đều là Như Ngọc phụ tiểu thư”. Mình chẳng giúp được gì, Như Họa cảm giác mình rất vô dụng. Trước kia lúc có Như Ngọc, tiểu thư sẽ để Như Ngọc ở một bên giúp, hiện tại mình chỉ có thể ở ngoài cửa canh chừng, nhất định là do tiểu thư ngại mình đần.

“Vậy sao giờ Như Ngọc cô nương không đến phụ?” Liễu Thiếu Ly hỏi. Như Họa đáp, “Im lặng một chút, ồn đến tiểu thư làm thế nào? Hỏi nhiều làm gì? Không tin tiểu thư sao còn cầu?”

Như Họa đứng lên ra khỏi viện, Liễu Thiếu Ly nhìn theo bóng lưng Như Họa, lòng đầy khó hiểu, không phải vừa rồi còn tốt lắm sao? Đột nhiên lại phát hỏa, nữ nhân thật khó hiểu.

“Tiểu thư, ổn rồi?” thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra, Như Họa tiến lên hỏi. “Bưng thuốc vào đi”, Hàn nguyệt Nguyệt về phòng, Như Họa đem thuốc vào, đút thuốc xong, cầm hòm thuốc đi. Liễu Thiếu Ly tới bên giường, thấy sắc mặt vốn tái nhợt của phụ thân có tia hồng nhuận, mới an tâm.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Liễu thành chủ liền tỉnh lại, Hàn Nguyệt Nguyệt đưa phương thuốc cho Liễu Thiếu Ly, “Thành chủ đã ổn, chỉ là thân thể hư nhược, về sau phải điều dưỡng cho tốt. Cứ uống theo phương thuốc này, mỗi ngày một lần, bảy ngày sau độc sẽ tiêu hết”, chậm mất mấy ngày rồi, nàng còn phải về kinh nữa.

Liễu Thiếu Ly nhận lấy phương thuốc, “Đa tạ vương phi cứu giúp.”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Tào Mẫn

Tây Lương tấn công Nam Tĩnh, khiến vua Nam Tĩnh không thể không lui binh ở Đại Khánh về ngăn cản Tây Lương xâm lấn. Binh lính Tây Lương cực kỳ dũng mãnh, chỉ trong nửa tháng đã chiếm 1/3 lãnh thổ Nam Tĩnh. Lúc đánh với Đại Khánh, Nam Tĩnh đã tổn thất một phần binh lực, hiện lại đối chiến với Tây Lương, rơi vào thế bất lợi.

Vương Dũng nhận được tin, vui vẻ dẫn 10 vạn đại quân hợp với Tây Lương tiêu diệt Nam Tĩnh. Trưởng công chúa tự vận, ngôi vị hoàng đế lại trở về tay Mạnh gia, đáng tiếc hoàng đế tiền nhiệm Mạnh Dịch Hiện hiện không rõ tung tích, các đại thần rối rít đề cử Vân vương xưng đế.

Thời điểm đại quân vào kinh, Hàn Nguyệt Nguyệt đã đến Dược Cốc, Mạnh Dịch Vân không phân thân ra được, đành ở lại, nhưng kiên quyết không xưng đế. Chỉ lấy danh Nhiếp Chính Vương để xử lý mọi chuyện.

Nam Tĩnh bị diệt, Tây Lương và Đại Khánh phân chia. Lãnh thổ Đại Khánh mở rộng. Trình Anh và Vương Dũng được phái đến trấn giữ biên cương.

Trong trận chiến này, Lý Mậu bày mưu tính kế, Vân vương rất tán thưởng, sau khi kết thúc, được phong Tả Thừa Tướng, Hàn Diệu Văn là Hữu Thừa Tướng, lương bổng thăng liền 3 cấp, tước Thái Phó.

Hàn Bác Nhân gia nhập phe trưởng công chúa, bị Hàn lão tướng gia trục xuất khỏi tộc phổ. Hàn Thanh Tư và Vương Đào vào tù. Quân của Vương gia do Hoàng Dận tiếp quản. Đại phu nhân bị thôi, lão phu nhân bị đưa vào từ đường tĩnh tu.

https://thuviensach.vn

“Liễu thiếu chủ có việc?” Thấy Liễu Thiếu Ly cứ đi tới đi lui trước cửa, Như Song bước ra hỏi.

“Phiền cô nương chuyển lời, tại hạ muốn chào tạm biệt vương phi”, dưỡng bệnh mấy ngày, phụ thân đã tốt hơn nhiều, giờ đã có thể nhận biết xung quanh muốn về nhà, dù sao ở nhà người khác có nhiều bất tiện, hơn nữa còn làm phiền người ta.

Như Song cười một tiếng, “Thiếu thành chủ muốn về? Tiểu thư của chúng tôi đã lên đường về kinh rồi, Liễu thành chủ còn cần tĩnh tĩnh dưỡng, tiểu thư nhắn lại, để Liễu thành chủ khỏi hắn là được”.

“Vương phi về kinh rồi sao?” Liễu Thiếu Ly hỏi. Như Song gật đầu, “Thiếu thành chủ không cần gấp, cứ an tâm ở lại dưỡng bệnh” nói xong, Như Song rời đi.

“Tiểu thư, có một nhóm thị vệ tiến đến”, Như Họa nói. Hàn Nguyệt Nguyệt vén rèm lên, “Mặc kệ, chúng ta cứ đi đường mình”. Nghe vậy, Như Họa tiếp tục đánh xe tới trước.

“Tham kiến vương phi nương nương, thuộc hạ nhận lệnh tướng quân, tới đón vương phi”. Như Họa vung roi về phía người đó, giữa chừng bị chặn lại, “Cô nương đừng nóng, tướng quân nhà ta không có ác ý”. Như Họa giật roi về.

“Ta chẳng quan tâm tướng quân nhà ngươi có ý gì, vương phi phải về kinh gấp, mau tránh đường, nếu không đừng trách bản cô nương không khách khí”, tới đón người mà phách lối như vậy, chẳng biết tướng quân nhà hắn lớn đến mức nào, mà nhìn thấy vương phi cũng không hành lễ.

“Cô nương đừng làm khó tại hạ, vương phi nên đi theo thuộc hạ một chuyến”. Như Họa không thèm để ý, vung roi, xe ngựa lập tức chạy tới trước. Những thị vệ kia thấy thế, hô “Vương phi, đắc tội” nhao nhao tiến lên.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt thấy ngựa hoảng sợ, liền hô, “Như Họa, mau dừng lại”, ôm Đoàn Đoàn vào lòng. “Tiểu thư, bọn họ khinh người quá đáng”, mặc dù rất tức giận, nhưng Như Họa vẫn dừng xe lại.

“Các người là thủ hạ của Tào tướng quân?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Thị vệ kia đáp “Vâng”.

Hàn Nguyệt Nguyệt vừa dỗ nhi tử vừa nói, “Lớn mật, năm trước Tào tướng quân đã hi sinh vì nước, còn Tào tướng quân mời gì nữa?” làm nhi tử nàng sợ, nàng cũng không khách khí. “Tào tướng quân hiện tại là đại thiếu gia, thuộc hạ chỉ là phụng mệnh làm việc.”

Tào Diễn? “Vì sao tướng quân nhà ngươi không tự mình tới mà chỉ phái ngươi?” Như Họa hỏi, chỉ là một tiểu tướng mà cũng dám cản đường.

“Tướng quân đang luyện binh, nên phái thuộc hạ đến, xin vương phi thứ lỗi”. Hàn Nguyệt Nguyệt thấy trời sắp tối, bèn nói: “Vậy làm phiền, Như Họa, theo họ đi”.

Vào trong thành, bị đưa thẳng đến Tào phủ, Như Họa xuống xe, nhận lấy đứa bé trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt. “Đây là quản gia,vương phi nghỉ ngơi trước, thuộc hạ sẽ mời tướng quân đến ngay”, nói xong, dẫn đám thị vệ kia đi. Mấy người đi theo quản gia vào viện.

“Quản gia, ai đây?” Một nữ tử chừng 17 18 đi tới, mang theo hai nha hoàn phía sau, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt thì hỏi quản gia.

“Tiểu thư, đây là vương phi nương nương. Vương phi đừng trách, tính tiểu thư vốn hồn nhiên” câu trước là nói với nàng kia, câu sau là nói với Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Vân vương phi? Quả nhiên là mỹ nhân”, biết thân phận của Hàn Nguyệt Nguyệt không hành lễ mà còn dò xét một phen. Quản gia thấy thế, đổ mồ hôi, “Tiểu thư, lão nô dẫn vương phi tới phòng khách trước.”

https://thuviensach.vn

“Nghe nói vương phi là đệ tử của thần y?” không để ý tới lời quản gia, nàng kia tiến lên vài bước hỏi. Như Họa cản trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, “Thấy vương phi còn không hành lễ, gia giáo của Tào gia quả nhiên còn thiếu sót”.

Nàng kia nghe thấy lời Như Họa sắc mặt trầm xuống, “Chỉ là một tiểu nha hoàn, cũng dám nói chuyện với bản tiểu thư như vậy, tránh ra!”. Quản gia thấy không ổn, vội nói “Tiểu thư, vương phi là khách quý của thiếu gia” cứ cho là không phải khách quý của thiếu gia đi nữa, người ta đường đường là vương phi, một tiểu thư nho nhỏ nhà tướng quân sao có thể khiêu chiến với người ta.

“Quản gia, ca ta hiện đang bận, ta cũng là chủ ở Tào gia, không thể tiếp đón khách sao?” Quản gia đổ mồ hôi hột, vị tiểu thư này bình thường chua ngoa cũng thôi đi, giờ trước mặt Vân vương phi mà cũng giở thói.

“Tiểu thư, việc này.....” quản gia có chút khó xử.

“Khỏi nói gì hết, quản gia đi làm việc đi” nàng kia trừng mắt nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt rất khó hiểu, nữ nhân này bị sao vậy? Vừa thấy mặt đã kiếm chuyện, thẳng lẽ lại là một người ái mộ Mạnh Dịch Vân? Nên xem mình là tình địch?

“Hôm nay mới biết đạo đãi khách của Tào gia, nếu Tào thiếu gia đã không có thời gian, vậy ngày khác chúng ta trở lại, cáo từ”, Như Họa xoay người. Hàn Nguyệt Nguyệt chẳng sao cả, đi thì đi, ở nhà trọ càng thoải mái.

“Đứng lại, ta cho phép các ngươi đi chưa?” nàng kia nói. Quản gia vội vàng cho người đi báo tin. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không để ý, nàng kia vung roi lên, mấy người nhanh chóng tránh ra. Nàng kia vô lý như vậy, nhất thời Hàn Nguyệt Nguyệt nổi trận lôi đình.

“Như Họa, dạy dỗ nàng ta một phen đi!” nể Tào tướng quân vì nước quên thân nàng mới nhường, vậy mà còn dám ra tay.

https://thuviensach.vn

“Vâng, tiểu thư” Như Họa chuyển đứa bé cho Hàn Nguyệt Nguyệt bay lên đánh nhau với nàng kia. Hàn Nguyệt Nguyệt đứng bên cạnh hô “Như Họa, đánh nhanh thắng nhanh, tay ta mỏi quá.” Hai nhóc đã hơn 1 tuổi, thật nặng.

Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới hành lang, buông Viên Viên ra vẫy vẫy tay, nặng quá, tay nàng tê cứng rồi.

“A, a, nương nương” Đoàn Đoàn và Viên Viên rất hưng phấn, kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào hai người đang đánh nhau, huơ tay múa chân, muốn tiến lên xem.

“Vui lắm à!” Hàn Nguyệt Nguyệt bẹo má nhi tử. Hai đứa giờ đã biết nói một vài từ, lâu lâu sẽ nói, đặc biệt biết làm nũng, không biết là học từ ai.

“Tiểu vương gia, đừng qua, nguy hiểm”, nghe thấy lời Như Tuyết, Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, thấy Đoàn Đoàn đang lạch bạch chạy đến giữa sân, Như Tuyết lập tức đuổi theo.

Như Tuyết ngồi xổm xuống chuẩn bị ôm Đoàn Đoàn thì một cây roi đánh tới đây. Vốn định để Như Họa đùa với nàng ta chút thôi, không ngờ dám tấn công con nàng, Hàn Nguyệt Nguyệt vung tay áo, nháy mắt ngân châm dày như mưa phóng tới người Tào Mẫn. Nàng kia té xuống.

Như Họa đi tới, “Như Tuyết, không sao chứ?”. Như Tuyết lắc đầu. Nha hoàn núp ở một góc thấy thế chạy lại, “Tiểu thư, không sao chứ?”

Tào Mẫn thấy người mình như nhũn ra, tay chân đều không có sức, “Tiểu nhân, dám đánh lén bản tiểu thư, có bản lĩnh thì quang minh chính đại đánh một trận”. Hàn Nguyệt Nguyệt nói : “Tào tiểu thư quang minh đại, vậy sao ra tay với một đứa bé? Ta mặc kệ ngươi có bất mãn gì với ta, dám ra tay với nhi tử ta, tốt nhất cẩn thận một chút”.

https://thuviensach.vn

“Ngươi.....mau cản bọn họ lại”, thấy mấy người Hàn Nguyệt Nguyệt bỏ đi, Tào Mẫn quát lớn. Hai nha hoàn khiếp sợ nhìn Tào Mẫn co quắp trên đất, “Tiểu thư, không sao chứ?”

“Tiểu thư, xe ngựa vẫn còn trong đó”, Như Họa nói. Hàn nguyệt Nguyệt cười nói “Cho bọn chúng đi, chúng ta kiếm gì ăn đã, đói chết”.

“Tiểu thư, Tào thiếu gia xin gặp”, Như Họa nói. Hàn Nguyệt Nguyệt đang kể chuyện cổ tích cho hai con trai, nghe vậy nói, “Không thấy ta đang bận sao?”, Viên Viên bất mãn, chu chu miệng.

Như Họa lui ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt tiếp tục kể chuyện. Như Họa xuống lầu, nói “Vương phi đang bận, xin Tào thiếu gia đợi một lát”. Tào Diễn nghe vậy, chỉ có thể tiếp tục đợi.

“Phiền cô nương”,mặc dù trong lòng rất mất hứng, nhưng cũng không có biện pháp. Đây rõ ràng là cố ý, nha đầu này làm hư hết mọi chuyện rồi, bất quá Vân vương phi ra tay hơi quá, hơn 3 canh giờ mà tiểu Mẫn vẫn chưa khôi phục lại.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Đàm Phán

"Để Tào thiếu gia đợi lâu rồi", Hàn Nguyệt Nguyệt kể chuyện xong, lại dỗ hai con trai ngủ, hơn một canh giờ sau mới xuống lầu. Nghe thấy tiếng Hàn Nguyệt Nguyệt, Tào Diễn đứng dậy, "Tham kiến vương phi".

Hàn Nguyệt Nguyệt đi đến bàn ngồi xuống, "Mời ngồi", dáng dấp cũng đàng hoàng, nhưng không biết là người thế nào, bất quá có muội muội thế kia, chắc cũng không khá hơn là mấy.

"Muội muội tính tình lỗ mãng, đắc tội vương phi, kính xin vương phi tha lỗi".

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Bổn vương phi không quen biết lệnh muội, chẳng biết vì sao lệnh muội lại có thành kiến sâu với bổn vương phi như vậy, Tào thiếu gia có thể nói rõ không?"

Tào Diễn cúi đầu, "Do muội muội không hiểu chuyện, chứ không phải có thành kiến với vương phi. Đây là tấm lòng của tại hạ, coi như an ủi tiểu vương gia bị hù dọa".

Tào Diễn để một cái hộp lên bàn, mở ra, đẩy tới trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt cười lạnh, "Tào thiếu gia thật là hào phóng!". Đây chính là Tuyết Liên hiếm thấy, hơn nữa vẫn còn sống, biết nàng là đại phu, nhất định có hứng thú với dược liệu hiếm, nếu là đại phu bình thường chắc chắn sẽ rất vui mừng, đáng tiếc Tào Diễn sai lầm rồi, ở Dược Cốc, thứ này chỉ là vật bình thường mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Vương phi quá khen, đây là tâm ý của tại hạ, xin vương phi nhận lấy”. Hàn Nguyệt Nguyệt lấy Tuyết Liên ra, nhìn một chút, cũng tính là thượng đẳng, kéo tay Như Tuyết, Như Tuyết cuối người xuống, Hàn Nguyệt Nguyệt cắm đóa hoa lên đầu Như Tuyết, “Lần sau hái, Tào thiếu gia để cành dài một chút, thế này hơn ngắn”.

Thấy thế, Như Tuyết gãi đầu nói, “Tiểu thư....”. Tào Diễn thấy hành động của Hàn Nguyệt Nguyệt, giật mình, nữ nhân này, vậy mà đem Tuyết Liên quý hiếm làm đồ trang sức, hơn nữa còn cho tỳ nữ.

“Hoa này rất tươi, Tào thiếu gia thật có lòng, một đóa hoa xinhđẹp,nên để nhiều người thưởng thức mới phải, Tào thiếu gia nói đúng không?” Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn hoa trên đầu Như Tuyết cười cười hỏi. Nháy mắt mặt Tào Diễn cứng đờ, nhưng nhanh chóng khôi phục tự nhiên.

“Tào thiếu gia còn có việc?” thấy Tào Diễn không đi, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Tào Diễn co rút khóe miệng, đành nói, “Vương phi, muội muội đắc tội vương phhi, tại hạ đã bồithường, vậy có phải nên....?” giao thuốc giải ra.

Hàn Nguyệt Nguyệt ai nha một tiếng, “Thuốc kia chỉ cần 4 canh giờ sẽ mất tác dụng, Tào thiếu gia đừng lo lắng”, cho nàng ta nếm thử chút thuốc tê, coi như là phạt nhẹ, nếu còn dám đụng tới nhi tử của nàng, vậy đừng trách nàng không khách khí.

Sau khi Tào Diễn đi, Như Tuyết lấy đóa hoa trên đầu xuống, đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt, “Tiểu thư, hoa này rất đẹp”. Hàn Nguyệt Nguyệt liếc nhìn, “Không phải chỉ là Tuyết Liên thôi sao? Cho ngươi thì ngươi cứ lấy”

Như Tuyết cười cám ơn. Hàn Nguyệt Nguyệt nghĩ nghĩ một chút nói “Ngày mai ngươi đi hỏi thăm thử xem, gần đây Tào gia có chuyện gì không?”, sao Tào Mẫn lại vậy, mặc dù Tào Diễn che giấu giỏi hơn Tào Mẫn, nhưng nàng vẫn nhìn ra được.

https://thuviensach.vn

“Vâng, tiểu thư”. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi chống cằm, lúc trước đưa cho Mạnh Dịch Vân thánh chỉ kia, nàng không nói gì. Nhưng trong thâm tâm nàng muốn thử một chút, xem rốt cuộc đối với Mạnh Dịch Vân quyền thế quan trọng tới mức nào, mà giờ, hắn không lên ngôi, Hàn Nguyệt Nguyệt thầm vui vẻ.

Nói thật, nếu Mạnh Dịch Vân làm hoàng đế thật, tuyệt đối nàng sẽ không về kinh, nàng chẳng quan tâm địa vị gì đó, không thích cuộc sống trong thâm cung.

“Tiểu thư, đã hỏi thăm được” Như Tuyết nói. Hàn Nguyệt Nguyệt đang đút Viên Viên ăn cơm, “Chuyện gì?”. Tào gia đã bao vây khách sạn, nhưng nếu nàng muốn đi, bọn chúng ngăn được sao?

“Tào tướng quân chết trận, triều đình truy phong cho hậu nhân Tào gia, nhưng Tào thiếu gia không nhận, có vài đại thần đề nghị kết thân với Tào gia, bất quá vương gia cự tuyệt.”, Như Tuyết vừa nói vừa chú ý phản ứng của Hàn Nguyệt Nguyệt, Tào gia này đúng là được voi đòi tiên, ban thưởng không chịu, cứ cố tình muốn kết thân.

“Ừ, biết” Hàn Nguyệt Nguyệt thản nhiên đáp. Như Tuyết thấy không có gì không ổn, mới lui ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt đặt cái chén lên bàn, thầm cười lạnh.

Muốn lợi dụng chiến công để kết thân với hoàng gia? Tào gia thật biết tình toán! Quân Tào gia chiếm 1/3 quân Đại Khánh, lúc Vân vương chiến đấu với Nam Tĩnh, ngoài 20 vạn quân Tào tướng quân mang đến biên cương, còn lại 80 vạn đại quân khác, Tào gia chẳng phái một người nào đến chi viện. Giờ sợ Mạnh Dịch Vân truy cứu, mới muốn dùng chiêu kết thân để giữ được Tào gia, nghĩ hay quá rồi, đầu Mạnh Dịch Vân đâu có bị vô nước.

https://thuviensach.vn

“Nương~” Đoàn Đoàn ôm Hàn Nguyệt Nguyệt kêu. Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại tinh thần, mỉm cười, “Đoàn Đoàn đói bụng? Để mẫu thân đút Đoàn Đoàn ăn nha”.

Đặt Viên Viên lên ghế, Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Đoàn Đoàn lên, nàng dạy nhiều lần hai đứa mới kêu nương được. Như Họa bưng bình trà vào, thấy Viên Viên đứng một bên nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt đút Đoàn Đoàn ăn cơm, bèn hỏi “Có phảilà tiểu vương gia ăn chưa no không?”. Hàn Nguyệt Nguyệt lấy khăn lau cằm cho Đoàn Đoàn, “Trẻ con không thể ăn quá no, số lần ăn nhiều chút là được.”

Sau khi khỏe lại, Tào Mẫn đến nhà trọ tìm Hàn Nguyệt Nguyệt, đáng tiếc bị chặn ngoài cửa. Nữ nhân này chua ngoa quá, nói chuyện rất mệt, Hàn Nguyệt Nguyệt không muốn cãi nhau với nàng ta.

Nghỉ ngơi một chút xong, Hàn Nguyệt Nguyệt mang theo nhi tử lên đường về kinh. Tào Diễn muốn ngăn, đáng tiếc đã chậm một bước. Từ đây cách kinh thành chỉ hai ngày đường, nhưng Hàn Nguyệt Nguyệt sợ Tào Diễn phái binh đuổi theo, nên cố tình đi đường vòng, tốn mất 5 ngày mới tới nơi.

“Ngươi là ai? Dám xông vào vương phủ?” Hàn Nguyệt Nguyệt xuống xe, Như Họa lấy hành lý, chuẩn bị bước vào, thị bị ngăn lại, Như Họa nhướng mày, “Lớn mật, không thấy vương phi và tiểu vương gia sao, trợn to mắt chó của người mà nhìn đi.”

Gã sai vặt bị Như Họa rống, giật mình, nhìn nhìn, chỉ thấy một thiếu phụ và một cô nương ẵm hai đứa nhỏ xuống xe ngựa. Hắn mới tới, chưa thấy mặt vương phi và tiểu vương gia bao giờ, nào biết ai, bất quá vương gia có hai tiểu vương gia thì có nghe nói qua, mặc kệ có có thật hay không, cũng không dám chậm trễ.

https://thuviensach.vn

“Cô nương đợi ở đây một chút, để ta đi báo quản gia”. Sau khi bị niêm phong, người làm trong phủ không trốn chạy, thì cũng bị ném vào ngục hết, đến khi Vân vương trở lại, toàn là người mới, chỉ có quản gia vẫn là người cũ.

Nghe gác cổng báo lại, Vương quản gia lật đật chạy tới, mắng tên giữ cửa một trận, “Cẩu nô tài, không có mắt à, chủ tử cũng dám cản”, quay đầu lại cười cười lấy lòng nói, “Mấy người này mới tới, vương phi đừng giận”.

Như Họa hừ một tiếng. Hàn Nguyệt Nguyệt nói, “Không có gì” rồi ôm nhi tử vào, đi thẳng tới Trúc Viên.

Vương quản gia xoa xoa mồ hôi trên trán, chạy theo. Vương phi không phải là người dễ chọc à, lão không nghe thấy vương gia nói hôm nay vương phi về, nên mới xảy ra chuyện này.

“Còn đứng đó làm gì, mau thông báo mọi người đến bái kiến vương phi và tiểu vương gia”, Vương quản gia vừa vào viện, liền hô to với ma ma đang đứng ngu ngoài cửa. Ma ma kia nghe thế, vội dập đầu, vào vương phủ lâu vậy, đây là lần đầu tiên thấy mặt nữ chủ tử.

“Đứng lên đi, Vương quản gia, những chuyện này nói sau”, chạy mấy ngày đường,mệt chết nàng.

“Vâng”. Hàn Nguyệt Nguyệt ôm nhi tử vào phòng, để xuống, vẫy vẫy tay, nặng quá.

“Vương phi về rồi!” Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, “Trúc Thanh? Sao ngươi ở đây?” chẳng phải đã về Hoàng phủ rồi sao?

Trúc Thanh đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt, cúi đầu nói, “Vương phi không thích thấy nô tỳ sao?”

https://thuviensach.vn

“Không phải, thấy ngươi ta còn vui không kịp ấy chứ”. Lúc ấy nàng cũng là bất đắc dĩ, tình huống quá nguy hiểm.

“Là vương gia kêu nô tỳ về, Kim Thu cũng trở lại, còn những người khác thì không biết”.

“Ừ, nếu có duyên sẽ gặp lại, đây là Như Họa và Như Tuyết, ngươi sắp xếp đi”. Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào Như Họa và Như Tuyết nói, chắc hai nha đầu này cũng mệt chết rồi.

“Vâng, mời hai cô nương theo ta”. Như Họa và Như Tuyết theo Trúc Thanh ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi xuống, “Viên Viên đừng động, rất nguy hiểm”, thấy Viên Viên với tay lên bình hoa trên bàn, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo lại.

Hai tiểu tử này rất hiếu động, thấy trong nhà có vật gì đều cầm chơi. Viên Viên bị Hàn Nguyệt Nguyệt kéo lại, không phục lại muốn đi, Hàn Nguyệt Nguyệt đành mở túi y phục lấy đồ chơi cho hai đứa chơi.

Rửa mặt xong, Kim Thu bưng đồ ăn vào, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt để tóc ướt, vội để khay đồ ăn lên bàn, cầm lấy khăn, “Vương phi vẫn cứ vậy, để tóc ướt sẽ bị cảm lạnh.”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười một tiếng, “Một thời gian không thấy Kim Thu sao lại giống Trúc Thanh rồi, thích dài dòng”.

“Vương phi cứ thích chọc nô tỳ.”

“Đoàn Đoàn mau buông tóc mẫu thân ra.” Hàn Nguyệt Nguyệt gỡ tay Đoàn Đoàn ra, hai tiểu tử này thật là thấy cái gì cũng muốn nắm.

“Có thể là đói bụng rồi, ngươi đút hai tiểu vương gia ăn trước đi”. Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy khăn, tự mình lau tóc.

https://thuviensach.vn

“Vương phi, có ôm vương gia về phòng không ạ?” thấy hai tiểu vương gia ngủ thiếp, TrúcThanh nhẹ giọng hỏi.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Không cần, cứ để chúng ngủ ở đây, mệt chết rồi, các ngươi lui xuống đi, không cần chờ”. Kim Thu và Trúc Thanh đi ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt duỗi người một cái, hôn lên trán hai con, khóe miệng mang theo mỉm cười, nuôi con thật không dễ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Đoàn Tụ

"Nhi tử, đừng rộn, để mẫu thân ngủ một lát nha! Ngoan", Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngon giấc, bị ngứa ngáy trên mặt làm tỉnh, lòng rất không thoải mái, đây cũng không phải lần đầu tiên, hai tiểu tử này chỉ cần tỉnh sớm hơn nàng, liền nhất định không yên, Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người, tiếp tục ngủ.

"Không ngoan gì hết! Còn quậy nữa, lớn lên không cho hai đứa cưới vợ luôn!", Hàn Nguyệt Nguyệt không vui nói, mở mắt, thấy gương mặt phóng đại quen thuộc, đang ở bên cạnh mình.

"Mệt chết rồi phải không, ngủ tiếp đi, còn sớm" Mạnh Dịch Vân nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, "Không phải rất bận sao? Mới giờ đã về?" hiện tại mới là buổi chiều, Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

Mạnh Dịch Vân đưa tay vuốt mày nàng, "Âm thầm đi mất, trở lại cũng không nói một tiếng, thật là một nữ nhân độc ác", vừa nghe Vương quản gia báo tin, vương phi về, hắn liền bỏ lại đống việc vội vội vàng vàng chạy về, vào cửa thấy ba mẫu tử nằm trên giường, cảm giác tựa như nằm mơ.

Hàn Nguyệt Nguyệt đáp, "Còn nói, để mẫu tử ta ở bên ngoài lâu vậy, không tới đón, đành mặt dày tự mình mang nhi tử trở lại thôi."

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, "Được, đều do ta không tốt, vậy được chưa, ngủ tiếp một lát đi, nếu không sau này nhi tử ta không được lấy vợ mất".

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt nhắm mắt lại, “Ai bảo chúng quậy như vậy, bất quá chỉ hù dọa vậy thôi, ta có phải kế mẫu đâu mà ngược đãi hai đứa thế?”

“Vậy chờ hai đứa tỉnh lại, ta sẽ dạy dỗ một phen, dám làm khổ nương tử ta”, Hàn Nguyệt Nguyệt vui vẻ cười, tìm vị trí thoải mái trong ngực Mạnh Dịch Vân, tiếp tục ngủ.

Một nhà bốn người nằm trên giường, hai người cha mẹ không xứng chức ôm nhau ngủ, để hai con nằm một bên. Trúc Thanh đứng canh ngoài cửa, không cho người khác quấy rầy.

Lúc Hàn Nguyệt Nguyệt tỉnh lại lần nữa, phát hiện ba người bên cạnh không thấy, vén chăn lên. Trúc Thanh bưng một chậu nước vào, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đã dậy, đi tới, “Vương phi tỉnh rồi!”

Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, “Vương gia và hai tiểu vương gia đâu?”

Trúc Thanh nhúng nước, vắt khô khăn, đưa tới, “Vương gia sợ hai tiểu vương gia quấy rầy vương phi nghỉ ngơi, nên đã ôm hai tiểu vương gia về phòng.”

Hàn Nguyệt Nguyệt liền đi đến phòng hai nhóc, vừa đến cửa, đã nghe tiếng Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt cười vui vẻ, đẩy cửa vào.

Thấy hai nhi tử, một ở trên đùi Mạnh Dịch Vân, một đứng ôm chân Mạnh Dịch Vân. Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt, Đoàn Đoàn lập tức chạy lại.

“Dậy rồi.” Mạnh Dịch Vân ôm nhi tử, Hàn Nguyệt Nguyệt dắt Đoàn Đoàn tới.

“Hai đứa không nháo chứ?” mặc dù đã ở vương phủ một thời gian, nhưng lúc đó hai đứa còn quá nhỏ, sợ là không có ấn tượng gì.

https://thuviensach.vn

“Có nói chuyện với phụ thân không?” Hàn Nguyệt Nguyệt nắn nắn mặt Viên Viên. Viên Viên quay đầu.

“Nước miếng chảy ra kìa, bỏ tay ra” Mạnh Dịch Vân bất mãn lui về sau một bước, né tránh tay Hàn Nguyệt Nguyệt.

Hàn Nguyệt Nguyệt trợn mắt nhìn Mạnh Dịch Vân, “Nước miếng của nhi tử mà ngại? Vậy để chàng thay tã cho chúng, thì sao?”

“Biết nương tử khổ cực, muốn vi phu bù đắp thế nào?” Mạnh Dịch Vân hỏi.

Hàn Nguyệt Nguyệt ôm Đoàn Đoàn, “Đây là điều mẫu thân phải làm, đi thôi, đi ăn”, buổi trưa chỉ ăn cháo, nên giờ rất đói.

Hàn Nguyệt Nguyệt hồi kinh không tới một ngày, tin tức đã lan ra, lúc Vân vương gia thành công đoạt lại ngôi vị hoàng đế đã mất, Vân vương phi trở lại, hơn nữa còn dẫn về hai tiểu vương gia.

Hàn Diệu Văn chạy tới vương phủ đầu tiên. Lòng Hàn Nguyệt Nguyệt có chút vui, nhiệt tình đón, vị trí tướng gia của Hàn Diệu Văn không bị cắt, nhưng người dường như già thêm mười mấy tuổi.

“Gia gia vẫn khỏe chứ ạ? Phiền phụ thân chạy tới, là nữ nhi bất hiếu”, Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói. Hàn Diệu Văn thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không ra vẻ xa cách, dần dần thả lỏng.

“Gia gia ngươi còn khỏe lắm, không cần lo”. Hàn Nguyệt Nguyệt cho người dâng trà, lần này, Hàn Diệu Văn tới cửa, nhất định có chuyện muốn nhờ, nàng cũng làm bộ như không biết. Hai người nói chuyện tào lao một phen, thấy trời dần tối, mà Hàn Nguyệt Nguyệt còn chưa hỏi chuyện chính, Hàn Diệu Văn đành mở miệng.

https://thuviensach.vn

“Phụ thân già rồi, qua chuyện lần này, không còn ham mê quyền thế gì nữa, chỉ hy vọng cả nhà bình an.”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Bình an quả thật là quan trọng hơn bất cứ chuyện nào khác, phụ thân là nguyên lão trong triều, vương gia còn rất nhiều chuyện phải nhờ phụ thân chỉ bảo mới phải”.

Hàn Diệu Văn vuốt vuốt râu, mặt có chút cứng ngắc.

Tiễn Hàn Diệu Văn đi xong, Hàn Nguyệt Nguyệt hừ lạnh một tiếng, quả nhiên không thể trông chờ gì ở Hàn Diệu Văn, trong lòng lão vĩnh viễn chỉ có mấy người kia, nếu chuyện này mà rơi vào người mình, sợ là lão sẽ chỉ nghĩ làm cách nào để phủi sạch quan hệ, bảo vệ mặt mũi của lão, chứ chẳng có lòng tốt, đi cầu cạnh thế này đâu.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không vui trở lại, Mạnh Dịch Vân ra hiệu cho mấy nha hoàn ra ngoài, dến bên cạnh nàng, ôm lấy từ phía sau, “Sao? Tướng gia nói gì?”

Hàn Nguyệt Nguyệt xoay người nhìn Mạnh DịchVân, “Hàn Thanh Tư và Hàn Bác Nhân hiện giờ ra sao?”

“Bọn họ lớn lên bên cạnh tướng gia, tướng gia cầu cạnh cho bọn họ cũng là điều đương nhiên, nếu nàng không thích không đồng ý là được, tướng gia có thể làm gì được?” nếu không vì nể Hàn Nguyệt Nguyệt, Hàn Thanh Tư và Hàn Bác Nhân phải bị xử tử mới đúng.

“Ta chỉ là có chút không thoải mái thôi”. Mạnh Dịch Vân tiếp lời, “Vậy phải xử lý thế nào, nương tử mới có thể thoải mái đây?”

Hàn Nguyệt Nguyệt thở dài, “Không biết”, lòng nàng rất loạn, đại phu nhân hại chết mẫu thân, cũng không quan hệ mấy đến Hàn Thanh Tư và Hàn Bác Nhân, nhưng nàng chính là không muốn thấy hai người kia sống quá thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Vậy khi nào nghĩ thông rồi lại nói”. Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Có ngày hôm nay, là báo ứng của bọn họ”, nếu không phải cứ rắp tâm hại người, sẽ không rơi vào tình trạng hôm nay.

Qua vài ngày, nha môn ban bố chân tướng cái chết của phu nhân Hàn thừa tướng, Hoàng Y Lâm. Hàn lão phu nhân đã lớn tuổi, nể mặt lão tướng gia, chỉ cắt danh xưng Cáo Mệnh Phu Nhân, từ nay đến chết không được bước ra khỏi từ đường một bước. Đại phu nhân chủ mưu, hại chết chính thê, mưu đồ bất chính, phạt 50 đại bản, đày đi biên cương, không được đặt chân vào kinh thành nữa.

Hàn Thanh Tư và Hàn Bác Nhân theo phe trưởng công chúa, trục xuất khỏi tộc phổ Hàn gia, bỏ tù mãi mãi. Lúc Hàn Nguyệt Nguyệt nghe được tin, chuyện đã ban bố khắp cả nước.

Hàn Diệu Văn trị gia không nghiêm, yêu thiếp diệt thê, ngưng chức một năm, không được hỏi đến chuyện trong triều.

“Sao không bàn bạc với ta trước?” thấy Mạnh Dịch Vân về, Hàn Nguyệt Nguyệt tức giận hỏi, rõ ràng đã có ý định rồi, còn bảo để nàng nghĩ.

Mạnh Dịch Vân đi tới hỏi, “Thấy nương tử cứ rối rắm mãi, vi phu đành quyết định thay, có phải trừng phạt quá nhẹ không?”

Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm mặt, “Coi như lợi cho bọn họ”, nếu là nàng, nhất định phải cho đại phu nhân mỗi ngày quỳ trước bài vị mẫu thân mấy canh giờ mới được.

“Thì ra là nương tử trách vi phu trừng phạt quá nhẹ”. Hàn Nguyệt Nguyệt tránh tay Mạnh Dịch, “Nhi tử còn ở đây, đứng đắn một chút”. Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ nhìn nhi tử đang chơi trên đất.

Mạnh Dịch Vân kiên trì không đăng cơ, đại thần trong triều cứ nhao nhao, nước không thể một ngày vô chủ, tiếp tục như vậy, rất khó ổn định

https://thuviensach.vn

lòng người, mỗi lần vào triều, các đại thần cứ rối rít tấu lên, đáng tiếc đều bị Mạnh Dịch Vân cự tuyệt.

Mấy người kia bắt đầu quyết định ra tay từ chỗ Hàn Nguyệt Nguyệt, mỗi ngày đều có người viếng thăm vương phủ.

Hàn Nguyệt cứ làm lơ, nàng không muốn Mạnh Dịch Vân làm hoàng đế đâu, như hiện tại là tốt rồi, cả nhà vui vẻ, nếu làm hoàng đế, rất nhiều chuyện sẽ không giống nữa.

Một quốc gia, không có đế vương, quả là không ổn, Hàn Nguyệt Nguyệt đề nghị, cho người đi tìm Mạnh Dịch Hiên về, đó là vị trí, là trách nhiệm của hắn, không thể vì muốn thoải mái mà ném cho người khác được.

Tìm nửa năm, rốt cuộc có tin tức của Mạnh Dịch Hiên và Tăng Nhu, đáng tiếc hai người sống chết không chịu trở lại, khiến người Hàn Nguyệt Nguyệt gấp chết, mấy người đó cứ tới cửa miết, nàng không biết có thể kiên trì được bao lâu nữa.

Mặc dù mỗi lần Mạnh Dịch Vân đều nói rất dễ dàng, nhưng nàng biết rõ, lòng hắn cũng có áp lực rất lớn. Thấy vẻ mỏi mệt trên mặt hắn mỗi lần về phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt đành đưa ra thánh chỉ Mạnh Dịch Hiên để lại.

Nàng rất ích kỷ, lén nhìn nội dung bên trong xong liền giấu đi, không muốn cho hắn thấy. Mạnh Dịch Hiên muốn truyền ngôi cho Mạnh Dịch Vân, nếu thánh chỉ này xuất hiện, Mạnh Dịch Vân không thể không đăng cơ.

Mạnh Dịch Vân nhìn thánh chỉ trong tay Hàn Nguyệt Nguyệt, nhướng mày, “Chưa hủy?”

Hàn Nguyệt Nguyệt sửng sốt, “Thì ra chàng đã sớm biết”, hại nàng lo lắng lâu nay, cứ sợ hắn biết sẽ trách nàng.

https://thuviensach.vn

“Nàng nghĩ giấu được ta?” Mạnh Dịch Vân cười một tiếng, lấy thánh chỉ trong tay Hàn Nguyệt Nguyệt, nhìn qua một lần, cầm bút lên, sửa lại một chút.

Hàn Nguyệt Nguyệt giật mình, “Chàng làm gì thế?”. Tự tiện sửa đổi thánh chỉ là tội chết đó.

Mạnh Dịch Vân thổi khô mực, kéo Hàn Nguyệt Nguyệt qua nhìn, “Chàng làm phụ thân vậy à?” Mình không thích liền ném cho nhi tử, Đoàn Đoàn giờ mói bây lớn à.

“Nhi tử ta làm hoàng đề, về sau nàng không cần lo lắng đến ngủ không được nữa rồi”. Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên, “Ai nói, ta không có lo lắng gì hết”, nói vậy nhưng trong lòng lại rất vui mừng.

Mạnh Dịch Vân kéo Hàn Nguyệt Nguyệt ngồi đùi mình, vùi đầu vào gáy Hàn Nguyệt Nguyệt, “Chờ Đoàn Đoàn lớn rồi, chúng ta có thể chuồn rồi.”

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn thánh chỉ ngẩn người, đột nhiên hỏi, “Chàng nói lúc Đoàn Đoàn lớn có trách chúng ta không?”

Mạnh Dịch Vân cực kỳ trịnh trọng nói “Nó dám.”

Hàn Nguyệt Nguyệt hôn lên trán Mạnh Dịch Vân một cái, cười nói, “Chúng ta làm vậy có ác lắm không?”. Mạnh Dịch Vân vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, “Không biết, ngày sau nó có hậu cung 3000 giai lệ, nói không chừng còn phải cảm tạ chúng ta đó.”

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Gặp Lại Như Ngọc

Thoáng cái hơn nửa năm qua đi, kể từ khi công bố thánh chỉ do tiên đế Mạnh Dịch Hiên để lại, truyền ngôi cho con lớn Vân Vương, Mạnh Giang Nguyên, dĩ nhiên những vị đại thần kia không ép buộc Mạnh Dịch Vân nữa.

Bất quá Mạnh Giang Nguyên mới không tới 2 tuổi, nên Vân vương tạm thời trông nom chuyện triều chính, cho đến khi Mạnh Giang Nguyên trưởng thành. Mỗi ngày Hàn Nguyệt Nguyệt ở nhà giúp trượng phu dạy con, cuộc sống rất thanh nhàn, không như ý nhất chính là, thỉnh thoảng sẽ có người cầm Hoa mai lệnh bài tới cửa cầu cứu.

“Vương phi, Vương tướng quân lại tới”, Trúc Thanh vừa chạy vọt vào phòng, vừa nói. Vương Dũng này thiệt là, chỉ nửa năm đã tới 3 lượt, mà chẳng phải bệnh nặng gì, nhưng hắn có lệnh bài, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không có biện pháp.

“Vương, vương gia” thấy Mạnh Dịch Vân trong phòng, Trúc Thanh lập tức dừng bước, cúi đầu, không phải vương gia ra ngoài rồi sao? Trở lại lúc nào vậy?

Mạnh Dịch Vân nhíu mày, nhìn Trúc Thanh, “Nói vương phi khó chịu trong người, ngày khác trở lại”. Vương Dũng này đúng là quá đáng, ỷ có lệnh bài, bệnh vặt cũng tới kiếm, chẳng lẽ lão bà của Mạnh Dịch Vân hắn là đại phu riêng cho nhà hắn hay sao?

Trúc Thanh lui ra ngoài, Hàn Nguyệt Nguyệt đang dạy Đoàn Đoàn và Viên Viên chơi Cửu liên hoàn, mặc dù hai đứa còn nhỏ, nhưng hai người đã

https://thuviensach.vn

quyết định, sớm ngày bồi dưỡng nhi tử thành tài, như vậy mới có thể sớm thực hiện ước mơ đi thăm thú đó đây của họ.

“Phụ thân, ngài xem, con là tốt không nà!” Viên Viên cầm chuỗi vòng trong tay đến trước mặt Mạnh Dịch Vân, hy vọng được phụ thân mình khen ngợi, nhưng Mạnh Dịch Vân chỉ liếc mắt, ừ một tiếng rồi thôi, chẳng nói gì thêm.

Đoàn Đoàn liếc Viên Viên một cái, có làm tốt hơn nữa, phụ thân cũng sẽ không khích lệ đâu, thật là ngốc, cứ chạy đi hỏi mãi. Đoàn Đoàn vui vẻ đưa cho Hàn Nguyệt Nguyệt xem, kết quả nhận được một hồi khích lệ của Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Sao vậy? Không vui?” Hàn Nguyệt Nguyệt đến bên Mạnh Dịch Vân ngồi xuống, rót cho mình ly trà, Đoàn Đoàn và Viên Viên tiếp tục chơi ma phương.

“Mấy ngày nữa, vua Tây Lương đến thăm”. Hàn Nguyệt Nguyệt đặt ly trà xuống, nhìn Mạnh Dịch Vân, “Chàng nói Diệp Kỳ Phong muốn tới?” Xong rồi, xong rồi, chuyện này nàng còn chưa đề cập với sư tỷ, khẳng định là người ta tới đòi người.

“Ừ”, Mạnh Dịch Vân không có biến hóa gì, Hàn Nguyệt Nguyệt lại rất gấp, “Quanh năm suốt tháng sư tỷ không ra khỏi Dược Cốc một bước, làm sao lừa người tới đây?”

Hàn Nguyệt Nguyệt đi tới đi lui, Mạnh Dịch Vân cảm thấy hoa mắt, kéo nàng ngồi xuống. “Lần trước nàng gửi thư cho cốc chủ, chưa nói với sư tỷ sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Quên”, mấy tháng này thoải mái quá, quên mất chuyện Diệp Kỳ Phong.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ lắc đầu, đành đề nghị, “Hay là cho người đến Dược Cốc rước Y cô nương tới?”

Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức bác bỏ, “Không được, chắc chắn sư tỷ sẽ không tới”, không có lý do chính đáng, sư tỷ sẽ không bước ra Dược Cốc một bước, nếu không cho dù có đi, nửa đường cũng sẽ bị sư huynh tóm lại.

Trong lúc Hàn Nguyệt Nguyệt còn đang suy nghĩ làm thế nào để mời được Y Huyên đến, thì Diệp Kỳ Phong đã giống trống khua chiên mang theo hoàng hậu của hắn vào kinh rồi. Vốn phải sắp xếp ở trong cung, nhưng giờ hoàng thượng còn nhỏ, không ở trong cung, xem như cung không có chủ, nên đành an bài ở bên ngoài.

Đáng tiếc Diệp Kỳ Phong không muốn, cứ thích ở Vân vương phủ, Mạnh Dịch Vân vốn cự tuyệt nhưng Diệp Kỳ Phong quá kiên trì, đành sắp xếp viện cho hắn và hoàng hậu của hắn vào ở.

Nhắc tới cũng kỳ, lần trước gặp Diệp Kỳ Phong vẫn còn độc thân, giờ đã có hoàng hậu rồi, hơn nữa lại chẳng có chút tin tức nào, Hàn Nguyệt Nguyệt thật tò mò, không biết hoàng hậu của hắn dung mạo thế nào, muốn nhìn thử xem sao.

Đáng tiếc, Mạnh Dịch Vân không cho nàng đi tham gia tiệc chào đón, Hàn Nguyệt Nguyệt đành buông tha ý định đó.

Khi biết được tin, vua Tây Lương muốn vào ở vương phủ, Hàn Nguyệt Nguyệt rất vui mừng, phân phó nha hoàn và gia định quét dọn trong ngoài phủ, chuẩn bị nghênh đón khách quý.

“Vương phi, quốc vương và hoàng hậu tới”, Kim Thu nhận được tin, vội vàng chạy đi báo cho Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngủ gật, nghe tiếng giật mình, xém đập trán xuống bàn, đứng lên sửa sang lại y phục một chút.

https://thuviensach.vn

“Vương gia về chưa?” Nói thế nào nàng cũng là chủ nhân, tiếp đãi khách là đương nhiên, Mạnh Dịch Vân không có lý do gì không cho, nhưng vẫn phải hỏi một tiếng cho thỏa đáng.

“Vương gia vừa trở về, giờ đang ở phòng khách, vương gia bảo, kêu vương phi tới”, Kim Thu nói.

Trúc Thanh đang bưng bánh ngọt thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi ra, giao bánh ngọt cho nha hoàn phía sau, đi theo Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Tiểu thư~”, vừa thấy Hàn Nguyệt Nguyệt vào, nử tử đang ngồi trong phòng đứng dậy hô.

Hàn Nguyệt Nguyệt sửng sốt một lát, thấy rõ người, nhanh chóng đi vào, kinh ngạc hỏi “Như Ngọc? Thật là ngươi?”

“Tiểu thư, rốt cuộc gặp lại tiểu thư rồi”, Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Như Ngọc, kích động không thôi.

“Thật tốt quá, thì ra ngươi không chết, thật tốt quá!” hai nữ tử hoàn toàn quên mất xung quanh còn đang có người.

“Được rồi, ngồi xuống trước đi, rồi tán gẫu sau.” Mạnh Dịch Vân không thể không cắt ngang. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn lại, nghĩ thật may không có nhiều người.”

“Không ngờ vương phi cũng có một mặt như vậy, lần đầu tiên bổn vương thấy”. Nghe Diệp Kỳ Phong nói, Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, “Chúng ta không thân, ngươi không biết là phải.”

Diệp Kỳ Phong không ngờ Hàn Nguyệt Nguyệt sẽ nói vậy, nghẹn lời. Mạnh Dịch Vân cũng không ngờ, đành nói, “Không được càn quấy”. Hàn Nguyệt Nguyệt đang vui, không thèm để ý lời Mạnh Dịch Vân, kéo Như Ngọc ngồi xuống một bên.

https://thuviensach.vn

“Để quốc vương chê cười rồi” Mạnh Dịch Vân nói. Diệp Kỳ Phong cười gượng một tiếng, lắc đầu, “Vương phi rất thú vị” cũng chỉ có Mạnh Dịch Vân đủ quyền uy bảo bọc, nàng mới có thể tùy hứng như vậy.

Hàn Nguyệt Nguyệt giờ mới chú ý tới, Như Ngọc ăn mặc theo kiểu phụ nhân, mà y phục trên người không tầm thường, trong đại sảnh trừ hai người họ, không có nữ nhân khác, chẳng lẽ Như Ngọc chính là thê tử của Diệp Kỳ Phong?

Bị Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn chằm chằm, Như Ngọc ngượng ngùng cúi đầu. Mạnh Dịch Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, “Hiện tại thân phận Như Ngọc đã khác xưa, chú ý một chút.”

“Tìm khắp nơi cả 3 năm mà vẫn không thấy, thì ra là người giấu đi”, Hàn Nguyệt Nguyệt liếc Diệp Kỳ Phong, hắn lợi hại như vậy, sao lại không biết năm nay nàng tìm Như Ngọc.

“Tiểu thư, thật xin lỗi”, thấy nụ cười trên mặt Hàn Nguyệt Nguyệt biến mất, Như Ngọc kéo tay áo nàng nói.

Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu, “Mặc kệ có chuyện gì, lâu vậy không có tin tức của ngươi, làm chúng ta lo lắng muốn chết”, nhất định là bị tên kia giấu đi.

Diệp Kỳ Phong đành cười làm lành, “Vương phi muốn trách thì trách bổn vương đi, là bổn vương sơ sót, mấy năm nay đúng là Như Ngọc ở chỗ bổn vương”, cứu được một người ở bờ sông, không ngờ là nha hoàn của Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Sau này sẽ tìm ngươi tính sổ, hai người nói chuyện đi, ta dẫn Như Ngọc đi Trúc Viên”, Hàn Nguyệt Nguyệt lôi Như Ngọc đi.

Như Ngọc đã ở vương phủ một thời gian, nên cũng coi như quen thuộc. Hai người đi tới Trúc Viên, Hàn Nguyệt Nguyệt cho nha hoàn lui

https://thuviensach.vn

hết, Trúc Thanh bưng trà và bánh ngọt lên.

Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay Như Ngọc, nhìn lên nhìn xuống đánh giá, “Mấy năm không thấy, Như Ngọc trổ mã rồi.”

“Tiểu thư, là Như Ngọc không tốt, không về sớm chút, để tiểu thư lo lắng.”

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Trở về là tốt rồi, mấy nha đầu kia mà thấy ngươi, nhất định vui mừng muốn chết, Như Họa và Tuyết đi theo Tiểu Tinh bảo là muốn đi học hỏi kinh nghiệm, Tư Tư và Như Song thì đang ở Tứ Phương Thành. À, đúng rồi, tháng trước Tư Tư sinh nữ nhi, không biết bộ dạng ra sao, ta định mấy ngày nữa đi thăm”, Hàn Nguyệt Nguyệt huyên thuyên nói.

“Vương gia đối tiểu thư thật tốt”, Như Ngọc rất hâm mộ, vương gia chung tình, vương phi mới sống thoải mái như vậy.

“Tên kia đối ngươi không tốt? Quên hỏi, hai người thành thân lúc nào? Có phải là hắn bức ngươi?” Hàn Nguyệt Nguyệt lo lắng hỏi, nếu thật Diệp Kỳ Phong làm chuyện có lỗi với Như Ngọc, nàng nhất định không bỏ qua cho hắn.

Như Ngọc cười cười, “Không có, quốc vương đối Như Ngọc rất tốt, chỉ là thấy tiểu thư như vậy, có chút hâm mộ thôi”.

“Như Ngọc, nói thật đi, ngươi gả cho hắn là tự nguyện sao?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêm túc hỏi, bọn họ thành thân không lâu, nhìn bộ dáng Như Ngọc như vậy, hình như là có gì uất ức.

Như Ngọc cúi đầu, “Quốc vương cứu Như Ngọc một mạng, báo đáp là phải”

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ cứu một mạng là phải lấy thân báo đáp, xạo quá. “Vậy ngươi không thích hắn?”

Thấy Như Ngọc không nói lời nào, Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, “Đi, ta làm chủ cho ngươi, hôn sự này không tính, ta sẽ không để ngươi chịu uất ức”.

Thấy Hàn Nguyệt Nguyệt phản ứng lớn như vậy, Như Ngọc kéo tay Hàn Nguyệt Nguyệt. “Tiểu thư, không phải”, bảo mình nói thế nào đây, hắn là trượng phu của mình, có gì thích hay không thích.

Hai người hàn huyên thật lâu, cho đến khi tiền viện truyền lời tới gọi ăn cơm, hai người mới ngừng. Lần này, Diệp Kỳ Phong và Như Ngọc và khách quý, Hàn Nguyệt Nguyệt và Mạnh Dịch Vân tự mình chiêu đãi.

Những người làm trong vương phủ lâu năm đều biết Như Ngọc, nhưng không dám hỏi thăm, bây giờ người ta là hoàng hậu trên cao, không còn là tiểu nha hoàn nữa rồi. Vương quản gia thầm cảm thấy may mắn, ngày xưa không có đắc tội Như Ngọc, nếu không giờ thảm!

Trúc Thanh và Kim Thu thầm hâm mộ, năm đó đều là nha hoàn của vương phi, giờ người ta đã thành phượng hoàng, mình vẫn là một nha hoàn nho nhỏ, không thể không cảm thán Như Ngọc tốt số.

Diệp Kỳ Phong và Như Ngọc ở vương phủ hơn 20 ngày, đã truyền tin đến Dược Cốc, nhưng vẫn không thấy Y Huyên đến. Diệp Kỳ Phong cũng nghĩ thông, nếu Y Huyên không muốn, vậy thì thôi, chỉ cần biết Y Huyên sống tốt là được, xem như đạt được ước nguyện năm đó của mẫu thân.

Như Ngọc đi, Hàn Nguyệt Nguyệt rất không nỡ, đáng tiếc không thể chia tách phu thê người ta được, đành trơ mắt nhìn Như Ngọc bị Diệp Kỳ Phong mang về Tây Lương.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Hôn Sự Của Trương Tiểu Tinh

Vốn Hàn Nguyệt Nguyệt định đến Dược Cốc ăn tết, nhưng Mạnh Dịch Vân quá bận, hơn nữa giờ bên người nàng còn có tiểu hoàng đế, không thể tự tiện như ngày xưa được, cứ thế kéo dài đến giữa tháng 12, tuyết phủ đầy Dược Cốc, mới từ bỏ hẳn ý định.

Rất nhiều người đến chúc tết, Hàn Nguyệt Nguyệt giao hẳn cho quản gia tiếp đón, dù sao với địa vị bây giờ của nàng, không ai dám đắc tội, nhi tử nàng là hoàng thượng, mặc dù còn nhỏ không có thực quyền, nhưng thực quyền cũng nằm trong tay trượng phu nàng chứ ai? Mạnh Dịch Vân lại không dám đắc tội nàng, cho nên ở Đại Khánh, người có địa vị tối cao nhất chính là nàng mới đúng.

Hàn Nguyệt Nguyệt đang chuẩn bị quà năm mới, tiểu hoàng đế Mạnh Giang Thụy đã chạy rất vững, ôm lấy chân Hàn Nguyệt Nguyệt, mắt sáng rỡ nhìn chằm chằm đồ trên tay nàng.

Hàn Nguyệt Nguyệt cho hai nhi tử bao tay nàng tự chế, mấy ngày nay trời càng ngày càng lạnh, hai đứa lại ngày ngày chạy loạn khắp sân.

“Vương phi, Tiểu Tinh cô nương trở lại”, Kim Thu vào báo. Hàn Nguyệt Nguyệt quay đầu lại, “Thật? Người đâu”. Đã hơn nửa năm không thấy người, bên ngoài thì có gì hay ho chứ? Được rồi, nói thật, nàng đang ghen tỵ, ghen tỵ ba nha đầu kia có thể đi chơi, còn mình phải ở suốt chỗ này.

“Gặp vương gia trước cửa, nên giờ đang ở thư phòng”, Kim Thu nói. Hàn Nguyệt Nguyệt đứng dậy, “Ngươi đi thư phòng chờ, khi nào bọn họ đi

https://thuviensach.vn

ra, bảo lập tức tới gặp ta.”

Kim Thu lui ra ngoài. Một lát sau, Như Họa, Như Tuyết và Tiểu Tinh tới phòng Hàn Nguyệt Nguyệt. Như Họa Như Tuyết chạy tới ôm Hàn Nguyệt Nguyệt, “Tiểu thư, bọn nô tỳ nhớ tiểu thư muốn chết luôn.”

Hàn Nguyệt Nguyệt gỡ tay Như Tuyết ra, “Buông tay, ngạt chết ta”. Như Tuyết cười hì hì buông tay, mở bọc đồ, lòi ra mấy bộ y phục.

“Tiểu thư, ở đây này” Trương Tiểu Tinh đem bọc hành lý của mình tới, để trước mặt Hàn Nguyệt Nguyệt. Vì mấy thứ này, ba người bọn họ phải chạy hơn nửa Đại Khánh.

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy ra một cây linh chi, khá lớn, chắc phải mấy chục năm, nhiều thêm mấy cây thì tốt rồi, đáng tiếc khó kiếm .

“Cực khổ rồi, về nghỉ ngơi đi, buổi tối mở tiệc tẩy trần cho các ngươi”, Hàn Nguyệt Nguyệt vui mừng nhận lấy linh chi, “Ủa? Không phải Hắc Ưng đi với các ngươi sao? Người đâu?”

“Đang bị Trương Nghiêm quấn lấy, ở ngoài viện ạ”. Hiện tại võ công của Trương Nghiêm rất khá, Trương Tiểu Tinh không đủ khả năng dạy nó nữa, nên mỗi lần nhìn thấy Hắc Ưng liền quấn lấy, muốn Hắc Ưng dạy nó.

“A, sắp tết rồi, nhân cơ hội này thành thân luôn đi, bằng không qua năm mới, các ngươi đi nữa, lại kéo đến khi nào”, Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Như Họa lập tức chạy đến bên cạnh Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Thật ạ? Tốt quá, tiểu thư không biết đâu, trên đường hai người họ rất chán, không nói chuyện gì hết, hại nô tỳ và Như Họa cũng không dám nói.” Hắc Ưng đại ca không thích nói chuyện, Tiểu Tinh tỷ lại lạnh nhạt, cứ tiếp tục như vậy, khiến bọn họ rất lo lắng.

https://thuviensach.vn

Trương Tiểu Tinh cúi đầu. Như Họa kéo tay Trương Tiểu Tinh, “Hắc Ưng đại ca thật không hiểu phong tình, tiểu thư không thể dễ dàng cho huynh ấy được.”

Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “Lúc trước ta và vương gia đã đề cập đến, quả thật không thể để hắn quá dễ dàng, được rồi về nghỉ ngơi đi”. Sau đó, Mạnh Dịch Vân đến, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt cứ đi tới đi lui, không biết đang vội cái gì.

“Về rồi?” Nghe tiếng bước chân, Hàn Nguyệt Nguyệt nói, không nhìn cũng biết là Mạnh Dịch Vân.

“Giấu gì vậy?” Mạnh Dịch Vân tới bàn ngồi xuống.

Hàn Nguyệt Nguyệt không ngẩng đầu đáp, “Linh chi, phải giấu kỹ chút, nếu không lại bị hai nhóc kia lôi ra chơi.” Hiện tại là thời kỳ hai đứa rất tò mò với xung quanh, luôn thừa dịp nàng không chú ý, lôi hết những thứ có thể lôi trong nhà ra vãi đầy đất.

Hàn Nguyệt Nguyệt đứng lên ghế, cất kỹ linh chi vào hộp, bỏ trên tủ, vỗ vỗ tay, cao vậy, chắc hai đứa không lấy được đâu, cất ghế về chỗ cũ, tới ngồi đối diện với Mạnh Dịch Vân.

“Đây là gì?”, Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn cái hộp trên bàn, cầm lên, xem thử, thấy vật bên trong rất kích động, đều là thứ quý hiếm à, có tiền cũng không mua được.

“Là sính lễ của Hắc Ưng”, Mạnh Dịch Vân nói. Hàn Nguyệt Nguyệt ngẩng đầu lên nhìn Mạnh Dịch Vân, “Chàng đứng bên phe địch?”

Những thứ này, chỉ là lúc nhàm chán nàng nói chơi, Hắc Ưng sao biết được, nhất định là do Mạnh Dịch Vân nói, muốn mua chuộc nàng? Quá xem thường nàng rồi!

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân im lặng, “Tâm tư của nàng, ngay cả Đoàn Đoàn và Viên Viên đều nhìn ra, còn cần ta nhắc hắn sao?”

Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, “Rõ vậy sao?” nàng hơi tham tài chút thôi, rất bình thường mà.

“Hắn nhờ chàng đến cầu hôn?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Mạnh Dịch Vân “Ừ” một tiếng, thật ra lúc Hắc Ưng giao những thứ này, chỉ nói chuyển cho vương phi, bất quá đoán không lầm, thì chính là cầu hôn.

Hàn Nguyệt Nguyệt đặt khối noãn ngọc trong tay, quả thật có hơi ấm truyền tới, rất kỳ diệu.

“Chắc là hắn dốc hết vốn liếng rồi hen? Chàng phát cho Hắc Ưng mỗi tháng bao nhiêu bạc?” không thể để Tiểu Tinh uất ức được.

“12”, 12 lượng bạc là rất cao đối với chức thị vệ rồi. Thị vệ trong cung cũng chỉ có 5 lượng một tháng. Hàn Nguyệt Nguyệt nhíu mày, “Ít như vậy làm sao nuôi nổi Tiểu Tinh? Mỗi lần Tần Minh trở lại đều mang rất nhiều quà cho Trúc Thanh, ta còn tưởng lương bổng thị vệ rất cao chứ”. Mỗi lần Tần Minh trở lại sẽ mang rất nhiều quà cho Trúc Thanh, thường nói nước phù sa không chảy ruộng ngoài, cũng là chuyện tốt, nên nàng mới mắt nhắm mắt mở cho qua.

“A, ta biết rồi, có phải Tần Minh ăn chặn nhiều không? Biết ngay tên kia không thành thật mà. Chàng giao chuyện tiền trang cho Hắc Ưng quản một nửa đi, nếu không về sao bọn họ có con phải nuôi thế nào?” Hàn Nguyệt Nguyệt nói. Mạnh Dịch Vân bị sặc nước trà. Hàn Nguyệt Nguyệt vội lấy khăn tay lau giúp, “Chàng lớn vậy rồi, uống trà cũng không xong.”

Mạnh Dịch Vân thật bị Hàn Nguyệt Nguyệt dọa, bất đắc dĩ nói, “Đừng lo lắng, Hắc Ưng cũng không phải kẻ cù lần đâu.”

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt ồ một tiếng, đứng dậy, lấy mớ bảo bối của mình ra, đưa cho Mạnh Dịch Vân nhìn. “Chàng nói những thứ này làm của đồ cưới cho Tiểu Tinh được không?” Sính lễ quý trọng như vậy, nàng cũng không thể quá keo kiệt.

Mạnh Dịch Vân liếc nhìn, nói: “Coi như không có đồ cưới, tên kia cũng không dám đối xử tệ với Tiểu Tinh đâu”.

Hàn Nguyệt Nguyệt suy nghĩ một chút, đi tới cửa, hô to, “Tô nương, đi tìm Hoàng lịch tới đây”, Tô nương đang bận may y phục, nghe thấy tiếng Hàn Nguyệt Nguyệt vội vàng để xuống, đi ra ngoài.

“Ta đại diện nhà gái, chàng đại diện nhà trai, bây giờ chúng ta bàn bạc một chút chuyện cả đời của hai người họ”, Hàn Nguyệt Nguyệt lật lật tờ Hoàng lịch trên tay nói.

Mạnh Dịch Vân đoạt lấy Hoàng lịch trên tay Hàn Nguyệt Nguyệt ném qua một bên, “Để cho bọn họ tự lo đi”, đứng dậy ôm lấy Hàn Nguyệt Nguyệt đi thẳng vào trong.

“Chàng làm gì đấy? Ban ngày ban mặt, mau buông ta xuống” Mạnh Dịch Vân không để ý tới. Hàn Nguyệt Nguyệt cắn, “Con vẫn còn ở ngoài, mau buông ra”, người này mắc chứng gì vậy, hứng lên là ôm nàng đi, đã là vợ chồng già, tất yếu kích thích như vậy sao?

Qua Nguyên tiêu, Hàn Nguyệt Nguyệt liền bắt đầu chuẩn bị cho hôn lễ của Hắc Ưng và Trương Tiểu Tinh. Không khí vui mừng bao trùm vương phủ, định ngày là mùng 6 tháng 3. Thật ra đây là do Hàn Nguyệt Nguyệt tự quyết định, hai người trong cuộc vẫn không biết gì hết, cho đến lúc Tô nương tới cửa, nói may đồ cưới, hai người mới biết.

Hắc Ưng không nói gì, đứng yên cho Tô nương đo người. Trương Tiểu Tinh lại xấu hổ chạy ra ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt cười ha ha, “Không

https://thuviensach.vn

sao, tính nàng hay thẹn thùng, dù sao số đo của Tiểu Tinh cũng đã biết, cứ may theo là được". Tô nương gật đầu một cái, biểu hiện đã biết.

Đo xong, Tô nương lấy ra mấy tấm vải cho Hàn Nguyệt Nguyệt chọn, Hàn Nguyệt Nguyệt nhất định là phải chọn loại tốt nhất.

Hàn Nguyệt Nguyệt chuẩn bị rất nhiều đồ cưới, gửi tin báo cho Tư Tư. Nhà đó có 4 người nên tương đối chậm chạp, đến hơi trễ. Bất quá Như Song lại rất nhanh chạy đến vương phủ, mấy nha đầu ngày ngày tụ tập tán gẫu với Trương Tiểu Tinh, có lúc lại trêu chọc Hắc Ưng.

"Rốt cuộc cũng tới, nhanh vào đi, thư đã gửi lâu vậy, mà giờ mới đến", Hàn Nguyệt Nguyệt trách chút. Lục Tư Tư tay ôm nữ nhi, "Không có cách nào, vừa ra cửa, những chưởng quỹ kia lại đưa tin nói có chuyện, đi xem một chuyến, nên đến trễ."

Trong tay Tống Thanh và Tống Ngọc cầm rất nhiều quà, quản gia vội cho người nhận lấy. Hàn Nguyệt Nguyệt an bài chỗ ở cho cả nhà họ.

"Cho ta xem bảo bảo nào" Hàn Nguyệt Nguyệt nhận lấy đứa bé trên tay Lục Tư Tư, mềm nhũn, hai mắt thật to, rất đáng yêu, bị nàng chọc cười khanh khách. "Tên gì?" Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi.

Lục Tư Tư đáp, "Tống Trân Trân, là Tống đại ca đặt". Hàn Nguyệt Nguyệt cười cười, "Cả nhà các ngươi đều là bảo vật, vừa ngọc vừa trân châu."

Lục Tư Tư bị Hàn Nguyệt Nguyệt chọc cười, nói "Nô tỳ cũng nói vậy, nhưng Tống đại ca cứ kiên quyết đặt thế."

"Nữ nhi quý giá, giống như một viên trân châu, cần yêu thương chăm sóc thật tốt, Tống Thanh rất thương nó." Lục Tư Tư gật đầu, "Nếu tiểu thư thích nữ nhi, sinh một đứa đi."

https://thuviensach.vn

“Làm gì dễ dàng như vậy. Đi đường mệt không, nghỉ ngơi trước đi, rồi gặp mấy nha đầu kia sau, mấy nha đầu đó cứ nhắc nữ nhi ngươi mãi đấy”.

“Đã lâu không gặp bọn họ, cũng rất nhớ”. Hàn Nguyệt Nguyệt dẫn cả nhà Tống Thanh vào viện, người làm trong phủ thấy thế đều nghĩ, vương phi tự mình tiếp đón, khẳng định thân phận không tầm thường.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Tiểu Quận Chúa

"Vương gia, nô tỳ bưng chút đồ ăn tới ạ?" Thừa dịp Hàn Nguyệt Nguyệt không có ở đây, Trúc Thanh hỏi. Không biết tại sao, mấy ngày nay khẩu vị của vương phi rất lạ, khẳng định vương gia không quen, đáng tiếc vì rất yêu vương phi, chỉ có thể cùng ăn.

Mạnh Dịch Vân nghĩ nghĩ nói, "Mang chút cháo đến đây đi", vừa rồi quả thật ăn không nhiều, củ cải khô vừa khô vừa cứng, còn măng chua vừa chua vừa cay, quả thật không phải cho người ăn, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt ăn ngon lành như vậy, Mạnh Dịch Vân thật hoài nghi, không biết gần đây Hàn Nguyệt Nguyệt có bị cái gì kích thích hay không.

Hàn Nguyệt Nguyệt tắm xong ra ngoài, thấy Mạnh Dịch Vân đang húp cháo, mùi cháo thơm lan tỏa khắp nơi, nàng nuốt nước miếng, đi tới, "Chưa ăn no?", từ trước đến giờ Mạnh Dịch Vân không thường ăn khuya.

Mạnh Dịch Vân ngẩng đầu, thấy một đôi mắt to nhìn chằm chằm cái chén trước mặt mình, hỏi "Muốn ăn?". Hàn Nguyệt Nguyệt vội vàng gật đầu, "Thơm quá, hấp dẫn ghê".

Nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt ăn gấp như chưa ăn cơm tối, Mạnh Dịch Vân có chút lo lắng, "Ăn ít chút, nhiều quá nửa đêm lại la đầy bụng", nhớ không lầm thì vừa rồi nàng đã ăn đến ba chén cơm.

Hàn Nguyệt Nguyệt ợ một tiếng, để muỗng xuống, cầm khăn tay chùi miệng, "Không sao, ta còn có thể ăn thêm chén nữa". Mạnh Dịch Vân vội bảo Trúc Thanh bưng phần còn lại đến, bị Hàn Nguyệt Nguyệt chén sạch.

https://thuviensach.vn

“Gần đây có phải có chỗ nào không thoải mái không?” hai người nằm trên giường, Mạnh Dịch Vân hỏi.

Hàn Nguyệt Nguyệt lắc đầu, “Không có mà, sao vậy?” Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tóc Mạnh Dịch Vân chơi.

“Trước kia chẳng phải rất sợ mập sao? Giờ ăn nhiều như vậy?” Mạnh Dịch Vân sờ sờ eo Hàn Nguyệt Nguyệt, hình như nhiều thịt hơn trước một ít, mềm mềm.

“Ta mập? Ở đâu? Ta cũng cảm thấy gần đây mặt tròn hơn trước nhiều” nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt lập tức ngồi dậy, nhìn Mạnh Dịch Vân hỏi, dưa tay sờ sờ mặt mình, lại sờ sờ eo.

“Eo lớn! Trời ạ!” Hàn Nguyệt Nguyệt xuống giường, đi tới trước gương, túm y phục nhìn nhìn, mập thật! Trước đây nàng ăn bao nhiêu cũng không mập được, sao giờ mới ăn mấy ngày đã thành ra thế này rồi.

Mạnh Dịch Vân lắc đầu nhìn nữ nhân đang lo lắng trước mặt, “Vừa đủ, không mập!” Hàn Nguyệt Nguyệt leo lên giường, nằm xuống, kéo chăn đắp lên, nhắm mắt lại.

“Sao vậy?” Mạnh Dịch Vân hỏi, mới rồi còn lo lắng, đảo mắt đã đi ngủ.

“Có thể là đã lâu không vận động mới vậy, mau ngủ, từ ngày mai trở đi, mỗi sáng sớm ta sẽ dậy chạy bộ, nhất định ốm lại như xưa” Hàn Nguyệt Nguyệt nghiêng người, không để ý Mạnh Dịch Vân nữa.

Mỗi ngày Mạnh Dịch Vân vào triều từ rất sớm, lúc đó Hàn Nguyệt Nguyệt còn ngủ. Sáng sớm nay, Mạnh Dịch Vân dậy sớm như mọi hôm, nhớ ra lời tối qua của Hàn Nguyệt Nguyệt, bèn gọi, “Nguyệt Nguyệt? Nguyệt Nguyệt? Dậy chạy bộ kìa!” Kêu vài tiếng, Hàn Nguyệt Nguyệt vẫn

https://thuviensach.vn

không tỉnh, Mạnh Dịch Vân đành thôi, dù hắn gọi thế nào đi nữa, nàng không muốn dậy, cũng không có cách.

Đến khi Hàn Nguyệt Nguyệt thức dậy, nắng đã lên ba sào, Trúc Thanh đi vào, thấy nàng ngồi ngẩn người trên giường, nói "Vương phi, đứng dậy rửa mặt thôi!"

Hàn Nguyệt Nguyệt lấy lại tinh thần, "Vương gia vào triều lâu chưa?" Trúc Thanh sửng sốt, trả lời, "Vương gia đã về, thấy vương phi còn chưa tỉnh, lại đi ra ngoài rồi." Hàn Nguyệt Nguyệt than thở một tiếng, thì ra đã trễ thế này.

"Tiểu thư" Trương Tiểu Tinh vào cửa, thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang ăn gì đó, đi tới. Hàn Nguyệt Nguyệt nghe tiếng Trương Tiểu Tinh ngẩng đầu lên, "Chờ ta một chút, xong ngay đây."

Mấy ngày trước đã hẹn, trời nóng quá, đi biệt trang ở vài ngày, có thể tắm suối nước nóng, Hàn Nguyệt Nguyệt rất thích, đáng tiếc Mạnh Dịch Vân không có thời gian, nếu không cả nhà đi thì vui biết bao nhiêu, hiện tại chỉ có thể đi với Hắc Ưng và Tiểu Tinh mấy ngày.

"Nương, nương" Đoàn Đoàn và Viên Viên chạy vào, kéo tay áo Hàn Nguyệt Nguyệt, "Nương, chúng con cũng muốn đi", nghe nha hoàn nói Hàn Nguyệt Nguyệt phải ra khỏi phủ, hai tiểu tử liền lập tức chạy tới, rất sợ mẫu thân bỏ bọn họ lạ, đi chơi một mình.

"Dựa vào mấy ngày nay hai đứa biểu hiện rất tốt, được rồi, nhanh đổi y phục đi, nếu chậm, ta không chờ nha." Hàn Nguyệt Nguyệt nói.

"Nương chờ chút, chúng con xong ngay", hai đứa chạy vội đi, Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ cười, vốn định dẫn hai đứa nó theo mà.

Quản gia phái thêm mấy thị vệ đi theo, đoàn người chậm rãi xuất phát, bốn người ngồi trong xe ngựa, hai nhóc không chịu ngồi yên chút nào, chốc

https://thuviensach.vn

chốc vén rèm xe lên, nhìn đường phố náo nhiệt, huơ tay múa chân đầy thích thú, đều do Mạnh Dịch Vân cả, không cho nàng ra ngoài cũng thôi đi, ngay cả nhi tử cũng giam lại.

“Nương, kia là cái gì?” Viên Viên chỉ ra bên ngoài. Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn theo nói, “Đó là Băng đường hồ lô”.

“Có thể ăn ạ?” Hàn Nguyệt Nguyệt gật đầu, “Có thể, chua chua ngọt ngọt”. Nghe vậy, Viên Viên lập tức kéo tay áo Hàn Nguyệt Nguyệt.

“Nương, mua cho Viên Viên được không, Viên Viên cũng muốn ăn chua chua ngọt ngọt, Viên Viên sẽ không nói cho phụ thân”, Viên Viên bảo đảm nói, thật ra mẫu tử ba người cũng thường làm một ít chuyện nho nhỏ giấu Mạnh Dịch Vân, xong hẹn không ai được nói.

Thấy vẻ mặt nghiêm túc của Viên Viên, Đoàn Đoàn mong đợi nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, “ Được, bất quá không thể ăn nhiều, ăn nhiều sẽ bị sâu răng, biết không?”

Hai nhóc vội vàng gật đầu, chỉ sợ Hàn Nguyệt Nguyệt đổi ý. Trương Tiểu Tinh vén rèm lên, bảo người đánh xe đi mua.

Xe ngựa chậm rãi đi. Đoàn Đoàn và Viên Viên đã no bụng, ngáp mấy cái, nằm trong lòng Hàn Nguyệt Nguyệt ngủ thiếp đi.

Đột nhiên xe ngựa dừng lại, ngựa hí vang lùi mấy bước. Hàn Nguyệt Nguyệt đang ngủ gục, theo quán tính của xe ngựa, bụng đụng vào thành xe. Trương Tiểu Tinh ôm chặt Đoàn Đoàn, ổn định xong, lớn tiếng hỏi, “Chuyện gì vậy?”

“Bẩm phu nhân, phía trước bỗng nhiên có một người chạy ra giữa đường”, phu xe khẩn trương nói, trong xe ngựa có vương phi và tiểu hoàng thượng đó!

https://thuviensach.vn

“Buông ra, ta muốn giết tiểu tiện nhân kia”, bên ngoài truyền đến tiếng mắng chửi, Đoàn Đoàn và Viên Viên bị dọa tỉnh, nhăn mặt, Hàn Nguyệt Nguyệt hôn nhẹ trán hai con.

“Viên Viên ngồi đây nha”, Trương Tiểu Tinh vén rèm lên thấy một phụ nhân đang bị thị vệ giữ lại, nhảy xuống xe, hỏi:“Chuyện gì?”

Thấy Trương Tiểu Tinh mấy thị vệ cúi đầu, “Vị phu nhân này mau bảo thị vệ nhà người thả ta ra, không thì tiểu tặc kia chạy mất”, nữ nhân kia vội nói.

“Điêu phụ to gan, dám chửi bậy, phiền tẩu tử báo với phu nhân một tiếng, tại hạ dẫn người này đi ra”.

Phụ nhân kia sợ nhảy dựng, không dám hừ một tiếng. Trương Tiểu Tinh nhìn chung quanh, thấy cách đó không xa có một nử tử, hình như đang trốn chạy.

“Thả người đi, chúng ta còn phải lên đường” Trương Tiểu Tinh nói. Thị vệ thả tay ra, phụ nhân được tự do, hướng Trương Tiểu Tinh cúi người, “Đa tạ phu nhân”, nói xong, đuổi theo nữ tử trước mặt.

“Tiểu thư, sao vậy? Chỗ nào không thoải mái?” Trương Tiểu Tinh vào lại xe ngựa, thấy sắc mặt Hàn Nguyệt Nguyệt tái nhợt, chau mày, gấp gáp hỏi.

“Trở về phủ, nhanh lên!” Hàn Nguyệt Nguyệt cảm giác bụng rất đau, thấy Trương Tiểu Tinh vội nói, hai đứa bé ngồi bên cạnh đã sắp khóc rồi.

Trương Tiểu Tinh biết tình hình không ổn, lập tực bảo thị về chạy về vương phủ thông báo trước. Xe ngựa chạy nhanh quá, xóc nảy, Hàn Nguyệt Nguyệt miễn cưỡng tươi cười, an ủi hai con.

https://thuviensach.vn

Mạnh Dịch Vân nhận được tin, lập tức về phủ, thấy Trương Tiểu Tinh đang dỗ hai nhi tử, đi nhanh qua. Thấy Mạnh Dịch Vân, Viên Viên và Đoàn Đoàn chạy tới ôm lấy chân Mạnh Dịch Vân "Phụ thân, phụ thân".

Trương Tiểu Tinh nói, "Vương gia vào thăm vương phi đi". Dụ hai nhi tử thả mình ra, Mạnh Dịch Vân bước nhanh vào phòng, chỉ thấy Hàn Nguyệt Nguyệt đang tựa vào đầu giường, Trúc Thanh bưng chén thuốc đút.

"Vương gia" thấy Mạnh Dịch Vân đến, Trúc Thanh đứng lên, lui ra ngoài.

"Sao vậy, đột nhiên lại không thoải mái?" Mạnh Dịch Vân ngồi ở mép giường, vuốt ve mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, lo lắng hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, "Không sao, chỉ là có chút dọa nữ nhi chúng ta thôi".

Mạnh Dịch Vân sửng sờ, kinh ngạc cầm tay Hàn Nguyệt Nguyệt, mắt nhìn bụng nàng, "Nàng nói, nàng mang thai?"

Thấy vẻ ngây người của Mạnh Dịch Vân, Hàn Nguyệt Nguyệt đem tay mình bao lên bàn tay kia, "Ừ, có phải lần đầu tiên làm phụ thân đâu, sao kinh ngạc như vậy?"

Mạnh Dịch Vân nâng mặt Hàn Nguyệt Nguyệt, "Về sau an phận ở trong viện, không được đi đâu hết", nếu hôm nay có chuyện không hay gì, hắn biết làm sao?

Hàn Nguyệt Nguyệt sụ mặt xuống, đẩy tay Mạnh Dịch Vân ra, "Mới 20 ngày, không có gì đâu, cũng chẳng phải lần đầu mang thai, hơn nữa, nữ nhân có thai phải giữ tâm tình thoải mái, đứa bé mới khỏe mạnh được" mỗi ngày ngồi ngốc ở đây chờ ăn chờ uống, không chán chết mới lạ đó.

"Không cho phép phản kháng, từ giờ trở đi, phải nghe lời ta, phải mời Công Tôn thái y đến khám." Nghe Mạnh Dịch Vân nói, Hàn Nguyệt Nguyệt than một tiếng, nhỏ giọng nói thầm "Chàng là đại phu hay là ta"

https://thuviensach.vn

Công Tôn thái y bị Mạnh Dịch Vân bắt viết phương thuốc cho Hàn Nguyệt Nguyệt điều dưỡng thân thể, nhưng vương phi là thần y nổi tiếng khắp nơi, một thái y nho nhỏ như hắn sao dám múa rìu qua mắt thợ, bất quá không dám kháng mệnh, đành dọn dẹp y phục vào ở vương phủ, thời thời khắc khắc đợi lệnh.

Dù sao, nói gì Mạnh Dịch Vân cũng sẽ không nghe, Hàn Nguyệt Nguyệt lười so đo. Nếu thái y tới bắt mạnh, nang liền duỗi tay ra, hốt thuốc thì nghía một cái, chỉ cần không có gì không ổn, thì thôi. Mạnh Dịch Vân xem nàng giống như đồ dễ vỡ, mỗi ngày làm gì hắn đều muốn biết hết, ngay cả thời gian chơi với hai nhi tử cũng bị rút ngắn.

“Nương, muội muội ở trong này thật sao?” Đoàn Đoàn và Viên Viên nhìn chằm chằm bụng Hàn Nguyệt Nguyệt, tò mò hỏi, muốn đưa tay sờ thử, lại không dám.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG GIA TA BIẾT SAI RỒI

Loan Loan

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Kết Cục

“Đúng vậy, bất quá hiện tại muội muội xấu hổ, khi nào thân với hai con rồi, muội muội sẽ ra” Hàn Nguyệt Nguyệt cười nói. Lần trước Viên Viên nháo muốn nàng ôm, nàng thương con liền ôm lên, ai ngờ Mạnh Dịch Vân trở về thấy thế, đen mặt, ôm lấy nhi tử trong tay nàng, hung hăng dạy dỗ một phen.

Từ sau lần đó, hai nhóc không dám náo loạn nữa, làm gì cũng sợ phải hỏi trước, Hàn Nguyệt Nguyệt rất đau lòng, mắng Mạnh Dịch Vân một trận tơi bời.

Hàn Nguyệt Nguyệt ốm nghén, rất nhiều thứ không ăn được, thấy là muốn ói, nhưng vì con, dù khó chịu thế nào, vẫn ráng ăn một ít.

Công Tôn thái y cũng gấp xoay quanh, lão là đại phu, có phải đầu bếp đâu, mà chỉ cần vương phi vừa nôn, vương gia liền lập tức kéo lão đi bắt mạch, kê đơn, mấy ngày qua, tinh thần chịu đủ hành hạ.

Đầy 3 tháng, khẩu vị Hàn Nguyệt Nguyệt khôi phục như xưa, bụng to hơn một chút, thật ra nàng nhìn không ra, nhưng Mạnh Dịch Vân giúp nàng đo eo nói vậy, còn nói làm như nữ nhi sắp ra rồi, thần kinh cười hề hề hà hà. Hàn Nguyệt Nguyệt rất chú trọng dưỡng thai, lúc mang thai Đoàn Đoàn và Viên Viên mỗi ngày nàng đều kể chuyện xưa cho đứa bé trong bụng nghe, giờ công tác vĩ đại này giao cho Mạnh Dịch Vân.

Mạnh Dịch Vân cảm thấy rất hoang đường, nhưng không cãi được Hàn Nguyệt Nguyệt kiên trì. Bất quá ngoài chuyện đánh giặc sa trường, chuyện xưa hắn không biết gì hết. Hàn Nguyệt Nguyệt đành thừa dịp ban

https://thuviensach.vn

ngày nhàm chán, bảo Thanh Trúc và Kim Thu mang giấy bút tới, mình nói cho viết. Buổi tối trước lúc ngủ, lại đưa cho Mạnh Dịch Vân đọc.

“Sao vậy?” thấy Hàn Nguyệt Nguyệt không hài lòng, Mạnh Dịch Vân cau mày hỏi. Hàn Nguyệt Nguyệt chỉ vào một câu trên sách, nói, “Chỗ này phải dùng giọng kinh ngạc để đọc mới đúng.” người này thật cứng ngắc, chỉ biết đọc theo thôi, tuy không sót một chữ, nhưng ngữ điệu cứ đều đều.

“Được, ta đọc lại, đừng nóng” Mạnh Dịch Vân đành đọc lại. Đây quả thật còn khó hơn đánh trận, một đại nam nhân, dùng giọng như vậy đọc chuyện cổ tích, không phải muốn hành chết hắn sao?

Mạnh Dịch Vân đọc xong, ngẩng đầu lên, phát hiện Hàn Nguyệt Nguyệt đã sớm ngủ, bất đắc dĩ cười một tiếng, để người nằm xuống giường, đắp chăn kín, giờ đã là mùa thu, trời khá lạnh.

Thật ra hiện tại thai còn nhỏ, Hàn Nguyệt Nguyệt cũng không biết là nam hay nữ, nhưng nàng linh cảm là nữ nhi. Mạnh Dịch Vân thì không sao cả, chỉ cần là Hàn Nguyệt Nguyệt sinh, nam hay nữ hắn đều thích. Dưới sự cường điệu của Hàn Nguyệt Nguyệt Đoàn Đoàn và ViênViên cũng cho là trong bụng mẫu thân có muội muội, mỗi ngày đều nhìn bụng Hàn Nguyệt Nguyệt kêu nhiều lần.

Qua 5 tháng, bụng Hàn Nguyệt Nguyệt lớn hơn nhiều, Đoàn Đoàn và Viên Viên thấy muội muội lâu ra, cảm thấy phải thể hiện mình là một ca ca tốt, rất thích muội muội, nên lấy tất cả đồ chơi tới.

Hàn Nguyệt Nguyệt nhìn đống đồ chơi trước mắt, tò mò hỏi “Viên Viên không thích đồ chơi mẫu thân đưa sao?” Viên Viên lắc đầu, nghiêm túc nói, “Viên Viên rất thích muội muội, nên đưa cho muội muội chơi”.

Hàn Nguyệt Nguyệt buồn cười, “Đoàn Đoàn trở lại đây đi”, thấy Đoàn Đoàn còn định chạy đi, Hàn Nguyệt Nguyệt hô. Đoàn Đoàn trở về bên cạnh nàng, “Còn nữa”, bày tỏ mình còn chưa lấy hết.

https://thuviensach.vn

Hàn Nguyệt Nguyệt kéo tay hai con, “Muội muội còn nhỏ, chưa chơi được đâu, đợi muội muội lớn, rồi đưa được không?”

Viên Viên gật đầu, Đoàn Đoàn nhìn Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi, “Có phải muội muội không thích tụi con nên mãi vẫn không ra ạ?”. Hàn Nguyệt Nguyệt đổ mồ hôi, lắc đầu, “Không đâu, có hai ca ca tốt như vậy, muội muội mừng còn không kịp nữa là.”

“Thật ạ? Vậy sao muội muội còn chưa ra chơi với tụi con?” Vấn đề này giống như khi còn bé mẹ gạt là mua mình từ cửa hàng về vậy, quả nhiên không thể nói thật quá với trẻ con.

Hàn Nguyệt Nguyệt vuốt đầu Đoàn Đoàn, “Chưa tới lúc, đợi đến khi trời ấm rồi, muội muội sẽ ra.”

Đoàn Đoàn như bừng tỉnh, nghiêm túc nói, “Viên Viên, thì ra là do muội muội sợ lạnh”. Hàn Nguyệt Nguyệt im lặng, đứa nhỏ này trưởng thành thật sớm, mới 2 tuổi, mà hỏi nhiều như vậy.

Lại sắp hết một năm, vì hiện giờ Hàn Nguyệt Nguyệt là đối tượng quan trọng nhất cần bảo vệ của vương phủ, nên tất cả người đến chúc tết đều được quản gia tiếp đón, ngay cả Hoàng cửa mẫu dẫn con dâu đến thăm cũng bị ngăn ngoài cửa, may gặp Tiểu Tinh, cho nên mới được vào Trúc Viên.

Năm trước, Hoàng Dận thành thân, vốn Hàn Nguyệt Nguyệt muốn đi tham gia náo nhiệt, đáng tiếc Mạnh Dịch Vân không cho, nên đây là lần đầu tiên Hàn Nguyệt Nguyệt thấy mặt thê tử Hoàng Dận, rất ôn hòa, bộ dáng không tồi, Hoàng cữa mẫu nói mấy câu là lại nhắc đến con dâu, xem ra sống chung không tệ.

“Nhị biểu ca cũng sắp thành gia chứ?” Hàn Nguyệt Nguyệt hỏi. Vốn đang tươi cười, Hoàng phu nhân than thở, “Ai, cũng 20 tuổi rồi, mấy ngày trước ta chuẩn bị cho nó vài mối, cô nương kia bộ dáng được, lại hiểu

https://thuviensach.vn

chuyện, đáng tiếc nó không đồng ý, ta và cậu con cũng không có biện pháp, nhi tử lớn muốn tự quyết định, sao chịu nghe chúng ta."

Hàn Nguyệt Nguyệt khẽ mỉm cười, "Nhị biểu ca tự có chủ ý, cữu mẫu và cữu phụ cứ hưởng phúc là được, sợ là biểu ca muốn tập trung vào sự nghiệp, khuyên nhiều một chút, đại biểu ca đã thành thân, chẳng mấy chốc sẽ có con, đến lúc đó, nhị biểu ca sẽ thấy hâm mộ, sợ gì không chịu thành thân?"

Hoàng phu nhân cười cười, "Con nói phải, Dận nhi thành thân coi như ta cũng yên lòng, nhi tử tự có phúc của nhi tử, ta cũng không muốn quản nhiều, miễn nó thích, chỉ cần xuất thân trong sạch, ta sẽ không phản đối."

Hoàng phu nhân nghĩ thoáng như vậy, chắc là trước đây Hoàng lão phụ nhân đối với bà rất tốt, nên mới không có ý tưởng gây khó dễ cho nàng dâu.

Thê tử Hoàng Dận vẫn ai tĩnh ngồi một bên, Hàn Nguyệt Nguyệt thỉnh thoảng liếc mắt nhìn, coi như là người an phận. Tiễn hai người đi, Hàn Nguyệt Nguyệt mới có thời gian nói chuyện với Tiểu Tinh.

Tháng 3, trời dần ấm lên, cỏ cây bắt đầu nảy mầm thay lá. Đoàn Đoàn và Viên Viên lại bắt đầu hỏi Hàn Nguyệt Nguyệt: trời ấm rồi, sao muội muội còn chưa ra?

Hàn Nguyệt Nguyệt nằm trên giường êm vuốt bụng, "Trong khoảng thời gian này, nếu các con ngoan ngoãn, muội muội sẽ ra."

Đoàn Đoàn và Viên Viên ngoan ngoãn hơn 10 ngày, vẫn không thấy muội muội ra, lại chạy đi hỏi. Đã hơn 8 tháng, chân Hàn Nguyệt Nguyệt bắt đầu sưng vù, bụng mặc dù không lớn bằng lúc sinh đôi, nhưng hành động cũng rất bất tiện, bất quá mỗi ngày cơm nước xong, nàng đều kiên trì đi lại trong sân mấy vòng.

https://thuviensach.vn

Lần mang thai trước, mới năm sáu tháng Mạnh Dịch Vân đã hồi kinh nên không thấy bộ dáng bụng to đến mức dọa người của Hàn Nguyệt Nguyệt, hiện tại đã tám tháng, bụng căng tròn như quả bóng, làm Mạnh Dịch Vân hết hồn. Mộ ngày đều sống trong sợ hãi còn hơn người mang thai là Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Nàng đổ mồ hôi rồi, chúng ta về thôi". Hàn Nguyệt Nguyệt chống lưng, "Được". Mạnh Dịch Vân đỡ nàng vào nhà. Hàn Nguyệt Nguyệt đi bộ xong, ra mồ hôi sẽ phải tắm, đây là thói quen, nên nàng vừa ra ngoài tản bộ, Trúc Thanh đã chuẩn bị nước nóng sẵn.

Kim Thu tìm y phục, hai nha hoàn đỡ Hàn Nguyệt Nguyệt vào, Mạnh Dịch Vân nhìn theo lo lắng, lòng thầm quyết định, mang thai khổ cực quá, về sau sẽ không để nàng chịu khổ như thế nữa.

"Vương gia", Mạnh Dịch Vân vừa vào viện, Công Tôn thái y mang hòm thuốc đến hành lễ, Mạnh Dịch Vân đang gấp, còn tâm tư nào chú ý lão, trực tiếp lướt qua, vừa đến cửa đã nghe thấy tiếng rên thống khổ của Hàn Nguyệt Nguyệt.

"Vương gia, xin dừng bước, nam nhân không thể vào phòng sinh" Trúc Thanh định đi bưng chậu nước nóng, thấy Mạnh Dịch Vân chuẩn bị đẩy cửa, lập tức nhắc nhở.

Mạnh Dịch Vân trầm mặc, "Vương phi thế nào?". Trúc Thanh cúi đầu, "Bà đỡ nói cần chút thời gian", nữ nhân sinh con sao nhanh được, vương phi vừa đau bụng đã thông báo vương gia, giờ mới hơn nữa canh giờ xong thế nào được, nhưng mặt Mạnh Dịch Vân thực sự quá lạnh, Trúc Thanh không dám nói nhiều.

"Vương gia, nữ nhân sinh con rất lâu, vương gia ra bên ngoài đợi tốt hơn", Thôi ma ma đã già, mặc dù cũng sợ Mạnh Dịch Vân nhưng vẫn nói.

Mạnh Dịch Vân bước ra. Trúc Thanh vội vàng đến phòng bếp.

https://thuviensach.vn

Cả người Hàn Nguyệt Nguyệt ướt đẫm mồ hôi, không phải lần đầu sinh nên nàng biết, thời gian còn sớm, không thể quá phí sức, Kim Thu bưng cháo đến, nàng ráng húp vài ngụm.

Mạnh Dịch Vân đứng bất động, nhìn chằm chằm cửa phòng. Công Tôn thái y đứng một bên, Mạnh Dịch Vân không ngồi, lão nào dám, đành cùng đứng.

Trời dần tối, đèn đã đốt lên, nhưng đứa bé vẫn chưa ra, Mạnh Dịch Vân vọt vào, làm bà đỡ và nha hoàn đều giật mình, Hàn Nguyệt Nguyệt miễn cưỡng rặn nụ cười, khuyên Mạnh Dịch Vân ra ngoài. Nhưng càng ngày càng đau bụng, thế là nàng nắm tay Mạnh Dịch Vân vừa khóc vừa mắng.

Trong phòng, nha hoàn cảm thấy tim sắp nhảy lên cổ rồi, bìn thường vương phi ôn hòa là thế, không ngờ mắng người lợi hại như vậy. Mạnh Dịch Vân lại không nói gì, để mặc nàng mắng.

Thật ra nàng vốn muốn cắn răng kiên trì, nhưng con mẹ nó thật đau quá, thấy mặt Mạnh Dịch Vân lòng lại thấy uất ức. Bà đỡ sợ nàng mắng hết hơi không còn sức rặn, bèn khuyên.

Cuối cùng sau hơn 4 canh giờ quằn quại, Hàn Nguyệt Nguyệt đã sinh ra một tiểu quận chúa xinh xắn, bà đỡ ôm đứa bé đưa qua, Mạnh Dịch Vân chỉ liếc một cái, rồi bỏ đi xem Hàn Nguyệt Nguyệt, làm bà đỡ sững người, nghe đồn vương gia rất yêu chiều vương phi, quả nhiên không sai.

HOÀN.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Chuyển Kiếp
Chương 2: Trên Dược Cốc
Chương 3: Trong Dược Cốc
Chương 4: Dưới Dược Cốc
Chương 5: Rời Dược Cốc
Chương 6: Cứu Người
Chương 7: Thần Tượng
Chương 8: Hoàng Cung
Chương 9: Gặp Lại
Chương 10: Vương Phủ
Chương 11: Tướng Phủ
Chương 12: Thu Vũ
Chương 13: Ba Năm Sau
Chương 14: Mai Hoa Tam Lộng
Chương 15: Gây Sự
Chương 16: Giải Độc
Chương 17: Tết Nguyên Tiêu
Chương 18: Tết Nguyên Tiêu (Tiếp)
Chương 19: Minh Nguyệt Sơn Trang (1)
Chương 20: Minh Nguyệt Sơn Trang (2)
Chương 21: Minh Nguyệt Sơn Trang (3)
Chương 22: Minh Nguyệt Sơn Trang 4
Chương 23: Minh Nguyệt Sơn Trang 5
Chương 24: Độc Nhân 1
Chương 25: Độc Nhân 2
Chương 26: Độc Nhân 3
Chương 27: Độc Nhân 4
Chương 28: Độc Nhân 5

https://thuviensach.vn

Chương 29: Thổ Lộ
Chương 30: Dưỡng Thương
Chương 31: Võ Lâm Đại Hội 1
Chương 32: Đại Hội Võ Lâm 2
Chương 33: Võ Lâm Đại Hội 3
Chương 34: Võ Lâm Đại Hội 4
Chương 35: Võ Lâm Đại Hội 5
Chương 36: Võ Lâm Đại Hội 6
Chương 37: Tuyển Người
Chương 38: Mới Có Thể
Chương 39: Điều Tra Thị Trường
Chương 40: Huynh Muội Tô Gia
Chương 41: Tô Tiểu Muội
Chương 42: An Bài
Chương 43: Tương Lai Đại Quan
Chương 44: Nhớ
Chương 45: Gặp Lại
Chương 46: Tơ Tằm
Chương 47: Vào Kinh
Chương 48: Đêm Giao Thừa (Thượng)
Chương 49: Đêm Giao Thừa (Hạ)
Chương 50: Nhận Thân 1
Chương 51: Nhận Thân 2
Chương 52: Sính Lễ 1
Chương 53: Sính Lễ 2
Chương 54: Quan Gia Tiểu Thư
Chương 55: Rơi Xuống Nước
Chương 56: Ranh Giới Sinh Tử
Chương 57: Khiển Trách
Chương 58: Đồ Cưới
Chương 59: Đại Hôn
Chương 60: Cuộc Sống Sau Thành Thân

https://thuviensach.vn

Chương 61: Lại Mặt 1
Chương 62: Lại Mặt 2
Chương 63: Tiếp Khách
Chương 64: Xây Lại Hậu Viện Mới
Chương 65: Mười Lăm Tháng Tám
Chương 66: Ngộ Thẩm
Chương 67: Thăm Viếng
Chương 68
Chương 69: Tri Âm
Chương 70: Ép Buộc
Chương 71: Rơi Xuống Vực 1
Chương 72: Rơi Xuống Vực 2
Chương 73: Mang Thai
Chương 74: Dược Cốc
Chương 75: Chia Lìa
Chương 76: Trưởng Công Chúa
Chương 77: Dưỡng Thai
Chương 78: Sinh Con
Chương 79: Ở Cữ
Chương 80: Vô Tình Gặp Lại Cố Nhân 1
Chương 81: Vô Tình Gặp Lại Cố Nhân 2
Chương 82: Hồi Kinh
Chương 83: Nói Ra Chân Tướng
Chương 84: Tìm Cách Giải Quyết
Chương 85: Lễ Mừng Năm Mới
Chương 86: Tức Giận
Chương 87: Cầu Hôn
Chương 88: Giả Bệnh
Chương 89: Hội Đèn Lồng
Chương 90: Đến Nơi Hẹn
Chương 91: Chúc Thọ
Chương 92: Ngầm Điều Tra

https://thuviensach.vn

Chương 93: Ôn Tuyền 1
Chương 94: Ôn Tuyền 2
Chương 95: Sóng Gió Bỏ Vợ
Chương 96: Sảy Thai
Chương 97: Nghĩ Thông Suốt
Chương 98: Tô An
Chương 99: Chuyển Đi
Chương 100: Hận
Chương 101: Cháy 1
Chương 102: Cháy 2
Chương 103: Mạnh Dịch Vân Trở Về
Chương 104: Trên Đường 1
Chương 105: Trên Đường 2
Chương 106: Thu Lưu
Chương 107: Ái Nhân
Chương 108: Chiến Tranh
Chương 109: Biến Cố
Chương 110: Hoàng Tử Và Công Chúa Thất Lạc
Chương 111: Tranh Giành Quyền Vị
Chương 112: Việc Quân Tạm Hoãn
Chương 113: Trường Sinh Ca
Chương 114: Vân Vương Phi Trong Lời Đồn
Chương 115: Đại Quân Hồi Kinh
Chương 116: Nghĩ Cách Cứu Viện
Chương 117: Cuộc Chiến Ở Kinh Thành 1
Chương 118: Cuộc Chiến Ở Kinh Thành 2
Chương 119: Chặn Đường
Chương 120: Liễu Thành Chủ
Chương 121: Tào Mẫn
Chương 122: Đàm Phán
Chương 123: Đoàn Tụ
Chương 124: Gặp Lại Như Ngọc

https://thuviensach.vn

Chương 125: Hôn Sự Của Trương Tiểu Tinh
Chương 126: Tiểu Quận Chúa
Chương 127: Kết Cục

https://thuviensach.vn